ครั้งที่ ๑๐

(สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๑๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักรายงานการประชุมและชวเลขตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

สภารับรองในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่..... (.....)

วัน.....เดือน.....พ.ศ. .....

สารบัญ

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๑๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๖
ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว

๓.๑ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช .... (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ วรรคสอง มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๒๐ และมาตรา ๒๔๑ วรรคหนึ่ง และยกเลิกมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔) ซึ่งคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว โดยเป็นการพิจารณาต่อจากการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญทั่วไป) วันอังคารที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๖ ๑

มาตรา ๑๐ ๑

<u>ผู้อภิปราย</u>

- นายสามารถ แก้วมีชัย ๑, ๑๔๖, ๑๕๐, ๑๕๒
- นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ ๑, ๘๘, ๙๓, ๙๔, ๙๕, ๙๖, ๙๗, ๙๘, ๑๕๒
- นายเรวัต อารีรอบ ๒
- นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ ๒, ๑๐, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๔๘, ๑๔๙
- นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ ๑๐, ๑๑
- ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช ๑๓
- นายนิยม เวชกามา ๑๕
- พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ ๑๖
- นางสาวรสนา โตสิตระกูล ๒๑
- นายประกอบ จิรกิติ ๒๕
- นางนฤมล ศิริวัฒน์ ๒๖

หน้า

- นายสมชาย แสวงการ ๒๗, ๓๒, ๓๔, ๓๕, ๓๗, ๓๘, ๓๙, ๔๐, ๔๓, ๔๖, ๔๙, ๕๐
- จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ ๓๒, ๓๔, ๓๗, ๔๓, ๕๔, ๗๒, ๗๖, ๙๓, ๑๒๐, ๑๓๖, ๑๓๘
- นายวรชัย เหมะ ๔๗, ๔๙, ๕๘
- นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ ๔๘
- นายจุฤทธิ์ ลักษณวิศิษฏ์ ๕๑, ๘๓, ๘๖
- นายบุญยอด สุขถิ่นไทย ๕๒, ๑๔๓, ๑๕๒
- นายสุนัย จุลพงศธร ๕๓
- นายธนา ชีรวินิจ ๕๓, ๕๔, ๕๕, ๕๖, ๑๑๓, ๑๑๙, ๑๒๐, ๑๒๑, ๑๒๕, ๑๒๗, ๑๔๐
- นายธนิตพล ไชยนันทน์ ๕๖
- นายวิทยา แก้วภราดัย ๖๐, ๖๖
- นายวรงค์ เดชกิจวิกรม ๖๐, ๑๐๗, ๑๐๙, ๑๑๐, ๑๑๒
- นายเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์ ๖๖, ๑๓๒
- นายไพบูลย์ นิติตะวัน ๖๘, ๗๒
- พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา ๗๕
- นายบัญญัติ เจตนจันทร์ ๗๖
- พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม ๗๙, ๘๐, ๘๒, ๘๓
- นายโสภณ ศรีมาเหล็ก ๘๒
- นางพรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์ ๘๗
- นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ ๙๕, ๙๗
- นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร ๑๐๑, ๑๒๕

หน้า

- นายเธียรชัย สุวรรณเพ็ญ ๑๐๑, ๑๐๕, ๑๐๖
- นายพหล วรปัญญา ๑๒๔, ๑๕๒
- นายเจะอามิง โตะตาหยง ๑๓๐
- นายพายัพ ปั้นเกตุ ๑๓๒, ๑๓๓, ๑๕๗
- นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง ๑๓๓
- นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ ๑๓๕, ๑๓๖, ๑๓๘, ๑๓๙
- นายณัฏฐ์ บรรทัดฐาน ๑๓๗
- นางอานิก อัมระนันทน์ ๑๔๑
- นายสาธิต ปิตุเตชะ ๑๕๐, ๑๕๑
- นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม ๑๕๓
- นายกุลเ พัวพัฒนกุล ๑๕๔
- พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ ๑๕๔, ๑๕๖
- นายเจือ ราชสีห์ ๑๕๕
- นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ ๑๖๐
- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๑๖๔
- นายขจิตร ชัยนิคม ๑๖๖
- นายประสงค์ นุรักษ์ ๑๖๘, ๑๖๙, ๑๗๐

ผลการตรวจสอบองค์ประชุม ๑๗๑

ผลการลงมติขอปิดการอภิปราย ๑๗๒

ผลการลงมติ มาตรา ๑๐ ๑๗๓

มาตรา ๑๑ ๑๗๔

ผู้อภิปราย

- พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ ๑๗๕
- รองศาสตราจารย์พรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์ ๑๘๒
- นายอภิชาต ศักดิเศรษฐ์ ๑๘๔, ๒๕๕, ๒๕๙
- พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ ๑๙๓
- นายสมชาย แสวงการ ๑๙๙, ๒๖๑

หน้า

- นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย ๒๐๙, ๒๑๑, ๒๑๒
- นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์ ๒๑๑
- จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ ๒๑๒, ๒๒๘, ๒๒๙, ๒๓๐, ๒๓๑, ๒๓๓, ๒๓๔
- นายไพบูลย์ นิติตะวัน ๒๒๔, ๒๒๘, ๒๒๙, ๒๓๐, ๒๓๘
- นายกุลเดช พันพัฒนากุล ๒๓๐, ๒๓๑
- นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา ๒๓๒
- นายอภิชาต สุภาแพ่ง ๒๓๓, ๒๓๕
- นายพายัพ ปั้นเกตุ ๒๓๔
- นายฉลอง เรี่ยวแรง ๒๓๕
- นายวันชัย สอนศิริ ๒๓๖, ๒๔๐
- นางสาวรังสิมา รอดรัศมี ๒๓๖, ๒๓๗
- นายโสภณ ศรีมาเหล็ก ๒๓๗
- นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ ๒๓๙
- นายประกอบ จิรกิติ ๒๓๙, ๒๔๐, ๒๔๓
- ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช ๒๔๕
- พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม ๒๔๘
- พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา ๒๕๐
- นายสามารถ แก้วมีชัย ๒๕๑, ๒๕๖, ๒๕๙, ๒๖๐, ๒๖๔
- นายสุชาติ ภิญโญ ๒๕๗, ๒๕๘
- นายอรรถพร พลบุตร ๒๕๘
- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๒๕๘
- นายคำนูณ สิทธิสมาน ๒๖๐
- นายพิเชษฐ เชื้อเมืองพาน ๒๖๓
- นายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี ๒๖๓
- พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ ๒๖๕

หน้า

ผลการตรวจสอบองค์ประชุม ๒๖๕

ผลการลงมติขอเปิดการอภิปราย ๒๖๖

ผลการลงมติ มาตรา ๑๑ ๒๖๗

ผลการลงมติขอเพิ่มความเป็นมาตรา ๑๑/๑ ๒๖๘

มาตรา ๑๒

ผู้อภิปราย

- พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ ๒๖๙, ๒๗๕
- นายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี ๒๖๙, ๒๗๐, ๒๗๑
- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๒๗๑
- นายเจตน์ ศิรธรานนท์ ๒๗๑, ๒๗๒, ๒๗๓
- นายสามารถ แก้วมีชัย ๒๗๒
- นายชลน่าน ศรีแก้ว ๒๗๔
- นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ ๒๗๔
- นายชำนิ ศักดิเศรษฐ์ ๒๗๗, ๒๗๘
- นายแทนคุณ จิตต์อิสระ ๒๘๖
- นายสมชาย แสวงการ ๒๘๗, ๓๔๑, ๓๔๒, ๓๔๕, ๓๕๔
- นายประสงค์ นุรักษ์ ๒๙๔
- นางอานิก อัมระนันทน์ ๒๙๕
- นายนิรมิต สุจารี ๒๙๘
- นายไพบูลย์ นิติตะวัน ๓๐๒
- พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม ๓๐๗
- พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ ๓๐๘, ๓๑๓, ๓๑๔, ๓๕๕
- นายสาธิต ปิตุเตชะ ๓๑๓, ๓๑๕, ๓๑๖, ๓๑๗, ๓๒๒, ๓๒๓, ๓๒๔

หน้า

- นายวรงค์ เดชกิจวิกรม ๓๑๔, ๓๔๐, ๓๕๓, ๓๕๕
- นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร ๓๑๕
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์จารุพรรณ กุลดิลก ๓๒๑, ๓๒๒, ๓๒๓
- นายกุลเดช พันพัฒนกุล ๓๒๒
- นายวันชัย สอนศิริ ๓๒๕, ๓๓๐, ๓๓๑, ๓๓๒, ๓๓๔, ๓๓๕, ๓๓๖, ๓๓๗, ๓๓๘
- นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม- ๓๓๐, ๓๓๕
- นายสุนัย จุลพงศธร ๓๓๑
- จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ ๓๓๘
- นายพงศกร อรรณนพพร ๓๓๘, ๓๔๐, ๓๔๑, ๓๔๒, ๓๔๓
- นายพิชิต ชื่นบาน ๓๔๒, ๓๔๓
- นายเธียรชัย สุวรรณเพ็ญ ๓๔๖
- พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา ๓๕๑
- นายสหรัฐ กุลศรี ๓๕๓

ผลการตรวจสอบองค์ประชุม ๓๕๕

ผลการลงมติขอปิดการอภิราย ๓๖๗

ผลการลงมติ มาตรา ๑๒ ๓๕๗

มาตรา ๑๒ แก้ไขตามผู้สงวนคำแปรญัตติ

ผู้อภิปราย

- นายวรงค์ เดชกิจวิกรม ๓๕๘
- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๓๕๘, ๓๕๙
- นายสุนัย จุลพงศธร ๓๕๙, ๓๖๓
- นางอานิก อัมระนันทน์ ๓๕๙, ๓๖๐
- นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ ๓๖๐
- นายวรชัย เหมะ ๓๖๑

หน้า

- นายเหวง โตจิราการ ๓๖๑
- นายนิยม เวชกามา ๓๖๑
- นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์ ๓๖๒

ผลการลงมติ มาตรา ๑๒ แก้ไขตามผู้สงวนคำแปรญัตติ ๓๖๓

มาตรา ๑๓

ผู้อภิปราย

- นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ ๓๖๔, ๓๖๖
- นายสามารถ แก้วมีชัย ๓๖๔, ๓๖๖, ๓๙๒
- นายชลน่าน ศรีแก้ว ๓๖๗, ๓๗๑
- นายนิรมิต สุจารี ๓๖๘
- นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ ๓๖๘, ๓๗๐, ๓๗๔, ๓๙๑
- นายสาธิต ปิตุเตชะ ๓๗๐, ๓๗๓
- นายไพจิต ศรีวรขาน ๓๗๓
- นายปวีณ แซ่งจึง ๓๗๔
- นางนฤมล ศิริวัฒน์ ๓๗๗
- นายสมชาย แสวงการ ๓๗๘, ๓๗๙, ๓๘๑
- นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม ๓๗๘, ๓๗๙
- นายกฤช อาทิตย์แก้ว ๓๘๑
- พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ ๓๘๒, ๓๘๓, ๓๘๔
- นายสุนัย จุลพงศธร ๓๘๓
- พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ ๓๘๕

ผลการตรวจสอบองค์ประชุม ๓๘๖

ผลการลงมติ มาตรา ๑๓ ๓๘๗

ผลการลงมติ ตัดมาตรา ๑๓ ออกทั้งมาตรา ๓๘๘

- นายกุลเดช พัวพัฒนกุล ๓๙๐

หน้า

ผลการลงมติขอเพิ่มความเป็นมาตรา ๑๓/๑ ๓๙๐

- นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ ๓๙๑

- นายสามารถ แก้วมีชัย ๓๙๒

รายชื่อสมาชิกรัฐสภาที่มา ลา ขาด ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๖ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑	นายกนก ลิ้มตระกูล	✓			
๒	นายกนก วงษ์ตระหง่าน	✓			
๓	นายกรณ์ จาติกวณิช	✓			
๔	นายกรวีร์ ปริศนานันทกุล	✓			
๕	นายกฤช อาทิตย์แก้ว	✓			
๖	นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์	✓			
๗	นายกฤษดาภรณ์ เสียมภักดี	✓			
๘	พลตรี กลชัย สุวรรณบูรณ์	✓			
๙	นายกษิต ภิรมย์	✓			
๑๐	นายก่อเกียรติ สิริยะเสถียร	✓			
๑๑	นายก่อแก้ว พิกุลทอง	✓			
๑๒	รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธ์เจริญวรกุล	✓			
๑๓	นางกันตวรรณ ต้นเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์	✓			
๑๔	นายกัมพล สุภาแพ่ง	✓			
๑๕	นางสาวกัลยา รุ่งวิจิตรชัย	✓			
๑๖	คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช	✓			
๑๗	นายกานต์ กัลป์ตินันท์	✓			
๑๘	นายกิตติ สมทรัพย์	✓			
๑๙	นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์	✓			
๒๐	นางกีระณา สุมาวงศ์	✓			
๒๑	นายกุลเดช พัวพัฒนกุล	✓			
๒๒	นางกุสุมาลวตี ศิริโกมุท	✓			
๒๓	นายกูอาเซ็ม กูจินามิง	✓			
๒๔	นายเกชา ศักดิ์สมบูรณ์	✓			
๒๕	นายเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม	✓			
๒๖	นางสาวเกศสิณี แขวัฒนะ	✓			
๒๗	นายเกษม อุประ	✓			
๒๘	พลเอก เกษมศักดิ์ ปลูกสวัสดิ์	✓			
๒๙	นายเกียรติ สิทธีอมร	✓			
๓๐	นายเกียรติชัย ติรณศักดิ์กุล	✓			
๓๑	นายเกียรติศักดิ์ ส่องแสง	✓			
๓๒	นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์	✓			
๓๓	นายเกื้อกูล ด่านชัยวิจิตร	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๔	พลตำรวจเอก โกวิท ภักดีภูมิ	✓			
๓๕	นายโกวิทย์ ธารณา	✓			
๓๖	นายโกศล ปัทมะ	✓			
๓๗	พลตำรวจตรี ขจร สัยวัตร์	✓			
๓๘	นายขจิตร ชัยนิคม	✓			
๓๙	นายขวัญชัย พนมขวัญ	✓			
๔๐	นางสาวขัตติยา สวัสดิผล	✓			
๔๑	นายคณวัฒน์ วศินสังวร	✓			
๔๒	นายคมเดช ไชยศิวามงคล	✓			
๔๓	นายครรชิต ทับสุวรรณ	✓			
๔๔	นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม	✓			
๔๕	นายคำนูณ สิทธิสมาน	✓			
๔๖	นายคุณากร ปรีชาชนะชัย	✓			
๔๗	พลตำรวจเอก จงรัก จุฑานนท์	✓			
๔๘	นายจตุพร เจริญเชื้อ	✓			
๔๙	นายจตุรงค์ ธีระกนก	✓			
๕๐	นายจรัล จึงยิ่งเรืองรุ่ง	✓			
๕๑	นายจรัสฤทธิ์ จันทรสุรินทร์	✓			
๕๒	นายจรูญพงศ์ พันธุ์ศรีนคร	✓			
๕๓	นายจักรกฤษณ์ ทองศรี	✓			
๕๔	นายจักรธรรม ธรรมศักดิ์	✓			
๕๕	นายจักรพรรดิ ไชยสาส์น	✓			
๕๖	นายจักรวาล ชัยวิรัตน์นุกูล	✓			
๕๗	นายจักรัตน์ พั้วช่วย	✓			
๕๘	นายจักริน พัฒน์ดำรงจิตร	✓			
๕๙	นายจารุพงศ์ จีนาพันธ์	✓			
๖๐	ผู้ช่วยศาสตราจารย์จารุพรรณ กุลดิลก	✓			
๖๑	พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์	✓			
๖๒	นายจิตติพจน์ วิริยะโรจน์	✓			
๖๓	นางจิตร์ธนา ยิ่งทวีลาภา	✓			
๖๔	นายจิรวัฒน์ ศิริพานิชย์	✓			
๖๕	นายจิรายุ ห่วงทรัพย์	✓			
๖๖	นายจุติ ไกรฤกษ์	✓			
๖๗	นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์		✓		
๖๘	นายจุฤทธิ์ ลักษณวิศิษฏ์	✓			
๖๙	นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์	✓			
๗๐	นายเจตน์ ศิรธรานนท์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๗๑	นายเจริญ คันธวงศ์	✓			
๗๒	นายเจริญ จรรย์โกมล	✓			
๗๓	นายเจริญ ภักดีวานิช	✓			
๗๔	นายเจะอามิง โตะตาหยง	✓			
๗๕	นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ	✓			
๗๖	นายเจือ ราชสีห์	✓			
๗๗	นายฉลอง เรี่ยวแรง	✓			
๗๘	นายฉลาด ขามช่วง	✓			
๗๙	นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร	✓			
๘๐	ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	✓			
๘๑	นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน	✓			
๘๒	พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม	✓			
๘๓	นายชนินทร์ รุ่งแสง		✓		
๘๔	นางชมภู จันทาทอง	✓			
๘๕	นายชยุต ภุมมะกาญจนะ	✓			
๘๖	นายชรินทร์ หาญสืบสาย	✓			
๘๗	นายชลน่าน ศรีแก้ว	✓			
๘๘	นายชวน หลีกภัย	✓			
๘๙	นายชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต	✓			
๙๐	นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล	✓			
๙๑	นายชวลิต วิชยสุทธิ์	✓			
๙๒	นางสาวชะวรลัทธ์ ชินธรรมมิตร	✓			
๙๓	นายชัย ชิดชอบ	✓			
๙๔	นายชัยภัทร เศรษฐยุกานนท์	✓			
๙๕	นายชัยวัฒน์ ไกรฤกษ์	✓			
๙๖	นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์	✓			
๙๗	นายชัยวุฒิ ผ่องแผ้ว	✓			
๙๘	นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง	✓			
๙๙	นายชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ		✓		
๑๐๐	นายชาดา ไทยเศรษฐ์	✓			
๑๐๑	พลอากาศเอก ชาลี จันทร์เรือง	✓			
๑๐๒	นายชำนิ ศักดิเศรษฐ์	✓			
๑๐๓	นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ	✓			
๑๐๔	นายชินวัฒน์ หาบุญพาด	✓			
๑๐๕	นายชื่นชอบ คงอุดม	✓			
๑๐๖	นายชุมพล จุลใส	✓			
๑๐๗	นายชูกัน กุลวงษา	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๐๘	นายชูชัย เลิศพงศ์อดิศร	✓			
๑๐๙	นายชูชาติ หาญสวัสดิ์	✓			
๑๑๐	พลเอก ชูชาติ สุขสงวน	✓			
๑๑๑	นายชูวิทย์ กมลวิศิษฏ์	✓			
๑๑๒	นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ	✓			
๑๑๓	นายชูศักดิ์ แอกทอง	✓			
๑๑๔	นายเชน เทือกสุบรรณ		✓		
๑๑๕	นายเชิดชัย ตันติศิรินทร์	✓			
๑๑๖	นายเชิดพงศ์ ราชป้องขันธ์	✓			
๑๑๗	นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์	✓			
๑๑๘	นายไชยวัฒนา ติณรัตน์	✓			
๑๑๙	นายไชยา พรหมา	✓			
๑๒๐	นายฐนนท์ศรณ์ เลิศฤทธิ์ศิริกุล	✓			
๑๒๑	นายฐานิสร์ เทียนทอง	✓			
๑๒๒	นายณรงค์ ดูดิง	✓			
๑๒๓	นายณัฏฐ์ บรรทัดฐาน	✓			
๑๒๔	นายณัฏฐพล ทีปสุวรรณ		✓		
๑๒๕	นายณัฐพงษ์ สุปริยศิลป์	✓			
๑๒๖	นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ	✓			
๑๒๗	นายดนุพร ปุณณกันต์	✓			
๑๒๘	นางดวงแข อรรณนพพร	✓			
๑๒๙	นายดิสทัต คำประกอบ	✓			
๑๓๐	นายดิเรก ถึงฝั่ง	✓			
๑๓๑	นายเดชอุดม ไกรฤทธิ์	✓			
๑๓๒	นางสาวตรีนุช เทียนทอง	✓			
๑๓๓	ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรึงใจ บูรณสมภพ		✓		
๑๓๔	นายตวง อันทะไชย	✓			
๑๓๕	นางสาวตวงรัตน์ โล่ห์สุนทร	✓			
๑๓๖	นายต่วนอับดุลเล๊าะ ดาโอ๊ะมารียอ	✓			
๑๓๗	นายตี๋ใหญ่ พูนศรีธนากูล	✓			
๑๓๘	นายตุ่น จินตะเวช	✓			
๑๓๙	นายไตรรงค์ ติธรรม	✓			
๑๔๐	นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี	✓			
๑๔๑	นายถนอม ส่งเสริม	✓			
๑๔๒	นายถวิล ไพรสณฑ์	✓			
๑๔๓	นายถาวร ตรีรัตน์ณรงค์	✓			
๑๔๔	นายถาวร ลีนุตพงษ์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๔๕	นายถาวร เสนเนียม	✓			
๑๔๖	นายถิรชัย วุฒิธรรม	✓			
๑๔๗	นายทนุศักดิ์ เล็กอุทัย	✓			
๑๔๘	นายทวีศักดิ์ คิดบรรจง	✓			
๑๔๙	นายทวีศักดิ์ อนรรฆพันธ์	✓			
๑๕๐	นายทองดี มนิสสาร	✓			
๑๕๑	รองศาสตราจารย์ทัศนา บุญทอง	✓			
๑๕๒	นางสาวทัศนีย์ บูรณุปกรณ์	✓			
๑๕๓	นางทัศนียา รัตนเศรษฐ	✓			
๑๕๔	นายทายาท เกียรติชูศักดิ์	✓			
๑๕๕	นายเทพไท เสนพงศ์	✓			
๑๕๖	นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์	✓			
๑๕๗	นางเทียบจุฑา ขาวขำ	✓			
๑๕๘	นายแทนคุณ จิตต์อิสระ	✓			
๑๕๙	นายธนเทพ ทิมสุวรรณ	✓			
๑๖๐	นายธนา ชีรวินิจ	✓			
๑๖๑	นายธนิก มาสีพิทักษ์	✓			
๑๖๒	นายธนิตพล ไชยนันทน์	✓			
๑๖๓	นายธเนศ เครือรัตน์	✓			
๑๖๔	นายธรรมวิชญ์ โพธิพิพิธ	✓			
๑๖๕	นายธวัช บวรวนิชยกูร	✓			
๑๖๖	นายธวัชชัย บุญมา	✓			
๑๖๗	นายธวัชชัย สุทธิบงกช	✓			
๑๖๘	นายธวัชชัย อนามพงษ์	✓			
๑๖๙	นางธันยรัศม์ อัจฉริยะฉาย	✓			
๑๗๐	นายธันว์ ออสุวรรณ	✓			
๑๗๑	นายธานินทร์ ใจสมุทร	✓			
๑๗๒	นายธานี เทือกสุบรรณ	✓			
๑๗๓	นายธานี อ่อนละเอียด	✓			
๑๗๔	นายธารา ปิตุเตชะ	✓			
๑๗๕	พลเอก ธีรเดช มีเพียร	✓			
๑๗๖	นายธีรภัทร พริ้งศุลกะ	✓			
๑๗๗	นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์	✓			
๑๗๘	นายธีระ ไตรสรณกุล	✓			
๑๗๙	นายธีระ สลักเพชร	✓			
๑๘๐	นายธีระ สุวรรณกุล	✓			
๑๘๑	นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๘๒	นายเธียรชัย สุวรรณเพ็ญ	✓			
๑๘๓	นายนคร มาฉิม	✓			
๑๘๔	นายนพคุณ รัฐผไท	✓			
๑๘๕	นายนพดล มาตรศรี	✓			
๑๘๖	นายนพพล เหลืองทองนารา	✓			
๑๘๗	นายนภินทร ศรีสรรพางค์	✓			
๑๘๘	นายนราพัฒน์ แก้วทอง	✓			
๑๘๙	นายนริศ ขำนุรักษ์	✓			
๑๙๐	นายนริศร ทองธิราช	✓			
๑๙๑	นางสาวนริศา อดิเทพวรพันธุ์	✓			
๑๙๒	รองศาสตราจารย์นรีวรรณ จินตกานนท์	✓			
๑๙๓	นางนฤมล ศิริวัฒน์	✓			
๑๙๔	นายนวัธ เตาะเจริญสุข	✓			
๑๙๕	นางนันทนา ทิมสุวรรณ	✓			
๑๙๖	นางนันทนา สงฆ์ประชา	✓			
๑๙๗	นางนันทพร วีรกุลสุนทร	✓			
๑๙๘	นางนาถยา เบ็ญจศิริวรรณ	✓			
๑๙๙	นางนาที รัชกิจประการ	✓			
๒๐๐	นายนิคม ไวยรัชพานิช	✓			
๒๐๑	ร้อยตำรวจเอก นิติภูมิ นวรัตน์	✓			
๒๐๒	นายนิติรัฐ สุนทรวร	✓			
๒๐๓	นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง	✓			
๒๐๔	นายนิทัศน์ ศรีนนท์	✓			
๒๐๕	นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์	✓			
๒๐๖	นายนิพนธ์ ศรีธเรศ	✓			
๒๐๗	นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ	✓			
๒๐๘	นายนิยม ช่างพินิจ	✓			
๒๐๙	นายนิยม วรปัญญา	✓			
๒๑๐	นายนิยม วิวรรธนดิฐกุล	✓			
๒๑๑	นายนิยม เวชกามา	✓			
๒๑๒	นายนิรมิต สุจารี	✓			
๒๑๓	นายนิรันดร์ นาเมืองรักษ์	✓			
๒๑๔	นายนิรันดร์ ประดิษฐกุล	✓			
๒๑๕	นางนิลวรรณ เพชระบุรณิน	✓			
๒๑๖	พันตำรวจโท นุกูล แสงศิริ	✓			
๒๑๗	นายบรรชา พงศ์อายุกูล	✓			
๒๑๘	นายบวรศักดิ์ คณาเสน	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๑๙	นายบัญญัติ เจตนจันทร์	✓			
๒๒๐	นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	✓			
๒๒๑	นายบุญแก้ว สมวงศ์	✓			
๒๒๒	นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์		✓		
๒๒๓	นายบุญชัย โชควัฒนา	✓			
๒๒๔	นายบุญชู นิลถนอม	✓			
๒๒๕	นายบุญฐิน ประทุมลี	✓			
๒๒๖	นายบุญดำรง ประเสริฐโสภา	✓			
๒๒๗	นายบุญทรง เตริยาภิรมย์	✓			
๒๒๘	นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	✓			
๒๒๙	นางบุญยิ่ง นิติกาญจนา	✓			
๒๓๐	นางบุญรื่น ศรีธเรศ	✓			
๒๓๑	นายบุญเลิศ ไพรินทร์	✓			
๒๓๒	นายบุญส่ง โควาวิสารัช	✓			
๒๓๓	นางสาวบุณย์ธิดา สมชัย	✓			
๒๓๔	นายบุรณัชย์ สมุทรักษ์	✓			
๒๓๕	นางบุศริณธญ์ วรพัฒนานันน์	✓			
๒๓๖	นายปกรณ์ มุ่งเจริญพร	✓			
๒๓๗	นายปรเทพ สุจริตกุล	✓			
๒๓๘	นายปรเมศวร์ งามพิเชษฐ์	✓			
๒๓๙	นายประกอบ จิรกิติ	✓			
๒๔๐	นายประกอบ รัตนพันธ์	✓			
๒๔๑	นายประชา ประสพดี	✓			
๒๔๒	นายประชา โพธิพิพิธ	✓			
๒๔๓	นายประดิษฐ์ ตันวัฒนะพงษ์	✓			
๒๔๔	นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์		✓		
๒๔๕	นายประนอม โพธิ์คำ	✓			
๒๔๖	นายประพร เอกอุรุ	✓			
๒๔๗	ร้อยตรี ประพาส ลิมปะพันธุ์	✓			
๒๔๘	นายประมวล พงศ์ถาวราเดช	✓			
๒๔๙	นายประวัฒน์ อุตโมท	✓			
๒๕๐	นายประวัติ ทองสมบูรณ์	✓			
๒๕๑	นายประวิทย์ จันทราประภาวัฒน์	✓			
๒๕๒	นายประสงค์ ตันมณีวัฒนา	✓			
๒๕๓	นายประสงค์ นุรักษ์	✓			
๒๕๔	นายประสงค์ศักดิ์ บุญเดช	✓			
๒๕๕	นายประสาท ตันประเสริฐ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๕๖	นายประสาร มฤคพิทักษ์	✓			
๒๕๗	จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ	✓			
๒๕๘	นายประสิทธิ์ วุฒินันชัย	✓			
๒๕๙	นายประสิทธิ์ โพธสุธน	✓			
๒๖๐	นายประเสริฐ จันทรรวงทอง	✓			
๒๖๑	นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย	✓			
๒๖๒	รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์	✓			
๒๖๓	นายประเสริฐ บุญชัยสุข		✓		
๒๖๔	นายประเสริฐ บุญเรือง		✓		
๒๖๕	นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์	✓			
๒๖๖	นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ	✓			
๒๖๗	นายปริญญา ฤกษ์หร่าย	✓			
๒๖๘	นายปรีชา มุสิกุล	✓			
๒๖๙	นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข	✓			
๒๗๐	ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช	✓			
๒๗๑	หม่อมหลวงปรียพรรณ ศรีธวัช	✓			
๒๗๒	นายปวีณ แซ่จึง	✓			
๒๗๓	นายปัญญา จินตะเวช	✓			
๒๗๔	นายปัญญา เบ็ญจศิริวรรณ	✓			
๒๗๕	นางปานหทัย เสรีรักษ์	✓			
๒๗๖	นางสาวปาริชาติ ชาลีเครือ	✓			
๒๗๗	นางปารีณา ไกรคุปต์	✓			
๒๗๘	นายปิยพันธุ์ นิมมานเหมินท์	✓			
๒๗๙	นายปิยวัฒน พันธ์สายเชื้อ	✓			
๒๘๐	นางปิยะดา มุ่งเจริญพร	✓			
๒๘๑	ร้อยตำรวจเอก ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์	✓			
๒๘๒	นางเปล่งมณี เร่งสมบูรณ์สุข	✓			
๒๘๓	นายโปรดปราน โต๊ะราหนี	✓			
๒๘๔	นายเผดิมชัย สะสมทรัพย์	✓			
๒๘๕	นายไผ่ ลิกค์	✓			
๒๘๖	นายพงศกร อรรณนพพร	✓			
๒๘๗	ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย	✓			
๒๘๘	นายพงศ์เวช เวชชาชีวะ	✓			
๒๘๙	พลโท พงศ์เอก อภิรักษ์โยธิน	✓			
๒๙๐	นายพรชัย ศรีสุริยันโยธิน	✓			
๒๙๑	นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา	✓			
๒๙๒	นางพรทิวา นาคาศัย	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๙๓	รองศาสตราจารย์พรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์	✓			
๒๙๔	นางสาวพรพิมล ธรรมสาร	✓			
๒๙๕	นางพรเพ็ญ บุญศิริวัฒนกุล	✓			
๒๙๖	นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ	✓			
๒๙๗	นายพร้อมพงศ์ นพฤทธิ์	✓			
๒๙๘	นายพลพีร์ สุวรรณฉวี	✓			
๒๙๙	นายพลภูมิ วิภัติภูมิประเทศ	✓			
๓๐๐	นายพหล วรปัญญา	✓			
๓๐๑	นายพ้อง ชีวานันท์	✓			
๓๐๒	นางพัชรินทร์ มั่นปาน	✓			
๓๐๓	นางสาวพัชรี โพธสุธน	✓			
๓๐๔	นายพัฒนา สัพโส	✓			
๓๐๕	นายพันธุ์ศักดิ์ เกตุวัตถา	✓			
๓๐๖	พันตำรวจเอก พายัพ ทองชื่น	✓			
๓๐๗	นายพายัพ ปั้นเกตุ	✓			
๓๐๘	นางพิกุลแก้ว ไกรฤกษ์	✓			
๓๐๙	นายพิชัย เกียรติวินัยสกุล	✓			
๓๑๐	พลตำรวจโท พิชัย สุนทรสัจบูลย์	✓			
๓๑๑	นายพิชิต ชื่นบาน	✓			
๓๑๒	พลตำรวจเอก พิชิต ควรเดชะคุปต์	✓			
๓๑๓	นายพิเชต สุนทรพิพิธ	✓			
๓๑๔	นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน	✓			
๓๑๕	นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	✓			
๓๑๖	พลตำรวจโท พิทักษ์ จารุสมบัติ	✓			
๓๑๗	นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล	✓			
๓๑๘	นางพิไลพรรณ สมบัติศิริ	✓			
๓๑๙	นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์	✓			
๓๒๐	นายพิสิฐ เกตุผาสุข	✓			
๓๒๑	นายพิสิษฐ์ สันตพันธุ์	✓			
๓๒๒	นายพีรพันธุ์ พาลุสุข		✓		
๓๒๓	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พีรยศ ราฮิมมูลา	✓			
๓๒๔	นายพีระ มานะทัศน์	✓			
๓๒๕	นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	✓			
๓๒๖	นายพีระเพชร ศิริกุล	✓			
๓๒๗	นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์	✓			
๓๒๘	นางเพชรินทร์ เสียงเจริญ	✓			
๓๒๙	นางเพ็ญพักตร์ ศรีทอง	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๓๐	นายไพจิต ศรีวรขาน	✓			
๓๓๑	นายไพฑูรย์ แก้วทอง	✓			
๓๓๒	นายไพบูลย์ ชำศิริพงษ์	✓			
๓๓๓	นายไพบูลย์ นิติตะวัน	✓			
๓๓๔	นายไพโรจน์ ตันบรรจง	✓			
๓๓๕	นายไพโรจน์ อิสระเสรีพงษ์	✓			
๓๓๖	นายภราดร ปริศนานันทกุล	✓			
๓๓๗	นางภารดี จงสุขธนามณี	✓			
๓๓๘	นายภิญโญ สายนุ้ย	✓			
๓๓๙	นายภิรพล ลาภาโรจน์กิจ	✓			
๓๔๐	นายภุชงค์ รุ่งโรจน์	✓			
๓๔๑	นายภูมิ สาระผล	✓			
๓๔๒	นางสาวภูวนิดา คุนผลิน	✓			
๓๔๓	นายมงคล ศรีคำแหง	✓			
๓๔๔	นายมณเฑียร บุญตัน		✓		
๓๔๕	นายมนต์ไชย ชาติวัฒนศิริ	✓			
๓๔๖	นายมนตรี ตั้งเจริญถาวร	✓			
๓๔๗	นายมนตรี ปาน้อยนนท์		✓		
๓๔๘	นางมนพร เจริญศรี	✓			
๓๔๙	นายมนู พุกประเสริฐ	✓			
๓๕๐	นายมหรรณพ เดชวิทักษ์	✓			
๓๕๑	นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วาณิช	✓			
๓๕๒	นายมานพ จรัสดำรงนิตย์	✓			
๓๕๓	นายมานพน้อย วานิช	✓			
๓๕๔	นายมานะ โลหะวณิชย์	✓			
๓๕๕	นายมานิต นพอมรบดี	✓			
๓๕๖	นางสาวมาลินี อินฉัตร	✓			
๓๕๗	พลตำรวจโท มาโนช ไกรวงศ์	✓			
๓๕๘	นายมิ่งขวัญ แสงสุวรรณ์	✓			
๓๕๙	นางมุกดา พงษ์สมบัติ	✓			
๓๖๐	นายมูหามะรอสดี บอตอ	✓			
๓๖๑	นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร		✓		
๓๖๒	นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา	✓			
๓๖๓	นายยุทธจักร เรืองวรบูรณ์	✓			
๓๖๔	พลตำรวจโท ยุทธนา ไทยภักดี	✓			
๓๖๕	นายยุทธนา ยุพฤทธิ์	✓			
๓๖๖	นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๖๗	นายยุทธพล อังกินันทน์	✓			
๓๖๘	นายยุพราช บัวอินทร์	✓			
๓๖๙	นางยุวดี นิ่มสมบุญ	✓			
๓๗๐	นางเยาวนิตย์ เพียงเกษ	✓			
๓๗๑	นางเยาวภา วงศ์สวัสดิ์	✓			
๓๗๒	นายรณเทพ อนุวัฒน์	✓			
๓๗๓	นายรส มะลิผล	✓			
๓๗๔	นางสาวรสนา โตสิตระกูล	✓			
๓๗๕	นางระพิพรรณ พงศ์เรืองรอง	✓			
๓๗๖	นายรักพงษ์ ณ อุบล	✓			
๓๗๗	นายรังสรรค์ มณีรัตน์	✓			
๓๗๘	นายรังสรรค์ วันไชยธนวงศ์	✓			
๓๗๙	นายรังสิกร ทิมาตฤกะ		✓		
๓๘๐	นางรังสิมา เจริญศิริ	✓			
๓๘๑	นางสาวรังสิมา รอดรัศมี	✓			
๓๘๒	พลเอก รัชกฤต กาญจนวัฒน์	✓			
๓๘๓	นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท	✓			
๓๘๔	ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชดา ธนาดิเรก	✓			
๓๘๕	นายรัฐกร เจนกิจณรงค์	✓			
๓๘๖	นายรำรี มามะ	✓			
๓๘๗	นายรุ่งโรจน์ ทองศรี	✓			
๓๘๘	นางสาวเรวดี รัศมิทัต	✓			
๓๘๙	นายเรวัต อารีรอบ	✓			
๓๙๐	นายเรืองเดช สุพรรณฝ่าย	✓			
๓๙๑	นายเรืองศักดิ์ งามสมภาค		✓		
๓๙๒	นางสาวละออง ติยะไพรัช	✓			
๓๙๓	นางสาวลีลาวดี วัชโรบล	✓			
๓๙๔	พลเอก เลิศฤทธิ์ เวชสวรรค์	✓			
๓๙๕	พลตำรวจเอก วงกต มณีรินทร์	✓			
๓๙๖	นายวรงค์ เดชกิจวิกรม	✓			
๓๙๗	นายวรชัย เหมะ	✓			
๓๙๘	นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล	✓			
๓๙๙	นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล	✓			
๔๐๐	ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรวิทย์ บารู	✓			
๔๐๑	นายวรวิทย์ วงษ์สุวรรณ์	✓			
๔๐๒	นายวรสิทธิ์ กัลป์ตินันท์	✓			
๔๐๓	นางวราภรณ์ ตั้งภากรณ์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๐๔	นายวราวงษ์ พันธุ์ศิลา	✓			
๔๐๕	นางวไลพร อัจฉริยะประสิทธิ์	✓			
๔๐๖	นายวัชรพงศ์ คูวิจิตรสุวรรณ	✓			
๔๐๗	นายวัชรพล โตมรศักดิ์	✓			
๔๐๘	นายวัชระ เพชรทอง	✓			
๔๐๙	นายวัชระ ต้นตรานนท์	✓			
๔๑๐	นายวัฒนา เมืองสุข	✓			
๔๑๑	นายวันชัย เจริญนนทสิทธิ์	✓			
๔๑๒	นายวันชัย บุษบา	✓			
๔๑๓	นายวันชัย สอนศิริ	✓			
๔๑๔	นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์	✓			
๔๑๕	นายวาสิต พยัคฆบุตร	✓			
๔๑๖	นายวิชัย ล้ำสุทธิ	✓			
๔๑๗	นายวิชัย สามิตร	✓			
๔๑๘	นายวิชัย ไพรสงบ	✓			
๔๑๙	นายวิชาญ มีนชัยนันท์	✓			
๔๒๐	นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์	✓			
๔๒๑	รองศาสตราจารย์วิชุดา รัตนเพียร	✓			
๔๒๒	นายวิเชียร คันฉ่อง	✓			
๔๒๓	นายวิฑูรย์ นามบุตร	✓			
๔๒๔	นายวิทยา แก้วภราดัย	✓			
๔๒๕	นายวิทยา ทรงคำ	✓			
๔๒๖	นายวิทยา บุรณศิริ	✓			
๔๒๗	นายวิทยา อินาลา	✓			
๔๒๘	นายวิทวัส บุญญสถิตย์	✓			
๔๒๙	นายวินัย ภัทรประสิทธิ์	✓			
๔๓๐	พันเอก วินัย สมพงษ์	✓			
๔๓๑	นายวิบูลย์ คูหิรัญ	✓			
๔๓๒	นายวิภูแถลง พัฒนภูมิไท	✓			
๔๓๓	นายวิรัช ร่มเย็น	✓			
๔๓๔	นายวิรัช รัตนเศรษฐ	✓			
๔๓๕	นายวิรัตน์ กัลยาศิริ	✓			
๔๓๖	นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์	✓			
๔๓๗	ศาสตราจารย์วิรัติ พาณิชย์พงษ์		✓		
๔๓๘	พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พื้นแสน	✓			
๔๓๙	พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	✓			
๔๔๐	นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๔๑	นายวิวัฒน์ชัย โหตระไวศยะ	✓			
๔๔๒	นางสาววิสาระดี เตชะธีราวัฒน์	✓			
๔๔๓	นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์	✓			
๔๔๔	นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ	✓			
๔๔๕	พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์	✓			
๔๔๖	นายวีระชัย วีระเมธีกุล	✓			
๔๔๗	นายวีระพล จิตสัมฤทธิ์	✓			
๔๔๘	นายวีระวัฒน์ โอสถานุเคราะห์	✓			
๔๔๙	นายวุฒิชัย กิตติธเนศวร	✓			
๔๕๐	นายวุฒิพงษ์ นามบุตร	✓			
๔๕๑	รองศาสตราจารย์หม่อมราชวงศ์วุฒิเลิศ เทวกุล	✓			
๔๕๒	นายเวียง วรเชษฐ์	✓			
๔๕๓	นายศรัณย์วุฒิ ศรัณย์เกตุ	✓			
๔๕๔	นายศราวุธ เพชรพนมพร	✓			
๔๕๕	นายศรีเรศ โกฏคำลือ	✓			
๔๕๖	นางสาวศรีสกุล มั่นศิลป์	✓			
๔๕๗	นางศรีสมร รัศมีฤกษ์เศรษฐ์	✓			
๔๕๘	นายศักดา คงเพชร	✓			
๔๕๙	นายศิรสิทธิ์ เลิศด้วยลาภ	✓			
๔๖๐	นายศิริโชค โสภา	✓			
๔๖๑	นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู	✓			
๔๖๒	นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์	✓			
๔๖๓	พลเรือเอก ศิษฐวัชร วงษ์สุวรรณ	✓			
๔๖๔	นายศุภชัย ใจสมุทร	✓			
๔๖๕	นายศุภชัย ศรีหล้า	✓			
๔๖๖	นายศุภวัฒน์ เทียนถาวร	✓			
๔๖๗	นายเศกสิทธิ์ ไวนิยมพงศ์	✓			
๔๖๘	นายสงกรานต์ จิตสุทธิภากร	✓			
๔๖๙	นายสงวน พงษ์มณี	✓			
๔๗๐	พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา	✓			
๔๗๑	พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน	✓			
๔๗๒	นายสนอง เทพอักษรณรงค์		✓		
๔๗๓	ศาสตราจารย์สม จาตุศรีพิทักษ์	✓			
๔๗๔	นายสมคิด เชื้อคง	✓			
๔๗๕	นายสมคิด บาลไธสง	✓			
๔๗๖	พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม	✓			
๔๗๗	นายสมชัย อัศวชัยโสภณ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๗๘	นายสมชาติ พรรณพัฒน์	✓			
๔๗๙	นายสมชาย โล่สถาพรพิพิธ	✓			
๔๘๐	พลเอก สมชาย วิษณุวงศ์	✓			
๔๘๑	นายสมชาย แสวงการ	✓			
๔๘๒	นายสมบัติ ยะสินธุ์	✓			
๔๘๓	นายสมบัติ ศรีสุรินทร์	✓			
๔๘๔	นายสมบูรณ์ งามลักษณ์	✓			
๔๘๕	นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล	✓			
๔๘๖	นางสมพร จูมั่น	✓			
๔๘๗	นายสมพล เกยุราพันธุ์	✓			
๔๘๘	นายสมพล พันธุ์มณี	✓			
๔๘๙	นายสมเพชร แต่งงาม	✓			
๔๙๐	นายสมโภช สายเทพ	✓			
๔๙๑	นายสมมุติ เบ็ญจลักษณ์	✓			
๔๙๒	พลตำรวจโท สมยศ ดีมาก	✓			
๔๙๓	นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์	✓			
๔๙๔	นายสมศักดิ์ ใจแคล้ว	✓			
๔๙๕	นายสมศักดิ์ บุญเปลื้อง	✓			
๔๙๖	นางสมหญิง บัวบุตร	✓			
๔๙๗	นายสมัคร เชาวภานันท์	✓			
๔๙๘	นายสรชัด สุจิตต์	✓			
๔๙๙	นายสรรพภัญญู ศิริไปล์	✓			
๕๐๐	นายสรรเสริญ สมะลาภา	✓			
๕๐๑	นายสรวงศ์ เทียนทอง	✓			
๕๐๒	นายสรวุฒิ เนื่องจำนงค์	✓			
๕๐๓	นายสราวุธ อ่อนละมัย	✓			
๕๐๔	นางสลิลทิพย์ สุขวัฒน์	✓			
๕๐๕	นายสหรัฐ กุลศรี	✓			
๕๐๖	นายสัญชัย วงษ์สุนทร	✓			
๕๐๗	นายสันตศักย์ จรูญ งามพิเชษฐ์	✓			
๕๐๘	นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล	✓			
๕๐๙	นายสัมภาษณ์ อัตถาวงศ์	✓			
๕๑๐	นายสากล ม่วงศิริ	✓			
๕๑๑	นายสาคร เกี่ยวข้อง	✓			
๕๑๒	นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย	✓			
๕๑๓	นายสาธิต ปิตุเตชะ	✓			
๕๑๔	นายสามารถ แก้วมีชัย	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๕๑๕	พันตำรวจเอก สามารถ ม่วงศิริ	✓			
๕๑๖	นายสามารถ มะลูลีม	✓			
๕๑๗	นายสามารถ ราชพลสิทธิ์	✓			
๕๑๘	นายสาย กังกเวคิน	✓			
๕๑๙	นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง	✓			
๕๒๐	นายสิทธิศักดิ์ ยนต์ตระกูล	✓			
๕๒๑	พันโท สินธพ แก้วพิจิตร	✓			
๕๒๒	นายสินิตย์ เลิศไกร	✓			
๕๒๓	นางสิรินทร รามสูต	✓			
๕๒๔	นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์	✓			
๕๒๕	นายสุกิจ ก้องธรนินทร์	✓			
๕๒๖	นายสุกิจ อัถโถปกรณ์	✓			
๕๒๗	นางสุกุมล คุณปลื้ม	✓			
๕๒๘	นายสุโข วุฑฒิโชติ	✓			
๕๒๙	นายสุชาติ ชมกลิ่น	✓			
๕๓๐	ศาสตราจารย์สุชาติ ธาดาธำรงเวช	✓			
๕๓๑	นายสุชาติ ภิญโญ	✓			
๕๓๒	นายสุชาย ศรีสุรพล	✓			
๕๓๓	นายสุชีน เอ่งฉ้วน	✓			
๕๓๔	นางสาวสุณีย์ เหลืองวิจิตร	✓			
๕๓๕	นายสุทธิ ปัญญาสกุลวงศ์	✓			
๕๓๖	นายสุทธิชัย จรูญเนตร	✓			
๕๓๗	นายสุทัศน์ เงินหมื่น	✓			
๕๓๘	นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี	✓			
๕๓๙	นายสุทิน นพขำ	✓			
๕๔๐	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	✓			
๕๔๑	นายสุธรรม พันธุศักดิ์	✓			
๕๔๒	นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตนะ	✓			
๕๔๓	นางสาวสุนันท์ สิงห์สมบุญ	✓			
๕๔๔	นายสุนัย จุลพงศธร	✓			
๕๔๕	นายสุพจน์ เลียดประถม	✓			
๕๔๖	นายสุพล ฟองงาม	✓			
๕๔๗	นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร	✓			
๕๔๘	นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์	✓			
๕๔๙	นายสุเมธ ศรีพงษ์	✓			
๕๕๐	นายสุรจิต ชิรเวทย์	✓			
๕๕๑	นายสุรจิตร ยนต์ตระกูล	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๕๕๒	นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย	✓			
๕๕๓	นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง	✓			
๕๕๔	นายสุรชาติ ชาญประดิษฐ์	✓			
๕๕๕	นายสุรชาติ เทียนทอง	✓			
๕๕๖	นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์	✓			
๕๕๗	นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ	✓			
๕๕๘	นายสุรเดช จิรัฐิติเจริญ	✓			
๕๕๙	พันตำรวจโท สุรทิน พิมานเมฆินทร์	✓			
๕๖๐	นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล		✓		
๕๖๑	นายสุรพงษ์ ปิยะโชติ	✓			
๕๖๒	นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล	✓			
๕๖๓	นายสุรพงษ์ ตันธนศรีกุล	✓			
๕๖๔	นายสุรพล เกียรติไชยากร	✓			
๕๖๕	พลเรือเอก สุรพล จันทน์แดง	✓			
๕๖๖	นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	✓			
๕๖๗	นายสุรศักดิ์ พันธ์เจริญวรกุล	✓			
๕๖๘	นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์	✓			
๕๖๙	พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ	✓			
๕๗๐	นายสุรสาล ผาสุข	✓			
๕๗๑	นายสุรสิทธิ์ เจียมวิจักษณ์	✓			
๕๗๒	นายสุรันต์ จันทร์พิทักษ์	✓			
๕๗๓	พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่	✓			
๕๗๔	นายสุริยา ปันจอร์	✓			
๕๗๕	นายสุวิศว์ เมฆเสรีกุล	✓			
๕๗๖	นางสุอำภา คชไกร	✓			
๕๗๗	นายเสนาะ เทียนทอง	✓			
๕๗๘	นายเสรี สาระนันท์	✓			
๕๗๙	นายโสภณ ซารัมย์	✓			
๕๘๐	นายโสภณ ศรีมาเหล็ก	✓			
๕๘๑	นางโสภา กาญจนะ	✓			
๕๘๒	นายหนูแดง วรรณกางซ้าย	✓			
๕๘๓	นายเหวง โตจิราการ	✓			
๕๘๔	นายองอาจ คล้ามไพบูลย์	✓			
๕๘๕	นายองอาจ วงษ์ประยูร	✓			
๕๘๖	นายองอาจ วชิรพงศ์	✓			
๕๘๗	พลตำรวจตรี องอาจ สุวรรณสิงห์	✓			
๕๘๘	นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๕๘๙	นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์	✓			
๕๙๐	นายอธิรัฐ รัตนเศรษฐ	✓			
๕๙๑	นายอนันต์ ผลอำนวย	✓			
๕๙๒	นายอนันต์ ลิมปคุปตถาวร	✓			
๕๙๓	นายอนันต์ ศรีพันธุ์	✓			
๕๙๔	นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์		✓		
๕๙๕	นายอนุชา บูรพชัยศรี	✓			
๕๙๖	นายอนุชา สะสมทรัพย์	✓			
๕๙๗	นาวาอากาศเอก อนุดิษฐ์ นาครทรรพ		✓		
๕๙๘	นายอนุมัติ ชูสารอ	✓			
๕๙๙	นายอนุรักษ์ ตั้งปณิธานนท์	✓			
๖๐๐	นายอนุรักษ์ นิยมเวช	✓			
๖๐๑	นางอนุรักษ์ บุญศล	✓			
๖๐๒	นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล	✓			
๖๐๓	นายอนุสรณ์ ปั้นทอง	✓			
๖๐๔	นางอนุสรา ยังตรง	✓			
๖๐๕	นายอภิชาต การิกาญจน์	✓			
๖๐๖	นายอภิชาต ศักดิเศรษฐ์	✓			
๖๐๗	นายอภิชาติ ตีรสวัสดิชัย	✓			
๖๐๘	นายอภิชาติ สุภาแพ่ง	✓			
๖๐๙	หม่อมหลวงอภิมงคล โสณกุล	✓			
๖๑๐	นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน	✓			
๖๑๑	นายอภิรัต ศิรินาวิน	✓			
๖๑๒	นายอภิวัฒน์ เงินหมื่น	✓			
๖๑๓	พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย	✓			
๖๑๔	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	✓			
๖๑๕	นายอรรถกร ศิริลัทธยากร	✓			
๖๑๖	นายอรรถพร พลบุตร	✓			
๖๑๗	นายอรรถพล วงษ์ประยูร	✓			
๖๑๘	นายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี	✓			
๖๑๙	นางสาวอรอนงค์ กาญจนชูศักดิ์	✓			
๖๒๐	นางอรอนงค์ คล้ายนก	✓			
๖๒๑	นางอรุณลักษณ์ กิจเลิศไพโรจน์	✓			
๖๒๒	นางสาวอรุณี ชำนาญยา	✓			
๖๒๓	นายอลงกรณ์ พลบุตร	✓			
๖๒๔	นางอัญชลี วานิช เทพบุตร	✓			
๖๒๕	นายอันวาร์ สาและ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๖๒๖	นายอับดุลการิม เด็งระกีนา	✓			
๖๒๗	นายอัศวิน วิภูศิริ	✓			
๖๒๘	นายอัสนี เชิดชัย	✓			
๖๒๙	นายอาคม เอ่งฉ้วน	✓			
๖๓๐	พันตรี อาณันย์ วัชโรทัย	✓			
๖๓๑	นางอานิก อัมระนันทน์	✓			
๖๓๒	นางอารีญาภรณ์ ซารัมย์	✓			
๖๓๓	นายอำนวย คลังผา	✓			
๖๓๔	นายอำนาจ วิลาวัลย์	✓			
๖๓๕	นายอิทธิเดช แก้วหลวง	✓			
๖๓๖	นายอิทธิรัตน์ จันทรสุรินทร์	✓			
๖๓๗	นายอิสมาแอล เบญอิบรอฮีม	✓			
๖๓๘	นายอิสรา สุนทรวัฒน์	✓			
๖๓๙	นายอิสสระ สมชัย	✓			
๖๔๐	นายอุกฤษณ์ ตั้นสวัสดิ์	✓			
๖๔๑	นายอุดมเดช รัตนเสถียร	✓			
๖๔๒	นางอุดมรัตน์ อาภรรัตน์	✓			
๖๔๓	นางอุดมลักษณ์ เพ็งนรพัฒน์	✓			
๖๔๔	นายเอกธนัช อินทร์รอด	✓			
๖๔๕	นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์	✓			
๖๔๖	นางเอมอร สินธุไพร	✓			
๖๔๗	นายเอี่ยม ทองใจสด	✓			
๖๔๘	นายโอชิษฐ์ เกียรติก้องชูชัย	✓			
๖๔๙	นายฮอซาลี ม่าเหร็ม	✓			
	รวม ๖๔๙	๖๒๘	๒๑	-	

(นางสาววรรณภัสสร รุจิกุลสิริ)
นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ

(นางบุญพา เผ่าสำราญ)
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานทะเบียนประวัติและสถิติ

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๑๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๖
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๓ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๖๒๘ คน

(เนื่องจาก นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา ติดราชการ นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานรัฐสภา จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ครบองค์ประชุมแล้วครับ ผมขอดำเนินการประชุมต่อนะครับ เมื่อวานนี้ได้ให้ท่านเลขาธิการอ่านมาตรา ๑๐ ไปแล้ว เชิญประธานคณะกรรมาธิการได้บอกถึงสาระสำคัญของมาตรา ๑๐ เชิญครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม สามารถ แก้วมีชัย ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการครับ มาตรา ๑๐ ก็มีสาระสำคัญซึ่งเป็นเรื่องที่ได้บัญญัติขึ้นมาใหม่ก็เพื่อที่จะรับรองสถานภาพของสมาชิกวุฒิสภาที่เป็นอยู่ขณะนี้หลังจากที่เราได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติมนี่นะครับท่านประธาน สาระจะมีแค่นั้นนะครับ และขณะเดียวกันก็จะพูดไว้ว่า ถ้ากรณีสมาชิกวุฒิสภาไม่ว่าจะมาจากการเลือกตั้งหรือสรรหาที่ดำรงอยู่ขณะนี้พ้นสมาชิกภาพลงก็ไม่ต้องดำเนินการเลือกตั้งหรือสรรหาขึ้นใหม่ครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (ประธานรัฐสภา) : คุณหมอสุกิจ เชิญครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาและในฐานะวิปฝ่ายค้าน คือผมจะกราบเรียนกับท่านประธานว่า

เนื่องจากว่าเป็นมาตราหลัง ๆ แล้วนะครับ แต่ว่ามีผู้แสดงความจำนงที่จะอภิปรายแสดงความคิดเห็นมาก โดยเฉพาะผู้แปรญัตติมีจำนวนมากครับ สำหรับมาตรานี้ของฝ่ายค้านที่แสดงความจำนงจะพูด ที่มีชื่ออยู่แล้วนะครับ ๒๘ ท่าน เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอกราบเรียนกับท่านประธานว่าเราอยากจะให้ทุกคนที่แสดงความจำนงไว้ได้พูดทั้งหมด เพราะฉะนั้นขอความกรุณาจากท่านประธานแล้วก็ทางฝ่ายรัฐบาลด้วยนะครับว่าขอให้สมาชิกได้พูดจาแสดงความคิดเห็นกันเต็มที่นะครับท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ก็ไม่ขัดข้องนะครับ ก็จะขึ้นจอเหมือนเดิมนะครับพยายามอย่าพูดซ้ำนะครับ เอาอย่างนี้ครับผมขอหารือได้ไหมครับ ผมให้ ส.ว. พูด ๒ คน แล้วพวกเรา ๑ คน แล้วถ้าเกิดไล่กันแล้วก็ ๑ ต่อ ๑ ได้ไหมครับ เชิญครับ

นายเรวัต อารีรอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ภูเก็ต) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม นายเรวัต อารีรอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดภูเก็ต พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ท่านประธานได้เห็นภาพเมื่อวานนี้ไหมครับที่พวกเรานั่งประชุมกัน บรรยากาศดีมากครับท่านประธาน ผมอยากให้ท่านประธานทำหน้าที่อย่างเป็นกลางแล้วก็ยึดหลักความถูกต้องเป็นหลัก ไม่เอาหลักความถูกใจ ท่านเคยทานผลไม้ที่เป็นผลไม้ที่บ่มด้วยแก๊สไหมครับ บางครั้งมันจะเปรี้ยว ไม่หวาน ถ้าเป็นผลไม้ตามธรรมชาติไม่ได้บ่มแก๊สมาจะหวานแล้วก็จะไม่ร้อนด้วยครับ กราบขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมากครับสำหรับเมื่อวานนี้ ขอบคุณจริง ๆ ครับ เดี๋ยวเอาอย่างนี้นะครับ ให้กรรมาธิการได้พูดก่อน ผมเปลี่ยนนะครับเมื่อสักครู่นี้ว่าจะให้ ส.ว. พูดก่อนนะครับ ผมให้กรรมาธิการพูดก่อนนะครับ แต่ว่าผมขออนุญาตนะครับผมจะให้ ส.ว. พูดทั้ง ๒ คน เพราะว่ามีหลายคน เพราะฉะนั้นท่านชินวรณ์คนแรก แล้วก็ท่านนิยม เวชกามา คนที่ ๓ ก็คือ พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ แล้วก็ท่านรสนา โตสิตระกูล นะครับ เชิญท่านชินวรณ์ครับ เจ้าหน้าที่ขึ้นจอสิ่งที่ท่านได้ขอแปรญัตติไว้อย่างไรนะครับ ได้สงวนความเห็นไว้ ท่านเป็นกรรมาธิการถูกไหมครับ เชิญครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุณยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่ได้ขอสงวนความเห็นไว้ในมาตรา ๑๐ โดยการตัดวรรคสองออกทั้งวรรค วรรคสองมีความบัญญัติว่า ในกรณีที่การดำรงตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภาตามวรรคหนึ่งว่างลงตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ต้องดำเนินการเลือกตั้งหรือสรรหาสมาชิกวุฒิสภาขึ้นใหม่แทนตำแหน่งที่ว่างลง แต่กระผมยังไม่ได้ทันอภิปรายท่านประธานก็กรุณาว่าให้เจ้าหน้าที่ได้ขึ้นจอซึ่งก็เป็นหน้าประวัติศาสตร์ของท่านประธานสภาคนนี้ที่จะได้บันทึกไว้ในสภาแห่งนี้ว่าท่านได้สร้างบรรทัดฐานใหม่ให้กับคนที่เป็นสมาชิกรัฐสภา เวลาพูดจาจะต้องมีการขึ้นจอเพื่อควบคุมกำกับว่าเป็นไปตามที่ได้สงวนความเห็นหรือได้แปรญัตติหรือไม่ ก็คงเป็นความภาคภูมิใจของท่านประธานนะครับ แต่ไม่เป็นความภาคภูมิใจของผม นอกจากนั้นผมคิดว่าผมต้องพูดประเด็นนี้เสียก่อนเล็กน้อยเพราะไม่อยากให้ท่านประธานต้องกลั้นน้ำตาบนบัลลังก์อีกครั้งหนึ่ง เหตุผลก็เพราะว่าการที่ผมทำหน้าที่ตามสิทธิของกฎหมายรัฐธรรมนูญและข้อบังคับ คือการสงวนความเห็น ผมคิดว่าท่านประธานท่านบอกว่าท่านเชี่ยวชาญเหมือนสวดปาฏิโมกข์ ก็สวดได้หลายคนครับปาฏิโมกข์แต่ว่าปฏิบัติยากครับท่านประธาน ----------

แต่ว่าสิ่งที่ผมจะกราบเรียนกับท่านประธานในวันนี้และไปถึงท่านประธานคณะกรรมาธิการด้วย ก็คือมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ผมเป็นคนหนึ่งที่เป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อย และเป็นตัวหลักที่ได้แสดงความคิดเห็นนี้ และโดยเฉพาะในมาตรา ๑๓ ท่านประธานคณะกรรมาธิการเองได้พูดกับผมว่ามาตราสุดท้ายแล้วไม่เป็นอะไร กรรมาธิการเสียงข้างมากไม่เห็นด้วย ท่านชินวรณ์ค่อยไปพูดในรัฐสภา ผมจึงจำเป็นที่จะต้องหยิบยกประเด็นนี้ขึ้นมาก็เพราะว่าในช่วงระยะเวลาของการทำหน้าที่ตัวแทนปวงชนชาวไทยของผมทั้งในฐานะ ส.ส. ธรรมดา ทั้งในฐานะประธานวิปรัฐบาล ทั้งในฐานะรองประธานวิปฝ่ายค้าน และทั้งในฐานะที่เป็นผู้เสนอร่างกฎหมาย และผู้สงวนความเห็นและผู้แปรญัตติ ก็ไม่เคยมีหน้าประวัติศาสตร์ที่ทำเหมือนกับท่านประธานนิคมนะครับที่ให้ผู้สงวนความเห็นถูกปิดปากโดยการเสนอญัตติปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ โดยเฉพาะผู้สงวนความเห็นนั้นผมคิดว่ามีความสำคัญสูงสุดครับ ผู้แปรญัตติท่านจะอ้างได้ว่าอาจจะแปรญัตติเป็นกลุ่ม อาจจะซ้ำกันจนท่านต้องให้ขึ้นจออย่างไรครับ แต่ผู้สงวนความเห็นนั้นหมายความว่าเป็นคณะกรรมาธิการที่ได้รับเลือกจากรัฐสภาแห่งนี้ให้ไปนั่งทำหน้าที่ในการพิจารณากฎหมายตามวาระ ซึ่งถือว่าเป็นกระบวนการในการประนีประนอมในการออกกฎหมาย เพื่อหาความเห็นพ้องต้องกันท่านประธาน แต่เมื่อไม่เห็นพ้องต้องกันคณะกรรมาธิการเสียงข้างน้อยย่อมมีสิทธิตามกฎหมายรัฐธรรมนูญที่จะต้องมาเสนอญัตติในรัฐสภาแห่งนี้ เพื่อให้รัฐสภาแห่งนี้ได้ตัดสินใจ ได้ตัดสินใจว่าจะเห็นด้วยกับญัตติของผมหรือไม่ ซึ่งแน่นอนก็ไม่ตรงกับเสียงข้างมาก เพียงแต่ว่าท่านประธานก็แปลกใจว่าเวลาพวกผมจะขึ้นมาพูดก็จะหยิบยกท้วงติงขึ้นมาก่อนทุกครั้ง ทั้งประธานรัฐสภาและทั้งรองประธานรัฐสภา จริง ๆ แล้วท่านก็ทราบดีว่าพวกผมไปทำหน้าที่ในฐานะกรรมาธิการนั้นเมื่อเป็นเสียงข้างน้อยก็ย่อมมีสิทธิที่จะสงวนความเห็นและเป็นสิทธิตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ผมย้ำประเด็นตรงนี้ไว้เพื่อไม่อยากให้ท่านประธานได้เตือนผมอีกครั้งหนึ่ง เพราะว่าผมทำหน้าที่ในการที่จะรักษาหลักการ หลักคิด และความคิดเห็นของผม และในสภาแห่งนี้ท่านประธานก็คงเห็นนะครับ มีหลายครั้งนะครับที่กรรมาธิการเสียงข้างน้อยมาพูดจากันในสภาแห่งนี้แล้วกรรมาธิการเสียงข้างมากเห็นด้วย ผมคิดว่าท่านประธานคณะกรรมาธิการคงไม่ปฏิเสธนะครับ ยกเว้นว่าท่านมีธง หรือยกเว้นว่าท่านไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นเสียงข้างน้อย ซึ่งก็แปลกใจครับว่าเราเรียกร้องให้มีสภาปฏิรูป เราเรียกร้องให้มีระบอบประชาธิปไตยที่เป็น

สากล แต่ว่าเราก็พยายามที่จะเอาเสียงข้างมากลากไป เราก็พยายามที่บอกว่าใช้เสียงข้างมาก โดยไม่เคารพเสียงข้างน้อยซึ่งเป็นหลักการที่สำคัญ แล้วก็ตั้งแต่วันโทนี แบลร์ จนมาถึงวันนี้ ผมก็ยังไม่เห็นใครพูดถึงเรื่องนี้ในสภานี้เลยจากเสียงข้างมาก แต่ผมต้องตอกย้ำกับท่านประธานเพราะท่านประธานได้สร้างประวัติศาสตร์ไว้ที่สำคัญจนถูกได้รับเกียรติจากพวกผมไปฟ้องศาลรัฐธรรมนูญ

ท่านประธานครับ เข้าเนื้อหาสาระเลยครับ ผมได้ขอสงวนความเห็นมาตรา ๑๐ ครับ มาตรา ๑๐ มีบทบัญญัติว่า “ให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีสมาชิกภาพอยู่ในวันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ยังคงมีสมาชิกภาพและปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภาต่อไป” วรรคนี้ผมไม่ขัดข้องครับ แล้วก็เป็นวรรคที่ซ้ำซ้อนกันในหลายมาตรา พูดง่าย ๆ ว่าที่ประธานคณะกรรมาธิการได้ชี้แจงเบื้องต้นว่ามาตรา ๑๐ นั้นเป็นเพียงการรับรองสถานภาพของสมาชิกวุฒิสภา ก็เข้าใจตรงกันละครับ แต่ทำไมท่านต้องเขียนให้บทบัญญัติในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๓ ซ้ำซ้อน ขัดแย้งกัน ซึ่งผมจะกราบเรียนกับท่านประธานถึงเหตุผลว่าทำไมผมจึงเห็นว่าควรจะตัดวรรคสองนี้ออกไป ทั้งนี้ก็เพราะว่าเราได้ยอมรับหลักการในเบื้องต้นครับว่า สมาชิกวุฒิสภาที่เราจะเลือกตั้งขึ้นใหม่ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญนี้

เราก็ไม่ควรไปรอนสิทธิเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาที่เขายังมีสิทธิอยู่ตามวาระ ก็ควรที่จะดำรงตำแหน่งต่อไป อันนี้ก็แน่นอน ท่านไปเขียนรองรับไว้ในมาตรา ๑๓ ซึ่งเป็นเรื่องที่ผมเรียนกับท่านประธาน ว่าการที่ท่านไปเขียนรองรับไว้ในมาตรา ๑๓ วรรคสองว่า ในกรณีที่สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการสรรหาตามวรรคหนึ่งสิ้นสุดลงตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้ก็คือนัยเดียวกันกับมาตรา ๑๐ ไม่ต้องดำเนินการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาขึ้นใหม่แทนตำแหน่งที่ว่าง ที่ผมไม่เห็นด้วยก็เพราะว่าถ้าท่านไปดูมาตรา ๘ ที่ท่านแก้ไขเองนะครับ ในมาตรา ๑๒๐ ในมาตรา ๘ ไปใช้ข้อความต่อไปนี้แทนในมาตรา ๑๒๐ บัญญัติไว้ว่า เมื่อตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาว่างลงเพราะเหตุอื่นใดนอกจากถึงคราวออกตามวาระของวุฒิสภา ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาขึ้นแทนภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นว่างลง เว้นแต่วาระของวุฒิสภาจะเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะไม่ดำเนินการเลือกตั้งก็ได้ สมาชิกวุฒิสภาผู้เข้ามาแทนที่ให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าอายุของวุฒิสภาที่เหลืออยู่ ตรงนี้ละครับมันเป็นประเด็นว่าเมื่อเราต้องดำเนินการให้มีการเลือกตั้งภายใน ๑๘๐ วันนี้ ท่านประธานครับสมาชิกวุฒิสภาชุดนี้ก็จะครบวาระในเดือนมีนาคมนะครับ ท่านนับไปลองดูเกิน ๑๘๐ วันไหม เพราะฉะนั้นเขาควรที่จะมีสิทธิไหม หรือท่านคิดเอาเอง เพราะท่านรู้แก่ใจที่เคยประกาศเหมือนท่านประธานนิคมว่าท่านจะไปลงสมัครรับเลือกตั้ง ถ้าอย่างนี้ท่านลาออกก่อนแน่นอน ไม่มีปัญหา แต่ว่าถ้าคนไม่ลาออกก่อน ท่านประธานครับผมเรียนไปยังท่านประธานคณะกรรมาธิการนะครับ ท่านไปดูมาตรา ๑๓ ว่ามันขัดแย้งกันอย่างไรอีกครับ ท่านไปดูอีกครับ ในมาตรา ๑๓ บัญญัติไว้ว่า ในวาระเริ่มแรก ให้วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้งตามพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเป็นการทั่วไปตามมาตรา ๑๒ และสมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๐ ซึ่งมาจากการสรรหาเท่าที่เหลืออยู่ และท่านประธานครับ ถ้าให้ ส.ว. ที่มาจากการสรรหาเท่าที่มีอยู่ แล้วท่านจะไปจำกัดสิทธิไม่ให้มีการสรรหาใหม่ตามมาตรา ๑๐ ได้อย่างไรล่ะครับ เพราะเขามีวาระอีก ๓ ปีครับ เขาไม่เหมือนท่าน เพราะท่านประกาศว่าท่านจะลาออกไปสมัครรับเลือกตั้ง แต่กรรมการสรรหาหลายท่านเขาอาจจะไม่ลาออกไปสมัครรับเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นเขาก็ต้องมีสิทธิในสถานภาพตามที่บทบัญญัติของกฎหมายรัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ว่าเขาต้องปฏิบัติหน้าที่ตามมาตราที่ผมได้กราบเรียนไปแล้วนี่นะครับ ให้ปฏิบัติ

หน้าที่ต่อไปจนครบวาระ เมื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนครบวาระ เพราะฉะนั้นในมาตรา ๑๐ ในวรรคสอง ที่ท่านบอกว่า ไม่ต้องดำเนินการเลือกตั้งหรือสรรหาสมาชิกวุฒิสภาขึ้นมาใหม่แทนตำแหน่งที่ว่าง ผมคิดว่าอย่างนี้ครับ ถ้าเขายังมีตำแหน่งอยู่ เมื่อท่านให้โอกาสว่าเป็นกรรมการสรรหา ทำไมกระบวนการเหล่านี้ยังไม่มีอยู่ และแน่นอนที่สุดครับในมาตรา ๑๐ นั่นเอง ท่านก็ไปดูครับว่าเป็นช่องว่างที่สำคัญอีกประการหนึ่งครับ เป็นช่องว่างที่ผมต้องขอตัดออกไป เพราะว่าในมาตรา ๑๑๑ ระหว่างที่วุฒิสภายังไม่ครบร้อยละ ๙๕ ของสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมด ----------

ห้ามไม่ให้มีการดำเนินการประชุม ถ้าสมมุติว่ามีปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการเลือกตั้งล่ะครับ แล้วก็มีปัญหาที่ ส.ว. ที่มาจากการสรรหาจะต้องทำหน้าที่ต่อ นี่ละครับจึงเป็นที่มาอีกท่านประธานที่ผมจะฟ้องกับเพื่อนสมาชิกรัฐสภา ว่าท่านเลยเข้ามาแก้ไขปรับปรุงมาตราที่เกี่ยวข้องกับการให้อำนาจในการถอดถอนและแต่งตั้งบุคคลของคณะกรรมการสรรหาไป ผมก็แปลกใจครับ ทำไมท่านให้อยู่ต่อ แต่ว่าท่านก็ไม่ให้มีอำนาจ เพราะถ้าให้อยู่ต่อก็ต้องให้มีอำนาจในการถอดถอนและแต่งตั้ง หรือท่านกลัวว่าท่านไปรับเลือกตั้งแล้วอาจจะมีปัญหา มีปัญหาเรื่องอะไรอีกครับ เดี๋ยวผมจะพูดเหตุผลข้อต่อไปอีก เอาข้อนี้ก่อน มีปัญหาว่าถ้ารับรองไม่ถึงร้อยละ ๙๕ ก็ดำเนินการไม่ได้ บุคคลที่จะอยู่ในกระบวนการถอดถอนในขณะนั้น สมาชิกวุฒิสภาไม่มีอำนาจที่จะไปดำเนินการได้เลย ทั้งที่เขาได้รับการรองรับว่าให้เขาดำรงอยู่ นี่ละครับ คือความลักลั่น มือหนึ่งอยากให้เข้ามาเพื่อจะเอาใจ หวังว่าอาจจะมีบางท่านที่จะเกาหลังครับ แต่ผมเชื่อว่าสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหาท่านเป็นตัวของตัวเอง ท่านเป็นตัวแทนปวงชนชาวไทย ตามบทบัญญัติของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ท่านอยู่ไม่ได้หวังเพียงจะเป็นเครื่องมือเกาหลังให้ใครแน่นอน แต่ผมคิดว่าท่านอยู่เพื่อที่จะดำรงสถานสภาพของการเป็นวุฒิสภาอย่างสมบูรณ์แบบ อย่างสมศักดิ์ศรี ไม่ใช่ว่าเขาจะรื้อออกไปตามรัฐธรรมนูญใหม่นี้แล้ว ท่านไปสมยอมหรือไปยอมรับในเงื่อนไขเหล่านี้ ผมคิดว่าเป็นไปไม่ได้ และผมก็ไม่เชื่อว่าจะเป็นไปได้ เพราะฉะนั้นมันเป็นกระบวนการเหมือนสมคบคิดจริงครับ จึงเป็นเรื่องที่ผมต้องท้วงติงไว้ ว่ากระบวนการที่ดำเนินการในการเลือกตั้งทั่วไปแล้ว ถ้าวุฒิสภายังไม่ครบร้อยละ ๙๕ ท่านประชุมวุฒิสภาไม่ได้ แล้วก็เคยมีตัวอย่างแล้วของปี ๒๕๔๐ ทำไมผมจึงเสนอเหตุผลประการที่ ๓ ว่าประชุมวุฒิสภาไม่ได้ เพราะไม่ถึงร้อยละ ๙๕ ก็ผมเอาคำพูดที่เพื่อน ในรัฐสภานี้อภิปรายแล้วครับ ท่านบอกว่าเดี๋ยวนี้ขณะกำลังร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้อยู่ มีเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาบางคนลงไปเดินในพื้นที่แล้ว ท่านลงไปเดินในพื้นที่แล้วท่านรู้ได้อย่างไรครับ ว่าท่านจะได้รับรองเป็นวุฒิสภาอย่างเต็มขั้น ถ้าท่านทำหน้าที่ที่เป็นผลประโยชน์ขัดกัน ท่านทำหน้าที่โดยการมีผลประโยชน์ทับซ้อน ท่านทำหน้าที่เหมือนสนองตอบตัณหาทางอำนาจของคนบางคน คนอื่นผมไม่กล้ายกตัวอย่างหรอกครับ เพราะไม่ได้ให้สัมภาษณ์ แต่ท่านนิคมท่านให้สัมภาษณ์เองว่าท่านจะลงไปสมัครสมาชิกวุฒิสภา ผมก็ได้สงวนความเห็นที่ผมจะไปพูดมาตรา ๑๓ นะครับ แต่ว่าต้องเกริ่นเพื่อเชื่อมโยงในมาตรานี้ไว้ว่าท่านรู้ได้อย่างไรว่าท่านไปลงสมัครแล้วท่านจะ

ได้รับการรับรอง ท่านจะไม่ถูกศาลรัฐธรรมนูญตัดสินท่านในหลายคดี ต่างกรรม ต่างวาระ ดีนะครับ ไม่มีโทษจำคุกครั้งนี้ ท่านนิคมครับ ขอประทานโทษ เป็นสิทธิในทางการเมือง ก็ท่านเสนอร่างกฎหมายเอง พิจารณากฎหมายเอง ใช้อำนาจประธานสภา ประธานในที่ประชุมสภาปิดปากผู้อภิปรายที่เขาทำตามสิทธิตามกฎหมายรัฐธรรมนูญด้วยตัวเอง และท่านลงมติในวาระที่สามเอง อย่างนี้ไม่ได้เรียกว่าผลประโยชน์ขัดกัน แล้วจะเรียกว่าอะไร นี่คือเหตุผลที่ผมจะกราบเรียนเพื่อมาสนับสนุนมาตรา ๑๐ เท่านั้นละครับ เพียงสั้น ๆ ละครับ ผมจึงกราบเรียนท่านประธานว่าในกรณีที่การดำรงตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภาตามวรรคหนึ่งนั้นหมายรวมถึงว่าสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งด้วยและมาจากการสรรหาด้วย ตรงนี้ละครับที่ผมจะต้องย้ำว่าถ้ามาจากการสรรหา

(นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านชินวรณ์ครับ มีผู้ประท้วงครับ เชิญครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (กรรมาธิการ) : เชิญครับ กำลังจะสรุปพอดี แต่ถ้าประท้วงก็จะได้มีประเด็น

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต้องประท้วงท่านผู้อภิปรายตามข้อ ๙๙ และข้อ ๔๓ ท่านประธานครับ ข้อ ๙๙ นั้นท่านผู้อภิปรายได้กระโดดข้ามไปข้ามมาในการอภิปราย จะมาตรา ๘ จะมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๑ ยังไม่เข้ามาตรา ๑๐ สักเท่าไรนะครับ ก็ขอให้ท่านประธานได้โปรดควบคุมและวินิจฉัย ในข้อ ๔๓ นั้นเพื่อนสมาชิกได้กล่าวเสียดสีไปถึงท่านประธานสภาเองนะครับ ท่านประธานอาจจะไม่รู้สึก แต่ผมในฐานะที่เป็นสมาชิก ซึ่งมีข้อบังคับให้ท่านประธานเป็นประมุขของการประชุมในห้องประชุมห้องนี้ ผมเองรู้สึกครับที่มีการพาดพิงบอกว่าท่านใช้อำนาจประธานปิดปาก จริง ๆ ไม่ใช่ครับ เราก็ทราบกันดีว่าสิ่งที่ท่านประธานดำเนินการนั้นเป็นไปตามข้อบังคับการประชุม เมื่อมีเพื่อนเสนอให้ปิดอภิปรายเนื่องจากมีการอภิปรายพอแล้ว ท่านก็ต้องดำเนินการตามนะครับ มันเป็นไปตามข้อบังคับที่เราร่างกันเองขึ้นมาทั้งหมดครับ ท่านประธานโปรดวินิจฉัยครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยนะครับท่านจุลพันธ์ครับ ไม่เป็นไรครับ คือท่านชินวรณ์กำลังเชื่อมโยงระหว่างมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ ถึงมาตรา ๑๓ ที่มีผลเกี่ยวเนื่องกัน ท่านพาดพิงผมไม่เป็นไรครับ เพราะความที่คุ้นเคยและสนิทสนมกัน ไม่เป็นไรครับ ผมขอต้อนรับท่านอาจารย์ นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งวันนี้มาเยี่ยมชมการประชุมของรัฐสภาครับ เชิญท่านชินวรณ์ต่อครับ พยายามเอาเข้าประเด็นของท่านนะครับ เชิญครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ (กรรมาธิการ) : ขอบคุณครับท่านประธานครับ ก็เคารพรักกันเป็นการส่วนตัวครับกับท่านประธานนิคม แต่ว่าเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ของท่านผมไม่ได้เสียดสี พูดอย่างตรงไปตรงมาในฐานะที่ท่านทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุม

และผมก็ได้ท้วงติงเองตอนท่านสั่งพักการประชุม ผมบอกว่าสั่งพักการประชุมไปทำอะไรกัน พวกผมไม่รู้เลย ในท้ายที่สุดท่านก็ส่งเมสเซส (Message) มาให้ผม ท่านประธานคณะกรรมาธิการนะครับส่งเมสเซสมาให้ผมว่าให้ไปร่วมประชุมเพื่อจะมีการแก้ไขเรื่องสภาผัวเมีย พอผมเข้าไปผมบอกว่าต้องเชิญตามข้อบังคับ ในท้ายที่สุดท่านก็กลับลำบอกว่าถ้าอย่างนี้กลัวจะมีปัญหา ท่านบอกว่าไปเป็นเพียงหารือ แล้วก็ท่านไม่ยอมแก้ไขอะไรเลย ทั้งสภาผัวเมียก็ยังมีอยู่ ให้นักการเมืองเป็นได้ก็ยังมีอยู่ ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เป็นได้ก็มีอยู่ ผมก็ต้องเชื่อมโยง และขอขอบคุณท่านจุลพันธ์ที่ท่านได้ลุกขึ้นมาพูดครับ ผมอภิปรายในสภานี้มา ๒๐ กว่าปีครับท่านประธาน สภานี้เป็นที่ที่ต้องแสดงเหตุผล ต้องชี้แจงเชื่อมโยงให้เห็นหลักคิด กรอบองค์รวมทั้งหมดว่าการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญในคราวนี้มันไม่ใช่เรื่องที่จะให้ ส.ว. มาจากการเลือกตั้งเท่านั้น แต่มันเป็นเรื่องที่คุณไปแก้ไขคุณสมบัติเพื่อให้ ส.ว. มาจากฐานการเมือง เป็นการควบรวมอำนาจ ทำลายดุลยภาพ ทำลายการตรวจสอบอำนาจ ผมจึงจำเป็นต้องเชื่อมโยงครับ แล้วก็เชื่อมโยงไม่นาน ใช้เวลา

(นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ความจริงท่านชินวรณ์จะจบอยู่แล้วครับท่านจุลพันธ์ เดี๋ยวก่อนที่จะประท้วง ผมขอต้อนรับอีกฝั่งครับ เมื่อสักครู่แปดริ้วมาครับ วันนี้ทางจังหวัดนนทบุรีก็มานะครับ ท่านคณะครูโรงเรียนธรรมมิสลามท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ๑๔ ท่าน มาเยี่ยมชมด้วยนะครับ ท่านจุลพันธ์ท่านจะประท้วงอะไรครับ เชิญครับ บอกข้อประท้วง

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ ผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต้องขออนุญาตประท้วงท่านผู้อภิปรายนะครับ ผมเองกับท่านก็รักกันดีนะครับ แต่ท่านอภิปรายผิดข้อบังคับการประชุม ท่านหันหน้ามาทางผมแล้วก็มาคุยกับผมนะครับ ผมไม่ติดใจที่ท่านพาดพิงชื่อนะครับ ท่านกรุณาอภิปรายกับท่านประธานครับ ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมากครับ ผมวินิจฉัยนะครับ ท่านชินวรณ์ครับ เวลาอภิปรายมองประธานนะครับ เชิญท่านว่าต่อเลยครับ

ด้วยความเคารพนะครับ เชิญครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ (กรรมาธิการ) : ก็ไม่ติดใจครับ ท่านก็แปลกเหมือนกันบอกว่ารักแต่ว่าไม่ให้มองหน้า ท่านประธานที่เคารพครับ ที่ผมเรียนตรงนี้ก็เพราะว่าท่านประธานก็คงเห็นว่าเวลาผมอภิปรายผมได้เรียนกับท่านประธานคณะกรรมาธิการว่าไม่ได้แปรญัตติเพื่อมาพูดในสภานะครับ ----------

เป็นชุดความคิดที่มันยึดโยงร่วมกันว่าการขอแก้ไขร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ฝ่ายหนึ่งก็อ้างแต่เพียงว่าให้มาจากการเลือกตั้ง เพื่อความเป็นประชาธิปไตย ซึ่งตรงนั้นพวกผมไม่ขัดข้องที่มาจากการเลือกตั้งเพื่อความเป็นประชาธิปไตย แต่ว่าการเลือกตั้งนั้นต้องบริสุทธิ์ยุติธรรม และที่สำคัญก็คือว่า ส.ว. นั้น มีอำนาจหน้าที่ในการกลั่นกรองกฎหมาย มีอำนาจหน้าที่กึ่งศาลในการตรวจสอบ ในการถอดถอน แต่งตั้ง ผู้ดำรงตำแหน่ง ส.ว. เขาจึงกำหนดคุณสมบัติพิเศษให้สูงกว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เช่น อายุก็ต้อง ๔๐ ปี ต้องมีความเป็นกลางทางการเมือง ต้องมีอิสระ ต้องไม่มีฐานทางการเมืองนี้เข้ามาเกี่ยวข้อง ตอนที่ผมอภิปรายมาตรา ๕ ผมก็ย้ำเรื่องนี้ไปแล้วครับท่านประธาน กำลังสรุปพอดีก็มาเป็นประเด็นนี้นะครับ ผมย้ำไปแล้วว่ามาตรา ๕ มันเป็นเรื่องที่ชี้ให้เห็นว่าเป็นการครอบงำวุฒิสภา ซึ่งต่างกับรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ มีสภาผัวเมียแล้วครอบงำ แต่ว่าใช้ทุนสามานย์ครอบงำ แต่ต่อไปนี้ถ้ากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ผ่าน แล้วไปแก้ไขให้มันเกิดความขัดแย้งกันเองในมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ด้วย โดยเฉพาะมาตรา ๑๓ ผมจะพูดอีกครั้งหนึ่ง มันสะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเป็นเรื่องที่กำลังดำเนินการที่จะใช้อำนาจทางการเมือง ฐานทางการเมืองและใช้วิธีการเกาหลังกันเพื่อที่จะนำไปสู่การผ่านกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ และในท้ายที่สุดก็คือว่าสามารถครอบงำวุฒิสภา และวุฒิสภาก็ไปแต่งตั้งองค์กรอิสระ ก็ไปครอบงำองค์กรอิสระ ก็เท่ากับทำลายดุลยภาพทางการเมืองของไทยไป ทำลายการตรวจสอบถ่วงดุล และเมื่อท่านมาแก้มาตรา ๑๐ ถ้าคนไม่เข้าใจก็มองดูเหมือนเพียงเล็กน้อย แต่ผมนั่งเป็นกรรมาธิการ ผมเห็นจุดยึดโยงที่ท่านไปทำอย่างซ้ำซ้อนที่ผมบอกและมีความขัดแย้งกันในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓

(ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านชินวรณ์ครับ เดี๋ยวมีผู้ประท้วงท่านนะครับ เชิญท่านปรีชาพลครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ (กรรมาธิการ) : กำลังจะสรุปพอดี

ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดขอนแก่น ในฐานะสมาชิกรัฐสภา

ด้วยความเคารพท่านผู้อาวุโสนะครับ จริง ๆ นะครับ ขอประท้วงท่านประธานครับตามข้อบังคับ ข้อ ๕ ขอให้ท่านประธานได้กำชับแล้วก็ควบคุมการประชุมให้อยู่ในวาระนะครับ การกล่าวหานั้นมีมาโดยตลอดนะครับ ขอให้อยู่ในวงจำกัดครับท่านประธานครับ เพราะว่าค่อนข้างจะซ้ำในเรื่องของการกล่าวหาหลายครั้งหลายคราว ขอให้ท่านประธานได้ควบคุมด้วยครับตามข้อ ๕ กราบขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยนะครับท่านชินวรณ์ครับ ด้วยความเคารพรักนะครับ ท่านเอาเข้ามาตรา ๑๐ ของท่านนะครับ ผมเชื่อว่าอีกสักพักก็จะจบอยู่แล้วนะครับ ไม่ต้องประท้วงนะครับ เดี๋ยวท่านชินวรณ์จะจบแล้ว ผมรู้นิสัยกันอยู่นะครับ ด้วยความเคารพรักครับ เชิญครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ (กรรมาธิการ) : ขอบคุณท่านประธานครับ ความจริงผมก็เรียนท่านประธานตั้งแต่เบื้องต้นแล้วว่าท่านประธานก็ไม่ท้วงติง แล้วไม่ต้องประท้วง เพราะเมื่ออภิปรายยืดโยงแล้วก็จะจบ แต่บังเอิญพอผู้ประท้วงขึ้นมาพูดในทำนองที่ว่าผมพูดไม่เข้าสาระสำคัญของกฎหมาย ผมก็อยากจะเรียนนะครับว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นเป็นกฎหมายสูงสุด ไม่ใช่ขึ้นมาถึงพูดว่าผมไม่เห็นด้วยกับมาตรา ๑๐ วรรคสอง ขอให้ตัดออกไป อย่างนี้ผมจะโน้มน้าวให้กับคนที่ฟังเขาฟังได้อย่างไร และที่สำคัญที่สุดผมอยากกราบเรียนท่านประธานนะครับ ในการที่เราจะแสดงความคิดเห็นก็มีส่วนที่จะไปยืดโยง แต่ผมแปลกใจว่าทำไมท่านจึงทนไม่ได้ ทั้งที่ผมไม่ได้อ้างถึงชื่อใครเลยครับ ผมอ้างแต่กระบวนการว่าเมื่อกระบวนการตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นกับรัฐธรรมนูญที่เรากำลังจะร่างใหม่นั้น เป็นกระบวนการเดียวกันที่จะนำไปสู่การแทรกแซงการครอบงำวุฒิสภา ถ้าเป็นอย่างนี้พี่น้องประชาชนก็บอกผมว่าเป็นสภาเดียวเสียเลย แล้วก็ในท้ายที่สุดก็จะมีปัญหา ก็คือว่าเกิดระบบเผด็จการรัฐสภา และถ้าท่านมั่นใจว่าสิ่งที่ท่านประท้วงผมเป็นความจริงใจที่ท่านพูดว่าผมกล่าวหานั้น มาตรา ๑๓ ท่านเห็นด้วยกับผมสิครับ เพื่อขจัดส่วนได้เสีย เดี๋ยวผมจะอภิปรายเหตุผลนี้ ท่านไม่ต้องลงสมาชิกวุฒิสภาและไม่ต้องลงสมาชิก ส.ส. ในการเลือกตั้งคราวหน้านี้ ท่านประธานที่เคารพครับ สำหรับมาตรานี้ผมคงทิ้งไว้แค่ประเด็นนี้โดย ๔ เหตุผลที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานไปแล้ว ผมสงวนสิทธิที่จะขอพูดในมาตราอื่นต่อไปด้วยครับ ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมาก ท่านนิยม เวชกามา แล้วก็ต่อด้วย พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ และท่านรสนา โตสิตระกูล และผม กลับมาที่ดอกเตอร์ประกอบ เชิญท่านนิยมครับ

นายนิยม เวชกามา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร เขต ๒ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมขอแปรญัตติในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย แก้ไขในมาตรา ๑๐ ที่ว่า ให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีสมาชิกภาพอยู่ในวันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ จากเดิมที่บอก ยังคงมีสมาชิกภาพและปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภาต่อไป ผมตัดออกครับ ผมใส่คำว่า สิ้นสุดสมาชิกภาพลงหลังจากที่ได้รับสมาชิกวุฒิสภาครบจำนวนสองร้อยคน ท่านประธานครับ การที่ผมแปรญัตติขึ้นมาใหม่ตัดออกจากที่มีสมาชิกสภาพวุฒิสภาต่อไป ออก ผมมีเหตุมีผล ดังนี้ครับท่านประธานครับ เนื่องจากกฎหมายรัฐธรรมนูญที่เราแก้ไขฉบับนี้เป็นการแก้ไข เพื่อให้ได้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง คือให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง จากประชาชนโดยตรง ไม่มีวุฒิสภามาจากการสรรหา ซึ่งชัดเจนมาตรา ๓ เราผ่านมาแล้ว ท่านประธาน ที่บอกว่า สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งครบ ๒๐๐ คน ดังนั้นในมาตรา ๑๐ เพื่อให้เป็นการสอดคล้องกับมาตรา ๓ ในเมื่อสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งครบ ๒๐๐ คนเมื่อใด เพราะฉะนั้นเพื่อไม่ให้มีการเหลื่อมล้ำกัน วุฒิสภาสรรหาก็ไม่น่าจะอยู่ต่อไป ซึ่งมีวาระอีก ๓ ปี มันผิดหลักสากลท่านประธานครับ ในเมื่อมีการเลือกตั้งครบ สิทธิ หรือสมาชิกสภาพของผู้ที่ลงคะแนน ณ วันนั้นก็ต้องหมดไป ก็ให้มันมี ๒๐๐ คนตามจำนวน ที่เลือกตั้งเข้ามาใหม่ ท่านประธานครับ ผมเองก็ทราบว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ฉบับนี้หลายท่านซึ่งเป็นสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้สอบถาม ๑๑ กว่าวันที่ผ่านมานี่พูดซ้ำ ๆ กัน ตลอด คือบอกว่าเมื่อแก้แล้วประชาชนได้อะไร ถามกันมาหลายครั้งผมนั่งอยู่นี่ ๑๑ วันแล้ว ก็ผมบอกว่าวันนี้การเลือกตั้ง ส.ว. เป็นการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน สิ่งที่ได้คือ ประชาชนได้อำนาจเขากลับคืนไป เพราะฉะนั้นผมถึงบอกชัดเจนวันนี้ประชาชนได้อำนาจ ซึ่งแต่เดิม ๒๐๐ คนเราเคยมีใช้มาแล้วรัฐธรรมนูญฉบับก่อน ฉบับปี ๒๕๔๐ ก็ใช้ ๒๐๐ คน วันนั้นวันนี้เราจะแก้ไขมาอีก ๒๐๐ คืนอำนาจให้ประชาชนไป แล้วเพราะเหตุใดผมจึงบอกว่า เมื่อมีการเลือกตั้งครบ รับรองเป็นสมาชิกวุฒิสภาแล้ว อีก ๗๐ คนก็ต้องหมดไป เพื่อไม่ให้ มีการเหลื่อมล้ำกัน ชัดเจนครับท่านประธาน ไม่ต้องถามหรอกว่าประชาชนได้อะไร

เราแก้ที่แล้วมาประชาชนได้อะไร ถามแค่นิดเดียว ได้เขตเลือกตั้ง วันนี้ต้องกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ ผมมีเหตุมีผลที่ว่านี่มันสืบเนื่องไปถึงมาตราเดิมของมาตรา ๑๑๗ ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้เหมือนกันว่าการสรรหา การเลือกตั้งก็สมาชิกภาพเกิดขึ้นเมื่อการรับรอง เพราะฉะนั้นต้องไม่เหลื่อมล้ำกัน ๒๐๐ คนครบเมื่อไร สมาชิกภาพของ ส.ว. ที่มีอยู่วันนั้นก็ต้องใช้ ๒๐๐ คนที่เกิดใหม่รับรองใหม่ อันนี้ชัดเจนท่านประธานครับเหตุและผลผมสั้น ๆ ครับ ขอบคุณมากครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : พลเรือเอก สุรศักดิ์ครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ กระผมได้ขอแปรญัตติในร่างมาตรา ๑๐ นี้ไว้ โดยให้ตัดมาตรา ๑๐ ทิ้งไปทั้งหมด ----------

เหตุผลครับ ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้ไม่ได้มีประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนอย่างที่มีผู้ให้เหตุผล เพราะว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้น พี่น้องประชาชนก็มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาอยู่แล้ว สถิติการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาก็ชัดเจนนะครับ แต่เดิมนั้นเมื่อเลือกตั้งครั้งแรก ๆ ในปี ๒๕๔๓ มีผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเพียง ๗๑ เปอร์เซ็นต์ของผู้มีสิทธิออกเสียง ปี ๒๕๔๙ ลดเหลือ ๖๒.๖๙ เปอร์เซ็นต์ของผู้มีสิทธิออกเสียง ปี ๒๕๕๑ ลดเหลือ ๕๕.๖๒ เปอร์เซ็นต์ สิ่งนี้กรรมาธิการก็คงไม่ได้ไปวิเคราะห์ว่าเกิดจากอะไร เพราะว่าในการเลือกตั้งทุกครั้งพี่น้องประชาชนที่เขาได้ไปสำรวจมาแล้วเขาไปนี่ไม่ได้ไปศรัทธาว่าเขาจะได้หวังอะไรมาก เนื่องจากว่าไปต้องการเพื่อจะรักษาสิทธิของตัวเอง ประเด็นนี้เป็นประเด็นสำคัญนะครับ เพราะว่าเรามีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีหน้าที่ดูแลทุกข์สุขของพี่น้องประชาชนอยู่แล้ว เราได้กระจายอำนาจหน้าที่ตรงนี้ไปแล้ว เพราะฉะนั้นสิ่งนี้การที่จะมาเถียงกันในประเด็นนี้ผมคิดว่ามันจะไม่มีประโยชน์อะไรนอกจากจะทำให้เสียเวลาไป รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้ผ่านประชามติมาเรียบร้อยแล้ว ฉบับอื่น ๆ ที่ยกเลิกไปไม่ได้มีการผ่านประชามติ การประชามติคืออะไรครับท่านประธาน การประชามติก็คือการให้พี่น้องประชาชนทั้งประเทศที่มีสิทธิออกเสียงเขาไปให้ความเห็นชอบว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้เขาเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ๑๔ ล้านเสียงมาลงคะแนนเรียบร้อยแล้วนะครับ การแก้ไขสิ่งใดโดยไม่กลับไปถาม ผมคิดว่ามันขัดกับหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข หลายท่านก็เคยพูดซ้ำแล้วซ้ำอีก รัฐบาลที่แล้วไปแก้ ๒ มาตราไม่เห็นมีปัญหาอะไร เที่ยวนี้มาแก้เพียงเล็กน้อยทำไมถึงมีปัญหามากมายนัก ผมก็ขอเรียนท่านประธานว่ารัฐบาลชุดที่แล้วที่ไปแก้ ๒ มาตรานั้นผลกระทบต่อพี่น้องประชาชนในวงกว้างไม่มี แต่การแก้ไขครั้งนี้มากระทบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่สมาชิกวุฒิสภาซึ่งจะต้องทำหน้าที่เป็นกลางในการทำการเมือง เป็นกลางในการที่จะต้องแต่งตั้งแล้วก็ถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง สิ่งนี้เป็นอำนาจหน้าที่ซึ่งถ้าเผื่อพี่น้องประชาชนไม่ได้ให้ความสนใจก็จะไม่เห็นความสำคัญในการที่จะถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่งแต่ละครั้ง ถ้าเผื่อสมาชิกวุฒิสภาไม่มีความเป็นกลาง หรือไม่มีกลไกที่จะทำให้ผู้ที่ได้รับการคัดเลือก สรรหาหรือเลือกตั้งเข้ามาทำหน้าที่ตรงนี้จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความลำบาก สมาชิกวุฒิสภาหลายท่านก็พยายามพูด จะอ้างว่าซ้ำประเด็นไม่ได้นะครับ

เพราะว่าพี่น้องประชาชนหลายคนก็ยังฟังอยู่ คนที่กระเหี้ยนกระหือรืออยากจะมาลงเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาผมทราบว่าพอมี ก็ถามว่าผู้ที่พอมีนั้นมีจำนวนกี่คน ทั้งหมดก็คงไม่เกิน ๓,๐๐๐ คนจากผู้ที่จะมาสมัคร เพราะฉะนั้นเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้ง ๔๐ กว่าล้านคนนั้น ผมคิดว่า ๓,๐๐๐ กว่าคนนั้นเทียบไม่ได้ ไม่มีความเหมาะสม ท่านประธานครับ ผมได้พูดซ้ำแล้วซ้ำอีกว่าอำนาจตรงนี้ทำไมสำคัญนักสำคัญหนา รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๐ เขียนไว้ชัดเจนว่า ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุดหรืออัยการสูงสุด ผู้ใดมีพฤติกรรมร่ำรวยผิดปกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อนะครับท่านประธาน ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง วุฒิสภามีอำนาจถอดถอนผู้นั้นออกจากตำแหน่งได้ ----------

แล้วถ้าสมมุติว่าเราได้สมาชิกวุฒิสภาชุดใหม่มา ๒๐๐ ท่าน แล้ว ๒๐๐ ท่านอาศัยอำนาจทางพรรคการเมืองเข้ามาร่วมอยู่ ไม่ต้องถึง ๒๐๐ ท่านครับ เข้ามาเพียงเกินกึ่งหนึ่งมันก็จะทำให้อำนาจหน้าที่ในการถอดถอนตรงนี้ถูกเบี่ยงเบนไป กับสิ่งนี้ผมไม่ได้กล่าวหาลอย ๆ นะครับ ผมว่ามันปรากฏขึ้นมาแล้ว เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่ามาตรา ๑๐ นั้นจำเป็นที่จะต้องตัดไป ผมยังยืนยันท่านประธานอยู่ว่า รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มีเจตนารมณ์ที่ชัดเจนนะครับ คือเจตนารมณ์ในการกำหนดกลไกทางฝ่ายนิติบัญญัติให้มีดุลยภาพ เพราะฉะนั้นจึงมีว่าทำไมถึงให้มีสมาชิกวุฒิสภามาทั้งจากการเลือกตั้งและจากการสรรหา คือจำนวนนี้ก็เท่า ๆ กัน โดยที่สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งนั้นจะมีจำนวนเยอะกว่า แล้วผลก็รู้ชัดเจนครับท่านประธาน เราปฏิบัติหน้าที่มา ๕ ปีกว่าแล้วครับ ผมถามท่านกรรมาธิการซ้ำไม่กี่ครั้งนะครับ บอกชี้ประเด็นมาสิว่า ๕ ปีที่ผ่านมานี้กลไกที่เขากำหนดให้ทำหน้าที่ด้วยความเป็นกลางและมีดุลยภาพมันบกพร่องตรงไหนนะครับ คำตอบก็ยังไม่มีนะครับ เมื่อยังไม่มี แล้วเรามีความจำเป็นอะไรที่จะต้องไปแก้ไขเรื่องนี้ ทั้ง ๆ ที่สิ่งที่มีอยู่นั้นก็ทำประโยชน์ให้แก่พี่น้องประชาชนได้เป็นที่ประจักษ์มาแล้ว ท่านประธานครับ ในมาตรา ๑๐ วรรคสอง ผมตัดทั้งหมดนะครับ แต่วรรคสองถ้าเผื่อท่านประธานดูรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๑ นะครับ ก็จะให้ว่ามีความที่ขัดกันอยู่ คือรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๑ นั้น ในกรณีซึ่งสมาชิกวุฒิสภาในตำแหน่งว่างลง และมีจำนวนน้อยกว่า ๙๕ เปอร์เซ็นต์ของจำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่มีอยู่กรรมการการเลือกตั้งจะต้องจัดให้มีการเลือกตั้งภายใน ๑๘๐ วัน เพื่อให้ได้ครบจำนวน แต่ในวรรคสองนั้นไปเขียนว่าไม่ต้องแต่งตั้งมาเพิ่มเติม โดยการคาดหวังว่าเราจะดำเนินการอนุมัติเห็นชอบร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้เสร็จภายในเดือนมีนาคม ๒๕๕๗ ถ้าสมมุติว่าเกิดไม่เสร็จตามเงื่อนไขนี้อะไรจะเกิดขึ้น เราคาดไม่ได้นะครับ เราอย่ามั่นใจว่าทั้งหมดนี้เราจะสามารถประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขเพิ่มเติมนี้ภายในอาทิตย์นี้ ท่านอย่าลืมว่าสิ่งที่ขัดกันเล็ก ๆ น้อย ๆ มันมีผู้เสียประโยชน์อยู่ กรรมาธิการอาจจะชี้แจงว่าคิดไปเองมันไม่เกิดขึ้นหรอก เพราะเราก็เตรียมการไว้แล้ว เดี๋ยวสามารถที่จะเร่งรัดให้จัดการเลือกตั้งได้ ๔๕ วันหลังจากวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๗ แต่ถ้าสมมุติว่าเกิดเรื่องเกิดอุบัติเหตุหรือเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ เงื่อนไขนี้ไม่ได้เป็นไปตามนั้น ผมยกตัวอย่างสมมุติว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้รับการอนุมัติเห็นชอบจากสภาภายในเดือนหน้า ถามว่าต้องมีการเลือกตั้งไหมครับ ผู้ที่เขาอยากเลือกตั้งเขาก็มีสิทธิถูกไหมครับ เพราะฉะนั้นประเด็นนี้

เป็นประเด็นที่จะต้องชัดเจน ผมจึงเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไปแก้ไขตามที่ทางกรรมาธิการได้เขียนไว้ในมาตรา ๑๐ เพื่อประหยัดเวลานะครับผมขอเน้นอีกครั้งหนึ่งว่าบ้านเมืองเราในการที่เราจะปกครองแบบระบอบประชาธิปไตยนั้น เราจำเป็นที่จะต้องสร้างบรรทัดฐานนะครับ ขณะนี้สมาชิกรัฐสภาทุกท่าน ท่านมีส่วนสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้บ้านเมืองที่ท่านรัก บ้านเมืองที่ท่านได้ประโยชน์อยู่นี้จะไปในทางไหน ท่านอย่านึกว่าสิ่งที่ทำไปครั้งนี้เป็นการตัดสินใจที่ไม่น่าจะเกิดอะไร เพราะเป็นการคืนสิทธิให้แก่พี่น้องประชาชนในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ท่านต้องมองให้ไกลครับ เพราะว่าผู้อภิปรายชัดเจนแล้วว่าสิ่งที่เราผ่านการลงมติมาหลายครั้ง ที่ผ่านมาใน ๑๑ วันแล้วนี่นะครับ มันส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อการที่เราจะสถาปนาการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขนั้น ให้ยังประโยชน์แก่พี่น้องประชาชนโดยส่วนใหญ่ หากท่านมีเสียงข้างมากท่านลงมติ ผมก็ไม่สามารถที่จะไปทักท้วงอะไรได้นะครับ เพราะกติกามันมีอยู่ เราจำเป็นที่จะต้องอาศัยเสียงข้างมากในการตัดสินปัญหา แต่ทั้งหมดนั้นเสียงข้างมากจะตัดสินปัญหาใดก็ตามนะครับ ท่านก็ต้องเคารพรัฐธรรมนูญ กลไกใดสิ่งใดที่รัฐธรรมนูญได้เขียนไว้ชัดเจนแล้วก็จะต้องทำตามนั้น เมื่อศาลรัฐธรรมนูญพิพากษาเช่นใด ผมหวังว่าคงจะไม่มีผู้ใดไปกดดันศาลอย่างที่ปฏิบัติมา และเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่จัดการเหมือนที่ควรจะเป็นนะครับ เพราะฉะนั้นโดยสรุปผมขอให้กรรมาธิการได้กรุณารับฟังคำอภิปรายของผมนะครับแล้วถอนร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้ออกไปทั้งหมดครับเพื่อประโยชน์ของพี่น้องประชาชน ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : รัฐสภาขอต้อนรับครูและนักเรียนโรงเรียนอิสลามศรีอยุธยามูลนิธิ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา วันนี้มา ๑๖๙ คน ยินดีต้อนรับนะครับ ต่อไปท่านรสนา โตสิตระกูล ท่านขอแปรญัตติไว้ในหน้า ๑๕๓ เจ้าหน้าที่ครับ เวลาท่านสมาชิกอภิปรายกรุณาขึ้นชื่อด้วยนะครับ ขึ้นไว้ตลอดเวลานะครับ เสร็จแล้วผมจะกลับมาที่ดอกเตอร์ประกอบ แล้วก็กลับไปที่ ส.ว. ๒ ท่าน แล้วต่อไปนี้จะเป็น ๑:๑ ก็คือพอถึงท่านวิทยาก็จะเป็น ๑:๑ ครับ เชิญท่านรสนาครับ

นางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันเองก็ถูกตัดสิทธิไปตั้งแต่มาตรา ๕ มาตรา ๖ ในการที่จะพูดในเรื่องของการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ซึ่งอันที่จริงต้องบอกว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้นต้องบอกว่าประเด็นสำคัญ ๆ หลายส่วนที่เรียงร้อยกันมาตั้งแต่มาตรา ๕ มาตรา ๖ ซึ่งที่จริงไม่ควรจะมีการตัดสิทธิสมาชิกในการที่จะพูดในเรื่องนี้ แล้วก็ดิฉันเองก็ยังมีความเห็นว่ากรรมาธิการได้มีการแก้ไขที่เกินหลักการ เพราะว่าในเหตุผลที่ขอแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีระบุไว้เพียงแค่ว่าให้มี ส.ว. จากการเลือกตั้ง แต่ว่า ส.ว. นั้นมีคุณสมบัติที่มีความแตกต่างจากฝั่งของ ส.ส. เพื่อที่จะให้สามารถมีการถ่วงดุลต่าง ๆ เอาไว้ได้ เพราะฉะนั้นเมื่อมีการแก้ไขในส่วนของ ส.ว. ให้มาจากการเลือกตั้งนั้นแต่ว่ามีการสอดไส้ไปแก้ในเรื่องของคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของคนที่จะเข้ามาเป็นสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งเป็นส่วนที่ทำให้กระบวนการตรวจสอบถ่วงดุลนั้นเสียหายไป เพราะฉะนั้นเมื่อมีการแก้ไขในมาตราหลัก ๆ ที่สำคัญนั้นแล้ว จะทำให้สมาชิกวุฒิสภานั้นไม่สามารถจะเป็นสภาของการตรวจสอบถ่วงดุลได้ แต่จะกลายเป็นสภาตรายาง เพราะว่าเป็นสภาที่จะต้องให้ความเห็นชอบต่อผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในองค์กรตามรัฐธรรมนูญ สถาบันศาล แล้วก็รวมทั้งอำนาจในเรื่องการถอดถอน ส่วนนี้จะกลายเป็นประดับยนต์นะคะ แล้วก็อาจจะเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการถอดถอนคู่ปรปักษ์ทางการเมืองในอนาคต สิ่งที่ดิฉันได้ยินตลอดในช่วงการแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้คือวาทกรรมว่าต้องคืนอำนาจให้ประชาชน ดิฉันคิดว่าการคืนอำนาจให้ประชาชนนั้นก็ไม่เสียหายอะไร แต่ว่าอย่างไรก็ดีเราต้องกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเพื่อที่จะคงลักษณะที่สำคัญว่าวุฒิสภานั้นยังคงเป็นสภาของการตรวจสอบถ่วงดุลเอาไว้อยู่ แต่การอ้างว่าคืนอำนาจประชาชนโดยที่สอดไส้เรื่องการแก้ไขคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามนั้นดิฉันคิดว่า

ถ้าอุปมาง่าย ๆ เราบอกว่าเราอ้างว่าให้ประชาชนมีสิทธิต่าง ๆ ในการที่จะดำเนินการตามที่ตัวเองมีเหตุมีผล ดิฉันคิดว่าลองให้ประชาชนขับรถโดยไม่ต้องอาศัยกฎจราจรสิคะ จะเกิดปัญหาขนาดไหน ทำไมเราต้องวางกฎจราจรว่าต้องไปเดินเส้นทางทางเดียว มีไฟเขียวไฟแดง ทำไมเราไม่ให้อำนาจประชาชนในการตัดสินใจเองล่ะคะ เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าวาทกรรมที่ว่าคืนอำนาจให้ประชาชนนั้นเป็นสิ่งที่ต้องการจะเป็นวาทกรรมเพื่อบดบังสิ่งที่การแก้ไขรัฐธรรมนูญ ผู้ที่แก้ไขรัฐธรรมนูญนี้ต้องการ คือการแก้ไขคุณสมบัติที่สำคัญที่ทำให้ทำลายกลไกการตรวจสอบถ่วงดุลอันนั้นไปนะคะ เมื่อมาถึงมาตรา ๑๐ ดิฉันคิดว่ามันก็เป็นช่วงปลาย ๆ แล้วนะคะ ซึ่งดูเสมือนว่าจะไม่ได้มีความสำคัญแต่ประการใด แต่ดิฉันเองก็ยังต้องการจะชี้ให้เห็นว่ากรรมาธิการนั้น ----------

แก้ไขเกินหลักการและแก้ไขในเรื่องที่อาจจะขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญ ท่านลองดูในมาตรา ๑๐ มีการเขียนยกร่างอันนี้ไว้ก็คือว่า ให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีสมาชิกภาพอยู่ในวันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ยังคงมีสมาชิกภาพและปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภาต่อไป ในกรณีที่การดำรงตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภาตามวรรคหนึ่งว่างลงตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก่อนการแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ต้องดำเนินการเลือกตั้งหรือสรรหาสมาชิกวุฒิสภาขึ้นใหม่แทนตำแหน่งที่ว่าง ดิฉันแปลกใจว่ามีการยกร่างการแก้ไขรัฐธรรมนูญเอาไว้ทำในสิ่งที่ยังไม่ได้เกิดขึ้น คือรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในมาตรา ๑๒๐ จริง ๆ แล้วทางคณะกรรมาธิการได้ยกเลิกไปในมาตรา ๘ แล้วก็แก้ไขว่า เมื่อตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาว่างลงเพราะเหตุอื่นใด ที่จริงในมาตราเดิมเขาบอกว่าตามมาตรา ๑๑๙ ซึ่งมาตรา ๑๑๙ จะระบุไว้ว่า สมาชิกวุฒิสภาจะว่างลงด้วยเหตุอันใดบ้าง แต่ก็ไปตัดทิ้งแล้วก็บอกว่า เหตุอื่นใด ซึ่งเหตุอื่นใดไม่รู้ว่าคืออะไรนะคะ แล้วก็นอกเหนือจากคราวที่ออกตามวาระของวุฒิสภาก็ให้มีการเลือกตั้งวุฒิสภาขึ้นแทนใน ๔๕ วัน ซึ่งอันนี้เขาต้องการตัดในส่วนของ ส.ว. สรรหาออกไป ก็เหลือแต่เลือกตั้งอย่างเดียว อันที่จริงต้องบอกว่าในส่วนของวุฒิสภาซึ่งยังเป็นวุฒิสภาสรรหานั้นถ้าหากว่างลงก็ต้องสามารถที่จะเลือกเข้ามาใหม่ แต่เนื่องจากว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้นมีลักษณะที่พยายามที่จะกำจัดในส่วนของ ส.ว. สรรหาที่มีอยู่ เพราะฉะนั้นในมาตรา ๑๐ ที่ยกขึ้นมานั้นจึงมีลักษณะที่แย้งกับมาตรา ๘ ที่ตัวเองได้แก้ไว้ คือมาตรา ๘ จริง ๆ ก็คือตัดในส่วนของ ส.ว. สรรหาออกไป แต่ก็ต้องเลือกตั้งขึ้นมาใหม่ภายใน ๔๕ วัน แต่ปรากฏว่าสภาพที่เกิดขึ้นอันนี้ ดิฉันคิดว่าเราจะเป็นไปได้อย่างไรที่เราจะมาออกหลักเกณฑ์แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญฉบับนี้นะคะว่า ถ้าหากมีตำแหน่งสมาชิกที่ว่างลงตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก่อนการแก้ไขเพิ่มเติม หมายความว่า ก่อนที่รัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขจะประกาศใช้ สมมุติว่าวันนี้มี ส.ว. เลือกตั้ง หรือ ส.ว. สรรหาเกิดว่างลง ท่านจะมีอำนาจหรือคะที่จะไปเขียนรัฐธรรมนูญเอาไว้ล่วงหน้าว่าไม่ให้มีการสรรหา ดิฉันคิดว่าสิ่งนี้มันเป็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ขัดต่อหลักการของกฎหมาย แล้วก็เป็นการทำที่นอกเหนือจากสิ่งที่ได้ให้เหตุผลไว้กับสภาในวาระที่หนึ่ง ว่าต้องการให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งเท่านั้นนะคะ ดิฉันคิดว่าสิ่งที่ทางกรรมาธิการที่ได้มีการแก้ไขนั้น ดิฉันคิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่ชอบด้วยหลักการแห่งกฎหมายและรัฐธรรมนูญ แล้วก็เป็นมาตราหนึ่งที่ทำให้เกิดความสับสน เป็นการใช้อำนาจก่อนที่ตัวเอง

จะมีอำนาจ ซึ่งดิฉันเองไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้นะคะ โดยเฉพาะในส่วนของแก้ไขในเรื่องของ ส.ว. คุณสมบัติของคนที่จะลงมาเลือกตั้ง แล้วก็ดิฉันคิดว่าการที่เราต้องเร่งรีบตัดสิทธิสมาชิกที่มีการแปรญัตติเหล่านั้นมันได้สะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจน เพราะเรากลัวว่าจะไม่ทันเวลาที่สมาชิกวุฒิสภาจากการเลือกตั้งจะหมดวาระลง ในวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ซึ่งดิฉันเองเป็นคนหนึ่งที่เป็นสมาชิกวุฒิสภาจากการเลือกตั้งกรุงเทพมหานคร ดิฉันเองยังไม่เห็นด้วยเลยว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญแบบนี้เพื่อให้ดิฉันมีสิทธิที่จะลงสมัครใหม่อีกครั้งหนึ่ง ----------

โดยที่ไม่ได้มีการพิจารณาอย่างรอบคอบในการที่จะทำให้วุฒิสภานั้นยังคงหลักการของการที่จะเป็นสภาตรวจสอบ ซึ่งต้องมีความเป็นอิสระปราศจากการทับซ้อนในเรื่องของผลประโยชน์ ปราศจากคุณสมบัติซึ่งทำให้กลไกการตรวจสอบถ่วงดุลนั้นเสียหายไป ดิฉันเองต้องขอยืนยันในที่นี้ว่าดิฉันไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขที่ผ่านมา แล้วก็โดยเฉพาะการตัดสิทธิดิฉันในการที่มีโอกาสพูดในมาตรา ๕ มาตรา ๖ ซึ่งเป็นมาตราที่เชื่อมโยงกันทั้งหมดนะคะ ดิฉันเองยังเห็นว่ากรรมาธิการได้มีการแก้ไข แปรญัตติขัดหลักการในขณะที่กรรมาธิการนั้นกล่าวหาว่าเพื่อนสมาชิกที่แปรญัตตินั้นมีการแปรญัตติขัดหลักการ แต่ดิฉันคิดว่ากรรมาธิการนั้นแปรญัตติขัดหลักการและขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ และดิฉันไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขนี้ ขอบคุณค่ะ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ต่อไปดอกเตอร์ประกอบ จิรกิติ นะครับ แล้วก็มา ส.ว. ๒ ท่าน ก็คือท่านนฤมลกับท่านสมชาย เสร็จแล้วไปท่านวิทยา แล้วต่อไปนี้ ๑:๑ นะครับ เชิญท่านดอกเตอร์ประกอบครับ เชิญครับ

นายประกอบ จิรกิติ (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายประกอบ จิรกิติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอขอบคุณท่านประธานที่ได้ให้โอกาสผมในการอภิปรายประกอบคำแปรญัตติของผม ในมาตรา ๑๐ นี้ ท่านประธานครับ ในมาตรา ๑๐ นี้ได้มีบัญญัติไว้ว่า มาตรา ๑๐ ให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีสมาชิกภาพอยู่ในวันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ยังคงมีสมาชิกภาพและปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภาต่อไป กระผมได้แปรญัตติเพิ่มเติมถ้อยคำท้ายวรรคแรกเป็นดังนี้ครับ มาตรา ๑๐ ให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีสมาชิกอยู่ในวันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ยังคงมีสมาชิกภาพและปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภาต่อไปจนกว่าจะครบวาระ โดยทั้งนี้ผมได้ขอเพิ่มเติมถ้อยคำว่าจนกว่าจะครบวาระ เพื่อเป็นหลักประกันว่าเมื่อสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้งจำนวน ๗๐ กว่าท่านนั้น ได้ครบวาระในต้นปีหน้าในเดือนมีนาคม ๒๕๕๗ นั้น อาจจะมีการแปรญัตติหรือมีการบัญญัติเพิ่มเติมให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการสรรหา ซึ่งยังคงดำรงตำแหน่งอยู่อีก ๓ ปีเศษนั้นพ้นวาระไปด้วย กระผมจึงได้ขอแปรญัตติเพิ่มเติมถ้อยคำดังกล่าวว่าให้ปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะครบวาระนั้น เพื่อเป็นการยืนยันสถานภาพของสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการสรรหา กระผมจึงหวังว่าท่านคณะกรรมาธิการคงจะได้พิจารณาเห็นสมควรในการที่จะ

เพิ่มเติมถ้อยคำดังกล่าวเพื่อเป็นการยืนยันสถานภาพของท่านสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหาซึ่งยังไม่ครบวาระในเดือนมีนาคมปีหน้าต่อไปครับ ขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ขอบคุณมากครับท่านดอกเตอร์ประกอบครับ ท่านนฤมล ศิริวัฒน์ ครับ

นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (อุตรดิตถ์) : ท่านประธานที่เคารพดิฉัน นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุตรดิตถ์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาค่ะต้องขอประทานโทษนะคะ เช้า ๆ เครื่องยังไม่ร้อนนะคะ แต่อย่างไรก็ตามก็ขอบพระคุณค่ะที่วันนี้ดำเนินการอภิปรายมาอย่างเรียบร้อยพอสมควรนะคะ ได้มีโอกาสอภิปรายในสิ่งที่ได้มีการแปรญัตติเอาไว้นะคะ สืบเนื่องจากมาตรา ๓ ที่ดิฉันได้มีการแปรญัตติและสงวนไว้นี่นะคะ เพื่อที่จะให้มีการเลือกตั้ง ส.ว. ๒ ประเภทที่มาจากการเลือกตั้ง ๑. นั้นก็คือเลือกตั้งที่มาโดยเขตจังหวัด ๒. ส.ว. ที่มาโดยการเลือกตั้งจากแบบสาขาอาชีพในมาตรา ๓ ที่แก้ไขมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ ในครั้งนั้นที่ประชุมแห่งนี้ก็ได้มีมติให้ความเห็นชอบกับกรรมาธิการไปแล้ว ส่วนของดิฉันแล้วก็เพื่อนสมาชิกที่มีรายชื่อดังต่อไปนี้มีท่านวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ท่านรองศาสตราจารย์กอบกุล พันธ์เจริญวรกุล พลตำรวจโท ยุทธนาไทยภักดี เหล่านี้เป็น ส.ว. ที่มาจากการสรรหา และท่านสมาชิกจิตร์ธนา ยิ่งทวีลาภา ท่านสุอำภา คชไกร ท่านสมพร จูมั่น ท่านศรีสกุล มั่นสิน และท่านโสภณ ศรีมาเหล็กก็มีความเห็นว่าไม่มีเหตุผลใดที่จะต้องมีการอภิปรายเพิ่มเติมมากมายนัก นอกจากจะเรียนว่าในครั้งนั้นได้มีการสงวนคำแปรญัตติเอาไว้เพราะหวังใจว่าสิ่งที่เราได้แปรญัตติและสงวนคำแปรญัตติไว้ในมาตรา ๓ นั้นอาจจะสามารถชี้แจงให้ที่ประชุมแห่งนี้ได้เปลี่ยนแปลงแล้วก็แก้ไขตามที่เราได้มีการสงวนคำแปรญัตติเอาไว้ ----------

ด้วยเหตุผลที่ว่ามาตรานี้มันเป็นการต่อเนื่องและเมื่อตรงนั้นไม่ผ่าน ดิฉันก็อยากจะเรียนอยู่ว่าเดิมนั้นเมื่อมีการเลือกตั้งแล้วพวกเราเลือกตั้งครบวาระไปแล้ว เราก็จะให้มีการเลือกตั้งแบบเขตเลือกตั้งโดยใช้จังหวัดเป็นเขตพื้นที่ และคงให้สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหานั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนครบวาระ และเมื่อครบวาระแล้วก็ให้มีการเลือกตั้งโดยให้เลือกตั้งแบบสาขาอาชีพโดยให้มีการเลือกกันเองในกลุ่มอาชีพที่ท่านกรรมาธิการจะได้ไปกำหนด อันนี้ก็ไม่มีประโยชน์อะไรแล้วที่จะอภิปรายต่อไป ก็ต้องเรียนเอาไว้โดยย่อประมาณเท่านี้ท่านประธานคะ ดิฉันก็ไม่ติดใจเพื่อนสมาชิกในกลุ่มที่ได้มีการสงวนคำแปรญัตติไว้ก็ไม่ติดใจ แต่เรียนในครั้งนั้นยังเห็นว่าการมีสมาชิกที่มาจากสาขาอาชีพนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญและการให้คงไว้ซึ่งสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหาในเวลาที่เหลืออยู่นั้นเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ เนื่องมาจากว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นได้โดยที่เราไม่คาดคิดนั้นมันเกิดขึ้นได้เสมอสำหรับบ้านเมืองเรา กระบวนการแก้ไขรัฐธรรมนูญในครั้งนี้ก็ใช่ว่าจะปราศจากสิ่งที่เป็นอุปสรรคข้อกังขา อาจจะมีการนำเรื่องราวต่าง ๆ ในครั้งนั้นดิฉันคิดว่าอาจจะมีการนำเรื่องราวในการแก้ไขเข้าไปสู่กระบวนการของศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งบัดนี้ก็ปรากฏความชัดเจนแล้วว่าเป็นเช่นนั้น เพราะฉะนั้นมันก็จะเกิดในช่วงเวลาช่วงหนึ่ง ซึ่งอาจจะมีปัญหาว่าไม่มีหลักในสภาของเราเลย จึงให้เหตุผลว่าควรที่ต้องมีการคงสมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหาที่มีวาระเวลาในตำแหน่งเหลืออยู่ ๓ ปีนั้นไว้ก่อน จนกว่าจะมีการครบอายุแล้วให้มีการเลือกตั้งตามแบบที่เป็นสาขาอาชีพ ดิฉันก็ให้เหตุผลของการแปรญัตติไว้โดยประมาณเท่านี้ขอบพระคุณค่ะ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมชาย แสวงการแล้วต่อด้วยท่านวิทยา แก้วภราดัย นะครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธานรัฐสภา ผม นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมแปรญัตติและสงวนคำแปรญัตติไว้ในมาตรา ๑๐ ในหัวข้อที่ให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีการสมาชิกภาพอยู่ในวันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับยังคงมีสมาชิกภาพปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภาต่อไป ในวรรคสองในกรณีที่การดำรงตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภาตามวรรคหนึ่งว่างลงตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ต้องดำเนินการเลือกตั้งหรือสรรหาสมาชิกวุฒิสภาขึ้นใหม่แทนตำแหน่งที่ว่าง ซึ่งกระผมเห็นต่างกับ

คณะกรรมาธิการและผมเห็นว่าการเสนอกฎหมายเช่นนี้ในมาตรา ๑๐ เป็นการเสนอกฎหมายที่ขัดต่อหลักการ ท่านประธานครับ ที่ผมต้องกล่าวเช่นนี้เพราะท่านประธานยังใช้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ในฉบับปัจจุบันอยู่ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ยังไม่ได้ถูกยกเลิก รัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้อำนาจไว้ในมาตรา ๓ ว่าอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาลตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้การปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล รวมทั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานของรัฐต้องเป็นไปตามหลักนิติธรรม ผมกราบเรียนท่านประธานครับว่า บัดนี้ท่านได้ทำผิดหลายเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นการเสนอร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ขัดต่อหลักการ ไม่รวมถึงการขัดในกระบวนวิธีพิจารณามากมาย ซึ่งผมถือว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญขณะนี้เป็นโมฆะเสียแล้ว ซึ่งอันนั้นก็คงต้องว่าในชั้นต่อไปไม่ว่าจะเป็นศาลรัฐธรรมนูญ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในภายหน้า แต่ที่ผมต้องพูดในสภาวันนี้ เพราะว่าท่านประธานครับ ในร่างที่แก้ไขเขียนหลักการไว้เพียงแค่นี้ แต่มาตรา ๑๐ นี้ขัดหลักการอย่างยิ่งและขัดต่อรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ซึ่งเดี๋ยวผมจะชี้แจงให้ท่านประธานและที่ประชุมรัฐสภา รวมถึงพี่น้องประชาชนได้รับทราบ ในบันทึกหลักการ เหตุผลประกอบร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้ ระบุว่าท่านขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้กำหนดสมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ วรรคสอง มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๒๐ มาตรา ๒๔๑ วรรคหนึ่ง และยกเลิกมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔) ----------

เหตุผลโดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีสมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง เพื่อให้วิธีการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภามีลักษณะเช่นเดียวกับวิธีการได้มาซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยได้รับการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน อันเป็นการส่งเสริมหลักประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตรารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยนี้ กฎหมายเขียนเพื่อต้องการให้เห็นชัดครับว่าท่านต้องการให้มีสมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง เหตุไฉนจึงเขียนกฎหมายเกินหลักการล่ะครับท่านประธาน ท่านเขียนกฎหมายให้มาตรา ๑๐ ระบุว่า ให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีสมาชิกภาพอยู่ในวันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ยังคงมีสมาชิกภาพและปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภาต่อไป ท่านประธานครับ ขัดหลักการแน่นอนครับ เพราะสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ประกอบด้วย ๑. ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการเลือกจากจังหวัดทั้งสิ้น ปัจจุบันมี ๗๖ ท่านครับ รอจังหวัดบึงกาฬเป็นจังหวัดที่ ๗๗ ๒. สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากผู้ทรงคุณวุฒิจากสาขาอาชีพ ๕ กลุ่มอาชีพ ที่เหลือ ปัจจุบันมี ๗๓ คน ท่านต้องการให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งก็ว่าไปเพราะท่านมีเสียงข้างมาก หลักการนั้นท่านก็ชนะแล้วในวาระที่หนึ่ง แล้วก็ชนะแล้วในหลายมาตรา รวมถึงในมาตราเรื่องคุณสมบัติซึ่งเราไม่มีโอกาสได้พูด แต่ผมกราบเรียนครับว่าเมื่อจะทำต้องทำให้สุดซอย ท่านประธานครับ คำนี้เป็นคำที่อดีตนายกรัฐมนตรีท่านใช้สุดซอย ผมเห็นด้วยครับ ถ้าเราเลือกช่องทางที่จะทำอะไรแล้วอย่าทำครึ่ง ๆ กลาง ๆ ปัญหามันตามมาเยอะครับ ผมไม่ได้ท้าทายครับ แต่ผมเห็นด้วยครับว่าถ้าท่านจะให้พวกผมหมดไป ผมก็ไม่ได้ยี่หระต่อการดำรงตำแหน่งในการที่จะต้องทำหน้าที่ เพราะท่านไม่อยากให้ผมอยู่เรียกว่าเป็น ส.ว. ลากตั้งบ้างอะไรบ้างก็แล้วแต่ แต่ผมทำหน้าที่เต็มความสามารถมาแล้วและพิสูจน์ให้เห็นตลอดระยะทางที่ผ่านมา แต่ผมกราบเรียนว่า ท่านประธานลองนึกภาพสิครับสมาชิกวุฒิสภาส่วนหนึ่งจะต้องแก้ไขรัฐธรรมนูญเสร็จแล้ว ทำ พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญแล้วเสร็จ ๑๒๐ วัน หลัง ๒ มีนาคม ท่านประธานก็จะไปลงสมัครรับเลือกตั้งใหม่ ๒๐๐ คน มันจะมีพวกผมอยู่เป็นติ่งทำไมครับ ๗๓ คน ผมกราบเรียนครับ ผู้สงวนคำแปรญัตติหลายท่าน มี ๓ ท่านเสนอแตกต่างกัน ให้พ้นไปเลย บางท่านก็ทำทีเมตตาหน่อยให้อยู่ต่ออีก ๑ ปี บางท่านก็บอกว่าทันทีที่มีประกาศได้รับเลือกตั้ง ส.ว. เสร็จแล้ว ๒๐๐ คน ให้พ้นไป ผมว่าทำอะไรต้องทำให้สุดซอยครับ เพราะอะไรครับท่านประธานครับ เพราะเจตนารัฐธรรมนูญของปี ๒๕๔๐ และรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ซึ่งผมต้องกราบเรียนท่านประธานว่ามันชัดเจน

ยิ่งกว่าชัด เรามีการเลือกตั้ง เรามีการแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภามาตั้งแต่พฤตสภา ตั้งแต่ปี ๒๔๘๙ มา เรามีการแต่งตั้งมาตลอด แล้วการแต่งตั้งนั้นมันก็เกิดปัญหาว่ามันไม่ชอบธรรม เพราะความจริงแล้วมีเจตนาที่จะให้วุฒิสภาเป็นสภาพี่เลี้ยงของสภาผู้แทนราษฎร ต้องขออภัยท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย เพราะในขณะนั้นเรายังไม่เชื่อมั่นในหนทางแห่งประชาธิปไตย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ เราจึงเชื่อว่าจำเป็นต้องมีสภาพี่เลี้ยง แต่ว่าการแต่งตั้งของอดีตก็หลายยุคหลายสมัย มีทั้งแต่งตั้งโดยองคมนตรีบ้าง มีทั้งแต่งตั้งโดยนายกรัฐมนตรีบ้าง มันก็ทำให้ไม่เกิดความเป็นประชาธิปไตย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์อย่างที่ท่านได้กล่าวยกกันในสภาทั้งในวาระที่หนึ่งแล้วก็ในที่ประชุมแห่งนี้ จึงต้องมีการทำให้มีการเลือกตั้งในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ซึ่งผมก็กราบเรียนแล้วครับว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เป็นรัฐธรรมนูญฉบับหนึ่งที่ผมไปร่วมรณรงค์ธงเขียวด้วย ผมเห็นด้วยครับในการร่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ แล้วก็เป็นผู้หนึ่งที่ร่วมต่อสู้ในเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ ปี ๒๕๓๕ เหมือนกัน แล้วเราก็ได้ข้อยุติตกผลึกกันแล้วก็ร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมาใหม่ มีหลายสิ่งหลายอย่างเกิดขึ้นจากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ที่ดีมาก แต่มีหลายสิ่งหลายอย่างที่เป็นปัญหา ๘ ช่องว่าง ๙ ช่องโหว่ ที่อดีตนายกรัฐมนตรีท่านได้ให้คณะสภาคณาจารย์หลายมหาวิทยาลัยไปศึกษา พบเช่นนั้นจริง ๆ ครับ แล้วส่วนหนึ่งก็คือปัญหาของการมีโครงสร้างอำนาจสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมาจากการเลือกตั้ง ๒๐๐ คน กระผมเห็นว่าสิ่งเหล่านี้มันเป็นปัญหา แล้วรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ คณะกรรมาธิการยกร่างและ ส.ส.ร. เขาก็ปรับปรุง ถึงแม้จะเกิดอุบัติเหตุทางการเมือง ๑๙ กันยายน ด้วยการปฏิวัติรัฐประหาร แต่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่ร่างใหม่โดยรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก็เลือกกันอยู่ระหว่างการให้เป็น ส.ว. เลือกตั้งกับสรรหา จริงอยู่ครับบางส่วนเห็นว่าถ้าให้เป็นสรรหาทั้งหมดก็จะไม่เป็นประชาธิปไตย ก็ให้มีการยึดโยงกับภาคประชาชนด้วยการให้มี ส.ว. เลือกตั้งหรือผู้ทรงคุณวุฒิประจำจังหวัด จังหวัดละ ๑ ท่าน ดังที่ทราบแล้ว ----------

และอีกส่วนหนึ่งก็มาจากสรรหาซึ่งน้อยกว่านะครับ แต่ขณะนี้ท่านกำลังเดินหน้า ซึ่งผมได้เรียนให้ท่านประธานและสมาชิกรัฐสภาเห็นว่าท่านมั่นใจแล้วว่าไม่มีความจำเป็นต้องมีวุฒิสภาเป็นสภาพี่เลี้ยงในลักษณะแบบเดียวอีก เดิม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการแต่งตั้งหรือการสรรหา ผมก็เลยกราบเรียนว่าผมเห็นสนับสนุนครับ ถ้าท่านจะทำให้มีการเลือกตั้ง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ต้องทำให้มีการเลือกตั้ง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ อย่าไปให้ ส.ว. สรรหาอยู่เป็นติ่งอีกเลยครับ วันที่ ๒ มีนาคม ท่านจะเลือกตั้งก็เลือกตั้งให้หมด ถ้าพี่น้องประชาชนเขาเห็นด้วย ถ้าศาลรัฐธรรมนูญเห็นด้วยว่าท่านทำชอบแล้ว ผมก็ไม่ว่ากระไรครับ พวกเราก็จะได้ไปทำภารกิจอื่นนะครับ ทีนี้ที่ผมเรียนว่าพอทำแล้วมันทำไม่สุดซอย ทำแล้วมันทำทั้งขัดหลักการและขัดต่อกระบวนพิจารณามันมีหลายเรื่องครับ

ประการที่ ๑ อยากย้อนให้ไปดูว่าสิ่งที่ท่านเขียนไว้ขาดความจำเป็นขาดความจำเป็นอย่างไรครับ เพราะทำไม่สุดซอยแล้วท่านไปเขียนไว้ในมาตรา ๑๐ ว่าให้เราอยู่ต่อ ทั้ง ๆ ที่ไม่มีความจำเป็นนะครับ เพราะรัฐธรรมนูญได้ให้สิทธิให้การรับรองไว้อยู่แล้วว่าเราอยู่ด้วยสมาชิกภาพตามมาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๑๙ ที่บัญญัติว่าสมาชิกวุฒิสภามีอายุคราวละ ๖ ปีนับแต่วันเลือกตั้งหรือนับแต่วันสรรหา ผมไม่ได้ท้าทายครับผมอยากให้ท่านตัด แต่ส่วนที่ความเห็นทางกฎหมายตัดไปแล้วจะเกิดอะไรขึ้นนั่นเป็นอีกเรื่องหนึ่งนะครับ ที่ผมต้องเรียนอย่างนี้เพราะมันมีความจำเป็นที่ต้องพูดกันให้สุดเพราะสมาชิกวุฒิสภาต้องไปทำหน้าที่ในหลาย ๆ เรื่อง ผมจะขออนุญาตกล่าวซ้ำเพียงเล็กน้อยเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการรับฟัง การรับชมของพี่น้องประชาชน วุฒิสภามีหน้าที่ย่อ ๆ นะครับ ก็คงเป็นเรื่องของการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิไปเป็นกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม เลือกผู้ทรงคุณวุฒิไปเป็นกรรมการตุลาการศาลปกครอง ให้ความเห็นชอบแต่งตั้งและให้อัยการสูงสุดพ้นจากตำแหน่ง หลังจากที่อัยการมีมติตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๕๕ วรรคสาม ให้ความเห็นชอบบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการการเลือกตั้ง อันนี้สำคัญมากนะครับ เพราะว่าทันทีที่ท่านเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเสร็จ ๒๐๐ คน แล้วยังมีติ่ง ๗๓ คนของ ส.ว. สรรหาอยู่ ท่านจะมั่นใจอย่างไรครับว่ากรรมการการเลือกตั้งที่ท่านจะเลือกเข้ามาจะได้ดั่งใจ ให้ใบแดงฝ่ายตรงข้ามและให้ใบเหลืองหรือไม่ให้ใบเหลืองกับท่านได้ ทำให้มันสุดซอยครับ ทำให้มั่นใจว่ากรรมการการเลือกตั้งเป็นคนของเราครับท่านประธานจะได้ชัวร์ครับ เราส่งสมาชิกพรรค ไม่ต้องสมัคร ลาออกวันนี้ พรุ่งนี้สมัครวันหน้า ไปเป็น ส.ว.

ผมทราบมาจากห้องกาแฟ ท่านสมาชิกสภาหลายคนบอกว่าจะไปลงสมัคร ส.ว. เพราะไม่โดนยุบสภา เป็นได้ ๖ ปี นั่งเครื่องบินฟรีเหมือนกัน มีผู้เชี่ยวชาญ ๒ คน ๓ คน ๕ คน เหมือนกันนะครับ ผมก็กราบเรียนว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งสำคัญ เพราะที่ประชุมวุฒิสภาจะเลือกจากการเสนอรายชื่อ ๓ คน ที่เหลือจะเอามาจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาอีก ๒ คน อันนี้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๑ ทีนี้ถ้าเอามันมาติ่งไว้ระหว่าง ส.ว. เลือกตั้งกับ ส.ว. สรรหา มันไม่คอนเฟิร์ม (Confirm) อำนาจครับท่านประธาน

ข้อ ๕ ให้ความเห็นชอบผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับการเลือกตั้งจากกรรมการสรรหาให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญในส่วนของผู้ทรงคุณวุฒิสาขานิติศาสตร์ จำนวน ๒ คน และสาขารัฐศาสตร์

(จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมชายครับ เดี๋ยวมีผู้ประท้วงท่านครับ เชิญจ่าประสิทธิ์ครับ

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดสุรินทร์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องประท้วงท่านประธานตามข้อ ๕ แล้วก็ประท้วงผู้อภิปรายตามข้อ ๘ ตามข้อ ๕ ท่านประธานต้องควบคุมการอภิปรายให้เป็นไปตามข้อบังคับ ส่วนผู้อภิปรายตามข้อ ๔๓ เนื่องจากอภิปรายนอกประเด็นไปเยอะมาก ไปพูดถึงหน้าที่ของวุฒิสภาซึ่งมันไม่เกี่ยวกับประเด็นที่ได้สงวนไว้ ในส่วนของผู้อภิปรายนี้สงวนไว้นิดเดียวเองนะครับ ดังนั้นให้ประธานวินิจฉัยด้วยครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยแล้วครับ พอดีท่านสมชายท่านบอกท่านจะจบอยู่แล้วนะครับ เชิญท่านสมชายต่อครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ขอบคุณครับท่านประธาน ผมด้วยความเคารพท่านประธาน ก็ถือโอกาสที่ต้องจำเป็นครับท่านประธาน เพราะมาตรา ๑๐ ก็เป็นหัวใจสำคัญครับท่านประธาน มันเกี่ยวโยงกับการมีอยู่ของ ส.ว. เลือกตั้ง ๒๐๐ คน ที่ผมกราบเรียนท่านประธานแล้วว่าหลักการเป็นเช่นนั้น

ทีนี้เอาพวก ส.ว. สรรหาอยู่เป็นติ่งมันจะเกิดปัญหาขึ้น ก็ถือโอกาสอธิบายว่ามันไม่ได้ซ้ำซากวนเวียนครับ อันนี้ก็เป็นบุญกุศลแก่จ่าประสิทธิ์แกไปด้วยจะได้ฟังความรู้บ้างนะครับ ก็ขออนุญาตท่านประธานว่า

- ๑๗/๑

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : อย่างนี้ท่านสมชายครับ ถ้าท่านพูดอย่างนี้เดี๋ยวก็มีประท้วงอีก

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : การทำงานในสภาต้องมีความรู้ครับท่านประธาน

(จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านจ่าประสิทธิ์ประท้วงท่านอีกนะครับ คือเวลาท่านพูดท่านอธิบายเฉย ๆ ท่านอย่าไปกล่าว เชิญจ่าประสิทธิ์ครับ

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดสุรินทร์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาจากการเลือกตั้งของประชาชน ผมเคารพในการตัดสินใจของประชาชน ประชาชนสุรินทร์บ้านผมเป็นคนฉลาด เพราะไม่เช่นนั้นคงไม่ได้เลือกผมมาเป็นตัวแทน แต่ผมมาทำหน้าที่ในวันนี้ ผมมาทำหน้าที่แทนพี่น้องประชาชนคนสุรินทร์และทำหน้าที่ตามข้อบังคับของสภา ผมประท้วง ๆ ทั้งข้อบังคับแล้วก็ไม่ได้ไปว่าอะไรผู้อภิปราย เพียงแต่ว่าประท้วงเนื่องจากว่าให้อยู่ในวาระที่ตัวเองสงวนไว้เท่านั้นเองอย่างนี้มาดูถูกผม มาเสียดสีผมไม่ได้ เท่ากับดูถูกคนสุรินทร์ของผมครับ ถ้าคนสุรินทร์โง่เขาไม่เลือกผมหรอกครับ คนสุรินทร์ฉลาดครับ ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมชายครับ ท่านอยู่ในประเด็นของท่านนะครับ ท่านอย่าได้ไปพาดพิงนะครับ เชิญครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ขอบพระคุณครับท่านประธาน ผมก็มีญาติพี่น้องอยู่จังหวัดสุรินทร์เยอะ แล้วผมก็ว่าคนสุรินทร์ฉลาด แต่เพียงที่ผมต้องพูด เพราะว่าท่านประท้วงผมหลายหนแล้ว ผมก็คิดว่าเรื่องที่เราพูดกันท่านประธานครับ ผมพูดกับท่านประธานมันเป็นเรื่องประชาธิปไตยในประเทศนี้จริง ๆ ครับ แล้วมันเป็นทางวิชาการทั้งสิ้น ผมไม่ได้มีเจตนาจะไปดูถูกหรืออย่างไรก็ตาม แต่ผมกราบเรียนว่าการได้เรียนรู้ประชาธิปไตยร่วมกันด้วยการประชุมสภานี้มันจึงทำให้ไม่เกิดเรื่องเกิดราวข้างนอกข้างถนนนะครับท่านประธาน ผมกราบเรียนท่านประธานครับว่า ทำไมถึงจำเป็น

ที่ว่ามาตรานี้สำคัญครับท่านประธาน มาตรานี้สำคัญเพราะว่าท่านจะให้มี ส.ว. เลือกตั้ง ๒๐๐ คน ซึ่งกระผมก็ไม่ได้ขัดข้องอะไร เพราะว่ามันผ่านหลายมาตราไปแล้ว แต่ผมกราบเรียนท่านประธานเพื่อให้กรรมาธิการได้ชัดเจนครับว่ามันขัดหลักการจริง ๆ ๑. มันขัดหลักการเพราะมันมีอยู่แล้ว รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ยังให้การรับรองอยู่ ท่านเขียนเกินครับท่านเขียนให้ผมอยู่ต่อ เหมือนผมจะวิงวอนให้อยู่ ผมไม่ได้อยากอยู่ครับท่านประธานไม่ได้ซีเรียสเลย อย่างมากก็กลับไปทำหน้าที่เป็นสื่อมวลชนเหมือนเดิม วิพากษ์วิจารณ์สภาได้เหมือนเดิม อาจจะวิพากษ์วิจารณ์ได้มากขึ้นก็ได้นะครับท่านประธาน แต่ผมเรียนว่าเพราะอำนาจของวุฒิสภาที่มันอีหลักอีเหลื่อ ไหน ๆ จะเดินให้สุดซอยไปสู่การเลือกตั้งแล้วมันยังมีอำนาจท่านไม่ได้แก้ วันก่อนผมเรียนท่านกรรมาธิการไปแล้ว เรียนที่ประชุมแห่งนี้แล้วว่าถ้าท่านแก้บทบาทอำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาเสียก่อน ให้มันอำนาจลดลงหรือให้มีอำนาจมากขึ้นกระผมจะไม่ติดใจ เพราะอำนาจหน้าที่มันสัมพันธ์กับคุณสมบัติ มันสัมพันธ์กับการที่ได้มาซึ่งเลือกตั้งหรือสรรหา ผมกราบเรียนครับ คุณสมบัติแต่ละอย่างก็ต่างกันท่านประธานครับ ท่านประธานอาจจะมีคุณสมบัติกว่าผม ได้เป็นประธานวุฒิสภา แต่ท่านประธานก็ทราบใช่ไหมครับว่าคุณสมบัติของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการการเลือกตั้ง กรรมการ ป.ป.ช. ก็แตกต่างกับคุณสมบัติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คุณสมบัติของคนจะเป็นปลัดกระทรวงกลาโหม ผู้บัญชาการทหารบก ก็แตกต่างกว่าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย มันก็แตกต่างกว่าคนที่ไปเป็นตำรวจ มันก็แตกต่างกว่าคนที่เป็นหมอ พยาบาล เพราะฉะนั้นคุณสมบัติมันกำหนดครับ วิธีการได้มาซึ่งจำนวนก็แตกต่างกัน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เข้าประเด็นเลยครับ เชิญเข้าประเด็นครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ก็ขอถือโอกาสอธิบายย่อ ๆ นะครับท่านประธานเรื่องนี้ เพราะมันมีหน้าที่อื่นตามกฎหมายที่กำหนดให้เราทำหน้าที่ ทั้งเรื่องเกี่ยวพันกับผลประโยชน์ของรัฐ ทั้งหน้าที่ในเรื่องของการแต่งตั้งถอดถอนองค์กรอิสระ ที่ผมกราบเรียนท่านประธานไปวันก่อนว่ามันจะเกิดมาเฟียตัวใหม่หรือผู้มีอิทธิพลที่เป็นด้วยหลายวาระ อย่างที่ผมกราบเรียนท่านประธานครับ ผมเป็นคนได้สิทธิค่อนข้างแน่นอนเลยคนเดียว หรืออย่างมากก็อาจจะมีไม่กี่คนที่มาจากการสรรหาแล้วได้สิทธิ

ในประการที่ ๑. ผมต้องหมดวาระแล้วครับ เหลืออีก ๓ ปี ๔ เดือนครับท่านประธาน แต่จู่ ๆ ผมได้สิทธิ ต้องเว้นวรรค ๑ วาระถ้าจะลง ส.ว. อีก หรือจะไปเป็น ส.ส. จะต้องเว้น ๒ ปี แต่ผมได้สิทธินั้นทันทีนะครับท่านประธาน ทันทีที่ท่านประธานแก้กฎหมายนี้เสร็จ ผมได้สิทธิลงสมัคร ส.ว. เลยครับ แล้วก็เป็นไม่มีวาระด้วย กราบเรียนท่านประธานว่า ท่านนายกรัฐมนตรีของผมยังถูกจำกัดแค่ ๒ วาระ ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา ผมตรวจดูรัฐธรรมนูญสหรัฐอเมริกาแล้ว ซึ่งมีการแก้ไขกันนานหลายปีกว่าจะแก้ได้ทีละมาตรา เขาไม่ได้แก้รวบรัดแบบเรานะครับ เขายังให้ประธานาธิบดีเป็นได้แค่ ๒ สมัยเหมือนกัน เพราะฉะนั้นมันสัมพันธ์กันครับ นี่รวมถึงสิ่งที่เราผ่านไปแล้วและเป็นปัญหาครับท่านประธาน ----------

ยกตัวอย่างเพียงเล็กน้อยเพื่อประดับความเข้าใจกันนะครับ คุณสมบัติของ ส.ว. กับ ส.ส. ที่ท่านแก้ไขคราวนี้ มันใกล้เคียงกันมากท่านประธานครับ ต่างกันนิดเดียวครับ ส.ส. อายุ ๒๕ ปี ส.ว. อายุ ๔๐ ปี ส.ว. ไม่ต้องมีคุณสมบัติกำกับเรื่องวุฒิปริญญาตรี แต่ ส.ว. ต้องมี ส.ส. ไม่ต้องมี ทีนี้ ส.ว. เขตเลือกตั้งทั้งจังหวัด ส.ส. เขตเลือกตั้งเล็กกว่า แค่นั้นละครับท่านประธาน ที่ปัญหาในเรื่องคุณสมบัติ เสร็จแล้วข้อจำกัดตอนนี้เราไปแก้ทะลุหมดเลยครับ ตอนนี้คือสามารถเป็นสามี ภรรยา และบุตรได้ ยกตัวอย่างตัวเลขเพียงเล็กน้อย ไม่อ่านนะครับ ความจริงข้อมูลที่ผมมีรายชื่อท่าน ส.ส. ส.ว. สมัยปี ๒๕๔๓ และปี ๒๕๔๙ หมด

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมชาย ขอโทษนะครับ ท่านเอาเข้าประเด็นของท่านดีกว่านะครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ครับ ยกตัวอย่างเพื่อให้เข้าใจนิดเดียวครับท่านประธานว่ามันสำคัญอย่างไรครับ ปี ๒๕๔๙ รับรอง ส.ว. ไปแล้ว ๑๘๐ คน ก่อนถูกปฏิวัติ เป็นบุคคลครอบครัวเดียวกัน สามี ภรรยา และบุตร ๓๙ คู่ เป็นเครือญาติอีก ๒๐ คู่ เป็นอดีต ส.ว. ส.ส. ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ๔๖ คน เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นเดิม ๑๕ คน ผมกราบเรียนท่านประธานครับ ที่ยกตัวอย่างนี้ผมมีรายชื่อ มีสถิติหมด ท่านประธานจะให้ผมส่งให้ก็ได้นะครับ ความจริงมีหลายคู่ที่อยู่ในสภานี้ก็มีนะครับ แต่ไม่เอ่ย เพราะว่าเดี๋ยวตอนนี้เป็น ส.ส. แล้ว มีรัฐมนตรีแล้ว เดี๋ยวจะมีแม่หรือพ่อมาเป็น ส.ว. อีกก็จะครบพอดี เข้ากระบวนการครอบครัวการเมือง ปี ๒๕๔๓ ความจริงรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ผมเรียนท่านประธานว่าดี

(จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงท่าน จ่าประสิทธิ์

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดสุรินทร์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องประท้วงผู้อภิปรายตามข้อ ๔๓ เนื่องจากว่าอภิปรายนอกประเด็น และท่านประธานก็ได้กำชับแล้ว ก็ยังปฏิบัติเหมือนเดิม ดังนั้นถ้าเป็นอย่างนี้ ยังมีสมาชิกพวกเราอีกที่อยากอภิปรายเยอะมาก อยากให้ท่านประธานช่วยเตือนผู้อภิปราย หรือไม่ก็ใช้ข้อบังคับ ข้อ ๔๔

ได้เลยครับ ขอให้ท่านประธานวินิจฉัยครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัย ท่านสมชาย ท่านได้เข้าประเด็น และท่านได้ใช้เวลามาพอสมควรแล้วครับ จะ ๒๐ นาทีแล้ว ท่านจบได้แล้วครับ ขอให้ท่านสรุป เชิญครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ผมยังอยู่ในประเด็นครับท่านประธานผม ยังอยู่ในประเด็น แล้วก็สิทธิของผมในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมชาย ขอโทษที

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ผมในฐานะผู้สงวนคำแปรญัตติ ยังใช้สิทธิตามข้อ ๙๙ ยังไม่จบครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านใช้สิทธิแต่ว่าต้องให้ตรงประเด็นที่ท่านได้ข้อสงวนไว้นะครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ผมหวังว่าท่านประธานคงจะไม่ปิดอภิปราย ยกมือโหวต เอามาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ เลยไหมครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านว่าไปครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ยังใช่ไหมครับผมกลัวท่านประธานร้องไห้อีกนะครับ เป็นห่วง

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านถอนคำพูดเดี๋ยวนี้ท่านถอนคำพูดนะครับท่านสมชาย

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : เมื่อวานนี้ท่านประธานไม่ได้ร้องไห้ใช่ไหมครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านอย่าได้พูดอย่างนี้นะครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : พอดีผมเห็นในคลิปวิดีโอ ผมก็เลยไม่แน่ใจ ผมห่วงท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านถอนคำพูดนะครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ผมห่วงท่านประธานไม่ได้หรือครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ถอนคำพูดนะครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : คำพูดว่าอย่างไรครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : คำว่า เดี๋ยวประธานร้องไห้อีก ท่านถอนคำพูดเสีย

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ผมเห็นท่านประธานสะอึกสะอื้น อย่างนั้นผมขอถอนครับ ผมเป็นห่วงประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : อย่างนี้ดีมาก การถอนเป็นมารยาทที่ดีครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ผมเป็นห่วงท่านประธาน เพราะทราบว่าท่านประธานความดัน ๑๗๕ ก็เป็นห่วง เดี๋ยวท่านประธานความดันสูงนะครับ เวลาผมพูดกันดี ๆ กับท่านประธาน ท่านประธานก็รับฟังหน่อยสิครับ ต้องกราบเรียนอย่างนี้ท่านประธาน ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ในรายงานซึ่งผมต้องยืนยันว่าเป็นรายงานที่ดีที่สุดฉบับหนึ่ง ถึงแม้จะไม่ดีที่สุดทั้งหมด ชื่อว่าระบบรัฐสภาและกระบวนการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย จัดทำโดย หลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูง การบริหารงานภาครัฐและกฎหมายมหาชน รุ่นที่ ๗ สถาบันพระปกเกล้า

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านยังไม่ได้ขออนุญาตผม ผมไม่อนุญาตให้อ่านนะครับ ท่านไม่ได้ขออนุญาตผม

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ขออนุญาตท่านประธาน ท่านประธานอนุญาตนะครับ เป็นรายงานทางวิชาการของสถาบันพระปกเกล้า

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านยังไม่ได้บอกขออนุญาตผมครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ผมขออนุญาตครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านอ่านเฉพาะเท่าที่จำเป็นนะครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : เป็นรายงานของสถาบันพระปกเกล้า และเป็นลิขสิทธิ์ของสถาบันพระปกเกล้า เมื่อปี ๒๕๕๑ ของนักศึกษากลุ่มหนึ่งซึ่งประกอบด้วย สมาชิกวุฒิสภา จำนวน ๒ ท่าน รองเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้บริหารระดับสูงของวุฒิสภา ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ของเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ และอีกหลายหน่วยงาน ผมไม่เอ่ยถึงนะครับ แต่ผมกราบเรียนท่านประธานว่ารายงานฉบับนี้ได้ศึกษาเรื่องระบบรัฐสภาและกระบวนการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย ซึ่งได้รับการให้พรีเซนต์ในที่ประชุม เคพีไอ คองเกรส (KPI Congress) ซึ่งท่านประธานก็เป็นกรรมการอยู่ด้วยนะครับ มันมีปัญหาที่ผมต้องกราบเรียนว่าระหว่างเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ และรัฐธรรมนูญเก่า ๆ ก่อนหน้านั้นที่มีที่มาของสมาชิกวุฒิสภา เราพบครับว่าตอนที่เป็นรัฐธรรมนูญเก่า ๆ นั้นเราแต่งตั้งและเราเกิดปัญหา และเราก็เปรียบเทียบกับนานาอารยประเทศ ไม่ว่าจะเป็นของประเทศอังกฤษ ของประเทศฝรั่งเศส ของประเทศเบลเยี่ยม ของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งท่านประธานเชื่อไหมครับ ท่านประธานก็ไปประเทศอังกฤษ พวกผมไปประเทศอังกฤษมาพบกับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายของอังกฤษ แล้วก็ที่ประชุมวุฒิสภา ท่านประธานวุฒิสภากำลังจะกลับมาแก้ไขการแต่งตั้งเฮาส์ออฟลอร์ด (House of Lord) ที่มาจากการแต่งตั้งล้วน ๆ ประเทศอังกฤษเป็นต้นแบบประชาธิปไตยที่ประเทศไทยไปลอกมา ให้เป็นแบบระบบผสมครับ คือให้มีการเลือกตั้งส่วนหนึ่งเข้ามาจากผู้ทรงคุณวุฒิ แบบเดียวกับที่ไทยเป็นต้นแบบ แล้วก็มาจากการแต่งตั้งส่วนหนึ่ง แต่ยังคงอีก ๓ วิธีการแบบเดิมไว้ผสมกัน ในวุฒิสภาของเขานะครับ ท่านประธานครับเขามีหน้าที่เสนอกฎหมายได้ด้วย หลายท่านเคยไปดูงานครับ ในประเทศโปแลนด์ ในประเทศสหรัฐอเมริกา เสนอกฎหมายได้ ผมกราบเรียนท่านประธานและกรรมาธิการไปแล้วครับว่าเราไม่ได้แก้ไขเรื่องบทบาทอำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา แต่เราไปแก้ไขที่มาและยังให้สมาชิกวุฒิสภาแบบสรรหายังคงอยู่ มันขัดกันครับท่านประธาน มันขัดกันอย่างสิ้นเชิงและมันทำให้มันไม่สุดซอย ผมกราบเรียนว่าถ้าเรามั่นใจว่าประเทศเรา

จะเดินหน้าเป็นประชาธิปไตยและอ้างหรือยืนยันว่ามาจากเสียงเลือกตั้งของประชาชน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์แล้ว เราต้องเดินหน้าเต็มที่ครับท่านประธานครับ ผมสนับสนุนครับว่าถ้าจะให้มี ส.ว. มาจากการเลือกตั้ง ๒๐๐ คน ท่านทำไปเลย ผู้สงวนคำแปรญัตติ ไม่ได้ท้าครับ มีอยู่ ๓-๔ ท่าน ผมอ่านชื่อแล้ว ท่านจะให้โหวตชนะไปผมก็ไม่ได้ว่ากระไร แต่ผมเพียงแต่บอกว่าเมื่อท่านทำแล้วมันขัด อันนั้นผมก็ต้องไปร้องศาลตามปกติ ผมยังสนับสนุนอีกครับว่าถ้าเราเห็นว่าการเลือกตั้งดีที่สุดและเป็นคำตอบสุดท้ายของประชาธิปไตย ท่านต้องทำหลายเรื่องครับ ข้อเสนอดี ๆ แบบนี้เสนอผ่านท่านกรรมาธิการและท่านประธานไปถึงท่านนายกรัฐมนตรี เช่น การเสนอให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ การกระจายอำนาจอย่างแท้จริง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของจังหวัดจัดการตนเอง การเลือกตั้งอีกหลายส่วนครับ เพราะฉะนั้นท่านต้องปรับปรุงกฎหมายนะครับ ใช้ข้อเสนอของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายก็ได้ ใช้ข้อเสนอของนักวิชาการงานหลายส่วนก็ได้ที่เคยศึกษาไว้ตั้งแต่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ และรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นะครับ ผมกราบเรียนว่ามันมีหลายสิ่งหลายอย่างที่ท่านยังทำไม่สุดซอย กระผมจึงมีความจำเป็นที่ต้องออกมาเสนอว่าท่านกรรมาธิการครับ อยากให้ท่านกรรมาธิการพิจารณาด้วยความรอบคอบจริง ๆ ไหน ๆ เราจะแก้ไขรัฐธรรมนูญแล้ว ซึ่งผมเคยยืนยันกับท่านประธานในที่นี้แล้วและที่ประชุมแล้วครับว่า วันหนึ่งประเทศไทยจำเป็นต้องมีการร่างรัฐธรรมนูญขึ้นใหม่ร่วมกัน เมื่อสังคมตกผลึกด้วยกัน ผมไม่อยากเห็นการฆ่าฟัน ผมไม่อยากเห็นคนเป็นสีเหลือง สีแดง สีหลากสี สีอะไรก็ตาม แล้วเกลียดชังกัน เรามีตัวอย่างหลายประเทศที่เราเลือก แต่เราเลือกใช้ไม่หมดครับ เราเลือกแค่บางส่วนที่เป็นประโยชน์กับส่วนตน มันจึงเกิดปัญหาเช่นนี้ ท่านประธาน เรามีเสียงข้างมากในสภา และเราเลือกแก้ไขรัฐธรรมนูญแค่บางเสี้ยว บางส่วน บางตอน มันไม่จบความจริง ๆ ครับท่านประธาน ท่านแก้วันนี้ได้ ท่านมีเสียงข้างมาก ซึ่งผมกราบเรียนแล้วว่าเสียงข้างมากกำหนดความแพ้ ชนะ ในวุฒิสภาได้ ในรัฐสภาได้ กำหนดเสียงแห่งชัยชนะได้ แต่เสียงข้างมากไม่สามารถกำหนดความถูกต้องได้ วันหนึ่งก็จะเกิดปัญหาครับท่านประธาน ท่านประธานคิดดูสิครับว่าวันหนึ่งถ้าเสียงข้างมากเปลี่ยนข้างและแก้ไขรัฐธรรมนูญกลับอีกข้างหนึ่ง พวกผมจะทำอย่างไรครับ ผมยังค้างอยู่ในสภาอยู่ ๗๓ คน แล้วท่านบอกว่าถ้าอย่างนั้นแก้ไขให้ ส.ว. เลือกตั้งหมดไปและกลับมาเป็นสรรหาหมด ๒๗๓ คน ไม่ยุ่งเหยิงตายหรือครับ ปัญหาแค่นี้ก็ยุ่งอยู่แล้วครับ ตอนนี้เรามีสมาชิก

อยู่ ๖๕๐ คน ท่านประธานทราบไหมครับว่ามีเก้าอี้อยู่กี่ตัว เก้าอี้พร้อมเครื่องกดบัตรมี ๗๐๐ ตัวเองครับ ท่านประธานเอา ๕๐๐ บวกกับ ๒๐๐ บวกกับ ๗๓ ที่เหลือ ๗๗๓ คน ท่านประธานครับ ต้องทำเก้าอี้เสริมข้าง ๆ นี้นะครับท่านประธาน ที่กดบัตรทำอย่างไรครับ กดบัตรแทนกันก็ไม่ได้นะครับเพราะมันไม่พอแล้ว ต้องโหวตขานรายชื่อ ยังไม่พอครับท่านประธาน

(จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : มีคนประท้วงครับ มีคนประท้วงอีกแล้วครับ คือความจริงท่านควรจะจบตั้งนานแล้วนะครับ วนไปไม่รู้กี่รอบแล้ว เชิญผู้ประท้วงครับ เชิญครับ

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดสุรินทร์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ด้วยความเกรงใจท่านประธาน ด้วยความเกรงใจท่านสมาชิกที่อยู่ในห้องประชุมทุกท่านนะครับ ผมต้องประท้วงผู้อภิปรายตามข้อ ๔๓ เหมือนเดิม ดังนั้นให้ท่านประธานวินิจฉัยได้แล้วครับ เพราะว่านอกประเด็นไปเยอะมากครับ ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมชาย ท่านกรุณาให้สรุปภายในนาที ๒ นาที นะครับ เพราะว่าเดี๋ยวผมจะได้ให้ทางท่านวิทยาท่านนั่งรอนานมากนะครับ เชิญครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธานครับ ผมอยู่ในประเด็นครับ แล้วผมเชื่อมั่นว่าสิ่งที่ผมอภิปรายนั้น

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ประเด็นอะไรท่านครับ ท่านอย่าเถียงสิครับ ท่านพูดวนจนผมจดจำ นี่ผมจดไว้แล้ววนกี่รอบแล้วนะครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : วนกี่รอบครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ท่านวนมา ๕ รอบแล้วนะครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : วน ๕ รอบนะครับ ดีครับ ผมตอนนี้ผมชอบเวียนเทียนครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านกรุณาจบ ไม่จบผมไม่ให้ท่านพูดนะครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ก็ขออนุญาตกรุณาอย่างนี้ท่านประธานครับ ผมอยู่ในประเด็น แล้วผมคิดว่าสิ่งที่ผมจะพูดก็ไม่ยาว ไม่ยาวหรอกครับ มันก็จะจบอยู่แล้ว ถ้าไม่ประท้วงเยอะ ๆ นี้ ก็ไปได้นะครับท่านประธาน จำเป็นต้องอธิบาย เพราะมันจะเกิดปัญหา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่แค่ที่นั่งเล็ก ๆ นี้นะครับ ที่นั่งของสมาชิกรัฐสภาเวลาประชุมร่วมกันของรัฐสภานี้นะครับ มัน ๗๐๐ กว่าที่ มันไม่พอจริง ๆ ครับ มันมีเก้าอี้แค่ ๗๐๐ ที่ ท่านประธานก็ยังสร้างสภาใหม่ไม่เสร็จ ท่านประธานทราบใช่ไหมครับว่าสมาชิก

วุฒิสภาแต่ละท่านใช้เงินงบประมาณแผ่นดินนี้เฉลี่ย รวมถึงมีเจ้าหน้าที่คอยบริการมีค่าใช้จ่ายทั้งหมดนี้ ท่านประธานเป็นประธานของวุฒิสภาทราบดีครับ เฉลี่ยหัวละ ๑๐ ล้านบาทครับ ท่านประธานครับ ถ้าท่านประธานแก้ไข ตอนนี้เรามีอยู่ ๑๕๐ คน ก็ประมาณ ๑,๕๐๐ ล้านบาท ท่านแก้ใหม่เป็น ๒๐๐ คน ผมก็ว่าโอเคครับ เป็น ๒,๐๐๐ ล้านบาท แต่แก้แล้วยังให้มีอีก ๗๓ คนนี้ ท่านต้องเปลืองเงินงบประมาณอีกปีละ ๗๓๐ ล้านบาท ๓ ปี เงิน ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท ท่านประธาน ไม่มีความจำเป็นครับ ไหน ๆ เราจะแก้แล้ว พ้นไปเลยครับ ท่านประธาน ให้สุดซอย ให้มีแต่ ส.ว. เลือกตั้ง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์นี้ก็ทำไป ผมไม่ได้ติดใจอะไร เพียงแต่ผมขอกราบเรียนว่ามันขัดหลักการ มันขัดหลักการตั้งแต่ต้น เพราะเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอำนาจ มันเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอำนาจไม่พอ ท่านยังไปเขียนซ้ำไว้อีกมาตรา ๑๐ เขียนเกินหลักการเข้ามาอีก เขียนให้พวกผมอยู่ต่อ ทั้ง ๆ ที่ท่านมีเหตุผลและหลักการชัดเจนว่าให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง อันนี้มันเขียนขัดกันเองครับท่านประธาน เรารีบร้อน เราร้อนรนหรืออย่างไรไม่ทราบนะครับ ก็ฝากท่านกรรมาธิการ ผมอยากเห็นท่านแก้ไขกฎหมายให้เป็นที่ประจักษ์กับสังคมว่าแก้ด้วยความรอบคอบสุขุมเป็นประโยชน์กับประชาชนอย่างแท้จริง มิได้เป็นประโยชน์กับส่วนตน ว่านเครือและพวกพ้องนะครับ ผมกราบเรียนสุดท้ายครับ ท่านประธานครับ อยากยกข้อความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่องร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย ซึ่งส่งถึงท่านประธานแล้ว เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรานี้ คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายเห็นว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มีเจตนารมณ์ที่จะสร้างความโปร่งใส และสร้างดุลยภาพในฝ่ายนิติบัญญัติ โดยกำหนดให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีหน้าที่สำคัญในการตรวจสอบและการกลั่นกรองกระบวนการนิติบัญญัติ รวมถึงการพิจารณาเลือกแต่งตั้ง ให้คำแนะนำ หรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งในองค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ และการถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง วุฒิสภาจึงควรมีความเป็นกลางปราศจากการแทรกแซงทางการเมือง ดังนั้นการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญดังกล่าว จึงควรคำนึงถึงเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญประกอบด้วย การยกเลิกข้อห้ามทั้ง ๓ กรณีดังกล่าว มีลักษณะที่เอื้อประโยชน์ให้กับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่าง ๆ สามารถมาลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาได้ทันที เช่นนี้ย่อมเป็นการขัดต่อเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญดังกล่าวแล้วข้างต้น ซึ่งจะส่งผล

กระทบต่อดุลยภาพของรัฐธรรมนูญโดยภาพรวม อีกทั้งยังเป็นการเอื้อให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่าง ๆ อาจเข้าแทรกแซงและครอบงำวุฒิสภาได้ เป็นการขัดต่อเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่ต้องการให้สมาชิกวุฒิสภามีความเป็นกลาง โปร่งใส และปลอดจากการแทรกแซงใด ๆ ผมกราบเรียนท่านประธานครับ ด้วยความเป็นห่วงนะครับว่าเรากำลังมีปัญหาในมาตรา ๑๐ ที่เราแก้ไขเกินหลักการ และยังคงให้สมาชิกวุฒิสภาสรรหาอยู่นะครับ ถึงแม้ว่าท่านกรรมการปฏิรูปกฎหมายท่านจะมีความเห็นว่าเห็นด้วยที่ให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการสรรหาเท่าที่เหลืออยู่ ยังคงมีสมาชิกภาพอยู่ต่อไปจนกว่าครบวาระตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้ ----------

แต่ไม่เห็นด้วยที่จะให้ได้กำหนดข้อห้ามในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการพิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่งหรือถอดถอนบุคคลใดออกจากตำแหน่งตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ เนื่องจากหลักการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น การดำเนินการแก้ไขจะต้องไม่ส่งผลให้สถาบันการเมืองไม่สามารถทำหน้าที่ตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ได้ เว้นแต่เป็นกรณีความจำเป็นของระยะเวลานั้น อันนี้ความจริงอยู่ในมาตรา ๑๓ แต่ผมพูดเพียงเล็กน้อยแล้วจะจบแล้วครับ ดังนั้นการห้ามสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการสรรหา ซึ่งย่อมมีสถานะเหมือนสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการพิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่งหรือถอดถอนบุคคลใดออกจากตำแหน่งตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญนี้น่าจะขัดกับหลักการดังกล่าวข้างต้น ผมกราบเรียนท่านประธานว่า อันนี้เดี๋ยวผมจะไปพูดในมาตรา ๑๒ ซึ่งเป็นประเด็น แต่ว่าในส่วนของมาตรา ๑๐ ท่านบัญญัติให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีสมาชิกภาพอยู่ในวันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ยังมีสมาชิกภาพอยู่ต่อไป และปฏิบัติหน้าที่สมาชิกวุฒิสภาต่อไป ผมกราบเรียนท่านประธานและท่านประธานคณะกรรมาธิการครับว่าเป็นการแก้ไขที่เกินหลักการ เพราะท่านต้องการให้มี ส.ว. มาจากการเลือกตั้งเท่านั้น แล้วพอแก้ไขเกินหลักการและรวมถึง

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เอาละไม่ต้องประท้วง เขาจะจบแล้ว

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรัฐธรรมนูญปัจจุบันบัญญัติอยู่ ผมคิดว่ามันเป็นประเด็นปัญหา ก็อยากให้ท่านกรรมาธิการพิจารณาว่าจะให้เป็นไปตามผู้สงวนคำแปรญัตติตัดไปเลยก็ไม่ได้ขัดข้องอะไร ท่านก็ว่าไปส่วนให้คงไว้มันขัดทั้งรัฐธรรมนูญเดิมและมันขัดทั้งมาตรา ๑๐ ที่ใส่เกินหลักการ ก็เรียนท่านประธานเพื่อขอให้กรรมาธิการได้ดำเนินการให้ถูกต้อง ขอบพระคุณครับท่านประธาน

(นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับที่จบได้นะครับ ไม่ต้องประท้วงนะครับ เดี๋ยวให้ประธานคณะกรรมาธิการได้ชี้แจงนะครับ ท่านวรชัยมีอะไรครับ ผมกำลังจะให้ประธานคณะกรรมาธิการ

นายวรชัย เหมะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วรชัย เหมะ พรรคเพื่อไทย จังหวัดสมุทรปราการ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ในมาตรา ๑๐ ท่านประธานที่เคารพครับ มาตรา ๑๐ ผมเห็นท่านหลายท่านอภิปรายเรื่องเดียวนิดเดียวครับ คือสมาชิกวุฒิสภาจะสิ้นสุดเมื่อไร แล้วก็อยู่ถึงวันไหนแค่นั้นเอง และหลายท่านอภิปรายผมว่าพี่น้องประชาชนและพวกเราเข้าใจแล้วครับ ท่านประธานครับ ผมว่าพอแล้วครับ แล้วก็ซ้ำซาก เพราะฉะนั้นผมว่าในเมื่อพวกเราเข้าใจแล้ว ผมขอเสนอปิดอภิปรายครับ ท่านประธานครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวท่านวรชัย ผมยังไม่อนุญาต ไม่ได้ครับ อย่าเพิ่งเสนอครับ ขอความกรุณานะครับ อย่าเพิ่งเสนอเลยครับ ยังไม่มีผู้รับรองครับ ไม่ต้อง ผมขอความกรุณาครับ ผมเปลี่ยนแนวใหม่ ผมเอาอย่างนี้ ผมจะให้พรรคประชาธิปัตย์อภิปรายทีละ ๒ คน ส.ว. คนเดียว เพราะขณะนี้ ส.ว. เหลือ ๓ คน แล้วพรรคประชาธิปัตย์ที่ให้ผมมา ๗ คน ท่านวรชัยครับ ขอผมดำเนินการต่อไปได้ไหมครับ เชิญครับ

นายวรชัย เหมะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม วรชัย เหมะ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ เป็นเอกสิทธิ์ของผมครับ แล้วที่ผมเสนอนี่ผมเห็นว่าพอแล้ว เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ผมเห็นตั้งแต่เช้าแล้วครับท่านประธาน ผมจึงเสนอขอปิดอภิปรายครับ ท่านประธานครับ แต่ว่าถ้ามีการอภิปรายอยู่ในเนื้อหา อยู่ในประเด็นซ้ำซากผมไม่ว่ากันครับ ถ้าท่านประธานปล่อยให้ลากยาวอย่างนี้ ผมยืนยันตามสิทธิครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นไร ผมขอร้องไม่ต้องนะครับ เดี๋ยวผมจะให้ท่านวิทยา

นายวรชัย เหมะ (กรรมาธิการ) : ถ้าอย่างนั้นถ้าท่านประธานรับรองผมยอมครับ ยอมถอนครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมพยายามจะควบคุมนะครับ พยายามจะควบคุม เอาท่านประเสริฐก่อนดีกว่า ท่านประเสริฐเชิญครับ

นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยะลา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยะลา พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ เมื่อตอนเช้าก่อนที่ท่านประธานจะดำเนินการในมาตรา ๑๐ ต้องขออนุญาตเอ่ยนาม คือคุณหมอสุกิจก็ได้กราบเรียนท่านประธานแล้วว่าพวกเราในมาตรานี้มีผู้ที่จะอภิปรายร่วม ๆ ๓๐ ท่าน ตอนนี้ก็แจ้งชื่อเพิ่มอีกครับ พวกผมนี่รวมแล้วมากกว่า ๓๐ ท่านนะครับ ทีนี้ยังไม่ได้อภิปรายกันเลย แล้วจะไปบอกว่าวนเวียน ซ้ำซาก พวกผมเพียงลุกขึ้นมาอยู่เพียง ๒ ท่านเองครับ มีอีกประมาณ ๓๐ ท่าน ยังไม่ได้เอ่ยปาก แม้แต่คำเดียวเลยจะรู้อย่างไรครับว่าซ้ำซาก จะรู้ตรงไหนครับ แล้วก็ใช้วิธีอย่างนี้นะครับ ปิดปาก ปิดปาก ปิดปาก เสนอปิดอภิปรายถูกข้อบังคับ แล้วทำอย่างไรครับอย่างนี้ จะเอาจบเช้านี้เลยหรือครับ จบเที่ยงนี้หมดเลยใช่ไหมครับถึงมาตรา ๑๓

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอชี้แจงหน่อยครับท่านครับ ความจริงแล้วถ้าอภิปรายอยู่ในประเด็น อย่างท่านสมชายผมเตือนท่านหลายหนแล้ว มีผู้ประท้วงหลายหน ขอความกรุณา ถ้าสมมุติอภิปรายไปอยู่ในประเด็นกี่คนก็ได้ เพราะท่านสุกิจบอกผมแล้ว ๒๘ คน ผมจดไว้ ผมกำลังเปลี่ยนแล้ว ส.ว. เดิมทั้งหมด ๘ คน แต่พรรคประชาธิปัตย์ส่งมา ๓ คน ถ้าอย่างนั้นเอา ๑ : ๒ แต่เวลานี้มาแล้ว ๑๐ คน ผมเปลี่ยนเป็นทางนี้ ๒ ทางโน้น ๑

นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยะลา) : ไม่เป็นไรครับ ๑ : ๑ ก็ได้ ไม่มีปัญหา

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมว่าเอา ๒ : ๑ ดีกว่า

นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยะลา) : แต่ผมว่าประเด็นนี้ท่านประธานไม่จำเป็นต้องเถียงกับผม เพราะว่า ๑ : ๑ หรือ ๑ : ๒ ไม่มีปัญหาอะไร ๑ : ๑ ก็ว่าไป ข้างไหนจบก่อนก็จบ บางเรื่องเราไม่ต้องเถียงกัน บางเรื่องก็ควรเถียงกัน แล้วประเด็นของท่าน ส.ว. สมชาย เท่าที่ผมฟังก็ไม่ได้วนตรงไหน ผมฟังแล้วได้เนื้อหาได้สาระด้วยซ้ำไป ได้เป็นประโยชน์กับประชาชน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : นั่งได้ ผมถามคนแปรญัตตินะครับ ยกเว้นคนที่เสนอนะครับ เชิญท่านวรชัยครับ

นายวรชัย เหมะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม วรชัย เหมะ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา พูดจริง ๆ ครับท่านประธาน ผมไม่เคยลุกขึ้นประท้วงเท่าไร ถ้าไม่เห็นว่าเหตุการณ์ไม่รุนแรงเกินไป แต่ว่าวันนี้ผมนั่งฟังเรื่องนิดเดียวจริง ๆ ครับ เรื่องสิ้นสมาชิกภาพของวุฒิสภาว่าวันไหน แต่บางท่านอภิปรายครึ่งชั่วโมงครับท่านประธาน แล้วอภิปรายโยกโย้และประเด็นมีนิดเดียว เพราะฉะนั้นที่ผมบอกว่ามันสมควรแล้ว ประเด็นมีแค่นี้เอง เพราะฉะนั้นที่ผมเสนอไป แล้วก็ท่านประธานได้บอกว่าให้เคารพข้อบังคับ อภิปรายตามข้อบังคับ ผมจึงถอนด้วยความเคารพท่านประธาน แต่ว่าถ้ามีการอภิปรายอย่างนี้ นอกประเด็นอย่างนี้แล้วก็ใช้เวลายาวนานอย่างนี้ผมก็ขอยืนยันต่อไปอีกครับท่านประธาน ถ้าเป็นอย่างนี้ต่อไปผมก็ยืนยันลุกขึ้นเสนอปิดอภิปรายแน่นอนครับท่านประธาน ตอนนี้ผมถอนแล้วครับท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมขอนะครับ ขออย่าเพิ่งปิดนะครับ

นายวรชัย เหมะ (กรรมาธิการ) : ขอบคุณครับท่านประธาน ผมถอนแล้วครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมาก พอดีมีผู้มีเกียรติได้มาเยี่ยมชม เวลาผมพูดไปนอกจากคนชมทางบ้าน คนฟังวิทยุ และมีผู้มีเกียรติที่เป็นผู้นำท้องถิ่นและคณะบุคคลจากตำบลทุ่งนาเลา อำเภอคอนสาร และผู้นำท้องถิ่นและบุคคลจากตำบลผักปัง อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ ได้มาเยี่ยมชม รัฐสภายินดีต้อนรับนะครับ ให้คนใช้สิทธิพาดพิงก่อนนะครับ เชิญท่านสมชายครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ที่ต้องลุกขึ้นมาใช้สิทธิพาดพิงกับท่านประธานดังนี้ครับ ผู้ประท้วงเมื่อสักครู่กล่าวหาว่าการอภิปรายซึ่งมีประเด็นเล็กนิดเดียว วกวน ซ้ำซาก ผมคิดว่าผมอภิปรายอยู่ในประเด็นครับท่านประธาน ชัดเจนครับ เป็นการทำหน้าที่ตามสิทธิในการแก้ไขรัฐธรรมนูญทั้งมาตรา ๓ ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๑ และข้อ ๙๙ ที่ระบุอย่างนี้ครับท่านประธาน อ่านสั้น ๆ ครับ ในการพิจารณาร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว

ให้รัฐสภาพิจารณาเริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงลำดับมาตรา ให้สมาชิกรัฐสภาอภิปรายได้เฉพาะถ้อยคำหรือข้อความที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือที่มีการสงวนคำแปรญัตติ หรือที่มีการสงวนความเห็นไว้ ท่านประธานครับ ผมอภิปรายอยู่ในประเด็นที่ผมสงวนคำแปรญัตติและที่มีการสงวนความเห็นไว้ครับท่านประธาน เรื่องนิดเดียว ทำไมเราต้องเอามาเข้าที่ประชุมรัฐสภาล่ะครับท่านประธาน ท่านกำลังพูดเรื่องใหญ่ของประเทศ ท่านเปลี่ยนโครงสร้างประเทศ ท่านเปลี่ยนโครงสร้างสมาชิกวุฒิสภา ไม่พูดกันได้อย่างไรครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ ท่านสมชาย ท่านประท้วง ผมรู้แล้วนะครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ก็ผมใช้สิทธิชี้แจงเพราะพาดพิงนะครับท่านประธาน ไม่ได้ประท้วงท่านประธาน ผมต้องชี้แจงเพราะว่าผู้ฟังทางบ้าน ผู้ชมทางบ้านก็ดูอยู่เหมือนกันครับ เดี๋ยวจะเข้าใจประชาธิปไตยแบบผิด ๆ ครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมาก

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : การใช้สิทธินั้นเป็นการใช้สิทธิตามระบอบประชาธิปไตย อธิบายความครับท่านประธาน ส่วนกรรมาธิการเห็นต่าง ท่านประธานคณะกรรมาธิการก็อธิบาย ที่ประชุมไม่เห็นด้วยกับผม ท่านอยากให้คงอยู่ ส.ว. เลือกตั้งกับสรรหาอยู่ด้วยกัน เกินเป็น ๒๗๓ คน ท่านก็ลงมติไป หรือท่านเห็นด้วยกับผู้สงวนคำแปรญัตติให้ตัดออกก็ตัดไปเลย ผมก็พ้นหน้าที่ก็ไม่มีปัญหาอะไรท่านประธาน แต่ว่ามันเป็นเรื่องใหญ่ที่ผมกราบเรียนว่าจำเป็นต้องอธิบายครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เพราะผมก็เคยบอกท่านแล้วว่าท่านพูดซ้ำวนนี่นะครับอย่างน้อย ๕ ครั้งนะครับ เรื่องนี้ผมก็พูดไปแล้ว ท่านถอดเทปดูจากชวเลขก็ได้ ทางนี้เอาสักคนเดียวครับ เอาใครดี เอาท่านจุฤทธิ์ดีกว่านะครับ คนเดียวครับ

(นายจุฤทธิ์ ลักษณะวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านจุฤทธิ์ครับ

นายจุฤทธิ์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายจุฤทธิ์ ลักษณวิศิษฏ์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ก่อนอื่นก่อนที่ท่านประธานจะให้ผมพูดคนเดียว ผมต้องขอประท้วงท่านประธานก่อนครับ สมาชิกที่ใช้เอกสิทธิ์ในการลุกขึ้นยืนและยกมือขึ้นเหนือศีรษะนี้ครับ ทุกท่านมีสิทธิประท้วงหมดละครับ เพราะผมเองก็ไม่ทราบว่าสมาชิกท่านอื่นจะประท้วงประเด็นอะไร เพราะฉะนั้นท่านต้องให้สิทธิท่านอื่นด้วย นั่นคือประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ครับ เมื่อสักครู่นี้มีสมาชิกท่านหนึ่ง ขออภัยที่เอ่ยนาม ท่านวรชัย ท่านบอกว่าถ้ายังมีการอภิปรายลักษณะนี้ ท่านบอกว่าจะปิดอภิปราย แล้วท่านประธานบอกว่าท่านขอร้อง ท่านขอร้องนี่ใช้ข้อบังคับข้อไหนครับ ท่านขอร้องสมาชิกหรือครับ สมาชิกจะขอปิดอภิปรายเมื่อสักครู่เห็นมีการยกมือรับรองญัตติเรียบร้อยแล้วด้วย ท่านต้องให้ถอนนะครับ ท่านต้องให้ถอน และที่สำคัญครับ ผมเรียนถามว่าท่านประธานใช้ข้อบังคับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวท่านจุฤทธิ์ครับ คือท่านวรชัยใช้ข้อบังคับ ข้อ ๓๒ ครับ ท่านไม่ต้องย้อนผมเลยนะครับ เขาถอนแล้ว เมื่อสักครู่นี้เขาบอกเขาถอน แต่เขาบอกว่าถ้าเกิดมีอภิปรายที่ซ้ำซากอย่างนี้อีกเขาจะขอปิดอภิปราย ฟังด้วยกันก็น่าจะรู้อยู่แล้วนะครับ

นายจุฤทธิ์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ถ้าอย่างนั้นผมต่ออีกเรื่องสุดท้ายครับ ประเด็นก็คือผมได้แปญัตติมาตรานี้ไว้ด้วยครับ มาตรา ๑๐ ท่านวรชัยทราบได้อย่างไรผมจะอภิปรายอย่างไร ซ้ำซากหรือไม่ซ้ำซาก ท่านมาพูดอย่างนี้คล้าย ๆ ว่าจะขู่ผมครับ ขู่ว่าต่อไปถ้าฝ่ายค้านอภิปรายพูดคำว่า ส.ว. สรรหาอีก จะปิดอภิปราย พูดคำว่า ส.ว. เลือกตั้งอีก จะปิดอภิปราย ก็เรากำลังแก้เรื่องถึงที่มาของ ส.ว. เราก็ต้องพูดถึง ส.ว. สิครับ ต้องพูดถึงวุฒิสมาชิก จะให้ผมไปพูด ส.ส. หรือครับ

(นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านจุฤทธิ์ครับ ของท่านนี้อยู่ในบัญชีผมอยู่แล้วนะครับ ท่านคนที่ ๓ ท่านไม่ต้องหรอกครับ ทำไมผมจะไม่กล้าชี้

คุณบุญยอด ผมชี้หน้าได้เลย เชิญครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ บุญยอด สุขถิ่นไทย พรรคประชาธิปัตย์ แบบบัญชีรายชื่อ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ซึ่งผู้ที่ทำหน้าที่ประธานรัฐสภาชี้หน้าผมได้ ชี้เลยครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านครับ เพราะไม่อย่างนั้นผมชี้ไม่ถูกคน ผมต้องชี้ท่านถูกไหมครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ขอบคุณครับชี้หน้าได้ครับไม่เป็นไร ไม่มีปัญหาครับ ไม่ต้องกลัวผมครับ ผมลุกขึ้นประท้วงเพราะข้อเท็จจริงของสภาแห่งนี้ไม่เป็นไปตามข้อเท็จจริงครับ เมื่อสักครู่ผมหันไปดูครับในขณะที่ท่านวรชัย เหมะ ลุกขึ้นขอเสนอญัตติปิดอภิปรายมีคนสนับสนุน ๒ คน คนหนึ่งเป็นคนหัวขาวครับ อีกคนหนึ่งเป็นใครผมจำไม่ได้ ผมขอย้ำนะครับว่านี่คือข้อเท็จจริงครับ ผมถามว่าการเสนอญัตติต้องมีสมาชิกรับรองกี่คนครับ การเสนอเมื่อสักครู่ ผมเห็นว่าไม่ใช่การเสนอญัตติที่ถูกต้อง ดังนั้นจึงขอให้บันทึกให้ถูกต้องครับ ผมอยู่กรรมาธิการกิจการสภาผู้แทนราษฎร ผมต้องตรวจบันทึกการประชุม เดี๋ยวก็ต้องไปนั่งแก้กันอีกครับเพราะฉะนั้นขอย้ำนะครับ ๑. การขอเสนอญัตติเมื่อสักครู่ไม่เป็นญัตติ เพราะฉะนั้นก็ไม่ต้องถอนนะครับ ท่านเองตอนแรกท่านก็ตัดสินอย่างนั้นไปแล้วด้วยซ้ำ มีคำอยู่ ๒-๓ คำที่ท่านพูดว่าผู้ที่รับรองยังไม่ครบ ท่านก็พูดอย่างนั้น สุดท้ายท่านก็มากลับอีก

ประเด็นที่ ๒ นะครับ ผมเป็นคนหนึ่งที่แปรญัตติและสงวนคำแปรญัตติไว้ ผมต้องได้สิทธิและผมไม่เคยขอร้องต่อสิทธินี้ ไม่ต้องอ้อนวอนขอ ไม่ต้องคุกเขาขอใครเพราะมันเป็นสิทธิตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งท่านก็ไม่ได้แก้ คำที่ผมตัดออกนี้ก็คือสิ่งที่กรรมาธิการทำผิดหลักการที่ขอเข้ามา และเขียนกฎหมายไม่รู้เรื่อง เขียนแล้วทำไม่ได้ ทำไม่ได้จริงผมก็ต้องมีสิทธิพูดครับ ผมไม่อ้อนวอนขอใคร ผมไม่คุกเข่าขอใคร เพราะผมมีสิทธิ เพราะผมเป็นตัวแทนของประชาชนครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เป็นสิทธิของท่านอยู่แล้วนะครับ เดี๋ยวฝ่ายทางพรรคเพื่อไทยนะครับ เดี๋ยวให้ทางฝ่ายนี้บ้างครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับที่ท่านประธานได้ให้ผมได้พูดในฐานะที่สลับกันนะครับ ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่มีท่านผู้อภิปรายแล้วก็พาดพิงมาถึงคนหัวขาว ซึ่งในสภาก็มีไม่มาก แต่ผมคิดว่าคงไม่ใช่ผม เพียงแต่อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าต้องกราบขอบพระคุณท่านประธานที่พยายามจะประสานในสภานี้ให้เข้าใจกัน แล้วก็ขอให้คุณวรชัยนี่ถอนไป แล้วก็ถอนแล้วก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานครับว่า ผมในฐานะวิปฝ่ายรัฐบาลอยากเห็นเพื่อนที่มีความคิดเห็นต่างนี้พูดได้เต็มที่จริง ๆ ครับ แล้วถ้าท่านจะเดินต่อก็เดินเลยครับ ไม่ต้องประท้วง ให้ท่านอภิปรายต่อเลยครับ แล้วขอความกรุณาเถอะครับว่าถ้าเรารักษากติกาตามข้อบังคับนี้ ผมว่าภาพลักษณ์ของสภาจะดีครับ กราบขอบพระคุณครับ

(นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวผมอนุญาตผู้ประท้วงอีก ๒ ท่านนะครับ จะได้หมดแล้วครับ ท่านธนาและท่านธนิตพลนะครับ เชิญครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาและกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ผมไม่สบายใจอย่างยิ่งครับที่ท่านประธานได้ปล่อยให้เพื่อนสมาชิกลุกขึ้นมาข่มขู่การทำหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานไปดูมาตรา ๑๒๒ ของบทบัญญัติรัฐธรรมนูญสิครับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาย่อมเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย ไม่อยู่ในความผูกพันแห่งอาณัติมอบหมายหรือความครอบงำใด ๆ และต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านธนาครับ ท่านประท้วงผมหรือท่านจะมากล่าวรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๒ ครับ ท่านประท้วงผมหรือเปล่าครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ก็ประท้วงครับ ปล่อยให้คนทำผิดรัฐธรรมนูญได้อย่างไร โดยปราศจากการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ถามว่ารัฐธรรมนูญนี้สำคัญไหมครับ เป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ ต่างประเทศนี่เขาจะแก้รัฐธรรมนูญเขาใช้เวลากันหลายปี

ในสภา นี่ใช้ ๑๐ วัน แล้วลุกขึ้นมาข่มขู่เพื่อนสมาชิก ครอบงำให้เขาอภิปรายในสิ่งที่ตัวเองต้องการจะฟัง ก็หลักการความเห็นมันไม่เหมือนกันอย่างไรครับท่านประธาน คนเป็นประธานต้องระงับครับ เพราะรู้ว่าสิ่งที่เขาทำนี่ผิดบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาข่มขู่พวกผมได้อย่างไรครับ มาครอบงำให้ผมอภิปรายตามใจเขาได้อย่างไรครับ ถ้าไม่อภิปรายอย่างนี้จะปิดประชุม จะลงมติไม่ให้อภิปรายต่อ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ การอภิปรายนั้นท่านก็บอกว่าตาม ข้อ ๙๙ ก็คือจะอภิปรายตามที่ท่านขอแปรญัตติ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฟังผมให้จบก่อนได้ไหมครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านว่าไปครับ ท่านเคยเป็นประธานสภานะครับ ผมให้เกียรติท่านนะครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ผมก็ให้เกียรติท่านประธานนะครับ ถ้าท่านไม่ขัดผมเลยผมใช้เวลานิดเดียว แต่ผมบอกท่านประธานว่าท่านปล่อยให้คนแบบนี้มาข่มขู่สมาชิกในการทำหน้าที่ได้อย่างไร ท่านฟังได้อย่างไรครับว่า อภิปรายอย่างนี้เดี๋ยวผมตัดอีก เดี๋ยวผมไม่ให้อภิปราย

(จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงท่านครับ เชิญจ่าประสิทธิ์

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดสุรินทร์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องประท้วงผู้ลุกขึ้นมาประท้วงตามข้อ ๔๓ กรณีที่ท่านวรชัยลุกขึ้นมาแล้วขอปิดการอภิปรายนั้นมันเป็นเอกสิทธิ์ของเขา ถ้าท่านเห็นว่าคุณวรชัยทำผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญ ท่านก็ไปร้องดำเนินคดีได้นี่ครับ เขาไม่ได้ทำผิดข้อบังคับอะไรเลย ดังนั้นให้ท่านประธานดำเนินการอภิปรายต่อไปครับ ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ผมจะให้ท่านธนาได้ประท้วงครับ เอาให้จบก่อน แล้วเดี๋ยวท่านธนิตพลนะครับ เสร็จแล้วผมก็จะให้ท่านวิทยาได้อภิปรายนะครับ เชิญครับ ก่อนอภิปราย ผมขอต้อนรับคณะกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ประชาชน อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ยินดีต้อนรับนะครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ลุกขึ้นมาก็อภิปรายไปใช้เวลาเยิ่นเย้อ ยืดยาด ยาวนาน มาตรา ๑๐ เพิ่งอภิปรายกันได้แค่ ๒ ชั่วโมง เยิ่นเย้อตรงไหนครับ พรรคประชาธิปัตย์อภิปรายได้ ๒ คน ผิดประเด็นกันตรงไหนครับ ซ้ำกันตรงไหนครับ ท่านจะให้ผมพูดแล้วท่านจะกดไมโครโฟนผมอีกครับ ท่านฟังผมก่อนสิครับ แล้วสภามันจะได้เดินด้วยกันได้ ท่านกับผมวันนี้ความคิดมันไม่ตรงกันเลย ผมก็พยายามเข้าใจท่านประธาน แต่ว่าผมปล่อยให้เห็นเหตุการณ์อย่างนี้ตลอดในที่ประชุมรัฐสภาไม่ได้ ลุกขึ้นมาข่มขู่พวกผมตลอดเวลา ตั้งแต่มาตรา ๑ ยันมาตรา ๑๐ ไม่พอใจก็ปิดประชุม แล้วมาขู่อีกว่าเดี๋ยวพูดไม่เข้าเรื่อง ไม่น่าสนใจ พูดเรื่องซ้ำ เรื่องเดิม ปิดประชุม ท่านปล่อยให้เขามาข่มขู่พวกผมได้อย่างไร พวกผมเป็นสมาชิกรัฐสภาเหมือนท่านนะครับ ช่วยเงียบ ๆ หน่อยได้ไหมครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ทุกท่านช่วยเงียบหน่อยครับ ให้ท่านธนาพูดนะครับ กรุณาช่วยเงียบหน่อยครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานเมื่อเห็นคนกำลังขัดขวางการทำหน้าที่ ท่านประธานก็รู้ว่ามันขัดต่อบทบัญญัติ เวลาพวกผมทำหน้าที่เป็นสิทธิอันชอบธรรมที่จะทำหน้าที่เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน ท่าน ส.ว. สมชายอภิปรายมันขัดตรงไหนครับท่านประธาน มันเป็นสิ่งที่เป็นสาระทั้งสิ้น แล้วสิ่งที่พูดก็คือว่าท่านกำลังเปลี่ยนแปลงองค์กรหลักของรัฐธรรมนูญ แล้วจะไม่ให้เวลานี้ในการอภิปราย แล้วจะเอาเวลาไหนครับ ผมเรียนท่านประธานนะครับ ปิดอภิปรายนี่ผมพูดแล้วว่าไม่มีสิทธิ ฝ่ายค้านทำไปแล้วว่าไม่มีสิทธิ เพราะนี่เป็นเรื่องรัฐธรรมนูญ ข้อบังคับก็ไม่ใหญ่กว่ารัฐธรรมนูญ และรัฐธรรมนูญไม่เปิดโอกาสให้สภานี้ไปร่างข้อบังคับมาพิจารณารัฐธรรมนูญด้วยซ้ำไป ท่านประธานอย่าให้สมาชิกรัฐสภาลุกขึ้นมาข่มขู่สมาชิกพรรคฝ่ายค้านที่มีความเห็นไม่ตรงกันอีกนะครับ พวกผมใช้สิทธิ ผมพูดเหมือนคุณบุญยอด สุขถิ่นไทย

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เอาละครับ คุณธนาพอแล้วครับ ผมจับคำพูดท่านได้แล้ว

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ต้องฟังให้จบสิครับ จะจบอยู่แล้ว ก็มันคาราคาซังกันแบบนี้ล่ะ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านธนาครับ ผมฟังท่าน

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ก็ฟังให้จบสิครับท่านประธาน มันอึดอัดตรงไหนล่ะ มันอึดอัดอย่างไรท่านประธาน ที่นี่เป็นที่พูด ผมเป็นตัวแทนปวงชนชาวไทย ท่านยังไม่ฟังผมเลย ผมยังไม่ได้อภิปรายเลยวันนี้ แล้วคิวผมต้องอภิปรายก็จะมาปิดการอภิปรายกันอีกแล้ว

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมขอร้องเขายังไม่ปิดนะครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ท่านอย่ามาพูดคำว่าขอร้อง ในอดีตท่านไม่เคยขอร้องครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมไม่ขอร้องท่าน ผมจะไม่ขอร้องท่าน ผมสั่งให้ท่านนั่งลง ท่านธนิตพลครับ ผมไม่เคยใช้อำนาจกับท่านเลยนะครับ เชิญท่านพูดต่อนะครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ก็ผมเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่าพวกผมมีสิทธิที่จะใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ ต้องให้ผมไปกราบกรานอ้อนวอนคุกเข่าหรือครับเพื่อจะใช้สิทธิในการอภิปรายตามรัฐธรรมนูญ ในเมื่อประธานไม่ยอมปกป้องสิทธิของพวกผม แล้วพวกผมไม่มีวันทำอย่างนั้นท่านประธาน อย่ามาข่มขู่กัน สภาแห่งนี้เป็นสภาที่จะได้พูดจากัน ถ้าพวกผมอภิปรายไม่ตรงใจท่าน ท่านก็ต้องรับฟัง แต่อย่ามาใช้สิทธิข่มขู่ ไม่ต้องถอนครับ ถ้าคิดว่าตัวเองมีสิทธิทำไป อย่าให้ฝ่ายค้านไปกราบกราน ไม่มีวันครับท่านประธาน

(นายธนิตพล ไชยนันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตาก ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ต้องประท้วงครับ เชิญท่านธนิตพลก่อนครับ เชิญครับ

นายธนิตพล ไชยนันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตาก) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ธนิตพล ไชยนันทน์ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดตาก ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ท่านประธานคงเห็นนะครับ เวลาที่เกิดเหตุการณ์ข่มขู่เพื่อนสมาชิกโดยเฉพาะคนคนเดียวที่ต้องการใช้เอกสิทธิ์ในการข่มขู่พรรคประชาธิปัตย์ และ ส.ว.

ที่ต้องการอภิปรายนั้นเป็นอย่างไร ผมเรียนท่านประธาน ประท้วงท่านประธานตามข้อบังคับข้อ ๕ ที่ท่านประธานไม่ควบคุมการประชุมสภา ไม่รักษาศักดิ์ศรีของผู้แปรญัตติ รวมไปถึงเปิดโอกาสให้เพื่อนสมาชิก โดยเฉพาะท่านวรชัย เหมะ รวมถึงในอดีตที่เกิดขึ้น ได้ใช้สิทธิในการที่จะมาข่มขู่พวกเราที่ต้องการอภิปราย ----------

- ๒๖/๑

ผมประท้วงท่านวรชัยด้วยครับ ผมอยากจะฝากเรียนท่านประธานไปถึงท่านวรชัยครับว่าพวกผมเป็นฝ่ายค้านครับ มีหน้าที่ตรวจสอบ ผมจะมานั่งอวยทางกรรมาธิการคงเป็นไปไม่ได้ละครับ จะมานั่งอวยทางรัฐมนตรีคณะรัฐมนตรีเหมือนที่ท่านอยากฟัง ก็เป็นไปไม่ได้เช่นเดียวกัน แต่ปัญหาที่ผมอยากจะฝากท่านประธานก็คือว่าสภาแห่งนี้ท่านเป็นประมุขฝ่ายนิติบัญญัติที่นั่งควบคุมการประชุมอยู่ครับ ถ้าเกิดสมมุติว่ามีเพื่อนสมาชิกเขาลุกขึ้นมาแสดงท่าทีข่มขู่เพื่อไม่ให้พวกผมได้ทำหน้าที่ ผมเรียนท่านประธานว่าคนที่จะต้องเริ่มปกป้องพวกเราที่สุดคือตัวท่านนะครับ แต่ท่านก็ไม่ได้ทำ อย่างที่คุณบุญยอดก็บอกว่าผู้รับรองก็ไม่ครบ แล้วการเสนอญัตติปิดอภิปรายก็ยังเป็นข้อสงสัยกันอยู่ว่ามีสิทธิปิดหรือไม่ เพราะว่าพวกผมเขียนไว้ในรายงานนะครับ ท่านประธานคณะกรรมาธิการช่วยยืนยันนิดหนึ่งได้ไหมครับ พวกผมเขียนไว้ทั้งกรรมาธิการ อย่างท่านธนาเขียนไว้ว่ากรรมาธิการสงวนความเห็น คำว่า สงวนความเห็น ไปเปิดดูตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน จะเห็นชัดเจนว่าคำสงวน แปลว่า รักษาไว้ หวงแหนไว้ นั่นหมายถึงผมหวงแหนไว้ที่จะพูด เพราะฉะนั้นพวกผมที่ตั้งใจจะอภิปรายครับ ผมฝากเรียนท่านประธานไปถึงวิปฝ่ายรัฐบาลด้วยครับที่จะใช้วิธีลุกขึ้นมาแล้วมาข่มขู่บอกว่าเดี๋ยวจะไม่ให้พูด ไม่ให้พูด พอดีพวกผมไม่กลัวนะครับเพราะว่าท่านทำมา ๒-๓ ครั้ง พวกผมก็คิดว่าผมหาช่องที่จะทำงานของพวกผมได้อยู่ในระดับหนึ่ง แต่ผมเตือนทางวิปฝ่ายรัฐบาลในฐานะที่ท่านประธานเป็นประธานวิป ๓ ฝ่ายพฤติกรรมอย่างนี้ครับมันเป็นพฤติกรรมที่ทำให้วิปยิ่งคุยกันไม่ได้ เมื่อสักครู่นี้ผมก็ได้รับการประสานจากวิปฝ่ายรัฐบาลบางท่านมาบอกว่าอยากจะขอให้ช่วยเจรจาในเรื่องเกี่ยวกับการอภิปรายในวันนี้ ผมก็คิดว่าเมื่อท่านวรชัยพูดอย่างนี้ผมก็ไม่กล้าที่จะไปนำเรียนประธานวิปผมหรอกครับ เพราะว่าพฤติกรรมที่ท่านสมาชิกต้องการข่มขู่แสดงว่าท่านอยากจะใช้เสียงข้างมากในการที่จะทำอะไรก็ได้ ก็เชิญครับ อยากจะทำอะไรเชิญเลยครับ แล้วก็ไม่ต้องมาคิดจะขู่ ผมเรียนท่านประธานด้วยเคารพครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เอาครับ ขอบคุณครับ ผมพยายามที่จะดำเนินการด้วยความรอบคอบ ด้วยความเป็นธรรมนะครับ คือการประชุมนั้นถ้ามันเป็นไปตามข้อบังคับประชุมมันก็ไม่มีปัญหาอะไรนะครับ ท่านวรชัยครับ

นายวรชัย เหมะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วรชัย เหมะ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เมื่อสักครู่ผมไม่เคยข่มขู่ใครครับ ที่ผมลุกขึ้นมาลุกขึ้นตามสิทธิ

ทุกท่านก็มีสิทธิเหมือนกับผมทุกคนครับ แล้วก็เราจะเห็นว่าการประชุมแก้รัฐธรรมนูญเที่ยวนี้ พวกผมไม่เคยใช้กิริยาทั้งคำพูดข่มขู่ใครแม้แต่นิดเดียว ผมมีเอกสิทธิ์ที่จะเสนอทำตามข้อบังคับซึ่งเป็นเอกสิทธิ์ของผมครับ ท่านประธานครับ ท่านก็มีเอกสิทธิ์ของท่าน บางครั้งยังไม่ได้มีการประชุมเลย ท่านก็เสนอนับองค์ประชุมแล้วครับท่านประธาน นั่นคือเอกสิทธิ์ของท่านครับ เพราะฉะนั้นในเมื่อท่านอภิปรายผิดข้อบังคับพวกผมบางครั้งบางคราว พวกผมก็อะลุ่มอล่วยครับ ไม่ประท้วงท่านเลย แต่วันนี้ที่ผมเสนอนั้นผมเห็นว่าสิทธิตามข้อบังคับข้อ ๓๒ ผมสามารถใช้เอกสิทธิ์ของผมได้ท่านประธาน แล้วผมก็พูดเรื่องนี้ผมไม่ได้พูดเพื่อข่มขู่ครับ แต่ว่าการประชุมนั้นต้องทำตามข้อบังคับครับ ท่านไปพูดถึงเรื่องรัฐธรรมนูญมันคนละเรื่องคนละประเด็นครับ วันนี้เราประชุมมีท่านประธานเป็นประธานครับ ประธานรัฐสภาท่านเป็นประธานในที่ประชุมท่านเห็นหรือยังครับว่าผมเคยใช้กิริยาไม่สุภาพไหม ผมทำอะไรที่ผิดข้อบังคับบ้างไหม ผมเคยว่าท่านประธานไหม ผมเคยโวยวายและทำกิริยาไม่สุภาพไหมครับท่านประธาน ผมทำตามข้อบังคับไม่เคยข่มขู่ทั้งวาจาและกิริยาครับ ท่านประธานครับพวกเราทุกคนเหมือนกันหมดครับไม่ว่า ส.ส. ฝ่ายไหนก็ตาม ขอให้ท่านรักษาข้อบังคับรักษากิริยามารยาทเพื่อรักษาภาพพจน์ของรัฐสภาอันทรงเกียรตินี้ท่านประธานครับ ขอบคุณท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ผมดำเนินการประชุมต่อนะครับ ไม่ต้องนะครับ ท่านวิทยาครับท่านได้อภิปรายนะครับ แล้วเมื่อสักครู่จะให้ ๒ ท่าน ท่านไม่เอา ท่านวิทยาเสร็จแล้วก็ไปท่านไพบูลย์ครับ เชิญท่านวิทยาอภิปรายเถอะครับ เพราะว่าไม่อย่างนั้นมันจะเสียเวลามากนะครับ ขอร้องเถอะคุณหมอครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : สักนิดก่อนก็ได้

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก ผมเข้าใจว่าการถกเถียงกันของพวกเราในที่ประชุมแห่งนี้บางคนอ้างข้อบังคับ แล้วบางคนอ้างรัฐธรรมนูญ ผมต้องย้ำนะครับว่าพวกผมมีเอกสิทธิ์ในการพูดครับท่านประธาน ผมต้องย้ำประเด็นนี้ จริงอยู่เพื่อนเรามีเอกสิทธิ์ในการนำเสนอตามข้อบังคับ แต่พวกผมมีรัฐธรรมนูญรองรับไว้ตามมาตรา ๑๓๐ ผมพยายามปรึกษากับนักกฎหมายหลายท่านดูเจตนารมณ์ชัดเจน เขายืนยันว่า ส.ส. หรือ ส.ว. ที่เป็นผู้แทนปวงชนชาวไทยมีเอกสิทธิ์ตามรัฐธรรมนูญในการอภิปรายเพื่อแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่และเป็นอิสระครับท่านประธาน ดังนั้นต้องกราบเรียนกับท่านประธานว่ารัฐธรรมนูญนี้เป็นกฎหมายสูงสุด ผมเชื่อว่าสังคมคงไม่ยอมให้เอากฎหมายสูงสุดมาพิจารณาแบบปู้ยี่ปู้ยำ ต้องให้พวกผมที่เป็นตัวแทนประชาชนแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ ดังนั้นผมจะกราบเรียนกับท่านประธานว่าถ้าท่านกระทำอะไรก็แล้วแต่ที่ขัดรัฐธรรมนูญ ถ้าพวกผมใช้สิทธินี้ในการร้องเรียนศาลรัฐธรรมนูญ แล้วผลเกิดมาท่านต้องยอมรับนะครับ ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : อย่างนี้ครับ คือเนื่องจากว่ารัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๐ การประชุมให้ใช้ข้อบังคับประชุม ถ้าไม่มีข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ก็ใช้ข้อบังคับการประชุมของ ส.ส. แต่ทั้งนั้นต้องยกเว้น คือต้องเอาหมวด ๖ ส่วนที่ ๗ เอกสิทธิ์ในเรื่องของการอภิปรายมาใช้ เพราะฉะนั้นผมขอทำความเข้าใจอีกครั้งหนึ่งท่านวิทยานะครับ เสร็จแล้วก็ท่านไพบูลย์ นิติตะวัน ครับ เชิญท่านวิทยาครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานรัฐสภา ผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช

พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมได้สงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๑๐ โดยผมเสนอให้ตัดมาตรา ๑๐ ออกทั้งหมดครับ แล้วก็สงวนคำแปรญัตติไว้ผมมีอยู่ ๒ ประเด็นท่านประธานครับ การคงมาตรา ๑๐ ไว้ลักษณะเช่นนี้จะเกิดปัญหาใน ๒ ประการ ประการที่ ๑ ที่ผมจะอภิปรายก็คือปัญหาในทางกายภาพ ประการที่ ๒ ถ้าคงมาตรานี้ไว้ก็จะเป็นปัญหาในทางปฏิบัติ แต่เนื่องจากมาตรา ๑๐ ที่บัญญัติไว้ก่อให้เกิดมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ตามมาเพื่อรองรับมาตรา ๑๐ เพราะฉะนั้นขออนุญาตเรียนท่านประธานเป็นการเบื้องต้นว่าขออนุญาตที่จำเป็นจะต้องโยงไปยังมาตราที่เกี่ยวข้องข้างหน้าคือมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ท่านประธานครับ ประเด็นแรกมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่งกำหนดไว้อย่างนี้ครับ ให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีสมาชิกภาพอยู่ในวันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ยังคงมีสมาชิกภาพและปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภาต่อไป แล้วมาตรานี้ก็โยงไปยังมาตรา ๑๒ แล้วก็โยงไปยังมาตรา ๑๓ สรุปก็คือหลังจากรัฐธรรมนูญฉบับนี้ใช้บังคับให้วุฒิสมาชิกที่อยู่ในสภา ซึ่งถ้าถึงขณะนี้ก็หมายถึงวุฒิสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งและวุฒิสมาชิกที่มาจากการสรรหาให้คงฐานะอยู่ต่อไป ยังไม่หมดหลังจากรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ส่วนมาตรา ๑๓ กำหนดเลยเผื่อไปอีกครับว่าถ้าเกิดวุฒิสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งครบวาระแล้วเข้าสู่กระบวนการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญที่แก้ไขฉบับนี้ ก็ให้วุฒิสมาชิกซึ่งมาจากการสรรหาซึ่งมีอยู่ขณะนี้ทั้งหมด ๗๓ ท่านคงฐานะดังกล่าวไว้ สมมุติอย่างนี้ครับท่าน ผมต้องใช้คำว่า สมมุติ เพราะร่างทั้งหมดที่ทำอยู่วันนี้ยังไม่ได้ใช้บังคับและจะได้ใช้บังคับหรือไม่ก็ยังเป็นเรื่องอนาคตไม่แน่นอน สมมุติว่ารัฐธรรมนูญที่แก้ไขฉบับนี้ทั้ง ๑๓ มาตราได้ใช้บังคับแล้วก็มีการเลือกตั้งวุฒิสมาชิกชุดใหม่ตามเวลาที่ฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายวุฒิสมาชิกบางส่วนต้องการ ก็คือท่านครบวาระในวันที่ ๒ มีนาคม ----------

หลังจากนั้นมีการเลือกตั้ง เลือกตั้งเสร็จเราจะได้ ส.ว. ชุดใหม่มา ๒๐๐ ท่านครับ มาจากการเลือกตั้ง แล้วก็จะมี ส.ว. ซึ่งมาจากการสรรหาอีก ๗๓ ท่าน ยังคงอยู่ตามมาตรา ๑๐ ปัญหาในทางกายภาพก็เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายแล้ว แต่ผมคิดว่าเป็นแนวทางที่ท่านประธานต้องเตรียมหาทางแก้ไข สภาแห่งนี้ครับเราทำที่นั่งเตรียมเผื่อไว้ทั้งหมด ๗๐๐ ที่นั่งครับเต็มแค่นั้นครับ แต่เที่ยวนี้หลังจาการเลือกตั้งเสร็จ ถ้าสมมุติว่ากฎหมายฉบับนี้ได้ใช้บังคับจะมีเพื่อนรัฐสภา สมาชิกรัฐสภาทั้งหมด ๗๗๓ ท่านครับ มีบางส่วนอาจจะต้องนั่งบนทางเดินครับหรือมีบางส่วนอาจต้องนั่งตักประชุมกัน อันนี้คือปัญหาทางกายภาพ ซึ่งก็คงแก้กันได้ถ้าจะเบียดกันมากกว่านี้หน่อย ถ้าจะทนกว่านี้หน่อย แต่สิ่งที่ผมคิดว่าเป็นปัญหาที่เราเผื่อเหลือเผื่อขาดไว้ไม่พอ แล้วก็ต้องเรียนเลยครับว่าปัญหาที่เกิดขึ้นจะเกิดขึ้นในวรรคสองครับ ผมขออนุญาตอ่านครับท่านประธาน ในกรณีที่การดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาตามวรรคหนึ่งว่างลงตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ไม่ต้องดำเนินการเลือกตั้งหรือสรรหาวุฒิสมาชิกขึ้นใหม่แทนตำแหน่งที่ว่าง ถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกไปเสร็จครับท่าน มาตรา ๑๐ ใช้บังคับ ท่านช่วยตอบกระผมหน่อยครับว่า เนื่องจากเราแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เรามีระยะเวลาในการดำเนินการทั้งหมด รัฐธรรมนูญฉบับนี้ถ้าแก้ไข สมมุติว่าจะลงมติกัน พิจารณาวันศุกร์แล้วเสร็จ จบทั้ง ๑๓ มาตรา เราก็พักไว้ ๑๕ วัน สำหรับการที่จะกลับมาลงมติ พักไว้ ๑๕ วันนับจากวันนี้ไปครับ ถึงเวลาที่เพื่อนวุฒิสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งจะครบวาระ ท่านจะครบวาระในวันที่ ๒ มีนาคม ระยะเวลาจากวันนี้ไปถึงวันที่ ๒ มีนาคม เบ็ดเสร็จครับ ๖ เดือน เราลงมติรัฐธรรมนูญวาระที่สาม กันสิ้นเดือนนี้ เหลือเวลาเน็ต ๆ ๖ เดือนครับ สำหรับทำกระบวนการต่าง ๆ เพื่อรองรับวุฒิสมาชิกที่จะครบวาระวันที่ ๒ มีนาคม ไปลงสมัครรับเลือกตั้งได้ ท่านประธานครับเราก็เลยล็อกเวลาไว้เป็นระยะ ๆ เพื่อรองรับอารมณ์คนที่จะไปลงเลือกตั้งรอบ ๒ ล็อกไว้ในมาตรา ๑๑ บอกว่าเมื่อร่างพระราชบัญญัติรัฐธรรมนูญฉบับนี้ผ่านสภาเสร็จเป็นวาระที่สาม ประกาศใช้เป็นรัฐธรรมนูญแล้ว ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งไปร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาต่อรัฐสภาภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ มาตรา ๑๑ เราไปล็อกต่อครับว่าเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ไปออกกฎหมายเลือกตั้งเพื่อรองรับการเลือกตั้ง ส.ว. ๒๐๐ คนในอนาคต ล็อกเวลาไว้เสร็จครับว่า ๑ เดือนครับ

จากระยะเวลา ๖ เดือน เหลือ ๕ เดือนครับ ๑ เดือนเราก็จะให้คณะกรรมการการเลือกตั้งไปยกร่างมาให้เสร็จ เมื่อยกร่างเสร็จก็ให้นำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร ก็รู้อีกครับว่าถ้าสภาผู้แทนราษฎรใช้เวลาถ่วงกฎหมาย ออกกฎหมายไม่ทัน เวลาเหลือ ๕ เดือนแล้วไม่เสร็จก็จะเป็นปัญหา วรรคสองของมาตรา ๑๑ ก็เลยบวกกับวรรคสาม ก็เลยล็อกเวลาต่อไปครับว่าเมื่อเสนอกฎหมายที่คณะกรรมการการเลือกตั้งต่อสภาผู้แทนราษฎรแล้วเสร็จ อย่างไรก็ตามเสียภายใน ๑๒๐ วัน ๔ เดือนครับ ถ้าสภาไม่สามารถออกกฎหมายเลือกตั้งแล้วเสร็จ ให้ถือตามร่างที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเสนอ ก็คือล็อกไว้อีก ๑ วันครับ เผื่อไว้อีก ๑ เดือน เพราะฉะนั้นนับจากนี้ไปครับ ๑. ระยะเวลาร่างกฎหมายของ กกต. ๑ เดือน ๒. กฎหมายในสภา ๔ เดือน ๕ เดือน ท่านเหลือเวลาเดือนสุดท้าย ทีนี้มันก็ตอบโจทย์ได้ทั้งหมดครับว่าที่เราต้องทำอย่างนี้ ที่เราต้องเร่งอย่างนี้ ผมเข้าใจครับเพราะมันล็อกเวลาไว้หมด คณะกรรมาธิการก็ต้องเร่ง ท่านประธานในฐานะที่เป็นคนกลางก็ต้องเร่งเพราะกฎหมายมันล็อก ล็อกไว้เพื่อรองรับวุฒิสมาชิกที่จะครบวาระในวันที่ ๒ มีนาคม ----------

แต่ท่านประธานครับ ท่านคณะกรรมาธิการที่เคารพครับ ช่วยตอบผมหน่อยครับ ท่านกำหนด แล้วทุกอย่างจะเป็นไปตามนั้นหรือเปล่าครับ ภาษิตเขาบอกไว้นะครับว่า คนกำหนดไม่สู้ฟ้าลิขิต ท่านมีเวลา ๕ เดือน เหลือสำรองไว้ ๑ เดือน ข้อเท็จจริงก็จะเรียนกับท่านกรรมการร่างที่กำหนดมาตรา ๑๐ ไว้ว่าปัญหาจะเกิดครับ เพราะพวกผมรับไม่ได้ครับการแก้รัฐธรรมนูญฉบับเกาหลังกันอย่างนี้ แล้วพวกผมถือว่ามีผลประโยชน์ทับซ้อนเพราะคนที่กำลังจะลงมติรอครบ ๒ มีนาคมแล้วกระโดดเข้าสู่สนามการเลือกตั้ง ร่วมในการเร่งรัฐธรรมนูญฉบับนี้จนผิดปกติไปทั้งหมด วันที่ ๑๐ วันที่ ๑๑ เราพิจารณากฎหมายรัฐธรรมนูญ แล้วก็มีการเร่งจนคนข้างนอกก็รู้ครับ พวกผมก็รู้ครับว่ามีการเร่ง ทุกท่านก็รู้ว่ามีการเร่ง เพราะฉะนั้นพวกผมรับไม่ได้ กระบวนการที่พวกผมต้องทำก็คือการยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญ ถ้าท่านผ่านวันศุกร์นี้ วันจันทร์ผมก็ต้องยื่นศาลรัฐธรรมนูญ ขอให้ท่านชะลอการออกกฎหมายฉบับเกาหลังไว้ก่อน สมมุติศาลรัฐธรรมนูญไม่รับ อีก ๑๕ วันท่านกลับมาลงมติร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ทั้ง ๑๓ มาตรา พวกผมก็ต้องยื่นกับศาลรัฐธรรมนูญทันที แข่งกันครับว่าระยะเวลาที่ท่านกราบบังคมทูล กับผมไปศาลรัฐธรรมนูญว่าใครจะวิ่งเร็วกว่ากัน พวกผมโดนมาแล้วครับ การเสนอแก้กฎหมายในครั้งหนึ่ง ซึ่งสมาชิกมีสิทธิที่จะยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญก่อนที่จะมีการกราบบังคับทูล ท่านประธานครับ ท่านยังไม่มาครับ ท่านเชื่อไหมว่ากฎหมายผ่านสภาเวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา ๑๓.๐๕ นาฬิกา ประธานรัฐสภาเซ็นและกราบบังคมทูลเสนอกฎหมายทันที พวกผมไปศาลรัฐธรรมนูญไม่ทันครับ แต่เที่ยวนี้พวกผมรู้เวลาแล้วครับ แล้วเมื่อพวกผมยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญเดือนตุลาคม ท่านคณะกรรมการร่างช่วยให้หลักประกันผมไหมครับว่าศาลรัฐธรรมนูญใช้เวลาพิจารณาเท่าไร ๕ เดือนเสร็จไหมครับ ๓ เดือนเสร็จไหมครับ พวกผมยื่นแล้วท่านต้องแก้คำให้การแล้วถ้าผมยื่นรายเรียงบุคคลว่าใครที่ร่วมกันเกาหลังทั้งหมดที่เป็นวุฒิสภา ๗๐ คน ๘๐ คนร่วมกันเกาหลังผมยื่นหมดทุกคน คุณก็ต้องเรียงหน้าเข้าไปสอบ เหตุการณ์ก็จะเป็นไปได้ครับว่าสิ้นเดือนมีนาคมแล้ว รัฐธรรมนูญฉบับนี้ยังไม่ได้ใช้บังคับ ถ้ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ยังไม่ได้ใช้บังคับ ครบวาระสิ้นเดือนมีนาคม คณะกรรมการการเลือกตั้งก็ต้องประกาศเลือกตั้ง ส.ว. จากทั่วประเทศ ๗๗ คน เท่ากับจำนวนจังหวัดครับ แล้วก็เลือกตั้งกันมาเสร็จครับ ก็มาสมทบกับเพื่อน ส.ว. ๗๓ คนที่อยู่ในเหลือ ๑๕๐ คนเท่ากัน พอเหลือ ๑๕๐ คนเลือกตั้งเสร็จแล้ววัตถุประสงค์ท่านเจ๊งหมดแล้วแต่รัฐธรรมนูญฉบับนี้เกิดศาลให้ผ่านออกมา พอศาล

ผ่านออกมาครับ ท่านคงมาตรา ๑๐ ไว้ ท่านอยู่ในสภากัน ๑๕๐ คน เกิดเป็นตายขึ้นมาสักคน เลือกซ่อมก็ไม่ได้ครับ ท่านเอาอันนี้ไปล็อกเขาไว้แล้ว ท่านตั้งใจล็อกอันนี้เพราะท่านคิดว่าท่านจะทำทันเดือนมีนาคม แต่ผมเรียนกับท่านครับ พวกท่านกำหนด คนกำหนด สู้ฟ้าลิขิตไม่ได้ แล้วก็มีหลักประกันแน่ ๆ ครับว่าท่านอาจจะต้องเจอมาตรการอย่างนั้น ไม่ได้พูดกับท่านประธานนะครับ พูดกับคณะกรรมาธิการเพราะท่านประธานไม่เกี่ยวในการไปทำอย่างนี้ ขออนุญาตพูดผ่านไปยังคณะกรรมาธิการ ท่านเตรียมรับมือไว้หรือเปล่า สมมุติว่ารัฐธรรมนูญที่ท่านแก้ไขไปประกาศใช้เดือนพฤษภาคมปีหน้าวุฒิสมาชิกชุดใหม่เขามากันพร้อมแล้วครับ ๑๕๐ คน แล้วท่านไปล็อกมาตรา ๑๐ เป็นอย่างไรครับ เกิดวุฒิสมาชิกจังหวัดไหนเป็นตายร้ายดีขึ้นมาท่านจะให้เขาให้เลือกตั้งซ่อมอย่างไร ท่านไปล็อกเขาไว้หมดแล้ว

(นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : มีท่านเกียรติ์อุดมประท้วงเชิญครับ

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอประท้วงท่านผู้กำลังอภิปรายในข้อ ๔๓ นอกประเด็น ท่านแปรญัตติในมาตรา ๑๐ ท่านไปพูดเรื่องท่านไปยื่นศาลรัฐธรรมนูญซึ่งไม่ได้เกี่ยวกับการแปรญัตติของท่านเลย ท่านประธานที่เคารพ ท่านต้องควบคุมข้อ ๕ และข้อ ๙๖ ทุกข้อครับท่านประธาน เพราะว่าทางพวกกระผมเคารพกติกา ท่านประธานวินิจฉัยอย่างไรพวกผมก็ทำตาม เพราะฉะนั้นจะถูกใจไม่ถูกใจพวกผมก็รับฟัง แต่ว่าท่านอย่าออกนอกประเด็นนะครับขอให้ท่านผู้มีเกียรติที่เคารพได้เข้ามาในประเด็นที่ท่านแปรญัตติเถอะครับ ขอร้องเถอะครับ ขอบพระคุณครับช่วยวินิจฉัย

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยครับ ความจริงท่านวิทยาท่านอยู่ในประเด็นอยู่นะครับ เพียงแต่ว่าท่านบอกว่าถ้าไปร้องต่อศาลจะทำให้เกิดผลของการที่กฎหมายฉบับนี้แก้ไปครับ เชิญท่านวิทยาต่อครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ ผมก็ไม่อยากจะว่ากลับนะครับ แต่ผมก็เรียนท่านแล้วว่าผมพยายามพูดในประเด็นอาจจะต้องอาศัยสิทธิโยงไปมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ แต่ก็ลำบากใจครับ เวลาคนขึ้นประท้วงฝากประธานวิปรัฐบาลช่วยคุมหน่อยครับ คือฟังด้วยครับ ถ้าผมเหลวไหลนอกประเด็นผมก็จะเชื่อท่านประธานครับ สั่งให้ผมหยุด แต่ผมเข้าใจว่าสิ่งที่ผมคาดคั้นถามผมถามไปยังคณะกรรมาธิการทั้งหมด ตอบคำถามผมได้หรือเปล่า ผมถาม ๒ ข้อเท่านั้นเอง แล้วถ้าคนฟัง ฟังให้ตลอดผมก็คิดว่าท่านก็ตอบไม่ถูกครับ คือตอบไม่ถูกก็คือ ๑. ถ้าท่านคิดว่าจะเอาใครลงสมัคร เอาลูกหลานสมัคร เที่ยวหน้าท่านก็ไม่ทันครับ เพราะติดล๊อกด้วยรัฐธรรมนูญฉบับนี้เพราะว่ายังแก้ไม่เสร็จ ถึงเวลาเลือกตั้ง ส.ว. เสียแล้ว แล้วอะไรที่อยากจะได้กันครับ ถึงเวลาไม่ได้เมื่อไม่ได้แล้วไปสร้างปัญหาเขาขึ้นมาอีกก็คือไปล็อกมาตรา ๑๐ นี้ไว้ล็อกไว้ทำไม ล็อกเพราะคิดว่าทุกอย่างสำเร็จตามเวลาที่ตัวเองกำหนด ผมบอกว่าแล้วกำหนดให้ตายถึงเวลามันไม่ได้เป็นไปตามที่เราคาดคิด ท่านคิดว่าสิ้นเดือนนี้ได้ลงมติวาระที่สาม ท่านคิดว่าสิ้นเดือนตุลาคมขึ้นเดือนพฤศจิกายน กกต. จะเสนอร่างการเลือกตั้งเข้าท่านคิดว่าสิ้นเดือนกุมภาพันธ์ท่านจะได้พระราชบัญญัติในการเลือกตั้ง ส.ว. ท่านคิดว่า

เดือนมีนาคมพวกท่านและทีมงานท่านจะได้ลงสมัคร ส.ว. ชุดใหม่ ถ้ามันไม่เป็นอย่างนั้นอะไรจะเกิดขึ้น ผมคิดว่ามันเกิดขึ้นจริง ๆ ครับท่านประธาน แล้วมาตรา ๑๐ คงไว้ไม่ได้ครับ ๑. กรรมาธิการบอกผมสิครับท่านจะหา ๗๗๓ ที่นั่งมาให้เขานั่งกันตรงไหน ประเด็นที่ ๒ ถ้าเกิดว่าเขามากันแล้วชุดใหม่ กฎหมายรัฐธรรมนูญที่ท่านแก้ไขยังไม่เสร็จ ท่านจะทำอย่างไร ถ้าเกิด ส.ว. จังหวัดท่านหรือจังหวัดใคร คนใดคนหนึ่งถึงแก่กรรม ท่านจะซ่อมให้เขาไหม หรือคิดว่ารัฐธรรมนูญแก้ไขมาตรา ๑๐ ฉบับนี้ซ่อมไม่ได้แล้วก็เลิกทิ้งคาไว้อย่างนั้น มันก็เป็นปัญหาอนาคต ฉะนั้นผมคิดว่าสิ่งใดก็ตามครับที่ทำด้วยความเห็นแก่ได้ เห็นแก่ประโยชน์ตน มันก็ไม่รอบคอบครับ ทำด้วยความระมัดระวังแล้วก็อาศัยสภาฟังคนอื่นเขาบ้าง อย่าคิดเอาแต่อารมณ์ คิดว่าตัวเองสร้างทุกอย่างแล้วก็จะได้ ผมเรียนยืนยันกับท่านประธานครับแนวทางรัฐสภาเป็นอย่างนี้ครับ คนชนะเลือกตั้งไม่ได้ทุกอย่างครับ ชนะแล้วอย่าคิดว่าจะเขียนกฎหมายอะไรก็ได้ ชนะแล้วอย่าคิดว่าบริหารประเทศชาติบ้านเมืองก็ได้ ชนะแล้วติดคุกก็ได้ครับ ตัวอย่างมีให้เห็น แล้วอย่าคิดเลยเถิดไปครับว่าแก้รัฐธรรมนูญแล้วจะไปแก้เอาอำนาจตุลาการมาไว้ในมืออีก บ้านเมืองเขาไม่ทนรออย่างนั้นครับ เพราะฉะนั้นแก้แล้วให้รอบคอบ แล้วก็ให้เป็นประโยชน์สาธารณะ ผมเตือนมาตลอดครับว่าวันนี้เราใช้สภานี้ทุ่มเทระยะเวลา ๑๐ วันเต็ม ๆ ครับ และยังไม่รู้อนาคตว่าจะจบเมื่อไร ให้กับเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ขณะที่ประชาชนเขาเดือดร้อนไปทั่วครับ เราคิดแก้ไหมครับ ผมอายครับเมื่อวานนี้ผมไปตลาด กลับมาจากจังหวัดนครศรีธรรมราช ไปตลาดได้ข่าวว่าประชาชนเขาปลูกลองกอง เขาตัดจากสวนกิโลกรัมละ ๕ บาท ไปถึงตลาดราคาถูกมาก ตั้งใจไปซื้อฝากเพื่อน ส.ส. ในสภาครับ ผมไปตลาดขายส่งครับ ลองกองราคากิโลกรัมละ ๑๕ บาท ----------

แม่ค้าบ่นว่าตั้งแต่เช้ายังขายของไม่ได้เลย แถมอย่างนี้อีกครับ ผมซื้อมา ๒ ลัง เขาไม่เอาสตางค์ผมด้วยครับ ฝากไปให้ผู้แทนทั้งหมด แต่ผมจะเอาเวลาไหนไปพูดเรื่องของเขาครับ ถ้าท่านคิดจะแก้เพื่อพวกท่านเอง ผมเรียนยืนยันครับ จำเป็นต้องตัดมาตรา ๑๐ คงไว้เมื่อไรเป็นปัญหาสำหรับอนาคต และพวกท่านที่ทำวันนี้อาจจะไม่ได้กลับมาแก้ไขด้วยซ้ำไปครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวผมจะให้กรรมาธิการตอบนะครับ แต่ก่อนที่จะไปถึงท่านไพบูลย์นะครับ ผมขอต้อนรับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ตำบลท่าตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งวันนี้นำโดยท่าน ส.ส. รส มะลิผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้มาเยี่ยมชมการประชุมของรัฐสภานะครับ ขณะนี้เป็นการประชุมแก้รัฐธรรมนูญในวาระที่สอง เชิญท่านไพบูลย์ นิติตะวัน ครับ เชิญครับ

นายไพบูลย์ นิติตะวัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายไพบูลย์ นิติตะวัน สมาชิกวุฒิสภาแบบสรรหา ทำหน้าที่ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ วันนี้ผมต้องทำการชี้แจงให้กับประชาชนที่ได้รับชมทางบ้านว่า ผมได้มาอภิปรายนั้น ผมเห็นว่าผมมาตามข้อบังคับ ข้อ ๙๙ ส่วนเมื่อสักครู่ที่มีท่านจะไปเสนอปิดอภิปรายนั้น ท่านใช้ข้อบังคับ ข้อ ๓๒ (๕) ซึ่งอยู่ในส่วนที่ ๔ ของการเสนอญัตติทั่วไป ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการอภิปรายตามหมวด ๗ แต่ส่วนที่ผมอภิปรายนี้เป็นหมวด ๗ ว่าด้วยการเสนอและการพิจารณาร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญเพิ่มเติม ข้อ ๙๙ ผมมีสิทธิโดยสมบูรณ์ครับ ดังนั้นผมขออนุญาตกลับเข้าไปสู่ประเด็นที่ผมแปรญัตติไว้

ตามมาตรา ๑๐ ที่ท่านผู้เสนอญัตติ แล้วผ่านท่านคณะกรรมาธิการมานั้น ให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีสมาชิกภาพอยู่ในวันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ประเด็นสำคัญก็คือเขียนว่ายังคงมีสมาชิกภาพและปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภาต่อไป ท่านประธานครับ ญัตตินี้ผมเห็นว่าเป็นญัตติสร้างภาพ จริง ๆ แล้วมันไม่ได้จำเป็นอะไรเลยนะครับ แต่ว่าที่ต้องเขียนตรามาตรานี้ไว้ก็เพื่อด้วยเหตุผลซึ่งผมจะอภิปรายต่อไป

แล้วในส่วนวรรคสองเช่นเดียวกันครับ ที่เขียนว่า ในกรณีการดำรงตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภาตามวรรคหนึ่งว่างลงตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ต้องดำเนินการเลือกตั้งหรือสรรหาสมาชิกวุฒิสภาขึ้นใหม่แทนตำแหน่งที่ว่าง ที่จริงก็เหลือไม่ถึง ๑๘๐ วันอยู่แล้ว สำหรับสมาชิกวุฒิสภา

ที่มาจากการเลือกตั้ง ท่านก็ต้องพ้นอยู่แล้ว แล้วก็เขียนไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๐ ซึ่งยังมีผลอยู่แล้วว่า ถ้าไม่ถึง ๑๘๐ วัน ก็ไม่ต้องเลือกตั้ง ดังนั้นการที่เพิ่มเติมตรงนี้ก็ไม่ต้องไปเขียนหรอกครับว่าต้องดำเนินการเลือกตั้งอะไร ถ้าจะบอกว่าเพื่อเป็นเรื่องของการสรรหาโดยเฉพาะ ก็อย่างเดียวก็ได้ แต่ไปเขียนให้มันเป็นการสร้างภาพ ดังนั้นท่านประธานที่ผมเสนอการแปรญัตติตัดมาตรานี้ออกไปทั้งมาตรา ก็เพราะว่าเห็นมาตรา ๑๐ เจตจำนงจริง ๆ แล้วก็อยู่ตรงวรรคหนึ่งว่า ยังคงมีสมาชิกภาพและปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภาต่อไป เพื่อที่จะยึดโยง กับไปให้สอดรับกับมาตรา ๑๒ อยู่ในบรรทัดที่ ๓ เพราะว่าสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีสมาชิกภาพอยู่ในวันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ นี่ โดยหลักมาตรา ๑๑๙ ไม่ได้ถูกแก้ไข มาตรา ๑๑๙ นั้นเป็นเรื่องที่สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาจะสิ้นสุดลงเมื่อ นะครับ มีอยู่ทั้งสิ้น ๘ ข้อ ตั้งแต่ข้อที่ ๑ ครับ ถึงคราวออกตามวาระ ถ้าไม่ถึงวาระก็ไม่ต้องออก ๒. ตาย ๓. ลาออก ๔. ขาดคุณสมบัติ หรือลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑๕ ซึ่งแม้นท่านไปแก้ไขในมาตรา ๑๑๕ แล้ว กลับยิ่งทำให้คุณสมบัติลักษณะต้องห้าม ส.ว. สรรหา ที่จะต้องอยู่ต่อไปตามแนวนี้ในมาตรา ๑๐ นั้น ไม่ได้มีผลอะไรเลย ส.ว. สรรหายังอยู่ต่อ ที่ผมพูดนี้ไม่ใช่ว่าผมว่าจะต้องให้อยู่อะไรต่าง ๆ ผมกำลังพูดถึงรัฐธรรมนูญเท่านั้น ----------

แต่ส่วนตัวของผม ผมสนับสนุนแนวคิดของท่านสมชายครับ คือถ้าจะเอาเลือกตั้ง มีที่มา ส.ว. แบบ ส.ส. จริง ๆ ท่านก็เดินหน้าไปเลยครับ ไม่ต้องไปเอา ส.ว. สรรหามาติ่งไว้หรอกครับ แต่ถ้ากระบวนการไม่เป็นอย่างนั้นก็จะได้เป็นไปตามเดิมนะครับ ให้มันชัดเจนไปเลย แต่ผมกำลังพูดแต่เรื่องรัฐธรรมนูญที่ไปโยงมาตรา ๑๐ นะครับ ดังนั้นในเรื่องคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามที่จะต้องให้พ้นจากตำแหน่ง เป็นที่มาที่ท่านไม่จำเป็นที่จะต้องมีวรรคหนึ่งเพื่อที่จะมารับรองสถานภาพ ก็ไม่พ้นอยู่แล้ว ไม่ว่ามาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ เรื่องขาดประชุม มาตรา ๘ ไม่มีเหตุใดที่ ส.ว. สรรหา ที่ท่านเป็นห่วงเหลือเกินนั้นจำเป็นจะต้องไปบัญญัติมาตรา ๑๐ ไว้หรือ แล้วก็ในส่วนที่ผมอยากจะเรียนว่าการที่ต้องไปเขียนมาตรา ๑๐ นั้นเพื่อไปสอดรับในเรื่องซึ่งผมจำเป็นต้องอภิปราย เพราะว่ามาตรา ๑๒ ซึ่งในบรรทัดที่ ๓ มันยึดโยงมามาตรา ๑๐ ครับ ผมอภิปรายอยู่ในประเด็น คือในมาตรา ๑๒ ซึ่งบรรทัดที่ ๓ นั้นเขียนไว้ว่า ให้สมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๐ ที่เราพิจารณาอยู่นี้ ซึ่งผมเห็นว่าต้องตัดออกไปนั้นนะครับ เขียนว่า ให้สมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๐ ซึ่งตามมาตรา ๑๐ นั้นหมายถึงทั้งเลือกตั้งและสรรหา ในมาตรา ๑๒ เขียนว่า ให้สมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๐ ซึ่งมาจากการเลือกตั้งสิ้นสุดสมาชิกภาพในวันที่สมาชิกวุฒิสภาที่ได้รับการเลือกตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ นี่เป็นประเด็นครับ การเขียนมาตรา ๑๐ สร้างภาพแล้วยังเพื่อที่จะให้รองรับมาตรา ๑๒ ก็เพื่ออะไรครับ ในมาตรา ๑๐ ประกอบกับมาตรา ๑๒ นั้นเป็นการขยายวาระครับ เป็นการขยายวาระให้สมาชิกวุฒิสภาเลือกตั้ง ซึ่งตามบทบัญญัติเดิมแล้วจะต้องครบวาระในวันที่ ๒ มีนาคม แต่ท่านเขียนรัฐธรรมนูญนี้ไว้ ซึ่งผมเข้าใจว่าผู้เขียนก็คือ ส.ว. เลือกตั้งนะครับ กลับไปเขียนไว้เพื่อขยายระยะเวลาดำรงตำแหน่งตามวาระให้ ส.ว. เลือกตั้งนั้นแทนที่จะสิ้นสุดในวันที่ ๒ มีนาคม กลับให้ขยายว่าวาระในการดำรงตำแหน่งนั้นไปอีกหลายเดือน ไปอีกหลายเดือนเพราะว่าไปรอให้เลือก ส.ว. วุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งชุดใหม่เข้ารับหน้าที่ แต่ไม่ต้องไปอ้างหรอกครับว่าเพื่อรับรองให้ ส.ว. สรรหาอยู่ไปได้ เพราะอยู่ได้อยู่แล้ว แต่ประเด็นที่ใส่มาตรา ๑๐ นี้ไว้เพื่อที่จะไปรองรับมาตรา ๑๒ ให้ ส.ว. เลือกตั้งขยายวาระในการดำรงตำแหน่งออกไปอีกหลายเดือนต่างหากครับ สิ่งนี้เป็นสิ่งซึ่งเป็นเจตจำนงจริง ๆ ท่านประธานครับ เป็นการขัดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๒ อีกประเด็นหนึ่ง ซึ่งมันขัดหลายประเด็นแล้วละครับ เพราะว่ามาตรา ๑๒๒ ว่า จะกระทำการให้เกิดการขัดกันแห่งผลประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้ ก่อนหน้าหลายกรณี

แต่ตอนนี้เป็นอีกกรณีหนึ่ง คือขยายวาระที่สิ้นสุดการดำรงตำแหน่งของตนเองนั้นให้เพิ่มขึ้นอีกหลายเดือนนะครับ ท่านประธานครับ มาตรา ๑๐ นี้เป็นการบัญญัติไว้เพื่อประโยชน์ให้ ส.ว. เลือกตั้งเท่านั้น การแก้ไขรัฐธรรมนูญที่เกิดขึ้นในประเทศไทย ไม่เคยมีครั้งใดครับที่ผู้ที่มีอำนาจในการแก้ไขรัฐธรรมนูญจะแก้ไขให้เป็นประโยชน์กับตนเอง ไม่เคยปรากฏมาก่อน ครั้งนี้เป็นความวิปริต เป็นความอัปยศอย่างยิ่ง ซึ่งมีการแก้ไขให้ประโยชน์แก่ตนเองอย่างโจ่งแจ้งโดยไม่คำนึงถึงความถูกต้อง ความเหมาะสม จรรยาบรรณที่ถูกต้อง แล้วยังขัดต่อหลักนิติธรรมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคท้ายด้วยครับ เท่ากับเป็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญให้ประโยชน์แก่ ส.ว. เลือกตั้ง ดำเนินการโดย ส.ว. เลือกตั้ง เพื่อ ส.ว. เลือกตั้ง โดยเฉพาะท่านประธาน เมื่อสักครู่ท่านประธานที่ทำหน้าที่ท่านประธานก่อนที่ท่านจะมานั้นก็คือท่านประธานวุฒิสภา ท่านได้ประโยชน์จากตรงนี้เพิ่มเติมขึ้นโดยตรงครับ ก่อนหน้านั้นประธานวุฒิสภาจะต้องรักษาการในหน้าที่เมื่อครบวาระนะครับ ในระหว่างที่มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาใหม่ สมาชิกวุฒิสภาใหม่ จนกว่าได้สมาชิกวุฒิสภาใหม่มาจึงทำการเลือกตั้ง

(จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา ได้ขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดสุรินทร์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องประท้วงผู้อภิปรายตามข้อ ๔๓ ให้ร้าย เสียดสี โดยกล่าวว่าการแก้รัฐธรรมนูญครั้งนี้ เป็นการแก้ที่อัปยศที่สุด รัฐธรรมนูญครั้งนี้แก้ที่มาของวุฒิสภา เพื่อให้มาจากการเลือกตั้งของประชาชน การที่นักการเมืองมาจากการเลือกตั้งเสียงส่วนใหญ่ของประชาชนมันอัปยศหรือครับ หรือว่าสรรหาดีกว่าครับท่าน หรือจะต้องวิ่งเต้นให้ผู้หลักผู้ใหญ่พวกตัวเอง ๔-๕ คน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมาก อย่าพิพาทกลับเลยครับ ผมเข้าใจแล้ว เดี๋ยวผมวินิจฉัย ท่าน ส.ว. ไพบูลย์ ก็พยายามพูดตามที่ความเห็นของท่านนะครับ แต่ทีนี้ไม่เป็นไร เดี๋ยวท่านประธานคณะกรรมาธิการคงต้องชี้แจงเป็นการความเห็นที่มองต่างมุม ก็ขอให้กระชับนิดหนึ่งนะครับ เชิญต่อเลยครับ

นายไพบูลย์ นิติตะวัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ขอบคุณครับท่านประธาน ที่จริงท่านผู้ประท้วงนี้ ประท้วงแบบเลอะเทอะครับ ไม่รู้เรื่อง

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านถอนคำพูดว่า เลอะเทอะครับท่านถอนครับ

นายไพบูลย์ นิติตะวัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ถอนเลอะเทอะ แต่ว่าผม

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่แต่ครับ ท่านต่อของท่านเลยดีกว่า เชิญครับ

นายไพบูลย์ นิติตะวัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : โอเคนะครับ ผมเป็นคนนิสัยที่ไม่เหมือนเขาอยู่แล้ว โอเคครับ ท่านประธานครับ ผมได้กล่าวถึงท่านประธานวุฒิสภาที่ทำหน้าที่ประธานก่อนที่ท่านมา ไม่ได้หมายถึงท่านนะครับท่านประธานท่านนั้น เดิมตามรัฐธรรมนูญแล้วเมื่อครบวาระ ก็จะปฏิบัติหน้าที่ในฐานะ

รักษาการ แล้วท่านลงไปเป็น ส.ว. ไปสมัคร ส.ว. ไม่ได้อยู่แล้ว แต่ยังปฏิบัติหน้าที่รักษาการได้ แต่ว่าเมื่อแก้มาตรา ๑๐ โยงไปมาตรา ๑๒ แล้ว สถานะของท่านตอนนั้นเปลี่ยนไปครับ ท่านมีสถานะยังเป็นประธานวุฒิสภาที่ไม่ใช่รักษาการ เป็นประธานวุฒิสภาโดยตรงไปอีกหลายเดือนแล้วก็ถ้าไปตีความต่อไปนะครับ หลังจากมีเลือก ส.ว. เลือกตั้งชุดใหม่เข้ามาแล้ว ท่านไม่ต้องไปเลือกใหม่หรอกครับ เพราะว่าท่านก็ดำรงตำแหน่งเป็นประธานวุฒิสภาต่อไปเรื่อย ๆ อีก ๖ ปี แน่นอนนะครับ ดังนั้นผมเลยเรียนว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้ผู้ที่ได้ประโยชน์มากที่สุดนะครับ ก็คือตัวท่านประธานผู้ที่ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมนี้ในบางครั้งนะครับ มากที่สุดอันดับที่ ๑

อันดับที่ ๒ ก็คือ ส.ว. เลือกตั้ง จำนวนมาก ๆ นะครับ แต่ที่ผมพูด ส.ว เลือกตั้งที่ได้ประโยชน์ แล้วก็เห็นสนับสนุนการแก้ไขรัฐธรรมนูญให้ประโยชน์เข้ากับตนนั้น ท่านประธานครับ ผมไม่ได้หมายรวมถึง ส.ว. รสนา โตสิตระกูล ส.ว. เลือกตั้ง กรุงเทพมหานคร ผมไม่ได้หมายถึง ส.ว. สุมล สุตะวิริยะวัฒน์ ส.ว. เลือกตั้ง จังหวัดเพชรบุรี ผมไม่ได้หมายถึงรวมถึง ส.ว. สุรจิต ชิรเวทย์ ส.ว. เลือกตั้ง จังหวัดสมุทรสงคราม แล้วก็ ส.ว. สาย กังกเวคิน ส.ว. เลือกตั้ง จังหวัดระยอง โดยเฉพาะท่าน ส.ว. ประเสริฐ ชิตพงศ์ ส.ว. เลือกตั้ง จังหวัดสงขลา เป็นต้นครับ ไม่รวมครับ ดังนั้นท่านประธาน ในส่วนที่ผมอยากจะเรียนท่านประธานว่าในการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่มีการขัดกันแห่งผลประโยชน์อย่างนี้ จึงจำเป็นที่จะต้องพิจารณาครับ โดยปกติแล้วเขาไม่ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับสมาชิกวุฒิสภามาแก้ไขรัฐธรรมนูญที่มันมีอะไรที่เป็นประโยชน์ทับซ้อนอยู่ด้วย ในทั่วโลกครับ เพราะว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญต้องคำนึงถึงกฎ กติกาบ้านเมือง การแก้ไขเรื่องที่มาของ ส.ว. นี้เป็นการแก้ไขที่ขัดต่อกฎเกณฑ์หลักการเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญ ซึ่งถ้าจะทำนะครับท่านประธาน ผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้ประเทศอื่นเขามีบทเรียนกันหมดแล้วนะครับ ----------

เขาไม่เคยมีประเทศไหนหรอกครับใช้เสียงข้างมากปกติในสภา แล้วให้ความเห็นชอบเสียงเกินกึ่งหนึ่งแล้วผ่านไปได้เลย ไม่เคยปรากฏครับ ดังนั้นเท่าที่เป็นตัวอย่าง ผมยกตัวอย่างในประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อเขาจะแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นเสียงเขาจะต้องได้ ๒ ใน ๓ ของวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรประชุมร่วมกัน ๒ ใน ๓ ครับ ไม่ใช่เกินกึ่งหนึ่งอย่างสภาของไทย แล้วก็ยังไปให้มลรัฐต่าง ๆ รับรองด้วยเสียงไม่น้อยกว่า ๓ ใน ๔ ด้วย เพื่อป้องกันการขัดกันแห่งผลประโยชน์ เพื่อให้ได้มติของมหาชนร่วมกัน แล้วก็ที่ประเทศเยอรมนีครับใช้องค์ประชุม ๒ ใน ๓ องค์ประชุมนะครับ ๒ ใน ๓ ถ้าวันเสาร์ที่แล้วนั้นท่านประชุมไม่ได้ วันนี้ก็ประชุมไม่ได้ถ้า ๒ ใน ๓ นะครับ แล้วก็ต้องใช้มติรับรองด้วย ๒ ใน ๓ ของผู้เข้ามาร่วมประชุม ส่วนประเทศฝรั่งเศส ต้องใช้ประชามติครับ ท่านประธานผมต้องขอรบกวนเวลาอีกนิดหนึ่งใกล้จบแล้ว ประเทศฝรั่งเศสด้วยประชามติสภาทั้งสองต้องลงคะแนนเสียงด้วย ๓ ใน ๕ ไม่ใช่เสียงเกินกึ่งหนึ่ง ประเทศญี่ปุ่น เป็นเอเชียเหมือนเรานี้ครับ ใช้ ๒ ใน ๓ ของสมาชิกทั้ง ๒ สภา แล้วก็นำไปลงประชามติครับ ประเทศออสเตรเลีย ถ้าเป็นเรื่องที่แก้ไขเกี่ยวกับสถาบันการเมือง ก็คือเรื่องที่เราพิจารณาอยู่นี้ ต้องผ่านการออกเสียงประชามติเสียก่อน ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ จบเลยครับ ลงประชามติอย่างเดียว ท่านประธานครับการใช้เสียงกึ่งหนึ่งในสภานั้น ผมจะจบแล้วนะครับ มันมีปัญหาโดยเฉพาะเรื่องที่มีการขัดกันแห่งผลประโยชน์ แต่ถ้าเรื่องใดเป็นการแก้ไขจุดบกพร่องเล็ก ๆ น้อย ๆ อย่างที่เคยทำมาในอดีต ไม่ว่าในคราวก่อนหน้านี้ หรือในรัฐธรรมนูญฉบับอื่นนั้น สามารถแก้ได้โดยมติเสียงกึ่งหนึ่ง แต่ถ้ามันมีความขัดแย้งขนาดนี้ เราอภิปรายมากี่วันแล้ว ถ้าให้เกิดกับการปรองดองในสังคม เห็นพ้องต้องกันในสังคมแล้ว ผมคิดว่าต้องใช้เสียงเป็นมติพิเศษ ซึ่งมีอยู่แล้วครับ จะจบแล้วนะครับ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๑ (๗) ที่ท่านเสนอมานี่ละครับแต่อยู่ใน (๗) ครับ เพราะว่าอาจจะมีการดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๑ เพื่อใช้เสียง ๒ ใน ๓ อีกครั้งหนึ่ง ขอบคุณครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ รัฐสภายินดีต้อนรับคณะนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้เข้าร่วมโครงการศึกษาประชาธิปไตยด้วยความยินดีนะครับ

(พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา สมาชิกวุฒิสภาภาคเอกชน ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านมีอะไรครับ ประท้วงหรือครับ มีอะไรครับ เชิญครับ

พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ประท้วงครับ กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา สมาชิกวุฒิสภาสรรหา องค์กรภาคเอกชน ในฐานะประธานรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมจำไม่ได้ว่าข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ข้อ ๔๓ ว่าอย่างไร แต่มีสาระสำคัญว่าอาจจะเป็นการเสียดสี วกวนหรือไม่ ท่านประธานครับ ในฐานะที่กระผมเป็นสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหา เมื่อเพื่อนสมาชิกรัฐสภาพูดถึงสมาชิกรัฐสภาสรรหา กระผมก็สะดุ้งในขณะเดียวกันครับ เมื่อพูดถึงสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง กระผมก็สะดุ้งครับ จึงขอประทานกราบเรียนท่านประธานไปสู่ข้อบังคับ ข้อ ๕ ถ้าท่านผู้ใดจะพาดพิงในส่วนของสรรหาหรือเลือกตั้ง ก็ขอให้พูดกลาง ๆ ครับ ขอให้พูดกลาง ๆ เราอยู่กันมา ๕ ปีเศษก็ทำงานไปด้วยความราบรื่น ส่วนความคิดต่าง ๆ อาจจะมีความแตกต่างกันบ้าง ขณะนี้ประชาชนรับฟังอยู่ กระผมไม่สบายใจครับท่านประธาน ก็ขอประทานกราบเรียนท่านประธานได้กรุณาควบคุมนะครับ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย อย่าพาดพิงเสียดสีกันมากเลยครับ กระผมไม่สบายใจครับ ท่านประธานครับ ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงยิ่งครับ ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ประท้วงก็มีเหตุผลนะครับ ถ้าสมาชิกทุกท่านให้ความร่วมมือได้ตามนี้ก็จะทำให้การประชุมดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยมากยิ่งขึ้นครับ

(จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : จ่าประสิทธิ์มีอะไรครับ

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดสุรินทร์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต้องขอประทานอภัยจริง ๆ เป็นเรื่องเล็กน้อย เดี๋ยวประชาชนจะเข้าใจผิด ผู้ประท้วงเมื่อสักครู่นี้ ด้วยความเคารพ ท่านลุกขึ้นมารายงานแล้วท่านบอกว่าท่านในฐานะประธานรัฐสภา ผมได้ยินชัดเจน เพราะผมนั่งอยู่ตรงนี้ ต้องชี้แจงเดี๋ยวประชาชนไม่เข้าใจครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ก็ไม่เป็นอะไรครับ มันผิดพลาดได้ ต่อไปคุณหมอบัญญัติ ท่านสงวนไว้ในหน้า ๑๕๓ นะครับ ตัดมาตรา ๑๐ ออกทั้งมาตรา เชิญท่านเลยครับ

นายบัญญัติ เจตนจันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ระยอง) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์บัญญัติ เจตนจันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดระยอง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมได้แปรญัตติในร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐ แล้วก็ได้สงวนคำแปรญัตติในชั้นกรรมาธิการไว้ คือกระผมนั้นได้เสนอให้ตัดในร่างมาตรา ๑๐ ออกทั้งมาตรา เหตุเนื่องจากกระผมเห็นว่าหากบัญญัติไว้จะมีอันตรายต่อระบบประชาธิปไตยแล้วก็ทำให้ระบบรัฐสภา โดยเฉพาะอย่างยิ่งวุฒิสมาชิกและวุฒิสภานั้นผิดรูปออกไป การผิดรูปของโครงสร้างของวุฒิสภาก็ส่งผลให้มีความผิดปกติของโครงสร้างของรัฐสภาด้วย เพราะรัฐสภานั้นประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ความผิดรูปของมันก็คือว่าเท่าที่สมาชิกรัฐสภาได้พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็เห็นร่องรอยของความเร่งรัด เร่งรีบ แล้วก็ผมมาฟังคำอภิปรายแล้วก็มองเห็นว่ามันมีเงื่อนเวลาที่จะต้องเร่งรัด เร่งรีบไว้ ถ้าหากว่าดูตามร่องรอยของการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญตามที่กรรมาธิการได้ให้ผลผลิตออกมานี้นะครับ ก็คือว่าสมมุติว่าร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้ผ่านการพิจารณาของรัฐสภาแล้วมีการประกาศใช้ แล้วก็ประกาศใช้หลังวันที่ ๒ ธันวาคม ระยะเวลาจนถึงวันที่ ๒ มีนาคมซึ่งเป็นวันสิ้นสุดวันที่ ส.ว. มีอายุใน ส.ว. รุ่นนี้ การที่จะตราร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้เสร็จสิ้นภายใน ๑๒๐ วันก็จะมีความยุ่งยาก ลำบาก และมีปัญหา และหากว่าเมื่อพิจารณาไปจนถึงมาตรา ๑๑๗ ในการแก้ไขของกรรมาธิการนั้น ก็พบว่ามีการตัดถ้อยคำที่เป็นประโยชน์ต่อการเชื่อมต่อหรือความต่อเนื่องของวุฒิสมาชิกออกไป ก็คือว่าในกรณีที่สมาชิกวุฒิสภาสิ้นสุดลงต้องให้

สมาชิกวุฒิสภายังมี อำนาจหน้าที่ในการเป็นวุฒิสภาต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาใหม่ขึ้นมา เพราะฉะนั้นความเร่งรัด เร่งรีบในการพิจารณาของกรรมาธิการและในสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สองนั้นก็ทำให้เกิดสุญญากาศแน่นอนครับ เกิดสุญญากาศของ ส.ว. เกิดขึ้น ถ้าหากว่าเราใช้ในร่างมาตรา ๑๐ ที่กำหนดว่าไม่ต้องมีการเลือกตั้ง ส.ว. หรือการสรรหา ส.ว. ขึ้นมาทดแทน เมื่อร่างรัฐธรรมนูญนี้ประกาศใช้ แล้วก็เมื่อไปดูในร่างมาตรา ๑๑๑ ซึ่งก็สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๑ ก็กล่าวว่า สมาชิกวุฒิสภาถ้าไม่น้อยกว่า ๙๕ เปอร์เซ็นต์ก็ให้ถือว่าเป็นองค์ประชุมของวุฒิสภา ทีนี้ถ้าน้อยกว่านั้นก็จะต้องมีการเลือกตั้งหรือสรรหา อันนี้ถ้อยคำตามรัฐธรรมนูญเดิมขึ้นมาให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด และเมื่อดูในร่างมาตราต่าง ๆ ของท่านกรรมาธิการแล้วก็พบว่าถ้าหากว่าในมาตรา ๑๐ นี้ยังคงไว้จะทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติทันที ยกตัวอย่าง ๕ เปอร์เซ็นต์ของสมาชิกวุฒิ ๑๕๐ คนก็ประมาณ ๗-๘ คน ----------

เพราะถ้าหากมี ส.ว. เกิดแอคซิเดนท์ (Accident) ผมไม่ยกตัวอย่างว่าแอคซิเดนท์อะไรมีอันเป็นไปนะครับ ก็ทำให้องค์ประกอบนั้นไม่ครบ ๙๕ เปอร์เซ็นต์ทันที แต่ในร่างรัฐธรรมนูญนี้ก็บอกว่าไม่ต้องเลือกตั้ง ไม่ต้องสรรหาขึ้นมาทดแทนใหม่ เพราะฉะนั้นมันจะมีความแน่นอนอย่างไรในหลักคณิตศาสตร์ทางการเมืองว่าเงื่อนเวลาต่าง ๆ ที่ท่านกรรมาธิการหรือผู้ยกร่างรัฐธรรมนูญแต่แรกได้มองไว้จะมีความครบถ้วน มีความสมบูรณ์ที่จะปิดช่องว่างต่าง ๆ เหล่านี้ออกไปได้นะครับ ผมเห็นว่าไม่ควรจะมีการบัญญัติว่าไม่มีการสรรหาหรือมีการเลือกตั้งขึ้นมาทดแทนนะครับ เพราะเหตุการณ์ในกาลข้างหน้ามันมีความเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นการที่จะไม่บัญญัติไว้กลับจะเป็นประโยชน์มากกว่า แล้วในกรณีของวุฒิสมาชิกที่มีจำนวนมากที่ได้ลาออกไปโดยสมัครใจก็เป็นไปได้ หรือมีเหตุการณ์แอคซิเดนท์อุบัติเหตุที่จำเป็นจะต้องออกไปก็เป็นไปได้ แล้วเราจะนำรัฐธรรมนูญฉบับไหนหรือมาตราไหนมาบังคับใช้ แล้วไหนบอกว่า ส.ว. มีความสำคัญ มีความสำคัญมาก ถึงขนาดจะต้องคืนสิทธิให้พี่น้องประชาชนด้วยวาทกรรมว่าการเลือกตั้งเท่านั้นเป็นดุลยพินิจของพี่น้องประชาชนที่ทำให้เป็นการคืนอำนาจให้ประชาชน อันนี้ไม่เพียงแต่มาตรา ๑๐ ที่ผมเองก็ผิดหวังไม่สามารถที่จะร่วมออกแบบรัฐธรรมนูญได้ มันก็ล่วงเลยมาหลายมาตราแล้วนะครับ ไม่ว่าจะเป็นมาตรา ๓ มาตรา ๕ และมาตรา ๖ ซึ่งเป็นมาตราที่สำคัญที่ผมได้มีโอกาสอภิปรายไปนะครับ แล้วจะมาบิดเบี้ยวในมาตรา ๑๐ นี้อีก แล้วทำให้วุฒิสมาชิกในสภาของเราไม่สามารถทำหน้าที่ได้นะครับ อันนี้ไม่รวมถึงขณะที่มีการยุบสภา เมื่อมีการยุบสภาวุฒิสมาชิกก็ต้องทำหน้าที่นะครับ เพราะฉะนั้นบทบาทหน้าที่สำคัญของวุฒิสภาที่มีการบัญญัติไว้จำนวนมากนะครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินก็ดี การกลั่นกรองกฎหมายก็ดี การพิทักษ์รัฐธรรมนูญตามมาตรา ๑๕๔ ก็ดี การแต่งตั้งและถอดถอนองค์กรอิสระและองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญก็ดี เมื่อวุฒิสภาไม่มีจำนวนวุฒิสมาชิกเพียงพอที่จะประชุมได้แล้ว สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มันก็สุญญากาศในการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นเหตุผลที่ผมเสนอตัดในร่างมาตรา ๑๐ นี้ออกไปก็ด้วยเหตุที่ว่าในมาตรา ๑๐ นี้ถ้าคงไว้จะเป็นภัยอันตรายต่อระบบประชาธิปไตยของประเทศไทย แล้วก็จะทำให้การเมืองการปกครองนั้นบิดเบี้ยวไป ทำให้ความยุติธรรมที่จะเกิดขึ้นในประเทศนี้บิดเบี้ยวไป แล้วก็การแก้ปัญหาต่าง ๆ ในประเทศนี้บิดเบี้ยวไป ผมเลยอยากจะเสนอให้ท่านประธานได้เรียนท่านกรรมาธิการได้กรุณาถอนร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้

ออกไปพิจารณาแล้วก็ทบทวนใหม่นะครับ เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์เพื่อไม่ให้เป็นปัญหาต่อประเทศไทยในระยะยาวต่อไปครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่าน ส.ว. พรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์ เชิญครับ ไม่อยู่นะครับ ถ้าอย่างนั้น ท่าน พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม ครับ

พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกวุฒิสภาสรรหาภาครัฐ จะขออนุญาตท่านหมอพรพันธุ์เพิ่งออกไปสักครู่จะสลับผมขึ้นก่อน แล้วท่านหมอพรพันธุ์มาต่อจากผมได้ไหมครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ได้ครับ เชิญครับ

พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : ขอบพระคุณครับท่านประธานรัฐสภาครับ ขออนุญาตครับ ขออภัยที่เสียเวลาเล็กน้อยครับ เดี๋ยวผมก่อนก็แล้วกันนะครับ ตามที่ผมได้ขอเสนอแปรญัตติตัดมาตรา ๑๐ ออก ทั้งมาตรานั้นซึ่งคณะกรรมาธิการไม่เห็นด้วย ผมถึงได้ขอสงวนที่จะมาอภิปรายเหตุผลถึงการตัดมาตรา ๑๐ ทั้งมาตราออกไปนะครับ ก่อนอื่นก็อยากที่จะขอเรียนซ้ำอีกครั้งหนึ่งนะครับว่าชอบมีการอ้างกันทุกครั้งว่าที่จะมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้เพื่อคืนอำนาจให้กับประชาชนก็เป็นคำถามที่ว่ามันจริงหรือเปล่า เพราะผมได้เรียนอยู่เสมอว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้นถึงแม้จะเป็นฉบับเผด็จการ ฉบับ คมช. ปฏิวัติ หรืออะไรก็แล้วแต่ แต่ฟังเสียงประชาชนมีการลงประชามติ เพราะฉะนั้นในการแก้ต่าง ๆ อะไรนั้นผมคิดว่าไม่มีพื้นฐานที่มาจากประชาชนเป็นฐานอำนาจ ผู้อนุมัติแล้ว การแก้ไขด้วยหลักการสำคัญนั้นควรจะไปสอบถามประชาชนนะครับว่า เห็นชอบต่อการแก้ไขนั้นหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการแก้ไของค์ประกอบของรัฐสภา ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ๒ ประเภท ทั้งประเภทเลือกตั้งและสรรหา แต่อย่างไรก็ตามผมก็จะกลับมาเรียน ในเรื่องในส่วนที่ผมแปรญัตติไว้นะครับว่า สาเหตุที่ผมแปรญัตติไว้เพื่อที่จะตัดออกทั้งมาตรานั้นผมมีเหตุผลที่จะขอเรียนว่าในมาตรา ๑๐ นั้น ยังคงให้สถานภาพของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งและสรรหายังคงสภาพต่อไป เมื่อรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขเพิ่มเติมนี้ลงในราชกิจจานุเบกษา ถึงแม้ว่าผมจะเสียสิทธิที่จะไม่ได้อยู่ต่ออีก ๓ ปี แต่ผมก็ยินยอมที่จะสละสิทธิตรงนั้น เนื่องจากเห็นว่าการที่ให้สมาชิกวุฒิสภานั้นยังดำรงหน้าที่ต่อไปนั้น มันจะเกิดความเสียหายหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกราบเรียนท่านประธานว่า อยากให้ท่านกลับไปดูในมาตรา ๕ ที่ได้มีการแก้ไขไว้ ในมาตรา ๕ (๙) นั้น ได้แก้ไขเพื่อให้สมาชิกวุฒิสภานั้นสามารถที่จะลงสมัครได้อีกครั้งหนึ่ง เมื่อมาพิจารณาประกอบกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐ที่กรรมาธิการยังคงไว้ตรงนี้มันจะเกิดผลประการใดบ้าง อยากจะเรียนให้ทราบนะครับว่าผลมันก็คือสมาชิกวุฒิสภาชุดนี้ทั้งชุดยังสามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีสมาชิกวุฒิสภาจากการเลือกตั้ง ๒๐๐ ท่านเข้ามา ในระหว่างนั้นสมาชิกวุฒิสภาจากการเลือกตั้งที่หมดอายุในวันที่ ๒ มีนาคม จะสามารถไปลงรับสมัครเลือกตั้งได้อีกวาระหนึ่ง สิ่งที่มันเกิดขึ้นก็คือว่าพื้นฐานถึงความไม่เท่าเทียมกัน ไม่เป็นธรรม สมาชิกวุฒิสภาที่ยังดำรงสภาพอยู่นั้นยังสามารถกินเงินเดือน สามารถเดินทาง ใช้งบประมาณของประเทศ มีค่าใช้จ่ายต่าง ๆ แล้วก็ลงไป

หาเสียงเลือกตั้ง ขณะเดียวกันผู้หาเสียงเลือกตั้งคนอื่นที่มิใช่สมาชิกวุฒิสภาไม่มีโอกาสรับสิทธิตรงนี้ ซึ่งสิ่งตรงนี้ผมคิดว่าไม่เป็นธรรมเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งอยากชี้เน้นย้ำไปที่ประธานวุฒิสภา ซึ่งเป็นตำแหน่งที่สำคัญยิ่งนะครับ ท่านเป็นประธานวุฒิสภา ท่านเป็นผู้ที่ถืองบประมาณของวุฒิสภาไว้ แต่ขณะเดียวกันท่านลงไปสู่การเลือกตั้งด้วย ท่านไปลงเลือกตั้งโดยพื้นฐานที่จะเอาเปรียบต่อผู้ที่สมัครเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาในจังหวัดฉะเชิงเทรา แต่ถ้าท่านประกาศ ท่านไม่ลงเลือกตั้ง ผมก็ยินดีนะครับที่จะถอนในสิ่งที่จะพูดไปทั้งหมดว่าสิ่งที่ท่านทำนั้นมันก่อให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบในการเลือกตั้งนะครับ กราบเรียนท่านประธานนะครับ ขณะที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ เพียงแต่มีความคิดในการที่จะมีการเลือกตั้งต่อไปอีกวาระหนึ่ง มันก็มีการเตรียมการที่จะหาเสียงเลือกตั้งไว้ล่วงหน้า เพื่ออยากจะเรียนให้ท่านประธานรัฐสภาได้รับทราบนะครับว่า ในวุฒิสภา มันมีการไปขอเงิน ขอรับการสนับสนุนงบประมาณจาก กสช. กสทช. หรือสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นองค์กรที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของวุฒิสภา ไปของบประมาณเขามา ๓๐ ล้านบาท เพื่อที่จะมาจัดการอบรมเครือข่ายต่าง ๆ ของจังหวัดต่าง ๆ ----------

ขณะนี้ กสทช. อนุมัติงบประมาณมา ๑๐ ล้านบาท แล้วก็มาดำเนินการอบรม ๑๐ รุ่น ซึ่งผมจะกราบเรียนให้ท่านประธานรัฐสภาได้ทราบนะครับว่า มีการอบรมที่ ๑๘ จังหวัดภาคอีสาน แต่ละรุ่น ๆ ละ ๓ จังหวัด ๆ ละ ๕๐ คน ๑ รุ่น ๑๕๐ คน ในจำนวน ๘ รุ่นนั้น ๑๘ จังหวัดภาคอีสาน ๓ จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง แล้วก็ ๓ จังหวัดภาคกลางบางส่วน ทำการอบรม จำนวน ๘ รุ่นนี้นะครับ เอามาอบรมที่พัทยา เวลาอบรม ๓ วัน ๒ คืน ขณะเดียวกันอีก ๒ รุ่น ๆ หนึ่งเป็นรุ่นจาก ๓ จังหวัดภาคตะวันออก เอาไปอบรมที่จังหวัดเชียงใหม่ แล้วมีรุ่นพิเศษอีกรุ่นหนึ่งจากจังหวัดฉะเชิงเทรา ๑๕๐ คน เอาไปอบรมที่จังหวัดเชียงใหม่ สิ่งตรงนี้ถามว่าถ้าท่านไม่ต้องลงต่อไป

(นายโสภณ ศรีมาเหล็ก สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ มีผู้ประท้วงครับเชิญครับ

นายโสภณ ศรีมาเหล็ก สมาชิกวุฒิสภา (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม กำนันโสภณ ศรีมาเหล็ก สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอประท้วงผู้อภิปรายในขณะนี้นะครับ เพราะว่าท่านแปรญัตติในมาตรา ๑๐ เกี่ยวกับการยังคงอยู่ของสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาในเมื่อมีกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ยังคงอยู่นะครับ ดังนั้นท่านไปพูดนอกประเด็นเกี่ยวกับการอบรมสัมมนาของโครงการวุฒิสภา ซึ่งได้จัดโครงการมาเป็นหลายปีต่อเนื่องกันมาโดยตลอดนะครับ ดังนั้นอยากจะฝากท่านประธานช่วยกำกับดูแลควบคุมการประชุมในครั้งนี้ด้วยนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมเจตน์ครับ เอาที่ท่านแปรญัตติเอาไว้ในมาตรา ๑๐ นะครับ เอาในประเด็นครับ

พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : นี่ครับ อยู่ในประเด็น

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ เอาอยู่ในประเด็นดีกว่าครับ ที่นี้ที่ท่านพูดมานี่มันไม่ได้อยู่ในประเด็นแล้วไปพาดพิงทำให้คนอื่นเสียหายด้วย เพราะฉะนั้นขอให้เข้าประเด็นเถอะครับ

พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : ท่านประธานครับ ผมเรียนว่าขอบคุณท่านสมาชิกวุฒิสภาท่านโสภณ ท่านบอกว่าโครงการนี้ทำมา ๑๐ ปีแล้ว

ผมเรียนว่าไม่ใช่ครับ โครงการนี้เพิ่งเริ่มต้น แล้วก็มีโครงการตั้งแต่เดือนพฤษภาคม เพราะฉะนั้นไม่ใช่เป็นโครงการ ๑๐ ปี

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เข้าประเด็นดีกว่ากระมังครับ

พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : นี่ละครับท่านประธาน สิ่งที่ผมชี้ให้เห็นถึงความขัดแย้งกันถึงเรื่องของผลประโยชน์ เมื่อยังสามารถดำรงตำแหน่งหน้าที่อยู่ในนี้อยู่ก็สามารถที่จะใช้อำนาจหน้าที่ที่จะไปเอางบประมาณและขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อมาสนับสนุน ดูเหมือนกับว่าไม่น่าจะเกี่ยวข้องกัน แต่โดยพื้นฐานทั่วไปในการหาเสียงก็ทำกันอย่างนี้ละครับท่านประธานด้วยเหตุนี้ละครับ สิ่งที่ผมได้เห็นทั้งหมดว่าการให้คงมาตรา ๑๐ นี้ไว้ต่อไปมันจะทำให้สมาชิกวุฒิสภาที่ยังมีอยู่ที่มีความคิดจะลงสมัครรับเลือกตั้งในครั้งหน้านั้นมีโอกาสได้เปรียบกับผู้ที่จะสมัครเป็นสมาชิกวุฒิสภาในโอกาสต่อไป เพราะฉะนั้นจึงมีความเห็นว่าควรตัดมาตรานี้ออกทั้งมาตรา โดยแม้กระทั่งผมเองนั้นก็ยอมที่จะสละสิทธิ์นี้เพื่อรักษาไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยที่แท้จริง ดั่งคำที่หลาย ๆ ท่านได้ไปประกาศไว้ แต่สิ่งที่ผมทำนี่ละครับคือประชาธิปไตยที่แท้จริง ขอบคุณท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านจุฤทธิ์ครับ ก็ตัดออกทั้งมาตราเหมือนกันครับ เชิญเลยครับ

นายจุฤทธิ์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายจุฤทธิ์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ในมาตรา ๑๐ เป็นมาตราพิเศษ ----------

กล่าวคือที่เราได้พิจารณามาทั้งหมดนี้ครับ ร่างแก้ไขดังกล่าวนี้มี ๑๓ มาตรา เราพิจารณาจบไปแล้ว ๙ มาตรา ใน ๙ มาตราที่พิจารณาจบไปแล้ว ลงมติไปแล้ว เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ เล่มนี้ แต่ตั้งแต่มาตรา ๑๐ เป็นต้นไปเป็นมาตราที่ร่างเพิ่มขึ้นมาใหม่เพื่อบังคับใช้ประกอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเล่มนี้ ดังนั้นตั้งแต่มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ จะเป็นลักษณะคล้าย ๆ ว่าเป็นบทเฉพาะกาล แต่ท่านไม่ใส่ว่าเป็นบทเฉพาะกาล ท่านใส่เป็นมาตราเรียงไว้ทั้งหมด ๔ มาตรา ผมจะอภิปรายในส่วนของมาตรา ๑๐ ครับ มาตรา ๑๐ มี ๒ วรรค มีทั้งส่วนที่ผมเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย แต่เมื่อดูเนื้อความทั้งหมดผมต้องตัดทิ้งทั้งมาตรา ในส่วนที่เห็นด้วยก็คือในวรรคแรกครับ ในวรรคแรกท่านเขียนไว้อย่างนี้ครับ ให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีสมาชิกภาพอยู่ในวันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ คือถ้าเราผ่านกฎหมายนี้ออกไปได้และใช้บังคับให้ยังคงมีสมาชิกภาพและปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภาต่อไป กล่าวคือสมมุติว่าเราผ่านร่างนี้ในวาระที่สามไปแล้ว เสนอทูลเกล้าฯ แล้ว ประกาศบังคับใช้แล้ว ให้วุฒิสภาชุดปัจจุบันนี้ครับที่มาพิจารณากฎหมายอันนี้อยู่ยังเป็นวุฒิสภาต่อไป ตรงนี้ผมเห็นด้วยครับทั้งส่วนสรรหาและส่วนเลือกตั้ง ส่วนท่านจะไปลงไม่ลงอะไรต่อไปนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่งนะครับในวรรคหนึ่งที่ผมเห็นด้วย ที่เห็นด้วยนี่ครับ ไม่ใช่เพราะกรรมาธิการร่างมาถูกนะครับหรือกรรมาธิการคิดว่าไม่ควรตัดทิ้งออกไป แต่กรรมาธิการทำตามรัฐธรรมนูญครับ เมื่อกรรมาธิการทำตามรัฐธรรมนูญผมถึงสนับสนุน กรรมาธิการทำตามรัฐธรรมนูญตรงไหนครับ ในมาตรา ๒๙ ครับ ในมาตรา ๒๙ เขียนไว้ว่า การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำมิได้ คำว่า สิทธิและเสรีภาพของบุคคลในที่นี้หมายถึงว่าสิทธิและเสรีภาพของวุฒิสมาชิกทั้งหมดที่ดำรงอยู่ในปัจจุบันนี้ ท่านไปตัดทิ้งไม่ได้ อันนั้นผมจึงสนับสนุนในวรรคหนึ่ง ส่วนในวรรคสองครับ ท่านประธานครับ ส่วนในวรรคสองเขียนว่าอย่างนี้ครับ ในกรณีที่การดำรงตำแหน่งของวุฒิสภาตามวรรคหนึ่งว่างลง คือสมมุติว่าวุฒิสภาปัจจุบันมีอันเป็นไปด้วยเหตุใดก็ตาม เช่น ตาย ลาออก หรือจุด ๆ อื่น ๆ ตามที่รัฐธรรมนูญนี้บังคับไว้ ไม่ต้องให้มีการสรรหาวุฒิสมาชิกใหม่ขึ้นมาเพิ่มเติมหรือไม่ต้องเลือกตั้ง ส.ส. ที่มาจากการเลือกตั้งใหม่ขึ้นมาเพิ่มเติม ปัญหามันอยู่นิดเดียวครับท่านประธานครับ ท่านเขียนไว้ว่าในกรณีการดำรงตำแหน่งของวุฒิสภาสมาชิกวุฒิสภาตามวรรคหนึ่งว่างลงตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก่อนการแก้ไข

เพิ่มเติมรัฐธรรมนูญนี้ มันมีปัญหาอยู่นิดเดียวคือคำว่า ก่อน นี่ครับ ก่อนที่รัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขนี้จะบังคับใช้ ปัญหามันอยู่ตรงไหนครับ เมื่อสักครู่ท่านวิทยา แก้วภราดัย ได้ยกตัวอย่างว่า สมมุติเรารับวาระที่สามฉบับนี้ไปแล้ว แล้วพวกผมไปร้องศาลรัฐธรรมนูญ ปรากฏว่ามีขั้นตอนพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญเลยไปถึงก่อนเดือนมีนาคมปีหน้า แล้วร่างแก้ไขนี้ไม่สามารถบังคับใช้ได้ ปรากฏว่าเมื่อมีวุฒิสมาชิกชุดใหม่ขึ้นมาเราไม่สามารถเลือกตั้งซ่อมได้เลยครับ ในส่วนวุฒิสมาชิกที่มาจากทั้ง ๗๗ จังหวัด นั่นคือปัญหาที่ ๑ ในส่วนของผมผมสมมุติว่าเราไม่ไปร้องศาลรัฐธรรมนูญ สมมุติว่าเราพิจารณาวาระที่สองจบวันนี้สมมุตินะครับ และเรามีการทูลเกล้าฯ พิจารณามีการบังคับใช้ก่อนวันที่ ๓๐ เดือนนี้ แสดงว่าอะไรครับ วุฒิสมาชิกชุดนี้ครับจะหมดอายุวันที่ ๒ มีนาคม นับจากวันที่ ๓๐ เดือนนี้ไปถึงวันที่ ๒ มีนาคม มันมีกำหนดวันช่วงเวลาอยู่ ๑๘๒ วันครับ ----------

๑๘๒ วันเกิดอะไรขึ้นครับ เกิดอะไรขึ้นตรงที่มาตรา ๘ เรารับรองไปแล้วครับ เราลงมติไปแล้วครับ ถ้าไม่ถึง ๑๘๐ วันไม่ต้องเลือกตั้งซ่อม คราวนี้ถ้ามันมีผลบังคับใช้วันที่ ๓๐ เดือนนี้ ปัญหาคือมัน ๑๘๒ วัน ๒ วันส่วนเกินเกิดอะไรขึ้นครับ ผมเลยบอกว่าวรรคสองนี่ท่านเขียนผิด ท่านเขียนด้วยความมั่นใจว่าเสียงมากลากไปได้ รัฐธรรมนูญนี้ขัดขวางอย่างไรก็ไม่ได้ ท่านจะแก้ไขอย่างไรก็ได้ ปิดอภิปรายอย่างไรก็ได้ คำวินิจฉัยของประธานเป็นที่สุด ท่านเลยมั่นใจว่าอย่างไรก็ผ่าน อาจจะเสนอทูลเกล้าฯ ให้ช้านิดหนึ่ง จะได้จบก่อนวันที่ ๒ ตุลาคมเดือนหน้า เมื่อผมอภิปรายอย่างนี้แล้ว เพื่อให้ไปเข้าข่าย ๑๘๐ วัน ท่านกรรมาธิการพยักหน้า แสดงว่าผมพูดจริงครับ และพูดถูกครับ ไม่ว่าในประเด็นไหนก็ตาม ในเรื่องเสียงข้างมากลากไป หรือการวินิจฉัยของประธานเป็นที่สุด เพราะฉะนั้นท่านประธานครับในวรรคสองนี้ผมจึงไม่เห็นด้วย และคิดว่ามันขัดกันเองครับ ท่านมาจำกัดสิทธิว่า ๒ วันนี้ ถ้ามีใครมีอันเป็นไปหลังวันที่ ๓๐ นี้ครับ ท่านบอกว่าไม่ต้องเลือกตั้งซ่อม ผมเลยคิดว่าอันนี้เป็นการจำกัดสิทธิเขาและขัดกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ ที่ผมได้กล่าวไปข้างต้นนะครับ ทั้งส่วนที่ต้องสรรหาเพิ่มเติมและเลือกตั้งเพิ่มเติมหรือเปล่า จะเป็นการกระทำมิได้ เพราะฉะนั้นผมขอให้บันทึกไว้ตรงนี้ครับ ว่าสมมุติถ้ารัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอันนี้มีอันเป็นไปไม่ว่าอย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจากการร้องผ่านศาลรัฐธรรมนูญ หรือไม่ร้องผ่านศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม ถ้ามีอันเป็นไปไม่สามารถบังคับใช้ได้ แล้วไปมีผลบังคับใช้หลังวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๗ คือปีหน้า ผมคิดว่ากรรมาธิการทุกท่านที่นั่งอยู่ตรงนี้จะต้องรับผิดชอบและผู้ที่ลงมติทุกมาตราทั้งฉบับจะต้องรับผิดชอบต่อไป ขอบคุณมากครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ต้องขอชื่นชมท่านจุฤทธิ์อีกครั้งหนึ่งนะครับที่อภิปรายในกรอบวาระที่สองถูกต้องตามข้อบังคับครบถ้วนครับ ต้องขอขอบคุณครับ

นายจุฤทธิ์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตนิดเดียวครับ ผม จุฤทธิ์ ลักษณวิศิษฏ์ นะครับ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก็ขอขอบคุณท่านประธานนะครับที่ให้ความชื่นชมผม แต่ว่าเรียนนิดเดียวครับ ท่านจะนำผมไปเปรียบเทียบกับสมาชิกท่านอื่นไม่ได้ เพราะลักษณะการอภิปรายจะเป็นรูปแบบของท่านใครท่านมันนะครับ เพราะฉะนั้นเมื่อท่านนำผมไปเปรียบเทียบท่านอื่นผมเกรงว่าจะทำให้ท่านอื่นรู้สึกว่าท่านประธานกับผมมีอะไรกันหรือเปล่า ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมไม่ได้เอาไปเปรียบเทียบกับใครหรอกครับ ผมมองในข้อบังคับ เห็นว่าท่านอภิปรายต้องโดยข้อบังคับครบถ้วน ผมก็ชื่นชมเท่านั้นเอง ไม่ได้เปรียบเทียบใครเลยครับ เชิญท่าน ส.ว. พรพันธุ์ครับ เชิญครับ

นางพรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ดิฉัน แพทย์หญิงพรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาสรรหา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันแปรญัตติในมาตรา ๑๐ ให้ตัดออกทั้งหมดนะคะ ด้วยเหตุผลที่เมื่อดิฉันคิดในภาพรวม โดยเฉพาะระหว่างมาตรา ๑๐ แล้วก็มาตรา ๑๒ ถ้าหากว่ามันเป็นไปตามที่ได้กำหนดไว้ในร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญ ก็หมายความว่าในอีก ๓ ปีข้างหน้านี้ ในวุฒิสภาก็จะมีสมาชิกวุฒิสภา ๒๗๓ คน ซึ่งรวมเลือกตั้ง ๒๐๐ คนเข้ามา ดิฉันคิดว่าในจำนวนนี้มันเป็นจำนวนซึ่งเกินกว่าที่มีอยู่นี้ประมาณเกือบเท่าตัวนะคะ ซึ่งถ้าเผื่อดูในกายภาพเป็นการสิ้นเปลืองทั้งสถานที่ ทั้งงบประมาณที่จะใช้จ่ายนะคะ เป็นค่าใช้จ่ายของ ส.ว. แต่ละคน เปลืองที่จอดรถ เปลืองเวลาที่จะต้องมาทำงาน โดยที่ในมาตรา ๑๒ นั้นก็ได้แก้ไขเพิ่มเติมว่า เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเป็นการทั่วไปแล้ว ----------

สมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๐ จะปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการพิจารณาในบุคคลดำรงตำแหน่งหรือถอดถอนบุคคลใดออกจากตำแหน่งตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมิได้ จนกว่าสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้งทั่วไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้เข้าปฏิบัติหน้าที่ เพราะฉะนั้นในลักษณะแบบนี้ก็ทำให้สมาชิกวุฒิสภาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เป็นพวกสรรหานะคะ ก็คือไม่สามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญได้ หน้าที่ที่สำคัญอันหนึ่งก็คือการแต่งตั้งหรือถอดถอนบุคคล อันนี้ก็เท่ากับเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ และนอกจากนั้นดิฉันคิดว่าการให้มาตรานี้คงอยู่ก็เป็นการขัดต่อหลักการของการแก้ไขในร่างนี้ด้วยเช่นเดียวกัน เพราะว่าในร่างนี้มีการแก้ไขที่ระบุว่าโดยหลักการและเหตุผล ก็คือแค่ให้แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยโดยกำหนดให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งเท่านั้น เสร็จแล้วในมาตรา ๑๐ กลับให้คงไว้โดยมีสรรหาอยู่และในขณะเดียวกันก็มีการแก้ไม่ให้ทำหน้าที่ของการเป็นสมาชิกวุฒิสภาอย่างเต็มที่ ฉะนั้นดิฉันคิดว่ามันขัดทั้งหลักการและเหตุผล ขัดทั้งรัฐธรรมนูญ มันขัดกันพันพัวไปหมด ความเห็นของดิฉันก็คือขอให้ตัดออกแล้วก็ความจริงแล้วก็ไม่จำเป็นที่จะต้องให้สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากสรรหาอยู่จนกระทั่งครบตามวาระที่ควรจะเป็น เพราะว่ามันเป็นการเกินจำนวนไปแล้วก็รุงรังเปล่า ๆ แล้วก็สิ้นเปลืองงบประมาณ นอกจากนั้นก็ทำหน้าที่ได้ไม่เต็มที่นะคะ แล้วก็ทำให้กลายเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ผิดรัฐธรรมนูญไปด้วย เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ก็คิดว่ามันไม่จำเป็น ก็เลยเสนอให้ตัดมาตรา ๑๐ ออกไปทั้งมาตรา ขอบคุณค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณท่าน ส.ว. พรพันธุ์ เหมือนกันนะครับที่อภิปรายอยู่ในกรอบข้อบังคับครบถ้วนครับ เชิญคุณหมอสุกิจครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมได้แปรญัตติในมาตรา ๑๐ ของร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้นะครับ แล้วก็เป็นมาตราที่ไม่ขัดกับหลักการ เพราะว่าก่อนหน้านี้ผมแปรญัตติมาที่มาตรา ๆ กรรมาธิการโดยเฉพาะท่านประธานคณะกรรมาธิการท่านก็บอกว่าขัดหลักการหมดเลยนะครับ แต่ยังโชคดีที่ท่านประธานได้กรุณาให้ได้อภิปรายกันบ้าง ได้แสดงความคิดเห็นกันบ้าง ก็นับเป็นปรากฏการณ์ครั้งแรกนะครับ ผมแม้จะอยู่ในสภาไม่นาน แต่ก็เพิ่งเห็นคราวละนี้ครับที่กรรมาธิการสามารถมาชี้ได้ว่าเราขัดหลักการแล้วก็มาใช้

พวกมากในสภาลากไปนะครับ ที่ทำให้พวกผมเกือบจะเสียสิทธิไป ก็ขอบคุณท่านประธานที่ให้สิทธิคืนมา แต่มาตรา ๑๐ สบายเลยครับ เพราะว่าผมไม่ขัดหลักการครับ แล้วก็เหมือนกับมาตราอื่น ๆ ที่ผมแปรญัตติก็คือผมแปรญัตติตัดทั้งมาตราครับ เพราะอย่างที่ท่านจุฤทธิ์ก็ได้พูดไปแล้วว่ามาตรา ๑๐ ก็เหมือนกับเป็นบทเฉพาะกาลนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าผมไม่รับตั้งแต่แรกแล้ว ตั้งแต่วาระที่หนึ่งผมไม่รับการแก้ไขแล้ว ผมลงมติคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้แล้ว ก็ไม่รู้จะมีบทเฉพาะกาลไปทำไมนะครับ เหตุผลแรกก็คือวาระที่หนึ่งผมไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้ ซึ่งประเด็นสำคัญก็คือที่ท่านตัด ส.ว. สรรหาออกไปนะครับ----------

เพราะผมได้อธิบายตั้งแต่การอภิปรายในวาระแรกไปแล้วว่า ส.ว. ต้องมีความหลากหลาย พอสมควรในการที่จะทำหน้าที่ให้ได้ตามที่พี่น้องประชาชนคาดหวังไว้ ที่มาบอกว่าไม่ยึดโยงกับประชาชน คืนอำนาจให้กับประชาชนบ้าง หลาย ๆ ท่านก็ได้อภิปรายมา ได้พูดมาข่มพวกผมในทำนองอย่างนี้ ถามจริง ๆ เถอะท่านได้เคยไปพูดไปถามกับพี่น้องประชาชนหรือยังว่าเขาต้องการ ส.ว. แบบไหน ผมเชื่อว่าถ้าพี่น้องประชาชนได้ฟังการอภิปรายมาตลอดที่ผ่านมาเขาก็คงจะแยกแยะออกแล้ว ว่า ส.ว. ต้องไม่เหมือนกับ ส.ส. เราเลือก ส.ส. มาเราทำหน้าที่นิติบัญญัติออกกฎหมาย ในขณะเดียวกัน ส.ว. ถ้าถามพี่น้องประชาชนนะครับพี่น้องประชาชนเขาจะตอบคำแรกเลยว่า ส.ว. มาทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงของ ส.ส. เพราะในอดีตผมก็เคยลงสมัคร ส.ว. นะครับ แล้วก็เป็น ส.ว. ที่ได้รับการเลือกตั้งมาด้วยเมื่อปี ๒๕๔๙ ไม่ต้องไปบอกเขาเลยครับว่า ส.ว. ไปทำหน้าที่อะไร เพราะเขามีความรู้ เขาศึกษากันมานานแล้วเขาบอกว่า ส.ว. มาทำหน้าที่กลั่นกรองกฎหมาย ชาวบ้านรู้ก่อนเราเสียอีกครับ เพราะฉะนั้นในการที่มาตัด ส.ว. ที่มีความรู้ที่สามารถที่จะมากลั่นกรองกฎหมายได้ในทุก ๆ ทาง ทุก ๆ สาขาอาชีพ ทุก ๆ เหล่าวิชาความรู้ หรือทุก ๆ ชุดความคิดอย่างที่ท่านชำนิพูดก็ต้องอาศัยความหลากหลายอันนี้ครับ อันนี้คือความเสียดายของผมนะครับที่ผมต้องระบายบอกกับท่านประธานว่า ถ้าเกิดกฎหมายฉบับนี้ การแก้ไขครั้งนี้สำเร็จสิ่งนี้จะหายไปก็คือส่วนของความหลากหลายของสมาชิกวุฒิสภาในอนาคตนะครับ ท่านประธานครับ เดี๋ยวท่านหาว่าผมนอกประเด็น มาตรา ๑๐ ที่ผมตัดออกทั้งมาตราก็จะมีอยู่ ๒ วรรคนะครับ วรรคแรกบอกว่า ให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีสมาชิกภาพอยู่ในวันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับยังคงมีสมาชิกภาพและปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภาต่อไป อันนี้ท่านก็อาจจะสงสัยว่าแล้วผมมาตัดทำไมเพราะถ้าตัดอย่างนี้แล้วมันก็มีผลเสีย หมายความว่าพอกฎหมายสามารถแก้ไขได้ สมาชิกวุฒิสภาก็จะหมดไปจากสภาทันที สภานี้ก็จะเป็นสภาเดียว ไม่มีเหตุผลที่จะตัด อันนี้ผมอธิบายได้ครับว่าที่ผมตัดก็เพราะผมยังมีความมั่นใจอยู่ลึก ๆ คือใครจะคิดอย่างไรก็ตามใครจะวิจารณ์ ใครจะอ้างเหตุผลอะไรก็ตาม ผมก็มีความคิดของผม ผมยังเชื่ออยู่ลึก ๆ ว่าการแก้รัฐธรรมนูญครั้งนี้ไม่มีทางที่จะสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยเหตุผลหลาย ๆ อย่าง ทั้งที่ท่านสมาชิกหลายท่านนะครับได้พูดกันถึงเงื่อนไขของห้วงเวลาต่าง ๆ ว่าต้องใช้เวลากี่เดือน ๆ อันนี้ผมก็คงจะไม่พูดซ้ำ เดี๋ยวก็หาว่าวนเวียนซ้ำซากกันอีก แต่สิ่งที่ผมกำลังจะพูดก็คือมันยังมีเวลาหลังจากที่เราเสร็จวาระที่สองไปแล้วนะครับ ก็อาจจะอีกถึงวันศุกร์นี้

ก็อาจจะจบหรือไม่จบผมก็ไม่ทราบนะครับ เพราะว่าทางพวกผมก็ยังมีผู้ที่จะแสดงความคิดเห็นอีกมากมายทีเดียว เนื่องจากว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ การแก้รัฐธรรมนูญก็คือการแก้กฎหมายที่ใหญ่สุดของประเทศ เพราะฉะนั้นเพื่อน ๆ สมาชิกทุกคนก็อยากจะมีส่วนร่วม ไม่ว่าจะเป็นการสนับสนุนหรือในด้านตรงกันข้าม เพราะฉะนั้นฝ่ายผมในฐานะที่ผมเป็นวิปอยู่ก็ทราบดีว่ายังมีเพื่อนสมาชิกอีกจำนวนมากมายที่จะแสดงความคิดเห็น โดยเฉพาะบทเฉพาะกาลนี่ก็เป็นเรื่องที่สำคัญทีเดียว ----------

เพราะฉะนั้นก็ยังบอกไม่ได้ครับ แต่ที่บอกได้ก็คือหลังจากจบวาระที่สองไปแล้วยังมีเวลาเหลืออีก ๑๕ วัน เป็น ๑๕ วันที่มีค่าที่สุดสำหรับพี่น้องที่เป็นสมาชิกวุฒิสภาแล้วก็พี่น้องที่เป็น ส.ส. เพื่อน ๆ ส.ส. เพื่อน ๆ วุฒิทั้งหลายนะครับ ที่ท่านจะได้ใช้เวลา ๑๕ วัน อันนี้ไปไตร่ตรองอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งผมใคร่จะขอร้องท่านทั้งหลายที่เป็นสมาชิกรัฐสภาที่ทรงเกียรติแห่งนี้อยู่ตรง ณ ที่นี้ ขอให้ท่านได้เห็นกับประโยชน์ของประเทศชาติว่าการแก้ไขครั้งนี้มันได้เกิดอะไรขึ้นกับประเทศชาติในอนาคต ขอให้ใช้เวลานี้กลับไปทบทวน ท่านจะได้เห็นหลายสิ่งหลายอย่างที่กรรมาธิการได้ทำกับร่างที่ท่านรับหลักการไว้ในขั้นต้น ในวาระแรกอย่างเช่นผมยกตัวอย่างง่าย ๆ ว่าที่กรรมาธิการได้ปู้ยี่ปู้ยำไปนะครับ ทำให้ร่างที่ผ่านมาในวาระแรกรับหลักการมาอย่างหนึ่ง ตอนนี้มันเปลี่ยนไปแล้วครับ มันไม่ได้ตรงกับที่รับหลักการทั้งหมดเลย อย่างเช่นที่เขายึดหัวใจสำคัญที่สุด อย่างที่ผมได้กราบเรียนไปแล้วว่าผมก็เคยสมัคร ส.ว. ผมก็อ่านกฎหมายที่เกี่ยวกับ ส.ว. ถึงแม้ว่าจะเป็นฉบับที่ผมลงเลือกตั้งเป็นปี ๒๕๔๐ แต่สิ่งที่เขาคงเอาไว้ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญที่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ยังคงเก็บไว้นั่นก็คือความเป็นกลางครับ ความเป็นกลางทางการเมือง ถือว่าเป็นหัวใจที่สำคัญที่สุดของความเป็นสมาชิกวุฒิสภาของประเทศไทย นอกจากว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงแนวคิดว่าต่อไปให้สมาชิกวุฒิสภามาสังกัดพรรคการเมืองอะไรได้ อย่างนั้นก็ค่อยว่ากันไปครับ แต่ที่ผ่านมาเราถือให้สมาชิกวุฒิสภา ที่สำคัญที่สุดก็คือคงความเป็นกลางทางการเมือง แต่สิ่งที่กรรมาธิการได้ทำ ผมเรียกว่าปู้ยี่ปู้ยำครับ ทำให้สิ่งนี้ไขว้เขวไปเลย เอาพรรคการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้อง ท่านจะมาแก้ตัวอย่างไรก็ตามครับ แต่ผมบอกแล้วว่าผมไม่ใช่นักกฎหมาย แต่ผมเป็นนักใช้สามัญสำนึก มันบอกได้ทันทีครับ คนที่มีสามัญสำนึกที่ปกติบอกได้ทันที ถ้าวันนี้เป็น ส.ส. พรุ่งนี้มาสมัคร ส.ว. ได้ ความเป็นกลางทางการเมืองโดยใช้สามัญสำนึกมันเกิดขึ้นไม่ได้หรอกครับ กลิ่นอายของความเป็นพรรคก็จะติดมา

(จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : คุณหมอครับ มีผู้ประท้วงครับ ผมว่าคุณหมอทราบดีอยู่แล้วครับ ผมว่าเอาพอสมควร เข้าประเด็นดีกว่ากระมังครับ ไม่อย่างนั้นก็มีผู้ประท้วงหลายท่าน

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : คงประเด็นเดียวกันนะครับ ไม่ต้องประท้วงก็ได้ครับ ผมเตือนไปแล้ว เดี๋ยวก็คงอีกไม่นาน

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ใช่ครับให้เข้าประเด็น ๑๐ นาทีแล้วครับ ขอบคุณครับท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : คุณหมอครับจะได้อภิปราย ไม่ต้องมีคนประท้วงครับ ผมว่าเข้าประเด็นแล้วกระชับครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ได้ครับ ผมจะอภิปรายต่อครับก็รู้ดีอยู่แล้วครับว่าสมองคนบางคนก็คิดได้เท่านั้นละครับ

(จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านถอนครับ คุณหมอถอนครับ จ่าประสิทธิ์ เชิญครับ

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดสุรินทร์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องประท้วงผู้อภิปรายตามข้อ ๔๓ และขอใช้สิทธิพาดพิง กรณีที่กล่าวหาว่าผมสมองแค่นี้ครับ ความจริงแล้วนี่ที่ผมมีโอกาสมาทำหน้าที่ตรงนี้เพราะพี่น้องชาวสุรินทร์ได้ให้โอกาสผม พูดอย่างนี้ดูถูกพี่น้องของผมครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : วนเวียน ซ้ำซากครับ เมื่อเช้าพูดแล้วอย่างนี้

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : คนสุรินทร์เขาฉลาดครับ ผมไม่ได้ฉลาดไปกว่าพี่น้องประชาชนคนสุรินทร์ แต่วันนี้พี่น้องประชาชนเขาฉลาดเลือกผมแค่นั้นเอง ท่านเป็น ส.ส. มานานก่อนผมท่านต้อง

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : พอแล้วครับ ขอให้ถอนเถอะครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ท่านประธานให้ผมถอนคำว่า

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ที่ไปว่าสมองอะไรนั่น

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : มีสมองแค่นี้คือทุกคนก็มีสมอง

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ถอนดีกว่าครับคุณหมอจะได้อภิปรายต่อครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ครับ ถอนครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ก็สมองเรามันไม่โตไปกว่า

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญต่อของท่านดีกว่าขอให้อยู่ในประเด็น แล้วก็กระชับนะครับ ใช้เวลาพอสมควรแล้วครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ผมกำลังอภิปรายว่าผมมีความมั่นใจว่ากฎหมายฉบับนี้มันจะไม่ผ่าน เพราะเหตุผลก็คืออีก ๑๕ วันนี้คนที่เป็นสมาชิกวุฒิสภา คนที่เป็น ส.ส. ต้องกลับไปคิดทบทวนว่ากรรมาธิการได้เปลี่ยนแปลงคือวาระแรกนี้ท่านรับมาแล้วนะครับ อันนั้นผมก็ไม่ว่าอะไรครับ แต่เรารับมาอีกอย่างหนึ่งท่านประธานเข้าใจไหมครับ วันนี้กรรมาธิการเข้าวาระที่สองมันมีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ผมบอกว่าปู้ยี่ปู้ยำ ก็คือทำให้ความเป็นกลางทางการเมืองที่ถือว่าเป็นหัวใจสูงสุดของ ส.ว. ของประเทศไทย ตั้งแต่ยุคแรกที่มีมาจนถึงปัจจุบันนี้ครับ ยุคความเป็นกลางนี้ละที่เป็นหลักสำคัญ แต่กรรมาธิการชุดนี้ได้ทำให้สิ่งนี้มันเสียไป และผมก็แค่ยกตัวอย่างนิด ๆ หน่อย ๆ เท่านั้น ท่านประธาน ตอนนี้ท่านให้ผมพูดต่อนะครับ ว่าผมไม่ได้ออกนอกประเด็นเลยครับ ดึงเอาความเป็นสภาครอบครัว ดึงความเป็นส่วนตัว

(นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : คุณหมอครับ ยังไม่เข้าประเด็นเลยครับ คุณหมอเข้าประเด็นเถอะครับ แล้วก็ขอให้กระชับครับ ท่านจิรายุเชิญครับ

นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร เขต ๑๘ คลองสามวา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ประท้วงท่านประธานตามข้อบังคับ ข้อ ๕ และประท้วงผู้กำลังอภิปรายตามข้อบังคับ ข้อ ๔๓ ด้วยเหตุผลดังนี้ครับ ผมพยายามอดทนฟังมาตั้งแต่นาทีที่สอง ท่านพูดคำว่า พวกมากลากไป นาทีที่เจ็ดท่านพูดคำว่า ปู้ยี้ปู้ยำ นาทีที่แปดครึ่ง ท่านประธานครับ พูดคำว่า สามัญสำนึกมีหรือเปล่า แล้วก็นาทีต่อมาก็คือตำหนิติเตียน เพื่อนสมาชิกบอกสมองคิดได้แค่นี้ ท่านประธานครับ ผมมีคำหน้าว่า นาย อาจจะสู้นายแพทย์สุกิจไม่ได้ คำนำหน้ามากกว่าผม แต่ผมคิดว่าคนที่มีวัยวุฒิคุณวุฒินี้น่าจะเข้าเรื่อง

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : อย่าไปพาดพิงกันเลยครับ คุณหมอครับ ขอความกรุณาเถอะครับ เข้าประเด็นเถอะครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ผม สุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ พูดไปพูดมาผมก็ไม่รู้ว่าจะเข้าประเด็นอย่างไรครับ เพราะผมมีความเชื่อของผมว่าผมอยู่ในประเด็น แต่ถ้าท่านบอกให้เข้าประเด็นผมก็ยินดีครับท่านประธานครับ ท่านไม่ต้องกดไมโครโฟนครับ ก็สรุปว่าในอีก ๑๕ วันนี้ถ้ามีการทบทวนขึ้น ผมก็ไม่ทราบว่าวาระที่สามจะเป็นอย่างไร ความคิดของหลายคนอาจจะเปลี่ยนไป รัฐธรรมนูญนี้อาจจะไม่ได้รับการลงมติเห็นชอบก็ได้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมแปรญัตติเอาไว้ก็จะถูกต้อง ก็คือมันก็ต้องยกเลิกไปใช่ไหมครับ แล้วเหตุผลอย่างนี้มันไม่เข้าประเด็นหรือครับท่านประธาน

อีกประเด็นหนึ่งก็คือที่ผมมีความเชื่อว่ามันจะไม่ได้ใช้ ก็คือเรื่องของการแปรญัตติ การทำงานของกรรมาธิการอีกนั่นละครับ ที่ได้มีการชี้ออกมาแล้วว่ามีหลายเรื่องที่แปรญัตติเกินหลักการ แปรญัตติผิดหลักการ คือท่านบอกว่าพวกผมผิดหลักการ แต่เวลาตัวท่านทำ ท่านก็ทำเกินหลักการ ผิดหลักการ ซึ่งคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายก็ได้ชี้เรื่องนี้ออกมาแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นมันก็เป็นไปได้อีกครับ ที่ว่ามันจะไม่ผ่าน เมื่อมันไม่ผ่าน มาตรานี้มันก็ถูกตัด มันก็ใช้ไม่ได้ มันก็ตรงกันไหมครับกับที่ผมแปรญัตติเอาไว้ นอกจากนั้นในระหว่างการพิจารณาก็มีหลายมาตราที่มีการถกเถียงกัน มีการประท้วงกันวุ่นวายครับว่ากระทำผิดข้อบังคับ อย่างเช่น การเสนอผิดอภิปราย ซึ่งท่านประธานก็ได้

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : คุณหมอครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ท่านประธานครับ ผมจะชี้ไม่ได้หรือครับว่าอันนี้จะถูกยกเลิกไปอย่างไร

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่าเข้าประเด็นดีกว่าครับ แล้วประเด็นนี้มันก็วกวน ซ้ำซาก พูดกันทุกวัน แล้ววันหนึ่งก็พูดกันหลายรอบ ผมว่าเข้าประเด็นดีกว่าครับคุณหมอ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานท่านลืมไปแล้วหรือครับว่าผมตัดออกทั้งมาตราครับ เพราะฉะนั้นผมก็พยายามที่จะแสดงเหตุผลว่าทำไมถึงตัดออกทั้งมาตรา เหตุผลของผมก็คือมันจะต้องถูกยกเลิก เมื่อจะต้องถูกยกเลิกก็ต้องบอกเหตุผลสิครับ เหตุผลต่าง ๆ ก็คืออย่างเช่นกรณีที่ดำเนินการพิจารณาในวาระที่สองผิดข้อบังคับ ผิดข้อบังคับก็หมายถึงว่าผิดรัฐธรรมนูญ เพราะการทำงานของเรา เราต้องอาศัยข้อบังคับ

(นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงครับ เชิญครับ

นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานให้ความกรุณาหลายครั้งแล้วนะครับ ผู้อภิปรายยังไม่ได้นอนคืนนี้เลย ตั้งใจจะฝันร้ายแล้ว จริง ๆ ท่านก็ตีความ ตอบเอง โน่นนี่นั่นเองหมด นอนก่อนครับแล้วค่อยฝันร้าย ท่านประธานช่วยวินิจฉัยตามข้อบังคับข้อ ๕ ด้วยครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ คุณหมอครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมเป็นประธานนะครับ เพราะฉะนั้นเขาให้อำนาจประธานในการวินิจฉัย และวินิจฉัยแล้วถือว่าเป็นที่สุด ไม่ได้ให้อำนาจสมาชิกที่อภิปรายวินิจฉัยตัวเองนะครับ ฉะนั้นผมวินิจฉัยหลายครั้งแล้วว่าไม่ได้อยู่ในประเด็น ก็ขอความกรุณาให้เข้าประเด็น ก็ใช้เวลา ๑๐ กว่านาทีแล้วครับ ท่านก็ยังไม่ยอมเข้าประเด็นสักที ประเด็นที่สงวนคำแปรญัตติเอาไว้ ตัดในมาตรา ๑๐ นะครับ ก็คือตัดในส่วนที่หลังจากรัฐธรรมนูญมีผลบังคับใช้ก็ยังให้สมาชิกยังคงสภาพอยู่อะไรก็ว่ากันไปตามที่ท่านตัด ไม่เห็นด้วยเพราะอะไร แต่จะไปอ้างเหตุ ที่พูดนั้นมันไม่มีเหตุผลครับ เพราะฉะนั้นผมว่าเข้าประเด็นนะครับ ท่านใช้เวลามาพอสมควรแล้วครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : หมายถึงว่าท่านประธานมั่นใจว่ากฎหมายฉบับนี้ต้องผ่านวาระที่สามแน่นอนอย่างนั้นใช่ไหมครับ ถ้าท่านพูดอย่างนั้น

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มันไม่ใช่ประเด็นที่จะมาอ้างที่จะพูดอะไรก็ได้ ไม่ใช่ครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : นี่เป็นการแสดงเหตุผลอย่างหนึ่งนะครับในการตัด เอาละครับผมไม่เถียงท่านประธานแล้วครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ดีแล้วครับไม่เถียง เพราะข้อบังคับก็ไม่ให้อำนาจที่จะมาเถียงประธานอยู่แล้ว คำวินิจฉัยถือว่าที่สุด ทีนี้เพื่อให้การประชุมเรียบร้อยครับ คุณหมอครับ เราก็อยู่ด้วยกันมาพอสมควรครับ ผมว่าให้เกียรติซึ่งกันและกันดีกว่านะครับ บรรยากาศจะได้ไม่เสียหาย ขอให้เข้าประเด็นและกระชับครับคุณหมอครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ขอบคุณครับท่านประธานครับ ผม สุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ผมไม่เคยดื้อกับท่านประธานครับ ประเด็นที่ท่านประธานชี้ให้ผมก็คือว่าเมื่อตัดแล้ว ส.ว. จะอยู่หรือจะไม่อยู่นะครับ เมื่อตัดแล้ว ส.ว. ไม่อยู่แน่นอนครับ เมื่อ ส.ว. ไม่อยู่ ผมเรียนตรง ๆ เลยว่าผมไม่ได้มีความรังเกียจอะไร ส.ว. ชุดนี้ และผมชื่นชมหลาย ๆ ท่านด้วยครับ ก็อยากให้ท่านอยู่ครับ แต่ทีนี้ผมก็ไม่รู้จะอ้างเหตุผลอย่างไรในการตัด เพราะว่าผมก็รักชอบ ส.ว. ผมก็เลยต้องอ้างเหตุผลอย่างนี้ครับ ก็คือว่าผมคิดว่ามันไม่ผ่านหรอกครับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ต่อไปถึงวรรคสอง ท่านไม่ต้องกดครับ ผมถึงวรรคสองนี้ก็คงจะเข้าเรื่องแล้ว แล้วก็เป็นประเด็นสำคัญที่ผมว่าท่านกรรมาธิการต้องฟังให้ดีนะครับ ในวรรคสองท่านเขียนไว้ว่าอย่างไรครับ ในกรณีที่การดำรงตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภาตามวรรคหนึ่งว่างลงตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ต้องดำเนินการเลือกตั้งหรือสรรหาสมาชิกวุฒิสภาขึ้นใหม่แทนตำแหน่งที่ว่าง เขียนได้อย่างไรครับกฎหมายอย่างนี้ ท่านประธานคณะกรรมาธิการตอนที่พวกผมอภิปรายในมาตรา ๒ ที่ตัดทั้งมาตรา ท่านบอกว่ากฎหมายทุกฉบับต้องมีวันใช้บังคับ วันนั้นผมตัดทั้งมาตราก็คือตัดวันบังคับใช้ ท่านประธานคณะกรรมาธิการท่านโต้

ท่านบอกว่ากฎหมายทุกฉบับต้องมีวันบังคับใช้ ทีนี้ผมขอเรียนถามกลับไปบ้างครับว่า กฎหมายสามารถใช้ได้ก่อนวันบังคับใช้หรือครับ เดี๋ยวท่านต้องตอบผมนะครับประเด็นนี้ เพราะว่าถ้าเขียนอย่างนี้ท่านประกาศก่อนใช้เลยนะครับ วันนี้ท่านต้องไม่ลืมว่าเราใช้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ อยู่ ----------

- ๔๖/๑

ท่านบอกว่าวันนี้ ถ้าเกิด ส.ว. ส.ส. คนไหนนะครับ ส.ว. คนไหนเกิดเสียชีวิต ตายลง หรือว่างลง ด้วยอย่างไรก็ตามนี้ ท่านบอกว่า ต้องไม่มีการเลือกซ่อมแทนตำแหน่งที่ว่าง ท่านอาศัยอำนาจอะไร กฎหมายที่ท่านร่างมานี้ มันยังไม่ได้ประกาศใช้เลยนะครับ มันจะมีผลมาบังคับมาห้ามเขาได้อย่างไร ผมว่าเป็นการเขียนกฎหมายที่แปลกมาก อย่างไรก็ยังต้องใช้รัฐธรรมนูญ มาตราที่บอกว่า เมื่อมีตำแหน่ง ส.ว. ว่างลง ต้องมีการเลือกตั้ง มาตรา ๑๒๐ นะครับที่กำหนดไว้อย่างนั้นว่า เมื่อว่างลงต้องมีการเลือกตั้ง ต้องมีการสรรหาด้วยนะครับ แต่ท่านมาเขียนอย่างนี้ ผมไม่เข้าใจว่าเขียนได้อย่างไร มันเป็นกฎหมายประเภทไหนที่สามารถที่จะมาบังคับใช้ล่วงหน้าได้ เพราะกฎหมายฉบับนี้อย่างที่ผมอภิปรายมาตั้งแต่ต้นเลยครับก็ยังไม่รู้เลยว่ามันจะผ่านหรือไม่ผ่าน อันนั้นประเด็นหนึ่ง อีกประเด็นหนึ่งก็คือวันประกาศบังคับใช้ยังไม่มี เมื่อวันประกาศบังคับใช้ยังไม่มี ท่านจะมาบังคับใช้ได้อย่างไร ท่านต้องตอบครับ ถ้าท่านตอบไม่ได้ กฎหมายฉบับนี้ก็เป็นโมฆะครับ ท่านต้องส่งกลับไป ต้องดึงกลับไป แล้วก็ต้องตกไป เพราะฉะนั้นข้อนี้ครับ ท่านต้องตอบให้กระจ่าง แล้วก็อาจจะต้องไปไกลกว่านั้นด้วยนะครับ เรื่องนี้อาจจะถึงศาลรัฐธรรมนูญอีกเหมือนกัน ที่จะต้องมาตีความว่าการเขียนของท่านนอกจากแปรญัตติเกินหลักการไปแล้ว ท่านยังใช้อำนาจเกินวัน เกินขอบเขตไปด้วย เพราะฉะนั้นผมจึงถือว่าการที่ผมตัดออกทั้งมาตรา เป็นเรื่องที่ถูกต้องที่สุดแล้วครับ ผมก็ได้ใช้เหตุผลมาพอสมควรแล้วนะครับ แต่ท่านประธานคณะกรรมาธิการท่านอย่าลืม ท่านตอบคำถามผม เพราะท่านพูดไว้ตั้งแต่ตอนแรกแล้วว่า กฎหมายต้องมีวันประกาศใช้ เมื่อมีวันประกาศใช้ ทำไมสามารถมีผลบังคับใช้ก่อนวันประกาศใช้ได้ครับ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ รัฐสภายินดีต้อนรับคณะนักศึกษาและอาจารย์จากวิทยาลัยการอาชีพชุมแพ จังหวัดขอนแก่นนะครับ ด้วยความยินดีครับ และขอต้อนรับคณะผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง และผู้นำชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้วยความยินดีนะครับ เชิญผู้อภิปรายท่านต่อไป คุณหมอเธียรชัยครับ

(นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านฉัตรพันธ์มีอะไรครับ

นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) :

กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี พรรคประชาธิปัตย์ครับ เพื่อความสะดวกและความเรียบร้อยครับ ท่านประธานครับ ผมจะใคร่ขอรบกวนท่านประธานได้กรุณาแจ้งรายชื่อลำดับผู้อภิปรายล่วงหน้าสัก ๔ ท่านครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ได้ครับ

นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) : ขอบคุณมากครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ มีคุณหมอเธียรชัย และคุณหมอวรงค์ แล้วท่านธนา และท่านอานิกครับ เชิญครับคุณหมอ

นายเธียรชัย สุวรรณเพ็ญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตาก) : เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายเธียรชัย สุวรรณเพ็ญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตาก พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ในมาตรานี้นะครับ ผมคือผู้ที่แปรญัตติเสนอให้มีการตัดมาตรา ๑๐ ออกไปนะครับ มาตรา ๑๐ มีใจความว่า ให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีสมาชิกภาพอยู่ในวันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ยังคงมีสมาชิกภาพและปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภาต่อไป วรรคสองนะครับ ในกรณีที่การดำรงตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภาตามวรรคหนึ่งว่างลงตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ต้องดำเนินการเลือกตั้งหรือสรรหาสมาชิกวุฒิสภาขึ้นใหม่แทนตำแหน่งที่ว่าง เหตุที่ผมได้แปรญัตติตัดในมาตรา ๑๐ นี้ออกนะครับ ก็ด้วยเหตุว่าเมื่อผมอ่านมาตราทั้งสิ้น ๑๓ มาตราแล้ว มันอดที่จะเอาไปโยงกับมาตราหลัง ๆ หรือหลังจากมาตรา ๑๐ นี้ไม่ได้นะครับ ----------

โดยเฉพาะในมาตราที่เรียกว่า มาตรา ๑๒ ซึ่งรายละเอียดนี่ผมจะเอาไว้อภิปรายในโอกาสต่อไปนะครับ ในมาตรา ๑๐ อย่างที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายไปแล้วว่าดูเหมือนกับเขียนเอาไว้ดี เหมือนกับให้เห็นภาพว่าให้มีอยู่ในวันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับอยู่ แต่เมื่อมีการว่างลงกับบอกว่า ไม่ต้องดำเนินการเลือกตั้งหรือสรรหาสมาชิกวุฒิสภาขึ้นใหม่แทนตำแหน่งที่ว่าง การเขียนอย่างนี้มันมีผลกระทบนะครับ มีผลกระทบอย่างไรครับ ก็หมายความว่าผู้เขียนหรือคณะกรรมาธิการวิสามัญชุดนี้ต้องการที่จะไม่ให้มีจำนวนวุฒิสมาชิก ไม่ว่าจะมาจากการเลือกตั้งหรือจากการสรรหาก็แล้วกัน มีการเพิ่มจำนวนขึ้นทดแทนสิ่งที่ขาดหายไป ทำไมถึงเป็นเช่นนั้นครับ เรารังเกียจอะไรเขามากมายถึงขนาดนั้นครับ เพราะว่าบุคคลที่ได้รับการเลือกตั้งจากพี่น้องประชาชนมา ๗๖ จังหวัด จังหวัดละ ๑ คน รวมทั้งสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหาก็ล้วนแต่ทำคุณประโยชน์มายาวนานอยู่ตลอด แม้ว่าจะใกล้หมดวาระเพียงแค่ ๖ เดือนโดยประมาณนับจากนี้ไป เพราะฉะนั้นผมจึงไม่เห็นจะมีความจำเป็นว่าจะต้องมีไว้ทำไมในมาตรา ๑๐ นี้นะครับ ผมจึงตัดออก และเมื่อได้ไปอ่านในมาตรา ๑๒ ก็คือเมื่อให้มีแล้วดูเหมือนว่าดี มีแล้วแต่ปรากฏผลว่าไม่ให้ทำหน้าที่ ไม่ให้ทำหน้าที่อะไรครับ หน้าที่ที่สำคัญอย่างยิ่งของวุฒิสภาเราปฏิเสธไม่ได้ก็คือหน้าที่ในการแต่งตั้ง ถอดถอน หรือให้ความเห็นชอบกับใครครับ กับหน่วยองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญและองค์กรประกอบรัฐธรรมนูญซึ่งมีความสำคัญมาก ในความเห็นของผมเห็นว่ามาตรานี้เมื่อเกี่ยวพันกับมาตรา ๑๑๒ แล้วก็จะทำให้มีผลกระทบต่อการทำหน้าที่ของวุฒิสภาเป็นอย่างยิ่ง เมื่อไม่ให้ทำหน้าที่ใด ๆ ก็เหมือนกับยิ่งกว่าหุ่นยนต์ คือไปนั่งลอย ๆ ร่วมกับสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง ๒๐๐ คน เมื่อมีการถอดถอนหรือมีการให้ความเห็นชอบในตำแหน่งต่าง ๆ บทบาทก็ไม่มีครับ เพราะฉะนั้นการสรรหาองค์กรอิสระหรือบุคคลในองค์กรอิสระดังกล่าวที่มีความสำคัญมาก โดยเฉพาะก็คือ ป.ป.ช. ครับ ประเทศไทยเรามีปัญหาในเรื่องคอร์รัปชันสูงมาก พวกเราคงทราบดีนะครับว่าเมื่อวานนี้ก็ได้มีการตัดสินคดีซึ่งเป็นคดีที่ยาวนาน แต่ก็มีผลทำให้พี่น้องประชาชนเห็นว่าผู้ที่มีอำนาจในการดำเนินการต่าง ๆ ในเรื่องเกี่ยวกับการจัดหาสิ่งของต่าง ๆ หรือการบริหารราชการแผ่นดินมีการทุจริตคอร์รัปชันกันอย่างมากมายมโหฬาร เพราะฉะนั้น ป.ป.ช. ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักหน่วยงานหนึ่งก็จะถูกลดบทบาทลง หรือมาจากการเลือกตั้งจากการลงมติของสมาชิกวุฒิสภาเพียง ๒๐๐ คนที่มาจากการเลือกตั้ง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ก็จะมีโอกาสที่จะถูกแทรกแซงได้ในหลายมิติ เมื่อเรามาดู

ตำแหน่งของ ป.ป.ช. ท่านประธานครับ ป.ป.ช. เราบอกว่าเรามีวาระการดำรงตำแหน่ง ๙ ปี นับตั้งแต่ที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งและดำรงตำแหน่งเพียงวาระเดียว นอกจากนี้อาจพ้นตำแหน่งเนื่องจากตาย อายุครบ ๗๐ ปีบริบูรณ์ ลาออก ขาดคุณสมบัติ กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ วุฒิสภามีมติให้พ้นต้องคำพิพากษาให้จำคุก ขณะนี้ ป.ป.ช. เป็นอย่างไร สถานการณ์สิ้นสุดวาระดำรงตำแหน่งเบอร์ ๑ ครับ คือท่านประธาน ป.ป.ช. คนปัจจุบันขออนุญาตเอ่ยนาม นายปานเทพ กล้าณรงค์ราญ หมดอายุสิ้นสุดวาระตำแหน่ง ๑๐ สิงหาคม ปี ๒๕๕๘ ปีนี้ ๒๕๕๖ ปลายปีแล้วครับ ----------

เพราะฉะนั้นปี ๒๕๕๗ ปี ๒๕๕๘ วุฒิสมาชิก ๒๐๐ คนก็มีโอกาสที่จะเลือกตั้งได้ตามอิสระแน่นอนครับ ปีนี้ก็คือหมายถึงว่าพวกที่อยู่ก็คงอยู่ไม่ถึง แต่คนที่ได้พ้นวาระตำแหน่งเหลืออีกประมาณ ๖ วันก็คือคุณกล้าณรงค์ จันทิก ครบกำหนดวันที่ ๑๗ กันยายน ปี ๒๕๕๖ หมายเหตุที่ครบก็เพราะว่าครบอายุ ๗๐ ปี คนต่อไปก็คือวัน ๑๓ มีนาคม ปี ๒๕๕๗ คือปีหน้าหลังจากที่วุฒิสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งหมดวาระวันที่ ๒ มีนาคม วันที่ ๑๓ มีนาคม ปี ๒๕๕๗ มี ป.ป.ช. ท่านหนึ่งคือคุณใจเด็ด พรไชยา ก็จะหมดอายุ ซึ่งแน่นอนครับท่านก็คงไม่มีโอกาสที่จะมาสรรหาได้เพราะคงไม่ทันอยู่ดี ต่อมาก็เป็นของวันที่ ๒๒ กันยายน ปี ๒๕๕๘ อีก ๒ ท่าน ซึ่งผมจะไม่ขอเอ่ยนามเพื่อเป็นการประหยัดเวลา มีวันที่ ๒๒ กันยายน อีก ๔ ท่านครับ ในส่วนที่มีการเลือกตั้ง ป.ป.ช. ไปแล้ว โดยได้รับตำแหน่ง ก็คือผ่านการพิจารณาของวุฒิสมาชิกชุดนี้ครับ ชุดลูกผสมระหว่างเลือกตั้ง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์กับสรรหา หรือแต่งตั้ง ก็มีเพียง ๒ ท่าน คือคุณปรีชา เลิศกมลมาศ และ พลตำรวจเอกสถาพร หลาวทอง ผมขออนุญาตนะครับ ไม่มีอะไรเสียหาย เพราะฉะนั้นการเขียนมาตรานี้ไว้อย่างนี้ รวมกับมาตรา ๑๒ ที่ผมกล่าวแล้วนี้มันมีผลเกี่ยวโยงต่อเนื่องกัน แล้วอาจจะมีหน่วยงานอื่น ๆ อีกครับที่จำเป็นจะต้องใช้วุฒิสภาชุดที่มาจากการเลือกตั้ง เผอิญ กกต. ชุดนี้ก็จะหมดอายุประมาณวันที่ ๑๙ กันยายน ทุกท่าน ก็คงจะไม่มีปัญหาอะไรที่มีผลกระทบตอนนี้ สิ่งที่อาจจะมีผลกระทบต่อไปก็คือคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติวาระหมดอายุก็คือวันที่ ๒๕ มิถุนายน วันแต่งตั้งนะครับ ขออภัย วันแต่งตั้งคือวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ และวันครบกำหนดก็คือวันที่ ๒๔ มิถุนายน ปี ๒๕๕๘ อย่างนี้เป็นต้นนะครับ รวมทั้งการให้ความเห็นชอบกับอัยการนะครับ กับอัยการสูงสุด ซึ่งที่ผ่านมาก็ได้ผ่านไปแล้วที่ได้มีการให้ความเห็นชอบกับอัยการสูงสุดไปแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นในมาตราดังกล่าวนี้จึงมีผลกระทบต่อการมีส่วนแต่งตั้งหรือให้ความเห็นชอบวุฒิสมาชิกที่จะมีบทบาทลงคะแนนเสียงให้กับการแต่งตั้งชุดดังกล่าว ท่านประธานครับ ผมขอย้อนกลับไปที่ปี ๒๕๔๐ เนื่องจากว่าปี ๒๕๔๐ เป็นรัฐธรรมนูญที่พรรครัฐบาลขณะนี้เห็นว่าดีที่สุดเพราะว่าเราได้เคยมีการต่อสู้กันมาแล้วจากการที่ตั้ง ส.ส.ร. นะครับ จะให้มีการตั้ง ส.ส.ร. ขึ้นมาใหม่ แล้วก็ให้มีการเลือกตั้ง ส.ส.ร. เพื่อมีร่างรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ แต่เนื่องจากว่าติดขัด มีปัญหาขัดข้องทางกฎหมายก็ไม่สามารถลงมติได้ เพราะฉะนั้นการเสนอให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นรายมาตราดังกล่าวจึงมีผลที่จะทำให้เกิดความสำเร็จให้จงได้ คือไม่ได้ทั้งฉบับก็เอาอย่างนี้

เอาตรงร่าง คราวนี้ผมถึงได้เรียนให้ท่านประธานได้ทราบว่าเมื่อเราบูชาว่าปี ๒๕๔๐ ดีกว่าปี ๒๕๕๐ พรรครัฐบาลขณะที่พิจารณาคราวที่แล้วนะครับ ซึ่งผมก็ได้ชี้ให้เห็นว่าปี ๒๕๕๐ มันเหนือกว่าปี ๒๕๔๐ มาตราต่อมาตรานี้เหนือกว่ากัน ทำให้ผมเกิดความคิดว่ารัฐธรรมนูญนะครับท่านประธาน ไม่ว่าเราจะร่างดีเพียงใดก็ตาม แต่ถ้าผู้ที่ใช้รัฐธรรมนูญ คือเราจะสร้างระบบดีอย่างไรก็ตาม แต่ถ้าตัวบุคคลมันไม่ดี ผลก็ออกมาไม่ดีครับ ถ้าคนดี ระบบดี ประเทศไทยเจริญครับ ขณะนี้ปัญหาอยู่ตรงนี้ครับ บางครั้งเราได้คนดี แต่ระบบไม่ดี เพราะฉะนั้นเราจึงต้องมีการปฏิรูปรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ในเรื่องของคุณสมบัติ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : คุณหมอครับ เอาให้กระชับเข้าประเด็นหน่อยเถอะครับ เข้าประเด็นเลยนะครับ

นายเธียรชัย สุวรรณเพ็ญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตาก) : เผอิญผมไม่ได้มีโอกาสได้อภิปราย มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ ซึ่งเป็นหัวใจอันหนึ่งนะครับ ผมก็เพียงแต่ทบทวนให้ท่านประธานได้รับทราบ เพราะท่านประธานก็มีความเห็นว่ายังไม่สมควรปิดอภิปราย ควรจะให้พูดไว้ก่อนนะครับ จนกระทั่งหมดประเด็นและไม่มีผู้อภิปรายนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : คุณหมอครับ ผ่านมาแล้วครับ ขอให้กระชับหน่อนนะครับ

นายเธียรชัย สุวรรณเพ็ญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตาก) : แน่นอน ผมเพียงยกตัวอย่างสั้น ๆ เท่านั้นครับ อย่างเรื่องคุณสมบัติ ของปี ๒๕๔๐ พูดตรง ๆ ก็คือว่ายังมีการเว้นครับ เว้นวรรค ก็คือผู้ที่ดำรงตำแหน่งหรือเคย คำว่า เคยเป็น ในอดีตเขาไม่ให้มีนะครับ ให้เคยเป็นนี้ ยกห้าม ถือว่าเป็นข้อห้ามไม่ให้สมัคร หรือมีคุณสมบัติที่จะมาลงเลือกตั้งเป็นวุฒิสภาได้ อย่างน้อย ๑ ปีครับในสมัยนั้น ปี ๒๕๔๐ ๑ ปี แต่ปี ๒๕๕๐ ที่เราว่าเลวที่สุด เขากลับเห็นว่ามันไมเพียงพอ เขาก็เลยใส่ไป ๕ ปี แต่ขณะนี้รัฐธรรมนูญที่ขณะนี้กำลังจะแก้ไข ปี ๒๕๕๖

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : คุณหมอครับ ผมว่าเข้าประเด็นดีกว่านะครับ ใช้เวลามาเกินกว่า ๑๐ นาที เอาเข้าประเด็นนะครับ

นายเธียรชัย สุวรรณเพ็ญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตาก) : เข้าประเด็นครับท่าน ก็คือผมกำลังจะบอกว่าปี ๒๕๕๖ นี้กลับเลวยิ่งกว่าปี ๒๕๔๐ ครับ แล้วอย่างนี้ประเทศชาติเราจะพัฒนาได้อย่างไร ผมพูดถึงเชิงระบบนะครับ เพราะว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญนี้ก็คือการสร้างระบบปกครองประเทศให้มีความมั่นคงแข็งแรง เพราะฉะนั้นถ้าตัวแม่มันไปเสียแล้วนี้ครับ ทุกอย่างมันเสียหายไปหมดนะครับ ผมจึงบอกว่าการแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวที่กำลังพิจารณาอยู่ปัจจุบันนี้นะครับ ความคิดเห็นของคณะกรรมาธิการวิสามัญนะครับ ท่านได้ทบทวนดีหรือเปล่าว่าท่านได้ใช้สติปัญญาให้ความเห็นชอบอย่างไรนะครับ เพราะว่าดังกล่าวแล้ว มันเป็นลักษณะที่มันด้อยกว่าอดีตที่ผ่านมา ถ้าความเห็นชอบของท่านมันเสียตั้งแต่ต้น ต่อให้ท่านคิดชอบอย่างไรหรือเพียรพยายามอย่างไรมันก็ไปไม่ได้ครับ เพราะว่ามันไม่สามารถที่จะบรรลุสิ่งที่ท่านต้องการได้ ก็คือหมายความว่าบรรลุในสิ่งที่ทำให้ระบบสามารถนำไปแก้ไขให้กับประเทศชาติได้ หัวใจของการที่เรามาพูดกันในวันนี้มีเรื่องเดียวครับ คือเรื่องการออกแบบวุฒิสภาอย่างไรให้มีความเป็นกลางมากที่สุดครับ ไม่ใช่เป็นเรื่องของสิทธิครับ ประเด็นวันนี้มันอยู่ตรงที่ว่าสิทธิมีความสำคัญ แต่ก็ด้อยกว่าการที่จะค้นหา แสวงหาความเป็นกลางครับ เพราะฉะนั้นเมื่อผมได้อ่านพิจารณาทั้ง ๑๓ มาตราแล้ว และได้ดูมาตรา ๑๐ แล้ว ผมจึงเห็นว่าเป็นภาพมายา ผมไม่สามารถที่จะให้ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ผ่านไปได้ ผมจึงขอตัด

ทั้งมาตราครับ ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : รัฐสภายินดีต้อนรับคณะผู้บริหารสมาชิกสภาเทศบาลนะครับ เจ้าหน้าที่และ อสม. เทศบาลเมืองตากใบ จังหวัดนราธิวาส ด้วยความยินดีนะครับ เชิญคุณหมอวรงค์ครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม พรรคประชาธิปัตย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก ในฐานะสมาชิกรัฐสภา สิ่งที่อยากจะกราบเรียนกับท่านประธานและท่านกรรมาธิการคือผมได้เสนอคำแปรญัตติทุกมาตราครับ แต่เสียดายในช่วงที่ผ่านมาผมถูกตัดสิทธิไป อาจจะเป็นการอ้างข้อบังคับ แต่ผมก็ยืนยันว่าผมมีสิทธิตามรัฐธรรมนูญครับ แล้วท่านประธานก็คงจะน่าเข้าใจและทราบดีว่า รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดที่ใช้ในการปกครองประเทศ ดังนั้นการสร้างกติกาที่เป็นสิ่งสูงสุดมันควรจะเป็นการเห็นพ้องครับ เป็นการเห็นพ้องร่วมกันที่อะไรเป็นสิ่งที่ดีที่สุดของประเทศครับ แต่วันนี้ผมมีความรู้สึกมันกลับตาลปัตร ตรงที่เป็นการสนองตามความต้องการของเสียงส่วนใหญ่ หรือเสียงข้างมาก และผมต้องย้ำว่าบางครั้งเสียงข้างมากมันไม่ถูกเสมอไปท่านประธาน มันอาจจะเป็นการได้เปรียบของเสียงข้างมากจึงทำให้การพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้มันเป็นปัญหา แล้วผมมีมุมที่อยากจะเรียนกับท่านกรรมาธิการ คือผมมีความเชื่อว่าการเลือกตั้งมันไม่ใช่สูตรสำเร็จครับ คือพวกเราพยายามบอกว่าประชาธิปไตยคือการเลือกตั้ง โทนี แบลร์ (Tony Blair) เขาก็พูดว่าระบอบประชาธิปไตยไม่ใช่การเลือกตั้งครับ และผมเชื่อว่าประชาธิปไตยเป้าหมายคือการอยู่ดีกินดีของประชาชนตามที่โทนี แบลร์ มาพูดเรื่องประชาธิปไตยในบ้านเรา แล้วผมได้มีโอกาสได้พูดคุยกับเพื่อนที่มีโอกาสไปเยี่ยมรัฐสภาของเยอรมัน ปรากฏว่าสภาสูงของเยอรมันก็ไม่ได้มีการเลือกตั้งท่านประธาน เขาก็มีการสรรหาเหมือนกัน ก็เท่ากับว่าหลาย ๆ ประเทศก็มีการออกแบบรัฐธรรมนูญเพื่อให้เกิดกลไกในการควบคุมตรวจสอบและเกิดประโยชน์สูงสุดกับประเทศครับ ไม่ใช่ว่าอะไร

ก็คือการเลือกตั้ง แล้วทุกอย่างจะต้องจบ เพราะวันนี้ประเทศเราวุ่นวายก็เพราะว่ามันคือการเลือกตั้งครับท่านประธาน วันนี้ผมอยากจะถาม ก่อนที่จะถามเพื่อนกรรมาธิการครับ ผมขอทวนคำแปรญัตติผมครับ ซึ่งในมาตรา ๑๐ ได้มีการพูดถึงให้สมาชิกวุฒิสภา ซึ่งมีสมาชิกภาพอยู่ในวันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ยังคงมีสมาชิกภาพและปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภาต่อไป และในวรรคถัดไปได้เขียนไว้ว่า ในกรณีที่การดำรงตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภาตามวรรคหนึ่งว่างลงตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญนี้ไม่ต้องดำเนินการเลือกตั้งหรือสรรหาวุฒิสมาชิกขึ้นใหม่แทนตำแหน่งที่ว่างลงครับ ผมย้ำครับ ผมต้องการให้ท่านสุดซอยไปเลยครับท่านประธาน ก็คือให้เพื่อนสมาชิกกรรมาธิการเสียงข้างมากให้มั่นใจด้วยความสุดซอยไปเลยว่า ถ้าว่างลงเมื่อไรไม่ต้องมีการเลือกตั้งใหม่ หรือไม่ต้องมีการสรรหาขึ้นมาใหม่ คือให้ท่านจะได้ดำเนินการไปเลยครับ ทุกอย่างสุดซอยตามที่ท่านต้องการ แต่ก่อนที่ท่านจะตัดสินใจสุดท้ายนะครับ เพราะเดี๋ยวเข้าสู่มาตราอื่น ผมอยากจะฝากข้อสังเกต ในการแก้ไขครั้งนี้ท่านได้ดูวัตถุประสงค์ร่วมกันของประชาชนคนไทยทั้งชาติไหมครับ ในรัฐธรรมนูญ หน้า ๑๐ ที่ได้มีการพูดถึงไว้ว่าวัตถุประสงค์ร่วมกันของประชาชนคนไทยในการดำเนินการรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็คือเจตนารมณ์ เขาได้พูดถึงการกำหนดกลไกของสถาบันทางการเมืองทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร ศาล และองค์กรอิสระให้มีดุลยภาพ เท่ากับว่ารัฐธรรมนูญนี้เล่มที่เราถือกันไว้นี้ถูกออกแบบไว้เรียบร้อยแล้วท่านประธาน ก็คือทุกอย่างมีอยู่ ๔ ขา ก็คือ ขาฝ่ายบริหาร ขาฝ่ายนิติบัญญัติ ขาฝ่ายตุลาการหรือศาล และขาขององค์กรอิสระ แสดงว่าการออกแบบรัฐธรรมนูญครั้งนี้เซต (Set) ให้ทั้ง ๔ ขานี้มีดุลยภาพ คำว่าดุลยภาพก็คือการตรวจสอบถ่วงดุลซึ่งกันและกัน วันนี้ท่านแก้อยู่ ๑ ขา ก็คือขาของนิติบัญญัติ แล้วในนิติบัญญัติก็มี ๒ ขาย่อย ก็คือขาของสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็ของวุฒิสภา อยากจะกราบเรียนกับเพื่อนกรรมาธิการว่าวุฒิสภาการได้มาซึ่งวุฒิสภามันคือสถาบันหลัก แล้วท่านได้ตระหนักไหมว่าการแก้ไขของท่านลำพังให้มีการเลือกตั้งเฉย ๆ ตามที่ท่านต้องการนี้ ผมก็ไม่ได้ติดใจมากครับ แต่จุดที่ติดใจแล้วรู้สึกจะเป็นปัญหาอย่างยิ่ง นั่นคือการเปิดโอกาสให้ลงแล้วลงอีก ซึ่งตรงนี้มันจะทำให้เสียดุลยภาพ เพราะเมื่อเสียดุลยภาพเมื่อไรรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีปัญหาทันที ผมขออนุญาตนะครับท่านประธาน เพราะว่าแปรญัตติมาทุกมาตราไม่ได้พูดเลย ขอเท้าความ อย่างน้อยก็เป็นการบันทึกนิดเดียวครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาพอสมควรนะครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : พอสมควรครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : คือในเมื่อรัฐธรรมนูญได้ออกแบบไว้ ๔ ขา เพื่อให้เกิดดุลยภาพ ท่านเปิด หน้า ๑๐ บรรทัดที่ ๓ บรรทัดที่ ๔ จากล่างเขียนไว้ชัดเจน ของรัฐธรรมนูญครับ เขาย้ำเรื่องดุลยภาพก็คือความสมดุล แล้วหัวใจของดุลยภาพหรือความสมดุล นั่นคือการตรวจสอบและถ่วงดุล ส.ส. ฝ่ายข้างมากจัดตั้งรัฐบาล พวกเรา ส.ส. ฝ่ายข้างน้อยเป็นฝ่ายค้านมีหน้าที่ตรวจสอบ ส.ว. ต้องเป็นกลาง เพราะ ส.ว. ต้องมีหน้าที่ในการถอดถอนและแต่งตั้ง เวลาพวกผมโหวตในสภา อย่างพวกผมอภิปรายไม่ไว้วางใจ ผมโหวตแพ้เสียงข้างมากครับ แต่รัฐธรรมนูญก็ให้สิทธิของเสียงข้างน้อยในการยื่นร้องต่อองค์กรอิสระ หลังจากองค์กรอิสระจะเป็น ป.ป.ช. หรือเป็น กกต. อะไรก็แล้วแต่พิจารณาเสร็จแล้ว ส่วนหนึ่งก็ยื่นมาที่ ส.ว. ถ้ามีการถอดถอน รัฐธรรมนูญจึงออกแบบให้ ส.ว. ต้องเป็นองค์กรที่ปราศจากการแทรกแซงจากพรรคการเมือง อันนี้เป็นหัวใจสำคัญครับ คือวันนี้ท่านจะออกแบบอย่างไรก็ได้ครับ ส.ว. ที่เราพูดถึงตรงนี้ แต่ท่านต้องมีหัวใจเลยว่าต้องปราศจากการแทรกแซงจากพรรคการเมืองและต้องเป็นกลางเท่านั้น ถ้าไม่มีการแทรกแซงจากพรรคการเมืองผมว่าโอเคหมดครับ ถ้าจะดีไซน์ (Design) การให้ได้มาซึ่งเรื่องคุณสมบัติหรือวิธีการของ ส.ว. จะเป็นการเลือกตั้งอย่างไรก็แล้วแต่ให้ท่านให้หลักประกันพวกเราครับว่า ปราศจากการแทรกแซงจากพรรคการเมือง แต่ท่านบอกว่าเราต้องไว้ใจประชาชน เพราะประชาชนเป็นคนเลือกตั้งทั้งหมด ซึ่งท่านกลับกลายเป็นโยนว่าการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนเป็นคำตอบทั้งหมด ซึ่งมันไม่ใช่ หลายคนก็ถามผมท่านประธาน แล้วอย่างนี้ทำไมไม่ให้ ผบ.ทบ. เลือกตั้งจากประชาชน ก็ในเมื่อเป็นตำแหน่งสำคัญ ทำไมไม่ให้ประธานศาลหรืออัยการเลือกตั้งจากประชาชน ทำไมไม่ให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศิริราชซึ่งเป็นโรงพยาบาลที่ใหญ่ที่สุดในประเทศเลือกตั้งจากประชาชน แล้วทำไมกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเลือกตั้ง ก็เพราะว่ามีการออกแบบครับท่านประธาน

ในเมื่อ ส.ว. มีการถูกออกแบบมาว่าต้องเป็นกลางและมีอำนาจสูงมาก นั่นคือถอดถอนและแต่งตั้ง ผมต้องย้ำนะครับ ต้องเป็นกลาง เพราะถอดถอนและแต่งตั้งได้ ในกระบวนการทั้งหมดท่านประธานลองดูนะครับ ใน ๔ เสาหลักก็คือ โดยเฉพาะเสาองค์กรอิสระ ซึ่งเป็นเสาว่าด้วยการให้ความเป็นธรรม อย่าง ป.ป.ช. ก็ให้ความเป็นธรรม กกต. ก็ให้ความเป็นธรรมกับพวกเรา ศาลรัฐธรรมนูญเป็นคนชี้ขาด ขณะเดียวกัน ส.ว. สุดท้ายจริง ๆ ก็คือให้ความเป็นธรรมว่าคนนี้มีปัญหาถอดถอนแน่นอน รัฐมนตรีคนนี้ทุจริต ฝ่ายค้านอภิปรายแล้วทุจริต ฝ่ายค้านยื่นผ่าน ส.ว. ส.ว. ผ่านองค์กรอิสระ สุดท้ายมาจบที่ ส.ว. เพราะ ส.ว. เขาจะมีมติว่าจะให้มีการถอดถอนหรือไม่ รวมทั้งมีการแต่งตั้ง ส.ว. ก็เป็นคนมีหน้าที่ในการพิจารณาว่าจะให้แต่งตั้งคนไหนไปเป็นอัยการ จะแต่งตั้งคนไหนเป็นองค์กรอิสระ ส.ว. จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งต้องปราศจากการแทรกแซงจากฝ่ายการเมือง ผมต้องย้ำกับท่านประธานไปยังเพื่อนกรรมาธิการครับว่า เพราะการที่ท่านให้ ส.ว. ลงสมัครรับเลือกตั้งได้ซ้ำแล้วซ้ำอีกนี่อันตรายอย่างยิ่งครับ มันจะเป็นอันตรายต่อดุลยภาพอย่างยิ่ง เราเป็นผู้แทนประชาชนเรารู้สึกดีครับเวลาไปพบปะพี่น้องประชาชน แล้วเราต้องทำงานเพื่อให้ได้คะแนนเสียง ได้ความไว้วางใจเพื่อให้ประชาชนเลือกตั้งเข้ามาใหม่ วันนี้เกิดถ้าท่านแก้อันนี้เสร็จปุ๊บพฤติกรรม ส.ว. เปลี่ยนไปครับ บทบาทของ ส.ว. ก็ต้องทำหน้าที่คล้าย ๆ ส.ส. เพราะก็ต้องลงไปพบปะพี่น้องประชาชน เวลาประชาชนเดือดร้อน บอกว่าถนนเส้นนี้มีปัญหา อาคารหลังนี้มีปัญหา สะพานอันนี้มีปัญหาพวกเรามาในสภา มานำเสนอเพื่อให้ฝ่ายบริหารเอางบประมาณไปจัดสรร ไปแก้ไขให้ ดังนั้นอีกหน่อย ส.ว. ก็ต้องทำหน้าที่เหมือน ส.ส. สิ่งที่เกิดขึ้นคือโอกาสที่จะถูกการแทรกแซงจากฝ่ายบริหารจะสูงมากท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : คุณหมอครับ เอาพอสมควรนะครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ผมกำลังจะจบครับท่านประธาน กำลังจะชี้ประเด็นนี้ เพราะว่าที่ผ่านมาเกือบ ๑๐ มาตราไม่ได้พูดเลย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาพอสมควร เชิญครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : เพราะว่าประเด็นตรงนี้เป็นประเด็นของ ส.ว. ที่ท่านแก้ไข ท่านเปิดโอกาสให้ ส.ว. ลงแล้วลงอีกได้ และมิหนำซ้ำความผูกพันในเครือญาติท่านก็ให้ลงได้ คนที่ดำรงตำแหน่งทางการเมืองแทนที่

จะให้เว้นวรรค ๕ ปีก็ให้ลงได้ คนที่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองแทนที่จะให้เว้นวรรค ๕ ปีก็ให้ลงได้ เพราะเหตุผลเหล่านี้มันจึงเป็นช่องทางที่ให้ ส.ว. ถูกแทรกแซงจากพรรคการเมือง เมื่อ ส.ว. ถูกแทรกแซงจากพรรคการเมืองอะไรจะเกิดขึ้น ถ้าผมเป็นรัฐบาลผมก็ไม่ต้องกลัว ท่านประธานครับ ผมอภิปรายไม่ไว้วางใจ ฝ่ายค้านโหวตแพ้ ฝ่ายค้านใช้สิทธิของเสียงข้างน้อยร้อง ป.ป.ช. ป.ป.ช. บอกว่ามีมูลทุจริต ยื่นให้ ส.ว. ถอดถอน แต่ในเมื่อรัฐบาลมีอิทธิพลต่อ ส.ว. เรียบร้อยแล้วจะไปกลัวอะไรกับการถอดถอนจาก ส.ว. มันจึงไม่แปลกที่เขาต้องย้ำว่าองค์กรทางการเมืองที่มีวาระต้องอยู่แค่สมัยเดียว ก็คือวาระเดียว กกต. ก็วาระเดียว ท่านประธาน ป.ป.ช. ก็วาระเดียว ศาลรัฐธรรมนูญก็วาระเดียว ส.ว. ก็วาระเดียว เพราะสิ่งเหล่านี้มีการออกแบบมาเรียบร้อยแล้วเพื่อให้เกิดดุลยภาพ ดังนั้นคำถามที่จะต้องถามกับทางเพื่อนกรรมาธิการว่าท่านได้คิดถึงดุลยภาพเหล่านี้หรือไม่ ถ้าองค์กรเหล่านี้ไม่มีดุลยภาพปัญหาเกิดขึ้นครับท่านประธาน ถ้า ส.ว. ถูกแทรกแซงก็เท่ากับทุกอย่างจบนะท่านประธานครับ วันนี้ไม่ต้องพูดถึงเรื่องสภาล่างครับ การใช้สิทธิของเสียงข้างน้อยในการต่อสู้กับเสียงข้างมากจะถูกทำลายทันที องค์กรอิสระ ส.ว. เป็นคนแต่งตั้งก็จบ ก็เป็นพวกเสียงข้างมาก ตัว ส.ว. เองเวลาเลือกตั้ง คนที่มีอำนาจให้การสนับสนุนก็อยู่ภายใต้อิทธิพลจากรัฐบาลทุกอย่างก็จบ สิทธิของเสียงข้างน้อยอย่างพวกผมก็จบครับ ระบอบประชาธิปไตยของประเทศก็จบ ความเป็นประชาธิปไตยที่พวกเราฝันหวานว่าประเทศไทยเป็นประชาธิปไตยก็จบครับ ดังนั้นผมอยากจะย้ำเตือนไปยังเพื่อนกรรมาธิการครับ คำถาม ถามว่าท่านได้คำนึงถึงดุลยภาพที่ถูกออกแบบให้มีการถ่วงดุลใน ๔ เสาหลักไว้หรือไม่ ไม่ใช่คิดว่าอะไรเลือกตั้งแล้วทุกอย่างจะจบแล้วเป็นประชาธิปไตย ไม่อย่างนั้นก็ประกาศเลือกตั้งให้หมด เจ้าหน้าที่เสื้อแดง น้อง ๆ ก็เอามาให้เลือกตั้งเพราะจะได้เป็นตัวแทนประชาชน เพราะคิดว่าประชาชนสามารถจัดการได้หมด ท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรก็จัดให้มีการเลือกตั้ง ท่านผู้อำนวยการโรงเรียน โรงพยาบาลทุกอย่างจัดให้มีการเลือกตั้งหมด ก็เพราะเราเชื่อมั่นในประชาชน ซึ่งมันไม่ใช่คำตอบนี้ ผมถึงย้ำอย่างไรครับ เพราะเมื่อเช้าคุยกับกรรมาธิการการต่างประเทศของเยอรมัน เขาบอกประเทศเขาสภาสูงก็มาจากการสรรหา ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ----------

เนื่องจากว่าแต่ละประเทศก็มีการออกแบบให้เหมาะสมของประเทศใครประเทศมัน ดังนั้น ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้ในเมื่อถ้าท่านอยากจะเดินหน้า ผมก็ไม่ว่าครับ เพราะเสียงข้างมากเป็นของพวกท่าน แต่ความเสียหายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ผมย้ำนะครับว่า ความเสียหายที่เกิดขึ้นที่ผมท้วงติงท่าน ในรัฐธรรมนูญ หน้า ๑๐ คือวัตถุประสงค์ร่วมกันของประชาชนชาวไทย รัฐธรรมนูญเขียนไว้ชัดเจนว่า ต้องการให้เกิดดุลยภาพของสถาบันหลักทางการเมืองทั้ง ๔ สถาบัน และผมก็เชื่อว่าถ้าดุลยภาพนี้ไม่เกิดมันคือการทำลายระบอบประชาธิปไตย แล้วถ้าดูตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ท่านประธานครับ ถ้าท่านใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญแต่มาทำลายระบอบประชาธิปไตยนี้ ผมว่าผิดมาตรา ๖๘ พวกผมก็ต้องร้องศาลครับ ในมาตรา ๖๘ วรรคแรกก็เขียนไว้ชัดเจน ขณะนี้ท่านกำลังใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ แต่ท่านกำลังทำลายกระบวนการของประชาธิปไตย เพราะท่านทำลายกระบวนการดุลยภาพและทำลายกระบวนการตรวจสอบ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : พอสมควรกระมังครับ คุณหมอครับ พอสมควรกระมังครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : เกือบกำลังจะจบแล้วครับ ท่านประธานครับ ตอนนี้กำลังลงท่านประธานเพราะว่านี่คือจุดจบแล้วท่านประธานครับ เพราะเวลาท่านประธานเบรกอย่างนี้มันลงไม่สวยท่านประธานทางการเมืองท่านก็รู้อยู่

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : คือก็เห็นจะลงนานแล้วครับก็ไม่ลงสักทีครับ เมื่อสักครู่ก็มีผู้ประท้วงอยู่ ท่านเอาพอสมควร

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานครับ ผมจะสรุปแล้วครับท่านประธาน เพราะมันไม่มีสาระอะไรมากกว่านี้แล้ว อย่างน้อยผมต้องย้ำไปยังเพื่อนคณะกรรมาธิการนะครับ ที่ผมแก้คำแปรญัตติมาตรานี้ผมให้ท่านสุด ๆ ครับ มันเป็นอันเดียวที่ผมแก้ ไม่ได้คัดค้านกับท่าน แต่ไหน ๆ จะเดินแล้วเอาให้สุดซอยให้เห็นชัด ๆ ให้จะ ๆ ว่าท่านต้องการจะรวบอะไร ท่านต้องการจะคุมอะไรแล้วท่านต้องการอะไร เพราะผมต้องย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า คือการแก้กฎหมายสูงสุด ถ้ามันมีการเห็นพ้องทุกอย่างก็จบ แต่วันนี้การเห็นพ้องมันไม่เกิด เพราะเราจับความได้ว่าท่านมีการหมกเม็ดในเรื่องการให้ ส.ว. ลงแล้วลงอีก แล้วสุดท้ายดุลยภาพไม่เกิด ท่านเจอแน่

ขอบคุณครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ครับ รัฐสภายินดีต้อนรับประชาชนจากจังหวัดพะเยานะครับ นำโดยท่านรองประธานสภาผู้แทนราษฎรครับท่านวิสุทธิ์ ไชยณรุณ ด้วยความยินดีนะครับ เชิญท่านธนา ชีรวินิจ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาและกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ผมขออนุญาตท่านประธานที่จะได้ลุกขึ้นมาอภิปรายในมาตรา ๑๐ เนื่องจากคณะกรรมาธิการวิสามัญได้ยังคงไว้ตามร่างเดิม ซึ่งมาตรา ๑๐ ได้บัญญัติไว้อย่างนี้ครับท่านประธาน ให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีสมาชิกภาพอยู่ในวันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับยังคงมีสมาชิกภาพและปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภาต่อไป

วรรคสอง ในกรณีที่การดำรงตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภาตามวรรคหนึ่งว่างลงตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ต้องดำเนินการเลือกตั้งหรือสรรหาสมาชิกวุฒิสภาขึ้นใหม่แทนตำแหน่งที่ว่าง ผมได้เสนอต่อคณะกรรมาธิการวิสามัญว่าผมไม่เห็นด้วยและขอให้ตัดออกทั้งมาตรา ซึ่งผมมีเหตุผลในการที่เสนอตัดออกทั้งมาตราในประเด็นหลัก ๆ อยู่ ๓-๔ ประเด็นด้วยกัน ก็คือ

ประเด็นที่หนึ่ง การบัญญัติรัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๐ นั้น เป็นการบัญญัติรัฐธรรมนูญที่มีลักษณะขัดกันเองอย่างเห็นได้ชัด และไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้

ประเด็นที่สอง การบัญญัติ ในมาตรา ๑๐ นั้น เป็นการบัญญัติที่ขัดต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ซึ่งได้เคยมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญไว้แล้ว

ประเด็นที่สาม ก็คือ ได้มีการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหลักของวุฒิสภา ได้มีการเพิ่มเติมอำนาจและวาระของวุฒิสภา โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาไทย ปี ๒๕๕๐ ไม่ได้ให้อำนาจไว้ การที่ท่านไปแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ผ่านความเห็นชอบของประชาชน แต่ท่านไปแก้ไขอำนาจหลักและขบวนการหลักในการปกครองระบอบประชาธิปไตย จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งผมจะได้ใช้สิทธิในการอภิปรายดังต่อไปนี้

ท่านประธานที่เคารพครับ ในวรรคแรก ท่านเขียนว่าให้สมาชิกวุฒิสภา ซึ่งมีสมาชิกภาพอยู่ในวันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ยังคงมีสมาชิกภาพและปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภาต่อไป ถ้าท่านประธานอ่านไปกับผมว่ารัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐ นี้ก็เขียนไว้ว่าในวันที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ใช้บังคับก็คือมีทั้งสมาชิกวุฒิสภาสรรหาและสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งก็ยังให้มีสมาชิกภาพและให้ปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภาต่อไป สิ่งนี้ผมต้องกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า การบัญญัติในมาตรา ๑๐ นั้น ซึ่งสอดคล้องกับอำนาจในการดำเนินการของวุฒิสภาที่กฎหมายรัฐธรรมนูญบัญญัติ แต่ว่าลักษณะของการเขียนกฎหมายของท่านนั้นมีลักษณะขัดกันเอง ขัดกันไปขัดกันมาหลายมาตราเกี่ยวพันกันในมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง ท่านบอกให้มีสมาชิกภาพและปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภา แต่ในมาตรา ๑๒ ท่านบอกว่า เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเป็นการทั่วไปตามวรรคหนึ่งแล้ว สมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๐ จะปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการพิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่งหรือถอดถอนบุคคลใดออกจากตำแหน่งตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมิได้จนกว่าสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้งทั่วไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้เข้าปฏิบัติหน้าที่ ท่านประธานเห็นไหมครับ มาตราในบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ๒ มาตราขัดกันโดยสิ้นเชิง มาตรา ๑๐ บอกให้มีสถานะดำรงอยู่และปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภาต่อไป แต่ในมาตรา ๑๒ วรรคสอง ท่านก็บอกว่าห้ามปฏิบัติหน้าที่ในการแต่งตั้ง ถอดถอนบุคคลที่จะดำรงตำแหน่ง ผมขออนุญาตท่านประธานตามผมมาที่มาตรา ๑๓๒ ครับ มาตรา ๑๓๒ ในระหว่างที่อายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงหรือสภาผู้แทนราษฎรถูกยุบจะมีการประชุมวุฒิสภามิได้ เว้นแต่เป็นกรณีดังต่อไปนี้ ๑. การประชุมที่ให้วุฒิสภาทำหน้าที่รัฐสภาตามมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๑๘๙ โดยถือคะแนนเสียงจากจำนวนสมาชิกของวุฒิสภา (๒) การประชุมที่ให้วุฒิสภาทำหน้าที่พิจารณาบุคคลดำรงตำแหน่งใดตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ท่านอ่านและฟังให้ดีนะครับ และ (๓) การประชุมที่ให้วุฒิสภาทำหน้าที่พิจารณาและมีมติให้ถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง ซึ่งถ้าท่านประธานจะได้พิจารณากฎหมายรัฐธรรมนูญมาด้วยกันกับผม ท่านประธานจะเห็นได้ว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้ให้อำนาจวุฒิสภาไว้หลัก ๆ อยู่ ๓ ประการ ๑. คือการกลั่นกรองกฎหมาย ๒. ให้ความชอบในเรื่องสำคัญที่รัฐบาลจะไปดำเนินการตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ และ ๓. การแต่งตั้ง

และถอดถอนบุคคลสำคัญทางการเมืองและองค์กรอิสระ ซึ่งรวมทั้งศาลและอัยการ นอกจากบทบัญญัติที่กำหนดอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาไว้อย่างชัดเจนในมาตราที่ผมได้ระบุไว้แล้วในหมวดของวุฒิสภา แต่ท่านประธานเห็นไหมครับว่าในมาตรา ๑๓๒ เขายังบรรจุย้ำไว้อีกว่าในกรณีที่สมาชิก สภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงหรือถูกยุบสภา วุฒิสภาดำเนินการในส่วนใดบ้างไม่ได้ แต่อำนาจหน้าที่อย่างหนึ่งที่สำคัญที่สุดของวุฒิสภาจะไม่สิ้นสุดไปด้วย ต้องทำหน้าที่ต่อไป เพราะเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่รัฐธรรมนูญให้อำนาจไว้ นั่นคือการให้วุฒิสภาทำหน้าที่พิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่งใดตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญใน (๒) และ (๓) การประชุมที่ให้วุฒิสภาทำหน้าที่พิจารณาและมีมติให้ถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง ท่านประธานเห็นหรือยังครับ ที่พวกผมอภิปรายเรียนท่านประธานว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่มา ส.ว. ครั้งนี้มีการดำเนินแก้ไขที่ไม่ชอบด้วยบทบัญญัติรัฐธรรมนูญนั่นประเด็นที่ ๑ ท่านไปแก้หลักการจากเดิมที่รัฐธรรมนูญที่ประชาชนให้ความเห็นชอบว่าสมาชิกวุฒิสภาต้องมาจากสรรหาและเลือกตั้ง วันนี้ท่านไปแตะสมาชิกวุฒิสภาสรรหาเรียบร้อยแล้ว ----------

ขัดต่อการที่ท่านจะไปดำเนินการเปลี่ยนแปลงองค์กรหลักของรัฐธรรมนูญหรือไม่ ผมอภิปรายอย่างไรท่านก็ไม่ฟัง เพราะฉะนั้นก็คงต้องให้หน่วยงานที่เขามีหน้าที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาพิพากษาต่อไป แต่ประเด็นที่ ๒ ครับท่านประธาน ท่านก้าวล่วงอำนาจของพี่น้องประชาชน รัฐธรรมนูญฉบับนี้ผ่านความเห็นชอบของประชาชนในการที่จะกำหนดหน้าที่องค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญให้มีดุลยภาพซึ่งกันและกัน และนั่นเป็นเจตนาหลักสำคัญที่สุดในการปกครองระบอบประชาธิปไตย และกฎหมายที่จะขับเคลื่อนดุลยภาพนั้นได้คือรัฐธรรมนูญ วันนี้ท่านเปลี่ยนแปลงดุลยภาพทั้งหมดที่ทำให้ระบบตรวจสอบอ่อนแอ เกิดการครอบงำได้ง่ายของการเมือง ของพรรคการเมือง ของผู้มีอำนาจทางการเมือง และเปิดช่องให้รัฐบาลเข้าแทรกแซงวุฒิสภาได้ ซึ่งผมจะไม่อภิปรายส่วนนี้ครับท่านประธาน เพราะเพื่อนสมาชิกและผมได้อภิปรายมาพอสมควรแล้ว แต่ท่านไม่มีความละเอียดรอบคอบ ท่านถือว่าท่านมีเสียงข้างมากท่านจะทำอะไรก็ได้ ผมพูดย้ำกับท่านประธานตั้งแต่การพิจารณารัฐธรรมนูญฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาในวาระที่หนึ่งว่าเสียงข้างมากไม่มีสิทธิทำผิดกฎหมาย ไม่มีสิทธิทำผิดจริยธรรม คุณธรรม และหลักนิติรัฐนิติธรรมของประเทศ เพราะรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้ปกป้องสิทธิของพี่น้องประชาชนในการที่จะได้รับรองจากบทบัญญัติรัฐธรรมนูญไว้อย่างครบถ้วนด้วยดุลยภาพจากองค์กรหลัก ๓ องค์กร องค์กรสำคัญอีก ๑ องค์กรคือองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ วันนี้ท่านก้าวล่วงลุแก่อำนาจ ท่านคิดว่าเสียงข้างมากท่านจะทำอะไรก็ได้ ท่านไปมีบทบัญญัติให้องค์กรหลักในรัฐธรรมนูญไม่สามารถปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจตามรัฐธรรมนูญที่กำหนดไว้ ซึ่งผมเรียนท่านประธานเลยครับว่าทำไม่ได้ ทำไม่ได้เพราะได้เคยมีวินิจฉัยไว้แล้วในศาลรัฐธรรมนูญซึ่งผมขออนุญาตท่านประธานครับ อำนาจในการก่อตั้งองค์กรสูงสุดทางการเมืองหรืออำนาจสถาปนารัฐธรรมนูญเป็นอำนาจของประชาชนอันเป็นที่มาโดยตรงในการให้กำเนิดรัฐธรรมนูญ โดยถือว่ามีอำนาจเหนือรัฐธรรมนูญที่ก่อตั้ง ระบบกฎหมายและองค์กรทั้งหลายในการใช้อำนาจทางการเมือง ท่านประธานอ่านนะครับ โดยถือว่ามีอำนาจเหนือรัฐธรรมนูญที่ก่อตั้ง ระบบกฎหมายและองค์กรทั้งหลายในการใช้อำนาจทางการเมือง การปกครอง เมื่อองค์กรที่ถูกจัดตั้งคือสภาผู้แทนราษฎร หรือรัฐสภา มีเพียงอำนาจที่รัฐธรรมนูญให้ไว้และอยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญจึงเป็นไปไม่ได้ที่จะให้องค์กรอย่างรัฐสภาใช้อำนาจที่ได้รับมอบหมายจากรัฐสภานั้นเองกลับไปแก้รัฐธรรมนูญนั้นเหมือนการใช้อำนาจแก้ไขกฎหมายธรรมดา สำหรับ

ร ๑๐/๒๕๕๖ (ส. ทั่วไป) ศิริวรรณ ๕๔/๒

ประเทศไทยเป็นประเทศที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เป็นประเทศที่ใช้ระบบประมวลกฎหมายที่ยึดหลักความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนูญ ที่รัฐธรรมนูญจะต้องกำหนดวิธีการหรือขบวนการแก้ไขเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญไว้เป็นพิเศษแตกต่างจากกฎหมายอื่นโดยทั่วไป พวกผมอภิปรายมาตลอด ๑๐ วัน ๑๑ วันครับท่านประธาน ชี้ให้เห็นว่าการดำเนินการในการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่มาของ ส.ว. ครั้งนี้ มันเป็นการขัดต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญทั้งสิ้น เพราะเป็นการแก้องค์กรหลัก แต่ถามว่าจะแก้ แก้ได้ไหมครับท่านประธาน แก้ได้ครับ แก้ได้ด้วยวิธีที่ท่านต้องไปถามพี่น้องประชาชนว่าเขาเห็นชอบให้ท่านมาแก้ ให้ ส.ว. มาจากการเลือกตั้งอย่างเดียวหรือไม่ เพราะในอดีตเขาเคยให้ความเห็นชอบองค์กรหลักอย่างนิติบัญญัติในระบอบรัฐสภาว่าให้มีวุฒิสมาชิกมาจากการสรรหาและมาจากการเลือกตั้ง เมื่อท่านไปเปลี่ยนวิธีการได้มาซึ่ง ส.ว. ใหม่ ----------

ไม่เป็นไปตามที่ประชาชนเขาเคยได้ให้ความเห็นชอบ ท่านแก้รัฐธรรมนูญได้ครับ แต่ต้องไปขอความเห็นชอบเขาก่อนว่าเขายินยอมให้ท่านทำหรือไม่ ก่อนที่ท่านจะมามีอำนาจในการบริหารประเทศ ท่านเคยพูดอย่างไรครับว่าท่านจะขอความเห็นชอบจากพี่น้องประชาชนก่อนการแก้ไขรัฐธรรมนูญ สิ่งนี้ละครับคือสิ่งที่จะแสดงเจตนาให้เห็นว่าท่านไม่ชอบในการเข้ามาแก้ไขรัฐธรรมนูญ ข้อตกลงที่ท่านเคยให้ไว้กับพี่น้องประชาชนว่าเมื่อได้อำนาจรัฐท่านจะแก้ไขรัฐธรรมนูญ ก่อนการแก้ไขรัฐธรรมนูญท่านจะถามความเห็นชอบจากประชาชน แต่วันนี้ท่านไม่ถาม ท่านไม่ถามเพราะท่านไม่มั่นใจว่าประชาชนจะเห็นด้วยกับท่านหรือไม่ และเมื่อนั้นท่านมาแก้วุฒิสภาให้มาจากการเลือกตั้งอย่างเดียวผมจึงมองเจตนาอย่างอื่นไม่ได้ว่าท่านหลีกเลี่ยงที่จะไม่ปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ นอกจากนั้นที่ผมได้กราบเรียนก็คือท่านไม่ใส่ใจว่าองค์กรที่มีความสำคัญอย่างวุฒิสภานั้นเขาจะต้องทำหน้าที่อย่างไรเพื่อให้เกิดดุลยภาพในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ท่านเอาความระแวงของท่านเป็นที่ตั้ง ท่านเห็นว่า ส.ว. สรรหาชุดนี้มีความเห็นแตกต่างกับท่านหลายเรื่อง และนี่คือที่มาครับที่ท่านไม่เอา ส.ว. สรรหา แต่ถ้าท่านมองว่า ส.ว. สรรหามีความเห็นไม่ตรงกับท่านหลายเรื่อง แต่หลายเรื่องนั้นเป็นผลประโยชน์ของประเทศชาติที่ท่านควรรับฟัง ท่านก็จะไม่มีความคิดในการแก้ไข ส.ว. สรรหาในวันนี้ แต่เพราะว่าท่านใช้วิธีที่จะเข้าควบคุมทำให้ระบบรัฐสภานั้นไม่สามารถทำหน้าที่ได้ เมื่อท่านเห็นว่าที่มาของ ส.ว. จะเป็นปัญหาในการทำงานของท่าน ท่านถึงตัดระบบสรรหาอย่างไรครับ พวกผมไม่ได้ปฏิเสธระบบสรรหา แต่ระบบสรรหาที่ดีที่จะมีตัวแทนจากพี่น้องประชาชนสามารถปกป้องผลประโยชน์และสามารถดำรงไว้ซึ่งดุลยภาพในการปกครองระบอบประชาธิปไตยยังมีครับ ทำไมท่านไม่เสาะหาวิธีนั้น แต่ที่ท่านไม่ทำเพราะว่านี่คือวิธีที่ง่ายที่สุด ในฐานะที่ท่านเป็นพรรคการเมืองที่เข้ามาสู่ระบบการควบคุมวุฒิสภาได้ดีที่สุดก็คือการเปิดช่องให้นักการเมือง พรรคการเมือง คนที่สนใจการเมือง กลุ่มบริวาร กลุ่มใกล้ชิดกับท่าน เข้าสู่ระบบการเลือกตั้งเป็นวุฒิสมาชิก ท่านประธานรู้ไหมครับว่าคนเขาพูดถึงการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้กันว่าอย่างไร ผมจะไม่พูดว่ารัฐธรรมนูญฉบับผลัดหลังกันเกา เพราะผมเชื่อว่าประชาชนเข้าใจแล้ว

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านธนาครับ เราให้เกียรติซึ่งกันและกัน ขอให้ท่านถ้ากระชับได้ก็จะดีนะครับ ต่างฝ่ายต่างให้เกียรติกันนะครับ ขอความกรุณานะครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ขอบคุณครับท่านประธาน ความจริงท่านประธานก็เห็นนะครับว่าสิ่งที่ผมพยายามที่จะอภิปรายเป็นเรื่องของทางกฎหมาย เป็นเรื่องของความเห็น เป็นเรื่องที่เป็นการยากที่จะอธิบายให้สมาชิกรัฐสภาและพี่น้องประชาชนที่อยู่ทางบ้าน ซึ่งไม่มีความรู้ทางกฎหมายเลยตามผมทัน แต่ผมต้องพยายามที่จะอภิปรายให้เห็นว่าการดำเนินการแก้ไขใน มาตรา ๑๐ นั้นเกิดอะไรขึ้นและเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ ผมจะพยายามอภิปรายให้เกิดประโยชน์สูงสุดและอยู่ในประเด็น เพราะผมได้กราบเรียนท่านประธานแล้วว่าที่ผมลุกขึ้นมาอภิปรายมีเหตุผลหลักอยู่ ๓-๔ ประการที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานในเบื้องต้น ในเบื้องแรกที่ผมอภิปรายก็คือการแก้ไขบทบัญญัติรัฐธรรมนูญครั้งนี้มีการขัดกันอย่างเห็นได้ชัด ถ้าท่านประธานตามผมมา ๓ มาตราที่ปรากฏอยู่นี้ละครับท่านประธาน ไม่ต้องมีใจเป็นธรรมหรอกครับท่านประธานก็รู้ว่ามันขัดกันโดยสิ้นเชิง มาตรา ๑๐ ให้ปฏิบัติหน้าที่ มาตรา ๑๒ ไม่ให้ปฏิบัติหน้าที่ในการแต่งตั้งถอดถอน แต่มาตรา ๑๓๒ ที่คงอยู่และเป็นมาตราที่แสดงให้เห็นความสำคัญของวุฒิสภา แม้แต่เวลาที่ไม่ให้ทำหน้าที่อะไรเลย เวลาที่มีการยุบสภาหรือสภาสิ้นสุดลง ในอดีตในกฎหมายฉบับนี้เขาไม่ให้วุฒิสภาทำหน้าที่อะไรทั้งสิ้น ให้รอสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รอสภาผู้แทนราษฎรเข้ามาใหม่แล้วถึงได้ทำหน้าที่ต่อไป แต่เขายกเว้นนะครับ เพราะมันเป็นเรื่องสำคัญที่วุฒิสภาจะต้องทำหน้าที่คือการแต่งตั้งถอดถอนบุคคลตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๒ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง --------

แต่ท่านไปเขียนมาตรา ๑๒ วรรคสอง ไปห้ามหน้าที่สำคัญที่สุดของวุฒิสภา ไม่ให้ทำหน้าที่แต่งตั้ง ถอดถอน ผมมองท่านได้อย่างเดียวครับท่านประธานว่าท่านระแวงเกินไป ท่านไม่เชื่อมั่นในระบบวุฒิสภา ท่านไม่เชื่อมั่นในระบบตรวจสอบ ถ้าเราไม่เชื่อมั่นในระบบตรวจสอบ เราจะอยู่ในระบอบประชาธิปไตยได้อย่างไรครับท่านประธาน เพราะนี่คือระบบเดียวที่ทำให้ระบอบประชาธิปไตยเข้มแข็ง คือการมีระบบตรวจสอบที่ดี ที่จะทำหน้าที่ควบคู่ไปกับอำนาจของดุลอำนาจทั้ง ๓ แห่ง ถ้าการเลือกตั้งดี ก็ต้องเลือกตั้งทั้ง ๓ ระบบสิครับ ทั้ง ๓ องค์กรสิครับ เลือกสภาผู้แทนราษฎร เลือกศาลด้วยสิครับ เลือกฝ่ายบริหารนี่เขามาจากการเลือกตั้งอยู่แล้ว

(จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงครับ เชิญครับ

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดสุรินทร์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องประท้วงผู้อภิปราย ตามข้อ ๔๓ ท่านผู้อภิปรายไม่ได้อภิปรายอยู่ในคำที่ผู้อภิปรายได้สงวนคำแปรญัตติไว้เลย นอกประเด็นตลอด ประกอบกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญ หมวด ๑๕ เรื่องเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ในมาตรา ๒๙๑ การแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ ให้ทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังต่อไปนี้ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ประเด็นตรงนี้ กฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เขียนไว้ชัดเจน และการกระทำในการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญของสภานี้ยังไม่มีข้อไหนขัดเลยนะครับ แต่เนื่องจากผู้อภิปรายนี่เป็นนักกฎหมาย แต่อภิปรายไม่ได้อยู่ในประเด็นเลยครับ ท่านประธานวินิจฉัยด้วยครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ครับ เอาละครับ เข้าใจ เข้าใจที่ประท้วงครับ ท่านธนาครับ ก็ใช้เวลาพอสมควร เพื่อบรรยากาศที่ดำเนินมาด้วยความเรียบร้อยมาโดยตลอดครับ ขอความกรุณาเถอะครับ คงน่าจะใช้เวลาอีกสัก ๒-๓ นาทีก็พอแล้วกระมังครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผมยังไม่ได้เข้าประเด็นที่ ๑ เลยครับ ผมกำลังชี้แจงให้ท่านประธานเห็นว่า ๓ มาตรานี้ขัดกัน แล้วท่านประธานปฏิเสธผม

ไม่ได้เลยว่ามันขัดกันจริง ๆ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมนึกว่าประเด็นนี้จะจบแล้ว สรุปแล้วพูดมายังไม่ได้เข้าประเด็น

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : เข้าแล้วครับ กำลังชี้อธิบายให้ท่านประธานเห็นนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่าท่านกระชับและเข้าประเด็นได้แล้วครับ นะครับ แล้วก็ใช้เวลามาพอสมควร ก็เอาอีกสัก ๔-๕ นาที ก็พอสมควรแล้วกระมังครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ไม่ได้หรอกครับท่านประธาน ผมบอกนี่คือประเด็นแรกที่ผมกำลังเสนอ ถ้าเมื่อไรก็ตามที่ผมอภิปรายไม่อยู่ในประเด็น ท่านประธานครับ ผมลุกขึ้นยืนอภิปรายตรงนี้ไม่ได้หรอกครับ ผมก็อายตัวเองครับ ไม่ต้องอายทางบ้านหรอกครับ ผมต้องอายตัวเองครับ แต่สิ่งที่ผมอภิปรายเป็นประโยชน์ แล้วเป็นข้อเท็จจริงที่ผมเชื่อว่าท่านประธานก็ปฏิเสธผมไม่ได้ แล้วทำไมเรื่องอย่างนี้เราไม่ฟังกันล่ะครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านธนาครับ ผมว่าเราให้เกียรติกันดีกว่า ต่างฝ่ายต่างให้เกียรติกันนะครับ เพื่อรักษาบรรยากาศ ผมว่าใช้เวลาพอสมควรก็น่าจะโอเคแล้วครับ ขอความกรุณาเถอะนะครับ เชิญครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านไปแก้ไขท่านไปตัดสิทธิการทำหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญ ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มีอยู่ด้วยกันทั้งหมด ๑๕ หมวด บวกบทเฉพาะกาลและภาคผนวก แต่ท่านประธานรู้ไหมครับว่า ใน ๑๕ หมวด มีอยู่หมวดหนึ่ง ซึ่งเรียกว่าหมวดการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ๑. การตรวจสอบทรัพย์สิน ๒. การกระทำที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ๓. การถอดถอนจากตำแหน่ง ๔. การดำเนินคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ร ๑๐/๒๕๕๖ (ส. ทั่วไป) ศิริลักษณ์ (๒) ๕๗/๑

ท่านกำลังเขียนบทบัญญัติรัฐธรรมนูญให้วุฒิสมาชิกและวุฒิสภาไม่สามารถดำเนินการและปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย ซึ่งเป็นหลักการสูงสุดในการที่จะทำหน้าที่ ถ้าท่านต้องการที่จะเขียนให้วุฒิสมาชิกไม่สามารถดำเนินการถอดถอนได้จริง ท่านต้องเข้าไปแก้มาตราในเรื่องของการถอดถอน ในเรื่องของการดำเนินการ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๒ แต่ทำไมท่านไม่เข้าไปทำ ท่านประธานทราบไหมครับ เพราะท่านรู้ว่ามันจะสุ่มเสี่ยงต่อการไปแก้ไขที่ขัดต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ตามที่ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยมีคำวินิจฉัยไว้ ท่านถึงพยายามแตะอย่างเดียว ท่านพูดอย่างเดียวว่าไม่ได้แก้เรื่องอื่น แก้อย่างเดียวคือที่มาของ ส.ว. ให้มาจากการเลือกตั้ง มันจะเสียหายอะไรกันนักกันหนา ถ้าพูดอย่างนี้ครับท่านประธาน คนต้องเห็นด้วยกับท่าน แต่ถ้าพูดต่อมาว่าท่านแก้ให้ ส.ว. มาจากการเลือกตั้งอย่างเดียวใช่หรือไม่ ไม่ใช่ครับ ท่านไปเปลี่ยนดุลอำนาจในการทำงานของวุฒิสภา แล้วด้วยความหวาดระแวงว่าวุฒิสภาที่มาจากการสรรหานั้นไม่ได้ตอบรับหรือตอบสนองในการทำหน้าที่ของท่าน ของรัฐบาล ท่านจึงไม่เอาไว้ เพียงแต่ช่วงเวลาในการประกาศราชกิจจาเพื่อไปสู่การเลือกตั้ง พระราชกฤษฎีกาไปสู่การเลือกตั้ง เพียงแค่ ๒-๓ เดือน ท่านยังไม่ยอมเลยครับ ท่านจึงต้องมาเขียนในบทบัญญัติรัฐธรรมนูญครั้งนี้ แต่ท่านหารู้ไหมครับว่าการเขียนมาตราในรัฐธรรมนูญครั้งนี้กำลังนำไปสู่การเขียนกฎหมายที่ขัดต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญอย่างชัดเจนที่สุด ผมกราบเรียนท่านประธานครับ เป็นไปได้อย่างไรครับท่านประธาน ท่านเขียนรัฐธรรมนูญว่า ในกรณีที่การดำรงตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภาตามวรรคหนึ่งว่างลง ตามบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ท่านฟังให้ดีนะครับ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ต้องดำเนินการเลือกตั้งหรือสรรหาสมาชิกวุฒิสภาขึ้นใหม่แทนตำแหน่งที่ว่าง มาตรา ๒ ท่านเขียนว่าอย่างไรครับ มาตรา ๒ รัฐธรรมนูญนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป มาตรา ๒ ท่านเขียนอย่างนี้ครับ ซึ่งเป็นหลักการปกติของการเขียนกฎหมาย ก็คือให้ใช้บังคับนับแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เอาอีกครับ มีอำนาจแล้วต้องใช้ครับ กฎหมายนี้เขาให้ใช้ในวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทำไมรู้ไหมครับท่านประธาน เพราะเป็นวันที่ประกาศต่อสาธารณชนว่ามันมีกฎหมายแบบนี้ใช้บังคับอยู่ในประเทศ มันมีผลผูกพันกับคนทุกคน ไม่ว่าจะรู้หรือไม่รู้ ไม่ว่าจะเห็นหรือไม่เห็น ไม่ว่าจะเข้าหรือไม่เข้าใจกฎหมายที่ออกมา แต่ทุกคนต้องอยู่ภายใต้กฎหมายเท่าเทียมกัน แล้วท่านไปเขียนมาตรา ๑๐ ให้รัฐธรรมนูญนี้มีผล

ใช้บังคับก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญฉบับนี้สำเร็จ ท่านเอาอำนาจตรงไหนไปเขียนครับ ระหว่างที่การแก้ไขรัฐธรรมนูญไม่สำเร็จ ท่านไปใช้บังคับอะไรกับใครไม่ได้ ผมถึงเรียนว่าเวลาเขียนกฎหมายของท่าน ท่านตั้งธงไว้ว่าท่านต้องการอะไร แล้วท่านก็เดินไปจุดหมายของท่าน ท่านไม่ได้ดูเลยว่าจุดหมายของท่านเดินไปแล้วนั้นมันจะก่อให้เกิดปัญหาวิธีปฏิบัติในการดำเนินการแก้ไขกฎหมายหรือไม่อย่างไร พอมันเดินไปแล้วมีปัญหา ท่านอ้างคาถาคำเดียวครับ เสียงข้างมาก พวกผมเจอมาตลอดครับ เสียงข้างมาก มีอะไรท่านก็บอกให้ที่ประชุมวินิจฉัย ก็เสียงข้างมาก ผมเรียนท่านเลยว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญไม่ใช่กฎหมายปกติ เพราะฉะนั้นเขาถึงไม่ให้อำนาจท่านไปร่างข้อบังคับในการแก้ไขรัฐธรรมนูญอย่างไรครับ เขาให้ท่านได้อย่างเดียวคือไปร่างข้อบังคับในการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติ เพราะอะไรครับท่านประธาน เพราะถ้าเมื่อไรก็ตามให้รัฐธรรมนูญอยู่ภายใต้กฎกติกาปกติในการออกกฎหมาย มันก็หนีไม่พ้นการถูกครอบงำโดยเสียงข้างมาก ----------

และผมเชื่อว่าตอนที่เขาร่างข้อบังคับหรือกฎหมายต่าง ๆ เขาไม่เห็นภาพการประชุมรัฐสภาที่ผ่านมา ๑๐ วันนี้หรอกครับ ว่าเสียงข้างมากใช้อำนาจก้าวล่วงเสียงข้างน้อยขนาดไหน ท่านประธานเชื่อผมเถอะครับว่าเหตุการณ์ครั้งนี้จะเป็นเหตุการณ์ที่ทำให้มีการเขียนรัฐธรรมนูญให้ชัดเจนยิ่งขึ้นถ้าจะมีฉบับต่อไป ว่าเสียงข้างมากไม่ใช่เสียงที่จะมากำหนดครอบงำ ตัดสิทธิเสียงข้างน้อย แล้วก็ความเห็นที่จะได้รับฟัง นี่คือสิ่งที่ผมกราบเรียนท่านประธานว่าพวกผมสู้มาตลอด และสิ่งที่ผมสู้ มีข้อเท็จจริง มีหลักกฎหมาย มีสิ่งที่จะอ้างอิงให้ท่านประธาน ท่านประธานดูครับ แตะไปตรงไหนโดนหมดครับ มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ และให้ใช้ข้อความนี้แทน วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกซึ่งราษฎรเลือกตั้งจำนวน ๒๐๐ คน เห็นไหมครับ เขียนไว้เลยครับว่ามาจากการเลือกตั้ง ๒๐๐ คน แล้วในกรณีเหตุการณ์ใด ๆ ก็ตามทำให้สมาชิกวุฒิสภาไม่ครบจำนวนตามวรรคหนึ่ง แต่มีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕ ของจำนวนสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมด ให้ถือว่าวุฒิสภาประกอบด้วยจำนวนสมาชิกดังกล่าว

(นายพหล วรปัญญา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่าน มีผู้ประท้วงครับ

นายพหล วรปัญญา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายพหล วรปัญญา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี เขต ๔ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตประท้วงท่านประธานในข้อ ๕ ในช่วง ๒-๓ วันที่ผ่านนี้ครับ ประเด็นก็จะมีของท่านขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านก็จะพูดในประเด็นเดิม ๆ อยู่อย่างนี้ครับ ทุกครั้ง ท่านอภิปรายทีไรก็ ๓๐ นาที ผมรับฟังครับ แล้วพวกผมก็รับฟังมาตลอด แต่ว่าถ้าประเด็นวกไปวนมาอยู่อย่างนี้ ผมขออนุญาตให้ท่านประธานควบคุมดูแลตามข้อบังคับด้วยครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านธนาครับ ผมก็ฟังมาหลายรอบแล้วนะครับ แล้วก็ฟังจากท่านเองนั่นละครับ ก็วนอยู่เรื่องเดิมตรงนี้ครับ แล้วเวลาอภิปรายก็ฟุ่มเฟือย ทีนี้ผมก็พยายามย้ำนะครับ ผมให้เกียรติท่าน ท่านให้เกียรติผมเอาพอสมควร ผมก็พยายามตอกย้ำเอาพอสมควรก็เพราะอะไรครับ เพราะผมให้เกียรติท่าน แล้วก็ต้องการรักษาบรรยากาศการประชุมที่ดำเนินมาด้วยดีโดยตลอด

ก็ขอความร่วมมือจากท่านให้กระชับ แต่ก็อย่างนี้ครับ มันก็มีผู้ประท้วง ผมก็ไม่อยากจะใช้อำนาจอะไรต่าง ๆ ที่มันทำให้เกิดปัญหา แล้วก็ไม่อยากให้สิ่งที่ผ่านมาที่มันเป็นภาพออกไปไม่ดีมันเกิดขึ้นมาอีก เพราะผมก็คงไม่สบายใจอะไร ก็พยายามครับ ให้เกียรตินะครับ ผมว่าพอสมควรกระมังท่านครับ ให้เกียรติซึ่งกันและกันดีแล้วครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมชี้ให้ท่านประธานเห็นอีก ว่ามีการบัญญัติที่ขัดกันในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ สิ่งที่ผมอภิปรายนี่เป็นหลักกฎหมายครับ เรากำลังจะออกกฎหมายไปใช้บังคับและเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ทราบครับ แต่ฟังท่านพูดมาหลายรอบแล้วครับ ผมว่าให้เกียรติซึ่งกันและกันนี่ดีแล้วครับ ใช้เวลามาสมควรน่าจะสรุปได้แล้วกระมังครับ

(นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : อย่าประท้วงเลยครับท่านธนา ขอความกรุณาเถอะครับ นะครับ ขอความกรุณาเถอะครับ ให้เกียรติซึ่งกันและกันเอาพอสมควรครับ สักนาทีสองนาทีก็พอแล้วครับ สรุปได้แล้วครับ ประท้วงผมเรื่องอะไรครับ ผมอะลุ่มอล่วยที่สุดแล้วนะครับ

นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) : ท่านประธานรัฐสภาครับ กระผม นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องขอประท้วงท่านประธานครับ ตามข้อ ๕ ท่านธนาท่านได้อภิปรายพยายามยกข้อกฎหมาย ยกเหตุผลเพื่อให้ที่ประชุมสภาแห่งนี้ ให้กรรมาธิการ และให้พี่น้องประชาชนทางบ้านได้รับรู้เหตุผลของท่าน ผมเองก็ตั้งใจฟังท่านครับ แล้วก็อยากจะฟังว่า เหตุใดท่านธนาถึงสงวนคำแปรญัตติไว้เช่นนี้ ผมว่าท่านประธานรัฐสภาครับ ท่านอดทนฟังอีกสักนิดนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ครับ

นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) : เพื่อให้บรรยากาศการประชุมการอภิปรายเป็นไปด้วยความเรียบร้อย เพราะว่าฝ่ายค้านผู้สงวนคำแปรญัตติมีอยู่ประมาณ ๘๕ ท่าน แล้วก็ที่ลงชื่อประสงค์จะอภิปรายแสดงความคิดเห็นประมาณ ๓๐ กว่าท่าน ขณะนี้เราก็อภิปรายอยู่ที่ประมาณยังไม่ถึง ๑๐ คนเลยครับ ขอเวลาฝ่ายค้านด้วยครับ ขอเวลาเสียงข้างน้อยได้แสดงข้อคิดเห็น ความเห็นต่างในสภาแห่งนี้ด้วยครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ

นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) : ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : รัฐสภายินดีต้อนรับคณะครูนักเรียน จากโรงเรียนปักธงชัยประชานิรมิต จังหวัดนครราชสีมา ด้วยความยินดีนะครับท่านครับ เรากำลังอภิปรายอยู่ในวาระที่สองนะครับ แล้ววาระที่สองนี้ก็ต้องอภิปรายในประเด็นที่ตัวเองได้สงวนเอาไว้นะครับ ซึ่งท่านธนาได้ขอตัดในมาตรา ๑๐ ทั้งมาตรา เพราะฉะนั้นท่านก็มีสิทธิที่จะอภิปรายเฉพาะในประเด็นที่ท่านได้ตัดในมาตรา ๑๐ เท่านั้น แล้วท่านสามารถที่จะยกเหตุที่มันขัดรัฐธรรมนูญขัดอะไรต่าง ๆ มาประกอบการอภิปรายได้ตรงนี้เป็นสิทธิของท่าน แต่ต้องไม่ฟุ่มเฟือย แล้วไม่วกเวียนซ้ำซากนะครับ ในประเด็นที่ท่านได้ยกมานี้ นอกจากฟุ่มเฟือยแล้ว ก็ยังซ้ำอยู่อย่างนี้นะครับ ฟังมาหลายรอบแล้วครับนะครับ แต่ผมก็ให้เกียรติเพื่อรักษาบรรยากาศ ผมถึงใช้คำพูดครับว่าต่างฝ่ายต่างให้เกียรติกัน เอาพอสมควรแต่ท่านก็อย่างนี้นะครับ เพราะฉะนั้นคนที่ต้องประท้วงผมน่าจะเป็นฝั่งนี้มากกว่าตามข้อ ๕ นะครับ เพราะฉะนั้นขอความกรุณาเถอะครับ เพื่อรักษาบรรยากาศครับ ผมก็ไม่อยากให้มันมีปัญหาอะไร เพราะฉะนั้นท่านใช้เวลามาเกือบครึ่งชั่วโมงนะครับ แล้วก็เห็นว่าพอสมควรก็น่าจะใช้เวลาสักอีกเล็กน้อยน่าจะสรุปได้แล้วครับ นะครับ อย่ามาโต้เถียงคำวินิจฉัยของประธานครับ ท่านเป็นคนเขียนกฎกติกาให้ผมเองคำวินิจฉัยของประธานถือว่าเป็นที่สุดนะครับ ไม่อย่างนั้นมันหาข้อยุติไม่ได้ครับ เชิญครับ

นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร สมาชิก

สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมไม่ได้โต้แย้งคำวินิจฉัยของท่านประธานครับ แต่เมื่อสักครู่ท่านประธานได้กล่าวว่า หน้าที่การประท้วงน่าจะเป็นฝ่ายรัฐบาลประท้วงเสียมากกว่า ผมไม่อยากให้ท่านประธานชี้แนะชี้นำเชิงชี้โพรงให้กระรอกครับ บรรยากาศดีอยู่แล้วครับท่านครับ ขอบพระคุณมากครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมพูดในเหตุการณ์อย่างนี้นะครับ สถานการณ์ตอนนี้ ขอความกรุณาครับ ท่านธนาน่าจะสรุปได้แล้วครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผม ธนา ชีรวินิจ สมาชิกรัฐสภา สิ่งที่ผมอภิปรายได้พยายามชี้ให้ท่านประธานเห็นว่ามันมีการขัดกันของการแก้ไขกฎหมาย ผมก็โยงให้ท่านประธานเห็นว่ามาตรา ๒ ก็ไปขัดมาตรา ๑๐ ที่กำลังอภิปราย มาตรา ๑๐ ก็ไปขัดมาตรา ๑๒ วรรคสอง ไปขัดมาตรา ๑๓๗ ไปขัดมาตรา ๒๗๐ แล้วมันขัดไปหมดนะครับท่านประธาน แล้วเราเป็นคนออกกฎหมายเราไม่ละเอียดรอบคอบหรือท่านประธาน พอมาถึงมาตรา ๓ ท่านบอกให้มี ส.ว. มาจากการเลือกตั้ง ๒๐๐ คน แล้วก็มาดูมาตรา ๑๐ ท่านบอกให้สมาชิกวุฒิสภาที่อยู่ในขณะนี้ ซึ่งมีอยู่ ๑๕๐ คน ----------

ยังคงมีสมาชิกภาพและปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภาต่อไป และให้อยู่ต่อไปตามมาตรา ๑๑ ก็คือให้อยู่ต่อไป ประกอบกับมาตรา ๑๒ จนกว่าจะสิ้นสุดสมาชิกภาพวันที่สมาชิกวุฒิสภาได้รับเลือกตั้งเข้ามาใหม่ ผมมี ๒ ประเด็นในเรื่องนี้ครับท่านประธาน ในระหว่างที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ใช้บังคับ จนไปถึงกระบวนการหมดวาระของสมาชิกวุฒิสภา ส่วนนั้นท่านก็ไปออกกฎหมายในหลายเรื่องที่เป็นลักษณะการจำกัดสิทธิ แต่ว่าถ้ามาดูว่าเริ่มตั้งแต่มีพระราชกฤษฎีกาให้กำหนดวันเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา จนถึงวันที่มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาชุดใหม่ วุฒิสมาชิกสภาชุดใหม่มีกี่คนครับท่านประธาน ถ้าวันนี้เรามี ส.ว. สรรหาอยู่ ๗๐ คน ๗๐ คนนี้เขาไม่ได้ลาออกไปเลือกตั้งก็คือ ๗๐ คนนี้ก็จะรอวุฒิสมาชิกเลือกตั้งอีก ๒๐๐ คน ก็จะกลายเป็น ๒๗๐ คน แล้ว ๒๗๐ คนมันตรงกับมาตรา ๓ ไหมครับท่านประธาน มันก็ไม่ตรง แต่ผมเรียนท่านประธานว่า ท่านก็จะไปตัดสิทธิสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหาให้หมดสมาชิกภาพไปโดยรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ท่านก็ทำไม่ได้ เพราะเขามาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญที่ประชาชนให้การรับรอง ท่านจะใช้อำนาจแค่เสียงข้างมากในที่ประชุมรัฐสภาไปปรับเปลี่ยนไปยุติการทำหน้าที่หรือการสิ้นสุดสมาชิกภาพของ ส.ว. ที่ได้รับการรับรองจากรัฐธรรมนูญที่มาจากประชาชน ท่านก็ทำไม่ได้ ทีนี้พอทำไม่ได้ท่านก็จะเดินธงไปด้านหนึ่ง ท่านก็จะติดปัญหา เพราะว่าท่านไม่ได้แก้ทั้งระบบอย่างที่ท่านชำนิ ศักดิเศรษฐ์ ได้เคยพูดว่าวิธีการแก้วุฒิสมาชิกและ ส.ส. นั้นมันมีชุดความคิด ส.ว. กับ ส.ส. ปี ๒๕๕๐ มันมีลักษณะของการเหลื่อมกันเพื่อการทำหน้าที่ ในเวลาที่ ส.ส. หมดอายุ ส.ว. ก็จะทำอะไรได้บ้าง ในเวลาที่ ส.ว. หมดอายุก็จะมีการเหลื่อมกันระหว่าง ส.ว. สรรหากับ ส.ว. เลือกตั้ง มันจะมีองค์กรนี้กันไปตลอด แต่ท่านคิดประเด็นเดียวว่าจะเอา ส.ว. เลือกตั้ง ท่านถึงแก้โจทย์ทั้งหมดของระบบรัฐสภาไม่ได้อย่างไรครับ ท่านถึงต้องแก้กฎหมายแล้วก็ไปพันตัวเอง ไปพันตัวเองไปเรื่อย ไปขัดกับตัวเองไปเรื่อย ผมถึงเรียนท่านว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ผมยืนยันกับท่านประธาน ๑. ที่มาในการแก้ไขผมก็มองว่าไม่ชอบ แก้ไขกระบวนการแก้ไขก็ไม่ชอบ แก้ไขไปแล้วกฎหมายที่จะใช้บังคับก็ไม่ชอบ ใช้บังคับไม่ได้ นอกจากที่จะไปเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหลักแล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านอำนาจบาตรใหญ่ ใหญ่โตมากเลย วุฒิสมาชิกตามมาตรา ๑๑๙ เขาบอก สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาสิ้นสุดลงเมื่อ (๑.) ถึงคราวออกตามวาระ (๒.) ตาย (๓.) ลาออก (๔.) ขาดคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้าม (๕.) กระทำการต้องห้าม (๖.) วุฒิสภามีมติถอดถอนเรื่องอะไรก็แล้วแต่

(๗.) ขาดประชุม (๘.) ต้องคำพิพากษาให้ถึงที่สุด ประเด็นอื่นผมจะไม่พูดครับ ผมจะพูดถึง (๑) เท่านั้น ถึงคราวออกตามวาระ มาตรา ๑๑๙ และสมาชิกภาพของ ส.ว. เขามีวาระของเขาอยู่ เลือกตั้งคราวที่แล้วเขาก็กำหนดว่าวาระกี่ปี ก็เลือกตั้งกันมา ไม่เอาครับ จะตอบแทนกันหรือเปล่าผมไม่ทราบ แต่เขาบอกว่าท้ายที่สุดกฎหมายฉบับนี้แก้แล้วคนที่ได้ประโยชน์สูงสุดคือ ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้ง ทำไมเป็นอย่างนั้นล่ะครับท่านประธาน มันไปจับมือมันไปมีผลประโยชน์ร่วมกันขนาดไหนครับ มันถึงเอื้อประโยชน์กันมากขนาดนี้ ตั้งแต่เดิมที่เขาเลือกตั้ง ๖ ปี และเขาไม่ให้มีการต่อวาระ ก็เพราะว่าเขามาดำรงตำแหน่งเพียงครั้งเดียว ระยะเวลา ๖ ปีจึงเหมาะสม ท่านเสนอเข้ามา ๖ ปี กรรมาธิการวิสามัญพิจารณาด้วยเหตุด้วยผลแล้วเห็นว่าเมื่อมาจากระบบเลือกตั้ง ----------

เวลาในการดำรงตำแหน่งก็ต้องเป็นลักษณะเดียวกัน ท้ายที่สุดที่ประชุมเห็นชอบว่ามาเป็น ๔ ปี เหมือนกับระบบเลือกตั้งอื่น ๆ แต่ท้ายที่สุดก็มีการไปเจรจาต่อรองกัน ผมก็ไม่ทราบว่าเจรจากันอย่างไร ท้ายที่สุดกรรมาธิการวิสามัญ แทนที่จะมาพูดจากันในที่ประชุมก็กลับมติไปอยู่มติเดิมเป็น ๖ ปี ซึ่งไม่มีระบบเลือกตั้งที่ไหนเขาให้คนมาจากการเลือกตั้งในประเทศเดียวกันแต่แตกต่างกันแบบการเลือกตั้งวุฒิสมาชิกครั้งนี้ ผมก็ตั้งข้อสงสัยว่ามันมีการตอบแทนกันหรือเปล่าท่านประธาน ๒. ไปแก้ไขระเบียบคุณสมบัติต่าง ๆ เพื่อให้คนเลือกตั้งเข้ามา แต่ท้ายที่สุดครับท่านประธาน ไปกำหนดอีกครับ ไม่รู้ว่ามันจะเอาใจกันไปถึงไหน ในมาตรา ๑๒

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านธนาครับ ท่านครับ คนที่มีอำนาจในการวินิจฉัยว่าผู้อภิปรายวกวน ซ้ำซาก ฟุ่มเฟือยหรือไม่นี่ มีคนเดียวเท่านั้นครับ ตามข้อบังคับที่ท่านเขียนมาครับ เขียนมาไว้นะครับ ก็คือประธานมีคนเดียวครับ ทีนี้ผมก็พยายามทักท้วงหลายครั้งแล้วนะครับ แล้วก็ขอความร่วมมือจากท่าน ท่านก็ยังไม่ให้ความร่วมมือ ผมให้เกียรติท่าน ท่านก็ไม่ให้เกียรติผม ซึ่งจริง ๆ ผมก็มีอำนาจตามข้อบังคับข้อ ๔๔ จะให้ท่านหยุดการอภิปรายก็ได้ แต่เพื่อรักษาบรรยากาศครับ ก็พยายามให้เกียรติท่าน ฉะนั้นท่านให้เกียรติผมหน่อยได้ไหมครับ ใช้เวลาพอสมควร วกวน ซ้ำซาก ฟุ่มเฟือย แล้วก็จะมีคนประท้วงคำวินิจฉัยของประธานอยู่อย่างนี้ ก็ทำผิดข้อบังคับซ้ำอีก เพราะคำวินิจฉัยของประธานถือว่าเป็นที่สุด ในเมื่อที่สุดมันก็ทักท้วงไม่ได้ นี่ก็มาทักท้วงแล้วอ้างข้อ ๕ อยู่อย่างนี้ไม่จบไม่สิ้น ให้เกียรติผมหน่อยเถอะครับ น่าจะใช้เวลาสักนาที ๒ นาทีสรุปได้แล้ว เชิญครับ อย่าผิดซ้ำอีกเลย คำวินิจฉัยของประธานถือว่าเป็นที่สุด อย่ามาประท้วงคำวินิจฉัยเลยครับ ผมให้เกียรติท่านอยู่แล้ว เชิญต่อเถอะครับท่านธนา ควรสรุปได้แล้วครับ

(นายเจะอามิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนราธิวาส ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ ๆ

นายเจะอามิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เจะอามิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ที่ผมลุกขึ้นประท้วง ประท้วง คือการปฏิบัติหน้าที่ของท่านประธานต่อท่านสมาชิกที่อภิปรายในขณะนี้ ท่านประธานครับ

ผมกำลังฟังท่านธนาได้อภิปรายซึ่งมีสาระ มีหลักการและเหตุผล และเป็นประเด็นที่ท่านธนาได้อภิปรายในสภาผู้แทนราษฎร เพื่อผมจะได้นำไปประกอบในการพิจารณาในการลงมติของผม ท่านธนาได้พูดในหลักการและเหตุผล สิ่งที่ผมต้องการฟังที่คุณธนาได้พูดในสภาผู้แทนราษฎรท่านพูดได้ชัดเจนครับว่า มีการร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญในขณะนี้ขัดกัน ท่านประธานครับ ท่านต้องให้ท่านธนา ท่านประธานต้องไม่ขัดในการปฏิบัติหน้าที่ของท่านธนาในการอภิปราย เพราะสมาชิกกำลังฟังท่านธนา และจะนำข้อคิดเห็นของท่านธนานี้นะครับ ไปประกอบหลักการและเหตุผลในการลงมติครับท่านประธาน ท่านประธานต้องให้ความเป็นธรรมต่อสมาชิก ไม่ใช่เวลาท่านธนาอภิปรายขึ้นมาท่านก็พยายามขัด เพราะมันไม่เป็นที่พึงพอใจของท่านอย่างไรครับ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ที่จริงต้องถอนนะครับใส่ร้ายผม มันไม่เกี่ยวกับความพึงพอใจของผม มันเป็นเรื่องข้อบังคับ แล้วท่านก็ทำผิดข้อบังคับอีกด้วยการมาทักท้วงคำวินิจฉัยของประธาน ก็ผิดซ้ำอีก แล้วผมก็ย้ำแล้วคนมีอำนาจวินิจฉัยคือประธานคนเดียวเท่านั้น ตามที่ท่านทั้งหลายตั้งกติกาเอาไว้ในข้อบังคับ เชิญท่านพายัพครับ

นายพายัพ ปั้นเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายพายัพ ปั้นเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ด้วยความเคารพท่านประธานและผู้อภิปรายในขณะนี้ ผมตั้งใจฟังท่านมาโดยตลอด โดยที่ไม่ทักท้วงท่านเลย แต่ว่าประเด็นที่เพื่อนสมาชิกทักท้วงต่อท่านประธาน และทักท้วงต่อท่านสมาชิกที่กำลังอภิปรายนั้น เป็นข้อมูลที่น่าสนใจและเป็นประเด็นที่ตรงกับความรู้สึกของสมาชิกด้วยเช่นเดียวกัน เนื้อหาหลาย ๆ ประเด็นนั้นมีประโยชน์ครับ ผมไม่ขัดข้อง แล้วก็ไม่ได้ทักท้วงท่าน แต่ว่าถ้าเป็นไปได้ท่านประธานครับ ถ้าเราจะยึดข้อบังคับในการประชุมสภา แล้วก็โดยอนุโลมกันมากพอสมควรแล้ว เป็นไปได้หรือไม่ถ้าท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่มีความรู้ อภิปรายให้ความรู้พวกเรา รวมทั้งท่านประธานที่ตั้งใจฟังในขณะนี้ จะยึดข้อบังคับแล้วก็ไม่ให้ปล่อยปละละเลยมากจนเกินไปนักก็จะเกิดประโยชน์ต่อการประชุมสภา ผมจึงขอความกรุณาอีกสักครั้งหนึ่งเถอะครับ ขอว่าท่านสมาชิกได้อภิปรายอยู่ในประเด็นที่สำคัญ ๆ ในเนื้อหาที่ประเด็นถึงแม้ว่าบางเนื้อหาบางกรณีจะพาดพิงบ้าง ผมก็นั่งจดอยู่ครับ แต่เห็นว่าฟังได้ พอผ่านหูซ้ายทะลุหูขวาได้ ผมก็ทนฟัง ไม่ขัดข้อง แต่ขอท่านประธานได้ยึดข้อบังคับต่อไปนี้ด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านธนาครับ น่าจะสรุปได้แล้วครับ ผมว่าพอสมควรนะครับ เชิญท่านต่อเถอะครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา พอพิจารณากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ไปเรื่อย ๆ ท่านประธาน ผมก็เริ่มมีความรู้สึกไม่สบายใจว่ามันมีการร่วมมือกันเพื่อผลประโยชน์หรือไม่ ซึ่งถ้ามีการดำเนินการในลักษณะอย่างนั้นมันก็จะเป็นการขัดต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ

(นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงครับ ท่านเกียรติ์อุดม เชิญครับ

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ให้ท่านพายัพก่อนครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านพายัพ เชิญครับ

นายพายัพ ปั้นเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม พายัพ ปั้นเกตุ สมาชิกรัฐสภา ไม่ได้ลุกขึ้นทักท้วงเพื่อว่าจะออกทีวีอะไรหรอกครับ แต่ว่าทักท้วงด้วยความเคารพ ทักท้วงด้วยความจริงใจอะไรที่เป็นประโยชน์ก็รับฟังด้วยความตั้งใจไม่ได้เคยคิดจะก้าวล่วงท่านเลย แต่เห็นว่าเมื่อเวลามันล่วงเลยพอสมควรและท่านก็พูดในเนื้อหาประเด็นที่มากพอสมควร ผมก็พยายามจะฟังครับว่ามีประเด็นอื่นอีกหรือไม่ที่ท่านจะนำเสนอ ผมฟังด้วยเหตุด้วยผม ถึงแม้ว่าเราจะอยู่กันคนละค่ายทางการเมือง แต่ว่าความเป็นสมาชิกรัฐสภานั้น ต่างคนก็มีวุฒิภาวะด้วยกันทั้งสิ้น ถ้าจะใช้เวลาในการอภิปรายเพื่อกล่าวหาบุคคลอื่นว่าสมรู้ร่วมคิดกันนะครับหรือซ่องสุมกันเพื่อหาผลประโยชน์ หรือจะกล่าวหาใครต่อใครก็ได้ในสภาแห่งนี้ โดยใช้เวทีแห่งนี้ เห็นว่าเพื่อนไม่ทักท้วง หรือว่าทักท้วงแล้วประธานไม่ดำเนินการตามก็จะอย่างไรอยู่ ผมจำเป็นต้องให้ท่านประธานครับ ผมทักท้วงท่านประธาน และทักท้วงท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่มีความรู้มากมายในขณะนี้ด้วยความเคารพ ไม่เคยคิดเป็นประเด็นอื่นครับ แล้วก็ทักท้วงตรงนี้จริง ๆ แล้วจะทำหน้าที่ตรงนี้ รับฟังท่านด้วยเหตุด้วยผลครับ แต่ขอความกรุณาอีกครั้งนะครับ นี่เป็นความรู้สึกของผมเองคนเดียวนะครับ ขอฟังท่านสุดท้ายอีกครั้งหนึ่ง ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ก็ไม่ควรไปกล่าวหาหรือใส่ร้ายคนอื่นนะครับ ก็อภิปรายในส่วนที่เป็นหลักการของเรา ทีนี้ไปพูดให้คนอื่นเสียหายมันก็มีปัญหาผิดข้อบังคับ ท่าน ส.ว. สิงห์ชัยครับ

นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ส.ว. จากจังหวัดอุทัยธานี นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง ผมนั่งฟังตลอดนะครับ ผมขอพูดถึงท่านประธานแล้วกันนะครับ ผมเชื่อว่าด้วยอำนาจหน้าที่และวิจารณญาณของท่านประธานนั้น ขอท่านประธานโปรดใช้อำนาจ ใช้วิจารณญาณ คือผมก็พยายามฟังนะครับ ฟังในการที่ผู้อภิปรายหลายท่านได้อภิปราย ถึงแม้ผมจะโดนกระแนะกระแหน ----------

ผมเชื่อว่าผมนั้นเป็นสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากเลือกตั้ง หนีไม่พ้นสิ่งที่ผู้อภิปรายได้พูดถึงต่าง ๆ ในหลายประเด็น แต่ผมจะพยายามไม่ประท้วง ขอประท้วงท่านประธาน ท่านประธานครับ ขอให้ท่านประธานมีความกล้าครับ ไม่มีกี่คนที่จะไปนั่งตรงนั้นได้ จริง ๆ แล้วผมจะเรียนตั้งแต่ท่านนิคมซึ่งเป็นประมุขของสมาชิกวุฒิสภาแล้ว แต่ผมก็เชื่อว่าพยายามนั่งนิ่งไว้ก่อน คิดว่าเดี๋ยวจะจบ เดี๋ยวจะจบ แต่แล้วแต่เล่าก็ไม่จบเสียที ขอท่านได้โปรดเถอะครับ เพราะว่าบางทีการอภิปรายมันนาน แล้วมันก็แบบคือพูดง่าย ๆ ว่ามันไม่ค่อยมีเนื้อนะครับ ผิดตำแหน่งรัฐธรรมนูญไม่ต้องมาวนครับ พวกเรามาจากเลือกตั้งเราไม่ห่วงเลย ถ้าวันนี้ทุกคนต่างมีเหตุและผลในการพูด ยกเหตุและผลมา แต่สิ่งสำคัญที่สุดตัดสินอยู่ที่ศาลรัฐธรรมนูญ ขอให้ท่านประธานใช้วิจารณญาณครับ ขอได้โปรดนะครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ผมก็พยายามให้เกียรตินะครับ ผมขอวินิจฉัยก่อนครับ ผมพยายามให้เกียรติท่านธนานะครับ ก็ด้วยไม่อยากให้มีอะไรที่มันไม่เหมาะสมออกไป อะไรที่อะลุ่มอล่วยกันได้ก็พยายามครับ ก็ใช้คำพูดในเกียรติซึ่งกันและกัน ก็รอว่าท่านจะจบ จะจบ จะจบ ก็ไม่จบสักทีนะครับ ซึ่งมันก็วกวนอยู่ตรงนี้ครับ แล้วก็ซ้ำ แล้วก็ฟุ่มเฟือย ซึ่งประเด็นนี้ผมก็ฟังท่านพูดมาหลายรอบแล้วนะครับ ก็พยายามให้เกียรติ ทีนี้ถ้าไม่อย่างนั้นมันก็เกิดปัญหาความวุ่นวายกันขึ้น ไม่อยากให้ภาพพจน์ที่ไม่ดีออกไปสู่สายตาประชาชนอีก เพราะฉะนั้นก็ขอความร่วมมือพวกเรานี่ละครับช่วยกันรักษา ก็ด้วยการขอความร่วมมือครับ ให้เกียรติซึ่งกันและกัน ขอความร่วมมือครับ ท่านธนาครับ ลูกผู้ชายครับ ตรงไปตรงมาครับ ผมว่าน่าจะสรุปได้แล้ว ช่วยกันรักษาบรรยากาศดีกว่าครับ มันดำเนินมาด้วยดีโดยตลอดนี่ครับ ก็จะพูดอีกสัก ๑๐ นาที หรืออีก ๑-๒ นาที มันก็ไม่ต่างกันเท่าไรหรอกนะครับ ผมว่าให้เกียรติซึ่งกันและกันดีแล้วนะครับ ผมเรียนตรง ๆ ไม่อยากให้ภาพที่ประชาชนไม่สบายใจออกมาให้ประชาชนได้เห็นอีก ผมก็พยายามอย่างที่สุดแล้วนะครับ แล้วก็ทำให้ถูกฝั่ง อีกฝั่งหนึ่งตำหนิอยู่ตลอดว่าไม่เด็ดขาด ไม่อะไรก็ว่ากันไปนะครับ ก็หวังว่าท่านธนาจะเข้าใจ ขอท่านด้วยลูกผู้ชายนะครับ สัก ๑-๒ นาทีสรุปก็น่าจะพอแล้วครับ เชิญท่านต่อเลยครับ

(นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนราธิวาส ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : อย่าประท้วงเลยครับ ท่านสุรเชษฐ์ครับ เชิญครับ

นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สุรเชษฐ์ แวอาแซ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดนราธิวาส พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมข้องใจท่านประธานครับ ท่านประธานพูดถึงแล้วก็อ้างถึงตลอดว่า กลัวว่าการประชุมจะไม่เรียบร้อย ผมขอประท้วงตามข้อ ๕ คือผู้อภิปรายนี่ถึงแม้ว่าจะใช้เวลาสักนิดหนึ่ง ก็ไม่ใช่ว่าทุกท่าน แต่ถ้าหากว่าพูดยาวโดยไร้สาระ อย่างนี้ท่านประธานจะเบรกหรือจะตำหนิได้ แต่เมื่อผู้อภิปรายให้เหตุผลหลักการที่ฟังได้ ขณะนี้ผู้อภิปรายนั้นกำลังอภิปรายให้เหตุผลกับคณะกรรมาธิการ ไม่ใช่กับท่านประธานคนเดียว เพื่อให้คณะกรรมาธิการได้พิจารณาตามความคิดที่ท่านได้พิจารณามาแล้วนั้นถูกต้องหรือไม่ สมบูรณ์หรือไม่ ท่านประธานไม่น่าจะใช้อารมณ์หรือกลัวว่าพี่น้องประชาชน พี่น้องประชาชนเขาติดตามเราทราบอยู่ ท่านประธานทราบไหมว่าพี่น้องประชาชนนี่เขามีความรู้สึกอย่างไร ในสภาแห่งนี้เวลามีปัญหาระหว่างสมาชิกกับท่านประธาน ----------

ตรงนี้ครับ ผมคิดว่าท่านประธานก็ควรที่จะต้องไตร่ตรองในการให้เหตุผลของท่านประธานด้วย ผมขอประท้วงท่านประธานในการปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๕ เวลาซีกฝ่ายค้านประท้วงต้องการที่จะให้เหตุผล ท่านก็มองไม่เห็น แต่ว่าในซีกของผู้สนับสนุนรัฐธรรมนูญประท้วง แม้กระทั่งว่า

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ อย่าใส่ร้ายอย่างนั้นเลยครับ ผมก็สลับทั้ง ๒ ฝั่ง แล้วก็ทำอย่างนี้มาโดยตลอด ท่านพูดมันไม่ตรงกับความจริง โกหกในสภา ซึ่งก็เห็น ๆ กันอยู่ครับ

นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) : ท่านประธานต้องถอนคำพูด หาว่าผมโกหกได้อย่างไร ท่านวินิจฉัยหรือว่าผมโกหก ท่านก็บอกสิครับว่าผมโกหกนั้นเรื่องอะไร

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : โกหก เวลาฝ่ายค้านยกมือประท้วงแล้วแกล้งมองไม่เห็น ซึ่งข้อเท็จจริงผมก็สลับทั้ง ๒ ฝั่ง ประชาชนก็เห็นทั้งประเทศก็ทำอย่างนี้มาโดยตลอด เป็นการกล่าวหาใส่ร้ายในเรื่องที่ไม่เป็นความจริง เขาเรียกว่าโกหกกลางสภา ท่านครับ การประชุมต้องมีกติกา กติกาของเราคือข้อบังคับ ข้อบังคับที่พวกเราช่วยกันร่างขึ้นมาให้ประธานดำเนินการตามนั้น แล้วคำวินิจฉัยของประธานถือว่าเป็นที่สุด ท่านก็ลุกขึ้นมาโต้แย้งคำวินิจฉัยของประธาน ก็เท่ากับทำผิดข้อบังคับ ท่านเป็นคนเขียนเอง ผมไม่ได้เขียนนะครับ ให้อำนาจในการวินิจฉัยของประธานถือว่าเป็นที่สุด ก็เพื่อให้การประชุมดำเนินการต่อไปได้ แล้วที่สำคัญประธานมีคนเดียวครับ ท่านให้อำนาจประธานเป็นคนวินิจฉัย ไม่ใช่ตัวท่านวินิจฉัย ประเด็นก็มีแค่นี้ แล้วก็ประธานวินิจฉัยแล้วถือว่าเป็นที่สุด ท่านก็ลุกขึ้นมาโต้คำวินิจฉัย อยู่อย่างนี้ทั้งวัน แล้วจะให้ทำอย่างไรครับ

(จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประสิทธิ์ครับ

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดสุรินทร์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องประท้วงท่านพิเชษฐ์ ผู้ที่ลุกขึ้นมาประท้วงนะครับ ท่านพิเชษฐ์นี่โกหกกลางสภา ท่านสุรเชษฐ์โทษทีพอดีหัวล้านเหมือนกันเลยจำไม่ค่อยได้นะครับ ต่อไปผมจะจำให้แม่นครับ ท่านสุรเชษฐ์

โกหกกลางสภา ผมเป็นพยานได้ ผมเห็นใจท่านประธาน ท่านประธานอุตส่าห์ให้เกียรติอุตส่าห์อะลุ่มอล่วย ทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อให้สภานี้เดินไปได้ แต่ปรากฏว่าสมาชิกที่ท่านให้เกียรติไม่เคยให้เกียรติท่านเลย อย่างนี้ถ้าผมจะใช้เอกสิทธิ์ของผมในการขอปิดอภิปรายได้ไหมครับ ผมขอปิดการอภิปราย ขอผู้รับรองหน่อยครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ การขอปิดอภิปรายเมื่อสักครู่ ท่านลุกขึ้นมาท่านมาอภิปรายประท้วง น่าจะเป็นคนละโอกาส ถ้าท่านจะเสนอท่านนั่งแล้วลุกขึ้นเสนอใหม่

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศิรษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ

(นายณัฏฐ์ บรรทัดฐาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านประท้วงอะไรครับท่านณัฏฐ์ เชิญครับ

นายณัฏฐ์ บรรทัดฐาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ผม ณัฏฐ์ บรรทัดฐาน สมาชิกรัฐสภา ท่านประธานจะกล่าวหาเพื่อนสมาชิกอย่างนี้ไม่ถูกนะครับ เพราะว่าข้อมูลที่ท่านประธานพูดกับข้อมูลที่เพื่อนสมาชิกพูดเป็นสิ่งที่ต่างคนต่างเห็นว่าข้อมูลเหตุผลเป็นอย่างนั้น ท่านจะมาอ้างอยู่ตลอดเวลาว่าข้อบังคับนี้พวกผมเป็นคนเขียน เขียนมาให้ท่านทำ มันไม่ใช่นะครับ เพราะว่าข้อบังคับนี้มันมีมาแต่ไหนแต่ไรอยู่แล้ว ท่านก็ทราบท่านจะบอกว่าท่านไม่เคยรับรู้เรื่องนี้เลย แล้วพวกผมเขียนมาให้ท่านใช้นี่มันไม่ใช่นะครับ แล้วการที่จะมานั่งบอกพวกผมว่า ประท้วงฝั่งนี้แกล้งมองไม่เห็น ก็หาว่าเพื่อนสมาชิกผมโกหก จริง ๆ ทุกคนเขาก็เห็นกันอยู่ครับ จะมาบอกประชาชนทางบ้านเห็น ไม่ใช่ครับท่านผู้ชม เราไม่ได้นั่งประชุมให้ประชาชนทางบ้านดู ถ่ายทอดสดอีกเรื่องหนึ่ง แต่ข้อเท็จจริงที่อยู่ในห้องประชุมมันก็คืออีกเรื่องหนึ่ง เพราะฉะนั้นผมคิดว่าการที่ท่านประธานบอกว่าเพื่อนสมาชิกโกหกกลางสภานี่ เป็นการกล่าวเท็จและไม่ให้เกียรติเพื่อนสมาชิก ท่านประธานต้องถอนครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมพูดตามข้อเท็จจริง แล้วผมก็ปฏิบัติตามนี้ ผมสลับทั้ง ๒ ฝั่งโดยตลอด ผมยืนยันครับ ผมไม่ถอนนะครับ ผมยืนยันแล้วผมไม่ถอน แล้วก็คำวินิจฉัยของผมถือว่าเป็นที่สุด เพราะฉะนั้นท่านธนาครับ ขอความร่วมมือเถอะครับ ขอแบบลูกผู้ชายแล้วครับ ท่านควรสรุปได้แล้วครับ เชิญท่านต่อสิครับ ผมว่าพอสมควรแล้วไหมครับ เชิญท่านสุรเชษฐ์ครับ

นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) : ท่านประธานครับ ผม สุรเชษฐ์ แวอาแซ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดนราธิวาส พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมโดน ๒ เด้ง ที่ท่านประธานจะต้องพิจารณาว่าสมควรหรือไม่ หรือเป็นการพาดพิงให้เกิดความเสียหายแก่ผมหรือไม่

เรื่องแรก ที่ท่านประธานกล่าวถึงว่าโกหกกลางสภา ผมไม่ได้ทักท้วงว่าต้องการให้ท่านประธานถอนหรอกครับ แต่ยืนยันว่าสิ่งที่ท่านประธานพูดว่าโกหกกลางสภานั้นไม่ตรงกับข้อเท็จจริง ผมนี่ทุกครั้งที่ยืนประท้วงจะต้องใช้เสียงเพื่อให้ท่านประธานได้มองเห็นว่าผมกำลังยืนประท้วง ผิดกับฝ่ายอีกข้างหนึ่งโดยเฉพาะอย่างยิ่งจ่าสิบตำรวจประสิทธิ์นี่ขอให้เกาหัวขี้กลาก

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : อย่าไปพาดพิงกันเลยครับ พอแล้วมังครับ

นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) : นี่จะได้สิทธิตลอดตั้งแต่ ๒ ปีมานี่

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่าพอแล้วครับ

นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) : คนที่ประท้วงมากที่สุด ก็คือ จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ แค่ยกหัวขี้มาเกาหัวนี่ก็ให้ประท้วง

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาละครับ พอแล้วครับ สมควรแล้วครับ จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ครับ ไม่เป็นไรหรอกขอกันกินมากกว่านี้ ขอกันกินมากกว่านี้ครับพอแล้ว เอาเชิญครับ

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดสุรินทร์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เมื่อสักครู่

ผมกล่าวพาดพิงท่านสุรเชษฐ์ แวอาแซ จริงว่าหัวล้านเหมือนกัน ผมก็ได้ว่าท่านฝ่ายเดียว ที่ไหนผมก็บอกผมหัวล้านเหมือนกัน ถ้าจะให้เสมอกัน เอาหัวล้านชนกันตอนนี้ไหมครับ มันจะได้จบกันไปครับ ผมไม่ให้ท่านถอนหรอกครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : จบนะครับ เอาเชิญ

นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) : ท่านประธานครับ ผมยืนยันว่าผมไม่ชนหรอกครับ กลัวเดี๋ยวจะติดขี้กลากมาด้วย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ข้อมูลการประชุมของเรา ๑๐ วันแรก ใช้เวลาในการประชุมทั้งหมด ๙๔ ชั่วโมง ปรากฏว่าเป็นเวลาของการประท้วงหรือหารือทั้งหมด ๔๗ ชั่วโมง เพราะฉะนั้นเหลือเวลาอีกครึ่งหนึ่ง คือ ๔๗ ชั่วโมงนี้ที่ฝ่ายค้านได้อภิปราย รัฐบาลได้อภิปราย แล้วก็ ส.ว. ได้อภิปรายรวมกันทั้งหมด ๔๗ ชั่วโมง เท่ากับที่หารือกับประท้วงพอดีเลยครับ ผมไม่พูดอะไรมากไปกว่านี้ เดี๋ยวมีคนประท้วงนะครับ ก็ขอแจ้งสมาชิกครับ ขอความร่วมมือจากพวกเราทุกคนครับ แล้วเมื่อสักครู่ขอแบบลูกผู้ชายจากท่านธนาแล้วนะครับ ท่านจะให้หรือไม่ให้ก็เป็นเรื่องของท่าน ผมขอให้ท่านช่วยแบบลูกผู้ชายให้เกียรติซึ่งกันและกัน เชิญท่านเถอะครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านประธานขอแบบลูกผู้ชาย ผมก็ให้ท่านประธานแบบลูกผู้ชาย ถ้าที่ประชุมสภาแห่งนี้จะไม่รับฟังเหตุฟังผลที่ผมจะอภิปราย แล้วโดยเฉพาะท่านประธานคิดว่าสิ่งที่ผมอภิปรายไม่เกิดประโยชน์ วันนี้ท่านประธานใช้คำว่าลูกผู้ชาย ผมก็จะให้ท่านประธานคำว่าลูกผู้ชายเหมือนกัน แต่ผมขออนุญาตสรุปครับ เพราะถ้าผมไม่ได้สรุปการอภิปรายของผม ก็จะไม่มีประเด็นในการที่จะบันทึกในที่ประชุมแห่งนี้ ผมได้เรียนท่านประธานแล้วว่าการบัญญัติกฎหมายมีการขัดกันอย่างไร มีเจตนาในการนำเสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้อย่างไร ท้ายที่สุดผมเรียนท่านประธานว่าผมจะไม่กล่าวหาใคร แต่ผมตั้งข้อสังเกตวุฒิสมาชิกชุดนี้ที่มาจากการเลือกตั้งรู้อยู่แล้วหรือสรรหาว่าดำรงตำแหน่งได้ในสมัยเดียวมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญให้กลับมาดำรงตำแหน่งได้อีกสำหรับสมาชิกวุฒิสภา ขยายเรื่องสิทธิ ท่านประธานที่เคารพครับให้กลับมาลงเลือกตั้งได้อีก ให้สิทธิประโยชน์อย่างอื่นมากมาย มากกว่านักเลือกตั้งในประเทศนี้คนอื่น ๔ ปี ส.ว. ชุดใหม่ที่จะเป็นชุดประวัติศาสตร์ของประเทศไทยเอาไปเลย ๖ ปี นอกจากนั้นไม่พอครับ หมดวาระไปแล้วสำหรับคนที่ไม่ลาออกไปลงเลือกตั้ง เอาโบนัสไปอีกครับให้อยู่ไปจนกระทั่ง ส.ว. ชุดใหม่เข้ามามันจะอะไรกันขนาดนี้ครับท่านประธาน ทำไมผลประโยชน์ตอบแทน ส.ว. เลือกตั้งมันถึงมีมากมายเหลือเกิน ทำให้ผมไม่สบายใจ เพราะฉะนั้นผมถึงต้องกราบเรียนท่านประธานในท้ายที่สุดว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้มีการเสนอแก้ไข รัฐบาลโดยเฉพาะพรรคเพื่อไทยไม่เสียหายครับ ท่านไปรับปากประชาชนมาเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ท่านทำตามหน้าที่ของท่านผมไม่ว่า แต่รัฐธรรมนูญฉบับนี้จะผ่านความเห็นชอบของรัฐสภาหรือไม่ อยู่ที่เสียงของสมาชิกวุฒิสภา ปฏิเสธไม่ได้ครับว่าเสียงของวุฒิสภานั้นจะเป็นเสียงชี้ขาดในการผ่านหรือไม่ผ่านรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ข้อสังเกตที่ผมตั้งให้ประธานทั้งหมดคือผลประโยชน์ที่ได้รับเกินกว่าคนปกติหรือสมาชิกปกติจะได้รับ นั่นคือเหตุผลจูงใจหรือไม่ในการที่จะทำให้รัฐธรรมนูญนี้ผ่านการพิจารณาของรัฐสภา ส่วนว่าเมื่อท่านโหวตแล้วจะขัดจริยธรรมคุณธรรม ผมไม่พูดแล้วครับ เพราะคำ ๆ นี้ใช้ในประเทศนี้ไม่ได้ แต่จะขัดกันแห่งผลประโยชน์หรือไม่ ท่านไปพิจารณาเอง แล้วถ้าวันนั้นมีคำพิพากษาหรือมีคำตัดสิน อย่าโอดครวญครับ เพราะเลือกที่จะทำในสิ่งที่ไม่ได้เป็นบรรทัดฐานของสังคม เมื่อท่านเลือกที่จะทำท่านต้องพร้อมที่จะรับในผลแห่งการกระทำทั้งหมดของท่าน กราบขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านอานิกครับ

นางอานิก อัมระนันทน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพคะ ดิฉัน นางอานิก อัมระนันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา และกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ตอนนี้เราอยู่ที่มาตรา ๑๐ การสงวนความเห็นของดิฉันอยู่ที่วรรคสอง แต่ดิฉันขอเท้าความนิดหนึ่งว่ามาตรา ๑๐ คล้าย ๆ บทเฉพาะกาลของการแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งจุดยืนของดิฉันก็ได้อภิปรายไปแล้ว ว่าเป็นการออกแบบแก้ไขที่จะเป็นการทำลายดุลยภาพในระบบกลไกรัฐสภาทำให้เกิดระบบ ที่จะคล้าย ๆ กันมีอำนาจเบ็ดเสร็จของฝ่ายบริหารพรรคเสียงข้างมาก แต่ว่าตรงนี้การโหวต ได้ผ่านมาแล้ว ดิฉันเองเห็นว่ามีประเด็นปัญหาทางกฎหมายหลายประการ ก็ได้เรียนไปแล้ว

แต่ตอนนี้เราอยู่ที่มาตรา ๑๐ บทเฉพาะกาล ก็จะขออภิปรายในตรงนี้นะคะ แต่ให้ทราบว่าดิฉันเห็นว่ามีความไม่ชอบในหลาย ๆ ด้านในส่วนที่เหลือ แต่ถ้าเผื่อเป็นกฎหมายในบทเฉพาะกาลในวรรคหนึ่งบอกว่าให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีสมาชิกภาพอยู่ในวันที่รัฐธรรมนูญนี้บังคับใช้ ยังคงมีสมาชิกภาพและปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภาต่อไป อันนี้ก็โอเคเลย แล้วเดี๋ยวคงต้องไปว่ากันที่มาตรา ๑๒ ว่าจะไม่มีอะไรที่ขัดกันกับตรงนี้ แต่ในวรรคสองค่ะท่านประธานที่บอกว่าในกรณีที่การดำรงตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภา ตามมาตรา ๑ ว่างลงตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนะคะ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญนี้ไม่ต้องดำเนินการเลือกตั้งหรือสรรหาวุฒิสมาชิกขึ้นใหม่แทนตำแหน่งที่ว่างลง ตรงนี้ดิฉันคิดว่าความหมายของคำว่า ก่อนนี่มันแปลกพิลึกมากนะคะ ก็จึงสงวนความเห็นว่าควรจะต้องเป็นหลังการแก้ไข แล้วดิฉันเห็นว่าการที่จะไม่มีการเลือกตั้งหรือสรรหาจากระบบเดิมซึ่งก็ทำงานได้โอเคเลย ไม่มีเลยนี่จะเป็นอันตรายมาก เพราะว่าถ้าเกิดมีวุฒิสมาชิกลาออกไปเลือกตั้งเป็นจำนวนมากหรือต้องหมดสภาพไปด้วยเหตุผลกลใดก็ตามเป็นจำนวนมากจะทำให้วุฒิสภาทำหน้าที่ได้อย่างไม่มีประสิทธิภาพ เพราะว่าอาจจะเหลือคนจำนวนน้อยมาก แม้ในมาตรา ๑๑๑ จะมีการพูดถึง ๙๐ เปอร์เซ็นต์นะคะ แต่ตอนที่อยู่ในกรรมาธิการก็มีการอภิปรายกันแล้วเสียงส่วนใหญ่ในกรรมาธิการก็บอกว่า ๙๐ เปอร์เซ็นต์ ในมาตรา ๑๑๑ นั้น หมายถึงเฉพาะวันที่เปิดสภานะคะ ดิฉันจึงคิดว่าถ้าอย่างนั้นสำหรับในกรณีนี้ดิฉันขอเพิ่มเติมข้อความสงวนความเห็นไว้ว่า ไม่ต้องดำเนินการเลือกตั้งหรือสรรหาสมาชิกวุฒิสภาขึ้นใหม่แทนตำแหน่งที่ว่าง แล้วก็เติมว่า ยกเว้นในกรณีที่จำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่เหลืออยู่นั้นน้อยกว่าร้อยละ ๘๕ ของจำนวนสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมด นะคะ ก็คือลดจาก ๙๐ เปอร์เซ็นต์เหลือ ๘๕ เปอร์เซ็นต์ แต่ดิฉันเห็นว่าจำเป็นค่ะที่จะต้องมีจำนวนวุฒิสมาชิกให้มากเพียงพอเพื่อให้เกิดความหลากหลายในความคิดเห็น ความหลากหลายในมุมมอง ความรอบคอบในการตัดสินใจ โดยเฉพาะในกรณีอย่างที่ ขอเอ่ยนามเมื่อสักครู่นี้ที่ท่านธนายกตัวอย่างนะคะว่า อาจจะมีกรณีบางกรณีที่เหลือแต่วุฒิสภาทำหน้าที่ตามมาตรา ๑๓๒ มีเรื่องสำคัญ ๆ เช่น เรื่องแต่งตั้ง ถอดถอนนะคะ เพราะฉะนั้นจึงควรที่จะมีจำนวนวุฒิสมาชิกให้เพียงพอ เพื่อจะทำให้เกิดดุลยภาพในการตัดสินใจในหมู่วุฒิสภาเองก็เป็นคำสงวนความเห็นของดิฉันฝากท่านประธานคณะกรรมาธิการพิจารณาอีกรอบหนึ่งนะคะ เรื่องใหญ่ ๆ เราเห็นไม่ตรงกันแต่เรื่องนี้สมมุติว่าถ้าเกิดเรื่องนี้เป็นกฎหมายจริง ดิฉันว่าจุดอ่อนตรงนี้ก็ควรจะต้องระวัง

อย่าให้เกิดขึ้น ขอบพระคุณค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เชิญท่านบุญยอดครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาครับ บุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกรัฐสภา ผมจะขออนุญาตใช้เวลาของสภาอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดนะครับ ก็ขอให้ท่านประธาน ท่านประธานคณะกรรมาธิการ และสมาชิกรัฐสภาทุกท่านกรุณาตั้งใจฟัง เพราะสิ่งที่เกิดขึ้นนี้จะเป็นครั้งแรกของประเทศไทยที่จะเกิดขึ้น หากรัฐธรรมนูญแก้ไขฉบับนี้ได้ออกไปบังคับใช้ครับ ๒ ประโยคที่เกิดขึ้นในมาตรา ๑๐ ประโยคที่ ๑ ที่ท่านเขียนมา ให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีสมาชิกภาพอยู่ในวันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับยังมีสมาชิกภาพและปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภาต่อไป ผมเปลี่ยนแปลงแก้ไขประโยคแรกนี้นะครับ แต่ขอให้ท่านได้เห็นภาพอย่างนี้ก่อนครับว่าถ้าท่านยังคงคำ ๆ นี้อยู่นะครับ สิ่งที่มันจะเกิดขึ้นก็คือสมาชิกวุฒิสภายังคงดำรงตำแหน่งอยู่

ในขณะที่ตรงนี้บังคับใช้นะครับ ผมสมมุติวันที่ ๒ มีนาคม ถ้าประกาศหลังวันที่ ๒ มีนาคม สมาชิกวุฒิสภาจากการเลือกตั้งจะหมดวาระไป แต่สมาชิกวุฒิสภาสรรหา ๗๓ คน โดยประมาณจะยังอยู่ ยังอยู่แล้วมีการประกาศการเลือกตั้ง ๔๕ วัน ผมเรียนเชิญสมาชิกวุฒิสภาทั้ง ๗๓ ท่าน ขอให้ท่านมีความสุขเลยครับ ท่านลงเลือกตั้งได้เลยครับ ลงเลือกตั้งได้ยังดำรงตำแหน่งอยู่ด้วยใน ๔๕ วัน นี่จะเป็นครั้งแรกของประเทศไทยครับ ไม่เคยมีการเลือกตั้งครั้งใดที่ให้คนที่อยู่ในตำแหน่งนั้นแล้วไปลงสมัครในตำแหน่งนั้นได้ แล้วสนุกใหญ่เลยครับ ท่านลงแล้วสำเร็จท่านได้เป็นอีก ๖ ปีครับ ลงแล้วไม่สำเร็จท่านก็ยังได้เป็นอีก ๓ ปี สนุกไหมครับ นี่กลุ่มแรกนะครับ แต่ถ้ากฎหมายนี้ประกาศได้เร็วขึ้นยิ่งสนุกใหญ่ครับท่านประธาน ประกาศได้เร็วขึ้นผมสมมุติง่าย ๆ สิ้นปีนี้ได้ใช้บังคับ จะมี ๑๔๙ ท่านที่เป็นสมาชิกวุฒิสภาในขณะนี้สามารถลงเลือกตั้งได้เลย เพราะกฎข้อนี้จะยังอยู่ ท่านลงกันเลยครับภายใน ๔๕ วัน สมาชิก ส.ว. เลือกตั้งถ้าท่านลงแล้วไม่ได้ ท่านก็ยังอยู่ต่อได้จนถึงวันที่ ๒ มีนาคม ท่านลงแล้วได้ท่านอยู่ได้ต่ออีก ๖ ปี ครับ คำถามง่าย ๆ คือเอาเปรียบเพื่อนไหมครับ อย่างนี้เป็นประชาธิปไตยจริงหรือครับ ใช่ครับ ท่านเคยรณรงค์ว่าเลือกตั้งเถอะ ไปถามใครต่อใครบอกว่าเลือกตั้งแล้วได้ แต่กติกาที่ท่านเขียนในขณะนี้ไม่เป็นประชาธิปไตยเลยครับ ไม่แฟร์เลยครับ ไม่ว่าจะเล่นเกมอะไรนะครับ ไม่ว่าจะเป็นกีฬาประเภทใดที่จะให้คนที่จะไปลงเลือกตั้งแล้วมีสิทธิมากกว่าคนอื่น เพราะคนเหล่านี้ยังอยู่ในตำแหน่ง ยังเป็นกรรมาธิการอยู่ยังจัดสัมมนาได้ ยังไปเดินพบปะประชาชนได้ในฐานะ ส.ว. ปัจจุบัน แล้วก็ลงเลือกตั้งไปแข่งกับคนอื่นที่เขาไม่มีตำแหน่งใด ๆ เลย อย่างนี้ยุติธรรมหรือครับ นอกจากนั้นครับ ผมเท้าความนิดเดียว ในมาตรา ๕ ท่านแก้ไขมาตรา ๑๑๕ (๙) ไม่เป็นรัฐมนตรี สำหรับคุณสมบัติแล้วก็ข้อต้องห้ามนะครับ ผมอธิบายสั้น ๆ นิดเดียวครับท่านประธาน คือคนที่จะมาลงสมัครต้องไม่เป็นรัฐมนตรีหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ใช่ครับ กลุ่มนี้ห้ามที่จะลง ถ้าเป็น ส.ส. ต้องลาออกก่อน ถ้าเป็นรัฐมนตรีลาออกก่อน แต่ท่านไม่ห้ามกลุ่มที่เป็นสมาชิกวุฒิสภาที่ผมกล่าวเมื่อกี้ และนอกจากนั้นสมาชิกสภาท้องถิ่นกับผู้บริหารท้องถิ่นลงสมัครได้ด้วยครับ ถ้ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ผ่านสนุกจริง ๆ ครับท่านประธาน การเลือกตั้ง ส.ว. จะมีสมาชิกสภาท้องถิ่นไม่ต้องลาออก ยังอยู่ในตำแหน่ง สมมุติวันนี้เพิ่งได้รับตำแหน่งมาลงสมัคร ส.ว. เล่น ๆ ลงได้ครับ ถ้าได้มาเป็น ส.ว. อีก ๖ ปี ถ้าไม่ได้กลับไปอยู่ตำแหน่งเดิม ไม่ต้องลาออกด้วยครับ อะไรมันจะดีขนาดนี้ครับ อะไรมันจะสนุกขนาดนี้ครับชีวิต ผู้บริหารท้องถิ่น

เป็นนายก อบจ. อยู่ อยู่จังหวัดไหนก็ได้ อยากจะลงสมัคร ส.ว. ลงได้เลยครับ จากข้อบังคับข้อ ๑๐ ที่ท่านว่านี้ เห็นไหมครับ ลงได้เลยแล้วให้ประชาชนตัดสิน อยากให้ผมไปเป็น ส.ว. ไหม เลือกให้ผมไปเป็น ส.ว. สิผมจะได้ไปเป็นอีก ๖ ปี เงินเดือน ๑๑๐,๐๐๐ กว่าบาท ผู้ช่วยอีก ๕ คน ผู้เชี่ยวชาญ ๑ คน ผู้ชำนาญการ ๑ คน เดินทางโดยเครื่องบินสภาจ่ายให้ สนุกไหมครับ ถ้าท่านผ่านตัวมาตรานี้ ผมแก้อย่างไรครับ ผมแก้ว่ามาตรา ๑๐ สมาชิกวุฒิสภาที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในขณะเลือกตั้งและสรรหาสมาชิก เรื่องสรรหาไม่ต้องถกนะครับ ผมตัดให้เลยนะครับ ถ้าท่านดำรงตำแหน่งอยู่ในขณะเลือกตั้งชุดใหม่จะลงสมัครเป็นสมาชิกไม่ได้ ผมจะตัดให้แบบนี้ครับ ทำไมไม่สนใจวิธีคิดอย่างนี้ล่ะครับ ประกาศให้มันชัดไปเลยครับว่าสมาชิกวันนี้ ส.ส. เป็นไม่ได้อยู่แล้วนะครับ อยู่ที่ ส.ว. แล้วครับ สมาชิก ส.ว. วันนี้จะประกาศให้ชัดอย่างผมไหมครับว่าคราวหน้าจะไม่ลง ก็กรุณาสนับสนุนผมประกาศเรื่องนี้ให้ชัด นอกจากนั้นวรรคที่สองของท่านขออนุญาตตัดทิ้งทั้งหมด เพราะท่านเขียนแล้วมี ๓ ประเด็นสั้น ๆ เลยครับท่านประธาน

ประเด็นที่ ๑ ท่านเขียนมาตรานี้ขัดกับ มาตรา ๒ เรื่องวันประกาศใช้ ท่านธนาได้กรุณาอธิบายแล้ว ผมไม่ต้องอธิบายซ้ำอีกนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ถึงจะเขียนแล้วไม่ตัดทิ้งก็ใช้ไม่ได้อยู่แล้ว ถูกไหมครับ เพราะจะใช้บังคับก่อนหน้าการใช้บังคับได้จริงนะครับ

ประเด็นที่ ๓ ถ้าผมตีความอย่างนี้ว่า ท่านบอกว่า กรณีการดำรงตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภาว่างลงก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมนี้ไม่ต้องสรรหาใหม่ ไม่ต้องสรรหาใหม่มันไม่ได้จริง ๆ ครับ หลังการบังคับใช้มาตรานี้แล้ว สมมุติเดือนมีนาคมอย่างที่ว่ามีคนลาออกก็ต้องไปสรรหาตามมาตรา ๒๔๐ กันอยู่ เรื่องนี้ขัดกันเองอย่างชัดเจน ผมไม่ทราบว่าท่านจะเดินหน้าอย่างนี้ต่อไปได้อย่างไรครับ ผมจึงขออนุญาตท่านประธานครับว่าผมอยากฟังคำอธิบายจากท่านประธานคณะกรรมาธิการชุดนี้จริง ๆ จากกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่จริง ๆ ผมเชื่อว่ากรรมาธิการเสียงส่วนน้อยน่าจะเห็นด้วยกับผมว่ามาตรานี้ปล่อยไปไม่ได้จริง ๆ ครับ ด้วยความเป็นห่วงครับ ผมอยากฟัง และผมอยากเห็นความรับผิดชอบของท่านประธานคณะกรรมาธิการชุดนี้ครับ ผมท้าท่านหลายครั้งครับ มาตรา ๒๙๑ คราวที่แล้วเรื่อง ส.ส.ร. ท่านไปแพ้ในศาลรัฐธรรมนูญมาแล้ว ผมไม่เห็นความรับผิดชอบของท่าน วันนี้ผมขอถามท่านอีกครั้งครับ ถ้ามาตรานี้หรือมาตราใด ๆ ที่ขัดกันไปแพ้ในศาลรัฐธรรมนูญท่านจะรับผิดชอบทางการเมืองอย่างไร ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญประธานคณะกรรมาธิการครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม สามารถ แก้วมีชัย ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการ ก็ขณะนี้เราพิจารณากันอยู่ที่มาตรา ๑๐ นะครับ ผมก็ขอดึงท่านทั้งหลายกลับมาที่มาตรา ๑๐ ก่อนนะครับ คือมาตรา ๑๐ เป็นมาตราที่เราบัญญัติขึ้นใหม่ มีลักษณะเป็นเหมือนบทเฉพาะกาล ผมขอความกรุณาท่านทั้งหลายได้ฟังถ้อยคำจะได้ชัดเจน มาตรา ๑๐ นี่จะมีอยู่ ๒ วรรค วรรคแรกบัญญัติไว้ว่า ให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีสมาชิกภาพอยู่ในวันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับยังคงมีสมาชิกภาพและปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภาต่อไป ก็แปลว่าเมื่อรัฐธรรมนูญที่เรากำลังแก้กันอยู่มีผลใช้บังคับ ก็ให้ ส.ว. ทั้งเลือกตั้งและสรรหาที่เป็น ส.ว. ตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ยังคงดำรงสมาชิกภาพอยู่ต่อไปนะครับ วรรคสองบอกว่าในกรณีการดำรงตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภาตามวรรคหนึ่งว่างลง ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ต้องดำเนินการเลือกตั้งหรือสรรหาสมาชิกวุฒิสภาขึ้นใหม่แทนตำแหน่งที่ว่าง ก็หมายความ ส.ว. สรรหา ส.ว. เลือกตั้งที่รับรองสถานภาพไว้ตามรัฐธรรมนูญใหม่ที่จะประกาศใช้ ถ้าเผื่อท่านต้องพ้นจากตำแหน่งตามที่รัฐธรรมนูญเก่า

ได้บัญญัติไว้นะครับ บัญญัติไว้อย่างไรก็ตามนี้ครับ หลายท่านไปพูดว่ากรรมาธิการทำไมไปเขียนล่วงหน้า เขียนย้อนหลังอะไรนี่ ไม่ใช่นะครับ มันเป็นนิติวิธี เขาไม่ไปใส่บอกว่าตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ท่านไปเปิดดูนะครับ ในรัฐธรรมนูญจะไม่มีบอกนะครับว่า พ.ศ. ไหน เพราะรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็ถูกแก้มา ๒ รอบแล้ว ฉะนั้นถ้าจะใส่ทั้งหมดมันก็จะยืดยาว ตามนิติวิธีเขาก็บอกว่า ถ้าต้องพ้นสมาชิกภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก่อนที่จะแก้ไขฉบับนี้ ก็ไม่ต้องไปเลือกซ่อมทดแทน ไม่ว่าจะสรรหาหรือเลือกตั้ง ทีนี้ถามว่าทำไมต้องเขียนมาตรานี้รองรับไว้ เพราะขณะนี้เรากำลังแก้ที่มาของ ส.ว. เรากำลังแก้องค์ประกอบของ ส.ว. ส.ว. ตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มาจาก ๒ ทาง มาทั้งเลือกจังหวัดละคน มาทั้งสรรหา แต่วันนี้เราบอกให้ ส.ว. ที่เรากำลังแก้แล้วมีผลจะใช้บังคับถ้าประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้มาจากการเลือกตั้งทั้งหมดจำนวน ๒๐๐ คน และใช้เขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้งบางจังหวัดก็มีคนเดียวบางจังหวัดก็มีหลายคนแล้วแต่จำนวนประชากร ฉะนั้นถ้าเราไม่เขียนรองรับสถานภาพของ ส.ว. ชุดปัจจุบันซึ่งมีที่มาต่างกัน ส.ว. ชุดปัจจุบันก็จะอยู่ไม่ได้ ฉะนั้นที่เขียนตรงนี้ไม่มีอะไรมากครับ รองรับสถานภาพเพื่อให้ ส.ว. ชุดที่มาจากรัฐธรรมนูญเก่าในระยะเปลี่ยนผ่านให้ท่านอยู่ต่อไปก็เท่านั้นเองครับ ส่วนที่บอกว่าจะไปขัดไปแย้งอะไรกันไม่มีครับ ก็เป็นความคิดในแง่กฎหมายของแต่ท่านที่จะโยงไปโยงมานะครับ และเดี๋ยวมาตรา ๑๒ เราค่อยมาว่ากันอีกทีหนึ่งแต่ตอนนี้ผมก็ปฏิบัติตามข้อบังคับข้อ ๙๙ คือเรากำลังพูดถึงมาตรา ๑๐ แล้วเรื่องนี้นะครับก็กราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิก ----------

เพื่อได้เข้าใจว่ากรรมาธิการก็ทำงานมาด้วยความรอบคอบนะครับ แล้วก็อยากกราบเรียนว่าหลายท่านอาจจะออกไปนอกประเด็นหน่อย ซึ่งเป็นประเด็นที่กรรมาธิการฟังแล้วก็อาจจะทำให้เกิดความเสียหาย เช่น บอกเราไปทำลายระบบนิติบัญญัติ เราไปเปลี่ยนโครงสร้างอะไรต่อมิอะไรนี่นะครับ จริง ๆ แล้วตอนที่เราแก้รัฐธรรมนูญก่อนหน้านี้มา ๒ ฉบับ ท่านคงจำได้ มีฉบับหนึ่งก็ไปเปลี่ยนเหมือนกัน ส.ส. แต่เดิมมีมาจากเขต ๔๐๐ ท่านมาจากบัญชีรายชื่อ ๘๐ ท่าน ใน ๘๐ ท่านแบ่งออกเป็น ๘ โซน (Zone) ให้มาจากโซนละ ๑๐ คน ท่านก็มาแก้บอกว่าต่อไปนี้ ส.ส. ให้มาจากเขต เขตละคน ๓๗๕ ท่านแล้วท่านก็ไปเพิ่มบัญชีรายชื่อจาก ๘๐ เป็น ๑๒๕ ท่านแล้วใช้เวทีเขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง แทนที่จะทำเป็นโซน ก็ถ้าจะไปตีความว่ามันเป็นการไปเปลี่ยนโครงสร้างของสภาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมันก็ตีได้นะครับ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นผมดูแล้วมาตรา ๒๙๑ นี้นะครับ การแก้รัฐธรรมนูญถ้าไม่ทำผิด ๒ เรื่อง คือ ๑. ไม่ไปเปลี่ยนระบอบการปกครอง อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ๒. ไม่ได้เปลี่ยนรูปของรัฐก็ทำได้ ส่วนที่ท่านบุญยอดกรุณายกมาว่า มาตรา ๒๙๑ ที่มีปัญหาถึงศาลรัฐธรรมนูญ ก็ไม่เห็นผมรับผิดชอบอะไร ก็จะให้ผมรับผิดชอบคนเดียวได้อย่างไรครับ มันผ่านรัฐสภานี้ไป รับผิดชอบก็รับด้วยกัน แต่ตอนนี้เรื่องนี้ก็ยังอยู่ในวาระที่เรากำลังรอจะลงมติวาระสาม ถ้าพวกเรากล้าหาญชาญชัย ต่อไปมันก็อาจจะหยิบขึ้นมาโหวตวาระที่สามก็ได้ ใครจะไปรู้นะครับ เหตุการณ์ทั้งหลายทั้งปวงเป็นเรื่องของกฎหมาย ซึ่งนานาจิตตังต่างสำนักต่างความคิด ต่างแง่มุม ซึ่งตรงนี้ผมก็เคารพความคิดเห็นของทุกท่าน แล้วก็ฟังอย่างเปิดใจกว้าง ขอบพระคุณท่านประธานครับ

(นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านประท้วงอะไรครับ เชิญครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุณยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกรัฐสภานะครับ ผมขออนุญาตใช้เวลานิดเดียวครับ เนื่องจากว่าผมได้ลุกขึ้นอภิปรายมาตรา ๑๐ นี้เป็นคนแรก แล้วก็ได้พูดถึงประเด็นของประธานคณะกรรมาธิการ แล้วก็เมื่อกี้ท่านก็ได้กรุณาชี้แจงในเรื่องของการที่แก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญคราวนี้ นำไปสู่การทำลายดุลยภาพ

ทางการเมือง และทำให้สู่ระบบการตรวจสอบและถ่วงดุลนั้นเสียหายไป แต่ประเด็นที่ท่านชี้แจงท่านกลับยกตัวอย่างในกรณีที่ได้มีการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ ในเรื่องของการเลือกตั้ง

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านชินวรณ์ครับ ท่านไม่ได้ใช้สิทธิประท้วงใช่ไหมครับ ท่านขอเวลาสักนาทีนะครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ (กรรมาธิการ) : ครับท่านประธาน ขอบคุณครับ คือประเด็นที่ผมพูดหมายถึงว่า การเลือกตั้ง ส.ว. ที่ท่านแก้ไขเป็นที่มาครั้งนี้นะครับ เราก็ไม่ได้ติดขัดในเรื่องประเด็นของการเลือกตั้ง แต่ประเด็นที่ท่านได้ตอบนั้นไม่ตรงกับประเด็นที่ผมได้ซักถาม ก็คือมีการยึดโยงเพื่อนำไปสู่กระบวนการในการที่จะให้ ส.ว. นั้นมีฐานที่มาเดียวกับพรรคการเมือง ส.ว. นั้นทำหน้าที่ในการกลั่นกรองกฎหมาย และทำหน้าที่ในการแต่งตั้ง ถอดถอนบุคคลอื่น หรือพูดง่าย ๆ ว่ากึ่งทำหน้าที่คล้าย ๆ ศาล เพราะฉะนั้นจึงต้องมีอิสระอย่างเด็ดขาด แต่ว่าท่านไปเปรียบเทียบในประเด็นที่ผมคิดว่าไม่ถูกต้อง แล้วก็ทำให้ผมอภิปรายตอนเบื้องแรกนี้อาจจะเข้าใจผิด ก็คือว่าท่านไปเปรียบเทียบว่าการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญคราวที่ผ่านมานั้นมีการแก้ไขมาเป็นการเลือกตั้งเขตละคน และมีการเปลี่ยนแปลงเรื่องการเลือกตั้งแบบสัดส่วน ซึ่งมันคนละเรื่องกันเลยนะครับ การเลือกตั้งแบบเขตละคนของ ส.ส. นั้น ก็เป็นเรื่องของวิธีการเลือกตั้ง ซึ่งไม่เกี่ยวกับดุลยภาพทางการเมืองเลย เป็นวิธีการเลือกตั้งซึ่งมีหลายวิธี แต่วิธีหนึ่งในขณะนั้นก็มีการแก้ไขให้มาเป็นเขตละคนที่เราใช้อยู่ปัจจุบันนี้ครับ แต่ผมยืนยันและเรียนผ่านท่านประธานไปยังท่านประธานคณะกรรมาธิการอีกครั้งหนึ่งว่า วันนี้จากการที่ท่านได้แก้ไขมาตรา ๕ มาตรา ๖ และมาสู่มาตรา ๑๑ และไปสู่ถึงมาตรา ๑๓ ที่ผมเรียนกับท่านไว้นะครับ ถ้าท่านมีความจริงใจเหมือนที่ท่านพูด มาตรา ๑๓ ท่านเห็นด้วยกับผมสิครับ ให้ ส.ว. และ ส.ส. ที่เป็นผู้เสนอร่าง ผู้พิจารณาในสภานี้ ผู้ลงมติในสภานี้ ไม่ต้องลงสมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งคราวที่จะถึงนี้ครับ ขอบคุณครับท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวให้ท่านสาธิตสักนาทีหนึ่ง แล้วค่อยมาท่านพหลนะครับ แล้วก็ท่านประธานคณะกรรมาธิการจะได้ชี้แจง

นายสาธิต ปิตุเตชะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายสาธิต ปิตุเตชะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดระยอง พรรคประชาธิปัตย์ สืบเนื่องจากท่านประธานคณะกรรมาธิการได้ชี้แจงในประเด็นเกี่ยวข้องกับมาตรา ๑๐ และมาตรา ๒๔๐ แห่งกฎหมายรัฐธรรมนูญนะครับ ความจริงผมอภิปรายตั้งแต่มาตรา ๘ แล้วก็เกี่ยวโยงกับมาตรา ๑๐ ซึ่งมีความชัดเจนว่าผมให้ความเห็นว่ามันอาจจะขัดกัน ซึ่งหลายท่านได้อภิปรายไปเยอะแล้วครับ ผมตั้งคำถามอย่างนี้ครับว่าเพื่อให้เห็นภาพชัดเจนนะครับ ผมถามท่านประธานสามารถอย่างนี้ว่ากรณีกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๐ เป็นกรณีที่มีการคัดค้านการสรรหา ส.ว. ถ้ายกตัวอย่างเช่นกรณีท่านสัก กอแสงเรือง สมมุติว่าหลังเลือกตั้งและมีกรณีแบบนี้เกิดขึ้น และศาลฎีกามีคำสั่งให้ ส.ว. ท่านนั้นพ้นจากตำแหน่ง ผมถามท่านสามารถนิดหนึ่งว่าท่านจะใช้มาตรา ๑๐ โดยไม่สรรหาต่อไป หรือจะใช้มาตรา ๒๔๐ ในการที่จะต้องสรรหาแทนตำแหน่งที่ว่าง ท่านจะทำอย่างไรครับในเมื่อมีทั้ง ๒ กรณีนี้ ถามท่านสามารถครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ จริง ๆ แล้วก็ไม่ได้เกี่ยวกับมาตรา ๑๐ นะครับ แต่มีเพื่อนสมาชิกยกกันมาหลายท่าน อยากกราบเรียนอย่างนี้นะครับ มาตรา ๒๓๘ ด้วยนะครับ ไม่ใช่เฉพาะมาตรา ๒๔๐ เพราะมันเป็นกระบวนการที่ต้องใช้คู่กัน คือมาตรา ๒ มาตรานี้นะครับประกอบกับกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง ส.ส. และการได้มาซึ่ง ส.ว. ก็เป็นกระบวนการที่ให้ กกต. ได้ตรวจสอบว่า ส.ว. สรรหาท่านใดสรรหามาโดยมิชอบ แล้วก็ให้ยื่นเรื่องต่อศาลฎีกาเพื่อพิจารณาวินิจฉัย ที่เราไม่ตัดทิ้ง เราไม่แก้ ผมยกตัวอย่างก็แล้วกันครับ ขณะที่เรากำลังทำรัฐธรรมนูญฉบับนี้ อาจจะผ่านวาระที่สอง ๑๑๕ วัน หรือกำลังอยู่ในกระบวนการจะประกาศใช้เกิดมี ส.ว. ท่านใดท่านหนึ่งนะครับ ส.ว. สรรหาท่านสิ้นสมาชิกภาพไปก็จะมีการสรรหาตามรัฐธรรมนูญปัจจุบันนี้อยู่ เพราะของใหม่ยังไม่ได้ใช้ ขณะที่สรรหาไปปั๊บนะครับ กฎหมายประกอบบอกว่าภายใน ๑ ปีเขาถูกสอยได้ รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ประกาศใช้ตูมนะครับ กกต. และศาลเขายังมีเครื่องมือก็คือ

มาตรา ๒๓๘ กับมาตรา ๒๔๐ ที่จะใช้ดำเนินการตามกระบวนการของเขาไปนะครับ อันนั้นคือความจำเป็น ถ้าเราไปตัด ๒ มาตรานี้ทิ้งด้วยรัฐธรรมนูญแก้ไขฉบับนี้นะครับ เรื่องที่เขาจะไปตามพิจารณาวินิจฉัย ส.ว. คนนั้นที่มีปัญหาถูกร้องมันก็ทำไม่ได้ ฉะนั้นด้วยเหตุจำเป็นนี้นะครับว่าเป็นเครื่องมือที่จะต้องดำเนินกระบวนการต่อเราก็ไม่ตัดทิ้ง ทีนี้หลังจากที่เรามีรัฐธรรมนูญฉบับนี้ประกาศใช้ ไม่มี ส.ว. สรรหาแล้ว ๒ มาตรานี้ก็คาอยู่ แต่ไม่มีผลบังคับใช้แล้ว การแก้ไขรัฐธรรมนูญคราวหน้าถ้ามีการแก้ไขก็ตัดทิ้งไปครับ ก็กราบเรียนเท่านี้ครับท่านประธาน ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ยังติดใจหรือครับ เชิญครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สาธิต ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ คือคำตอบที่ท่านตอบนั้นมันยังไม่ตรงคำถามที่ผมถามนะครับ ผมถามว่าท่านจะใช้บังคับกฎหมายฉบับไหน ท่านจะเลือกใช้ฉบับไหน แต่ท่านตอบว่ามันมีเงื่อนเวลาก่อนที่กฎหมายร่างแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญนี้บังคับใช้ ซึ่งผมเข้าใจว่าไม่เป็นปีนะครับ เพราะอย่างน้อยที่สุดก็ไม่น่าเกินเดือนมีนาคมนี้ตามกระบวนการเนื้อหาที่ท่านกำหนดไว้เองในมาตรา ๑๑ ที่จะถึงนี้นะครับ ว่าเป็นกระบวนการว่าจะต้องนำเสนอต่อสภาแห่งนี้ให้สภาแห่งนี้พิจารณาให้เสร็จภายใน ๑๒๐ วัน และมีผลบังคับใช้

ประเด็นที่ผมถามท่านสั้น ๆ ก็คือว่าถ้ากรณีถึงแม้ว่ามีการบังคับใช้แล้วก็ตาม แต่ว่ามี ส.ว. สรรหาที่ยังคงค้างอยู่ ๗๐ กว่าท่าน มีกรณีแบบที่ผมว่าเกิดขึ้น ท่านจะใช้วิธีไหน ท่านจะสรรหาต่อไปตามมาตรา ๒๔๐ หรือท่านจะไม่สรรหาตามมาตรา ๑๐ ของร่างแก้ไขฉบับนี้ ถามง่าย ๆ แค่นี้ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานรัฐสภาครับ ก็ตอบง่าย ๆ ว่า ถ้ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ประกาศใช้แล้ว มาตรา ๑๐ นี้บอกว่า สิ้นสมาชิกภาพไม่ว่าเลือกตั้งหรือสรรหา ไม่มีการสรรหาหรือเลือกตั้งซ่อมแล้วครับ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านพหลครับ

นายพหล วรปัญญา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม นายพหล วรปัญญา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี เขตเลือกตั้งที่ ๔ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอเสนอปิดอภิปรายครับ เฉพาะมาตรา ๑๐ เนื่องจากวันนี้เรามีระยะเวลาการอภิปรายมาตั้งแต่ช่วงสิบโมงเช้าจนถึงขณะนี้นะครับ ทั้ง ๒ ฝ่ายนี้ ทั้ง ๓ ฝ่าย รวมถึงท่านสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ได้อภิปรายกันไปครบถ้วนประเด็นแล้วนะครับ ผมจึงขออาศัยข้อบังคับ ข้อ ๓๒ (๕) แห่งข้อบังคับการประชุมการรัฐสภาขอเสนอปิดอภิปรายครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณหมอสุกิจครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เมื่อเช้าผมได้แจ้งกับประธานนิคมแล้วนะครับ ว่าเรามีผู้ลงชื่ออภิปรายไว้ ๒๘ คน ตอนนี้เราเพิ่งใช้สิทธิอภิปรายไปได้แค่ ๑๑ คนครับ แต่ผมรู้ครับ ว่าพูดไปก็ไม่มีประโยชน์ พวกท่านอยากทำอะไรก็เชิญครับ เพราะว่าผมเบื่อแล้วครับ เหนื่อยแล้วอยากทำผิดซ้ำซากก็เชิญครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านบุญยอดครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ผม บุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมเรียนปรึกษากับท่านนะครับ อย่างลูกผู้ชาย ท่านเคยให้คำวินิจฉัยไว้แล้วชัดเจนว่าสมาชิกจะลุกขึ้นทำแบบนี้ไม่ได้ เพราะมันเป็นการตัดสิทธิของสมาชิกท่านอื่น ไม่จำเป็นต้องใช้เวลากันนานนะครับ ท่านครับ ถ้าท่านจะกลับคำวินิจฉัย เชิญท่านทำได้เลยครับ แต่ถ้าท่านยังยืนคำวินิจฉัยเดิมอย่างนั้น ท่านก็บอกสมาชิกท่านที่ลุกขึ้นมาปิดอภิปรายครั้งแล้วครั้งเล่าว่าเขาทำไม่ได้ พวกผมไม่ได้ร้องขอนะครับ เพราะผมจะเปิดอภิปรายต่อ ผมก็โหวตไม่ได้

เท่าท่านหรอกครับ พวกผมมันเสียงข้างน้อย แต่สิทธิที่พวกผมจะอภิปรายได้อยู่ในเล่มนี้นะครับ ผมยังอยากฟังเลยครับ พายัพ ปั้นเกตุ พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย สงวนความเห็นไว้ ทำไมไม่ลุกขึ้นพูดครับ ทำไมไม่ลุกขึ้นทำหน้าที่บ้างครับ คุณสงวนความเห็นต่างจากกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ คุณทำไมอยู่อยู่ในสภาทำอะไร ลุกขึ้นมาสิครับ เป็นสิทธิของสมาชิกทุกคนที่จะอภิปรายได้ตามรัฐธรรมนูญ ไม่ร้องขอสิทธินี้กับใคร ไม่อ้อนวอนขอกับใครครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอครูมานิตย์นะครับ ครูมานิตย์ แล้วมาท่านกุลเดช

นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ครูมานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเห็นใจท่านประธานจริง ๆ ครับ แล้วก็ตั้งใจด้วยว่าชาตินี้จะไม่เป็นประธานรัฐสภาหรือประธานสภาเด็ดขาด มันเหนื่อยสาหัสจริง ๆ ตอนนี้ท่านประธานไม่มีสิทธิจะให้ใครหารืออะไรแล้ว ยกเว้นมีคนเห็นเป็นอื่นตามที่ท่านพหลเสนอขอปิด ข้อบังคับมันมีกันทุกคน มันมีกันทุกโต๊ะ อยากฝากท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรหน่อยว่าพรุ่งนี้เอามาอีกโต๊ะละ ๕ เล่ม มันจะได้อ่านกันชัด ๆ นี่ผมนั่งตั้งแต่เช้า ท่านชินวรณ์ ผมเคารพ อภิปรายผมก็นั่งฟัง ท่านธนาก็อภิปรายยอดเยี่ยม ผมนั่งฟังหมดครับ มันเป็นภาพผนวกที่รวมกันแล้ว ผมเข้าใจว่าทั้งท่านพายัพ ทั้งดอกเตอร์อภิวันท์อะไรนี้เขาก็เข้าใจคิดเหมือน ๆ กันนะครับ วิธีคิดพูดไปก็เหมือนกันมันก็ซ้ำซาก แต่ท้ายสุดผมเห็นใจท่านประธานจริง ๆ ท่านประธานมีหน้าที่ถามอย่างเดียวว่าใครเห็นเป็นอย่างอื่น คำว่า อย่างอื่น ก็คือขอเปิด ก็จะได้มาว่าโหวตสรุปกันอย่างอื่นไม่มีสิทธิแล้วครับ ผมก็เลยกราบเรียนท่านประธานไปยังท่านผู้ทรงเกียรติที่เคารพเถอะครับ ด้วยความเคารพที่มีข้อบังคับวางอยู่บนโต๊ะจริง ๆ ครับ ขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ก่อนที่ผมจะได้วินิจฉัย ขออนุญาตเป็นท่านสุดท้าย ท่านกุลเดช แล้วผมจะได้วินิจฉัยครับ

นายกุลเดช พัวพัฒนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุทัยธานี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ผม นายกุลเดช พัวพัฒนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุทัยธานี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ก่อนอื่นที่ผมจะขออภิปรายขออนุญาตไว้ทุกข์ให้กับการทำหน้าที่ของประธานรัฐสภาเมื่อวันที่ ๔ เป็นเวลา ๗ วันครับ ขอบคุณครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ

นายกุลเดช พัวพัฒนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุทัยธานี) : ท่านประธานครับ ผมคงไม่ไปโต้แย้งเพื่อนสมาชิกที่ขอปิดอภิปรายหรอกนะครับ แต่ก็ขอระบายความในใจสักหน่อย ผมเองเตรียมการอภิปรายในการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ในทุกมาตรา เพราะผมสงวนคำแปรญัตติไว้เกือบทุกมาตรา ผมเตรียมมาตั้งแต่วันที่ ๔ แล้วครับ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ ไม่เคยได้อภิปรายสักมาตราเลยครับ ใกล้จะถึงคิวแล้ว อีก ๒ คนได้อภิปราย ๓ คนได้อภิปราย แล้วก็ปิด วันนี้ก็เช่นเดียวกันครับ เมื่อสักครู่นี้วิปเพิ่งมาแจ้งผมว่าให้อยู่ในห้องนะครับ อีก ๒ คนถึงแล้วครับ แล้วก็ปิดอีกแล้วครับ ซึ่งผมก็ทำอะไรไม่ได้หรอกครับ ถ้าท่านประธานยังยืนกรานว่าจะปิด ก็ปิดไปเถอะครับ แต่ขอให้ผมได้มีโอกาสได้พูดในสภานี้บ้าง พี่น้องประชาชนรอฟังผมอยู่ครับ อยู่ที่บ้านอยากฟังว่าผมอภิปรายอย่างไร ไม่ต้องโห่ครับพี่ พี่น้องพี่อาจจะไม่ฟัง ไม่โห่ ไม่รู้ ไม่เคยบอกพี่แต่ว่าพี่น้องผมฟังตลอดครับ โทรมาหาผมตลอด คนอุทัยธานีติดตามการเมืองครับ ไม่ใช่หลับหูหลับตายกมือกันอย่างเดียวครับ ผมได้พูดก็รู้สึกสบายใจ ท่านประธานจะปิดประชุมก็ไม่เป็นไรครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ครับ สบายใจนะครับ อย่างนั้นขออีกสักท่านหนึ่ง ให้เกียรติท่านครับ ทาง ส.ว. จิตต์ ครับ ขอท่านสุดท้ายก็แล้วกันครับ

พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ สมาชิกวุฒิสภา (มุกดาหาร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมุกดาหาร ผมเป็นสมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง ผมเห็นใจสมาชิกรัฐภาฝ่ายค้านนะครับ ที่อุตส่าห์ได้ขอแปรญัตติแล้วผมก็นั่งฟังมาตลอดครับ อภิปรายดีมากครับ เพราะฉะนั้นผมก็ขอเสนอญัตติให้เปิดอภิปรายต่อไปอีกนะครับ เนื่องจากว่าเมื่อวันที่ ๙ กันยายน ที่ผ่านมา เวลา ๒๓.๐๓ นาฬิกา ผมก็ขอญัตติเปิดอภิปรายเช่นกัน

แต่ฝ่ายค้านไม่ลงมติเห็นด้วยกับผมเลย วันนี้ผมขอเปิดอีกครั้งหนึ่งครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมขอวินิจฉัยเลยได้ไหมครับ

(นายเจือ ราชสีห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : พอแล้วกระมังครับ สมควรแล้วครับ พอแล้วครับ อย่างนั้นก็ขออีกฝ่ายละท่าน เห็นไหมครับ เสียงตอบรับดีนะครับ อย่างนั้นขอฝ่ายละท่านครับ เชิญครับ เชิญเลยครับ ไม่เป็นไรครับ เสียเวลากันมาแล้วครับ

นายเจือ ราชสีห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : กราบเรียนท่านรัฐสภากระผม นายเจือ ราชสีห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอเรียนกับท่านประธานอยู่ ๒ ประเด็นครับ

ประเด็นแรกก็คือว่า ผู้ขออภิปราย ผู้แปรญัตติของพรรคประชาธิปัตย์ยังมีจำนวนมากที่จะอภิปรายต่อ ผมต้องขอสิทธิตรงนี้ก่อน

ประเด็นที่ ๒ ครับท่านประธาน เมื่อสักครู่ ผู้ขอเสนอเปิดอภิปรายชื่อพันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ ขออนุญาตเอ่ยนาม เป็นเรื่องจริงนะครับขอเสนอเปิดอภิปราย เราย้อนกลับไปดูมาตรา ๗ ท่าน พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ เป็นผู้ขอเสนอเปิดอภิปรายเหมือนกันครับ แล้วก็ตอนลงมติ ลงมตินี่นะครับ ตอนที่เสนอเปิดอภิปราย มีผู้รับรองถูกต้อง ท่านประธานก็ให้เป็นญัตติได้ ผมไปดูการลงคะแนนต้องกี่คนนะครับท่านประธาน ตามข้อบังคับ ผู้รับรอง ๒๐ คน อย่างน้อย ๒๐ คนนะครับ ผู้รับรองถูกต้อง ผมตามไปดูผลการลงคะแนนในคืนวันนั้นนะครับ ผู้เห็นด้วยกับพันตำรวจโท จิตต์ ----------

ทั้งหมด ๑๑ คะแนนนะครับ อันนี้ต้องบันทึกไว้ในที่ประชุมว่าผู้รับรองก็ไม่ครบตามที่เห็นด้วย ขอเสนอเปิดนะครับ อันนี้เป็นข้อเท็จจริงไปดูคะแนนได้ แล้วก็ย้อนกลับไปเมื่อวันที่ ๖ เดือนกันยายน ๒๕๕๖ มีการขอเสนอปิดการอภิปรายแบบนี้ แล้วก็มีผู้ขอเปิดการอภิปรายด้วย ชื่อท่านสุพจน์ เลียดประถม เป็น ส.ว. ผลการลงคะแนนผมไปดูมาด้วยนะครับท่านประธาน ผลการลงคะแนนในคืนวันนั้นผู้เห็นด้วยกับขอเปิด เห็นด้วยกับท่านสุพจน์ซึ่งมีผู้รับรองถูกต้องเหมือนกันอย่างน้อย ๒๐ ท่าน เห็นด้วยกับผู้ลงมติ ๗ คะแนน อันนี้เป็นเรื่องที่อยากจะเรียนกับท่านประธานว่า ในความเห็นของผมนี้ผมไม่แน่ใจว่าผู้เสนอเปิดนี่ผมไปดูรายชื่อก็ไม่ใช่เป็นผู้แปรญัตติที่น่าจะเป็นผู้อภิปรายได้ ยกเว้นว่าท่านจะฟังคนอื่นอภิปราย อันนั้นผมสงสัยว่าท่านเปิดเพื่อประสงค์อะไร ท่านรู้เห็นกับผู้ปิดหรือไม่ อันนี้อยากให้ประธานวินิจฉัยด้วยว่าสภาของเรามันเป็นสภาที่คนทั่วประเทศให้ความนับถือเป็นสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์มาก แล้วพวกเราออกกฎหมายเพื่อบังคับใช้กับพี่น้องประชาชนเป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญที่สำคัญ ถ้าเราสมรู้ร่วมคิดกันอย่างนี้ หรือทำโดยมิชอบอย่างนี้ผมอยากเรียนกับท่านประธานว่ามันเป็นญัตติที่สมควรหรือไม่ แล้วเป็นการสมควรหรือไม่ที่พวกเราในสภาแห่งนี้จะทำกันแบบนี้ อยากจะเรียนกับท่านประธานให้ท่านประธานวินิจฉัยด้วยครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผู้ที่เสียหายก่อน ที่พาดพิงก่อน เชิญท่านจิตต์

พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ สมาชิกวุฒิสภา (มุกดาหาร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมุกดาหารในฐานะสมาชิกรัฐสภา ด้วยความเคารพท่านประธาน ด้วยความเคารพสมาชิกรัฐสภาทั้ง ๓ ฝ่าย คือ ส.ส. ฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้าน และสมาชิกวุฒิสภา ตามที่ทั้งหลายท่านกล่าวหาว่าสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งเป็นทาส เป็นขี้ข้า อันนี้ผมขอชี้แจงอย่างนี้ครับท่านประธาน ผมไม่ได้เป็นขี้ข้าใครหรือเป็นทาสใคร แต่ที่ผมเสนอญัตติขึ้นมานี้คือผมอยากจะให้ผู้แปรญัตติได้อภิปรายจนจบกระบวนการทุกคน ไม่ได้มีใครบอกผมนะครับ ผมก็อยากจะให้มีการอภิปราย เห็นใจทุกฝ่าย แต่ทีนี้ในเมื่อผมเสนอญัตติให้เปิดอภิปรายก็ปรากฏว่าผู้ที่อยากอภิปรายไม่ได้ลงคะแนนสนับสนุนผมเลยนะครับ ที่ลงสนับสนุนผมมีอยู่ ๗ ท่านเท่านั้นเอง ส.ว. ทั้งหมดเลย ๑๑ ท่าน ส.ว. ทั้งหมด

ขออนุญาตอ่านนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : คงไม่ต้องอ่านครับ เข้าใจแล้ว พอแล้วครับ เชิญท่านพายัพดีกว่า เชิญครับ

นายพายัพ ปั้นเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพายัพ ปั้นเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมไม่มีความประสงค์ที่จะต่อความยาวสาวความยืดกับเพื่อนสมาชิกที่ลุกขึ้นมากล่าวหาผู้ที่สงวนคำแปรญัตติไว้ด้วยความเกรี้ยวกราด ทั้งผมและท่านอภิวันท์ ด้วยความเคารพในความรู้สึกที่ท่านมีต่อพวกเรา ด้วยความรู้สึกที่ท่านเห็นต่างกับพวกเรา กระผมมีความเคารพในความเห็นต่างของเพื่อนสมาชิกทุกท่านในสภาแห่งนี้ ความรู้สึกที่เหมือนอาจจะเป็นความปีติยินดี ความรู้สึกที่ต่างอาจจะเป็นความรู้สึกที่ทนไม่ได้ รับไม่ได้ แต่กราบเรียนท่านประธานครับ ผมนั่งในสภาแห่งนี้ นั่งจดทุกประเด็นที่เพื่อนสมาชิกได้ลุกขึ้นอภิปรายด้วยเหตุด้วยผล หลายเรื่องเป็นประเด็นที่น่าสนใจ หลายเรื่องเป็นประเด็นที่น่าหยิบยกขึ้นมาพิจารณาทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนสมาชิกฝ่ายค้านที่พูดในสภาหลาย ๆ ท่าน ขออนุญาตไม่เอ่ยนามท่าน แต่ว่าหลายเรื่องเป็นประเด็นน่าสนใจ แต่ท่านประธานครับ สมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ต่างคนก็ต่างมีวุฒิภาวะด้วยกันทั้งสิ้น กระผมก็มีวุฒิภาวะในการพิจารณา ทำไมล่ะครับ ข้อกล่าวหาเพื่อนสมาชิกที่บอกว่าเราเอื้อประโยชน์กันให้ ส.ว. ไปต่างตอบแทนให้ไปเลือกตั้ง ----------

ท่านประธานครับ ส.ว. ไปลงเลือกตั้ง มันได้ง่ายนักหรืออย่างไรท่านประธานครับ คนที่ลงไปเลือกตั้งทางการเมือง ไปให้ประชาชนเลือก ท่านคิดหรือว่าได้ง่าย ท่านคิดหรือครับว่า ส.ว. ที่จะลงเลือกตั้งได้ ๗๔ คน ไปลงเลือกตั้งแล้วจะกลับมาครบ ผมยืนยันว่าไม่ครบ แต่ว่าต้องกราบเรียนว่ามันเป็นเอกสิทธิ์ครับท่านประธาน เมื่อผมมีความเห็นต่าง ผมก็เห็นว่าฟังเพื่อนสมาชิกพูดแล้ว ท่านฝ่ายค้านพูดแล้ว สมาชิกรัฐบาลพูดแล้ว ส.ว. พูดแล้ว ท่านกรรมาธิการชี้แจงแล้วผมเข้าใจ เมื่อผมเข้าใจเพียงพอแล้ว กระผมมีสิทธิที่จะนั่งฟังท่าน แล้วก็ลงมติตามความเห็นของกระผมผิดตรงไหนหรือหล่อน ต้องกราบเรียนท่านตรงนี้นะครับ ด้วยความเคารพครับ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เมื่อสักครู่ผมขอเป็น ๒ ท่านสุดท้ายยังโดนโห่เลยนะครับ ผมว่าสมควรแล้ว ผมขอวินิจฉัยเลยครับ ผมขอวินิจฉัยเลยนะครับ ไม่อย่างนั้นก็พาดกันไปพาดกันมาก็ไม่จบอีก ผมขอวินิจฉัยเลยดีกว่าครับ ถ้าอย่างนั้นผมขอใช้สิทธิที่ผมโดนพาดพิงก่อน ผมขอใช้สิทธิของผมก่อน นี่ผมโดนพาดพิงมาหลายวันแล้วนะครับ สิ่งที่ผมถูกพาดพิงคือ ท่านสมาชิกกล่าวหาผมว่าวินิจฉัยไม่ตรงกับท่านประธานวุฒิสภา หมายถึงท่านรองประธานรัฐสภา ท่านนิคมนะครับ แล้วก็มีการพูดคุยกันเรื่องนี้หลายครั้ง ซึ่งถ้าผมไม่ชี้แจงก็อาจจะทำให้เกิดความเสียหายนะครับ เพราะฉะนั้นขออนุญาตได้ชี้แจงประเด็นนี้ก่อนนะครับ ผมขออนุญาตเอารายงานการประชุมมาอ่านซ้ำอีกรอบหนึ่งนะครับ ผมขออนุญาตใช้ดุลพินิจเพื่อไม่ให้เสียเวลาครับ จากในเหตุการณ์ที่ท่าน ส.ว. สุรชัยได้เสนอญัตติขึ้นมาวันนั้นนะครับ แล้วผมได้ใช้ดุลพินิจวินิจฉัยว่าอย่างนี้นะครับ จากที่ท่าน ส.ว. สุรชัย ชัยตระกูลทอง ได้เสนอญัตติให้รัฐสภาลงมติมาตรา ๔ เลยนะครับ ผมวินิจฉัยว่าสิ่งที่ท่าน ส.ว. สุรชัย ได้เสนอญัตติมานั้นเพื่อให้มีการลงมติในมาตรา ๔ เลยนั้นเป็นเรื่องที่ดำเนินการไม่ได้นะครับ เพราะเป็นญัตติที่ขัดกับการไปลิดรอนสิทธิของสมาชิกตามข้อบังคับ ข้อ ๙๙ ครับ เพราะฉะนั้นผมถือว่าญัตตินี้ผมไม่อนุญาตนะครับ ชัดเจนนะครับ นี่เป็นคำวินิจฉัยของผมวันนั้นชัดเจน ทีนี้หลังจากนั้นก็มีการวินิจฉัยของท่านประธานนิคมในกรณีอย่างตอนนี้ครับ เสนอให้มีการปิดอภิปราย แล้วท่านก็มาพูดพาดพิงประเด็นนี้หลายวัน หลายครั้งว่าผมกับท่านประธานนิคมวินิจฉัยไม่ตรงกัน เพราะฉะนั้นผมจำเป็นต้องทำความเข้าในนะครับ กรณีของผมในมาตรา ๔ ตอนที่ ส.ว. สุรชัยเสนอ ท่าน ส.ว. สุรชัยไม่ได้เสนอให้ปิดการอภิปรายนะครับ ท่านเสนอไว้

ชัดมากครับ เสนอว่าในเมื่อมาตรา ๓ ได้ลงมติไปแล้ว มาตรา ๔ มันก็ต่อเนื่องมาจากมาตรา ๓ ถ้าจะให้อภิปรายมันก็จะซ้ำประเด็น เพราะฉะนั้นท่าน ส.ว. สุรชัยก็เลยขอเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาว่าจะไม่ต้องมีการอภิปรายให้ลงมติในมาตรา ๔ เลยได้ไหม ----------

- ๗๖/๑

ตรงนี้ท่าน ส.ว. สุรชัยก็ได้ขึ้นมาพูดตอกย้ำหลังจากนั้นอีก ๒ ครั้ง ว่าท่านไม่ได้เสนอให้ปิดอภิปราย เสนอให้ไม่ต้องมีการอภิปราย เพราะมันจะซ้ำซ้อน ผมก็เลยวินิจฉัยว่า “อ่านซ้ำอีกทีนะครับ ท่าน ส.ว. สุรชัยได้เสนอญัตติให้รัฐสภาลงมติ มาตรา ๔ เลยนะครับ” เห็นไหมครับ “ผมวินิจฉัยว่าสิ่งที่ท่าน ส.ว. สุรชัยได้เสนอญัตติมานั้นเพื่อให้มีการลงมติในมาตรา ๔ เลยนั้น” เห็นไหมครับ เสนอให้ลงมติเลย ไม่ได้เสนอให้ปิดอภิปรายนะครับ สรุปแล้วสิ่งที่ผมวินิจฉัยนี้ ผมวินิจฉัยในสิ่งที่ท่าน ส.ว. เขาเสนอว่า มาตรา ๓ นี้ลงมติไปแล้ว มาตรา ๔ มันก็ประเด็นเดียวกัน ถ้าอภิปรายมันก็จะซ้ำซ้อน เลยเสนอให้มีการลงมติเลย โดยที่ไม่ต้องมีการอภิปราย สรุปแล้วสิ่งที่ผมใช้ดุลยพินิจไปนี่ ผมใช้ดุลยพินิจวินิจฉัยในสิ่งที่ยังไม่มีการอภิปรายในมาตรา ๔ เลย แต่ก็มีคนเสนอญัตติให้ไม่ต้องอภิปราย ลงมติเลย มันคนละประเด็นกับที่ท่านประธานวุฒิสภาวินิจฉัยที่มีคนเสนอให้ปิดการอภิปราย ของท่านประธานวุฒิสภานี่มีการอภิปรายในเรื่องนั้นแล้ว แล้วก็มีคนเสนอให้ปิดการอภิปราย สรุปครับ สิ่งที่ผมได้วินิจฉัยไปมันเป็นคนละเรื่องกับท่านประธานนิคมนะครับ ไม่ใช่ไม่ตรงกันนะครับ แต่เป็นคนละเรื่อง แต่ตอนนี้เรื่องเดียวกันแล้วครับ นี่เรื่องเดียวกันแล้ว ที่มีคนเสนอให้มีการปิดอภิปรายนะครับ เป็นเรื่องเดียวกันกับที่ท่านประธานนิคมได้ใช้ดุลยพินิจไปแล้วนะครับ แล้วเรื่องนี้ท่านประธานนิคมใช้ดุลยพินิจไปแล้วหลายครั้ง แล้วสมาชิกก็ถกกันเรื่องนี้หลายครั้งแล้วเหมือนกัน ใช้เวลาไปมากพอสมควรครับ เพราะฉะนั้นถ้าเป็นไปได้นะครับ ผมก็ไม่อยากจะให้มีการถกประเด็นนี้อีก เพราะใช้เวลากันมามากแล้ว เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตใช้ดุลยพินิจนะครับ เมื่อมีคนเสนอให้มีการปิดอภิปรายตามข้อ ๓๒ ครับ แล้วมีคนเสนอให้เปิดด้วยนะครับ ผมต้องขอมติตามข้อ ๓๒ นะครับ ผมขอมติเลยนะครับ

(นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ที่จริงเรื่องนี้เราหารือกันมามากแล้วนะครับ ก็เป็นเรื่องเดิม ๆ ครับ ขอสักท่านได้ไหมครับ ท่านจุรินทร์นะครับ

นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกรัฐสภา กระผมก็มีเอกสารบันทึกการประชุม วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ ที่ท่านประธานอ่านให้ที่ประชุมทราบเมื่อสักครู่นี้ครับ แต่กระผมเข้าใจว่า ขออภัยท่านประธานนะครับ ถ้าไม่ตรงหรือว่าท่านประธานไม่สบายใจ

กระผมยินดีถอนคำพูดไว้ล่วงหน้า แต่ขออนุญาตกราบเรียนกับท่านประธานด้วยความเข้าใจของผมจริง ๆ ว่า ท่านประธานพยายามที่จะอธิบายเพื่อกลับคำวินิจฉัยของท่านประธานเองเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคมที่ผ่านมา ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะเหตุว่าวันที่ ๓๐ สิงหาคมนั้นท่านประธานวินิจฉัยกรณีท่านสุรชัย ชัยตระกูลทอง ได้เสนอญัตติให้ลงมติ มาตรา ๔ เลยจริง แล้วท่านประธานก็วินิจฉัยว่าทำไม่ได้ ที่ทำไม่ได้เพราะเหตุว่ายังไม่ได้มีการปิดอภิปรายท่านจึงวินิจฉัยว่าลงมติ มาตรา ๔ ไม่ได้ แต่การที่มีผู้เสนอปิดอภิปรายมันค้างอยู่ ก่อนที่ท่านสุรชัยจะเสนอ คือท่านพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน ขออภัยที่เอ่ยนามท่าน ผมไม่ได้ตำหนิอะไรท่านเลยนะครับ ไม่ประสงค์พาดพิง ท่านเป็นผู้เสนอให้มีการปิดอภิปรายก่อนหน้านั้นเมื่อท่านพิเชษฐ์เสนอปิดอภิปราย แล้วท่านสุรชัยเสนอว่าถ้าอย่างนั้นให้ลงมติ มาตรา ๔ เลยท่านก็เลยวินิจฉัยว่าลงมติ มาตรา ๔ เลยไม่ได้ เพราะมันยังไม่ได้ปิดอภิปราย แล้วในที่สุดหลังจากนั้นก็มีการอภิปรายต่อไป ----------

เพราะญัตติปิดอภิปรายมันเป็นปัญหาว่าทำไม่ได้เนื่องจากขัดรัฐธรรมนูญ ผู้สงวนความเห็นและผู้สงวนคำแปรญัตติยังใช้สิทธิไม่หมด และไม่ได้มีเท่านี้ที่ท่านประธานได้วินิจฉัยไว้ ซึ่งนั่นแปลว่าผู้ที่สงวนความเห็นและสงวนคำแปรญัตติย่อมมีสิทธิอภิปรายถ้าเขาประสงค์ตามรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นถัดจากนั้นญัตติปิดอภิปรายจึงต้องล้มเลิกไปและญัตติที่จะขอให้ลงมติเลยในมาตรา ๔ จึงล้มเลิกไป หลังจากนั้นจึงมีการอภิปรายต่อไป นี่คือประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ก็คือหลังจากนั้นท่านประธานก็ยังได้วินิจฉัยต่อมาอีกครับเมื่อวันที่ ๖ ในวันศุกร์เดือนกันยายน หลังจากนั้นถัดมาอีกประมาณ ๑ สัปดาห์ในการประชุมท่านประธานได้แจ้งให้พวกเราทราบว่าท่านได้หารือกับท่านประธานนิคมแล้ว กรณีที่พวกเราท้วงติงว่า ๒ ประธาน ๒ มาตรฐานวินิจฉัยไม่ตรงกัน ท่านก็เลยแจ้งให้พวกเราทราบว่าท่านได้ไปหารือกับท่านประธานนิคมแล้ว จะเปิดให้สมาชิกที่สงวนความเห็นและคำแปรญัตติได้พูดครอบคลุมทุกประเด็น แต่กรณีสงวนเป็นกลุ่มประเด็นเดียวกันถ้าพูดทุกคนจะซ้ำให้ช่วยบริหารด้วย ถ้าตราบใดที่ยังมีผู้ประสงค์อภิปรายและเขาไม่ซ้ำ เขายังใช้สิทธิในแต่ละกลุ่มแสดงว่าเขายังได้รับสิทธิในการอภิปราย ขณะนี้พวกผมก็ยังใช้สิทธิอภิปรายไม่หมด เพราะฉะนั้นถ้ามีผู้เสนอปิดอภิปรายก็ถือว่าเป็นญัตติที่ไม่ชอบโดยรัฐธรรมนูญ เช่นที่ได้ดำเนินการอยู่นี้ และยิ่งถ้ามีผู้เสนอเปิดอภิปราย เปิดเพียงเพื่อให้มันครบตามข้อบังคับข้อ ๔๗ เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจว่าสภานี้ได้ปฏิบัติถูกต้องแล้ว เพราะข้อ ๔๗ บอกว่าการอภิปรายเป็นอันยุติเมื่อ ๑. ไม่มีผู้ใดอภิปราย ๒. ที่ประชุมรัฐสภาลงมติให้ปิดอภิปราย ท่านทำข้อ ๑ ไม่ได้กรณีไม่มีผู้ใดอภิปราย เพราะมันยังมีคนอภิปรายอยู่จริง ๆ ท่านจะไปใช้ข้อ ๑ ปิดไม่ได้ ก็เลยพยายามใช้ข้อ ๒ คือที่ประชุมรัฐสภาลงมติให้ปิดอภิปราย จะทำให้ลงมติได้ก็ต่อเมื่อมีคนคนหนึ่งเสนอปิดอภิปรายและต้องมีอีกคนหนึ่งพยายามที่จะช่วยเสนอเปิดอภิปรายให้มันครบจะได้ลงมติเข้าข้อ ๔๗ แต่ผมกราบเรียนว่าถึงทำข้อ ๔๗ ก็ผิดรัฐธรรมนูญเพราะมันเป็นการปิดอภิปรายที่ไม่ชอบ ไม่ใช่การปิดอภิปรายปกติ นี่มันเป็นการอภิปรายที่ขัดสิทธิของผู้สงวนความเห็นและคำแปรญัตติไว้ตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งถ้าเขาประสงค์จะใช้สิทธิเขาย่อมต้องได้รับสิทธิ แต่อย่างไรก็ตามถ้าท่านประธานจะลงมติก็สุดแล้วแต่ครับพวกกระผมยืนยันความเห็นเดิมว่ามันไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ และพวกกระผมจะไม่ลงมติด้วย ขอบคุณครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ผมขออนุญาตชี้แจง เพราะพาดพิงตัวผมโดยตรงนะครับ เพื่อความเข้าใจ ไม่อย่างนั้นจะเกิดความเสียหาย แล้วท่านถามผมด้วย ๒ ประเด็น ประเด็นแรก กรณีของท่านพิเชษฐ์ท่านเสนอให้มีการปิดอภิปราย จริงครับ แล้วเสนอให้ปิดการอภิปรายในมาตรา ๓ หลังจากมีการอภิปรายไปได้ระยะหนึ่งแล้วนะครับ แล้วผมทำหน้าที่อยู่ตรงนี้ ผมก็ได้ใช้วิจารณญาณขอร้องท่านพิเชษฐ์ให้ช่วยถอน เพราะผมอยากเปิดให้พวกเราได้อภิปรายกันได้มากขึ้น เพื่อรักษาบรรยากาศนะครับ ซึ่งท่านพิเชษฐ์ก็ให้ความอนุเคราะห์ ให้ความร่วมมือ ทีแรกท่านก็ไม่ยอมจะถอนนะครับ แต่สุดท้ายท่านก็ยอมถอน แล้วขอถอน เหตุการณ์ทั้งหมดอยู่ในมาตรา ๓ ทั้งนั้น เป็นคนละช่วงคนละตอนกับมาตรา ๔ สรุปแล้วคนละเรื่องครับ เพราะฉะนั้นผมยังไม่ได้ใช้ดุลยพินิจเรื่องขอปิดอภิปรายเลยแม้แต่ครั้งเดียวครับ พึ่งมีนี่เป็นครั้งแรกนะครับ ประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ที่ผมไปหารือกับท่านประธานวุฒิสภาก็เป็นอย่างที่ท่านจุรินทร์ได้พูด ตรงตามนั้นทุกประการนะครับ แต่ประเด็นคืออย่างนี้ครับ สิ่งที่ผมจะวินิจฉัยต่อไปนี้นะครับว่าสมาชิกสามารถขอให้ปิดการอภิปรายโดยอ้างข้อ ๓๒ เป็นสิทธิของสมาชิกที่เสนอได้ แล้วผมมีความเห็นอย่างนี้นะครับ ซึ่งก็ไม่อยากให้เสียเวลาในการโต้แย้ง เพราะโต้แย้งเรื่องนี้มานานแล้ว เพียงแต่ผมอยากให้ฟังความเห็นผมนิดเดียวเท่านั้นเอง ความเห็นของผมคือ

เรื่องที่เสนอเข้ามาคือมาตรา ๑๐ ก็เหมือนเป็นญัตตินำเข้าสู่ที่ประชุมเพื่อหาความเห็นร่วมกันของรัฐสภา โดยที่มีสมาชิก กรรมาธิการหลายท่านสงวนความเห็นเอาไว้ การสงวนคำแปรญัตติ แปรญัตติ ความหมายคำว่าแปรญัตติคือเห็นต่าง เห็นต่างกับมาตรา ๑๐ ก็เลยสงวนความเห็นต่าง ก็คือสงวนคำแปรญัตติเอามาถกกันในที่ประชุมว่าที่ประชุมจะเห็นต่างตามที่พวกเราเห็นต่างหรือไม่ ซึ่งประเด็นเหล่านี้ผมถือว่าถ้าสมาชิกได้อภิปรายครอบคลุมทุกประเด็นแล้วนะครับ ก็ชอบที่สมาชิกจะใช้สิทธิขอปิดอภิปรายตามข้อ ๓๒ ซึ่งแน่นอนครับ ผมเชื่อว่าหลายคนเห็นแย้งนะครับ แต่ก็เราได้ถกกันใช้เวลามากเลยนะครับประเด็นนี้ ก็ไม่อยากจะเสียเวลาอีกครับ ก็เหมือนดูหนังเรื่องเก่าก็เหมือนดูหนังเรื่องเก่านะครับ เพราะฉะนั้นก็ขออนุญาตให้เกียรติท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรสักท่านนะครับ แล้วจะขอมติเลยนะครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกรัฐสภา กระผมขอใช้สิทธิพาดพิงใน ๒ ประเด็นครับ ประเด็นแรกที่ท่าน ส.ว. พาดพิงมาว่าทำไมพรรคฝ่ายค้านหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่าน ขออภัยครับ ขออภัยครับ ท่านครับ ถ้าอย่างนั้นผมขออย่างนี้ครับ ผมขอท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร แล้วท่านขจิตร ฝ่ายละท่านนะครับ แล้วก็ขอจบแค่นี้นะครับ จะขอมติเลยนะครับ ถ้า ส.ว ก็ต้อง ส.ว เลือกตั้ง ๑ ท่าน สรรหาอีก ๑ ท่าน ก็ยาวไปครับ ผมเอา ๒ ท่าน จบแล้วครับ พอแล้วครับ เชิญผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ที่จริงที่ผมใช้สิทธิก็ไม่ได้ไปเกี่ยวกับฝ่ายใดเลยนะครับ ผมใช้สิทธิพาดพิงประเด็นที่ผมถูกพาดพิง

ประเด็นแรก ก็คือว่าทำไมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายค้านหรือสมาชิกที่อยากจะใช้สิทธิในการอภิปรายไม่สนับสนุนญัตติการเปิดอภิปรายในมาตราที่ผ่าน ๆ มา ถ้าใครฟังตรงนี้ก็จะนึกว่ามันเป็นความแปลกประหลาดของคนที่อยากจะอภิปรายว่าไม่สนับสนุนญัตติที่เปิดอภิปรายจะเกิดความเสียหายได้ กระผมก็ขอกราบเรียนสั้น ๆ ครับว่าเหตุผลที่พวกกระผมไม่สนับสนุนญัตติการเปิดอภิปรายนั้น เพราะพวกกระผมยืนยันว่า

โดยรัฐธรรมนูญและโดยข้อบังคับญัตติปิดอภิปรายไม่สามารถกระทำได้ เมื่อญัตติปิดอภิปรายไม่สามารถกระทำได้ ญัตติที่ขอเสนอให้เปิดอภิปรายต่อไปเพื่อให้มีการลงมติในญัตติการปิดอภิปรายก็จึงเป็นญัตติที่ไม่ชอบด้วย ด้วยเหตุผลนั้นพวกกระผมจึงไม่ได้ลงคะแนนสนับสนุนครับ ไม่ใช่ว่าไม่ลงคะแนนสนับสนุนแต่ไปเรียกร้องสิทธิในการอภิปรายแล้วไม่ยกมือให้การเปิดอภิปราย ท่าน ส.ว. จะได้เข้าใจนะครับ แล้วก็เลิกพูดในประเด็นนี้เพราะท่านพูดมาหลายครั้งแล้ว

ประเด็นที่ ๒ ครับ ที่ท่านประธานก็พาดพิงมาว่าผมก็เป็นคนหนึ่งซึ่งได้พูดถึงการวินิจฉัยของท่านประธาน แล้วก็เป็นประเด็นสืบเนื่องว่าท่านประธานนำเอาข้อวินิจฉัยของท่านประธานไปหารือกับท่านประธานนิคม ผมขอกราบเรียนยืนยันนะครับว่าที่ท่านประธานจะได้วินิจฉัยไปเมื่อสักครู่นี้ ผมก็ทราบดีครับว่าพวกกระผมโต้แย้งไม่ได้ เพราะท่านประธานก็จะบอกว่าคำวินิจฉัยของท่านประธานเป็นเด็ดขาด แต่ต้องบันทึกเอาไว้อย่างนี้ครับท่านประธานครับ ถึงแม้ท่านประธานจะพยายามอ้างว่าข้อเท็จจริงใน ๒ กรณีต่างกัน แต่หลักของเรื่องมันเหมือนกัน หลักคำวินิจฉัยของประธานก็ควรจะเหมือนกัน ผมกราบเรียนท่านประธานว่าตอนที่ท่านวินิจฉัยในมาตรา ๔ ท่านบอกว่าไม่เหมือนกับกรณีนี้เพราะยังไม่มีใครได้อภิปราย เนื่องจากมาตรา ๔ เกี่ยวเนื่องกับมาตรา ๓ กระผมกราบเรียนว่าทำไมท่านประธานจึงบอกว่าเมื่อยังไม่มีใครอภิปรายจึงวินิจฉัยว่าปิดอภิปรายไม่ได้ ท่านก็ใช้หลักว่าต้องไปดูสิทธิตามมาตรา ๙๙ หรือข้อ ๙๙ ซึ่งพูดง่าย ๆ ท่านประธานก็บอกว่า การไปปิดอภิปรายเป็นการลิดรอนสิทธิของสมาชิกตามข้อ ๙๙ ทีนี้พอมาถึงมาตรา ๑๐ ท่านประธานบอกไม่เหมือนกัน เพราะ ๑. มีผู้อภิปรายแล้ว ๒. มาตรานี้ไม่ได้เกี่ยวเนื่องกับมาตราซึ่งได้มีการลงมติไปแล้ว ผมอยากให้ท่านประธานคิดตามนะครับท่านคงไม่กลับคำวินิจฉัยของท่านนะครับ แต่ผมคิดง่าย ๆ ว่า ----------

ประการแรกครับ ถ้าในมาตรา ๔ ท่านบอกว่า มีคนบอกว่าไม่ต้องอภิปรายหรอก เพราะมันตัดสินไปตามมาตรา ๓ แล้ว แล้วขอปิดอภิปราย ท่านยังบอกว่าไม่ได้ มันไปลิดรอนสิทธิคนแปรญัตติ แต่มาตรา ๑๐ มันไม่ได้ไปเกี่ยวกับมาตราอื่นเลย แล้วทำไมจึงจะมาใช้สิทธิในการปิดกั้นคำอภิปรายของสมาชิกที่สงวนความเห็นหรือสงวนคำแปรญัตติ น้ำหนักในการปิดอภิปรายยิ่งน้อยลงครับ เพราะเป็นมาตราซึ่งยังไม่ได้มีการพิจารณามาก่อน

ประการที่ ๒ ครับ ถ้าท่านประธานจะอ้างว่า ไม่เป็นไรหรอก คำวินิจฉัยท่านประธานวันนี้หมายความว่า ต่อไปนี้พิจารณากฎหมายใดหรือรัฐธรรมนูญ ถ้ามีการพิจารณาในวาระที่กรรมาธิการรายงานมา มีคนแปรญัตติ ๑๐๐ คน สมมุตินะครับ ๑๐๐ คำแปรญัตติ มีพียง ๑ คนอภิปรายไปนี่ ท่านก็วินิจฉัยว่ามีการอภิปรายไปแล้ว ผมกราบเรียนท่านประธานว่าไม่ใช่เลยครับ เพราะผู้แปรญัตติแต่ละคนสงวนคำแปรญัตติไว้ไม่เหมือนกัน สมมุติท่าน ส.ส. วิทยา สงวนคำแปรญัตติไว้อย่างหนึ่ง ผมสงวนไว้อีกอย่างหนึ่ง การที่ ส.ส. วิทยา ได้อภิปรายเสนอคำแปรญัตติของท่านแล้ว จะมาบอกว่า ฉะนั้นผมจึงไม่มีสิทธิเสนอคำแปรญัตติของผมได้อย่างไรครับ เพราะผมก็ไม่ได้เห็นด้วยกับท่าน ส.ส. วิทยา ประเด็นจึงอยู่ที่ว่าหลักที่ท่านใช้ในการวินิจฉัยครั้งที่แล้ว ชอบแล้ว คือไม่สามารถไปลิดรอนสิทธิของผู้สงวนคำแปรญัตติหรือผู้สงวนความเห็น ซึ่งยังไม่มีโอกาสในการเสนอคำแปรญัตติหรือความเห็นของตัวเองเลยครับ ดังนั้นผมกราบเรียนยืนยันครับว่าที่ท่านประธานบอกว่าพวกกระผมมาอ้าง แล้วมันไม่ตรงกับกรณีนี้ ไม่ใช่ครับ หลักของข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นกับหลักคำวินิจฉัยมันต้องตรงกันครับ แต่ว่าเมื่อท่านประธานวินิจฉัยแล้วไม่เป็นไรครับ อย่างน้อยที่สุดท่านประธานนิคมก็จะมีเพื่อนแล้วครับ ขอบพระคุณครับ

(นายขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอท่านสุดท้าย ท่านขจิตรเชิญครับ

นายขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผม ขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอใช้สิทธิพาดพิง คำอภิปรายของ ๒ ท่านที่ผ่านมา

ยืนยันว่าการกระทำของพวกผมผิดข้อบังคับ ผิดรัฐธรรมนูญ ผมขอยืนยันว่าสิ่งที่เราทำนี้ถูกต้องตามข้อบังคับและรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าจะใช้ข้อบังคับ ข้อ ๕ ซึ่งการดำเนินการการพิจารณาเป็นเรื่องของประธาน ไม่ใช่เรื่องของสมาชิก ข้อ ๔๕ นะครับ ข้อ ๙๙ วรรคสุดท้าย ได้เขียนไว้ในการที่จะให้ที่ประชุมแห่งนี้พิจารณาเป็นอย่างอื่น ตามข้อ ๙๙ แล้วข้อ ๙๙ นั้นบังคับไว้เลย ในประเด็นที่จะต้องอภิปราย ผู้สงวนคำแปรญัตติ ถ้อยคำแต่การกระทำที่ผ่านมาไม่ได้คำนึงถึงข้อบังคับนี้ ที่ท่านพูดว่า การกระทำนี้ผิดรัฐธรรมนูญ ผมก็ไม่รู้ว่ามีรัฐธรรมนูญมาตราไหนที่บัญญัติว่าพอสงวนอะไรต้องได้พูดหมด ไม่มี มาตรา ๑๓๐ ท่านบอกว่าเป็นเอกสิทธิ์ในการที่จะใช้ ในการอภิปรายหรือเสนอความเห็น แต่เขาเขียนต่อไปครับ เอกสิทธิ์นี้เขาคุ้มครองผู้แทนราษฎรที่พูดในนี้ บอกว่าไม่ให้นำไปฟ้องร้องกัน แล้วก็ยังเขียนวรรคต่อไปอีก รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๐ ยังเขียนวรรคต่อไปอีก ถ้าการอภิปรายนี้ออกไปข้างนอกโดยการถ่ายทอดทีวี (TV) วิทยุ เขาจะไม่คุ้มครอง ก็มีวรรคต่อไปอธิบาย เป็นการคุ้มครองเอกสิทธิ์ของท่าน ไม่ได้พูดว่าอยากพูดอะไรต้องได้พูดหมด มีการพูดหลายครั้ง ว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้ไม่ได้ใช้บังคับของสภา ใช้แต่ข้อ ๒๙๑ ท่านประธานครับ ใช้หมดแล้วครับ เขาใช้ข้อบังคับ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๖ (๘) บอกว่า ให้รัฐสภานี้กำหนดข้อบังคับการประชุมขึ้นใช้ในการประชุมของรัฐสภา ผมเป็นคนหนึ่งที่มีร่างข้อบังคับเข้าสภา ----------

ได้รับการแต่งตั้งให้ไปเป็นกรรมาธิการ ผมเคยร่างข้อบังคับรัฐสภา ทั้งสภาผู้แทนราษฎรทำมาตลอด เสร็จแล้วมีวาระรับหลักการ แปรญัตติแล้วเข้ามาวาระที่สอง ที่ประชุมรัฐสภาก็ลงมติว่าใช้ข้อบังคับนี้ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๗ ก็บอกว่าการประชุมของรัฐสภาให้ใช้ข้อบังคับ มันมีที่ไหนเล่าบอกว่าไม่ให้ใช้ข้อบังคับ รัฐธรรมนูญก็อยากใช้ข้อบังคับ ข้อบังคับผ่านความเห็นชอบของรัฐสภาแล้วถึงประกาศใช้ได้ นี่คือกฎหมายรัฐธรรมนูญ แล้วมีการพูดมาก ผมฟังมาก ไม่ใช่ไม่ได้ฟัง ๑๑ วันมานี้ ฟังจนถ้าไม่จำรัฐธรรมนูญได้นี้ยังจะเข้าใจว่าเสียงข้างมากลงไปลากไปไม่ได้ด้วย นี่พูดจนกระทั่งเข้าใจว่าเสียงข้างน้อยกำลังจะดึงสภาได้ มาตรา ๑๒๖ รัฐธรรมนูญเขียนไว้ชัดเจน การพิจารณาปัญหาหรือญัตติใด ๆ เขาใช้เสียงข้างมากเป็นประมาณในการตัดสิน แล้วจะมาพูดอะไรอีกว่าเสียงข้างมากไม่มีสิทธิ การแก้ไขหมวดแก้ไขรัฐธรรมนูญก็บอกไว้ มาตรา ๒๙๑ เขาใช้เสียงข้างมากหรือเสียงเกินกึ่งหนึ่งมีครบในรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นการกระทำของพวกกระผมในการให้ปิดอภิปรายหรือให้การลงมติมาตราใด ๆ ก็ตาม ๑ วันมาแล้ว มาตรา ๑๐ พูดเรื่องวุฒิสมาชิกเท่านั้น พูดทำไมนาน ความเห็นผมฟัง ๓ ชั่วโมงก็เข้าใจแล้ว นี่มาทำอะไรทั้งวัน เพราะฉะนั้นเหมาะสมแล้วครับ ขอบคุณมากครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอมติเลยนะครับ เชิญสมาชิกข้างนอกด้วยนะครับ เชิญเข้าห้องประชุมเพื่อลงมติครับ ขอเชิญนะครับ

(นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนตรวจสอบองค์ประชุมและลงมติ)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขออนุญาตนะครับ ก่อนลงมติขอตรวจสอบองค์ประชุมนะครับ ถ้าพร้อมก็แสดงตนได้เลยนะครับ

(สมาชิกเสียบทำการบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

(นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภาภาคอื่น ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : พอสมควรแล้วครับ ให้ประท้วงกันใช้เวลาพอสมควรแล้วครับ ผมจะขอมติแล้วครับ แสดงตนเรียบร้อยนะครับ มีใครยังไม่เรียบร้อยครับ เชิญท่านประสงค์ เชิญครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ผู้แทนปวงชนชาวไทย ในฐานะ

สมาชิกรัฐสภา ผมว่าคงจะมีบุคคลบางคนครับท่านประธานไม่เข้าใจคำว่า ผู้แทนปวงชนชาวไทยมีแสดงกิริยาซึ่งไม่เหมาะสม ท่านประธานคงจะไม่เห็นนะครับ แต่ผมได้ยินนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านใช้สิทธิของท่านเลยครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงท่านประธาน เมื่อสักครู่นี้ท่านประธานเข้าใจแล้วนะครับว่าผมจะขออภิปรายไม่สนับสนุนและไม่คัดค้านฝ่ายใดครับท่านประธาน ขออภิปรายของผมมีดังนี้ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ท่านใช้สิทธิประท้วง ยืนขึ้นยกมือ ต้องมีคนผิดข้อบังคับ แต่พอผมอนุญาตแล้วท่านบอกว่าท่านไม่ประท้วง ท่านจะขออภิปราย นี่ก็ผิดข้อบังคับครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ผมจะอธิบายให้ฟังว่าผมประท้วงท่านประธานด้วยการยืนขึ้นยกมือท่วมศีรษะ ท่านประธานจะต้องให้โอกาสผมเป็นผู้ชี้แจง ท่านไม่เห็นผมครับ หรือท่านไม่สนใจไม่ทราบ ผมปฏิบัติตามข้อบังคับยืนขึ้นยกมือสูงศีรษะ ผมปฏิบัติในส่วนของผมแล้วครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ท่านยืนขึ้นยกมือประท้วง ผมต้องอนุญาตให้ท่านใช้สิทธิประท้วง ผมอนุญาตแล้วนะครับ ทีนี้การประท้วงต้องมีคนผิดข้อบังคับ ท่านประท้วงแล้ว ท่านต้องชี้แจงว่าใครผิดข้อบังคับข้อไหน แต่ท่านกลับจะใช้สิทธิอภิปราย เอาอย่างนี้ครับบรรยากาศมันมาดีแล้ว ขอให้สัก ๑ นาที เชิญครับ ไม่เป็นอะไรครับ อย่าใจร้อน อดทนนิดหนึ่ง

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ครับ คือไม่ต้องโต้เถียงท่านประธานครับ เวลามีค่าสำหรับคนทุกคนครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอา ๑ นาที เชิญครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ๑ นาทีอาจจะไม่พอเพราะผมต้องมีเอกสารอ้างอิงท่านประธานด้วย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาเลยครับ เริ่มเลยครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ผมเข้าประเด็นนะครับประเด็นของผมคือว่าผมอยากจะให้ข้อมูลกับรัฐสภาแห่งนี้รวมทั้งท่านประธานด้วยให้มีความเข้าใจในบางสิ่งบางอย่างซึ่งเราควรจะเข้าใจเกี่ยวกับการแก้รัฐธรรมนูญท่านประธานที่เคารพครับ ผมไม่ต้องการและผมไม่ประสงค์จะเอาตัวอย่างของต่างประเทศมาเป็นตัวอย่างของประเทศไทย เพราะมันอยู่คนละประเพณี คนละแบบแผนการปฏิบัติ แต่ผมอยากจะยกขึ้นมาเพื่อเป็นข้อคิด ข้อเตือนใจ ของสมาชิกทุกท่านที่อยู่ในสภาแห่งนี้และพี่น้องประชาชนที่อยู่ที่บ้านด้วยท่านประธานครับ ท่านประธานครับ ที่สหรัฐอเมริกาขอประทานโทษนะครับ การแก้รัฐธรรมนูญ ๑ ฉบับ ใช้เวลา ๒๐๓ ปี ๑ ข้อนะครับ ๑ เรื่องเดี๋ยวผมจะอธิบายให้ฟัง ผมไม่ต้องการให้เป็นอย่างนั้น แต่ผมต้องการที่จะให้นี่ผมไม่อภิปรายเข้าข้างหนึ่งข้างใดนะครับ เป็นข้อมูลซึ่งน่าจะเป็นประโยชน์สำหรับสมาชิกรัฐสภา สำหรับการตัดสินใจในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ นี่เป็นตัวอย่างอันหนึ่งเป็นการเตือนสติให้เห็นกันครับว่า

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ หมดเวลาครับ หมดเวลาแล้วครับ ผมอนุญาตให้ท่านได้อภิปราย ผิดข้อบังคับด้วยนะครับ แต่เพื่อบรรยากาศ ก็ให้ท่านได้อภิปราย ๑ นาที หมดเวลาแล้วครับ ผมขอมติเลยครับ องค์ประชุม ๓๘๘ ครบองค์ประชุม

ขอมติครับ มติสั้น ๆ ครับ เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากหรือไม่ ขออนุญาตครับ ขอมติปิดอภิปรายก่อนนะครับ ท่านใดเห็นด้วยที่จะให้มีการปิดอภิปรายครับ กดปุ่ม เห็นด้วย นะครับ ไม่เห็นด้วย กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ใช้สิทธิเรียบร้อยนะครับ ปิดการลงคะแนน ส่งผลได้เลยครับ เจอท่าน ส.ว. ประสงค์ขู่เลยตกใจเลย ลืมเลย มติครับ เห็นด้วย ๓๔๘ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๒ ท่าน ถือว่าที่ประชุมมีมติให้ปิดการอภิปรายนะครับ

เพราะฉะนั้นผมขอมติในมาตรา ๑๐ เลยนะครับ มติครับ เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากหรือไม่ครับ ใช้สิทธิได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เรียบร้อยนะครับ ปิดการลงคะแนนครับ ส่งผลได้เลยครับ มติครับ เห็นด้วย ๓๕๔ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑๔ ท่าน ถือว่ารัฐสภามีมติเห็นชอบในมาตรา ๑๐ ครับ

ร ๑๐/๒๕๕๖ (ส. ทั่วไป) บุศกร ๘๑/๕

เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการต่อครับ

นางนรรัตน์ พิมเสน (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญผู้อภิปรายท่านแรกนะครับ ท่าน พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ เชิญครับ

- ๘๒/๑

พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ สมาชิกวุฒิสภา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ สมาชิกวุฒิสภาสรรหาภาควิชาชีพ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา และกรรมาธิการเสียงข้างน้อยนะครับ ที่ผมขอสงวนความเห็นไว้ ในมาตรา ๑๑ เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการจัดทำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งตามบทบัญญัติในร่างที่กรรมาธิการได้เสนอมานี้นะครับได้พูดถึงประเด็นว่าจะให้คณะกรรมการเลือกตั้งเสนอร่างพระราชบัญญัติต่อสภาผู้แทนราษฎรภายใน ๓๐ วัน ซึ่งเรื่องนี้ผมมีความเห็นว่ากระบวนการในการที่จะเสนอกฎหมายโดยคณะกรรมการการเลือกตั้งนั้นอาจจะสั้นเกินไป ทั้งนี้เพราะว่ากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญที่เราจะต้องพิจารณากัน กกต. น่าจะมีเวลาในการตรวจสอบมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากประเด็นที่สำคัญ คือ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภาได้ลงจากบัลลังก์โดยมอบให้ นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : กรุณาเงียบสงบหน่อยนะครับ ให้ท่านวีรวิทได้อภิปรายหน่อยครับ เชิญท่านวีรวิทครับ

พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ สมาชิกวุฒิสภา (กรรมาธิการ) : ขอบพระคุณท่านประธาน ผมก็พยายามตะโกนแข่งกับเพื่อนสมาชิก กรุณานิดหนึ่งครับ อย่างไรก็ฟังกันนิดหนึ่งว่าสิ่งที่ผมเสนอนั้นเป็นประเด็นที่จะเป็นประโยชน์ในกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้นะครับ ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับท่านประธาน สั้น ๆ ง่าย ๆ ก็คือว่ากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง ส.ส. และ ส.ว. ที่จะแก้ไขอันนี้ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ ในประเด็นที่จะต้องมีการพิจารณามากที่สุดก็คือวิธีการหาเสียงของสมาชิกวุฒิสภานะครับ ประเด็นที่เกิดขึ้นก็คือว่า ในมาตรา ๑๑๒ วรรคสี่ ได้มีการอนุญาตให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภานั้นสามารถหาเสียงในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในหน้าที่วุฒิสภาได้ ประเด็นอันนี้เป็นการเปลี่ยนหลักการจากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ และรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก็ได้เขียนไว้อย่างนี้นะครับ ในส่วนที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันที่ใช้อยู่เมื่อปี ๒๕๕๐ นั้นยังไม่มีรายละเอียดนะครับ แต่สิ่งที่ผมเป็นกังวลก็คือว่า ในเรื่องของหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภานั้นมีหน้าที่หลัก ๆ อยู่ ๔ ประการ ประการแรกก็คือการกลั่นกรองกฎหมาย ประการที่ ๒ เป็นการตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดิน ประการที่ ๓ เป็นเรื่อง

ของแต่งตั้งถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งอื่น ๆ และประเด็นสุดท้ายเป็นการให้ความเห็นชอบในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๖ จำนวน ๑๖ รายการ ประเด็นที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านประธานกรรมาธิการ ซึ่งผมได้เรียนในชั้นกรรมาธิการอีกครั้งหนึ่งแล้วว่าประเด็นของความธรรมและความยุติธรรมในการให้ข้อมูลในการที่จะหาเสียงในการปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภานั้นจะมีความแตกต่างและมีความได้เปรียบสำหรับคนที่เคยเป็นสมาชิกรัฐสภา ทั้งนี้เพราะว่าในตัวร่างของรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ร่างประกอบรัฐธรรมนูญได้พูดถึงว่า หมายถึงการแสดงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา และประวัติการทำงานหรือประสบการณ์ในการทำงาน ท่านประธานลองพิจารณาสิครับว่าถ้ามีสมาชิกรัฐสภาลงไปสมัครกับคนที่ไม่เป็นสมาชิกรัฐสภา เมื่อเปรียบเทียบประสบการณ์ในแต่ละส่วนแล้วมันก็จะเห็นชัดว่าการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภากับการไม่ปฏิบัติหน้าที่สมาชิกวุฒิสภามันก็จะมีความแตกต่างกัน ถ้าเขียนประสบการณ์ คนหนึ่งเคยเป็นประธานคณะกรรมาธิการ เคยพิจารณากฎหมายกี่ฉบับ เคยพิจารณาถอดถอน หรือมีการแต่งตั้งมากี่ครั้ง กับอีกคนหนึ่งปรากฏว่าไม่มีประวัติเลย ลักษณะอันนี้จะเป็นธรรมไหมครับ เพราะฉะนั้นกระบวนการในการที่จะกำหนดตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้ในร่างฉบับนี้ กกต. จะต้องเสนอในเรื่องของหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไข ----------

ประเด็นที่ผมอยากกราบเรียนก็คือว่าหลักเกณฑ์วิธีการนั้นอาจจะสามารถกำหนดได้ตามร่างเดิมโดยที่ลอกมาได้ แต่เงื่อนไขสิครับ เงื่อนไขที่จะทำให้เกิดความเป็นธรรมกับทุกฝ่ายนั้นจะทำอย่างไร วิธีการที่ผมคิดว่า กกต. น่าจะมีเวลาในการที่จะทำรับฟังความเห็นของคนที่มีสิทธิและมีความต้องการจะสมัครเป็นสมาชิกวุฒิสภา ได้มีโอกาสให้ความเห็นว่าลักษณะใดที่จะให้ความเป็นธรรมระหว่างคนที่เคยเป็นสมาชิกรัฐสภากับคนที่ไม่เคยเป็นสมาชิกรัฐสภา เพราะถ้าเอาประสบการณ์มาเทียบกัน ขออภัยนะครับ ถ้าเผื่อท่านประธานไปสมัครเลือกตั้ง ชื่อท่านเคยเป็นประธานวุฒิสภา ประสบการณ์ท่านก็สูงกว่าคนที่ไม่เคยเป็นเลย อย่างนี้เป็นการได้เปรียบกันหรือไม่ อันนี้ก็เป็นประเด็นที่ผมอยากจะฝากว่า มันจะต้องมีการไปพิจารณากันสิว่า เงื่อนไขในการที่จะเปรียบเทียบกันในตามที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๑ ซึ่งเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นั้น ได้เขียนไว้ว่า สิ่งจะต้องทำนั้นจะต้องมีการพิจารณาถึงประสบการณ์ แล้วก็ประวัติการทำงาน ในเรื่องนี้เนื่องจากเวลาในการหาเสียงของสมาชิกวุฒิสภานั้นมีเวลาจำกัด กระบวนการในการที่จะเห็นเด่นชัดทำโปสเตอร์มา ๑ อัน แล้วเขียนประสบการณ์ยาวเหยียดในเรื่องของงานในหน้าที่สมาชิกวุฒิสภา ท่านได้เปรียบครับ แต่ถ้าคนมีประสบการณ์ในด้านอื่นนั้นอาจจะมีปัญหา เพราะฉะนั้นผมอยากจะให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีเวลาในการคิดให้รอบคอบ มีการทำประชาพิจารณ์ มีการรับฟังความเห็นของส่วนต่าง ๆ นอกจากนั้นท่านประธานครับมีตัวแปรหนึ่งซึ่งเราอาจจะไม่ได้มองกันขณะนี้ก็คือว่า ในเดือนกันยายนนี้เป็นช่วงที่คณะกรรมการการเลือกตั้งครบวาระ แล้วจะต้องมีการสรรหาหลังจากที่ครบวาระกระบวนการในการที่เรากำหนดไว้ ๓๐ วัน หลังจากร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีผลใช้บังคับนั้นอาจจะเป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนคณะกรรมการการเลือกตั้ง ยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาให้ความเห็นชอบจากสมาชิกวุฒิสภา กระบวนการตรงนี้จะทำให้การร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นอาจจะชะงักงัน แล้วก็อาจจะมีปัญหาในเรื่องของอิทธิพลหรือความกดดันต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งชุดใหม่ ที่จะต้องมีการสรรหาและให้ความเห็นชอบกับสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ด้วยเหตุผลที่ผมเรียนอย่างสั้น ๆ คร่าว ๆ ผมถึงมีความเห็นว่า กระบวนการในการที่จะให้คณะกรรมการการเลือกตั้งจัดทำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาต่อสภาผู้แทนราษฎร ภายใน ๓๐ วัน นั้น สั้นไป ผมได้ขอแปรญัตติเปลี่ยนเป็นใช้เวลา ๓๐ วัน

จาก ๓๐ วัน เป็น ๙๐ วัน ๙๐ วัน นั้นหมายถึงว่ามีเวลาที่จะมีการสับเปลี่ยนคณะกรรมการการเลือกตั้ง มีการให้ความเห็นชอบ ในขณะเดียวกันเจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ก็ไปจัดเวทีรับฟังความเห็นทั่วประเทศ ในเรื่องของแนวคิด หรือทำอย่างไรที่จะให้มีการหาเสียงในการเป็นการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภานั้นมีความยุติธรรมให้กับทุกคน หลายท่านอาจจะพูดด้วยประสบการณ์ว่าการหาเสียงเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาในครั้งที่ผ่านมาเมื่อ ๕ ปี ที่แล้วนั้นไม่มีปัญหาในเรื่องนี้ แต่หลายท่านก็เล่าให้ผมฟังว่ากระบวนการในการที่จะทำนั้นค่อนข้างลำบาก ถ้าทำไม่ดีหรือไปทำนอกเหนือจากที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด ท่านก็มีสิทธิถูกร้องเรียน แล้วกระบวนการที่จะเข้ามาสู่ตำแหน่งเพื่อให้ครบ ๒๐๐ คน ก็จะยุ่งยาก เหมือนกับเมื่อปี ๒๕๔๙ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องใหญ่ที่ท่านประธาน ผมเลยเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านประธานคณะกรรมาธิการว่า ถ้าเราเลื่อนสักจาก ๓๐ วัน เป็น ๙๐ วัน จะดีไหม เพื่อให้มีความรอบคอบในขั้นของคณะกรรมการการเลือกตั้ง และหลังจากนั้นในวรรคสอง ผมได้แปรญัตติขอขยายระยะเวลาจาก ๑๒๐ วัน ในการที่จะให้รัฐสภาพิจารณากฎหมาย ผมได้ขอขยายเป็นอีก ๙ เดือน ----------

รวมแล้วเป็นเวลาในการที่จะทำกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญเป็นเวลา ๑ ปี เหตุผลที่ผมอยากกราบเรียนว่าอยากจะมีการยืดระยะเวลาในการพิจารณาในขั้นของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา เพราะว่าขั้นตอนในการพิจารณากฎหมายถ้าเราไม่ใช้ ๓ วาระรวด เราจะมีการโดยใช้ขั้นกรรมาธิการ ผมได้ศึกษามาแล้วว่ากฎหมายทั่ว ๆ ไปในสภาผู้แทนราษฎรนั้นจะใช้เวลาประมาณ ๖ เดือนถึง ๘ เดือน ตั้งแต่เริ่มต้นเข้าสภามาและเข้าวาระที่หนึ่ง ไปเข้าในกรรมาธิการ ถ้าเร่งรัดก็อาจจะได้ในประมาณสัก ๔ เดือนถึง ๕ เดือน แต่ถ้าเผื่อเรามาเร่งรัดให้เสร็จภายใน ๔ เดือน ทั้ง ส.ส. ส.ว. ผมคิดว่าการพิจารณาอาจจะไม่รอบคอบ รวมทั้งร่างที่มาจาก กกต. เองก็จะไม่รอบคอบ หลายท่านอาจจะเป็นกังวลว่าการที่ผมขอแปรญัตติตรงนี้จะมีผลต่อการเลือกตั้งหรือสิทธิประโยชน์ของท่านสมาชิกวุฒิสภา เลือกตั้งหรือสรรหาก็ตามที่จะไปลงเลือกตั้งหรือไม่ ผมอยากกราบเรียนว่าเรื่องนี้ไม่มีผลครับ เพราะว่าร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐ ที่ได้แก้ไขไปเมื่อสักครู่นี้ได้มีการแก้ไขให้เรียบร้อยแล้ว ก็คือสมาชิกวุฒิสภาไม่ว่าจะเป็นสรรหาหรือเลือกตั้งนั้นท่านสามารถจะปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ เพราะฉะนั้นการที่จะรอนสิทธิหรือจะทำให้เสียสิทธิประโยชน์เพื่อเร่งรัดนั้นไม่มีความจำเป็น นอกจากนั้นในร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒ ที่กำลังทำอยู่ในปัจจุบันที่จะพิจารณาต่อไปนั้น ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนครับว่ากระบวนการตรงนี้ท่านสามารถที่จะอยู่ได้จนกระทั่ง ผมขออนุญาตท่านประธานอ่านเลยไปเพราะว่าเป็นเรื่องที่ต่อเนื่องกันนะครับ สมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๐ ซึ่งมาจากการเลือกตั้งสิ้นสุดสมาชิกภาพในวันที่สมาชิกวุฒิสภาที่ได้รับการเลือกตั้งใหม่เข้ามารับหน้าที่ เพราะฉะนั้นเงื่อนไขเรื่องเวลาที่เราเป็นกังวลกันเมื่อร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีผลใช้บังคับแล้ว ท่านสามารถที่จะอยู่ในสถานภาพของสมาชิกวุฒิสภา ไม่ว่าจะเป็นเลือกตั้งหรือสรรหา สิ่งที่หลายท่านได้ให้ความเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ตั้งแต่มาตรา ๗ ได้มีการดำเนินการในบางอย่างที่ให้สิทธิประโยชน์กับสมาชิกวุฒิสภาค่อนข้างมาก อย่างเช่นตัวกระผมเองต้องขอขอบคุณเพื่อนสมาชิกที่ลงมติผ่านไปแล้วให้อยู่ได้ และถ้าเผื่อท่านให้ความเห็นชอบในมาตรา ๑๒ สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือผมเป็นสมาชิกวุฒิสภาสรรหาไปอีกจนกระทั่งถึงเดือนมีนาคม ๒๕๖๐ แต่ในขณะเดียวกันถ้าผมมีความคิดที่อยากจะเป็นสมาชิกวุฒิสภาประเภทเลือกตั้ง ผมสามารถที่จะไปสมัครรับเลือกตั้งโดยที่ยังรักษาสถานภาพของสมาชิกวุฒิสภาสรรหาได้ เพราะว่าในการแก้ไขในมาตรา ๕ ไม่ได้ไปแก้ไขในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๒ (๑๐) ซึ่งเป็นข้อห้ามตรงนี้ ในการรับสมัคร

ผมยังมีสิทธิ แต่สิ่งที่ตามมาครับ ผมเองนั้นสามารถที่จะดำเนินการได้ เมื่อเป็นอย่างนี้ ผมอยากกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านประธานคณะกรรมาธิการว่าเรื่องของเงื่อนไขเวลาหลังจากที่ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้ประกาศใช้ไม่มีปัญหาและไม่มีผลกระทบต่อสิทธิของสมาชิกวุฒิสภา ไม่ว่าจะเป็นเลือกตั้งหรือสรรหา ท่านยังสามารถจะอยู่ได้ตามเวลา เมื่อเป็นเช่นนี้ทำไมเราจะต้องเร่งรัดในการตรากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญละครับ เราน่าจะพิจารณากันอย่างรอบคอบโดยทั้งสมาชิก ไม่ว่าจะเป็นคณะกรรมการการเลือกตั้งขึ้นมาถึงสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็สมาชิกวุฒิสภา ใช้เวลา ๑ ปี ตามที่ผมได้เสนอคำแปรญัตติไว้ ขอให้มีเวลาในการดำเนินการ ๑ ปี เพราะฉะนั้น ๑ ปีน่าจะเพียงพอในการที่จะตรากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้ดีและไม่มีผลกระทบต่อสิทธิของสมาชิกวุฒิสภาเลือกตั้งที่ท่านครบวาระแล้ว เพราะว่าหลังจากที่ประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขนั้น ท่านมีสถานภาพและมีสมาชิกภาพได้ถูกยืดไปจนกระทั่งมีสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งในครั้งต่อไปนะครับ เพราะฉะนั้นจะเป็น ๑ ปี หรืออาจจะยาวไปถึงเท่าไรก็ไม่มีความหมาย

แต่อย่างไรก็ตามผมคิดว่าเวลาที่เหมาะสมในการที่จะจัดทำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง ส.ส. ส.ว. ที่รอบคอบ แล้วให้ความเป็นธรรมในการหาเสียงกับสมาชิกวุฒิสภาเลือกตั้งนั้นคนที่ต้องการสมัครนะครับ เขาก็คงจะได้ทำอย่างสมบูรณ์แบบแล้วก็มีเหตุผลเป็นที่ยอมรับของทุกคน การที่จะร้องเรียนหลังจากที่มีการเลือกตั้งก็จะน้อยลงเพราะทุกคนเข้าใจและยอมรับในกฎกติกาที่เป็นธรรมกับทุกฝ่าย

ในประเด็นสุดท้าย ที่ผมอยากกราบเรียนว่าผมได้แปรญัตติไว้อีกประเด็นหนึ่งนะครับ คือผมได้เปลี่ยนจากคำว่า วันที่รัฐธรรมนูญมีผลใช้บังคับ เป็น วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในประเด็นนี้ผมแปรญัตติเพราะว่าในมาตรา ๒ ผมได้มีการยืดวันประกาศใช้ไป ๑ ปี แต่บัดนี้ทางเพื่อนสมาชิกได้ให้ความเห็นชอบในการที่จะคงมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดที่จะประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพราะฉะนั้นข้อสงวนความเห็นในประเด็นที่ ๓ นั้น ผมขอถอนครับ เพราะฉะนั้นโดยสรุปแล้ว ผมอยากจะเรียนว่า การที่เราจะทำร่างพระราชบัญญัติรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง ส.ส. ส.ว. ที่เป็นบทบัญญัติในร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑ นี้ ผมได้สงวนความเห็นว่า ขอขยายเวลาในการทำงานของคณะกรรมการการเลือกตั้ง จาก ๓๐ วัน เป็น ๙๐ วัน แล้วส่งให้สภาผู้แทนราษฎรภายใน ๙๐ วัน หลังจากนั้นบทบาทหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาในการกลั่นกรอง ออกตรากฎหมายในเรื่องของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง ส.ส. ส.ว. ตามมาตรา ๑๑ นี้ จะต้องแล้วเสร็จภายใน ๑ ปี บทบังคับที่อยู่ในวรรคสามที่หลายท่านเป็นกังวลว่าจะเป็นการทำที่ขาดความรอบคอบ โดยใช้ดุลยพินิจของท่านประธานรัฐสภาคนเดียวก็จะหมดไป และสิ่งที่ผมคิดว่าแนวความคิดที่ผมอยากจะสงวนความเห็นนั้น จะช่วยให้การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาที่พวกเราต้องการนั้น จะมีความบริสุทธิ์ยุติธรรม และทุกคนเดินเข้ามาด้วยกติกา เราจะได้สมาชิกวุฒิสภาที่มีความรู้ความสามารถ และเป็นคนดีที่มีชื่อเสียงอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ และสามารถจะหาคนที่หลากหลายเข้ามา กระบวนการในการที่เราแก้ไขรัฐธรรมนูญก็จะบรรลุเป้าหมายตามที่เราต้องการ ผมจึงหวังว่าท่านประธานคณะกรรมาธิการและสมาชิก ท่านกรรมาธิการเสียงข้างมากจะกรุณาพิจารณาความเห็นของผมใน ๒ ประเด็นนี้นะครับ ว่าขยายว่าเวลาและขอให้กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญเสร็จภายใน ๑ ปี ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ผม ส.ว. ๒ ท่าน แล้วก็ท่านฝ่ายค้าน ๑ ท่านนะครับ เพราะฉะนั้นต่อไปคุณหมอพรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์ แล้วก็กลับไปที่ท่านอภิชาติ ศักดิเศรษฐ์ นะครับ เชิญคุณหมอครับ

รองศาสตราจารย์พรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ดิฉัน แพทย์หญิงพรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภา สรรหา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันได้แปรญัตติ ในมาตรา ๑๑ ให้ตัดออกทั้งหมด เพราะว่าในมาตรานี้มันเกี่ยวกับการดำเนินการภายหลังที่รัฐสภาได้รับหลักการของรัฐธรรมนูญฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้แล้ว ดิฉันเห็นว่าขั้นตอนในการดำเนินการต่อไปนั้น ค่อนข้างที่จะรวบรัดแล้วก็เร่งรีบจนเกินไปนะคะ เริ่มต้นตั้งแต่ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งนี้ดำเนินการเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ภายใน ๓๐ วัน ซึ่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่แก้ไขนี้ควรจะได้มีเวลาในการพินิจพิเคราะห์ให้ถ่องแท้ เพราะฉะนั้น ๓๐ วันนี้ อาจจะเป็นเวลาซึ่งค่อนข้างจะน้อยไปนะคะ แล้วนอกจากนั้นรัฐสภาจะต้องให้ความเห็นชอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ภายใน ๑๒๐ วันนะคะ ท่านก็ให้เวลาซึ่งดิฉันคิดว่ามันค่อนข้างจะน้อยเมื่อเทียบกับระยะเวลาที่เราใช้ในการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขนี้ ท่านก็เห็นว่ามันไม่ได้เป็นไปอย่างที่กำหนดเอาไว้เลย มันอาจจะเสียเวลาล่าช้าไปมาก แต่ข้อสำคัญที่ดิฉันคิดว่าสำคัญที่สุดนี้ก็คือในวรรคสาม คือเมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามวรรคสอง ----------

หรือมีเหตุอื่นใดทำให้รัฐสภาไม่สามารถพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จ ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรนำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวที่สภาผู้แทนราษฎรให้ความเห็นชอบเสนอต่อนายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อม เพื่อให้พระมหากษัตริย์ลงพระปรมาภิไธย ดิฉันคิดว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญก็เป็นพระราชบัญญัติที่สำคัญเช่นเดียวกัน แล้วก็ควรจะได้รับการตรวจสอบจากศาลรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกัน ไม่ทราบว่าทำไมถึงได้ไม่ให้ทูลเกล้าฯ ให้พระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยเลย และข้อสำคัญยิ่งกว่านั้นก็คือการที่เพิ่มในมาตรา ๑๕๐ และข้อสำคัญคือมาตรา ๑๕๑ ซึ่งระบุไว้ว่าให้นำมาตรา ๑๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมาใช้บังคับโดยอนุโลม ซึ่งมาตรา ๑๕๑ ระบุไว้ว่าร่างพระราชบัญญัติใดพระมหากษัตริย์ไม่ทรงเห็นชอบด้วย และพระราชทานคืนมายังรัฐสภาหรือเมื่อพ้นเก้าสิบวันแล้ว มิได้พระราชทานคืนมา รัฐสภาจะต้องปรึกษาร่างพระราชบัญญัตินั้นใหม่ ถ้ารัฐสภามีมติยืนยันตามเดิมด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ในสองสภาแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีนำร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายอีกครั้งหนึ่ง เมื่อพระมหากษัตริย์มิได้ทรงลงพระปรมาภิไธยพระราชทานคืนมาภายในสามสิบวันให้นายกรัฐมนตรีนำพระราชบัญญัตินั้นประกาศในพระราชกิจจานุเบกษาใช้บังคับเป็นกฎหมายได้เสมือนหนึ่งว่าพระมหากษัตริย์ได้ทรงลงพระปรมาภิไธยแล้ว ดิฉันเห็นว่ากฎหมายที่สำคัญ อย่างการแก้ไขกฎหมายซึ่งเป็นหลักของประเทศ เช่น กฎหมายรัฐธรรมนูญ ท่านยังไม่ทำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้สมบูรณ์ ก็นำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายแล้ว เมื่อพระมหากษัตริย์ไม่ทรงลงพระปรมาภิไธยก็ใช้มาตรา ๑๕๑ เหมือนกับกฎหมายฉบับอื่น ๆ แล้วโดยที่ถ้าเผื่อพูดกันในแง่ของความเหมาะสมแล้ว สิ่งที่เราจะทูลเกล้าฯ ถวายนั้นควรจะต้องเป็นสิ่งที่สมบูรณ์ที่สุดไร้ข้อตำหนิที่สุด นี่ทำเสมือนว่านำสิ่งที่ยังบกพร่องอยู่ทูลเกล้าถวาย เมื่อไม่ทรงลงพระปรมาภิไธยหรือพระราชทานคืนมา เนื่องจากยังเห็นว่ามันยังมีข้อบกพร่องอยู่นี่ท่านก็นำเอามาตรา ๑๕๑ มาใช้ ซึ่งดิฉันคิดว่ามันเป็นการกระทำซึ่งไม่สมควรอย่างยิ่งทำเหมือนกับว่าพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวหรือความเห็นของพระองค์ท่านนั้นไม่ได้อยู่ในสายตาของผู้ที่แก้อันนี้เลย อันนี้เป็นสิ่งที่ดิฉันคิดว่าเป็นข้อความที่ร้ายแรงอย่างยิ่งในการแก้ไขของมาตรา ๑๑ เพราะฉะนั้นดิฉันจึงไม่เห็นด้วย แล้วก็เสนอให้ตัดออก

ทั้งหมด ขอบคุณค่ะ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านอภิชาต เชิญครับ ต่อจากท่านอภิชาต ผมก็จะไปที่พลเรือเอก สุรศักดิ์ กับท่านสมชายนะครับ และกลับมาที่ท่านสาทิตย์ใหม่

นายอภิชาต ศักดิเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม นายอภิชาต ศักดิเศรษฐ์ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา มีหลายมาตราที่ผมได้แปรญัตติไว้ แต่ไม่มีโอกาสได้อภิปราย เนื่องจากว่ามีการปิดอภิปรายเสียก่อน โดยเฉพาะในมาตรา ๕ และมาตรา ๗ ซึ่งเป็นมาตราที่มีความสำคัญ มาตรา ๑๑ นี้เป็นมาตราสุดท้ายที่กระผมได้เสนอคำแปรญัตติและสงวนความเห็นเอาไว้ ในมาตรา ๑๑ เป็นบทบัญญัติใหม่ขึ้นในกฎหมายฉบับนี้ และคณะกรรมาธิการก็ไม่ได้แก้ไขเลย ยกเว้น ใส่คำว่า ร่าง เข้าไปหน้าคำว่า พระราชบัญญัติ เพื่อให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น ในประเด็นนี้ก็ไม่ได้ขัดแย้งอะไรด้วย คำแปรญัตติของกระผมในมาตรา ๑๑ นี้ก็คือ ----------

การให้ตัดออกวรรคสองและวรรคสามทั้งหมด ผมได้นำเสนอคำแปรญัตติของผมต่อที่ประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเรื่องนี้ แล้วก็เมื่อคณะกรรมาธิการได้เปิดโอกาสให้ไปชี้แจงก็ได้ไปชี้แจงแถลงเหตุผลมาแล้วครั้งหนึ่ง แต่เนื่องจากว่าคณะกรรมาธิการเองก็มีบทสรุปที่ค่อนข้างแข็งตัวอยู่แล้ว การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในที่ประชุมคณะกรรมาธิการระหว่างกรรมาธิการกับผู้แปรญัตติก็เป็นเพียงพิธีกรรมเท่านั้นเองซึ่งเป็นเรื่องน่าเสียดาย วันนี้ผมมีความตั้งใจที่จะอภิปรายในประเด็นนี้เพื่อโน้มน้าวให้คณะกรรมาธิการเปลี่ยนใจ และถ้ากรรมาธิการไม่เปลี่ยนใจก็จะโน้มน้าวให้เพื่อนสมาชิกรัฐสภาได้หันมาเห็นชอบกับคำแปรญัตติของกระผม ท่านประธานที่เคารพ ในวรรคสองที่คณะกรรมาธิการยังคงไว้ และผมเสนอให้ตัดออก มีความสำคัญมาก เนื้อหามีอย่างนี้ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้รัฐสภาดำเนินการพิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเสนอตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จ วรรคหนึ่งก็คือว่าให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเสนอร่าง พ.ร.บ. นี้ต่อรัฐสภาภายใน ๓๐ วัน เมื่อมีวรรคสองขึ้นมา ความหมายของวรรคสองก็คือการบังคับให้รัฐสภาต้องพิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง ส.ส. และ ส.ว. นี้ตามที่ ก.ก.ต. เสนอให้แล้วเสร็จภายใน ๒๐ วัน บังคับไว้เลย บังคับไว้เลยว่าจะต้องทำให้เสร็จภายใน ๑๒๐ วัน การบังคับคืออะไรก็คือการเร่งรัดขีดกรอบเวลาให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต้องทำตามนี้ให้แล้วเสร็จ สิ่งที่จะตามคืออะไรครับท่านประธาน สิ่งที่จะตามมาก็คือว่าภายในระยะเวลาที่ท่านกำหนดนี้ก็จะต้องเร่งรีบ ต้องรวบรัดเพื่อที่จะให้เสร็จตามกำหนดเวลา สุดท้ายแม้ว่าในระหว่างการพิจารณานี้มีความเห็นต่าง มีข้อมูลความคิดที่แตกแยกออกไปจากการเสนอของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ผมเชื่อว่าสิ่งที่จะตามมาก็คือมีความพยายามที่จะรวบรัด แล้วก็จะปิดกั้นการทำหน้าที่กันอีกเหมือนที่เราเผชิญกันอยู่ในเวลานี้ ถ้าสภาพเป็นอย่างนั้น ผมคิดว่าความปั่นป่วน ความวุ่นวายในการพิจารณาในแต่ละขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นวาระที่หนึ่ง วาระที่สองขั้นแปรญัตติ หรือวาระที่สาม ก็คงหนีไม่พ้นสภาก็จะวุ่นวายแล้วก็เกิดภาพที่เราไม่ปรารถนาจะเห็นกันอีก ประเด็นก็คือว่าทำไมจะต้องขีดกรอบเวลาไว้อย่างนี้ครับ คำตอบที่ผมพอจะค้นหาพบก็คือว่าก็เพื่อที่จะให้ทันกับการหมดวาระของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งในชุดนี้ ก็คือเร่งให้ทันภายในวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ท่านประธานครับ ๑๒๐ วัน

ตามร่างนี้ นับแต่วันที่รัฐธรรมนูญนี้แก้ไขเสร็จเรียบร้อยแล้ว ถ้าสมมุติว่าเสร็จเรียบร้อยกันภายในอีก ๑๕ วันข้างหน้าหรือ ๒๐ วันข้างหน้า แล้วก็เริ่มนับหนึ่งกันตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ก็ลากไป ๑๒๐ วัน ก็จะไปสิ้นสุดเอาสิ้นเดือนมกราคม ๒๕๕๗ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ก็อีกประมาณสัปดาห์หนึ่งหรือ ๒ สัปดาห์เป็นอย่างช้า ก็จะเหลือล่วงเข้าไปเดือนกุมภาพันธ์ ก็เฉียดฉิวกับเดือนมีนาคมเป็นอย่างยิ่ง ----------

- ๘๘/๑

ถ้าสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาได้พิจารณากฎหมายที่เข้าสู่การพิจารณาตามกระบวนการตามขั้นตอน พิจารณาตามสภาพความเป็นจริงอย่างเป็นอิสระ อย่างไม่มีการขีดกรอบเวลาหรือไม่มีใบสั่งใด ๆ นี่นะ ท่านประธานครับ ผมเชื่อเหลือเกินว่า ๑๒๐ วันนี้อาจจะไม่เสร็จ และคนที่จะนั่งร้องทุรนทุรายกับเรื่องนี้กับเรื่องนี้ก็คงหนีไม่พ้นสมาชิกวุฒิสภาที่ปรารถนาจะไปลงสมัครรับเลือกตั้งอีก ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้ก็เลยต้องเขียนกฎหมายล็อกไว้ในชั้นอีกชั้นหนึ่งในวรรคสองนี้ละครับ ว่ากฎหมายลูกชุดนี้จะต้องทำให้เสร็จตามกำหนดเวลา ผมไม่เห็นด้วยกับแนวความคิดเช่นนี้ และต้องขอให้ตัดออกในวรรคสองนี้ เพื่อดำรงไว้ซึ่งความเป็นอิสระของรัฐสภาในการดำเนินการพิจารณากฎหมาย ทั้งในชั้นของสภาผู้แทนราษฎรและในชั้นของวุฒิสภา ผมมีเหตุผลประกอบเพิ่มเติม ๒ ประการครับ

ประการแรก ในวรรคแรกนี่เขียนไว้ชัดเจนอยู่แล้วนะครับ ว่าถึงอย่างไรเมื่อบทรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขนี้มีผลบังคับใช้เราก็จะต้องมาแก้ไขกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง ส.ส. และ ส.ว. แน่นอน เพราะองค์ประกอบในการมี ส.ว. นั้นมันเปลี่ยนแปลงไปแล้ว ก็ต้องแก้กฎหมายเพื่ออนุวัตรตามรัฐธรรมนูญ แล้วก็ได้เขียนไว้ชัดเจนอยู่แล้วว่า กกต. นี่ต้องเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเลือกตั้ง ส.ส. ส.ว. ภายใน ๓๐ วัน นี่มัดไว้ชัดเจนอยู่แล้ว รัฐสภาทำอย่างอื่นไม่ได้ ก็คือต้องพิจารณา เริ่มจากชั้นสภาผู้แทนราษฎรไปจนถึงชั้นวุฒิสภา ในความเห็นของผมก็คือ ก็ปล่อยให้กระบวนการเสนอกฎหมายดำเนินไปตามกระบวนการของมันสิครับ ก็แต่ละสภาก็พิจารณากันไป วาระที่หนึ่งขั้นรับหลักการ จะอภิปรายถกเถียงกันอย่างไรก็ว่ากันไป วาระที่สอง วาระที่สาม เห็นชอบหรือไม่ ท่านประธานที่เคารพครับ กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญฉบับอื่น ๆ ที่ผ่านมาก็ไม่ได้ขีดกรอบเวลาไว้ สภาก็พิจารณากันได้ ไม่เพียงแต่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ กฎหมายลูกอื่น ๆ ที่ต้องอนุวัตรตามรัฐธรรมนูญก็ไม่ได้ขีดกรอบเวลาไว้ เราถึงเห็นว่ามีกฎหมายบางฉบับที่รัฐธรรมนูญเขียนไว้ว่าจะต้องออก ยังไม่ออกก็มีอีกจำนวนมาก ฉบับนี้ทำไมต้องล็อกเวลาไว้ นี่เป็นประเด็น

ประการที่ ๒ ซึ่งสำคัญมาก ผมเรียนกับท่านประธานว่าวันนี้เรายังไม่รู้เลยนะครับว่า เนื้อหาสาระที่คณะกรรมการการเลือกตั้งจะเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาในวันข้างหน้านั้น เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง ส.ส. และ ส.ว. นั้นมีรายละเอียดอย่างไร เหมาะสมหรือเปล่า มีเนื้อหาสาระ

อะไรที่ไปเอื้อประโยชน์ให้กับใครคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือไม่ หรือจะทำให้การเลือกตั้งบริสุทธิ์ยุติธรรมตามที่พวกเราปรารถนากันหรือไม่ เนื้อหาสาระเหล่านั้นเรายังไม่เห็นกันเลยครับ เรามาขีดกรอบเวลา ๑๒๐ วันเสียแล้ว ให้กระบวนการเสร็จสิ้นทั้งชั้นสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ผมถึงคิดว่านี่เป็นเรื่องที่แต่ละสภาจะต้องมีโอกาสในการพิจารณา ไม่ใช่พิจารณากันอย่างลวก ๆ นะครับ สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภาเป็นสภาแห่งชาติ ทำแบบนั้นไม่ได้หรอกครับ ผมถึงไม่เห็นด้วยกับการคงไว้ซึ่งวรรคสองของมาตรา ๑๑

ทีนี้มาวรรคสาม วรรคสามนี่ยิ่งเป็นเรื่องที่น่าเกลียดน่ากลัว วรรคสามบอกว่าเมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามวรรคสอง คือ ๑๒๐ วันนะครับ หรือมีเหตุอื่นใดทำให้รัฐสภาไม่สามารถพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จ

ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรนำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวที่สภาผู้แทนราษฎรให้ความเห็นชอบเสนอต่อนายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยและให้นำความในมาตรา ๑๕๐ และมาตรา ๑๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมาใช้บังคับโดยอนุโลม ผมขออภิปรายเหตุผลประกอบโดยแยกแยะแบบนี้ในวรรคหนึ่ง วรรคสองนี้เขียนล็อกไว้แน่นหนาแล้วนะครับว่าจะต้องออกกฎหมายนี้ให้ทัน ออกทันตามกำหนดเวลา วรรคสามที่กระผมเพิ่งอ่านเมื่อสักครู่นี้ก็เป็นการเขียนผูกล็อกไว้ชั้นหนึ่งอีก เพื่อทำให้กฎหมายลูกนี้เสร็จภายในที่ตัวเองต้องการ คือทันต่อการสิ้นอายุของ ส.ว. เลือกตั้งที่จะหมดวาระในวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ท่านประธานครับ สาระสำคัญของวรรคสามนี้อยู่ตรงนี้ครับ ก็คือว่าถ้ายังทำไม่เสร็จตาม ๑๒๐ วันในวรรคสอง หรือมีเหตุอื่นทำให้รัฐสภาไม่สามารถพิจารณาร่างกฎหมายลูกฉบับนี้แล้วเสร็จ ก็ให้ประธานสภานำร่างที่ผ่านความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรเสนอให้นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมลงพระปรมาภิไธยได้เลย เขียนไว้อย่างนี้ผมมีสมมุติฐาน ๒ ประการ ๑. คนเขียนมั่นใจนะครับว่าสภาผู้แทนราษฎรจะให้ความเห็นชอบกับร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญนี้แน่นอน ก็คือผ่านสภาผู้แทนราษฎรแน่นอน แล้วก็เชื่อด้วยว่าผ่านได้เร็วด้วย ดีไม่ดี เพราะว่าเสียงข้างมากของสภานี้เป็นของรัฐบาล แล้วก็พร้อมที่จะสนองให้กฎหมายลูกนี้รีบออกมาบังคับใช้อยู่แล้ว ถ้ามองแบบสุดขั้วนะครับท่านประธาน ก็เป็นไปได้ว่าถ้าเห็นว่าร่างที่ กกต. เสนอเข้ามาในชั้นรับหลักการนี้ ดูแล้วสถานการณ์ไม่มีอะไรมาก ก็อาจจะรวบรัด ๓ วาระไปเลยก็เป็นไปได้ นั่นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ คนที่เขียนร่างกฎหมายฉบับนี้ไม่มั่นใจว่าเมื่อผ่านสภาผู้แทนราษฎรไปแล้ว จะไปมีอุปสรรคขวางกั้นอยู่ในชั้นวุฒิสภาหรือไม่ เพราะในวุฒิสภานั้นเสียงคัดค้านกับเสียงสนับสนุนในการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้มันก็กึ่งๆกันอยู่ มีทั้งเห็นด้วย มีทั้งไม่เห็นด้วย คนเขียนก็เลยไม่มั่นใจว่าไม่รู้ว่าจะเกิดอุบัติเหตุในขั้นตอนไหนของการพิจารณาของวุฒิสภา อาจจะไม่รับหลักการ อาจจะมีการไปแปรญัตติกันยืดยาวในชั้นของวาระที่สอง หรืออาจจะไม่ให้ความเห็นชอบในวาระที่สามก็ได้ เพราะฉะนั้นก็เลยตัดตอนเสียเลยครับ ตัดตอนเสียเลยโดยการเขียนวรรคสามดักคอไว้ก่อนว่า ไม่ว่าวุฒิสภาจะเห็นชอบหรือไม่ ไม่ว่าจะพิจารณากันในชั้นวุฒิสภาจะเป็นอย่างไร ไม่ว่าจะแก้ไขให้แตกต่างไปจากสภาผู้แทนราษฎรอย่างไร จนกระทั่งอาจต้องกลับมาตั้งกรรมาธิการร่วมกันระหว่าง ๒ สภา

หรือไม่ เขาเขียนล็อกไว้เลยว่าจะไม่มีผลหยุดยั้งในการออกกฎหมายฉบับนี้ได้ พูดง่าย ๆ ก็คือว่าต้องทำคลอดกฎหมายฉบับนี้ให้ทันให้ได้ มันก็น่ากลัวเลยครับ เพราะนี่เป็นการหักดิบเป็นการตัดตอนกระบวนการของรัฐสภาอย่างน่าหวาดกลัว นำเข้ากฎหมายที่ผ่านความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรเพียงชั้นเดียว ก็สามารถที่จะนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยได้ ถามว่านี่กระบวนการของรัฐสภาเสร็จสิ้นแล้วหรือครับ มันไม่ใช่นี่คือการตัดตอน นี่คือการหักดิบเอาแต่ได้ เขาไม่สนใจด้วยซ้ำนะครับว่าบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ว่าด้วยการตราพระราชบัญญัตินี้เขียนไว้อย่างไร ท่านประธานลองไปดูเถอะครับ

ตั้งแต่มาตรา ๑๔๒ ถึงมาตรา ๑๕๕ มันมีกระบวนการในการพิจารณาพระราชบัญญัติประเภทต่าง ๆ เอาไว้ มีเงื่อนเวลาที่กำหนดไว้ เงื่อนเวลาที่กำหนดไว้สำหรับพระราชบัญญัติที่เป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปีก็มีเงื่อนเวลาที่กำหนดไว้ อันนั้นเป็นเรื่องเฉพาะ ในแต่ละฉบับอื่น ๆ กฎหมายปกติธรรมดาก็มีเงื่อนเวลาไว้ วุฒิสภาจะมีอำนาจหน้าที่ในการกลั่นกรองกฎหมายก็มีเงื่อนเวลาว่าตัวเองจะเอากฎหมายไว้ในชั้นของตัวเองได้เท่าไร ๒๕ วัน ๓๐ วัน ก็มีบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้ชัดเจนอยู่แล้ว วันนี้เรามาตั้งเงื่อนไขกันเป็นพิเศษอีกสำหรับกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งผมคิดว่าการเอาเงื่อนไขของมาตรา ๑๑ วรรคสามนี้มาเป็นการมาลบล้างกระบวนการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภาและรัฐสภาทั้งหมด ทำได้หรือครับ ยิ่งไปกว่านั้นก็คือว่า ในท่อนท้ายของวรรคสามที่บอกว่า ให้นำความในมาตรา ๑๕๐ และมาตรา ๑๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมาใช้บังคับโดยอนุโลม อันนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ร้ายแรงมาก ท่านประธานที่เคารพครับ กฎหมายที่ผ่านความเห็นชอบของรัฐสภาตามมาตรา ๑๕๐ นั้นคืออะไร ที่จะต้องผ่านมาตรา ๑๕๐ นั้นก็คือว่ากฎหมายนั้นต้องผ่านทั้งสภาผู้แทนราษฎรและผ่านทั้งวุฒิสภาตามกระบวนการนี้แล้วเสร็จ กระบวนการที่เขาบัญญัติไว้เช่นนี้ก็เนื่องจากว่ารัฐสภาก็คือสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา มันจะไปอ้างเอาเฉพาะชั้นใดชั้นหนึ่งเป็นรัฐสภาไม่ได้ แต่เขียนไว้แบบนี้เท่ากับว่าตัดวุฒิสภาออกจากรัฐสภา ซึ่งในความเห็นของผมทำไม่ได้ เพราะองค์ประกอบนั้นมันหายไปครึ่งหนึ่ง วันนี้ผมคิดว่าท่านประธานคณะกรรมาธิการซึ่งเป็นผู้ควบคุมเสียงข้างมากในกรรมาธิการวิสามัญชุดนี้จะต้องกลับไปทบทวนละครับ ต้องไปดูนะครับ ใช้มันสมองของท่านที่มีอยู่ไปทบทวนไตร่ตรองดูเถอะครับ ไตร่ตรองดูในประเด็นนี้ครับ ประเด็นมาตรา ๑๕๑ ที่ท่านอนุโลมให้ใช้มาตรา ๑๕๑ เมื่อสักครู่นี้ท่านสมาชิกวุฒิสภาที่อภิปรายไปก่อน ผมได้อ่านให้ที่ประชุมแห่งนี้ฟังแล้ว กระผมจะไม่เสียเวลาที่จะอ่านอีกครั้งหนึ่ง แต่สาระสำคัญของมาตรา ๑๕๑ ที่ท่านต้องการจะขออนุโลมมาใช้นั้นเป็นเรื่องของกรณีที่พระมหากษัตริย์ไม่ทรงเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติที่นำขึ้นทูลเกล้าฯ และมีกระบวนการในการพระราชทานคืนมา หลังจากนั้นเมื่อทรงไม่เห็นด้วยและพระราชทานกลับคืนมาแล้ว ขั้นตอนของกระบวนการที่จะต้องทำคืออะไร ก็คือการกลับเข้ามาสู่รัฐสภาต้องปรึกษาหารือกันใหม่ ที่ประชุมรัฐสภาคืออะไร ก็คือที่ประชุมร่วมกันของ ส.ส. และ ส.ว. ถ้าเป็นในกรณีที่วุฒิสภาทำกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง ส.ส. และ ส.ว. ไม่เสร็จตามกำหนดเวลา

และประธานสภาผู้แทนราษฎรนำเอากฎหมายที่ผ่านความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรนำขึ้นทูลเกล้าฯ แต่ฝ่ายเดียวนั้น เมื่อพระราชทานกลับคืนมาก็ต้องนำเข้าสู่ที่ประชุมรัฐสภา ถามสักคำเถอะครับว่าวุฒิสภาจะทำหน้าอย่างไร จะนั่งอยู่ในที่ประชุมรัฐสภาพิจารณากฎหมายที่ไม่ได้ผ่านความเห็นชอบที่ครบถ้วนกระบวนความของรัฐสภากลับมาให้รัฐสภาพิจารณาอย่างนั้นหรือ ----------

ท่านประธานที่เคารพครับ ในกระบวนการที่พระราชทานคืนมานั้น ผมคิดว่ายังจะต้องใช้เสียงของรัฐสภา ๒ ใน ๓ ในการยืนยัน ถ้าหากว่าท่านจะเร่งรัด ท่านจะรีบร้อนกันจริง ๆ ๒ ใน ๓ นั้น แน่นอนละครับ ต้องเป็นเสียงของสมาชิกวุฒิสภาด้วย ก็ถามคำถามเดียวกันว่าสมาชิกวุฒิสภายอมหรือครับ ยอมรับรองกับร่างกฎหมายที่ผ่านเฉพาะชั้นของสภาผู้แทนราษฎรเพียงชั้นเดียวแล้วก็ยืนยันกลับไป ไม่เป็นเหตุเป็นผลเลยครับ และเมื่อสักครู่นี้ท่านสมาชิกวุฒิสภาท่านก็ได้ตั้งข้อสังเกตแล้วว่านี่เป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสมและไม่บังควรด้วยซ้ำ ท่านประธานที่เคารพครับ ผลที่จะเกิดขึ้นก็คือว่าในการพิจารณาของกฎหมายที่นำเสนอกันอย่างไม่รอบคอบเช่นนี้มีเป้าหมายเพียงเพื่อที่จะทำให้กฎหมายเสร็จโดยเร็วเพื่อไปสนองรับกับผลประโยชน์เฉพาะหน้านี้ มันได้ทำลายกระบวนการของรัฐสภา ซึ่งผมคิดว่าคณะกรรมาธิการเสียงข้างมาก โดยเฉพาะท่านประธานคณะกรรมาธิการจะต้องทบทวนนะครับ และเพื่อนสมาชิกรัฐสภาที่นั่งอยู่ในที่นี้ก็น่าที่จะร่วมกันทบทวนกับกระผม กฎหมายมาตรานี้ถ้าให้มองเผิน ๆ บอกว่าก็แค่ใส่คำว่า ร่าง เข้าไปตัวเดียวไม่ได้มีการแก้ไขอะไรมากมาย แต่ผลกระทบมันกว้างขวางรุนแรงอย่างที่กระผมได้นำเรียนกับท่านประธาน กระผมจึงไม่อาจปล่อยให้คณะกรรมาธิการได้คงบทบัญญัติในวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๑๑ นี้ไว้ แล้วก็ขอให้ที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับคณะกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ครับ ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ รัฐสภายินดีต้อนรับคณะนิสิตจากคณะรัฐศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนะครับ ที่ได้มาเยี่ยมชมการประชุมของรัฐสภาในการแก้ไขรัฐธรรมนูญครับ ต่อไปพลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ นะครับ แล้วก็ต่อด้วยท่านสมชาย แสวงการ นะครับ เชิญครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณา สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมได้ขอแปรญัตติ ตัดมาตรา ๑๑ ออก กระผมมีเหตุผลดังต่อไปนี้ครับ

เหตุผลประการที่หนึ่ง สมาชิกรัฐสภาไม่มีอำนาจในการสถาปนารัฐธรรมนูญ และท่านประธานคงเข้าใจนะครับว่าอำนาจในการสถาปนารัฐธรรมนูญนั้น มันมีอยู่ ๒ อย่างด้วยกันนะครับ คือ ๑. คือพวกที่ทำการปฏิวัติรัฐประหารแล้วก็มาฉีก ซึ่งเป็นกระบวนการ

ซึ่งไม่ถูกต้อง แต่ก็เป็นที่น่าแปลกท่านประธานครับ ทุกครั้งที่มีการปฏิวัติรัฐประหาร ผมไม่เห็นผู้ใดในสภานี้ออกไปยื่นต่อต้าน เห็นแต่คนเอาดอกไม้มาให้ เพราะฉะนั้นก็เที่ยวหน้าถ้าเผื่อมีอย่างนี้อีกก็ขอกราบเรียนท่านประธานว่าจะต้องช่วยให้พวกเราออกไปต่อต้านท่านประธานครับ อำนาจในการสถาปนารัฐธรรมนูญอีกอำนาจหนึ่ง ก็คือมาจากพี่น้องปวงชนชาวไทย ข้อความอันนี้ปรากฏชัดในคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญและปรากฏชัดในรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ในอารัมภบทนะครับ ท่านประธานครับ จะเขียนไว้นะครับ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้ผ่านการทำประชามติโดยประชาชน ๑๔ ล้านเสียง ผมพูดซ้ำแล้วซ้ำอีกอันนี้นะครับ ด้วยความมุ่งหวังว่าให้กรรมาธิการได้ฉุกคิดว่าสิ่งที่ท่านกรรมาธิการกำลังกระทำอยู่นี้ ท่านอาจจะมองเห็นเป็นเรื่องเล็ก อาจจะมองเห็นว่ารัฐบาลที่แล้วก็แก้ไป ๒ มาตรา ไม่เห็นมีอะไร เที่ยวนี้แก้แค่นี้จะเป็นจะตายไปเชียวหรือนะครับ ซึ่งผลกระทบมันเยอะนะครับ ในเมื่อเราไม่มีอำนาจในการสถาปนารัฐธรรมนูญ เราจะแก้ไขได้ในมาตรา ๒๙๑ แต่ตรงนั้นดุลยพินิจของหลายคนก็เห็นว่าการแก้ครั้งนี้ไม่เหมือนกับการแก้ครั้งที่ผ่านมา เพราะมันไปกระทบดุลยภาพในการถ่วงดุล ในการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติ ผมเองก็พยายามโน้มน้าวกรรมาธิการและเพื่อนสมาชิกรัฐสภาหลายท่านนะครับ ----------

ในการโหวตมาตราที่ผ่านมา เสียงข้างนอกไม่สามารถจะเอาชนะเสียงข้างมากได้ แต่ยังไม่สายเกินไปครับ ท่านประธานครับ ถ้าสมมุติว่าท่านประธานฟังคำชี้แจงของผมด้วยความใจเย็นและด้วยความเป็นธรรม และด้วยความรักประเทศชาติ รักระบอบประชาธิปไตยของเรา เรายังมีโอกาสที่จะยกเลิกทั้งหมดนะครับแล้วก็ไปทำมาใหม่นะครับ

เหตุผลประการที่ ๒ กรรมาธิการได้แก้ไขร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ขัดกับหลักการในวาระที่หนึ่งหลายข้อ และท่านกล่าวหาผมว่าการแปรญัตติของผมขัดหลักการของท่านนี่ขัดแบบชัด ๆ เห็นที่ชัด ๆ ที่สุดก็คือการที่ไปแก้ไขคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของสมาชิกวุฒิสภา รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เรามีสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งฉบับนั้นหลายคนก็ชอบว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่ดีที่สุด แต่มันตายเสียก่อนแล้วนะครับ ในมาตราเกี่ยวกับลักษณะต้องห้าม บุพการี คู่สมรส เขาไม่ให้มาลงครับ ท่านก็ไปแก้ตรงนี้นะครับ ซึ่งไม่อยู่ในหลักการตอนที่ผ่านวาระที่หนึ่ง อันนี้เป็นข้อ ๑ หลักการข้อ ๒ เรื่องการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ถ้าสมมุติว่าทางสภานี้ผ่านร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขฉบับนี้ ผมคิดว่ามันเป็นประวัติศาสตร์อันน่าละอายของประเทศไทยที่เราแก้รัฐธรรมนูญเพื่อผลประโยชน์ของคนที่นั่งอยู่ในที่นี่ สิทธิในการที่จะไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา แต่เดิมไม่มีนะครับ ขณะนี้เรากำลังไปเขียนว่าให้มีสิทธิ ในแง่กฎหมายถือว่าท่านกระทำความผิดครบองค์ประกอบแล้ว ถ้าเผื่อจะถูกถอดถอน สมควรที่จะถูกถอดถอนครับเพื่อรักษาไว้ซึ่งบ้านซึ่งเมืองนะครับ ท่านประธานครับ เหตุผลประการที่ ๒ ในวรรคหนึ่งมีข้อความว่า ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งดำเนินการเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขฉบับนี้ใช้บังคับ ท่านประธานก็ทราบใช่ไหมครับว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งชุดปัจจุบันนี้ท่านจะหมดวาระลงพร้อมกันในวันที่ ๓๐ กันยายนที่จะถึงนี้ ตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มาตรา ๒๓๔ ให้ดำเนินการสรรหาคณะกรรมการการเลือกตั้งใหม่ภายในเก้าสิบวัน ถ้าสมมุติว่าท่านประธานและกรรมาธิการไปกำหนดว่าให้กรรมาธิการ ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งจัดทำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน ผมคิดว่ามันจะไม่ไปสอดรับกับเงื่อนไขเวลาที่คณะกรรมการการเลือกตั้งชุดใหม่จะต้องเข้ามา เขาจะถูกกดดันไม่ทราบว่ากรรมาธิการได้มองตรงนี้ถี่ถ้วนละเอียดหรือเปล่า เพราะว่าผมไม่ได้ยินคำชี้แจง

ตรงนี้นะครับ เพราะฉะนั้นยังมีโอกาสอยู่ครับ ก็ได้กรุณานำเงื่อนเวลาแล้วก็การที่คณะกรรมการการเลือกตั้งชุดปัจจุบันนี้จะต้องพ้นวาระไปทั้งคณะ ๙๐ วันตามกฎหมายกำหนดนะครับ ถ้าสมมุติว่าเราไปเร่งรัดให้เขาทำให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน ผมคิดว่าจะเป็นการที่จะกดดันและเป็นอำนาจซึ่งไม่มีในรัฐธรรมนูญนะครับ รัฐธรรมนูญไม่ได้ให้อำนาจไว้ในการที่จะไปกำจัดความยืดหยุ่นของกาลเวลา ท่านประธานครับ ท่านประธานคงจำได้ว่าสภาแห่งนี้ได้เคยเห็นชอบรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พุทธศักราช ๒๕๕๔ ซึ่งให้ไว้เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๔ ท่านประธานดูให้ดีจะเห็นชัดครับในมาตรา ๗ ของร่างแก้ไขซึ่งผ่านสภาตัวนี้นะครับ เขาเขียนไว้ว่า ให้รัฐสภาดำเนินการพิจารณาและให้ความเห็นชอบการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญนี้ให้แล้วเสร็จภายใน ๑ ปี อันนี้คือบรรทัดฐานนะครับ ครั้งก่อนนี้เราแก้ไขรัฐธรรมนูญเราให้เวลา ๑ ปี ครั้งนี้ท่านให้เวลา ๓๐ วัน บวกกับอีก ๑๒๐ วันในวรรคสอง ----

ผมคิดว่าตรงนี้ก็เลยทำให้สิ่งที่เพื่อนสมาชิกรัฐสภาหลายท่านเป็นห่วงว่ามีอะไรเป็นแรงดลใจให้ต้องมีการรีบรับ รีบเร่ง กดดันทุกอย่าง ปิดอภิปรายทั้ง ๆ ที่ผู้เสนอคำแปรญัตติยังไม่ได้อธิบาย ยังไม่ได้ใช้สิทธิที่รัฐธรรมนูญรับรองแล้วในการอภิปราย เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของสภาไทยก็ได้นะครับ มันทำให้เกิดปัญหาครับ ในเมื่อเรามีบรรทัดฐานอยู่แล้ว แล้วก็ผ่านสภาแห่งนี้ด้วยนะครับ ไม่ควรที่จะให้บรรทัดฐานนี้เปลี่ยนไป ท่านประธานอย่าลืมนะครับว่ารัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายใหญ่ของประเทศ ผมไม่อ่านซ้ำอีกแล้วนะครับ คราวที่แล้วผมก็ได้อ่านแล้วว่าสถิติการเลือกตั้งหรือว่าความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนที่มีต่อสมาชิกวุฒิสภานั้นเขามองอะไร เขาหวังอะไรนะครับ ท่านประธานครับ ความในวรรคที่ผมอ่านไปเมื่อสักครู่นี้นะครับว่าให้คณะกรรมการเลือกตั้งดำเนินการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ใช้บังคับนะครับ อันนี้ขัดกับมาตรา ๑๓๘ เพราะในร่างแก้ไขของกรรมาธิการในวาระที่หนึ่งท่านไม่ได้ขอแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มาตรา ๑๓๘ ในมาตรา ๑๓๘ (๑) มีเรื่องเกี่ยวกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาถ้าไม่ได้แก้ไขตรงนี้นะครับ เพราะฉะนั้นในมุมมองของผม ผมถือว่าท่านกรรมาธิการได้แก้ไขร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ขัดกับหลักการซ้ำอีกครั้งหนึ่งนะครับ ท่านประธานครับในวรรคสองที่กรรมาธิการแก้ไขนะครับ กำหนดให้รัฐสภาดำเนินการพิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วัน อันนี้ผมได้ชี้แจงไปตอนต้นแล้วนะครับว่าแต่เดิมเราเคยใช้เวลาถึง ๑ ปีในการทำ แต่ครั้งนี้ท่านไปรวบรัดให้เหลือเพียงแค่ ๑๒๐ วัน ก็เป็นการส่อเจตนาว่าท่านแก้ครั้งนี้เพื่อประโยชน์ตัวของเพื่อนท่าน พวกพ้องท่าน เหมือนที่เราพูดนะครับว่าเป็นการผลัดกันเกาหลังที่ว่า ท่านประธานครับ วรรคสามหลายท่านก็ได้ให้ความเป็นห่วงแล้วนะครับ การที่เราจะให้รัฐสภานี้นำร่างรัฐธรรมนูญซึ่งยังไม่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องและสมบูรณ์ทูลเกล้าฯ ถวายทรงลงพระปรมาภิไธยและเมื่อไม่ลงมาภายในระยะเวลาที่กำหนดก็จะอนุมัติใช้เลย ผมคิดว่าสมาชิกรัฐสภาทุกท่านมีความจงรักภักดีและมีความเคารพต่อสถาบันพระมหากษัตริย์นะครับ เพราะฉะนั้นสิ่งนี้ผมอยากจะให้กรรมาธิการอ่านหลาย ๆ ครั้ง ถ้าเห็นว่ามันจะสร้างปัญหาให้กับประเทศชาติและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขนั้น

มันยังไม่สายเกินไปที่ท่านจะถอนทั้งหมดออกไป แล้วเสนอเข้ามาใหม่เราใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้มา ๕ ปีกว่าแล้วครับ ปัญหาไม่ได้เกิดจากรัฐธรรมนูญนะครับ ปัญหาเกิดจากบุคคลบางกลุ่มซึ่งผูกใจเจ็บว่าถูกปฏิวัติ ถูกทำให้สูญเสียอำนาจ แล้วไม่ดูตัวเองครับ ประเทศไทยเราก็มีผู้ที่ถูกปฏิวัติรัฐประหารต้องไปนอนต่างประเทศหลายคน แต่ทุกท่านที่เสียอำนาจไปนะครับจิตสำนึกของเขายังมีความรักประเทศ เขาไม่ทำร้ายประเทศครับ ก็เป็นบาปเคราะห์ของประเทศไทยในวาระนี้ที่บ้านเมืองเราต้องแยกแตกแยกนะครับ แม้แต่ในสภานี้ก็เช่นกันท่านประธานครับ เราอยู่กันมา ๕ ปีกว่านะครับ ไม่มีปัญหาในการพิจารณาพระราชบัญญัติทุกฉบับนะครับ พอเรานำร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้เข้ามา ท่านประธานก็เห็นครับว่าแตกแทบจะเป็นเสี่ยง สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง มาจากการสรรหา ซึ่งเราทำงานด้วยกันมาค่อนข้างจะไปด้วยดุลยภาพอย่างที่ผมพูดแล้วพูดอีกก็มีอาการที่ต้องขัดแย้งกันแต่เดิมผมอยู่มาหลายปีเราไม่เคยประท้วงกันนะครับ ครั้งนี้ก็มีการประท้วงกันเอง ผมจะจบแล้วครับท่านประธาน ผมขอสรุปอีกครั้งนะครับ ผมขอกราบวิงวอนท่านกรรมาธิการและเพื่อนสมาชิกรัฐสภาทุกท่านครับ ----------

อนาคตของประเทศ อนาคตของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขขึ้นอยู่ในมือของพวกท่านครับ ท่านได้สาบานตนต่อที่ประชุมอันศักดิ์สิทธิ์นะครับ ว่าท่านจะรักษาไว้ซึ่งรัฐธรรมนูญ ท่านจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ท่านจะไม่อยู่ภายใต้อาณัติความผูกมัดมอบหมายของผู้ใด ท่านควรจะมีความหยิ่งในศักดิ์ศรี ท่านต้องใช้สติสัมปชัญญะและความรักชาติที่ท่านมีอยู่ในการพิจารณาครับ ผมขอครั้งสุดท้ายครับ ขอให้กรรมาธิการและเพื่อนสมาชิกรัฐสภาทุกท่านไม่รับร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขฉบับนี้ ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ท่านสมชาย แสวงการ เชิญครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภาสรรหาจากภาควิชาชีพ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมแปรญัตติและสงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๑๑ ซึ่งก็เป็นความเห็นที่แตกต่างจากคณะกรรมาธิการ แต่ผมต้องกราบเรียนว่ามาตรานี้มีความสำคัญและกระทบกระเทือนจิตใจของผมและเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาอย่างยิ่งครับท่านประธาน เหตุผลที่ต้องกล่าวกับท่านประธานว่ากระทบกระเทือนใจกับเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาอย่างยิ่ง มีเหตุผลที่จะนำเรียนกับท่านประธานและที่ประชุมแห่งนี้ รวมถึงพี่น้องประชาชนที่ติดตามการถ่ายทอดสดอยู่นะครับ ด้วยความเร่งรีบ ร้อนรน เป็นเหตุผลหลักที่ทำให้การร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญซึ่งมีอยู่ ๓ ฉบับ ประกอบด้วยร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ว่าด้วยที่มาคุณสมบัติของสมาชิกวุฒิสภา และมาตรา ๖๘ ว่าด้วยการยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญเมื่อพบการล้มล้างการปกครอง และรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๐ ว่าด้วยการเสนอเรื่องที่เซ็นสนธิสัญญากับต่างประเทศเข้าสู่ที่ประชุมรัฐสภาทั้ง ๓ ร่าง มีความรีบเร่ง ผมจะไม่กล่าวซ้ำไปอีกว่าทำจากแท่นพิมพ์แท่นเดียวกัน ผิด ผิดเหมือนกัน ขีดลายเซ็น ขีดลายเซ็นเหมือนกัน ซึ่งผมเคยได้เรียนต่อที่ประชุมไปแล้วครั้งหนึ่งเมื่อคราวประชุมในวาระที่หนึ่ง แต่นั่นละครับไม่เป็นอะไรครับ ความรีบเร่งตรงนั้นมันก็เป็นหลักฐานที่พบร่องรอยเต็มไปหมดเลยครับท่านประธาน ฉบับที่เขาเรียกว่าผลัดกันเกาหลังนั้นมันก็มีร่องรอยอยู่จริงครับ อันนั้นก็ไปว่ากันในศาล ไม่ว่าจะเป็นการสลับกันระหว่างท่านสมาชิกวุฒิสภากับท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการผลัดกันเซ็นนำ แต่ว่าในร่างแนบท้ายในร่างที่มันเป็น

อันเดียวกันครับ เซ็นร่วมกันมาหมด ๓๐๐ กว่าคนมันคือเรื่องเดียวกัน มันเป็นการเสนอกฎหมายร่วมกันครับท่านประธาน แต่สิ่งที่ความรีบร้อน เร่งรีบ ที่ผมกราบเรียนแล้วมันทำให้เกิดความบกพร่องมากมาย และผมคิดว่ามันจะเป็นปัญหาในอนาคต ผมกราบเรียนท่านประธานและท่านกรรมาธิการหลายครั้งครับว่า ณ วันหนึ่งประเทศไทยซึ่งมีความขัดแย้งยาวนานมาตั้งแต่ ปี ๒๕๔๘ จนบัดนี้ ๘-๙ ปีแล้ว เรามีทั้งความเห็นที่แตกต่าง เรามีญาติสนิทเพื่อนฝูง ครอบครัวที่แทบจะพูดกันไม่ได้ เรามีเพื่อนร่วมรุ่นที่เคยเรียนหนังสือ มัธยม มหาวิทยาลัย วันนี้เราถือคนละสีคนละข้าง บางครั้งญาติพี่น้องที่เคยร่วมโต๊ะกินข้าวกันทุกสัปดาห์ ทุกเดือน คุยเรื่องการเมืองกันไม่ได้ ผมเชื่อครับ ท่านประธานครับ วันหนึ่งและผมยืนยันต่อที่ประชุมแห่งนี้ว่าจำเป็นต้องมีการปฏิรูปประเทศใหม่หมด ทั้งปฏิรูปการเมือง ปฏิรูปเศรษฐกิจ ปฏิรูปความเหลื่อมล้ำ ปฏิรูปทุก ๆ เรื่อง พร้อม ๆ กัน เรียกว่า ปฏิรูปรอบด้าน และสิ่งสำคัญอันหนึ่งที่ต้องทำ คือการยกร่างรัฐธรรมนูญใหม่ร่วมกันท่านประธานครับ ความสมบูรณ์ของมันคือการอยู่ร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นเสียงข้างมากที่ยอมรับเสียงข้างน้อย ไม่ว่าจะเป็นการยอมรับคนทุกชั้นวรรณะเท่าเทียมกัน การแบ่งปันอย่างพอเพียง ไม่ใช่กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งยึดเอาไปเป็นของตัวแล้วไม่แบ่งปันให้ส่วนอื่น หรือการที่มีสิทธิเสรีภาพโดยไม่มีสิทธิ ไม่มีเรื่องของวินัย ไม่มีเรื่องของหน้าที่ ไม่มีความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นปัญหาหมดครับท่านประธาน ผมกราบเรียนท่านประธานครับ ผมทราบดีอยู่ครับว่าที่ต้องเรียนซ้ำอย่างนี้เพราะเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาของผมเหลือวาระอีกเพียงไม่กี่เดือน จะครบวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ----------

ซึ่งรวมถึงท่านประธานด้วย ก็ทำงานด้วยกันมา ๕ ปีเศษ ๆ เหมือนกับครั้งหนึ่งที่ผมเองใช้บทเฉพาะกาลเข้ามาเป็นสมาชิกวุฒิสภาสรรหา ๓ ปี ผมมีความรู้สึกแบบเดียวกับท่านประธานครับ ไม่ต่างกัน อีก ๖ เดือนจะพ้นจากการเป็น ส.ว. ๗๐ กว่าคนในขณะนั้นได้กลับมาแค่ ๓๐ คน ไม่ได้หมายความว่ากฎหมายเขียนไว้อย่างนั้น แต่เป็นการใช้บทเฉพาะกาลเพื่อให้เกิดการเหลื่อมกันที่ต้องขออธิบาย แล้วผมก็ใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญตามปกติในการสมัครใหม่ซึ่งก็ไม่รู้ว่าจะได้หรือไม่ได้ อันนั้นก็เป็นความรู้สึกอย่างหนึ่งของการที่จะต้องจากไปจากการทำหน้าที่ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ไม่แตกต่างกับเพื่อนสมาชิกผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากการเลือกตั้งหลาย ๆ ท่าน ความรีบร้อนในการเขียนร่างรัฐธรรมนูญทั้งมาตรา ๑๐ ที่มีปัญหาในเรื่องของเอา ส.ว. สรรหาติ่งไว้อีก ๗๓ คนที่ผมกราบเรียนท่านประธานแล้วก็แพ้มติในที่ประชุมไปแล้ว ก็ไม่เป็นไรครับ มาตรานี้ก็เหมือนกันครับ มาตรานี้ไปเขียนในเรื่องของการกำหนดเวลาบังคับ อันนี้เป็นปัญหาใหญ่ครับท่านประธาน ผมกราบเรียนท่านประธานในช่วงเช้าวันนี้แล้วครับว่าสหรัฐอเมริกาที่เขาไม่ได้ฉีกรัฐธรรมนูญทิ้ง เขามีการแก้รัฐธรรมนูญทั้งสิ้น ๒๗ ครั้ง บางมาตราแก้กันหลายปีมากครับท่านประธาน เราแก้กันหลายมาตราใช้เวลา ๑๐ วัน ๑๐ คืน เราบ่นแล้ว เพราะความรีบเร่งตรงนี้จึงเกิดการร่างรัฐธรรมนูญที่ไปบังคับทางแล้วเกิดปัญหาขึ้น ซึ่งทำให้ผมรู้สึกเป็นอย่างยิ่งครับ สิ่งที่ท่านไปบังคับนั้นคือการบังคับให้มีการออกกฎหมายพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งก็คือแก้ไขกฎหมายเดิมนะครับ ที่นี้ผมก็อยากให้นึกย้อนว่าถ้าเราไม่มีข้อจำกัดเรื่องท่านประธานและท่านสมาชิกจะต้องลงสมัครใหม่เหตุการณ์แบบนี้มันจะเกิดขึ้นไหมครับท่านประธาน มันก็จะไม่เกิดครับท่านประธาน เพราะอะไรครับ เพราะเราแก้รัฐธรรมนูญเสร็จแล้วเราก็ไปทำ พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญตามเวลาอันสมควร ท่านประธานเป็นท่านประธานในที่ประชุมวุฒิสภาหลายครั้ง ท่านประธานบอกพวกเราว่ากฎหมายบางตัวมีความจำเป็นนะครับ สภาผู้แทนราษฎรเขาทำมาแล้ว ถ้าวุฒิสภาไม่ทำให้เสร็จภายตามกำหนด เราจะโดนต่างประเทศออกเขาออกกฎบ้างอย่างเช่นกฎหมายเกี่ยวกับการฟอกเงิน เกี่ยวกับบัตรเครดิต สมาชิกวุฒิทำกฎหมายเสร็จทันหมดเลยครับท่านประธาน ทำตามกำหนดตามที่ได้มีการประสานงานกันของวิปแต่ละฝ่าย กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็แบบเดียวกันครับ ถ้าท่านประธานไม่ไปล็อกเรื่องเวลา ๓๐ วันกับ ๑๒๐ วัน เดี๋ยวผมอธิบายให้ฟัง เราแก้รัฐธรรมนูญเสร็จ สมมุติท่านประธานเสร็จ

ในวันนี้หรือในวันศุกร์นี้ พวกผมก็ใช้สิทธิร้องศาลก็ว่ากันไป เอาว่าเดือนตุลาคมภายในเดือนตุลาคมศาลตัดสินเสร็จ ท่านนำขึ้นทูลเกล้าฯ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาได้ภายในสิ้นเดือนตุลาคม ผมนับเวลาให้ท่านประธานครับ ยังทันอยู่ดีครับ เดือนพฤศจิกายน เดือนธันวาคม เดือนมกราคม เดือนกุมภาพันธ์ เดือนมีนาคม ยังเหลือเวลา ๕ เดือนครับท่านประธาน ๑๕๐ วัน ไม่ต้องไปบังคับไว้ ๑๒๐ วัน ทีนี้กรรมาธิการหรือผู้ยกร่างไปใส่ไว้ ๑๒๐ วัน เหตุผลที่ผมบอกว่ามันคือ ๑๒๐ วัน ไม่ใช่ ๑๕๐ วันครับท่านประธาน เพราะอย่างนี้ครับ ในวรรคหนึ่ง มาตรา ๑๑ ท่านเขียนว่า ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งดำเนินการเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาต่อรัฐสภาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ผมไม่พูดแล้วครับว่าผมแอบทราบมาว่ามีร่างไว้เสร็จแล้วจากใครไม่ทราบจะไปให้ทาง กกต. อย่างไรผมก็ไม่ทราบ แต่นี่คือ ๓๐ วันแรก วรรคสอง ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้รัฐสภาดำเนินการพิจารณาและความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเสนอตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จ บางคนนับบวกเลขง่าย ๆ ตรรกะ ๑๕๐ วัน แต่จริง ๆ ไม่ใช่ครับท่านประธาน มัน ๑๒๐ วันเพราะมันเริ่มจากวันใช้บังคับเท่ากัน ๓๐ วันแรกนับจากวันที่ ๑ พฤศจิกายนไปก็ ๓๐ วัน ๑๒๐ วันที่สองก็นับจาก ๑ พฤศจิกายนเหมือนกันครับ ๑๒๐ วัน เมื่อสักครู่ผมนับให้ท่านประธานฟังแล้วว่านับจากวันที่ ๑ พฤศจิกายนไปถึงท่านประธานหมดอายุยังมี ๑๕๐ วัน เพราะฉะนั้นการบังคับแบบนี้ไว้ ๑๒๐ วัน ซึ่งบางคนก็บอกว่าเป็นฉบับลับลวงพรางผมไม่ว่าครับท่านประธาน แต่มันคือ ๑๒๐ วัน ท่านบังคับการออกกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง ส.ส. ส.ว. ใหม่ไว้ ๑๒๐ วัน ซึ่งก็เป็นครั้งแรกนะครับถ้าผมจำไม่ผิด นอกเหนือจากการที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้----------

ร ๑๐/๒๕๕๖ (ส. ทั่วไป) ศิริลักษณ์ (๒) ๙๖/๑

ให้ออกกฎหมายเกี่ยวกับมาตรา ๖๑ มาตรา ๖๗ วรรคสอง เกี่ยวกับเรื่องสิ่งแวดล้อม เรื่ององค์กรอิสระคุ้มครองผู้บริโภคกำหนดไว้ ๑ ปี ยังไม่มีผลบังคับใช้ ไม่มีบทลงโทษ กฎหมาย พ.ร.บ. องค์กรอิสระคุ้มครองผู้บริโภคผ่านมาตั้งแต่มีรัฐธรรมนูญมา ๕ ปี ยังไม่ออกไปใช้เลยครับ เพิ่งผ่านวุฒิสภาเมื่อวานซืนนี้ เพราะฉะนั้นไม่มีบทลงโทษแบบเดียวกันครับ อันนี้ถ้าเขียนไว้เฉย ๆ ไม่มีบทลงโทษ ผมก็ไม่ว่าอะไรท่านประธาน ไม่ว่าอะไรกรรมาธิการเลย แต่วรรคถัดมาสิครับท่านประธาน มันเป็นปัญหาสะเทือนใจผมอย่างยิ่ง เพราะท่านกำกับการออกกฎหมายนี้ไว้ด้วยเวลา ๑๒๐ วัน แล้วท่านยังเขียนอีกว่า เมื่อครบกำหนดตามวรรคสองหรือมีเหตุอื่นใด เหตุอื่นใดอะไรก็ได้ นี่เป็นปัญหาใหญ่ครับ ทำให้รัฐสภาไม่สามารถพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จ ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรนำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวที่สภาผู้แทนราษฎรให้ความเห็นชอบเสนอต่อนายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าฯ เพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย และให้นำความในมาตรา ๑๕๐ และมาตรา ๑๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมาบังคับใช้โดยอนุโลม อ่านดูเผิน ๆ ไม่เห็นอะไรครับ แต่พออ่านลงลึกในมาตรา ๑๕๐ และมาตรา ๑๕๑ แล้ว มันเจ็บจี๊ดในหัวใจจริง ๆ ครับท่านประธาน มันเจ็บจี๊ดในฐานะคนไทยที่อยู่ใต้พระบรมโพธิสมภารของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ท่านกำลังทำกฎหมายอย่างไรครับ ผมไม่ได้กล่าวหา แต่ผมจำเป็นที่ต้องพูดความในใจ และผมก็มีความรู้สึกอย่างนั้นจริง ๆ ครับ มาตรา ๑๕๐ ระบุว่า ร่างพระราชบัญญัติที่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้วให้นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าฯ ภายใน ๒๐ วันนับแต่วันที่ได้รับร่างพระราชบัญญัตินั้นจากรัฐสภาเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย และเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้บังคับใช้กฎหมายได้ มาตรา ๑๕๑ ครับ ร่างพระราชบัญญัติใดพระมหากษัตริย์ไม่ทรงเห็นชอบด้วย และพระราชทานคืนมายังรัฐสภา หรือเมื่อพ้นเก้าสิบวันแล้วมิได้พระราชทานคืนมา รัฐสภาจะต้องปรึกษาร่างพระราชบัญญัตินั้นใหม่ ถ้ารัฐสภามีมติยืนยันตามเดิมด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา ให้นายกรัฐมนตรีนำร่างพระราชบัญญัตินั้นทูลเกล้าทูลฯ ถวายอีกครั้ง เมื่อพระมหากษัตริย์มิได้ทรงลงพระปรมาภิไธยพระราชทานคืนมาภายในสามสิบวันให้นายกรัฐมนตรีนำพระราชบัญญัตินั้นประกาศในราชกิจจานุเบกษาใช้บังคับเป็นกฎหมายได้เสมือนหนึ่งว่าพระมหากษัตริย์ได้ทรงลงพระปรมาภิไธยแล้ว ความตรงนี้ละครับ

ท่านประธาน ความตอนแรกในมาตรา ๑๕๐ผมไม่ติดใจครับท่านประธาน เพราะเป็นอำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรี เมื่อกฎหมายใดเสร็จแล้วก็ให้ใช้มาตรา ๑๕๐ ภายใน ๑๒๐ วันนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายนับแต่วันที่ได้รับร่างพระราชบัญญัตินั้นจากรัฐสภา สมมุติท่านประธานครับสมมุติมีคนประกาศแล้ว ไม่ว่าจะเป็นท่านสมาชิกพรรคฝ่ายค้าน ไม่ว่าจะเป็นท่านสมาชิกวุฒิสภาบางส่วน ซึ่งรวมถึงผมด้วยก็มีความจำเป็นครับ เมื่อท่านผ่านวาระที่สามผมก็ต้องยื่นส่วนยื่นเร็วยื่นช้ากว่าท่านนำไปทูลเกล้าฯ ก็เรื่องหนึ่งนะครับท่านประธาน แต่สิ่งที่ต้องทำก็คือ เพื่อให้กฎหมายนี้มันครบถ้วนสมบูรณ์ แล้วถูกต้อง และสิ่งที่ผมท้วงติงท่านประธานมันได้รับการตรวจพรูฟ (Prove) พูดง่าย ๆ ว่าถ้ารัฐธรรมนูญได้รับการตรวจจากศาลรัฐธรรมนูญ วันหน้าเราใช้มันก็จะไม่มีปัญหา มีคำบอกว่าถ้าศาลรัฐธรรมนูญไม่ได้วินิจฉัยรัฐธรรมนูญแล้ว ศาลรัฐธรรมนูญจะวินิจฉัยกฎหมายใดเล่า เพราะฉะนั้นเมื่อรัฐธรรมนูญที่ท่านแก้ไขแม้ผ่านเสียงข้างมากในสภาแล้ว มีเสียงข้างน้อยไม่เห็นด้วย มีข้อท้วงติงไม่ว่าจะเป็นการขัดข้อบังคับหรือขัดรัฐธรรมนูญตั้งแต่หลักการ ขัดในกระบวนการวิธีพิจารณาหลายคน ท่านประธานก็อาจจะพ้นข้อกล่าวหาได้ ผมที่ท้วงติงก็อาจจะผิดพลาดได้ เพราะข้อกฎหมายเขาต่างช่องต่างมุมมองที่แตกต่างกัน เมื่อไปศาลรัฐธรรมนูญศาลรัฐธรรมนูญอาจจะใช้เวลา สมมุติว่า ๑๕ วัน หรือ ๒๐ วันเสร็จสิ้น นายกรัฐมนตรีก็นำความขึ้นกราบบังคมทูลได้ เอาเป็นว่าสมมุติว่าเสร็จภายในเดือนตุลาคมอย่างที่ผมกราบเรียน วันที่ ๑ พฤศจิกายน ท่านนายกรัฐมนตรีก็นำความขึ้นกราบบังคับทูลภายใน ๒๐ วันได้ ขณะเดียวกันมันมีปัญหาที่กราบเรียนว่าพอไปบังคับ พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญอันนี้ละครับเป็นปัญหาใหญ่ เพราะท่านไปบังคับ ๒ เรื่อง ๑. บังคับ กกต. ให้ทำเสร็จภายใน ๓๐ วัน สมมุติว่า กกต. ชุดนี้ทำไม่เสร็จละครับ ความจริงผมก็เห็นใจท่านกรรมการ กกต. นะครับ ท่านกำลังจะหมดวาระ ประการที่ ๒ ท่านบังคับสภา ๒ สภาครับ ท่านบังคับสภาผู้แทนราษฎร ท่านบังคับวุฒิสภา ----------

ซึ่งผมก็กราบเรียนท่านประธานแล้วว่าเราให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งมาตลอดในการพิจารณากฎหมาย แต่กฎหมายหลายครั้งมันก็มีความเห็นต่าง กฎหมายบางฉบับกฎหมายบังคับให้ออกภายใน ๑ ปี เช่น กฎหมายองค์กรอิสระว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคตามมาตรา ๖๑ วรรคสอง เราพิจารณากันเป็นปีสองปีครับท่านประธาน กว่าจะผ่านชั้นสภาผู้แทนราษฎรมาผ่านชั้นวุฒิสภา และเข้ากรรมาธิการร่วม จากกรรมาธิการร่วมกว่าจะตกลงกันได้ใช้เวลาอีก ๓-๔ เดือน กลับมาที่สภาผู้แทนราษฎร แล้วก็กลับมาที่วุฒิสภา ความจริงขั้นตอนทางกฎหมายอย่างนี้ท่านผู้รู้ทั้งหลายในสภารู้มากกว่าผมครับ และทำได้ตามปกติอยู่แล้ว เราไม่เห็นจำเป็นต้องไปบังคับกันนะครับ แล้วก็คราวที่แล้วในการแก้ไขรัฐธรรมนูญว่าด้วยเขตเลือกตั้ง ว่าด้วยจำนวนเลือกตั้งของ ส.ส. ผมก็จำได้ว่าไม่มีการบังคับในเรื่องวันแบบนี้ ทีนี้พอท่านประธานคณะกรรมาธิการ ท่านสมาชิกผู้เสนอร่างท่านไปบังคับทางไว้อย่างนี้มันก็ทำให้เกิดข้อสงสัยครับ

ข้อสงสัยประการแรกก็คือต้องทำให้ทันเวลากับการเลือกตั้งใหม่ ผมเห็นใจครับ แต่ผมก็กราบเรียนว่างานเลี้ยงต้องมีวันเลิกรา ผมเข้าใจความรู้สึกตรงนั้นดีครับ และข้อสำคัญมันมีปัญหาที่สมาชิกหลายท่านได้บอกแล้วว่ามันเป็นข้อกังวลเรื่องประโยชน์ทับซ้อนหรือไม่ ผมเป็นห่วงจริง ๆ ครับ สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งหลายท่านที่ผมรักและเคารพ ผมเองก็กราบเรียนท่านด้วยความรู้สึกจริง ๆ ครับว่าผมก็อยากจะเห็น ถ้ากฎหมายมันแก้ไขสำเร็จและถูกต้อง และได้รับการรองรับจากศาลรัฐธรรมนูญในอนาคต ท่านได้รับการกลับมาเลือกตั้งใหม่ผมก็ไม่ขัดข้องอะไร แต่ผมก็มีความจำเป็นที่ต้องยื่นต่อศาลเพื่อหาความถูกต้อง รวมถึงมีท่านสมาชิกหรือประชาชนทั่วไปเขาเห็นว่าเรื่องนี้ขัดมาตรา ๑๒๒ เป็นผลประโยชน์ทับซ้อน เขาก็จำเป็นต้องส่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือส่งศาลฎีกาแผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งเมื่อวานหรือที่ผ่านมาก็เห็นแล้วครับว่ากระบวนการยุติธรรมเริ่มเดินหน้า คดีหลายคดีเริ่มตัดสินออกมา ไม่ว่าท่านจะกลับมาเป็น ส.ว. หรือท่านไม่ได้กลับมาเป็น ส.ว. อยู่ คดีเหล่านี้มันติดตัว อาจจะ ๕ ปี ๖ ปี หรืออาจจะเร็วกว่านั้นก็แล้วแต่ แต่มันติดตัวไม่เลิกครับ ผมเองก็บอกว่าถ้าเป็นไปได้ผมก็กราบเรียนท่านประธานผ่านที่ประชุมเลยครับว่าในวาระที่สาม ถ้าท่านกังวลเรื่องความทับซ้อนนี่ไม่จำเป็นต้องลงวาระครับ ไม่จำเป็นต้องลงมติครับ เพราะมันจะทำให้ท่านพัวพันกับสิ่งที่ในอนาคตแม้ท่านอาจจะตัดสินใจไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งแล้วก็ตามมันอาจจะพันอยู่ได้ หรือแม้แต่ท่าน

ไปลงสมัครแล้วไม่ได้รับเลือกเพราะเขาเตรียมคนไว้เรียบร้อยแล้ว ไม่ว่าจะเป็นบ้านเลขที่ต่าง ๆ หรือสามี พ่อ แม่ ภรรยา มันก็มีเยอะแยะไปหมด โอกาสที่ ส.ว. เลือกตั้งเพื่อนผม พี่ผม น้องผมจะได้กลับมามันก็ไม่ง่ายครับท่านประธาน พวกเราพูดกันในหลายครั้งครับว่าจะได้กลับมาถึง ๑๐ คนหรือเปล่า แต่ความเสี่ยงที่จะต้องออกกฎหมายไปทั้ง ๆ ที่ขัดนี่มันเป็นปัญหาครับท่านประธาน ทีนี้ย้อนกลับมาครับท่านประธานครับ สิ่งที่ผมกังวลใจวรรคสามก็คือคำว่า เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามวรรคสอง หรือมีเหตุอื่นใดทำให้รัฐสภาไม่สามารถพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จ ผมอยากฟังท่านประธานคณะกรรมาธิการและคณะกรรมาธิการชี้แจงว่ากำหนดระยะเวลาดังกล่าวเมื่อกฎหมายออกไปแล้ว รัฐธรรมนูญออกไปแล้วมันต้องทำตามนั้น ถ้าไม่ทำ ท่านก็ละเว้นไม่ทำก็ไม่ได้ ประการที่ ๑ คือผมอยากรู้จริง ๆ ครับว่าท่านทำไปทำไม มันอันตรายมากเลยครับท่านประธาน

ประการที่ ๒ กำหนดระยะเวลากับเหตุอื่นใดทำให้รัฐสภาไม่สามารถพิจารณาให้แล้วเสร็จได้ มันคือเหตุอะไรบ้าง เหตุน้ำท่วม หรือเหตุยุบสภา หรือว่าเหตุ ส.ว. แก้ไขมากเกินไป อะไรต่าง ๆ เหล่านี้มันคือเหตุอะไรบ้าง และสิ่งสุดท้ายที่มันคาใจจริง ๆ ครับท่านประธานครับ มันอึดอัดในใจมาก ๆ ไม่พูดไม่ได้ ก็คือการที่ถ้ามันเกิดเหตุขึ้นอย่างที่ว่าแล้วไม่สามารถพิจารณาได้ นายกรัฐมนตรีนำความขึ้นกราบบังคมทูลฯ ตามมาตรา ๑๕๐ แล้วกฎหมายไม่สมบูรณ์ในชั้นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ สมมุติว่าผ่านสภาผู้แทนราษฎรมาแล้วด้วยเสียงข้างมาก ยังอยู่ในชั้นวุฒิสภา แล้วแก้ไขไม่เสร็จด้วยเหตุใดก็แล้วแต่ หรือแก้ไขจากวุฒิสภาแล้วแตกต่างจากร่างที่สภาผู้แทนราษฎรแก้ไขอย่างมากมายและต้องนำไปเข้าสู่คณะกรรมาธิการร่วม ผมถามครับว่าท่านจะเอาร่างไหน ท่านก็ต้องเอาร่างสภาผู้แทนราษฎร เพราะท่านเขียนไว้แล้ว และเราเห็นว่าร่างสภาผู้แทนราษฎรเกิดมีปัญหาเยอะแยะ ท่านนำความขึ้นกราบบังคมทูลฯ ตรงนี้ในฐานะพสกนิกรชาวไทย ผมมีปัญหาเรื่องความกังวลตรงนี้ครับ ----------

ผมไม่อยากเห็น ๒-๓ สิ่งครับ แล้วผมเข้าใจว่าคงไม่มี ๑. ก็คือร่างพระราชบัญญัติใดพระมหากษัตริย์ไม่ทรงเห็นชอบด้วยและพระราชทานคืนมายังรัฐสภามีบ้างนะครับจำได้ในสมัยอดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณมีพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏนะครับ อันนั้นก็มีปัญหาเรื่องประเด็นบางส่วน ในสมัยวุฒิสภาก็มีบ้างนะครับ เป็นเรื่องถ้อยความที่องคมนตรีท่านดู แต่เมื่อพ้น ๙๐ วันแล้วมิได้พระราชคืนมา ตรงนี้เป็นประเด็นครับท่านประธาน รัฐสภาจะต้องปรึกษาร่างพระราชบัญญัตินั้นใหม่ และมีมติยืนยันไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ ผมไม่ห่วงครับ เรื่องมติ ๒ ใน ๓ มันอาจจะไม่เกิดขึ้นก็ได้เพราะมันยากนะครับ แต่ถามว่าเราเคยเกิดพฤติกรรมแบบนี้ไหมครับ เราลงมติ ๒ ใน ๓ วีโต (Veto) พระมหากษัตริย์นี่ละครับ คือความที่ผมรู้สึกว่าเราบังคับทั้ง กกต. เราบังคับทั้งสภาผู้แทนราษฎร เราบังคับทั้งวุฒิสภา แล้วเรายังบังคับในกระบวนการตามมาตรา ๑๕๑ นี่คือความเจ็บปวดครับ ท่านประธานครับ ถ้าท่านประธานอนุญาตให้ที่ประชุมเดินหน้าต่อไป กรรมาธิการยังเดินหน้าต่อไป ด้วยเสียงข้างมาก แล้วเดินหน้ามาตรานี้ออกไปแบบนี้ วันหนึ่งผมไม่แน่ใจในความขัดแย้งทางการเมืองที่มีอยู่ อาจเป็นไปได้ทั้งสิ้นครับท่านประธาน เรามีหน้าที่ป้องกันไม่ให้เกิดไม่ใช่หรือ ผมต้องพูดในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งจุดกำเนิดวุฒิสภาในโลกนี้ตั้งแต่ประเทศอังกฤษ มีเพื่อเป็นกันชนระหว่างสภาผู้แทนราษฎรกับพระมหากษัตริย์ ปี ๒๔๗๕ เราปฏิวัติประเทศไทยทำไมไม่เลือกการปกครองประชาธิปไตยแบบสมบูรณ์แบบล่ะครับท่านประธาน เราเลือกการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เพราะว่าทั้ง ๒ สิ่งนั้นอยู่ด้วยกันได้ วุฒิสภาหรือพฤฒสภาที่เกิดขึ้นในปี ๒๔๘๙ จึงเกิดขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่เป็นสภากลั่นกรอง ผมในฐานะที่มีหน้าที่สภากลั่นกรองต้องพูดครับท่านประธานในวันนี้ แล้วมีความจำเป็นต้องพูดและบันทึกไว้อย่างยิ่งว่าได้ทักท้วงแล้ว เผื่อท่านกรรมาธิการจะเปลี่ยนใจในมาตรานี้ มาตราอื่นผมไม่ค่อยติดใจเท่าไรเลยครับท่านประธาน มาตรานี้ติดใจมาก ๆ จริง ๆ แล้วเจ็บปวดจริง ๆ ครับ มันรู้สึกจริง ๆ ว่าถ้ามันเดินต่อไปแม้ท่านประธานอาจจะชี้แจ้งว่ามันไม่เกิด ผมก็ต้องถามกลับว่าถ้ามันเกิดล่ะครับ เกิดสภามีความโกลาหลขึ้นในบ้านในเมือง แล้วเราอาจหาญลงมติ ๒ ใน ๓ สิ่งที่มันจะเกิดขึ้นเพราะว่าใช้ ๒ ใน ๓ ของจำนวนสมาชิกเท่าที่มีอยู่ของทั้ง ๒ สภา ให้นายกรัฐมนตรีนำร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายอีกครั้งหนึ่งอันนี้นะครับ นี่สำคัญสุดท้ายเลยครับ หนักมากเลยครับ เมื่อพระมหากษัตริย์มิได้ทรงลง

พระปรมาภิไธยพระราชทานคืนมาภายใน ๓๐ วัน ให้นายกรัฐมนตรีนำพระราชบัญญัตินั้นประกาศในราชกิจจานุเบกษาใช้บังคับเป็นกฎหมายได้เสมือนหนึ่งว่าพระมหากษัตริย์ได้ทรงลงพระปรมาภิไธยแล้ว ถ้าท่านประธานจะบังคับให้มีการเลือกตั้งหลังครบวาระ วันที่ ๒ มีนาคม ภายในกำหนดเอาว่าเดือนพฤษภาคม ท่านก็ล็อกไว้อย่างนี้ ๓๐ วันแรกซ้อนไว้ใน ๑๒๐ วัน ทำแล้วมันเกิดอุบัติเหตุไม่เสร็จไม่สิ้น ดึงร่างฉบับหนึ่งจากสภาผู้แทนราษฎรที่ท่านสามารถควบคุมได้ส่งขึ้นทูลเกล้าฯ แล้วมีความเห็นต่างพระราชทานคืนมา ท่านใช้เสียงมติ ๒ ใน ๓ ของสภาบังคับขึ้นไปอีก ผมกราบเรียนท่านประธานครับ ไม่ได้เลือกตั้งหรอกครับ มันนองเลือดครับท่านประธาน สิ่งเหล่านี้มันเกิดขึ้นไม่ได้ครับประธาน ผมยอมไม่ได้ ท่านประธานทราบใช่ไหมครับ เมื่อวานซึ่งเป็นข่าว วันนี้ประเทศจอร์แดนครับท่านประธาน ประเทศจอร์แดนยิงกันในสภาครับท่านประธาน เอาปืนไรเฟิล มายิงกัน ผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้ไม่น่าจะเกิดและจะไม่เกิดในประเทศไทยถ้าเราเดินด้วยความปรองดอง เดินด้วยความเชื่อในสิ่งที่เราทำกฎหมายให้มีนิติธรรมร่วมกัน ท่านประธานให้กรรมาธิการเดินอย่างนี้ไม่ได้ครับ กฎหมายฉบับนี้มาตรานี้มีปัญหาจริง ๆ ครับ ผมกราบเรียนด้วยความเคารพแล้วเรียนด้วยความรู้สึกจากใจจริง ๆ ว่าเราบังคับขืนใจหลายมาตราผมไม่ว่า ปิดปากผมหลายมาตราผมไม่ว่า แต่มาตรานี้ไม่พูดไม่ได้เพราะมาตรานี้เป็นมาตราที่เจ็บในหัวใจของประชาชนคนไทย ผมกราบเรียนท่านประธานไปยังท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ที่ท่านจะลงมติในมาตรานี้ด้วยว่าได้กรุณารับผิดชอบต่อสิ่งที่จะเกิดขึ้นในบ้านในเมืองด้วย ขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสาทิตย์ วงศ์หนองเตย และผมกลับมาที่ท่านไพบูลย์ นิติตะวัน และท่านวันชัย สอนศิริ เชิญท่านสาทิตย์ครับ

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ท่านผู้ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม ผม สาทิตย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเป็นคนหนึ่งที่ได้แปรญัตติในมาตรา ๑๑ ของร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ โดยได้แปรญัตติให้มีการตัดมาตรานี้ออกทั้งมาตรา และได้สงวนคำแปรญัตติเอาไว้เพื่ออภิปรายในรัฐสภาแห่งนี้ ความจริงแล้วผมเป็นคนที่ได้สงวนคำแปรญัตติเอาไว้ตั้งแต่มาตราต้น ๆ ครับ แต่ก็ถูกประธานคณะกรรมาธิการวินิจฉัยว่าขัดหลักการ ซึ่งโดยส่วนตัวนั้นก็ไม่ยอมรับต่อการตัดสินใจดังว่า ในหลายมาตราที่ผ่านมาผมเองนั้นไม่ได้ใช้สิทธิในการอภิปรายทั้งที่มีรายชื่ออยู่ในลำดับหลัง ๆ เนื่องจากมีการใช้เสียงข้างมากฝ่าฝืนบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญทั้งโดยเจตนารมณ์เองและในตัวรัฐธรรมนูญปิดปาก ตัดสิทธิ รอนสิทธิสมาชิกของรัฐสภาแห่งนี้ ทั้งที่นี้เป็นการพิจารณาร่างแก้ไข ซึ่งถือเป็นกฎหมายสูงสุดในการรับรองสิทธิเสรีภาพของประชาชนทุกคนในประเทศนี้ ที่ผมตัดสินใจในการที่จะแปรญัตติและสงวนคำแปรญัตติเอาไว้ในมาตรานี้ให้ตัดออกทั้งหมดนั้นเนื่องจากผมเห็นว่าเป็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่บัญญัติเอาไว้พิลึกพิลั่น มีวัตถุประสงค์ซ่อนเร้น มีความลุกลี้ลุกลนจนกระทั่งไม่คำนึงถึงรูปแบบของมติประเพณีที่เคยใช้กันมา แต่ที่ร้ายแรงไปกว่านั้นก็คือมีวัตถุประสงค์เคลือบแฝงในทางการเมือง มาตรานี้ดูเผิน ๆ เป็นมาตราที่เขียนเปิดทางเอาไว้สำหรับในกรณีที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญมีปัญหาแล้วทำให้บังคับใช้ในเวลาที่ไม่ทันตามกำหนด แต่ความเป็นจริงแล้วมาตรานี้เป็นมาตราที่สะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนที่สุดถึงความพิลึกพิลั่นของการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้ และสะท้อนให้เห็นชัดเจนถึงความลุกลี้ลุกลนเอาแต่ได้ ใช้เสียงข้างมากลากไปโดยไม่คำนึงถึงความถูกต้อง ผมเรียนท่านประธานเบื้องต้นสั้น ๆ เท่านั้นว่าความจริงการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้นั้นเมื่อเปรียบเทียบกับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ และปี ๒๕๔๐ นั้นมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ที่ต้องยกตรงนี้ขึ้นมาก็เพราะว่าในคำอภิปรายของกระผมซึ่งจะขอให้มีการแปรญัตติตัดออกทั้งมาตรานั้นผมจะเปรียบเทียบให้เห็นว่าในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ กับปี ๒๕๕๐ นั้นเขียนเอาไว้อย่างไรในลักษณะที่คล้ายกัน แต่ที่ต่างกันก็เพราะว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นั้นมาจากแนวความคิดการปฏิรูปการเมืองซึ่งเป็นไปทั้งสังคม มีการรณรงค์จนกระทั่งยอมรับ

ในแนวทางของการปฏิรูปการเมืองและนำมาซึ่งร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่ประชาชนให้ความคาดหวังเอาไว้ในยุคสมัยนั้น รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มาจากปัญหาทางการเมืองที่เกิดการทุจริตฉ้อฉลแล้วนำไปสู่การปฏิวัติรัฐประหาร ซึ่งไม่ว่าใครก็คงมีความเห็นที่ไม่เห็นด้วยกับการดำเนินการเช่นที่ว่า แต่เมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้นแล้วจำเป็นจะต้องมีการร่างรัฐธรรมนูญนั้นก็ได้มีการจัดตั้งเป็นสภาร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมา แล้วดำเนินการยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ โดยการนำเอาจุดอ่อนช่องว่างของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ซึ่งนำไปสู่การทุจริตฉ้อฉลที่ร้ายแรงที่สุดก็คือการทุจริตเชิงนโยบายและการแทรกแซงเข้าไปยังองค์กรอิสระซึ่งต้องตรวจสอบการใช้อำนาจทางการบริหารทั้งหลาย แต่ร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้มาจากวัตถุประสงค์ทางการเมืองล้วน ๆ ----------

ที่ประสงค์ที่จะเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอำนาจในสังคมนี้ให้เป็นไปตามที่บุคคลบางคนต้องการ ท่านประธานคงจำได้ว่าก่อนหน้านี้มีการเสนอร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญให้มีการยกขึ้นมาเป็นสภาร่างรัฐธรรมนูญ แต่ถูกยับยั้งเอาไว้ด้วยความเห็นหรือคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ หลังจากนั้นในวันที่ ๑๙ มีนาคม ปี ๒๕๕๖ ก็มีเสียงสไกป์ (Skype) สั่งการมาจากแดนไกลไปยังพรรคการเมือง สั่งการให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นรายมาตรา เรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีการปรากฏเป็นข่าวครึกโครม โดยผู้สั่งการดังกล่าวนั้นได้พูดจาเอาไว้ชัดเจนว่าถ้าแก้ไขทั้งร่างก็อาจจะนำไปสู่การตีความเป็นอุปสรรคได้จึงมีการแก้ไข

(นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองบัวภู ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสาทิตย์ครับ มีผู้ประท้วงครับ เชิญท่านพิษณุครับ

นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองบัวลำภู) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดหนองบัวลำภู พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพผู้ที่กำลังอภิปรายอยู่ แต่ผมคิดว่าถ้าท่านอภิปรายแนวนี้มันจะทำให้การดำเนินงานวันนี้ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญลำบากขึ้น อยากจะให้ท่านเอาข้อเท็จจริง แล้วก็ที่ท่านแปรญัตติเอาไว้นี้ท่านต้องการที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญอย่างไร เพราะสิ่งที่ท่านพูดมา ๒-๓ ประโยคที่ท่านเปิดมานี้มันเป็นการใส่ร้าย มันเป็นการขัดข้อบังคับ แล้วก็ไม่มีหลักฐานที่ว่าใครจะสไกป์ไม่สไกป์ ไม่มีครับ เอามาจากหนังสือพิมพ์ แล้วก็บอกว่า เขากล่าวว่า อย่างนี้มันเป็นการใส่ร้ายกัน ผมคิดว่าท่านประธานช่วยดูข้อบังคับ ข้อ ๔๓ แล้วก็ข้อ ๕ ของท่านประธานเองด้วย ผมประท้วงทั้งท่านประธานและประท้วงท่านผู้อภิปราย อยากให้งานมันเดินได้ครับท่านประธาน ช่วยวินิจฉัยด้วยครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : คุณครับ ผมขอวินิจฉัยนะครับ ท่านสาทิตย์ครับ พยายามที่จะเข้าสู่ประเด็นของท่านนะครับ

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ขอบคุณครับ ความจริงแล้วในมือผมนี้ก็เป็นข่าวที่มาจากเว็บไซต์ (Web site) ของกรุงเทพธุรกิจซึ่งอ้างถึงการประชุมพรรคเพื่อไทย และมี พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ได้สไกป์เข้ามากว่า ๔๐ นาที

มีการพูดถึงการแก้ไขรัฐธรรมนูญว่าต้องแก้เป็นรายมาตรา แต่ผมยกตรงนี้ให้ท่านประธานเห็นเท่านั้นเองว่าที่มาของการแก้ไขรัฐธรรมนูญจึงมาโดยลักษณะเช่นนี้ แต่แนวความคิดในการแก้รัฐธรรมนูญที่มาสู่มาตรานี้ มาตรา ๑๑ เป็นแนวความคิดที่มีการแก้เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลง

(จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงครับ ท่านจ่าสิบตำรวจประสิทธิ์ ครับ

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดสุรินทร์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องประท้วงผู้อภิปราย ตามข้อ ๔๓ นำข้อความอันเป็นเท็จมาอภิปราย ใส่ร้าย เสียดสี และกล่าวถึงบุคคลภายนอกที่ไม่เป็นความจริง การแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญที่มาของวุฒิสมาชิก รัฐสภานี้แก้โดยสภาไทย ไม่มีใครมาสั่งการได้ครับ แล้วพวกเรากว่าจะแก้ได้เถียงกันไม่รู้กี่สิบวันสิบคืนแล้วครับ ที่พูดมาทั้งหมดเท็จ และกล่าวให้ร้ายพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร อย่างนี้ไม่ได้ครับท่านประธาน ท่านประธานต้องควบคุมนะครับ ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยก่อนครับท่านจ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ครับ ให้ท่านสาทิตย์ได้อธิบายเพื่อประกอบการอภิปรายนิดหนึ่งเถอะนะครับ ทนฟังหน่อย

(นายกุลเดช พัวพัฒนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุทัยธานี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านกุลเดชนั่งครับ ท่านสาทิตย์ว่าต่อเลยครับ เชิญท่านสาทิตย์ครับ พยายามอยู่ในกรอบหน่อยนะครับ อย่าไปกล่าวถึงบุคคลที่สามเลยครับ

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ผมก็ได้ยืนยันตามข่าวสารที่ปรากฏในช่วงเดือนมีนาคม ปี ๒๕๕๖ ซึ่งท่านประธานเป็นประธานวุฒิสภาอยู่

คงจะรับทราบว่าเป็นเหตุการณ์ภายหลังที่ร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่อาจจะมีการยกร่างใหม่ทั้งมาตรา ด้วยการเสนอสภาร่างรัฐธรรมนูญนั้นต้องถูกยับยั้งเอาไว้ ข่าวสารที่มีผู้สั่งการนั้นคงไปบิดเบือนข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นไม่ได้ แต่ที่ผมจะโยงให้กับท่านประธานเห็นก็เพราะว่าหลังจากนั้นก็มีการเสนอร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญขึ้นมาทั้งหมด ๓ ฉบับด้วยกัน ใน ๓ ฉบับนี้มีฉบับที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่มาของสมาชิกวุฒิสภาคือฉบับนี้อยู่ด้วย ----------

แนวคิดในการแก้ไขที่มาของสมาชิกวุฒิสภานั้นเป็นแนวคิดซึ่งมีการอภิปรายกันเอาไว้ค่อนข้างที่จะมากแล้วถึงชุดความคิดของความคิดในการแก้ไขที่มาของสมาชิกวุฒิสภาว่ามีความประสงค์ที่จะยึดกุมความได้เปรียบในทางด้านการเมืองด้วยการอิงอยู่กับฐานคะแนนนิยม ซึ่งหลักคิดเช่นนี้เป็นหลักคิดที่สวนทางโดยสิ้นเชิงกับแนวคิดที่เรียกว่ารัฐธรรมนูญนิยม ซึ่งจะต้องจัดลำดับความสัมพันธ์ที่ทำให้เกิดความสมดุลขึ้นและเป็นประชาธิปไตย โดยแนวคิดของประเทศที่ยึดถือเอารัฐธรรมนูญนั้นเป็นหลัก ความคิดในการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นควรจะเป็นความคิดซึ่งมุ่งประสงค์ที่จะต้องให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับประชาชนมากกว่าที่เอื้อประโยชน์สูงสุดต่อการกุมอำนาจของฝ่ายบริหารและก้าวล่วงเข้ามาให้อำนาจนิติบัญญัตินั้นเกื้อหนุนต่อฝ่ายบริหารโดยปราศจากอำนาจในการตรวจสอบ วุฒิสภาเป็นองค์กรที่ต้องทำหน้าที่ทั้งกลั่นกรอง ตรวจสอบ ถอดถอน แต่งตั้งองค์กรอิสระทั้งหลายตามรัฐธรรมนูญ เป็นโครงสร้างที่มีมาแต่เดิมที่จัดลำดับความสัมพันธ์เอาไว้ถึงที่มาของสมาชิกวุฒิสภานั้นอย่างสมดุลและเหมาะสมแล้ว แต่เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขในระยะเวลาที่กระชั้นชิดเพราะแผนที่วางเอาไว้เดิมนั้นต้องพังทลายลงไป ก็เกิดปัญหาว่าสมาชิกวุฒิสภาส่วนหนึ่งที่มาจากการเลือกตั้งนั้นจะหมดวาระลงในเดือนมีนาคม ปี ๒๕๕๗ เมื่อเป็นเช่นนั้น แผนการในการที่จะยกร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญให้กำหนดที่มาของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งทั้งหมดโดยอ้างว่ายึดโยงกับประชาชนหรือมาจากการเลือกตั้งแต่แท้จริงเป็นการอิงอำนาจฐานการเมืองแล้ว จึงติดขัดด้วยระยะเวลาของปัญหาเพราะจะไปเร่งกระบวนการทั้งหมดก็ยากครับ หนึ่งในกระบวนการที่ต้องทำให้การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาสำเร็จเป็นไปตามแผนก็คือจะต้องไปแก้ไขกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา เพราะกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นกฎหมายที่จะต้องเขียนถึงวิธีการในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาด้วย เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอำนาจใหม่หมดตามแผนการที่มีผู้บงการวางเอาไว้จึงจำเป็นจะต้องมีการแก้ไขกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว แต่ด้วยระยะเวลาที่กระชั้นชิดใกล้จะถึงเวลาที่จะมีการหมดวาระลงแล้ว หลักคิดต่อมาก็คือทำอย่างไรให้กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งฉบับนี้สำเร็จเสร็จสมตามแผนการที่วางเอาไว้ ด้วยวิธีการเช่นนี้จึงบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑ ครับ ที่เขียนเอาไว้มีอยู่ ๓ วรรคนี้ว่าให้กรรมการการเลือกตั้งเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง

ส.ส. ส.ว. ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ หมายความว่าถ้าผ่านกฎหมายฉบับนี้ประกาศใช้บังคับปุ๊บ ก็ให้กรรมการการเลือกตั้งเสนอกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญทันที วรรคสองบัญญัติว่าภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ใช้บังคับให้รัฐสภาดำเนินการพิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งตามที่กรรมการการเลือกตั้งเสนอตามวรรคหนึ่ง แปลว่าบีบไว้เป็นเวลาเลยว่าต้องทำให้เสร็จภายใน ๑๒๐ วัน ซึ่งความจริง ๑๒๐ วันก็เป็นเวลาที่ถือว่าเป็นการก้าวล่วงอำนาจในการวินิจฉัยของอำนาจนิติบัญญัติอยู่แล้ว โดยหลักของการร่างรัฐธรรมนูญนั้นไม่ควรจะมีการเร่งรัดหรือกำหนดเวลาในการวินิจฉัยเอาไว้ถึงขั้นเร่งรัดขนาดนี้ เขียนเอาไว้ ๑๒๐ วัน แปลว่าต้องทำให้เสร็จ แต่ที่ร้ายแรงไปกว่านั้นครับ ไปเขียนต่อว่าเมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามวรรคสอง คือครบ ๑๒๐ วัน หรือมีเหตุอื่นใด คำว่า เหตุอื่นใด ก็ซ่อนเงื่อนนะครับ เพื่อให้เสร็จสมตามกำหนดการแผนการของตัวเอง ผู้บงการที่วางไว้ เหตุอื่นใดอาจจะเป็นการยื่นตีความต่อศาลรัฐธรรมนูญหรืออื่นใดก็แล้วแต่ เขียนไว้ต่อว่าทำให้รัฐสภาไม่สามารถพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จ

ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรนำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวที่สภาผู้แทนราษฎรให้ความเห็นชอบเสนอต่อนายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลฯ เพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย นัยนี้ก็เป็นนัยส่วนหนึ่งที่เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาเมื่อสักครู่นี้ได้กล่าวถึงเอาไว้ว่าเป็นการบังควรหรือไม่ แต่การเขียนแบบนี้แปลว่าเป็นการเขียนรองรับแผนการที่เตรียมเอาไว้เดิมว่าจะอย่างไรก็ตามต้องถูลู่ถูกกังลากกันไปเอากฎหมายประกอบการเลือกตั้งกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้เสร็จตามเวลาที่กำหนด เพราะแผนวางเอาไว้แล้วว่าจะต้องมีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาทั้ง ๒๐๐ คน อิงอำนาจทางการเมือง เปิดล็อกให้สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งในชุดนี้สามารถลงเลือกตั้งด้วยได้ ทั้งที่รัฐธรรมนูญฉบับเดิมนั้นมีเจตนารมณ์ชัดเจนว่าวุฒิสภาซึ่งมีอำนาจในการแต่งตั้งถอดถอนองค์กรอิสระและองค์กรอื่นนั้นจะต้องมีความเป็นอิสระและดำรงตำแหน่งเพียงวาระเดียว เพื่อป้องกันการสะสมอำนาจ สะสมบารมี เกาะกลุ่ม สามารถชี้ได้ว่า กกต. ให้ใครเป็น ไม่ให้ใครเป็น ป.ป.ช. ใครเป็น ใครไม่ได้เป็น ถ้าเปิดให้เลือกติดตั้งต่อเนื่องกันยาวนาน อำนาจเช่นนี้ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่มี แต่สมาชิกวุฒิสภามีเขาสามารถสะสมอำนาจบารมีได้ แปลว่าครอบงำได้ทั้งในส่วนองค์กรอิสระและองค์กรอื่น ๆ กลัวว่าระยะเวลาตามที่ต้องการเอาไว้จะเสร็จไม่ทันเพราะเปิดล็อกเอาไว้แล้ว จึงเขียนเวลาเร่งรัดของการออกกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง ส.ส. และ ส.ว. เอาไว้ ผลมันคืออะไรครับ ผลมันก็คือการทำลายหลักการของรัฐธรรมนูญที่ว่าด้วยเรื่องของการตรากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ซึ่งเขียนเอาไว้อย่างชัดเจนในรัฐธรรมนูญส่วนที่ ๖ การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๙ มาตรา ๑๔๐ และมาตราอื่นที่เกี่ยวข้อง เพราะในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญที่เขียนเอาไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๘ ใน (๑) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภานั้นจะเขียนเอาไว้ว่า การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้กระทำเป็นสามวาระ ซึ่งอยู่ในมาตรา ๑๔๐ คือเริ่มตั้งแต่การออกเสียงลงคะแนน วาระที่หนึ่งรับหลักการ วาระที่สองพิจารณาเรียงลำดับมาตรา แล้วก็จึงจะถึงการออกเสียงคะแนนในวาระที่สาม แปลว่าทำเหมือนกฎหมายทั่วไปครับ เสนอกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญเข้ามา สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา เสร็จแล้วเมื่อผ่านก็ไปสมาชิกวุฒิสภา วุฒิสภาให้ความเห็นชอบอย่างไรก็กลับมา แล้วก็เห็นไม่ตรงกันก็ไปตั้งกรรมาธิการร่วม

ไม่มีใครรู้ครับว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งนี้จะยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ออกมาว่าอย่างไร แต่ท่านก็บังคับเขาว่าเขียน ๓๐ วัน มาถึงขั้นตอนรัฐสภาทั้ง ส.ส. ทั้ง ส.ว. ทั้งอาจจะมีสภาร่วมบังคับว่าให้เสร็จ ๑๒๐ วัน ถ้าเกิดการเขียนมีลักษณะของการเขียนที่เป็นปัญหามีประเด็นให้ถกเถียง ไม่มีใครคาดเดาเวลาได้หรอกครับ แต่ท่านบังคับเอาไว้แล้วบอกต้อง ๑๒๐ วัน แถมในวรรคสามบอก ๑๒๐ วันเสร็จไม่ทัน ก็มั่นใจว่าเสียงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของท่านซึ่งเป็นเสียงข้างมากผ่านได้ ก็เอาฉบับนั้นขึ้นทูลเกล้าฯ ไปเลย ในกรณีกฎหมายไม่มีความสมบูรณ์แล้วครับ มีปัญหาต้องตีความต้องอะไรต่าง ๆ มากมาย การเขียนบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑ เช่นนี้จึงเป็นการทำลายหลักการในการร่างกฎหมาย โดยเฉพาะการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่บัญญัติเอาไว้ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ฉบับที่เราใช้บังคับกันอยู่ ทำไมถึงขั้นเหิมเกริมอุกอาจกล้าทำกันขนาดนี้ เพราะมีแผนการใหญ่อย่างไรครับ คิดเอาไว้แล้ว ตั้งใจเอาไว้แล้ว เตรียมการเอาไว้แล้ว ว่าถ้าทำได้ดังใจเช่นนี้หนทางในการกินรวบประเทศไทยก็หวานคอนกรีต ผมถึงเรียนท่านประธานว่าเหตุผลข้อแรกที่ผมต้องตัดออกเพราะเป็นการทำลายหลักการของการตราพระราชบัญญัติรัฐธรรมนูญลงโดยสิ้นเชิง ----------

ผมถึงเรียนท่านประธานว่าเหตุผลข้อแรกที่ผมต้องตัดออกเพราะเป็นการทำลายหลักการของการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญลงโดยสิ้นเชิง ไม่คำนึงถึงความสมบูรณ์ ไม่คำนึงถึงหลักการที่เคยทำ ไม่คำนึงถึงอำนาจนิติบัญญัติ ซึ่งโดยหลักแล้วสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภานั้นเป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทยในการใช้อำนาจนิติบัญญัติพิจารณาร่างกฎหมายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในรัฐสภา แต่เที่ยวนี้ไม่เอา เอาแผนการเป็นใหญ่ เอาความประสงค์ของผู้บงการเป็นใหญ่ เขียนไปเลย กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญบอกว่าต้องทำให้เสร็จให้จงได้ในเวลาที่กำหนด เพราะถ้าทำไม่เสร็จตามกำหนดแล้วเกิดสมาชิกวุฒิสภาหลายส่วนที่ผูกพันกันเอาไว้แล้ว เตรียมการเอาไว้แล้ว จะลงเลือกตั้งก็จะลงเลือกตั้งไม่ทัน นี่เป็นเหตุผลข้อที่ ๑ ครับ

เหตุผลข้อที่ ๒ ท่านประธานครับ ถามว่าการเขียนรัฐธรรมนูญลักษณะอย่างนี้เคยเขียนไหม ผมเชื่อว่าประธานคณะกรรมาธิการชุดนี้จะลุกขึ้นมาตอบว่านี่ไม่ใช่ครั้งแรกที่เขียน ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก็เขียนลักษณะเช่นนี้ไว้เช่นเดียวกัน ซึ่งผมจะยกให้ท่านประธานเห็นว่าจริงครับ แต่บริบททางการเมืองต่างกัน และเรื่องนี้ถ้าเสียงข้างมากยืนยันว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้เคยเขียน ก็จะเป็นคำถามย้อนกลับมาว่าหลายคนที่เคยบอกว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เป็นผลไม้พิษ อยากแก้ทั้งฉบับ วันนี้ยอมกลืนทั้งพิษเพื่อให้ตัวเองสมประโยชน์ครับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ มาตราที่มีการบัญญัติเอาไว้คือมาตรา ๒๙๕ มาตรา ๒๙๕ บัญญัติอย่างไรครับ ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำไมเป็นสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพราะมันมาจากการปฏิวัติอย่างไรครับ เมื่อปี ๒๕๔๙ แล้วก็มีการตั้งสภานิติบัญญัติแห่งชาติขึ้นมาทำหน้าที่แทนรัฐสภาในขณะนั้น ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง ส.ส. และการได้มาซึ่ง ส.ว. กับร่างพระราชบัญญัติอื่นที่ได้รับจากกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ หมายความว่าตอนสภานิติบัญญัติตอนนั้นมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับหนึ่ง เรียกว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ ถ้ารังเกียจเดียดฉันท์กันนักอย่างที่ต่อต้านปฏิวัติเป็นพิษอย่างนั้นอย่างนี้ อันนี้ครับที่เขามีขึ้นมาเพื่อรองรับในการจะต้องมีการบริหารราชการแผ่นดิน ในภาษารัฐศาสตร์เรียกว่ามีองค์อธิปัตย์ นั่นเองในการกำหนดการบริหารโดยเฉพาะในเรื่องของนิติบัญญัติ บัญญัติบอกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตอนนั้นพิจารณากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง แล้วเขียนในวรรคสอง บอกว่า กรณีที่พ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่สภานิติบัญญัติแห่งชาติยังพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวไม่แล้วเสร็จ ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาตินำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่กรรมาธิการยกร่างจัดทำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายภายใน ๗ วันเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย โดยถือเสมือนว่าสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวแล้ว ถ้ากรรมาธิการชุดนี้ให้เหตุผลตามนี้จะเป็นเรื่องที่ชี้ให้เห็นชัดเลยว่ากลืนน้ำลายตัวเอง ท่านปฏิเสธเรื่องอำนาจคณะปฏิวัติ ด่าว่าคณะรัฐประหาร บอกรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นี้เป็นผลไม้พิษ แล้ววันนี้ไปเขียนตามเขาทำไมล่ะครับ ถ้าบอกว่าเป็นพิษ หลักการนี้มันผิด ก็อย่าทำสิครับ ก็ให้อำนาจประชาชนเขาพิจารณา อย่าได้ลุกขึ้นมาตอบเชียวว่าผมก็ลอกเขามา ก็จะแปลว่าที่ด่าผลไม้พิษนะมันละครการเมือง ด่าเอาใจพรรคพวก สร้างกระแส สร้างวาทกรรม แต่โดยข้อเท็จจริงอะไรเป็นประโยชน์กับตัว เอา อะไรไม่เป็นประโยชน์กับตัวก็สร้างวาทกรรมแล้วก็นำไปสู่การดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการของตัวเอง ผมถึงบอกมาตรานี้มันต้องตัดครับ

แล้วความจริงมันรับไม่ได้ทั้งร่างอยู่แล้ว ผมไปค้นเจอเรื่องนี้แล้วผมก็อยากจะถามจริง ๆ ว่าหลักการเดียวกันใช่ไหมที่ยกร่างเข้ามา แต่ผมจะบอกว่าที่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ต้องเขียนไว้อย่างนี้มันมีบริบททางการเมืองสภาพการณ์ทางการเมืองที่ต่างกันกับสภาในยุคนี้อย่างสิ้นเชิงครับ สภานิติบัญญัติแห่งชาติตามรัฐธรรมนูญที่บัญญัติเอาไว้ในมาตรานี้งอกรากมาจากคณะปฏิวัติรัฐประหารครับ เขามีระยะเวลาที่แน่นอน แต่การยอมรับของต่างประเทศก็ดี การยอมรับในหลักการระบอบประชาธิปไตยก็ดี มันไม่มีครับเพราะสภานิติบัญญัติแห่งชาตินั้นไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง ดังนั้นเวลาที่เขาทำจึงเร่งรัดเพราะประชาชนเรียกร้องต้องการประชาธิปไตยโดยสมบูรณ์ที่มาจากการเลือกตั้งของพี่น้องประชาชนเขาจึงบัญญัติรองรับเอาไว้เพื่อบังคับให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติไม่ถ่วงระยะเวลายาวนานออกไป เพราะที่มาของคุณไม่ได้เป็นที่มาจากการเลือกตั้งของพี่น้องประชาชน แต่สภานี้ไม่ใช่ครับ เราต่างมาจากการเลือกตั้งของประชาชนทั้งสิ้นทำไมจึงมาจำกัดอำนาจประชาชนผ่าน ส.ส. ผ่าน ส.ว. ต้องกำหนดระยะเวลาให้เสร็จถ้าไม่เสร็จผมก็ลอกตามรัฐธรรมนูญที่ท่านโจมตีเขาว่าเป็นผลไม้พิษเพื่อให้ตัวเองสมประโยชน์ครับ บริบททางการเมือง สภาพการณ์ทางการเมืองแตกต่างกันโดยสิ้นเชิงความยอมรับต่างกัน ที่มาต่างกัน หลักการต่างกัน แต่ทำไมเวลาตัวเองอยากได้ประโยชน์ไปลอกเขามา นี่คือ ๒ มาตรฐานอย่างชัดเจนเพื่อหวังที่จะประโยชน์ของตนเองก็เลยทำทุกอย่างได้ เพราะตัวเองสมประโยชน์ตามแผนการที่วางไว้ ผมถึงบอกมันพิลึกพิลั่นอย่างไรครับ เพราะเตรียมการกันเอาไว้แล้ว รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๕ที่ท่านลอกหลักการเดียวกันเอามาใช้กับร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้จึงเป็นหลักการที่ใช้ไม่ได้โดยสิ้นเชิง เพราะสภาพการณ์ทางการเมืองนั้นแตกต่างกัน อำนาจที่มาก็แตกต่างกัน ผมยังเห็นด้วยซ้ำไปว่าหลักการนี้ที่เขียนไว้นี่จะขัดหลักของรัฐธรรมนูญเพราะหลักรัฐธรรมนูญอำนาจนิติบัญญัตินั้นมาจากตัวแทนของประชาชนที่เป็นตัวแทนปวงชนชาวไทยตามหลักการของรัฐธรรมนูญ แต่ท่านจำกัดด้วยเวลาและรัฐธรรมนูญที่เขียนแบบนี้ไม่ควรจะเป็นรัฐธรรมนูญที่บังคับใช้ได้ เพราะจำกัดอำนาจวินิจฉัยและจำกัดอำนาจประชาชน ย้อนกลับไปอีกท่านประธานครับ ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยปี ๒๕๔๐ นี่ก็ต่างกันอีกครับ มาตรา ๓๒๓ ของรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๔๐ บัญญัติเอาไว้ใกล้เคียงกันครับ ตอนนั้นเรายังไม่มีคณะกรรมการการเลือกตั้งนะครับ

เพิ่งจะมีในยุคที่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ มีการเริ่มต้นกันเอาไว้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง ส.ส. แล้ว ส.ว. ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ มาตรา ๓๒๓ นั้นก็บัญญัติเอาไว้เช่นเดียวกันครับว่า ให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามวรรคหนึ่ง ซึ่งรวมถึงพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาด้วย ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ ในกรณีที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าว แต่การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามวรรคหนึ่งยังไม่แล้วเสร็จทุกฉบับให้สมาชิกภาพของสมาชิสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงพร้อมกันทั้งหมด และห้ามมิให้มีการดำเนินการเลือกตั้งทั่วไปตามรัฐธรรมนูญนี้จนกว่าจะมีการให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามวรรคหนึ่งแล้วเสร็จทุกฉบับ เพียงแต่เขียนเอาไว้ว่าอาจจะมีกรณีที่เป็นไปตามมาตรา ๓๒๔ ก็ให้วุฒิสภาทำหน้าที่รัฐสภาในการดำเนินการเสนอและพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในเวลา ๙๐ วัน ประเด็นที่ผมจะชี้ให้เห็นก็คือว่าถ้าคณะกรรมาธิการชุดนี้

หรือผู้เสนอร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญคณะนี้ไปลอกหลักการนี้มาก็ผิดอีกครับ ผิดเพราะว่าสภาพการทางการเมืองก็ต่างกันอีก ในครั้งนั้นสภาร่างรัฐธรรมนูญมาจากการขับเคลื่อนเรื่องการปฏิรูปการเมือง มีหลักการอยู่ว่าคนออกแบบระบบการเมืองไม่ควรจะเป็นนักการเมือง จึงมีการแยกสภาร่างรัฐธรรมนูญออกไปต่างหากครับ มีการเลือกกันด้วย ผมเข้าใจว่าหลายคนก็คงจะเป็น ส.ส.ร. ในชุดนั้นท่านก็เข้าใจหลักการข้อนี้ดี กังวลกันด้วยซ้ำไปว่าเสียง ส.ส. ส.ว. ในสภานั้นจะไม่เห็นชอบด้วยกับร่างรัฐธรรมนูญฉบับประชาชนฉบับนั้น ถึงขั้นมีวาทกรรมว่าถ้ารับรองรัฐธรรมนูญกินขี้หมาดีกว่า ถ้าท่านประธานจำได้ แต่ในที่สุดก็มีกระบวนการขับเคลื่อนร่างรัฐธรรมนูญของสภาร่างรัฐธรรมนูญในครั้งนั้นให้มีการยอมรับกันอย่างกว้างขวาง มีกระบวนการธงเขียวเกิดขึ้นในขณะนั้นเพราะเขาไม่ไว้ใจนักการเมือง ก่อนหน้านั้นมีการเรียกคณะรัฐบาลที่ถูกปฏิวัติว่าเป็นบุฟเฟต์ คาบิเนท (Buffet cabinet) มีการทุจริตคอร์รัปชันกันอย่างเอิกเกริกและเป็นที่รับรู้ทั่วกัน ร่างรัฐธรรมนูญที่มาจากสภาร่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ จึงเขียนตรงนี้เอาไว้ และท่านประธานจะเห็นว่าถ้าพิจารณาไม่เสร็จก็ให้ยุบสภาผู้แทนราษฎรเสียเลยเป็นการบังคับกติกาใหม่ที่มาจากสภาร่างรัฐธรรมนูญซึ่งเลือกตั้งโดยประชาชน ซึ่งอำนาจในการสถาปนารัฐธรรมนูญเป็นอำนาจของประชาชนอยู่แล้ว ซึ่งเขียนเอาไว้ครับ มันคนละเรื่อง คนละบริบท คนละยุค คนละสมัย คนละเหตุผล คนละที่มากับร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับที่เราพิจารณาอยู่โดยสิ้นเชิง รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑ มาตรานี้จึงเป็นมาตราที่ไม่อาจอ้างอิงหลักการใด ไม่ว่าจะเป็นรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ผลไม้พิษที่ท่านกล่าวหาตลอด แล้วท่านวันนี้ยืมเขามาใช้โดยสิ้นเชิง หรือจะอ้างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ก็อ้างไม่ได้เพราะมันต่างกันโดยสิ้นเชิง มันไม่มีเหตุผลอื่นท่านประธานครับ นอกจากมาเป็นการจำกัดตัดทอนอำนาจของตัวแทนประชาชนในสภาแห่งนี้เพื่อให้ตัวเองบรรลุแผนการที่ผู้บงการวางเอาไว้ แล้วก็มีคนดำเนินการทำตามในทุกประการก็จะลากกันไปครับ ผมอภิปรายชี้ให้เห็น ผมก็ยังหวังจะมีคำตอบจากท่านประธานคณะกรรมาธิการชุดนี้ ซึ่งก็คงเป็นคำตอบที่เหมือนกับเล่นละครฉากหนึ่งนะครับ เพราะสุดท้ายพอไปสักพักหนึ่งก็จะมีคนลุกขึ้นเสนอเปิด ลุกขึ้นเสนอปิด หัวเราะกันไปแล้วก็ลงมติกันไปก็คิดว่าประชาชนคงจะไม่รู้เรื่องอะไร ก็อย่าลืมละครับ อำนาจใดที่มันใช้อย่างอยุติธรรมมันต้องมีคนไม่เห็นด้วยแล้วก็ต้องลุกขึ้นต่อต้าน อย่าคิดว่าประชาชนเขาตามไม่ทัน แล้วเสียงข้างมากตรงนี้จะทำอะไรก็ได้ครับ ที่มีปัญหากันมาตลอดระยะเวลา

๑๐ กว่าวันท่านประธานครับ ผมยังไม่เคยลุกขึ้นพูดแม้แต่มาตราเดียวนะครับ แต่อยู่ด้วยตลอด ๑๐ กว่าครั้งของการประชุมรัฐสภาพิจารณารัฐธรรมนูญมันเปลือยตัวตนที่แท้จริงของหลายคนนะครับ แต่ที่สำคัญมันเปลือยตัวตนที่แท้จริงของความคิดเผด็จการภายใต้เสื้อคลุมประชาธิปไตย ถ้าถูลู่ถูกังกันไปในสภานี้ก็ไม่เป็นไรครับ แต่เตรียมการรับการตอบกลับของพลังของประชาชนก็แล้วกัน ถึงเวลานั้นแล้วก็เตรียมการรับกันไว้ให้ดี แล้วมันจะเป็นจุดที่มีการเปลี่ยนแปลงกันอย่างยิ่งใหญ่ อย่าคิดนะครับว่าดูถูกพลังของพี่น้องประชาชนได้ แล้วตัวเองจะเอาคนเพียงไม่กี่ยิบมือทำตามจอมบงการแล้วคิดจะกินรวบประเทศไทย ผมคนหนึ่งนะครับที่จะต้องลุกขึ้นต่อต้านแล้วก็สู้กันอย่างถึงที่สุด ผมจึงแปรญัตติให้ตัดมาตรานี้ออกทั้งฉบับครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมจัดลำดับนะครับ ต่อไปท่านไพบูลย์ นิติตะวัน ท่านวันชัย สอนศิริ กลับไปที่ดอกเตอร์ประกอบ จิรกิติ แล้วก็มาที่ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช นะครับ เชิญครับ

นายไพบูลย์ นิติตะวัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายไพบูลย์ นิติตะวัน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ก่อนอื่นผมก็ต้องขออนุญาตเรียนท่านประธานไว้ในขณะนี้เลยว่า สำหรับมาตรา ๑๑ นั้น ผมจะไม่พูดถึงท่านประธานโดยส่วนตัวแล้ว เพราะวันนี้พูดมากพอแล้วนะครับ ท่านจะได้สบายใจขึ้นนิดหนึ่ง ต่อไปผมขออนุญาตอภิปรายในมาตรา ๑๑ ซึ่งผมได้แปรญัตติโดยขอให้ตัดมาตรานั้นออกทั้งมาตรา ท่านประธานครับ มาตราดังกล่าวนั้น เหตุผลที่ผมต้องแปรญัตติเพื่อจะตัดทั้งมาตราออกก็ด้วยเหตุเห็นว่าการร่างมาตราฉบับนี้ เพื่อที่ให้มีการปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาเป็นกระบวนการที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งเพื่อนสมาชิกก็ได้มีการกล่าวไปบ้างแล้วพอสมควร การขัดกันนั้นไม่ว่าจะไม่เป็นดำเนินการตามกระบวนการรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๐ ในส่วนของการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญซึ่งจะต้องมีขั้นมีตอนบัญญัติไว้อย่างชัดเจน แต่เหตุผลที่มาตรา ๑๑ ผู้เสนอญัตติแล้วก็ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมาธิการมานั้นได้กำหนดไว้ดังที่ปรากฏเป็น ๓ วรรคนั้นก็ชัดเจนครับ เป็นเจตนาที่จะให้เมื่อร่างแก้ไขได้ผ่านการพิจารณาเรียบร้อยแล้ว ก็อยากให้กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญนั้นสามารถที่จะรองรับได้โดยเวลาที่รวบรัด ก็จึงมีการเขียนให้ตัดตอนดังซึ่งปรากฏมาตลอดทั้งฉบับในการเสนอร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๑๓ จะพบไม่ว่าจะเขียนอาจจะมีคำผิด มีเขียนประเด็นซ้ำ มีเขียนเรื่องราวที่พันกันไปพันกันมา ขัดโน่นขัดนี่อยู่ตลอดทั้งฉบับ มาตรา ๑๑ ก็เช่นเดียวกันครับท่านประธาน ดังนั้นในส่วนที่ผมมองแล้วว่าเป็นประเด็นนอกจากเรื่องกระบวนการที่ไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๔๐ แล้ว ในส่วนอีกอันหนึ่งก็คงจะเป็นเจตนาของมาตรา ๑๑ ที่บัญญัติไว้ ก็คือหลีกเลี่ยงในกระบวนการที่จะนำไปสู่ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อจะต้องวินิจฉัยความชอบด้วยรัฐธรรมนูญก่อนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๑ ซึ่งรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๑ นั้นก็บัญญัติไว้เป็นที่เรียบร้อยว่า ก่อนที่จะนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยจะต้องส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญซึ่งศาลจะต้องกระทำให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่รับเรื่อง ในมาตรา ๑๔๑ นั้นได้ให้อำนาจของคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญไว้ ถ้ามีข้อความที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ให้ข้อความที่ขัดหรือแย้งนั้นเป็นอันตกไป และที่สำคัญก็คือในกรณีที่ถ้าวินิจฉัยเรื่องการตราขึ้นไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแล้วก็จะทำให้ร่างดังกล่าวต้องตกไปด้วยนะครับ สิ่งนี้เป็นปัญหาจึงทำให้ท่านผู้เสนอญัตติและรวมทั้งคณะกรรมาธิการที่พิจารณาจึงให้มีมาตรา ๑๑ ขึ้น แต่จากการที่ผมศึกษาแล้ว แล้วก็เห็นว่าแม้นทางกรรมาธิการจะเห็นชอบ แม้นผ่านผู้เสนอร่างมาแล้วก็ตาม แต่ในส่วนท้าย ถ้าอย่างไรก็หลีกเลี่ยงไม่ได้ในการที่จะต้องเขียนว่า ให้นำความในมาตรา ๑๕๐ และมาตรา ๑๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมาใช้บังคับโดยอนุโลม ท่านประธานครับ การที่บัญญัติไว้อย่างนี้ก็ย่อมหมายความว่าเมื่อร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญซึ่งท่านแก้ไขไว้เรียบร้อยท่านเขียนแบบเป็นทางลัดตลอด ----------

เพื่อเร่งรัดให้ทัน กลัวที่สุดก็คือที่วุฒิสภาท่านจึงเขียนไว้อย่างนี้ เพราะถ้าไปที่วุฒิสภาผมเชื่อว่าท่านประธานคณะกรรมาธิการ ผมไม่พูดถึงท่านประธานนะครับ ผมพูดท่านประธานคณะกรรมาธิการ ท่านประธานคณะกรรมาธิการก็คงจะรู้แล้วว่าวุฒิสภาในขณะนี้ซึ่งมี ส.ว. อยู่ทั้ง ๒ ระบบ มีดุลยภาพในวุฒิสภา มีขั้นมีตอนในการกลั่นกรองกฎหมาย มีการกลั่นกรองก็อาจจะไปพบกับประเด็นที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญหลาย ๆ ประการของท่าน แล้วก็จะทำให้ร่างแก้ไขพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่นำเสนอตามมาตรา ๑๑ นั้นมีปัญหา ก็จึงพยายามเขียนลัดขั้นตอน แต่อย่างไรก็ตามเมื่อท่านเขียนไว้ในตอนท้ายว่าต้องตามมาตรา ๑๕๐ และมาตรา ๑๕๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ก็มีผลอย่างนี้ครับ เมื่อใช้โดยอนุโลมก็จะไปโดนในส่วนที่ ๘ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในส่วนที่ ๘ เรื่องการควบคุมการตรากฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๕๔ ครับท่านประธาน ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๔ นั้นเป็นการบัญญัติไว้ร่วมกันกับการใช้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ และมาตรา ๑๕๑ ซึ่งท่านใช้อนุโลม ถ้าท่านใช้โดยอนุโลมแล้วก็จะมาตกอยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๔ ซึ่งมาตรา ๑๕๔ นั้นท่านประธาน เมื่อสัปดาห์ที่แล้วเพิ่งดำเนินการใช้สิทธิในมาตรา ๑๕๔ นั้น ทำตามอำนาจหน้าที่ได้ยื่นร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ไปยังศาลรัฐธรรมนูญ ดังนั้นผมศึกษาเรื่องนี้มาโดยเฉพาะ ท่านประธาน ผมดูแล้วว่าหากท่านเขียนในมาตรา ๑๑ โดยใช้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ และมาตรา ๑๕๑ โดยอนุโลมนั้นก็มาตกอยู่ภายใต้บังคับนี้ ดังนั้นผมยังสบายใจครับว่าร่างประกอบรัฐธรรมนูญที่ท่านร่างขึ้นมานั้น ถ้าในส่วนผมเห็นว่ามีข้อความใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือตราขึ้นโดยไม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ผมยังใช้สิทธิตามมาตรา ๑๕๔ โดย ส.ส. ในมาตรา ๑๕๔ (๑) บัญญัติไว้ครับ เพื่อให้ประชาชนได้รับฟังไปด้วย คือบัญญัติว่าก่อนที่นายกรัฐมนตรีจะนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อให้พระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยตามมาตรา ๑๕๐ นั้น หากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภารวมกันมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๑๐ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา ถ้าเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ หรือตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ให้เสนอความเห็นต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา หรือประธานรัฐสภาแล้วแต่กรณี แล้วให้ประธานแห่งสภาที่ได้รับความเห็นดังกล่าว

ส่งความเห็นนั้นไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยและแจ้งให้นายกรัฐมนตรีโดยไม่ชักช้า นี่เป็นความในมาตรา ๑๕๔ ผมก็ยังรู้สึกดีขึ้น แต่ไม่ว่าอย่างไรก็ตามครับ ผมก็ยิ่งรู้สึกดีขึ้นไปอีกนะครับ เมื่อผมได้ดูรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๑ ที่ท่านได้ยื่นเพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ท่านอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๙๑ ซึ่งก็บัญญัติไว้ (๗) เช่นเดียวกันครับท่านประธาน ใน (๗) ของมาตรา ๒๙๑ ในตอนท้าย (๗) บัญญัติว่า เมื่อการลงมติได้เป็นไปตามที่กล่าวแล้ว ให้นำร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย ----------

และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๕๐ และมาตรา ๑๕๑ มาบังคับใช้โดยอนุโลม ซึ่งเหมือนกันเหมือนกับที่ผมเรียนเมื่อสักครู่นี้ ดังนั้นถ้าเมื่อร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับที่ท่านคณะกรรมาธิการให้ความเห็นชอบ แล้วที่รัฐสภาให้ความเห็นชอบครบแล้ว ส่งต่อไปตามกระบวนการนั้น ผมก็ยังจะมีช่องใช้สิทธินี้ ดังนั้นท่านประธานครับ เพื่อไม่ให้รบกวนเวลาของเพื่อนสมาชิกรวมทั้งท่านประธานด้วย ผมคิดว่าในมาตรา ๑๑ นี้ผมคงจะมีประเด็นหลัก ๆ ที่นำเสนอต่อท่านประธานคณะกรรมาธิการแล้ว รวมทั้งผมเล่าให้ฟังถึงเหตุผลที่ผมจึงไม่สามารถที่จะเห็นด้วยกับการที่ท่านร่างมาตรา ๑๑ ขึ้นมา จึงเสนอให้ตัดมาตรา ๑๑ ออกทั้งหมดท่านประธานครับ สุดท้ายครับ มาตรา ๑๑ ขอบคุณมากครับ ท่าน ส.ส. จังหวัดอุดรธานีตกลงว่าเมื่อสักครู่ถ้าผมพูดมาตรา ๒๑ ก็เปลี่ยนเป็น มาตรา ๑๑ นะครับ สุดท้ายท่านประธานครับ เมื่อวานนี้ผมอภิปรายไปรู้สึกท่านประธานได้ฟังด้วย บอกว่าถ้าวุฒิสภาเราเปลี่ยนที่มาของ ส.ว. ให้เป็นเหมือนที่มาของ ส.ส. ก็จะกลายเป็นว่าเหมือนกับ ส.ส. ท่านอาจจะเห็นว่าในวุฒิสภาเราอาจจะมี ส.ว. ในที่ประชุมวุฒิสภา ซึ่ง ส.ว. คนนั้นอาจจะเอารองเท้าขึ้นมาวางบนโต๊ะเหมือนกับ ส.ส. คนหนึ่งที่ทำในสภาผู้แทนราษฎร เดี๋ยวผมจบแล้วครับท่านประธาน ปรากฏว่าประชาชนที่บ้านเขาถาม แล้วใครครับ ผมเลยต้องเรียนท่านประธานว่าก็คือจ่าประสิทธิ์นั่นละครับ ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ ท่านถอนคำพูดท่านอย่าไปแขวะเขานะครับ

นายไพบูลย์ นิติตะวัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : นั่นมันถอนตรงไหนท่านประธาน ไม่ท่านประธาน เดี๋ยวต้องถามเขาก่อนว่าจริงหรือเปล่าที่เขาเอารองเท้าขึ้น

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านอย่าไปพูดนั่นเลย

(จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านประสิทธิ์ครับ

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดสุรินทร์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงทำให้ผมเสียหาย ความจริงแล้วผมนั่งฟังด้วยความตั้งใจ ถึงแม้ว่า

การอภิปรายนอกประเด็นมากผมก็ทนฟัง เพียงแต่ว่าผู้อภิปรายเป็น ส.ว. สรรหา ไม่มีเรื่องที่จะพูดแล้วมาพูดเรื่องผมนี่มันไม่ใช่ ถ้าผมทำเสียหายผมไม่ว่า ผมยอมรับผมลูกผู้ชาย แล้วทีคนอื่นมันทุ่มเก้าอี้ ที่มันลากคอกระทืบตำรวจ ต่อยตำรวจตรงนั้นมันเป็นอย่างไร

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ต้อง ๆ ครับ พอแล้วครับ พอแล้วพอ ไม่เอาครับ ท่านไพบูลย์ท่านอย่านั่นเลย

นายไพบูลย์ นิติตะวัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ไม่ ผมก็จบแล้วนะครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เขาจบแล้วจ่าประสิทธิ์นั่งเถอะครับ นั่งเถอะ ๆ

นายไพบูลย์ นิติตะวัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : จะให้ผมใช้สิทธิพาดพิงหรือเปล่า

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ได้เกี่ยวครับ ไม่ได้เกี่ยวกับท่าน มันเกี่ยว ๒ คนครับ เดี๋ยวจ่าประสิทธิ์เอาให้จบสักที เอาให้จบก่อน

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : และที่สำคัญที่สุดในวันนั้นผมก็อธิบายต่อที่ประชุมแล้วว่าผมยกมาก็ไม่ได้ยกไปว่ากล่าวใครหรือให้ใคร ผมยกมาดูเฉย ๆ ขอบคุณครับ

(ประธานของที่ประชุมได้วินิจฉัยให้ตัดถ้อยคำที่ไม่สุภาพ)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวอย่าเพิ่ง เดี๋ยวเอาท่านไพบูลย์ชี้แจงก่อนครับ เชิญ

นายไพบูลย์ นิติตะวัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : เดี๋ยวผมต้องชี้แจงครับท่านประธาน เมื่อสักครู่ที่ผมพูดมันผิดตรงไหนครับ ท่านประธานขออนุญาตครับ ผมชี้แจงก็แล้วกัน ท่านประธาน เมื่อสักครู่ผมบอกว่าจะมี ส.ว. เอารองเท้าขึ้นมาวางบนโต๊ะในที่ประชุมวุฒิสภา เหมือนมี ส.ส. คนหนึ่งเอารองเท้ามาวางบนโต๊ะในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ผมพูดผิดตรงไหนล่ะ แล้วก็คนนั้นคือจ่าประสิทธิ์ คำถามที่มีปัญหาก็คือว่าจ่าประสิทธิ์เอารองเท้ามาวางบนโต๊ะจริงหรือเปล่า ถ้าใช่มันก็จบครับ ผมไม่ได้เห็นพูดอะไรไม่ได้ว่าใคร

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านไพบูลย์ครับ ท่านกำลังจะจบสวยแล้วนะครับ ท่านอย่าไปเอ่ยชื่อเลย ใครจะวางก็ช่างเขาเถอะครับ ท่านอย่าไปเอ่ยชื่อ ไม่อย่างนั้นผมก็ต้องให้จ่าประสิทธิ์เขาอีก เดี๋ยวทางนี้อย่าเพิ่ง เอาคู่โน้นก่อนครับ เชิญครับ

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดสุรินทร์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา สิ่งที่เขาพูดเมื่อกี้ไม่ได้เป็นความจริง ผมก็ไม่ได้มาวางบนโต๊ะ ผมยกขึ้นมาดูของผม แล้วก็ไม่ได้เกี่ยวกับใครเลยนะครับ เพียงแต่ว่าภาพข่าวมันจับเอาแว็บเดียวเท่านั้น ให้มันจบไปเลยวันนั้น

(ประธานของที่ประชุมได้วินิจฉัยให้ตัดถ้อยคำที่ไม่สุภาพ)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ วันนั้นท่านไม่ได้ยกขึ้นมาบนโต๊ะ แต่มันเห็นภาพอย่างนั้นนะครับ เพราะฉะนั้นหยุดเถอะครับ พอแล้วหยุดนะ ท่านไพบูลย์ครับ ท่านพอแล้วครับ ท่านนั่งลง พอแล้วครับ

นายไพบูลย์ นิติตะวัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : โอเคครับ เรียบร้อยนะครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เรียบร้อยแล้วครับ ขอบคุณมาก

นายไพบูลย์ นิติตะวัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ผมนั่งแล้วนะครับท่านประธานวันนี้ผมไม่ได้พาดพิงอะไรถึงท่านประธาน ขอบคุณครับ

(นายกุลเดช พัวพัฒนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุทัยธานี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ว่าครับ ท่านกุลเดชครับ

นายกุลเดช พัวพัฒนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุทัยธานี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม กุลเดช พัวพัฒนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุทัยธานี พรรคประชาธิปัตย์นะครับ ท่านจะประท้วงใคร ผมขอประท้วงท่านประธานก่อนเลยครับที่อนุญาตให้นายประสิทธิ์ขึ้นมาพูดจาเลอะเทอะแล้วก็ไม่ยอมถอน เป็นการเถียงข้าง ๆ คู ๆ แล้วประกอบกับพาดพิงคนอื่น ผมนั่งทานข้าวอยู่ ไม่เข้าคงไม่ได้ จะมาพูดว่าบีบคอตำรวจ รู้ก็รู้ครับ ดูก็เห็น ดูวิดีโอก็รู้ว่ามันเป็นการผลักออกไปเฉย ๆ เพียงแต่ว่าเอาไปตัดเป็นภาพนิ่งมันก็เหมือนผมค้ำคอตำรวจ อธิบายในสภานี้ก็อธิบายแล้วว่ามาเหยียบตาปลาผม

ทำไมล่ะครับ สมองรับความเข้าใจมันไม่มีเลยหรืออย่างไร หรือเชื้อรามันกินหมดกะบาลเสียนี่

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เอาละครับ ผมเข้าใจว่าท่านชี้แจง

นายกุลเดช พัวพัฒนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุทัยธานี) : ขอบคุณครับท่านประธาน ขอให้ถอนคำพูดด้วยครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ท่านจ่าประสิทธิ์ขอร้องนะครับ เพราะวันนั้นท่านกุลเดชบอกแล้วว่าเหยียบตาปลาเขา ต้องเข้าใจ พอแล้วพอครับพอ

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ไม่ ๆ เขาว่าผม ผมยังไม่ได้พูดอะไรเลยนะครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ ๆ หยุดได้แล้ว

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : จะหยุดอย่างไรท่านประธาน ผมยังไม่ได้พูด ผมไม่ได้ว่าเขา เขาพูด

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ให้คุณยุคลดีกว่า คุณยุคลบ้างพอแล้ว ๆ ท่านกุลเดช ท่านอย่าพาดพิงอีกนะ ผมไม่อนุญาตแล้วนะครับ เชิญครับ

นายกุลเดช พัวพัฒนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุทัยธานี) : ผมจะไม่พยายามพาดพิงเขาหรอกนะครับ เพราะว่ามันเสียเวลา ไร้สาระนะครับ แต่ว่าต้องพูดข้อเท็จจริงครับ ในสภานี้คุณต้องพูดข้อเท็จจริง แล้วก็อย่าเที่ยวฟาดงวงฟาดงา การประชุมมันก็เป็นไปไม่ได้หรอกครับ มันเดินไม่ได้ เสียเวลากับตรงนี้ ท่านก็บอกแล้วประท้วงกัน ๔๐ กว่าชั่วโมง ผมอยากให้เก็บรายละเอียดอีกนิดว่าจ่าประสิทธิ์ประท้วงไปกี่ชั่วโมงคนเดียวนี่นะครับ แล้วกรณีที่พูดว่า ผมว่าพูดไม่ได้ครับ ต้องถอนครับ ในสภานี้จะมาทำที่ ไม่ได้หรอกครับ ผมว่า อีกนะครับ

(ประธานของที่ประชุมได้วินิจฉัยให้ตัดถ้อยคำที่ไม่สุภาพ)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : คืออย่างนี้ครับ ถ้าคนปากกว้างไม่ต้องเอาเท้าไปยัด พอแล้วเลิกพูดเถอะครับ เพราะรองเท้ามันเข้าปากไม่ได้อยู่แล้ว สิ่งที่พูดไม่ได้อย่าไปพูดนะ จ่าประสิทธิ์พอ นั่งเถอะครับ เดี๋ยวให้คุณยุคลอีกทีไม่เอานะครับ ให้ยุคล

นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดจันทบุรี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมได้ยินท่านสมาชิกคนหนึ่งที่ลุกขึ้นประท้วงแล้วพูดทำให้ผมและพี่น้องที่อยู่ทางบ้านไม่สบายใจเลย นอกจากเด็ก ๆ ลูก ๆ หลาน ๆ ที่ฟังแล้วรู้สึกว่าผิดหวังมาก โดยเฉพาะพี่น้องจังหวัดสุรินทร์ บอกว่าขอให้จ่าประสิทธิ์ที่เขาเลือกมา ช่วยถอนคำพูดคำว่า พูดได้อย่างไร วันนี้ผมต้องขอร้องจ่าประสิทธิ์ว่าต้องถอนเพื่อสภาเรา ศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้ไม่ให้ตกต่ำมากกว่านี้ครับท่านประธาน

(ประธานของที่ประชุมได้วินิจฉัยให้ตัดถ้อยคำที่ไม่สุภาพ)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมากครับ ท่านอภิชาติไม่ต้องครับ จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ เดี๋ยว ท่านอภิชาติอีกคนครับ เดี๋ยวชาวเพชรบุรีจะว่าผมว่าไม่ให้พูด เชิญครับ

นายอภิชาติ สุภาแพ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม อภิชาติ สุภาแพ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดเพชรบุรี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เรื่องแบบนี้ไม่เคยเกิดขึ้นเลยกับคำพูดแบบนี้ ในสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ถึงแม้จะมีบทเฮี้ยวอะไรกันบ้าง ทะเลาะกันบ้าง แต่ท่านปล่อยให้ จ่าสิบตำรวจประสิทธิ์พูดจาถึงขนาดนี้หรือครับ

แบบจ่าสิบตำรวจประสิทธิ์หรือครับ จริง ๆ แล้ว จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ นามสกุล ไชยศรีษะ
ต้องถอนครับ

(ประธานของที่ประชุมได้วินิจฉัยให้ตัดถ้อยคำที่ไม่สุภาพ)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : นั่งลงครับ นั่งลงได้แล้ว ๆ ผมจะวินิจฉัยนะครับ จ่าสิบตำรวจประสิทธิ์ครับ ด้วยความเคารพนะครับ เดี๋ยวชาวสุรินทร์เขาจะว่าผมอีก ท่านกรุณาถอนคำพูดด้วยครับ ถอนเถอะนะครับ

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดสุรินทร์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ประเด็นเมื่อสักครู่นี้เป็นประเด็นที่ผู้อภิปรายฝั่งโน้นพาดพิงถึงผม เอ่ยชื่อผม เสร็จแล้วผมก็ลุกขึ้นชี้แจงเขาก็ยังพูดอยู่เหมือนเดิม ผมก็เลยยกตัวอย่างว่าถ้าอย่างนี้ผมเอาอย่างนี้ยัดอย่างนี้ ไม่เกี่ยวกับทางโน้น แต่ประเด็นทางโน้นลุกขึ้นมาประท้วง ถ้าประท้วงเป็นเรื่องที่ไม่เสียหายไม่มีปัญหา แต่ประท้วงลุกขึ้นมากล่าวหาว่าผมไอ้ขี้กลากขึ้นหัว อันที่ ๒ ถ้าท่านแน่จริงท่านมายัดเถอะครับ ผมตายครั้งเดียวเท่านั้นละครับ ผมกลัว ผมไม่กล้ากับท่านหรอก จริง ๆ ผมไม่ใช่นักเลง จริง ๆ นะ ผมไม่ใช่นักเลง ถ้าท่านยิงหัวผม

(ประธานของที่ประชุมได้วินิจฉัยให้ตัดถ้อยคำที่ไม่สุภาพ)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : พอแล้วครับ

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ถ้าท่านยิงผม ๆ ก็ตายเท่านั้นเอง ตายครั้งเดียวด้วย

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : พอแล้วท่านประสิทธิ์ครับ

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : แต่ใจให้ถึงหน่อยนะครับ ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านพายัพมีอะไรครับ

นายพายัพ ปั้นเกต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายพายัพ ปั้นเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมจำเป็นต้องประท้วงท่านก็แล้วกันนะครับ เพราะว่าท่านถูกประท้วงมาเยอะ ก็ให้ผมประท้วงท่านต่อก็แล้วกัน เพราะว่าประท้วงเพื่อนสมาชิกอื่นก็จะมีเรื่องมีราวไปกันใหญ่ ท่านประธานครับ เพียงแต่ว่าถ้าเรายึดมั่นในข้อบังคับการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ทั้งท่านประธานและเพื่อนสมาชิกไม่ก้าวล่วงในเรื่องของข้อบังคับจนเกินไป ผมใช้คำว่า เกินไป จนบางครั้งเกินเลย นำไปสู่ความบาดหมางซึ่งกันและกัน มันเป็นเรื่องไม่สมควร ผมไม่อยากให้เหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้น เพราะว่าท่านสมาชิกฝ่ายรัฐสภาเองนั้นท่านก็พยายามพูดถึงเรื่องพฤติกรรมของสมาชิกรัฐสภา ซึ่งพฤติกรรมของเพื่อนสมาชิกรัฐสภาก็มีหลายคน มันก็มีหลายอากัปกิริยาที่แสดงในรัฐสภาแห่งนี้ แล้วแต่ว่าท่านเลือกที่จะเลือกเอาพฤติกรรมของเพื่อนสมาชิกบางท่านเข้ามา มันก็ต้องเป็นเรื่องของการท้วงติง และผลที่สุดก็กลายเป็นเรื่องของการท้าทาย มันอาจจะสะใจในการประชุม มันอาจจะสะใจในการที่จะแสดงความคิดเห็นหรือทำให้มีเรื่องมีราวขึ้นด้วยเจตนาใดก็ตาม แต่ผลสุดท้าย ท่านประธานที่เคารพครับ ไม่มีผลดีต่อรัฐสภาแห่งนี้ ไม่มีผลดีต่อสภาแห่งนี้เลย วันข้างหน้าจะตอบปัญหากับเยาวชนรุ่นหลัง ๆ ค่อนข้างยาก ผมกราบเรียนท่านให้ท่านได้พิจารณาเรื่องนี้ ด้วยความเคารพจริง ๆ ไม่มีเจตนาอื่นครับ ขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมก็ขอความสงบในสภานะครับ ขอเถอะครับ ไม่เคยขอร้องให้สงบอย่างนี้ พอแล้วครับ ผมเดินหน้าต่อดีกว่าจ่าสิบตำรวจประสิทธิ์ขอเถอะครับ ไม่ต้องแล้วนะครับ ผมจะกลับไปที่ท่านวันชัยครับ ค้างกันอยู่ท่านวันชัยอภิปรายต่อครับ เชิญท่าน พอแล้วครับ ท่านอภิชาติครับ ไม่เอาแล้วครับ

เชิญท่านวันชัยครับ ช่วยผมทีเถอะ ท่านก็จะเอาอะไรไปยิงเขาอีก ไม่ครับ คือเขาพูดถึงอีกฝ่ายหนึ่งนะครับ ไม่ได้พูดถึงเราเลยนะครับ ไม่ใช่ครับ ท่านอภิชาติขอเถอะครับ พอเถอะเดี๋ยวเอาท่านฉลองครับ

นายฉลอง เรี่ยวแรง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นนทบุรี) : ผม ฉลอง เรี่ยวแรง พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เอาเป็นว่าขอทั้งคู่นะครับ พอกันนะครับ จ่าประสิทธิ์ก็ควรถอน กับท่านผู้ที่เมื่อสักครู่ที่จะเอาลูกปืนไปยัดหัวเขาก็ควรถอนนะครับ ไม่มีใครดีกว่าใครแล้วครับ แล้วก็ไม่ควรจะมีภาพเหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้น แล้วข้อตกลงที่ตกลงกันเมื่อวานนี้ ตามที่บอกว่าวันนี้จะไหลลื่น ผมก็เห็นไหลลื่นมานี่ ๕-๖ ชั่วโมงแล้ว มาตราเดียวนะครับ คุณประเสริฐ เพื่อน ๆ ผม หลายคน คุณโกวิทย์ ธารณา นั่งอยู่นี่ทุกคน บอกว่าจะไหลลื่นวันนี้จะให้จบ ก็ฟังมาแล้ว เอาท่านเอาให้เต็มที่ พูดให้เต็มที่ไม่มีท้วงติงกัน แล้วก็มามีการพาดพิงกันอย่างนี้ก็พอกันละครับ ถ้าอย่างนั้น ถ้าถอนจะให้จ่าประสิทธิ์ถอนก็ต้องถอนทั้งคู่ รองเท้าก็ถอนไป ลูกปืนเคาะหัวก็ถอนด้วยกันทั้งคู่ครับ แค่นี้ครับขอบคุณมากครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้แล้วกันครับ คือถ้าไม่ถอนก็ไม่ถอนทั้งคู่ ถ้าถอนก็ถอนทั้งคู่นะครับ ท่านอภิชาตินะครับ ด้วยความเคารพจริง ๆ ท่านอภิชาติ เชิญครับ

นายอภิชาติ สุภาแพ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : ต้องทำความเข้าใจก่อนนะครับ ผม อภิชาต สุภาแพ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดเพชรบุรี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมไม่ได้บอกว่าผมจะเอา

นะครับ ผมบอกว่าเห็นประธานบอกว่า ผมเลยบอกว่า

ไม่ได้หมายความว่าผมจะเอา แต่ถ้าว่า

เข้าใจผิดคิดว่าผมพูด ผมเรียนตามตรงครับว่า ถ้าอะไรไม่เกินไปไม่เป็นการข่มขู่หรือออกรายมากเกินไป ผมจะไม่ค่อยประท้วง และผมไม่ค่อยจะพูด แต่ถ้าอะไรที่มันปล่อยมากเกินไปถึงขนาดจะเอา ผมจะไปรอข้างนอกครับ

(ประธานของที่ประชุมได้วินิจฉัยให้ตัดถ้อยคำที่ไม่สุภาพ)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เอาละครับ ขอนะครับ ไม่ต้องแล้วนะครับ

นายอภิชาติ สุภาแพ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : ท่านต้องสังเกตสิครับว่าผมนี้ปกติแล้ว ไม่ค่อยจะเท่าไรนัก แต่ถ้าแรง แรงสุดซอยครับ ท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมากครับ เย็นได้แล้วนะครับ เย็นนะโยมเย็นนะครับ ผมว่าท่านวันชัย ไม่เอาครับ ท่านจ่าประสิทธิ์ไม่ต้องครับ ไม่ต้องแล้ว ท่านวันชัยขอเถอะ ของเล็กน้อย โธ่ หยุดเถอะครับ ผมขอร้องครับท่านวันชัย ท่านไม่ต้องครับ ไม่ต้อง ถ้าจะถอนก็ต้องถอนทั้งคู่ครับ ท่านวันชัยเชิญครับ เชิญท่านอภิปรายครับ เชิญนะครับท่านวันชัยครับ หมอชาวบ้านทุกคนอยากจะฟังจากท่านนะครับ เชิญครับ ท่านไม่ต้องแล้วครับ คุณรังสิมาไม่ต้องแล้ว พอแล้วครับ ถูกต้องอย่างไรผมไม่ให้ประท้วงเพราะว่ามันไม่ได้เกี่ยวเลย คือผมให้ ๒ คนนี้ก็ให้เขา

นายวันชัย สอนศิริ (ภาคเอกชน) : ท่านประธานครับ ผมสละสิทธิไม่พูดแล้วให้ประท้วงกันดีกว่าครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : นี่ชาวบ้านเขาอยากจะฟังท่านคุณหมอวันชัย เอาถ้าอย่างนั้นท่านสละสิทธินะครับ ท่านรังสิมาประท้วงอะไรครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกวุฒิสภา (สมุทรสงคราม) : เรียนท่านประธานรัฐสภา ดิฉัน นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดสมุทรสงคราม ดิฉันประท้วงท่านประธาน ข้อ ๕ นะคะ เพราะว่าถ้าสมาชิกพูดแบบนี้ ท่านประธานยังไม่ให้เขาถอนนี่ต่อไปทุกคนก็พูดแบบนี้หมดแล้วอีกอย่างโดยเฉพาะ ส.ว. ไม่ค่อยมีปากเลย เวลาว่าแล้วนี่เขาก็ไม่มีปากที่จะมาโต้เถียง ส.ส. หรอก แต่ทีนี้ถ้า ส.ส. ไม่ช่วยเขา ใครจะช่วย ท่านเป็น ส.ว. ท่านยังไม่ช่วยลูกน้องของท่านเลย ท่านเป็นประธานวุฒิสภานะคะ แล้วให้คนอื่น อย่างนี้ใช้ได้หรือ ท่านต้องให้เขาถอน ดิฉันก็บอกผู้ใหญ่ของพรรคเพื่อไทยนะคะว่าอย่าให้จ่าประสิทธิ์ลุกขึ้นประท้วงตลอดเวลา วันนี้ที่มันไม่ลื่นไหลนี้มันต้องโทษจ่าประสิทธิ์ ----------

(ประธานของที่ประชุมได้วินิจฉัยให้ตัดถ้อยคำที่ไม่สุภาพ)

เพราะประท้วงตลอดเวลาเลย ท่านผู้ใหญ่ก็บอกว่าวิปบอกว่าไม่ได้ อ้างว่าไม่ได้คราวหน้าก็อย่าส่งลงสิคะ เพราะมันคุมไม่ได้ แล้วมันก็เป็นแบบนี้ ท่านประธานไม่ช่วยลูกน้องวุฒิสมาชิกเลย ปล่อยให้ ส.ส. ไปหมิ่นวุฒิสมาชิกไม่ได้ ดิฉันเป็นผู้หญิงดิฉันยังปกป้องเลย ท่านเป็นลูกผู้ชายไม่ปกป้องลูกน้องตัวเองเลย ไม่ใช่ ต้องถอนค่ะ ดิฉันไม่เห็นด้วยเลยที่เป็นแบบนี้

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เอาละ ๆ อย่างนี้ท่านรังสิมาครับ เดี๋ยวจะหาว่าผมไม่ปกป้องลูกน้อง ผมกับท่านไพบูลย์นี่เห็นไหม ผมไม่ได้บอกเขาเลยนะ ไม่ได้ทักท้วงเลยนะว่าท่านไพบูลย์ไม่ต้องไปถอน ผมบอกจ่าประสิทธิ์ไม่ต้องหรอกครับ ขอร้องกัน ก็แค่นี้ เชิญท่านนั่งเถอะครับ คืออย่างนี้ครับ ท่านรังสิมาครับ ถ้าผมให้ถอน ทุกคนถอนหมด สรุปทุกคนถอนไหมนะครับ ถ้าทุกคนถอน ต้องถอนหมด ผมก็จะบอกให้ถอน ท่านไพบูลย์ถอน ท่านจ่าประสิทธิ์ถอน ท่านอภิชาติถอน มันก็หมดเรื่องกัน ของอย่างนี้ ลูกผู้ชาย ลูกผู้หญิง เรื่องอย่างนี้มันเรื่องเล็กน้อยมากนะครับ เอา ๆ เปิด ๆ ครับ ผมก็อยากฟังเสียงท่านเหมือนกัน เชิญครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรสงคราม) : ดิฉัน นางสาวรังสิมา รอดรัศมี นะคะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดสมุทรสงคราม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันเจอหน้าท่านประธานดิฉันของขึ้นทุกทีเลยนะคะ ท่านบอกว่าให้ดิฉันใจเย็น ๆ แต่ถ้าท่านมีพฤติกรรมแบบนี้ดิฉันใจเย็นไม่ได้หรอกค่ะ ดิฉันเป็น ส.ส. แต่ดิฉันห่วง ส.ว. เพราะเขาไม่มีโอกาสที่จะได้สู้เลย เพราะปาก ส.ส. แต่ละคนท่านก็ดูสิ เห็นไหม แล้วจะ ท่านยังไม่ยอมให้ถอน มันไม่ถูกเลย ศักดิ์ศรีแล้วท่านอย่ามาพูด ผู้หญิง ผู้ชายเท่าเทียมกันหมด จะมาอ้างความเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายไม่ได้ ดิฉันคิดว่าอยู่ตรงนี้ต้องเท่ากัน ศักดิ์ศรีก็มีค่ะ ท่านต้องให้ถอน ไม่อย่างนั้นดิฉันไม่ยอม

(ประธานของที่ประชุมได้วินิจฉัยให้ตัดถ้อยคำที่ไม่สุภาพ)

(นายโสภณ ศรีมาเหล็ก สมาชิกวุฒิจังหวัดน่าน ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงนะครับ เดี๋ยวเอาคนโน้นก่อน จะประท้วงหรือ เดี๋ยวมีผู้ประท้วงก่อน ผมมองไม่เห็น ชื่ออะไรครับ เชิญครับท่านกำนันโสภณ เชิญครับ

นายโสภณ ศรีมาเหล็ก สมาชิกวุฒิสภา (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม กำนันโสภณ ศรีมาเหล็ก สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ในฐานะสมาชิก

รัฐสภา ผมประท้วงท่านประธานในข้อ ๕ ในการควบคุมการประชุมให้เป็นไปโดยความสงบเรียบร้อย ในที่ประชุมก็อย่าไปโทษใครเลยครับ เพราะประธานไม่ควบคุมการประชุม เพราะว่าทางฝ่ายวุฒิสภาผู้ที่พูดอภิปรายไปมาแขวะทางจ่าประสิทธิ์ก่อน ผมก็นั่งฟังอยู่ตลอด ก็มาด้วยดี ลงด้วยดี แล้วจู่ ๆ มาแขวะกันแบบนี้ แล้วจู่ ๆ มีคนวิ่งไปประท้วงท่านประธานต่อหน้าบัลลังก์ ท่านก็จะให้พูดอยู่ เพราะฉะนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องนะครับ ผมเป็นกำนันมา ควบคุมคนมา ปกครองคนมา ๔,๐๐๐-๕,๐๐๐ คน วุฒิภาวะเขายังสู้พวกที่เป็นสมาชิกรัฐสภาไม่ได้ยังมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย แต่ว่าการประชุมรัฐสภาของเรามีความวุ่นวายเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นอยากจะให้เป็นแบบอย่างที่ดีกับพี่น้องประชาชนทั้งประเทศของเรา ทั้งเยาวชนในประเทศของเรา ดังนั้นขอให้การประชุมเป็นไปด้วยความสงบเรียบร้อยครับ ขอเชิญท่านประธานดำเนินการประชุมต่อเลยครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ที่ได้เตือนสติผม ที่ได้สอนผมนะครับ ผมก็อยากให้เหตุการณ์มันเรียบร้อยนะครับ เพราะฉะนั้นอะไรที่มันไม่เหลือบ่ากว่าแรงก็อภัยซึ่งกันและกันนะครับ ไม่อย่างนั้นผมต้องเชิญทุกคน ทุกคนต้องถอน ถอน ถอน ถอนหมด เอาเถอะครับ ขอเอาอย่างนี้ เอาอย่างนี้เอาท่านไพบูลย์ท่านรังสิมาไม่เกี่ยวเลยครับ ท่านจริง ๆ ไม่เกี่ยวเลย เขาไม่ได้ว่าอะไรคุณเลยนะครับ ไม่ต้องเชิญท่านไพบูลย์ครับ เชิญครับ

นายไพบูลย์ นิติตะวัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ท่านประธานครับขออนุญาตครับท่านรังสิมา ก่อนอื่นผมก็ต้องขอขอบคุณท่านรังสิมานะครับ ที่ท่านเมื่อสักครู่นี้เป็นห่วง แล้วก็บอกว่าผมในฐานะ ส.ว. ก็จะไม่มีปากไม่มีเสียง คนเอามาพูดเมื่อสักครู่นี้ท่านผมเพิ่งทราบนะว่าคนเมื่อสักครู่นี้ ไม่อยากจะบอกชื่อนะครับ ที่มาบอกว่าหมายถึงข้างนี้ใช่ไหมครับ หมายถึง ส.ว. ใช่ไหมครับ อันนี้ผมอยากจะรู้ประเด็นนี้ก่อน ข้อที่ ๑

(ประธานของที่ประชุมได้วินิจฉัยให้ตัดถ้อยคำที่ไม่สุภาพ)

แล้วข้อที่ ๒ ที่ท่านรังสิมาพูดเมื่อสักครู่ว่าผมเป็นลูกน้องของท่านประธานนั้น ผมก็อยากจะทำความเข้าใจนิดหนึ่งว่าในส่วนผมเป็นสมาชิกวุฒิสภา ท่านเป็นประธานวุฒิสภา ท่านเป็นประธานในที่ประชุมที่ผมร่วมประชุมอยู่ด้วย แล้วก็ในประการที่ ๒ การเป็นประธานวุฒิสภาในความเห็นผมนั้นเป็นหัวหน้าจริง ๆ ก็คือหัวหน้าของเลขาธิการวุฒิสภา แต่ไม่ใช่หัวหน้าสมาชิกวุฒิสภา ก็ขอทำความเข้าใจตรงนี้ ดังนั้นเมื่อสักครู่นี้ที่บอกว่าท่านรังสิมาเป็นห่วง ผมก็ขอถามท่านจ่าสิบตำรวจประสิทธิ์นะครับ ท่านกล่าวคำว่า

พูดมาให้ชัดครับ

(ประธานของที่ประชุมได้วินิจฉัยให้ตัดถ้อยคำที่ไม่สุภาพ)

(นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอประท้วงท่านประธานตามข้อ ๕ การบังคับควบคุมการประชุมจริง ๆ เรื่องราวมันควรจะจบได้แล้ว เพราะเราถกเถียงกันประเด็นนี้นานเกินไป ในขณะที่เรายังมีวาระในการประชุมเรื่องรัฐธรรมนูญที่มีความสำคัญ ท่านประธานครับ ท่านประธานไม่ต้องถามหรอกว่าใครจะถอนหรือไม่ ใครพูดว่าอะไร ท่านประธานใช้ข้อบังคับ ข้อ ๔๖ ถ้าท่านประธานสั่งให้ถอนแล้วไม่ถอน หรือใครประสงค์จะถอนหรือไม่ก็ตามนี้ ท่านประธานสามารถบังคับให้ถอนออกจากบันทึกการประชุมได้ทันที แล้วก็ไม่ต้องทำโทษ ไม่ต้องอะไรกันหรอกครับ เดินการประชุมต่อเถอะครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เพราะฉะนั้นคำที่ไม่สุภาพทั้งหลายเอาออกจากการบันทึกประชุม ชวเลขไม่ต้องไปจดหรอกครับ ไม่ว่าจะเรื่องของรองเท้ายัดปาก ไม่ว่าจะเรื่องของกระสุนอะไร ท่านเอาบันทึกนี้ออกหมดเลยนะครับ เชิญท่านดอกเตอร์ประกอบครับ ทางท่านวันชัยท่านไม่เอาแล้วครับ ไม่ต้องหรอกครับ นั่งลงครับ ดอกเตอร์ประกอบเชิญครับ ดอกเตอร์ประกอบขอความกรุณาเถอะ ไม่ต้องหรอกครับ เพราะว่าไม่ได้เกี่ยวนะครับ

นายประกอบ จิรกิติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านรังสิมา

ยังประท้วงอยู่นะครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ละครับ เชิญครับ เชิญดอกเตอร์ประกอบ เชื่อเถอะครับ ทุกอย่างจบหมดแล้ว ให้ถอนให้หมดครับ เชิญครับ

นายประกอบ จิรกิติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผมเข้าใจว่าท่าน ส.ว. วันชัยยังอภิปรายค้างอยู่นะครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านไม่ใช้สิทธิแล้วครับ เชิญท่านดอกเตอร์ประกอบครับ

นายประกอบ จิรกิติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ถ้าอย่างนั้นขอความกรุณาท่าน ส.ว. วันชัยกรุณายืนยันได้ไหมว่าท่านอภิปรายเสร็จแล้วหรือไม่ใช้สิทธิครับ

นายวันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ การแก้ไขรัฐธรรมนูญ คือเดิมตั้งใจจะสละสิทธิเพราะเห็นยังทะเลาะกันอยู่ แต่ถ้าสงบแล้วจะเริ่มสักนิดหนึ่ง

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ได้เลยครับ

นายวันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : คือผมเห็นว่าการทะเลาะกันก็ดีเหมือนกันครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผม วันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ การแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นในหลักการแล้วแก้แล้วต้องดีขึ้น เหมือนเราเห็นว่าผลไม้นี้หรือต้นไม้นี้มันเป็นพิษ เพราะฉะนั้นเราจะโค่นต้นไม้นี้หรือเราจะตัดกิ่งก้านสาขาของต้นไม้นี้ นั่นแปลว่าต้องโค่นพิษมันให้ได้ และต้องโค่นพิษมันให้หมด แปลว่าเราต้องเอาพิษนั้นออกจากผลไม้ แต่ท่านประธานที่เคารพครับ จะเห็นได้ว่าการแก้ที่มาของ ส.ว. ตามที่คณะกรรมาธิการเสนอมานั้นเป็นการถอยหลังเข้าคลองนะครับ ลงคลองลงคูไปเลย และที่สำคัญที่สุดท่านประธานครับ ยังเป็นการเอายาพิษใส่ไว้ในมาตรา ๕ และมาตรา ๗ อย่างสาหัสสากรรจ์ครับท่านประธาน ความจริงแล้วมาตรา ๕ และมาตรา ๗ นั้นเป็นเรื่องสำคัญมากครับท่านประธานที่ควรจะต้องเปิดการอภิปรายให้กับท่านสมาชิกนั้นอภิปรายอย่างกว้างขวาง ----------

ผมเชื่อเหลือเกินว่าท่านสมาชิกนั้นถ้าได้มีโอกาสอภิปรายในมาตรา ๕ และมาตรา ๗ แล้ว ประเด็นอื่น ๆ ในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๓ นั้นแทบจะไม่มีประเด็นอะไรมากเท่าไรนัก แต่เนื่องจากว่ามันอัดอั้นตันใจมาจากมาตรา ๕ มาตรา ๗ มันเลยทะลักมามาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมถือว่าเป็นการผิดพลาดที่ท่านประธานและที่ประชุมนั้นไม่กรุณาให้อธิบายเรื่องยาพิษในมาตรา ๕ และมาตรา ๗ ถ้าผมจะย้อนรอยถอยกลับก็เกรงว่าท่านประธานจะตำหนิ แล้วก็เกรงว่าที่ประชุมจะตำหนิว่าแปรญัตติไว้ในมาตรา ๑๑ แล้วไม่รู้จักกาลเทศะ เป็นสมาชิกวุฒิสภาแล้วไม่มีวุฒิภาวะ ก็อาจจะถูกตำหนิว่าเลอะเทอะ ไม่รู้จักว่าแค่ไหน เพียงไร เพราะฉะนั้นจึงต้องระมัดระวังในการอภิปรายให้เป็นไปตามขั้นตามตอนและตามตัวบทกฎหมายและกติกาที่กำหนด ผมจึงกราบเรียนท่านประธานว่าในมาตรา ๕ มาตรา ๗ เป็นเรื่องที่ผมเหมือนถูกที่พูดไปทีหนึ่งแล้วครับท่านประธาน ยังเจ็บซ้ำน้ำใจอยู่ ณ วันนี้ก็คือ ถ้าเปรียบเสมือนผู้หญิง ผมก็ถูกข่มขืนกระทำชำเราท่านประธานมองหน้าผมนะครับ เหมือนถูกข่มขืนกระทำชำเรานั้นยังพอว่า ท่านประธานครับมัดมือมัดเท้าและปิดปากผมโทรมหญิงเสียด้วย เป็นการสำเร็จไปเรียบร้อยแล้ว ซึ่งผมขออนุญาตว่าไม่ย้อนรอยถอยกลับในการพูดในมาตรานั้น ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งหนึ่งซึ่งผมเห็นว่ามียาพิษอยู่ในมาตรา ๕ และมาตรา ๗ แล้ว แต่อีกมาตราหนึ่งผมอยากให้ประธานและพี่น้องประชาชนนั้นพึงทราบไว้ด้วย คือในมาตรา ๑๒ ผมเห็นว่ากรรมาธิการเขียนมาตราไว้ในมาตรานี้ด้วยทัศนคติที่อันตรายมาก เป็นการเขียนกฎหมายในลักษณะที่ดูถูก ดูหมิ่น ดูแคลน มีอคติ เหยียดหยามอย่างรุนแรง ซึ่งยังไม่ถึงคราวที่จะอภิปรายซึ่งประเด็นนี้ผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานในฐานะประธานวุฒิสภา ซึ่งผมสังกัดอยู่ในสภานั้น ผมอยากอภิปรายในมาตรา ๑๒ นั้นมาก และถึงโอกาสแล้วขอให้ประธานช่วยอนุญาตแล้วผมจะจัดเต็มในมาตรานี้ ท่านประธานที่เคารพครับ อยากจะกราบเรียนเพิ่มเติมว่าการเขียนไว้ในมาตรา ๑๑ นั้นความจริงแล้วผมแปรญัตติไว้เพียงน้อยนิดเท่านั้นเอง ความจริงผมแปรญัตติไว้ในประเด็นเกี่ยวกับเรื่องการเลือกตั้งที่มาจากสาขาอาชีพ แม้ว่ามันจะตกไปแล้วก็ตาม แต่อยากจะกราบเรียนว่าถ้าเราแปรญัตติไว้ในมาตรานั้นแล้วผมจะไปพูดถึงมาตราอื่นก็ดูจะเกินไป เพราะฉะนั้นเพียงแต่กราบเรียนต่อที่ประชุมและท่านประธานว่าความจริงแล้วในรัฐธรรมนูญที่ขอแก้ไขเรื่องที่มาของ ส.ว. นี้ พรรคพวกเพื่อนฝูงของผมที่มาจากการเลือกตั้งเขาขอกันเพียงแค่คืบเดียวท่านประธาน เขาขอคืบเดียวครับ แม้แต่

ท่านประธานเองก็ขอคืบเดียว คือให้ได้ลงเลือกตั้งกันต่อไป ซึ่งผมก็เห็นด้วยกับพรรคพวก แต่ปรากฏว่ากรรมาธิการให้ทั้งเข่าและศอกมาด้วยครับ เอาผลไม้พิษที่ผมกราบเรียน เมื่อสักครู่นี้คือยาพิษในมาตรา ๕ มาทำลายพวกผมอย่างชัดเจนเลยครับท่านประธาน ขอคืบให้แค่คืบนี่พอว่า ให้ทั้งเข่า ทั้งศอก ตอกแล้วหวังจะเอาอำนาจไว้เอง เพราะฉะนั้น ในมาตรา ๑๑ ที่ผมขอแปรญัตติไว้นั้น ไม่มีประเด็นอะไรมากที่ผมจะพูด แต่กราบเรียนท่านประธานว่าในมาตรา ๑๒ นั้น เป็นประเด็นอันสำคัญที่ผมจะกราบเรียนและจะพูด และจะชี้แจงให้พี่น้องประชาชนได้ทราบโดยละเอียดอีกครั้งหนึ่ง สำหรับเรื่องนี้ ผมขอเพียงแค่นี้ก่อนครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ลำดับต่อไป ดอกเตอร์ประกอบ จิรกิติ แล้วก็ ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช แล้วก็ต่อด้วย ส.ว. อีก ๒ ท่าน นะครับ ก็คือ พลเอก สมเจตต์ บุญถนอม แล้วก็ พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา เชิญครับ

นายประกอบ จิรกิติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายประกอบ จิรกิติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาสผมในการชี้แจงคำแปรญัตติของกระผมในมาตรา ๑๑ นี้ ในมาตรา ๑๑ นี้ได้มีการบัญญัติไว้ในวรรคแรกว่า ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งดำเนินการเสนอพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาต่อรัฐสภาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รัฐธรรมนูญนี้มีผลใช้บังคับ ผมได้แปรญัตติขอเพิ่มเติมเวลาจาก ๓๐ วัน เป็น ๖๐ วัน ท่านประธานครับ เราจะเห็นได้ว่าหากเมื่อรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้ที่พวกเรากำลังพิจารณาอยู่นั้นมีผลใช้บังคับแล้ว ระยะเวลา ๓๐ วัน ในการที่จะให้คณะกรรมการการเลือกตั้งได้ดำเนินการเสนอพระราชบัญญัติเข้ามาเพื่อให้สภาพิจารณาเป็นกฎหมายต่อไปนั้นเป็นเวลาที่ค่อนข้างสั้น เพราะเราจะเห็นได้ว่าแม้กระทั่งกฎหมายที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ว่าให้ดำเนินการร่างแล้วก็เสนอต่อรัฐสภาให้แล้วเสร็จ ก็ยังมีอีกหลายฉบับที่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ อาทิเช่น กฎหมายว่าด้วยการเงินการคลังของรัฐเพื่อกำหนดวินัยการเงินการคลังของรัฐตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖๗ วรรคสามของรัฐธรรมนูญ หรือแม้กระทั่งกฎหมายที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญในมาตรา ๓๐๓ ก็ยังมีอีกหลายฉบับที่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ดังนั้นผมจึงขออนุญาตแปรญัตติเพิ่มระยะเวลา เพื่อให้คณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีเวลาพิจารณาในการเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาที่จะเสนอต่อรัฐสภาจาก ๓๐ วัน เป็น ๖๐ วัน เพื่อให้มีเวลาเพียงพอ

ท่านประธาน สำหรับในวรรคสองซึ่งได้บัญญัติไว้ว่า ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับให้รัฐสภาดำเนินการพิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเสนอตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จ ในวรรคสองนั้น ผมได้ขออนุญาตแปรญัตติเพิ่มเติมเงื่อนระยะเวลาจากหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่รัฐธรรมนูญใช้บังคับ ที่บังคับให้รัฐสภาดำเนินการพิจารณาให้แล้วเสร็จ ผมขอแปรญัตติ

เพิ่มเติมถ้อยคำจาก ๑๒๐ วัน เป็น ๑๘๐ วัน เพื่อที่จะให้มีเวลาในการพิจารณาและดำเนินการได้มากขึ้น นอกจากนั้นในบรรทัดที่ ๒ ของวรรคสองนี้กระผมได้แปรญัตติตัดถ้อยคำและให้ความเห็นชอบออก ดังนั้นจากการแปรญัตติของกระผมจะอ่านได้ว่า ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้รัฐสภาดำเนินการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเสนอตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จ ดังนั้นผมเข้าใจว่านอกจากเงื่อนระยะเวลา ๑๒๐ วัน เป็น ๑๘๐ วันแล้ว ทางรัฐสภาเองยังมีอำนาจในการพิจารณา โดยอาจจะยังพิจารณาแล้วเสร็จในภายหลังได้ เพราะเราได้ตัดคำขอแปรญัตติถ้อยคำที่ว่า ให้ความเห็นชอบ ออก ดังนั้นเมื่อรัฐสภาดำเนินการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งได้เสนอมาตามวรรคหนึ่งภายใน ๖๐ วันแล้ว โดยมีการพิจารณาภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่ที่รัฐธรรมนูญนี้มีผลใช้บังคับก็จะเป็นการดำเนินการให้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ----------

ดังนั้นผมจึงขออนุญาตกราบเรียนผ่านท่านประธานไปยังท่านประธานคณะกรรมาธิการและคณะกรรมาธิการเสียงข้างมากเพื่อโปรดพิจารณาทบทวนเงื่อนเวลาที่กำหนดไว้จาก ๓๐ วัน และ ๑๒๐ วัน เป็น ๖๐ วัน และ ๑๘๐ วัน ตามที่ผมได้แปรญัตติไว้ ขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านร้อยโท ปรีชาพล ครับ

ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดขอนแก่น ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กราบขอบพระคุณท่านประธานครับที่ให้สิทธิในการอภิปรายแก่กระผม ซึ่งในการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ในวาระที่สองนี้เป็นครั้งแรกที่ผมใช้สิทธิในการอภิปรายเพื่อแสดงความคิดเห็นในส่วนที่กระผมได้สงวนคำแปรญัตติไว้ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเองหลายวันที่ผ่านมารู้สึกเจ็บปวดพอสมควร มีการพูดจากันหลากหลาย แสดงความคิดเห็น ซึ่งหลายความเห็นนั้นก็มีการพาดพิงมาถึงแนวความคิดและชุดความคิดของพวกกระผม ในการที่จะแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญว่าด้วยที่มาของ ส.ว. ฉบับนี้ ไม่ว่าจะเป็นการกล่าวหาว่าต้องการที่จะแก้เพื่อที่ให้เป็นสภาผัวเมีย ไม่ว่าจะเป็นการกล่าวหาว่าเป็นการแก้เพื่อผลประโยชน์ในทางใดทางหนึ่งก็ตาม ซึ่งกราบเรียนท่านประธานครับว่าจุดประสงค์ของการแก้ไขนั้น แน่นอนครับ พวกกระผมมีความคิดอยู่อย่างเดียวเท่านั้นก็คือในเรื่องของการยึดโยงกับประชาชน นั่นก็คือการแก้ให้สมาชิกวุฒิสภานั้นมาจากการเลือกตั้งเพื่อให้พี่น้องประชาชนได้มีสิทธิมีเสียงในการเลือก ส.ว. ซึ่งเป็นตัวแทนของเขา ท่านประธานครับหากร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้ประกาศลงในราชกิจจานุเบกษาไปแล้ว มีผลบังคับใช้แล้ว ผมกราบเรียนท่านประธานครับว่าหลายท่านที่มีโอกาสได้อภิปราย พวกเราเองก็จะทราบว่าใครนั้นได้ประโยชน์จากการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ทราบมาว่าบางท่านเองมีแนวความคิดที่จะไปลงสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งคำอภิปรายของหลาย ๆ ท่านนั้นจะขัดหรือแย้งต่อในทางปฏิบัติ พวกเรานั้นก็จะคอยดูและให้พี่น้องประชาชนเป็นผู้ตัดสินครับ ท่านประธานครับ เพื่อให้เป็นการประหยัดเวลาของสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ กระผมได้สงวนคำแปรญัตติไว้ในมาตรา ๑๑ โดยขอเพิ่มมาตรา ๑๑/๑ กราบเรียนท่านประธานว่าในมาตรา ๑๑ นั้นจริง ๆ แล้วก็ไม่ได้มีอะไรสลับซับซ้อนครับ มาตรา ๑๑ นั้นก็ว่าด้วยขั้นตอนและวิธีการในการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและ

สมาชิกวุฒิสภา ซึ่งก็มีอยู่สามวรรคด้วยกัน ในวรรคแรกก็บัญญัติในเรื่องของขั้นตอน ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งนั้นจะต้องเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาต่อรัฐสภาภายในกำหนดระยะเวลา ๓๐ วัน ในวรรคสองครับท่านประธาน ก็คือให้รัฐสภาพิจารณาและให้ความเห็นชอบต่อร่าง พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง ส.ส. และ ส.ว. ที่ กกต. เสนอให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วัน เป็นเรื่องของการกำหนดเงื่อนเวลา ส่วนวรรคสุดท้ายครับท่านประธาน ก็ระบุไว้ เมื่อครบกำหนดหากรัฐสภาไม่สามารถพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวให้แล้วเสร็จก็ให้ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรนำร่าง พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวที่สภาผู้แทนราษฎรให้ความเห็นชอบเสนอต่อท่านนายกรัฐมนตรีเพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ เพื่อให้พระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย กราบเรียนท่านประธานครับว่ากระผมเองนั้นไม่ได้มีความเห็นขัดแย้งอันใดกับการแก้ไขของคณะกรรมาธิการนะครับ ซึ่งจริง ๆ ก็ไม่ได้มีมากอะไรในมาตรา ๑๑ อย่างไรก็ตามครับ สิ่งหนึ่งซึ่งกระผมมีความสนใจแล้วก็คิดว่าหากจะมีการเติมเต็มนั้นก็จะเป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ นั่นก็คือการแปรญัตติในมาตรา ๑๑/๑ ขออนุญาตท่านประธานอ่านสิ่งที่กระผมได้แปรญัตติเอาไว้ ในมาตรา ๑๑/๑ นั้นบัญญัติว่า เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๑ มีผลใช้บังคับ ให้บรรดาบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ กฎหมาย ระเบียบ ประกาศ หรือข้อบังคับใดที่อ้างถึงพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา ----------

ให้หมายถึงพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา สิ่งที่กระผมกังวลใจก็สืบเนื่องจากขณะนี้ท่านประธานครับ ยังมีท่านสมาชิกซึ่งมาจากการสรรหาอยู่ในสภานะครับ ผู้ที่เสนอร่างเข้ามาในวาระที่หนึ่งเพื่อให้สภาพิจารณานั้น กระผมเองจริง ๆ ก็ไม่ได้ติดใจนะครับ ในเรื่องของการที่ท่านอาจจะไม่ได้แก้ไข แต่ว่าเพื่อให้มีความครอบคลุม เพื่อให้มีความสอดคล้องกัน ถ้าท่านประธานเปิดดูรัฐธรรมนูญในส่วนที่ ๖ ว่าด้วยการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๘ วรรคหนึ่ง ซึ่งมีบทบัญญัติให้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังต่อไปนี้ ใน (๑) ครับท่านประธานครับ นั่นก็คือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งสภา รัฐสภาแห่งนี้ได้มีการลงมติในหลายมาตรา เปลี่ยนแปลงในเรื่องของที่มาของ ส.ว. แก้ไขที่มาขอ ส.ว. จากเดิมซึ่งมีการส่วนผสมกันระหว่างสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้ง ๗๗ ท่าน จังหวัดละ ๑ คน และสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงคุณวุฒิมาจากการสรรหาอีกหลากหลายอาชีพอีก ๗๓ ท่าน รวมประกอบเป็น ๑๕๐ ท่าน เมื่อสภาแห่งนี้ได้มีการลงมติในการแก้ไขเพื่อให้ที่มาของ ส.ว. นั้นเป็นการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาจำนวน ๒๐๐ ท่าน ฉะนั้นสิ่งหนึ่งซึ่งผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือว่าสิ่งที่มีการแก้ไขนั้นเพื่อให้มีความสอดคล้องนะครับ ถึงแม้ว่าท่านจะไม่แก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๘ วรรคหนึ่ง ผมเองก็ไม่ติดใจเพราะว่าท่านสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหาก็ยังดำรงอยู่ในสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ อย่างไรก็ตามเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ซึ่งหลังจากรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้ได้บังคับใช้และมีผลแล้วก็จะมีการตรา พ.ร.บ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง ส.ส. และ ส.ว. ฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ เพื่อให้มีความสอดคล้อง เพื่อให้มีความครอบคลุม เพื่อให้ผู้ที่ใช้รัฐธรรมนูญ ผู้ที่อ่านรัฐธรรมนูญมีความเข้าใจตรงกันนะครับว่า พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๑ ที่พวกเราพูดถึงนี้ นั่นก็คือ พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเป็นอันเดียวกันและจะมีเป็นสิ่งที่จะมาทดแทน พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๓๘ (๑) นะครับ กระผมจึงขอแปรญัตติเพิ่มในมาตรา ๑๑/๑ นะครับ แล้วขอความกรุณาเพื่อนสมาชิกนะครับได้รับความเห็นชอบจากสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ ขออนุญาตท่านประธานใช้สิทธิเพียงเท่านี้ครับ กราบขอบพระคุณสวัสดีครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ท่านสมเจตน์ครับ

พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกวุฒิสภาภาครัฐ ก่อนที่ผมจะไปพูดถึงการแปรญัตติของผมในมาตรา ๑๑ นั้น ผมอยากขออนุญาตที่จะเรียนว่าผมได้รับการอบรมมาว่าการกระทำใดก็แล้วแต่ที่กระทำโดยอคติมีผลประโยชน์ของตนเป็นที่ตั้งนั้นยากที่จะชี้แจงเหตุผลให้คนอื่นได้มีความเข้าใจและเชื่อถือ และอาจจะมีร่องรอยพิรุธที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการกระทำนั้นมีปัจจัยเวลาเป็นเงื่อนงำมันก็ยิ่งจะมีส่อร่องรอยพิรุธมากขึ้น สิ่งที่เรียนตรงนี้ก็เพื่อชี้ให้เห็นถึงว่าในการที่ผมขอแปรญัตติในมาตรา ๑๑ ซึ่งในส่วนที่เพิ่มชื่อถึงเรื่องพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและผมได้เพิ่มเติมคำว่า การได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาเข้าไปก็เพื่อต้องการที่จะให้มันสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ แต่ด้วยความเข้าใจของท่านประธานคณะกรรมาธิการนั้นท่านอาจจะคิดว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นมันเป็นการที่ผมไปสนับสนุนสมาชิกวุฒิสภาสรรหา ท่านลงมีความเห็นวินิจฉัยว่าคำแปรญัตติของผมนั้นขัดหลักการซึ่งอันนี้ผมคิดว่าสิ่งที่ท่านคิดนั้นมันเป็นสิ่งที่ผมคิดว่าไม่ถูกต้องนัก สิ่งที่เรียนนี่ว่าการที่แปรญัตติเพิ่มเติมไปตรงนี้ ----------

เพราะผมเห็นว่าในมาตรา ๑๓๘ ในส่วนที่ได้มีสมาชิกหลายท่านได้กล่าวอ้างพูดขึ้นไปแล้วนั้น ผมเรียนย้ำสักนิดหนึ่งนะครับว่าในมาตรา ๑๓๘ นั้นได้เป็นองค์ประกอบของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญซึ่งมีทั้งหมด ๙ ฉบับ ในฉบับที่ ๑ ได้เขียนว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา แต่การที่ผู้เสนอญัตติและกรรมาธิการนั้นตัดคำว่า การได้มานั้น ออกไปมันจะเป็นเหตุเป็นผลให้ว่าในรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ฉบับที่ยังใช้ปัจจุบันนี้จะไม่มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งประเด็นนี้น่าจะเป็นประเด็นที่เป็นปัญหาต่อไป ซึ่งผมคิดว่าก็เป็นสิ่งที่ท่านจะต้องไปแก้ปัญหาต่อไปข้างหน้าในการที่มีบทบัญญัติ แล้วมันไปขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนั้นท่านจะแก้ปัญหาตรงนี้อย่างไรนะครับ

สิ่งที่ผมอยากจะอภิปรายในประเด็นต่อไปนะครับว่าในวรรคสองนั้นท่านได้กำหนดจำนวน ๑๒๐ วันไว้สำหรับในการที่จะใช้ต่อในการที่จะร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภานั้น ผมคิดว่าระยะเวลาดังกล่าวนั้นมันเป็นระยะเวลาที่สั้นเกินไป แล้วท่านได้กำหนดว่าเมื่อพ้นจากระยะ ๑๒๐ วันแล้ว ท่านก็กำหนดว่าหากขั้นตอนในการดำเนินการต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่สามารถดำเนินการได้ตามขั้นตอน ท่านก็ได้กำหนดไว้ที่จะให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรนั้นได้นำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้เสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อทูลเกล้าฯ ลงพระปรมาภิไธย ประเด็นตรงนี้ผมจึงชี้ให้ท่านเห็นว่าขั้นตอนของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นมันมีขั้นตอนที่หลายขั้นตอนที่จะต้องผ่านทั้งสภาผู้แทนราษฎรจะต้องผ่านทั้งวุฒิสภา เห็นขั้นตอน ๒ ขั้นตอนนี้อย่างน้อยที่สุดก็ใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๔ เดือนนะครับ ถ้าไปรวมถึงขั้นตอนในการร่างของคณะกรรมการการเลือกตั้งอีก ๑ เดือนตามที่ท่านว่าไว้มันก็จะต้องใช้เวลาถึง ๕ เดือน สุดท้ายเมื่อเสร็จจากสภาแล้วจะต้องไปผ่านศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยความถูกต้องของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญอีกอย่างน้อย ๓๐ วัน ท่านคิดดูสิครับว่าระยะเวลาแค่นี้ทำอย่างรวดเร็วนี้ ๖ เดือน ๑๘๐ วัน ซึ่งผมมีความเชื่อมั่นว่าในจำนวน ๑๒๐ วันนั้นไม่สามารถที่จะดำเนินตามขั้นตอนของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญได้ ตรงนี้ละครับ ปัจจัยเวลาตรงนี้ละครับ มันเป็นสิ่งบอกเหตุชี้ให้เห็นถึงความไม่ชอบมาพากลว่าเป็นการกระทำใด ๆ เพื่อที่จะ

ตอบสนองผลประโยชน์ แล้วก็เมื่อมันมีเงื่อนงำปุ๊บ เกิดการร่าง มันจะเกิดข้อบกพร่องขึ้นมากมาย ซ้ำร้ายนะครับว่าเมื่อระยะเวลาที่มีอยู่น้อย เมื่อข้อบกพร่องมาก เมื่อครบถึง ๑๒๐ วันแล้วกระบวนการในการตรวจสอบความชอบของรัฐธรรมนูญนั้นไม่ผ่านศาลรัฐธรรมนูญ แต่เอาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ทูลเกล้าฯ ไปถึงองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ท่านมั่นใจได้ขนาดไหนครับว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้มันจะมีความถูกต้อง ถ้าหากว่าโดยองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ถูกต้อง แล้วไปดำเนินการตามมาตรา ๑๕๑ เราก็จำเป็นที่จะต้องมาใช้เสียงมติของสภานั้นที่จะไปยืนยันต่อคำวินิจฉัยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งประเด็นตรงนี้ในฐานะที่ผมเป็นทหารคนหนึ่งเป็นทหารรักษาพระองค์ ผมคิดว่ามันเป็นการกระทำที่มิบังควรอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นอยากให้คณะกรรมาธิการได้พิจารณาตรงนี้ ซึ่งผมคิดว่าถ้าหากท่านเห็นถึงสิ่งที่มันจะเกิดขึ้นในข้างหน้าแล้วสามารถที่จะป้องกันได้ก็ขอความกรุณาได้ป้องกันนะครับ อย่าให้เหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้เกิดขึ้นเลย ขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ส.ว. ท่านสุดท้าย ท่านสนธยาครับ

พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหา เน้นครับ สรรหา องค์กรภาคเอกชน ----------

ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอประทานกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพอีกครั้งหนึ่งว่า กระผมต้องกราบขอบพระคุณเพื่อนสมาชิกรัฐสภาที่เปิดโอกาสให้ผมได้แสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับแก้ไขเพิ่มเติมในฉบับนี้ และขออนุญาตผ่านท่านประธานไปยังผู้ที่รับชมทางบ้านและฟังเสียงในการถ่ายทอดในวันนี้หลาย ๆ ท่านกังวลใจและได้โทรศัพท์มาหลายครั้งว่าทำไม พันตำรวจเอก ดอกเตอร์สนธยา ทำไมนั่งเงียบขรึมอยู่ในห้องไม่แสดงหรือมีส่วนร่วมอะไรเลย เพื่อเป็นการตอบคำถามของท่านผมจึงได้ใช้เวทีแห่งนี้ซึ่งเป็นที่พูดแสดงความเห็น ท่านประธานครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมจะแสดงความคิดเห็นในส่วนที่เป็นสาระสำคัญสั้น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๑๑ ที่ได้วางหลักสาระสำคัญว่าให้คณะกรรมาธิการเลือกตั้งเสนอหรือดำเนินการการเลือกตั้งให้ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญการเลือกตั้งที่มาของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ท่านดำเนินการเสนอให้รัฐสภาทำการพิจารณาภายใน ๓๐ วันนั้น กระผมเห็นว่าโดยที่ท่านประธาน กกต. ก็จะครบวาระในอีกไม่กี่วันนะครับ และการที่จะเร่งรีบให้ดำเนินการภายใน ๓๐ วันนั้น กระผมเห็นว่ามันจะเป็นการเร่งรัดรวดเร็วเกินไป ในส่วนของกระผมจึงมีความเห็นเสนอผ่านท่านประธานไปยังท่านประธานคณะกรรมาธิการท่านสามารถ ประทานอภัยต้องเอ่ยชื่อท่าน เพื่อจะขอขยายเวลาไปอีกสัก ๑๕ วันครับ เพื่อให้การทำงานในขณะที่คณะกรรมการการเลือกตั้งจะได้ดำเนินการให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย รัดกุมยิ่งขึ้นนะครับ กระผมจึงขอให้ขยายเวลาจาก ๓๐ วัน เป็น ๔๕ วันครับท่านประธาน ผมก็ขออภิปรายและมีส่วนร่วมในมาตรานี้เพียงเท่านี้ครับ กราบขอบพระคุณท่านประธานอย่างสูงครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : มีคำถามเยอะเหลือเกินท่านประธานคณะกรรมาธิการได้ชี้แจงหน่อยครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม สามารถ แก้วมีชัย ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการ กราบเรียนท่านประธานไปยังเพื่อนสมาชิกนะครับว่าในมาตรา ๑๑ จริง ๆ แล้วก็เป็นกระบวนการที่เราจะจัดทำกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา เหตุก็เพราะเราได้ไปเปลี่ยนแปลงที่มาของสมาชิกวุฒิสภาให้มาจากการเลือกตั้ง ฉะนั้นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่ใช้อยู่ปัจจุบันซึ่งใช้ชื่อว่า

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาก็จำเป็นที่จะต้องปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญที่เรากำลังจะแก้ไขนะครับ ฉะนั้นที่บัญญัติไว้ก็เพียงแต่บอกว่าเมื่อรัฐธรรมนูญนี้ประกาศใช้บังคับก็จะให้มีการจัดทำกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วัน ใน ๑๒๐ วันก็จะให้เวลา กกต. ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งจะเป็นผู้กำกับดูแลการเลือกตั้ง และมีหน้าที่โดยตรงที่ดูแลกฎหมายนี้เป็นผู้ริเริ่มในการยกร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ขึ้นมานำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรก็ดำเนินกระบวนการพิจารณาตามปกติครับ เพื่อให้สอดคล้องตรวจสอบดู จริง ๆ แล้วต้นร่างจะมาจาก กกต. นะครับ เมื่อผ่านสภาผู้แทนราษฎร ผ่านวุฒิสมาชิกไปแล้วประกาศใช้ได้ทันก็ไม่มีปัญหา แต่เนื่องจากในรัฐธรรมนูญฉบับที่เราแก้ เราก็เป็นห่วงว่ากรณีที่จะไม่ทันกำหนดเวลา เราก็ได้บัญญัติไว้ว่าให้เวลาการจัดทำไว้ ๑๒๐ วัน ซึ่ง ๑๒๐ วัน จริง ๆ แล้วมันรวม ๓๐ วัน ที่ กกต. เป็นผู้ยกร่างด้วยนะครับ ฉะนั้นในสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาก็จะมีกระบวนการอยู่ประมาณ ๙๐ วัน ถ้าไม่ทันก็ให้อาศัยร่างที่สภาผู้แทนราษฎรได้ให้ความเห็นชอบนำขึ้นทูลเกล้าฯ ลงพระปรมาภิไธยประกาศใช้นะครับ ----------

ทีนี้หลายท่านก็เป็นห่วงว่าสิ่งนี้มันเหมาะสมหรือไม่ มีเหตุมีผลไหม กรรมาธิการอยากกราบเรียนนะครับว่าระยะเวลาที่เราได้คิดไว้ก็เป็นระยะเวลาที่เราได้ทบทวนตรวจสอบดูในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ผมก็จะไม่ว่าใครนะครับ เพียงแต่ผมจะเอาข้อเท็จจริงมากราบเรียนให้ท่าน อย่างในช่วงที่จัดทำรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๕๐ และต้องมีการทำกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา บทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันก็เขียนไว้ชัดเจนว่าให้สภานิติบัญญัติดำเนินการจัดทำกฎหมายประกอบให้แล้วเสร็จตามเงื่อนเวลาที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว ปี ๒๕๔๙ ซึ่งถ้าท่านไปดูรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว ปี ๒๕๔๙ ก็บอกว่าให้คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญจัดทำร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ แล้วส่งให้สภานิติบัญญัติให้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๔๕ วัน ถ้า ๔๕ วันไม่เสร็จก็ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรนำร่างประกอบรัฐธรรมนูญที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเขาทำกราบบังคมทูลภายใน ๗ วัน เมื่อพ้น ๔๕ วันแล้วไม่เสร็จ ๗ วันกลับไปยื่น หรือจะย้อนไปดูสมัยเมื่อเรามีรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ก็มีบทเฉพาะกาลเขียนบังคับว่าสภาผู้แทนราษฎรที่มีอยู่ขณะนั้นต้องทำกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วัน ถ้าทำไม่เสร็จก็เขียนบัญญัติว่าให้ยุบสภาผู้แทนราษฎรด้วยซ้ำไป ฉะนั้นเราก็คิดว่าระยะเวลา ๑๒๐ วันน่าจะมีความเหมาะสม กรรมาธิการก็ไม่ได้ไปแก้ไขจากร่างที่รับไว้ไปจากรัฐสภาเลยนะครับ ยังคงทุกถ้อยคำไว้ ก็กราบเรียนเหตุผลเพื่อทราบ ในขณะเดียวกันนะครับ เนื่องจากว่าท่านสมาชิกได้มีการขอสงวนคำแปรญัตติ แล้วกรรมาธิการก็ได้รับฟังคำชี้แจงของเพื่อนสมาชิกหลาย ๆ ท่าน ก็มีความเป็นห่วงว่าในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๘ ได้บัญญัติเรื่องชื่อกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญไว้ในมาตรา ๑๓๘ บอกว่า ให้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ดังต่อไปนี้ (๑) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา หลายท่านก็เป็นห่วงว่าถ้าเราไม่เขียนยึดโยงไว้ว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใหม่ ซึ่งเราได้ตัดคำว่า ได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา กลายเป็นเลือกตั้ง ส.ส. และเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา เราไม่เขียนยึดโยงไว้ก็จะเป็นปัญหาไปขัดไปแย้งกับบทบัญญัติในมาตรา ๑๓๘ หรือไม่ ซึ่งกรรมาธิการได้เห็นคำแปรญัตติของผู้ที่ได้สงวนคำแปรญัตติไว้ก็คือของท่านปรีชาพลและคณะนะครับ ซึ่งเมื่อสักครู่ท่านก็ได้

ชี้แจงเหตุผลไว้ คำแปรญัตติของท่านกรรมาธิการก็ไม่ขัดข้องนะครับ ถ้าจะเอาเพิ่มเติมเป็นมาตรา ๑๑/๑ ซึ่งได้ใช้ถ้อยคำบอกว่า เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๑ มีผลใช้บังคับให้บรรดาบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ กฎหมาย ระเบียบ ประกาศ หรือข้อบังคับใดที่อ้างถึงพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา ให้หมายถึงพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ก็ถ้าจะบัญญัติไว้เป็นมาตรา ๑๑/๑ กรรมาธิการก็ไม่ขัดข้อง ก็จะทำให้ทุกท่านได้หายกังวลใจว่ามันไม่ได้ไปขัดไปแย้งกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๘ ครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวนะครับ คุณอภิชาตก่อนนะครับ

นายอภิชาต ศักดิเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาครับ กระผม นายอภิชาต ศักดิเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ฟังคำชี้แจงของท่านประธานคณะกรรมาธิการเมื่อสักครู่แล้วยังมีหลายประเด็นที่ยังไม่ได้ตอบ ต้องยอมรับความจริงว่าการขีดกรอบไว้ ๑๒๐ วันนั้นท่านไม่มีเหตุผลอื่นนอกจากว่าเพื่อที่จะรองรับการสิ้นสุดวาระของสมาชิกวุฒิสภาจากการเลือกตั้งที่จะหมดวาระลงในวันที่ ๒ มีนาคม นั่นเป็นประเด็นหนึ่งที่ท่านไม่กล้าที่จะยอมรับ เรื่องที่ ๒ ก็คือว่าการพูดถึงการพิจารณาเป็นปกติตามวาระของสภาผู้แทนราษฎรก็คือวาระที่หนึ่ง วาระที่สอง วาระที่สาม แต่ในชั้นของวุฒิสภาท่านไม่ตอบว่าจะให้เป็นไปตามกระบวนการปกติหรือไม่ ท่านก็ไปตัดตอนได้เลยว่าถ้าวุฒิสภาไปทำล่าช้าหรือว่าอาจจะไปแปรญัตติแล้วจะทำให้เกิดความล่าช้าจนกระทั่งกลับมาสภาผู้แทนราษฎรจนตั้งกรรมาธิการร่วม ถ้าล่วงเลยเวลาท่านตัดตรงนั้นไปเลย นั่นหมายความว่า ก็รัฐสภาในความหมายของท่านตามกฎหมายฉบับนี้ก็คือเหลือเพียงเฉพาะสภาผู้แทนราษฎร กระบวนการพิจารณากฎหมาย กระบวนการนิติบัญญัติมันถูกตัดตอนไป เหลือเพียงเฉพาะสภาผู้แทนราษฎร ตรงนี้ประเด็นนี้ท่านไม่ยืนยันนะครับ

ประเด็นต่อมา ข้อสังเกตเรื่องการอนุโลมมาตรา ๑๕๑ ถ้าในกรณีที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานคืนมา ท่านก็ไม่ตอบอีกว่านี่เป็นการบัญญัติกฎหมายที่เห็นอยู่แล้วว่าอาจจะก่อให้เกิดความไม่บังควร ท่านประธานคณะกรรมาธิการต้องตอบ สุดท้ายกระบวนการขั้นตอนไม่ใช่ว่าเพียงแค่ว่าเมื่อรัฐสภาให้ความเห็นชอบแล้วท่านนำขึ้นทูลเกล้าฯ ได้เลย มันยังมีกระบวนการของมาตรา ๑๔๑ ที่จะต้องผ่านความเห็นชอบของศาลรัฐธรรมนูญด้วย มาตรา ๑๔๑ เขียนว่าอย่างไรครับ เมื่อรัฐสภาให้ความเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญแล้ว ก่อนนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยให้ส่งศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ซึ่งต้องกระทำให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่รับเรื่อง ท่านบวกเวลานี้ด้วยหรือไม่ นี่เป็นเรื่องที่ประธานคณะกรรมาธิการจะต้องตอบให้ความกระจ่างกับรัฐสภาแห่งนี้ เมื่อสักครู่นี้ท่านก็ไปบอกว่ามาตรา ๑๑/๑ ที่เพื่อนสมาชิกฝั่งรัฐบาลเสนอมาท่านรับเลยหรือครับ หมายความว่า

ที่เพิ่มมาตรา ๑๑/๑ ท่านจะให้บวกเข้าไปเลยในการโหวตในตอนนี้เลยหรือว่าอย่างไรครับ ขอบคุณครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ประธานคณะกรรมาธิการชี้แจง ๓ ประเด็น

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมสามารถ แก้วมีชัย ประธานคณะกรรมาธิการครับ

ประเด็นที่ ๑ ก็บัญญัติเงื่อนเวลาชัดเจนนะครับ ซึ่งก็เหมือนที่เคยทำมาในอดีตครับ ถ้าหากทำไม่เสร็จตามที่กำหนดก็แปลว่า ๑๒๐ วัน ถ้าไม่ผ่านรัฐสภาก็ใช้ร่างของสภาผู้แทนราษฎรที่ให้ความเห็นชอบอันนี้ก็ชัดเจน และกระผมก็ได้อธิบายว่าในอดีตก็เคยทำกันมา แม้ขนาดรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ก็ถึงขนาดให้ยุบสภาผู้แทนราษฎรถ้าทำกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญไม่เสร็จภายใน ๑๒๐ ก็ตอบคำถามที่ ๑ นะครับ

คำถามที่ ๒ กราบเรียนว่าเราก็บัญญัติว่าเมื่อพระราชบัญญัตินี้ผ่าน จะผ่านโดยกระบวนการปกติ คือผ่านรัฐสภาหรือถ้าทำไม่เสร็จภายใน ๑๒๐ วัน ก็ต้องเอาร่างของผู้แทนราษฎรเห็นชอบไปก็ไปตามกระบวนการซึ่งบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญปัจจุบัน คือมาตรา ๑๕๐ ส่งไปให้ท่านนายกรัฐมนตรี ซึ่งตอนนั้นถ้ามีกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตราอื่นที่ท่านยกมาบัญญัติไว้ว่าถ้าเป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญก็ต้องส่งศาลรัฐธรรมนูญตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญก็ว่ากันไป แล้วคณะท่านนายกรัฐมนตรีนำกราบบังคมทูลตามมาตรา ๑๕๐ ถ้าพระองค์ท่านไม่ทรงลงพระปรมาภิไธยก็เป็นไปตามมาตรา ๑๕๑ ซึ่งเราก็ไม่ได้ไปเขียนขึ้นใหม่นะครับ ก็เป็นกระบวนการปกติตามรัฐธรรมนูญที่เราใช้อยู่ในปัจจุบัน

ส่วนประเด็นที่ ๓ ที่ผมพูดถึงมาตรา ๑๑/๑ นี้มันไม่ใช่ว่ากรรมาธิการรับเลยนะครับ เดี๋ยวก็ต้องถามมติที่ประชุม แต่กรรมาธิการเพียงแต่บอกว่าก็ชอบแล้ว ถ้าจะเขียนให้ชัดเจนกรรมาธิการก็ไม่ติดใจอะไร จะได้หายกังวลหลังจากฟังคำชี้แจงของท่านสมาชิก ข้อกังวลของท่านว่าในเมื่อมาตรา ๑๓๘ ได้ไปเขียนว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญมันชื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา แต่กฎหมายที่เรากำลังจะไปออกใหม่มันอีกชื่อหนึ่ง ฉะนั้นเพื่อให้มันรับกัน มันโยงถึงกันได้ ก็บัญญัติมาตรา ๑๑ /๑ ไว้ก็จะได้หมดปัญหานะครับท่านประธาน ก็กราบเรียนชี้แจง ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : นายสุชาติ ภิญโญ

นายสุชาติ ภิญโญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม สุชาติ ภิญโญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมเห็นว่าการพิจารณามาตรา ๑๑ ได้พิจารณามาระยะหนึ่งแล้ว มีเนื้อหาครอบคลุม แล้วก็ขุนพลทั้งฝ่ายวุฒิสภา ขุนพลฝ่ายค้านและกรรมาธิการได้มีการชี้แจงครบถ้วนแล้วนะครับ ผมขออนุญาตเสนอปิดการอภิปรายโดยอาศัยข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ข้อ ๓๒ (๕) ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : มีผู้รับรองถูกต้อง จะมีท่านสมาชิกเสนออย่างอื่นไหมครับ ท่านอรรถพรเชิญครับ

นายอรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม อรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตเรียนถามท่านประธานครับ ผมได้เสนอชื่อเป็นผู้อภิปรายในมาตรา ๑๑ ซึ่งมีการแก้ไข และผมได้รับมอบหมายจากพี่น้องประชาชนชาวจังหวัดเพชรบุรีได้ทำหน้าที่เพื่อสะท้อนความรู้สึกนึกคิดที่คัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่กินรวบประเทศไทยเช่นนี้ ผมไม่อาจจะทำหน้าที่เพียงเสนอปิดอภิปรายอย่างเดียวได้ อย่างนั้นน่าเศร้าสลดใจและยังจะมีเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายค้านอีกเป็นจำนวนมากซึ่งมีแง่มุมที่แตกต่างหลากหลายในมาตรานี้ ซึ่งผมว่ามาตรานี้เป็นมาตราที่สะท้อนให้เห็นถึงความลุกลี้ลุกลนกระเหี้ยนกระหือรือที่จะข่มขืนบังคับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้ออกทันการเลือกตั้ง

ผมจึงเรียนถามท่านประธานว่าผู้แทนจากเมืองเพชรคนนี้และผู้แทนอีกหลายจังหวัดจะถูกเสียงข้างมากในสภาแห่งนี้ปิดปากทั้งที่มีสิทธิตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ อย่างไร เพราะถ้าเป็นอย่างนั้นผมก็ไม่สังฆกรรมครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสุชาติจะให้ท่านอรรถพรได้ทำหน้าที่ไหมครับ

นายสุชาติ ภิญโญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม สุชาติ ภิญโญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา พรรคเพื่อไทย ผมขอยืนยันตามที่ผมได้เสนอไปครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกรัฐสภา ผมยืนยันกราบเรียนกับท่านประธานว่าญัตติดังกล่าวไม่สามารถเสนอได้นะครับ และท่านประธานถามว่าผมเห็นเป็นอย่างอื่นไหม นอกจากว่าญัตติดังกล่าวเสนอไม่ได้แล้ว ผมเห็นว่ายังมีปัญหาในมาตรา ๑๑ ซึ่งยังไม่ได้รับความกระจ่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือเมื่อสักครู่ท่านประธานคณะกรรมาธิการตอบว่ามันมีมาตรา ๑๔๑ ที่พูดถึงการส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยก่อนว่า พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ ท่านบอกก็ว่ากันไป แต่ว่าขณะนี้ที่เขียนอยู่ในมาตรา ๑๑ จะขัดแย้งกันนะครับ เพราะตามมาตรา ๑๔๑ ขั้นตอนนั้นต้องดำเนินการก่อนที่นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้า แต่ท่านมาเขียนไว้ในมาตรา ๑๑ วรรคท้ายว่าใช้มาตรา ๑๕๐ มาตรา ๑๕๑ ครับ ต้องขอความกระจ่างว่าตกลงส่งหรือไม่ส่งศาลรัฐธรรมนูญ ประการที่ ๒ ที่เขียนไว้อย่างนี้ ท่านแก้ไขมาเขียนอย่างนี้ ในที่สุดแล้วไม่มีคำตอบด้วยว่า ถ้าสมมุติสภาผู้แทนราษฎรไม่สามารถเห็นชอบได้ใน ๑๒๐ วัน เกิดอะไรขึ้น

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านประธานคณะกรรมาธิการจะชี้แจงท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรไหมครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สามารถ แก้วมีชัย ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการ ขอกราบเรียนชี้แจงประเด็นการส่งศาลรัฐธรรมนูญหรือไม่ ก็ยังคงเป็นปกติครับ มันก็เหมือนร่างพระราชบัญญัติทั่วไป พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญก็เหมือนกันครับ คือในนี้ท่านจะเห็นว่าเราบัญญัติว่า และให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๕๐ มาตรา ๑๕๑ เช่นเดียวกับกฎหมายอื่นนะครับ เมื่อผ่านรัฐสภาแล้วก็ดำเนินการตามมาตรา ๑๕๐ มาตรา ๑๕๑ แต่ก่อนดำเนินการตามมาตรา ๑๕๐ มาตรา ๑๕๑ ก็จะมีทางแยก ก็คือถ้าเป็นกฎหมายปกตินะครับ ไม่ใช่เป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญก็ไปที่ท่านนายกรัฐมนตรี ถ้ามีคนร้องศาลรัฐธรรมนูญให้ไปตรวจสอบความชอบ โดยรัฐธรรมนูญก็ให้นายกรัฐมนตรีรอการนำทูลเกล้าฯ แต่ถ้าเป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญนะครับ บังคับว่าต้องไปให้ตรวจสอบก่อน แล้วถึงให้นายกรัฐมนตรีใช้อำนาจตามมาตรา ๑๕๐ ครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านอภิชาตเชิญครับ

นายอภิชาต ศักดิเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม อภิชาต ศักดิเศรษฐ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ สมาชิกรัฐสภา ความจริงผมยังติดใจในกระบวนการที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการได้ตอบเมื่อสักครู่นี้นะครับ ในประเด็นที่ว่าท่านไปตัดตอนของกระบวนการของทางรัฐสภาเหลือเพียงเฉพาะสภาผู้แทนราษฎรก็ทำหน้าที่เป็นรัฐสภาได้ตามนัยของการร่างกฎหมายในมาตรา ๑๑ นี้ ซึ่งผมคิดว่านี่เป็นเรื่องที่สำคัญ แล้วก็เพื่อนสมาชิกทั้งฝ่ายค้านและสมาชิกวุฒิสภาหลายท่านก็ได้หยิบยกประเด็นนี้ ท่านก็ยังไม่ให้ความกระจ่างนะครับนั่นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ เมื่อสักครู่นี้ที่ผมถามว่าเรื่องดำริที่ท่านบอกว่ามาตรา ๑๑๑/๑ ที่เพื่อนสมาชิกได้เสนอไปนั้นท่านไม่ขัดข้อง ก็เห็นดีด้วยว่ามันจะทำให้เป็นการเติมเต็มกฎหมายฉบับนี้ แต่ผมดูในรายงานของคณะกรรมาธิการ ผู้แปรญัตติเขาเสนอแบบนี้นะครับ แต่คณะกรรมาธิการบอกว่าไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติก็เลยมาสงวนความเห็นอภิปรายในรัฐสภาแห่งนี้ วันนี้ท่านกลับมาอีกแล้ว ท่านบอกว่าแบบนี้ก็ดีเหมือนกัน แบบนี้หมายความว่าอย่างไรครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ประธานชี้แจงครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ผม สามารถ แก้วมีชัย ครับ เอาคำถามหลังก่อนนะครับ จริง ๆ แล้วเราต้องการทำให้กฎหมายสมบูรณ์ที่สุด เมื่อประเด็นที่รับฟังในที่ประชุม อย่างเช่นมาตรา ๑๑/๑ มันจะช่วยแก้ความกังวลใจทั้งหลายว่ามันจะไปขัดกับมาตรา ๑๓๘ คือกรรมาธิการก็ไม่ได้ขัดข้องอะไร และกรรมาธิการก็ไม่ได้ไปใช้อำนาจกรรมาธิการไปเรียกประชุมหรืออะไรไปเพิ่มเติมนะครับ ในเมื่อผู้สงวนคำแปรญัตติท่านมาชี้แจงในที่ประชุม เดี๋ยวที่ประชุมก็ลงมติเองครับ ถ้าที่ประชุมเอาก็เอา ที่ประชุมไม่เอาก็แล้วแต่ที่ประชุม ไม่ได้เกี่ยวกับกรรมาธิการเพราะกรรมาธิการก็มีเฉพาะตัวร่างที่รับไป ไม่ได้ไปเพิ่มเติมอะไรเลยครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช : ท่านคำนูณเชิญครับ

นายคำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม คำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภาท่านประธานครับ ที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการตอบ ผมมีประเด็นครับ คือว่ากำหนดระยะเวลาในมาตรา ๑๑ นี้ มันจะเป็นปัญหาทันทีในกรณีที่ไปประกอบกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๑ คือรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๑ นี้กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญจะต้องไปศาลรัฐธรรมนูญโดยอัตโนมัติ แล้วก็ให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน ถ้ากระบวนการทั้งหมดผ่าน ๒ สภา แล้วบวก ๓๐ วันที่ไปศาลรัฐธรรมนูญอยู่ในกำหนด ๑๒๐ วัน กระผมก็เห็นว่าไม่เป็นปัญหา แต่ว่าในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญท่านเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ ถ้าท่านประธานกรุณาจะไปดูในมาตรา ๑๔๑ นะครับ ให้ส่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนั้น

กลับคืนสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเพื่อพิจารณาตามลำดับ คือหมายถึงว่ารัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๑ ซึ่งยังคงอยู่นะครับ แม้ว่าร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้จะประกาศใช้แล้ว ถ้าเกิดกรณีที่เมื่อร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งนี้ไปสู่ศาลรัฐธรรมนูญ แล้วศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่ามันขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญนี้ มาตรา ๑๔๑ วรรคสามก็จะต้องส่งกลับมาสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา พิจารณาตามลำดับชั้น แล้วกำหนดระยะเวลาที่เกิดขึ้นนั้นมันเกิน ๑๒๐ วัน ถ้ามันเกิน ๑๒๐ วันนะครับ ท่านประธานรัฐสภาในขณะนั้นจะทำอย่างไรครับ นำร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรนี้ ให้นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าฯ เลยหรือครับ ก็จะเท่ากับว่าประธานรัฐสภาก็จะทำขัดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๑ ซึ่งยังคงมีผลใช้บังคับอยู่ แล้วนายกรัฐมนตรีจะนำขึ้นทูลเกล้าฯ เลยหรือครับ เพราะในเมื่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๑ ก็ยังมีผลบังคับใช้อยู่ เพราะฉะนั้นระยะเวลาที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑ ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้กับระยะเวลาบังคับที่ต้องไปศาลรัฐธรรมนูญโดยอัตโนมัติไม่ต้องมีใครยื่นเลยนะครับ ก็ไปศาลรัฐธรรมนูญโดยอัตโนมัตินี้นะครับ ๓๐ วัน แล้วถ้าเกิดศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่ามันขัดส่งกลับมาตามลำดับชั้นสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภานี้ เงื่อนระยะเวลามันจะขัดกันทันที แล้วก็จะทำให้ประธานรัฐสภาปฏิบัติลำบาก จะปฏิบัติตามร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมใหม่ มาตรา ๑๑ หรือจะปฏิบัติตามมาตรา ๑๔๑ ถ้าปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญใหม่ มาตรา ๑๑ ก็จะเป็นการขัดกับมาตรา ๑๔๑ ทันที ปัญหานี้มีโอกาสจะเกิดขึ้นได้ครับท่านประธาน อีกประการหนึ่งครับท่านประธาน การที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการชี้แจงว่าในอดีตก็เคยทำกันมาแบบนี้ ในอดีตมันก็ต้องดูว่าอดีตขนาดไหน ถ้าย้อนไปปี ๒๕๔๐ ในขณะนั้นยังไม่มีศาลรัฐธรรมนูญ ยังไม่มีระบบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญด้วยซ้ำ ไม่ได้มีบทบัญญัติที่จะต้องบังคับให้ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ไปศาลรัฐธรรมนูญโดยอัตโนมัติ ผมเห็นว่าเป็นประเด็นที่ท่านประธานควรจะต้องชี้แจงให้กระจ่าง ขอบพระคุณครับ อย่างน้อยก็เพื่อบันทึกไว้

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยว ๆ เอาท่านสมชายก่อนครับ เดี๋ยวค่อยชี้แจงนะครับ เชิญท่านสมชาย ท่านอรรถวิชช์ได้ชี้แจงทีเดียวนะครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ขอบคุณท่านประธานครับ ผม สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอบคุณท่านประธาน

และท่านประธานคณะกรรมาธิการ ซึ่งประเด็นนี้ผมเรียนกับที่ประชุมแล้วว่ามันจะเกิดปัญหาจริง ๆ ครับ ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่รอบคอบ บัดนี้ท่านกำลังจะทำรัฐธรรมนูญซ้อนรัฐธรรมนูญในฉบับเดียวกัน ท่านแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๑ ยังคงอยู่ แล้วท่านแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑ ซึ่งจะบัญญัติใหม่เป็นมาตราอะไรก็แล้วแต่นี้ ขัดกันอย่างสิ้นเชิง ผมถามท่านประธาน เพื่อให้ท่านประธานคณะกรรมาธิการได้ตระหนักตรงนี้นะครับ ถ้าจะกลับไปแก้ไขใหม่ ผมไม่ขัดข้อง ให้มันทำเสียให้ถูก เพราะทำแล้วมันใช้ไม่ได้ครับประธาน ผมถามท่านประธานแล้วว่าในมาตรา ๑๑ วรรคสามเมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามวรรคสอง หรือมีเหตุอื่นใด อันนี้ละครับคือเหตุอื่นใดที่ผมต้องกราบเรียนท่านประธานว่าพอมีเหตุอื่นใดทำให้รัฐสภาไม่สามารถพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จ ให้ประธานรัฐสภานำร่างประกอบรัฐธรรมนูญที่สภาผู้แทนราษฎรให้ความเห็นชอบเสนอต่อนายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าฯ เพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย และให้นำความตามมาตรา ๑๕๐ และมาตรา ๑๕๑ ของรัฐธรรมนูญมาบังคับใช้โดยอนุโลม ผมจะไม่พูดถึงมาตรา ๑๕๑ ซึ่งเป็นความเจ็บปวดในใจของผมนะครับว่ามันจะเกิดการชนกันอย่างแรงระหว่างสภาผู้แทนราษฎรซึ่งทำกฎหมาย แล้วอาจจะเสร็จแค่นี้ วุฒิสภาอาจจะแก้หรือมีการส่งไปให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความแล้วยังไม่แล้วเสร็จนะครับ อย่างที่ท่าน ส.ว. คำนูณได้กล่าวแล้วว่าอาจจะส่งกลับมาท่านนำความขึ้นไปกราบบังคมทูลแล้วทรงไม่โปรดเกล้าฯ ลงมา มันจะเกิดปัญหากรณีที่ต้องลงมติ ๒ ใน ๓ หรือเกิดกรณีที่นายกรัฐมนตรีนำไปประกาศบังคับใช้เลยเพื่อให้ทันการเลือกตั้ง อันนี้เกิดปัญหาขึ้นแน่นอนครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นอยากให้ท่านประธานดูนะครับ แล้วย้อนไปตั้งแต่มาตรา ๑๔๐ ครับ ท่านประธานคณะกรรมาธิการครับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาให้ทำเป็น ๓ วาระ ดังต่อไปนี้ ผมก็จะไม่อ่านนะครับ ๑ ๒ ๓ ว่าไป แต่พอมาตรา ๑๔๑ มันเกิดปัญหาเพราะว่าท่านต้องส่งร่างนี้ไปจริง ๆ นะครับ พอเกิดปัญหาขึ้นนี้มันเดินต่อไม่ได้ครับ ท่านประธานครับ ความรีบเร่งจากการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ทำให้เกิดการขัดกันเองอยากฟังท่านประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญว่าจะหาทางออกอย่างไร

สุดท้ายครับ และส่วนมาตรา ๑๑/๑ ถ้าท่านประธานจะมาบัญญัติในสภานี่ ผมมีความเห็นว่าท่านประธานไปประชุมกรรมาธิการให้เรียบร้อยเสียก่อนดีกว่าครับ แล้วค่อยกลับมาเสนอต่อสภา ขอบพระคุณครับ

(นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : พอดีท่านพิเชษฐ์ประท้วงอยู่ประท้วงอะไรครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงราย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมประท้วงท่านประธานตามข้อบังคับ ข้อ ๕ เมื่อมีผู้เสนอญัตติขอปิดอภิปราย ท่านประธานก็ยังอะลุ่มอล่วยให้ได้พูดคุย ท่านประธานครับ สมาชิกทุกคนในที่นี้มีดุลพินิจของตนเอง มีการตัดสินใจของตนเองครับ ดังนั้นผมอยากจะให้ท่านประธานได้ดำเนินการตามญัตติที่มีผู้เสนอไว้ ผมคิดได้ว่าผมจะโหวตอย่างไรครับท่านประธาน ขอให้ท่านดำเนินการตามข้อบังคับ ข้อ ๕ ด้วยครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : คือผมเข้าใจเมื่อมีสมาชิกเสนอขอปิดอภิปราย เราต้องไม่ให้อภิปรายอีกแล้วนะครับ แต่ว่าเมื่อมีข้อสงสัยผมก็จะให้ประธานคณะกรรมาธิการได้ชี้แจง ท่านสุดท้ายครับ ท่านอรรถวิชช์ แล้วท่านประธานชี้แจงแล้วจะดำเนินการแล้วครับ

นายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ อรรถวิชช์ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ท่านประธานครับ ผมอยากให้ท่านประธานคณะกรรมาธิการสามารถตอบให้ชัด ๆ ว่าได้มีมติของคณะกรรมาธิการในการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญของท่านในประเด็นนี้หรือไม่อย่างไรครับ คืออย่างนี้ท่านประธานครับ กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ การเลือกตั้ง ส.ว. ต้องเป็นไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ซึ่งปกติแล้วกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญเมื่อพิจารณากันเสร็จสรรพหมดเรียบร้อยแล้วของฝ่ายนิติบัญญัติต้องส่งไปให้ศาลรัฐธรรมนูญเขาดูอีกครั้งหนึ่งนะครับตามมาตรา ๑๔๑ ของรัฐธรรมนูญ ประเด็นมันมาอยู่ที่ว่าตอนที่ท่านร่างคราวนี้ในมาตรา ๑๑

ไประบุว่า ถ้าไม่ทำภายในเวลา ๑๒๐ วัน ก็ให้ทางลัดเป็นกรณีพิเศษก็คือให้นายกรัฐมนตรีส่งขึ้นทูลเกล้าฯ ไปเลย เท่ากับว่าจะไม่มีขั้นตอนการส่งศาลรัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๔๑ เกิดขึ้น ซึ่งขีดเส้นใต้ว่า กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญเรื่องของการเลือกตั้ง ส.ว. เป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญครับ เพราะฉะนั้นท่านประธานต้องตอบให้ชัดว่าท่านประธานคณะกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญของท่านได้มีมติในการพิจารณาเรื่องนี้อย่างไร สรุปว่าจะให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๔๑ คือต้องส่งศาลรัฐธรรมนูญก่อน หรือจะไปดำเนินการตามมาตรา ๑๑ ที่ได้ร่างขึ้นใหม่ในคราวนี้ มีมติไหนครับ ต้องขอเป็นมติจากของท่านนะครับ ไม่ใช่ว่าท่านตอบเองในฐานะส่วนตัวนายสามารถ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านประธานครับ ตอบอีกครั้งนะครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม สามารถ แก้วมีชัย ครับ กราบเรียนอย่างนี้ ผมยืนยันกระบวนการตามมาตรา ๑๑ มันก็จะมีอยู่ ๒ กรณี กรณีที่ ๑ ถ้าสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ ประกอบรัฐธรรมนูญส่งไปให้วุฒิสภา วุฒิสภาเห็นชอบ ไม่มีปัญหาอะไร เบ็ดเสร็จทัน ๑๒๐ วันก็ดำเนินกระบวนการปกติ ก็ส่งให้ท่านนายกรัฐมนตรี ทีนี้พอส่งให้ท่านนายกรัฐมนตรี เนื่องจากเป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญก็โดยอัตโนมัติ มาตรา ๑๔๑ ก็บอกว่าก็ต้องส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญก็ไปตรวจสอบ ถ้าศาลรัฐธรรมนูญไม่มีปัญหาก็จบ ถ้าศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่ามีประเด็นปัญหาไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญก็ส่งกลับมาให้สภา ฉะนั้นเงื่อนเวลา ๑๒๐ วันมันไม่เกี่ยวหรอกนะครับ ๑๒๐ วันมันจะเกี่ยวเฉพาะตอนต้นที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของ ๒ สภานี่ละครับ ถ้า ๒ สภาทำไม่ทำก็ให้เอาร่างที่สภาผู้แทนราษฎรให้ความเห็นชอบเดินหน้าไป อันนี้ส่วนไปถึงศาลรัฐธรรมนูญคือศาลรัฐธรรมนูญมันที่สุดอยู่แล้วครับ เขาอาจจะยับยั้งเขาจะอะไรก็แล้วแต่ จนกว่าทุกอย่างเคลียร์จากศาลรัฐธรรมนูญถึงจะนำขึ้นกราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย และกราบเรียนว่ามาตรานี้กรรมาธิการไม่ได้ไปแก้ไขถ้อยคำอะไร ยังคงยืนตามร่างที่รับไปจากรัฐสภา เพราะเราก็เห็นว่ามันสมบูรณ์ดีอยู่แล้วนะครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสุชาติ ภิญโญ ได้เสนอญัตติค้างไว้นะครับ ข้อญัตติที่ปิดอภิปราย กระผมบอกไม่แล้วครับ จะมีซักถามอย่างอื่นไหมครับ คือผมต้องดำเนินการประชุมแล้วครับ เพราะว่าเมื่อมีผู้เสนอปิดอภิปรายปั๊บ ความจริงแล้วผมไม่อนุญาตให้ใครอีก เชิญท่านจิตต์ครับ

พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ สมาชิกวุฒิสภา (มุกดาหาร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมุกดาหาร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมเป็นสมาชิกวุฒิสภาใหม่นะครับ เป็นครั้งแรกเลยครับ แล้ววันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ผมก็จะหมดวาระครั้งต่อไปผมก็ไม่แน่เหมือนกันนะครับ เพราะฉะนั้นที่ผมเข้ามาทำหน้าที่ในรัฐสภานี้ผมก็อยากจะหาความรู้ หาประสบการณ์ ตอนนี้เหลือสมาชิกรัฐสภาที่เสนอชื่อแปรญัตติอยู่ ๔๒ คนนะครับ จะรีบปิดอภิปรายไปไหนครับ ผมอยากจะฟังต่อ เพราะฉะนั้นผมขอเสนอญัตติเปิดอภิปรายครับ ขอผู้รับรองครับ เกิน ๒๐ ครับท่านประธาน

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ เพราะฉะนั้นผมจะขอมตินะครับ ก่อนขอมติผมขอตรวจสอบองค์ประชุม เชิญท่านสมาชิกเข้าห้องประชุมแล้วก็แสดงตนครับ เชิญแสดงตนครับ มีผู้เสนอขอปิดอภิปรายและขอเปิดอภิปราย ไม่มีการอภิปรายแล้วครับ เชิญท่านสมาชิกแสดงตนครับ

(นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เมื่อมีผู้เสนอปิดอภิปรายและมีผู้เสนอเปิดอภิปราย ไม่มีอภิปรายอีกต่อไปแล้วเพราะกรรมาธิการได้ชี้แจงไปแล้วครับ ไม่มีสิทธิแล้วครับ เพราะว่านี่เป็นการปิดอภิปรายและขอเปิดอภิปราย ต้องลงมติแล้วครับ ไม่ต้องแล้วครับ ผมกำลังดำเนินการที่จะตรวจสอบองค์ประชุมอยู่นะครับ ท่านสมาชิกท่านใดยังไม่ได้แสดงตนกรุณาแสดงตนนะครับ รวดเร็วนะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขณะนี้ท่านสมาชิกเข้าห้องประชุมแล้วแสดงตนนะครับ เมื่อแสดงตนเรียบร้อยแล้วขอส่งผลครับ สมาชิก ๓๕๔ ท่าน ครบองค์ประชุมครับ

ผมจะขอมติว่าถ้าเห็นว่าควรจะเปิดอภิปรายต่อไป ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าเห็นควรจะปิดอภิปราย ท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติครับ ผมขอทวนใหม่นะครับ ถ้าท่านเห็นด้วยกับญัตติของท่านจิตต์ก็คือเปิดอภิปราย ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านเห็นด้วยกับญัตติของท่านสุชาติ ท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติครับ ผมถามอีกครั้งนะครับ ผมถามอีกครั้งหนึ่ง ขอล้างก่อน ขอล้างเลยเพราะเสียงท่านแซ่วเหลือเกินผมพูดไม่ได้ยิน ท่านสมาชิกครับ ถ้าท่านเห็นด้วยกับญัตติของ พันตำรวจโท จิตต์ ก็คือให้เปิดอภิปราย ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านผู้เห็นด้วยกับญัตติของท่านสุชาติให้ปิดอภิปราย ท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติครับ ทุกคนลงมติเรียบร้อยแล้วหรือยังครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ถ้าลงมติเรียบร้อยแล้ว ผมขอปิดการลงมติ ส่งผลครับ สมาชิก ๓๗๐ ท่าน ขอให้เปิดอภิปรายต่อไป ๑๒ ท่าน ให้ปิดอภิปราย ๓๓๕ ท่าน งดออกเสียง ๑๗ ท่าน ไม่ลงคะแนน ๖ ท่าน

เพราะฉะนั้นผมจะถามต่อไปเลยนะครับ ถามต่อนะครับเพราะสมาชิกไม่ได้ไปไหนองค์ประชุมครบนะครับ ถ้าท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการ ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดที่ไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดจะงดออกเสียง กดปุ่ม งดออกเสียง เชิญลงมติครับ ลงมติเรียบร้อยหรือยังมาตรา ๑๑ นะครับ มาตรา ๑๑ ถ้าท่านเห็นด้วยกันท่านกรรมาธิการ กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกท่านใดไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการในมาตรา ๑๑ กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ถ้าท่านงดออกเสียงก็กดปุ่ม งดออกเสียง เชิญลงมติ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มลงคะแนน)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ลงมติเรียบร้อยทุกท่านนะครับ ปิดการลงมติ ส่งผลครับ สมาชิก ๓๘๔ ท่าน เห็นด้วย ก็คือให้ผ่านมาตรา ๑๑ ๓๔๓ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑๑ ท่าน งดออกเสียง ๒๕ ท่าน ไม่ลงคะแนน ๕ ท่าน

มีข้อเสนอที่จะขอเพิ่มเติมมาตรา ๑๑/๑ ของท่านร้อยโท ปรีชาพล ซึ่งกรรมาธิการไม่ขัดข้อง เพราะฉะนั้นผมจะถามต่อเลย ถ้าท่านสมาชิกท่านใดเห็นว่าควรจะเพิ่มมาตรา ๑๑/๑ ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดไม่เห็นควรที่จะเพิ่มมาตรา ๑๑/๑ กดปุ่มไม่เห็นด้วย ถ้าท่านงดออกเสียงขอให้กดปุ่มงดออกเสียงครับ เชิญลงมติครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ทุกท่านลงมตินะครับ ผมขอปิดการลงมติส่งผลครับ ท่านสมาชิก ๓๖๔ ท่าน เห็นด้วย ควรจะเพิ่มมาตรา ๑๑/๑ ๓๒๙ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑ ท่าน งดออกเสียง ๒๖ ท่าน ไม่ลงคะแนน ๘ ท่าน เป็นอันว่าท่านสมาชิกเห็นชอบให้เพิ่มมาตรา ๑๑/๑ นะครับ

เชิญมาตรา ๑๒ ต่อเลยครับ เชิญเลขาธิการครับ

นายสุวิจักขณ์ นาควัชระชัย (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ส่งรายชื่อผู้อภิปรายครับ เชิญครับ มาตรา ๑๒ ในมาตรา ๑๒ ท่านแรกนะครับ ขอเชิญ พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ ได้อภิปรายครับ มาตรา ๑๑ ได้ผ่านไปเรียบร้อยนะครับ เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๒ เชิญท่านพลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ ครับ

(นายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ยังมีผู้ประท้วงอยู่ครับ

นายนิคม ไวรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : มาตรา ๑๒ นะครับ ท่านอรรถวิชช์ท่านประท้วง มาตรา ๑๒ ว่าอย่างไรครับ

นายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ อรรถวิชช์ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ครับ ท่านประธานครับ ยังไม่เข้ามาตรา ๑๒ นะครับ ประการแรกครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เข้ามาตรา ๑๒ ไปแล้ว เลขาธิการได้อ่านไปแล้วนะครับ เข้ามาตรา ๑๒ แล้วครับ ท่านจะประท้วง มาตรา ๑๒ เรื่องอะไรครับ

นายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฟังผมให้จบครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เวลานี้เข้ามาตรา ๑๒ ไปเรียบร้อยแล้ว เลขาธิการได้อ่านแล้วนะครับ

นายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่ท่านประธานถามมติว่าใครเห็นด้วยกับมาตรา ๑๑

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : มาตรา ๑๑/๑ ด้วยครับ

นายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : แล้วเสร็จปั๊บท่านประธานมาถามมาตรา ๑๑/๑ ตกลงเอามาตรา ๑๑ หรือ ๑๑/๑ ครับท่านประธาน

- ๑๒๘/๑

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เรียบร้อยนะครับ ครบถ้วน

นายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านประธานฟังผมหน่อยครับ ใช้สมาธิครับ ท่านประธานครับท่านประธานถามว่าเห็นด้วยกับมาตรา ๑๑ หรือเปล่า ถามไปรอบแรก แล้วอยู่ดี ๆ รอบ ๒ ท่านประธานถามว่า มาตรา ๑๑/๑ ใครเห็นด้วยบ้าง ท่านประธานครับ ตกลงมาตรา ๑๑/๑ จะเอามาตรา ๑๑/๑ หรือเอามาตรา ๑๑ ครับ กรุณาชี้แจงให้ชัดครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมถามทั้ง ๒ มาตรานะครับ ทั้งมาตรา ๑๑ แล้วก็ถามมาตรา ๑๑/๑ ด้วยนะครับ ครบถ้วนนะครับ ไปดูในชวเลขได้นะครับ ถ้าอย่างนี้ไม่มีการประท้วง ท่านสุรศักดิ์เชิญครับ

นายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานใจเย็น ๆ ครับ ยังไม่เข้ามาตรา ๑๒ นะครับ เดี๋ยวมั่วครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : มาตรา ๑๒ ครับ

นายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานอย่ามั่วครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ดูชวเลขได้นะครับ ผมถามมาตรา ๑๑ แล้วก็มาตรา ๑๑/๑ ไปด้วย ให้เกียรติท่าน เชิญท่านครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ผมสอบถามนิดเดียวครับ คือท่านประธานกรุณาฟังสมาชิกทักท้วงนิดหนึ่งนะครับ คำแปรญัตติของเพื่อนสมาชิกที่เพิ่มมาตรา ๑๑/๑ นี้ ตกลงท่านประธานถือว่าเป็นคำแปรญัตติในมาตรา ๑๑ ใช่หรือไม่ ถ้าใช่ท่านประธานถามมติผิด เพราะท่านถามมติที่ประชุมเห็นชอบกับกรรมาธิการเสียงข้างมากไปแล้ว แต่ถ้าท่านบอกว่ามาตรา ๑๑/๑ เป็นคนละมาตรากับมาตรา ๑๑ ท่านต้องเปิดโอกาสให้มีการอภิปรายกันก่อนครับ เพราะเป็นอีกคนละมาตราครับ ท่านเอาทั้ง ๒ อย่างไม่ได้ครับ ท่านต้องเลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่งครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมถามแล้วนะครับ ผมถามกรรมาธิการเรียบร้อยนะครับ กรรมาธิการไม่ขัดข้อง ถูกไหมครับ ผมถามกรรมาธิการไม่ขัดข้อง

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผมเป็นกรรมาธิการนะครับท่านประธาน ท่านประธานครับทางนี้ครับ ท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : หมอเจตน์ครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ (กรรมาธิการ) : ขอบคุณครับท่านประธาน กระผม นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมเป็นกรรมาธิการนะครับ มาตรา ๑๑/๑ ที่ทางท่านประธานอ้างว่าได้บอกกับสมาชิก ได้ถามสมาชิก แล้วก็ท่านประธานใช้อำนาจตัดสินใจ ผมไม่รู้เรื่องด้วยนะครับ ผมไม่ได้รับการติดต่อ ไม่ได้รับการประสาน เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมอยากจะให้บันทึกไว้นะครับท่านประธาน มาตรา ๑๑/๑ ท่านเพิ่มขึ้นมาโดยท่านมาจากไหน ท่านใช้สิทธิอะไร แล้วทำไมท่านถึงไม่ให้กรรมาธิการประชุม ผมประท้วงด้วยความหวังดีนะครับ เพราะว่าไม่อย่างนั้นจะมีปัญหากับมาตรา ๑๑/๑ ที่เพิ่มขึ้นครับ ขอดูรายงานการประชุมด้วยครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญประธานคณะกรรมาธิการแถลงครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม สามารถ แก้วมีชัย ประธานคณะกรรมาธิการครับ ก็ด้วยความเคารพคุณหมอเจตน์นะครับ ผมได้เรียนชี้แจงกับท่านอรรถวิชช์ ผมจำได้ท่านอรรถวิชช์ถามผมว่ากรรมาธิการมีมติอะไรไหมเรื่องมาตรา ๑๑/๑ แล้วทำไมในรายงานกรรมาธิการบอกว่าไม่เห็นด้วยกับมาตรา ๑๑/๑ แล้วตอนนี้จะมาเห็นด้วย ผมก็เลยบอกว่ากรรมาธิการยืนตามร่างเดิม ส่วนมาตรา ๑๑/๑ ที่มีผู้สงวนคำแปรญัตติไว้นี้ กรรมาธิการก็ไม่ได้ไปเห็นด้วยไม่เห็นด้วย แต่มาฟังแล้ว แล้วแต่ที่ประชุมนี้จะลงมติว่าอย่างไร กรรมาธิการก็ไม่ติดใจอะไร แล้วแต่ที่ประชุม ไม่ได้หมายความว่ากรรมาธิการเสียงข้างมากหรือกรรมาธิการไปเป็นผู้เสนอเรื่องนี้นะครับ เนื่องจากมีสมาชิกท่านสงวนคำแปรญัตติ แล้วท่านก็ลุกขึ้นชี้แจง กรรมาธิการเพียงแต่บอกว่าก็แล้วแต่มติที่ประชุมใหญ่จะเอาอย่างไรกรรมาธิการก็ไม่ได้ขัดข้อง ฉะนั้นกราบเรียนให้คุณหมอทราบนะครับ ฉะนั้นไม่มีบันทึกอะไรหรอกครับ มีแต่บันทึกว่าเราไม่เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ แต่วันนี้สภาใหญ่เขาโหวต เขาเอาด้วย กรรมาธิการก็ไม่ทราบจะทำอย่างไรหรอกครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตต่อเนื่องครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ได้ครับ เชิญครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ (กรรมาธิการ) : นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ กรรมาธิการครับ ท่านประธานครับ ถ้าหากว่าท่านเห็นว่ามาตรา ๑๑/๑ นี้จำเป็นที่จะต้องเพิ่มขึ้น แล้วก็คิดว่าจะถามเป็นมติของที่ประชุมแห่งนี้ ท่านต้องปล่อยให้มีการอภิปรายก่อนนะครับ ต้องอภิปรายให้เห็นถึงข้อดี ข้อเสีย แล้วก็ปัญหาที่เกิดขึ้น ไม่ใช่ว่าอยู่ดี ๆ ท่านก็จะเสนอขึ้นมาแล้วก็ให้โหวตเลย อย่างนี้ไม่ถูกต้องนะครับท่านประธาน ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณหมอชลน่านครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทย จังหวัดน่าน สมาชิกรัฐสภา ประท้วงเพื่อนสมาชิกที่เคารพนะครับ ที่ทักท้วงเรื่องของมาตรา ๑๑/๑ ว่าจะต้องมีการอภิปรายก่อนลงมติท่านประธานครับ การอภิปรายในมาตรา ๑๑/๑ ผู้มีสิทธิอภิปรายคือผู้สงวนคำแปรญัตติครับ ผู้สงวนคำแปรญัตติเขาก็อภิปรายไปเสร็จเรียบร้อย สภาแห่งนี้ก็ใช้ดุลยพินิจในการวินิจฉัยว่าจะเห็นชอบตามผู้แปรญัตติหรือไม่ ซึ่งประธานก็ถามแยก ก็ลงมติไปแล้ว ผมกราบเรียนท่านประธานว่าโดยข้อบังคับแล้วนี่สมาชิกนอกเหนือจากนี้ที่ไม่มีรายชื่ออยู่ในคำแปรญัตติในรายงานไม่มีสิทธิอภิปรายครับ ไม่มีข้อบังคับข้อไหนเลยครับที่จะให้สมาชิกท่านอื่นมาอภิปรายคำแปรญัตติของสมาชิกอีกท่านหนึ่ง ข้อบังคับเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ท่านประธานข้อ ๙๙ ชัดเจนครับ เพราะฉะนั้นเขาอภิปรายจบไปเรียบร้อยก็เข้าสู่การลงมติ เมื่อมติเห็นชอบก็คือบรรจุมาตรา ๑๑/๑ เข้าไปในร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้ครับท่านประธาน โปรดพิจารณาครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัย แล้วผมจะทวนคำพูดผมอีกครั้งหนึ่งนะครับ ผมบอกว่า ร้อยโท ปรีชาพล ได้ขอแปรญัตติเพิ่มมาตรา ๑๑/๑ เข้าไป ซึ่งเป็นไปตามข้อบังคับ ข้อ ๙๙ เพราะท่านสงวนอย่างนั้น ผมถามทางกรรมาธิการ กรรมาธิการบอกไม่ขัดข้อง เมื่อไม่ขัดข้องผมก็ถามมติ ถูกไหมครับ มันก็ถูกต้อง เอาชวเลขมาดูก็ได้นะครับ

(นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวให้ท่านนิพนธ์ประท้วงก่อนครับ

นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ สมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ท่านถามมติท่านถามว่า ถ้าใครเห็นชอบกับกรรมาธิการในมาตรา ๑๑ ให้กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นชอบกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๑ นี้ท่านไม่ได้ถามว่า เห็นด้วยกับผู้แก้ไขหรือไม่ท่านไม่ได้ถามอันนั้นเลย แสดงว่าทุกอย่างเห็นไปตามมติกรรมาธิการหมดแล้วในมาตรา ๑๑

จะมาเพิ่มในภายหลังไม่ได้ครับ ถ้าจะเอาตามผู้สงวนที่เขาเพิ่มขึ้นมา ท่านจะต้องถามว่าจะเห็นด้วยกับกรรมาธิการหรือผู้สงวน แล้วจะเห็นกับผู้สงวนรายไหน รายท่านปรีชาพลหรือใครต้องอย่างนั้นครับ เพราะฉะนั้นมติอันนี้มันจบไปแล้ว มาตรา ๑๑ จะมาเพิ่มอะไรอีกไม่ได้ เพราะเป็นไปตามกรรมาธิการหมดแล้ว ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมก็ยังยืนยันนะครับว่าผมบอกว่าท่าน ร้อยโท ปรีชาพล ได้ขอแปรญัตติเพิ่มมาตรา ๑๑/๑ แล้วกรรมาธิการก็เห็นด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นผมก็ถามนะครับ อย่างนั้นผมไปมาตรา ๑๒ ครับ ท่าน พลเรือเอก สุรศักดิ์ เชิญอภิปรายครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ กระผมได้ขอแปรญัตติในมาตรา ๑๒ ไว้ โดยขอให้ตัดทิ้งทั้งมาตรา เหตุผลที่ต้องตัดทิ้งทั้งมาตราเพราะว่าความในวรรคสองของมาตรา ๑๒ ที่กรรมาธิการได้ไปแก้ไขเพิ่มเติมมีข้อความว่าอย่างนี้นะครับ เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเป็นการทั่วไปตามวรรคหนึ่งแล้ว สมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๐ จะปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการพิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่งหรือถอดถอนบุคคลใดออกจากตำแหน่งตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมิได้ จนกว่าสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งทั่วไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้เข้าปฏิบัติหน้าที่ ----------

หากข้อความที่กรรมาธิการได้เพิ่มเติมนี้ขัดต่อหลักการที่รัฐสภาได้ให้การรับรองในวาระที่หนึ่ง เพราะในหลักการที่ผ่านวาระที่หนึ่งนั้น ท่านกรรมาธิการได้เสนอหลักการไม่ได้มีการแก้ไข ไม่ได้เสนอว่าจะมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๑ นะครับ มีข้อความว่า ในการที่วุฒิสภาจะพิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่งใดตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ให้วุฒิสภาแต่งตั้งคณะกรรมาธิการขึ้นคณะหนึ่งทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติความประพฤติและพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งนั้น รวมทั้งรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานอันจำเป็นแล้วรายงานต่อวุฒิสภาเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป ในหลักการซึ่งกรรมาธิการได้เสนอและรัฐสภาได้ให้การรับรองในวาระที่หนึ่งนะครับ ไม่ได้มีข้อความว่าจะแก้ไขมาตรา ๑๒๑ เพราะฉะนั้นเมื่อกรรมาธิการได้แก้ไข ลักษณะนี้ผมถือว่าเป็นการแก้ไขขัดต่อหลักการ ขัดรัฐธรรมนูญครับ การถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่งก็จะปรากฏชัดในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๐ นะครับ อันนี้ก็เช่นเดียวกัน ในหลักการที่ผ่านวาระที่หนึ่งกรรมาธิการไม่ได้ขอแก้ตรงนี้นะครับ ผมขออ่านหลักการในวาระที่หนึ่ง หลักการเขียนว่า แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยกำหนดให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ วรรคสอง มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๒๐ และมาตรา ๒๔๑ วรรคหนึ่ง และยกเลิกมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔) ไม่มีนะครับที่จะไปแก้ไขมาตรา ๑๒๑ รวมทั้งมาตรา ๒๗๐ เพราะฉะนั้นเมื่อกรรมาธิการได้แก้ไขร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ขัดต่อหลักการ ซึ่งรัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบในวาระที่หนึ่งผมถือว่ามิชอบ

ประการที่ ๒ ครับ ข้อความที่เขียนว่า ให้สมาชิกวุฒิสภาหยุดปฏิบัติหน้าที่ในการแต่งตั้งและถอดถอนบุคคล นี่นะครับ จนกว่าสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้งชุดใหม่จะครบสองร้อยคนนะครับ ซึ่งปรากฏการณ์ในอดีตนั้นเราก็เคยพบแล้วว่าการที่จะให้ได้สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งครบ ๒๐๐ คนนั้นบางครั้งก็จะเป็นการยาก ยิ่งในกรณีนี้นะครับท่านประธาน เพราะว่าเราไปเปิดโอกาสให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้งอยู่ในตำแหน่ง คือหมายความสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้งหมดวาระไปแล้วสามารถที่จะสมัครรับเลือกตั้งต่อ ท่านประธานลองวาดภาพดูสิครับ สมาชิกวุฒิสภามีอำนาจในการถอดถอนกรรมการเลือกตั้ง ถ้าเผื่อเขาอยู่ต่อผู้ที่ไม่ได้รับการเลือกตั้งนั้นก็จะไป

ร้องเรียนต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง อันนี้เป็นประเด็นสำคัญนะครับ เมื่อร้องเรียนเสร็จ การที่จะได้สมาชิกวุฒิสภาเลือกตั้งครบ ๒๐๐ คนก็ไม่ทราบว่าจะใช้เวลานานเท่าไร การเขียนรัฐธรรมนูญในลักษณะนี้ผมคิดว่ามีช่องว่างแล้วทำให้เกิดปัญหา ผมขอกราบเรียนท่านประธานซ้ำอีกครั้งหนึ่งเพื่อประหยัดเวลานะครับว่าผมไม่เห็นด้วยที่จะใช้เสียงข้างมากในการแก้ไขรัฐธรรมนูญโดยที่ไม่ได้คำนึงถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้นต่อประเทศชาติ ผมขอให้กรรมาธิการถอนร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้ออกไปทั้งฉบับ ขอบคุณครับท่านประธาน

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภาได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านชำนิ ศักดิเศรษฐ์ เชิญครับ

นายชำนิ ศักดิเศรษฐ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ชำนิ ศักดิเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา และคณะกรรมาธิการเสียงข้างน้อยผู้สงวนความเห็นในมาตรา ๑๒

ประการแรกท่านประธานครับ ผมอยากให้ท่านประธานได้ใช้ข้อบังคับการประชุมสภา ข้อ ๕ ท่านประธานได้ช่วยควบคุมให้การประชุมสภาอยู่ในความสงบเรียบร้อยเพราะผมต้องการสมาธิที่พูดกับท่านสมาชิกรัฐสภาครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอความร่วมมือจากท่านสมาชิกทุกท่านนะครับ ขอให้อยู่ในความสงบด้วยนะครับ ขอบคุณครับ เชิญครับ

นายชำนิ ศักดิเศรษฐ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ การแปรญัตติในมาตรา ๑๒ ที่ผมทำไว้แล้วก็ได้สงวนความเห็นในฐานะของคณะกรรมาธิการเสียงข้างน้อยนั้น ผมได้สงวนความเห็นไว้ดังนี้ครับ ผมได้ให้ตัดข้อความในมาตรา ๑๒ ซึ่งกำหนดว่าให้สมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๐ ซึ่งมาจากการเลือกตั้งและให้สมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๐ ซึ่งมาจากการสรรหาเท่าที่เหลืออยู่ยังคงมีสมาชิกภาพต่อไปจนกว่าจะครบวาระตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้ ข้อความนี้ผมได้เสนอให้ตัด แต่ว่าในก่อนหน้านี้ได้มีการลงมติในมาตรา ๑๐ ซึ่งบัญญัติไว้ว่าให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีสมาชิกภาพอยู่ในวันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับยังคงมีสมาชิกภาพและปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภาต่อไป ความนี้ได้มีการลงมติไปแล้วโดยที่ประชุม เมื่อความนี้ได้ลงมติไปแล้วทำให้คำแปรญัตติของผมซึ่งได้สงวนความเห็นไว้นั้นไม่มีความจำเป็นที่จะเสนอให้ตัดอีกต่อไป แต่เนื่องจากในมาตรานี้คณะกรรมาธิการได้มีการเพิ่มเติมข้อความขึ้น ผมจึงจะอภิปรายเพื่อกราบเรียนกับท่านประธานและเพื่อนสมาชิกว่าผมไม่เห็นด้วยกับข้อความที่เพิ่มเติมขึ้นของคณะกรรมาธิการ ซึ่งเรื่องนี้เป็นปัญหาทางหลักการซึ่งได้บัญญัติเพิ่มเติมไว้อย่างนี้ครับ ซึ่งถือว่าเป็นการแก้ไขเพิ่มเติม นั่นก็คือว่าเมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเป็นการทั่วไปตามวรรคหนึ่งแล้ว สมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๐ จะปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการพิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่งหรือถอดถอนบุคคลใดออกจากตำแหน่งตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมิได้ จนกว่าสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้งทั่วไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้เข้าปฏิบัติหน้าที่ ท่านประธานครับ ข้อความที่เพิ่มเติมนี้เป็นปัญหาสำคัญเป็นปัญหาทางหลักการที่เป็นการเพิ่มเติมโดยกำหนดให้สมาชิกวุฒิสภานั้นยังคงอยู่ แต่ว่าขณะเดียวกันได้ไปกำหนดไม่ให้ทำหน้าที่ในขณะนี้ที่ดำรงอยู่ ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ ผมได้แปรญัตติไปในมาตราอื่น ๆ มา ๒ รอบแล้ว รอบนี้ก็เป็นเรื่องเดียวกัน ที่ผมบอกว่าเรื่องนี้

เป็นเรื่องเดียวกันนั้นก็เพราะว่าการดำรงอยู่ของวุฒิสมาชิก การมีหรือไม่มี วุฒิสมาชิก การดำรงอยู่หรือไม่อยู่ของวุฒิสภาจำเป็นต้องดำรงอยู่เพราะเขามีอำนาจหน้าที่ เมื่อเราให้อยู่แล้วไม่ยอมให้ การไม่ยอมให้มีอำนาจหน้าที่ สิ่งนี้จึงเป็นปัญหาที่ขัดแย้งกันอยู่ในทางหลักการ และสิ่งนี้จึงเป็นเรื่องที่ขัดกับเจตนารมณ์ของการมีหรือไม่มีวุฒิสภาอย่างแน่นอน ปัญหานี้เป็นเรื่องสำคัญครับท่านประธาน ผมกำลังจะบอกกับท่านประธานว่าสมาชิกที่เหลืออยู่แล้วเขาต้องทำให้เขาอยู่ได้ ----------

เพราะเราไปมีบทบัญญัติให้อยู่ แต่เมื่อบทบัญญัติให้อยู่แล้วเราไปมีบทบัญญัติเพิ่มเติมไม่ให้เขาทำหน้าที่ การทำหรือไม่ทำหน้าที่ไม่อาจบอกได้ว่าเรื่องใดสำคัญหรือไม่สำคัญ ทุกเรื่องที่สมาชิกวุฒิสภามีหน้าที่เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เมื่อเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญจึงเป็นปัญหาของโครงสร้างแห่งรัฐ เมื่อเป็นปัญหาของโครงสร้างแห่งรัฐจะใช้อำนาจอย่างไร ใช้อำนาจเมื่อใด ใช้อำนาจด้วยวิธีการใดจึงเป็นเรื่องที่ถูกกำหนดไว้โดยรัฐธรรมนูญทั้งสิ้น ท่านประธานครับ กำหนดไว้อย่างไรครับ ถ้าเรากำหนดให้เขาต้องมีหน้าที่เราต้องให้เขามีทั้งฐานะ แล้วเราต้องให้เขาได้ทำหน้าที่นั้นอย่างสมบูรณ์ในสภาด้วย วุฒิสภาเขามีหน้าที่อะไรครับ ท่านประธานครับ วุฒิสภาจะนึกเอาเองว่าอยากจะทำหรือไม่อยากทำอะไรนั้นไม่ได้อย่างแน่นอน วุฒิสภาจะต้องทำตามที่กฎหมายรัฐธรรมนูญกำหนด มีเรื่องใหญ่ที่จะต้องกราบเรียนกับท่านประธานก็คือว่าวุฒิสภาไม่ว่าเวลาใดถ้าเขายังดำรงอยู่ เขาจะต้องทำหน้าที่เรื่องใหญ่ ๓ ประการด้วยกันครับ

ประการแรกก็คือว่าเขาต้องทำหน้าที่รัฐสภา แล้วรัฐสภานั้นเมื่อวันที่เขามีสถานะอยู่ สมาชิกส่วนหนึ่งไปเลือกตั้ง แต่ส่วนหนึ่งเขาอยู่ เขายังต้องร่วมอยู่ในการทำหน้าที่สมาชิกรัฐสภา หรือท่านประธานจะทราบไหมครับว่าในขณะที่เรากำลังเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาอยู่ หรือประกาศวัน เวลา ของการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภานั้นอาจจะมีการยุบสภาเกิดขึ้นก็ได้ เมื่อมีการยุบสภาเกิดขึ้นก็ได้ นั่นก็แปลว่าสมาชิกที่เหลืออยู่เขาต้องทำหน้าที่รัฐสภา

ประการที่ ๒ เขาจะต้องทำหน้าที่ตามที่วุฒิสมาชิกที่เกี่ยวข้องกับองค์กรอื่นซึ่งกฎหมายรัฐธรรมนูญกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่เป็นการเฉพาะ เขาต้องทำหน้าที่นั้นและเวลาแห่งการทำหน้าที่นั้นไม่ได้อยู่ในช่วงของการไปเลือกตั้งหรือไม่ไปเลือกตั้ง ช่วงเวลาที่เขาอาจจะต้องทำวันนี้ ทำพรุ่งนี้ มันมีข้อกำหนดในการทำ

ประการที่ ๓ เขาต้องทำหน้าที่เฉพาะองค์กรที่ตัวเองกำหนด อย่างเช่น การถอดถอนสมาชิกวุฒิสภาด้วยกันเมื่อมีความผิด เมื่อมีปัญหา เมื่อเวลานั้นมาถึง เขาต้องทำหน้าที่นั้น การไปเขียนว่าไม่ให้เขาทำหน้าที่จึงเป็นเรื่องที่ไม่ชอบ ทำไมหลักการต้องเป็นอย่างนั้นครับ ท่านประธานครับ นั่นก็เพราะว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดที่เราจะพูดถึงบนพื้นฐานในสิ่งนี้ก็คือว่าการดำรงอยู่ การอำนาจหน้าที่ที่จะต้องใช้ แล้วก็การทำหน้าที่นั้นมันมีเรื่องที่ขาดไม่ได้เลย ท่านประธานครับ มันมีอยู่ ๔ ประเด็นใหญ่ ๆ ที่รัฐ ๆ หนึ่ง รัฐชาติก็ดี

หรือรัฐประชาชาติก็ดีที่ไม่มีตำแหน่งว่างเลยแม้แต่วินาทีเดียว ถ้าว่างจะต้องมีคนทำหน้าที่นั้นอย่างชัดเจน เช่น ประเทศทุกประเทศย่อมมีประมุขรัฐ ไม่ว่าจะเป็นประมุขหรือองค์พระประมุข เวลาแห่งการดำรงอยู่ของประมุขนั้นตามรัฐธรรมนูญกำหนดว่าไม่มีช่วงเวลาที่ว่างเลย ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงแปลว่าจะต้องทำทันที นี่เป็นเรื่องที่ ๑ ซึ่งเดี๋ยวผมจะอธิบายรายละเอียดให้ท่านประธานทราบ ผมอภิปรายครั้งนี้ผมคาดหวังต่อคณะกรรมาธิการอีกเช่นเคยนะครับว่าเราจำเป็นต้องแก้ไขอย่างไร

เรื่องที่ ๒ เรามีรัฐบาล แม้มีการยุบสภา ผู้ที่ทำหน้าที่นายกรัฐมนตรีว่างเว้นไม่ได้ครับ แม้ว่าจะมีการยุบสภารัฐบาลจะต้องรักษาการ คนที่เป็นนายกรัฐมนตรีจะต้องทำหน้าที่แทน เป็นผู้บริหารประเทศ ไม่มีว่างเว้นแม้แต่วันเดียว นี่คือหลักการที่ต้องทำหน้าที่

ประการที่ ๓ รัฐสภา การดำรงอยู่ของรัฐสภาจะดำรงอยู่ตลอดไป วุฒิสภาอาจจะหมดวาระแล้วไปเลือกใหม่ คนที่ทำหน้าที่รัฐสภาคือสภาผู้แทนราษฎร แล้ววันเวลาที่สภาผู้แทนราษฎรหมดวาระหรือยุบสภาไปเลือกตั้งใหม่ วุฒิสภาก็ต้องทำหน้าที่รัฐสภาโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่ทำหน้าที่ประธานรัฐสภาซึ่งมีอำนาจเป็นการเฉพาะ รวมทั้งมีอำนาจในรัฐสภา เขาจะต้องมีหน้าที่นี้ รัฐ ๆ หนึ่งตำแหน่งนี้จะขาดไม่ได้เลยแม้แต่วันเดียว นี่เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้ตามรัฐธรรมนูญ

ประการที่ ๔ ท่านประธานครับ ศาลยุติธรรม ประธานศาลฎีกา ผู้ดำรงตำแหน่งประมุขของฝ่ายยุติธรรมเป็นตำแหน่งที่อาจจะต้องหมดวาระ แต่ว่าในวันที่หมดวาระจะต้องมีผู้ทำหน้าที่เป็นประธานศาลฎีกา

องค์ประกอบทั้ง ๔ ประการนี้ ทั้งประมุขรัฐ ทั้งนายกรัฐมนตรี ทั้งรัฐสภา และทั้งศาลกระบวนการยุติธรรม ทั้ง ๔ ประการนี้ท่านประธานครับ เป็นสิ่งว่างเว้นเลย ไม่ได้แม้แต่นาทีเดียว เมื่อว่างเว้นไม่ได้ การกำหนดให้มีหรือไม่ให้มีจึงไม่ใช่กำหนดตามใจเราว่ากำหนดให้ ส.ว. อยู่ แต่บทบัญญัติก็คือว่ากำหนดไม่ให้ทำหน้าที่ แม้การทำหน้าที่บางอย่างนั้นก็เป็นปัญหา รัฐสภามีหน้าที่อย่างไรครับท่านประธาน ส.ว. ที่เหลืออยู่ส่วนหนึ่งไปเลือกตั้ง นี่ผมอภิปรายบนพื้นฐานที่ว่าผมได้ยอมรับแล้วนะครับว่าเขาได้โหวตในมาตรา ๑๐ แล้ว เขายินดีที่จะให้ ส.ว. ที่มีอยู่ ดีอยู่ ถ้าอยู่เขาก็ต้องทำหน้าที่ และเขาต้องทำหน้าที่อะไรครับ เขาต้องทำหน้าที่รัฐสภา หน้าที่รัฐสภากำหนดไว้ที่ไหนครับ กำหนดไว้ในมาตรา ๑๓๖ ท่านกรรมาธิการลองตามผมมาดูสิครับว่าเขากำหนดให้ต้องทำอะไร มาตรา ๑๓๖ ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ตามมาตรา ๑๙ ให้การปฏิญาณตนของผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ต่อรัฐสภา ตามมาตรา ๒๑ ให้การรับทราบการแก้ไขเพิ่มเติมตามกฎมณเฑียรบาลว่าด้วยการสืบสันติวงศ์ พุทธศักราช ๒๕๑๗ ตามมาตรา ๒๒ การรับทราบหรือให้ความเห็นชอบในการสืบสันติวงศ์ ตามมาตรา ๒๓ ทุกมาตราที่ผมเอ่ยถึง มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ ล้วนแล้วแต่เป็นอำนาจที่ต้องทำและไม่สามารถที่จะกล่าวได้ว่าไว้วันก่อน รอให้เลือกตั้งเสร็จ รอเวลาอื่นมันไม่ได้ทั้งสิ้น เหตุการณ์เหล่านี้มีขึ้นเมื่อใดต้องทำหน้าที่ทันทีเมื่อนั้น และเขาเป็นรัฐสภาคนเดียวด้วยซ้ำไป ถ้ามีการยุบสภาผู้แทนราษฎรซ้อนลงไปในวันนั้น ซึ่งการยุบสภาผู้แทนราษฎรนั้นบอกไม่ได้ครับท่านประธานว่าปีหน้าจะยุบ ว่าสิ้นเดือนนี้จะยุบ

มันเป็นเรื่องของเงื่อนไขทางการเมืองที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เขาก็จำเป็นต้องยุบสภา การมีมติให้รัฐสภาพิจารณาเรื่องอื่นในสมัยประชุม การให้ความเห็นชอบในการปิดสมัยประชุม ผมจะไปเร็ว ๆ นะครับ การปิด-เปิดสมัยประชุม การตราข้อบังคับ การใช้ความเห็นล้วนไปถึงมาตรา ๑๓๗ ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภาให้ใช้อะไร การกำหนดว่าให้ทำหน้าที่อย่างนี้ครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นหน้าที่ของวุฒิสภา หน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรในการทำหน้าที่รัฐสภานั้นเป็นการทำตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เมื่อบางประการกำหนดว่าให้มี หรือกำหนดไว้ให้มีก็ไม่ได้ แต่ว่าในขณะเดียวกันครับท่านประธานในมาตรา ๑๓๒ ได้กำหนดยกเว้นไว้อีกเหมือนกันว่าในวันเวลาที่ไม่มีสภาแล้วให้มีการทำหน้าที่ เขาจะให้ทำอะไรบ้าง เขาก็กำหนดไว้อีกเหมือนกันว่าจะมีการประชุมวุฒิสภาไม่ได้เว้นแต่จะต้องมีกรณีต่อไปนี้ ซึ่งเขาก็กำหนดเงื่อนไขไว้เป็นหลักการตามรัฐธรรมนูญว่าอะไรที่ทำได้ อะไรที่ทำไม่ได้ จึงไม่ใช่เรื่องที่เราจะไปกำหนดเพิ่มเติมว่าไม่ให้ทำ หรือไปกำหนดเพิ่มเติมว่าให้ทำ เพราะโครงสร้างของการให้ทำหรือไม่ให้ทำมันเป็นเรื่องของระบบการเมือง

บางเรื่องขาดเวลาไม่ได้แม้แต่วันเดียว บางเรื่องรอได้เพราะมีกระบวนการ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ถูกกำหนดไว้ทั้งสิ้น การกำหนดอีกประการหนึ่ง ท่านประธานครับ ที่เป็นหน้าที่โดยเฉพาะของสมาชิกวุฒิสภา นั่นก็คือการถอดถอนออกจากตำแหน่งที่คณะกรรมาธิการไปกำหนดว่าห้ามไม่ให้คนที่เหลืออยู่ทำ เขาเขียนว่าอย่างไรท่านประธาน ในมาตรา ๒๗๐ ในตอนท้ายของวรรคแรกเขาบอกว่า วุฒิสภามีอำนาจถอดถอนผู้นั้นออกจากตำแหน่งได้ หมายถึงคนที่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี สมาชิกรัฐสภา สมาชิกวุฒิสภา ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครอง อัยการสูงสุด ผู้ใดมีพฤติกรรมร่ำรวยส่อในทางทุจริต ส่อว่ากระทำผิดร้ายแรงต่อหน้าที่ ส่อว่าทำผิดร้ายแรงต่อหน้าที่ยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้หน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง วุฒิสภาถอดถอนผู้นั้นออกจากตำแหน่งได้ บทบัญญัติวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้คือ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญด้วย ผู้พิพากษาด้วย พนักงานอัยการด้วย การถอดถอนหรือไม่ถอดถอนไม่ใช่เรื่องวุฒิเขานึกเอาเองหรือไม่นึกเอาเอง เมื่อกระบวนการเหล่านี้มาถึง กระบวนการเหล่านี้ตกอยู่ในเวลานั้น เขาไม่มีสิทธิหลีกเลี่ยงที่จะไม่ทำ และถ้าไม่ทำก็เกิดผลเสียหายต่อประเทศชาติ ต่อรัฐทั้งสิ้น การดำรงอยู่ของผู้เป็นประมุขแห่งรัฐ การดำรงอยู่ของผู้นำนายกรัฐมนตรี การดำรงอยู่ของประธานรัฐสภาและการดำรงอยู่ของประธานศาลยุติธรรม นั่นเป็นกระบวนการที่เขาไม่ยอมให้ขาดเวลาเลยแม้แต่นาทีเดียว เมื่อไม่ยอมให้ขาดเลยแม้แต่นาทีเดียว เราไปกำหนดให้คนหนึ่งมีอำนาจ ไม่มีอำนาจให้ทำหน้าที่ ไม่ให้ทำหน้าที่ กระบวนการเหล่านี้ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญแน่นอนและขัดต่อเจตนารมณ์ในการภารกิจแห่งรัฐ ซึ่ง ๔ ประการที่ผมได้กำหนดนี้ได้บอกกับท่านประธานแล้วว่าการไปกำหนดไว้อย่างนี้เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง นอกจากนั้นอีกท่านประธานครับ ในขณะที่เขารักษาการอยู่นี้ที่เขาทำหน้าที่เขาไม่ได้ถอดถอนบุคคลที่ผมอ่านมาทั้งหมดยาวเฟื้อยแล้วทั้งนั้นนะครับ ท่านไปดูได้ในมาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๑ สมาชิกวุฒิสภาจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภามีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อให้วุฒิสภามีมติตามมาตรา ๒๗๔ ให้ถอดถอนสมาชิกวุฒิสภาออกจากตำแหน่งได้ด้วย เขายังต้องถอดถอนคนเขาเองอีก เกิดวันนั้นมีวุฒิสมาชิกไปถูกสอบสวนไปทำอะไรผิดถึงเวลาที่จะต้องเฉ่งกันแล้วต้องถอดถอนแล้ว เขาก็ต้องเอาคนที่อยู่ของเขาภายในที่ทำผิดนั้นออกไป แล้วเราไม่ให้เขาประชุมนี่เป็นปัญหาที่ขัดต่อหลักการ เป็นปัญหาต่อเรื่องราวทั้งสิ้น

และในกรรมาธิการผมคิดว่าเราไม่ได้ถกเถียงกันเรื่องนี้กันอย่างกว้างขวางจริงเลยแม้แต่นิดเดียว ข้อความนี้ท่านประธานครับ ไม่ใช่สิ่งที่ผมอยากได้หรือไม่อยากได้ แต่ผมเห็นว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้เรามุ่งจริง ๆ ครับ อยากได้อะไรเอาอันนั้น ไม่อยากให้อะไรไม่ให้อันนั้น ซึ่งอย่างที่ผมได้กราบเรียนกับท่านประธานมาตลอดว่ารัฐธรรมนูญนั้นมันไม่ใช่แก้ไขเพื่อให้สิ่งที่เจ้าของเขาอยากได้ และสิ่งที่เจ้าของก็ไม่อยากได้ การอยากได้หรือไม่อยากได้มันไม่มีปัญหาส่วนตัวดำรงอยู่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ แต่มันเป็นระบบการเมือง และระบบการเมืองของประเทศไทยมันเป็นระบบที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข และระบบนี้เป็นกระบวนการเป็นขั้นตอน เป็นสิ่งที่เราดำเนินการมาแล้วทั้งสิ้น การมีอำนาจหน้าที่ทุกอำนาจหน้าที่ล้วนแต่ละต้องดำเนินการไปให้จบสิ้นทั้งสิ้น มาตรา ๒๗๐ กับมาตรา ๒๗๑ ที่ผมได้อ้างให้ท่านประธานฟังนั้นมันเป็นกระบวนการจริง ๆ ท่านประธานจะเห็นว่าข้อความที่ถูกกำหนดขึ้นโดยคณะกรรมาธิการเสียงข้างมากนั้นมันทำให้เราขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๒ มันขัดต่อมาตรา ๑๓๖ มาตรา ๑๓๗ ขัดต่อมาตรา ๒๗๐ มาตรา ๒๗๑ การขัดแย้งอย่างนี้ผมคิดว่ามันเป็นการเติมข้อความไปโดยไม่จำเป็น ผมคิดว่าเป็นการเพิ่มเติมข้อความแบบขัดเขิน ----------

ใจหนึ่งอยากจะให้ ส.ว. สรรหาออกไปให้หมด แต่กลับมาคิดไปคิดมาว่าถ้าให้ออกไม่หมด ระบบก็ถูกสรรหามาตามรัฐธรรมนูญเดิม ตัวเองไปเขียนให้เขาพ้น ก็รู้สึกว่าขัดใจนิดหน่อย กลัวว่าจะไปขัดต่อรัฐธรรมนูญในมาตราที่เขาสรรหามา ก็เลยขัดใจก็คือทิ้งไม่ได้ ทิ้งไม่ได้ก็เลยเอาไว้ พอเอาไว้ก็กลัวอีกว่าถ้าให้เขาอยู่เสร็จเขาจะต้องทำหน้าที่ พอเขาจะทำหน้าที่ถอดถอนใครได้บ้าง ก็ถอดถอนนายกรัฐมนตรีได้ เพราะนายกรัฐมนตรีก็รอถูกถอดถอนอยู่หลายเรื่อง ประธานสภาก็ถอดถอนได้ ประธานสภาผมก็ยังอยู่ และอาจจะถูกถอดถอนรออยู่ รองประธานวุฒิสภาก็รอถอดถอนอยู่ สมาชิกบางคนก็ถูกร้องเรียนรอถอดถอนอยู่ ให้อยู่แต่พอเขาสอบสวนเสร็จไม่ให้ถอน อย่างนี้ท่านประธานครับ มันแปลว่าอะไร มันไม่ใช่เรื่องที่เราจะต้องมานั่งดูแลกันโดยการที่ตามใจตัวเอง เพราะฉะนั้นการเพิ่มข้อความนี้เป็นข้อความที่เพิ่มขึ้น จึงเป็นข้อความที่ไม่ชอบ ขัดต่อหลักการ ขัดต่อเจตนารมณ์ และขัดต่อระบบการเมืองตามที่มีวุฒิสภาของประเทศไทย ผมอยากเรียกร้องให้ท่านคณะกรรมาธิการตัดข้อความที่เพิ่มเติมเหล่านี้ออกไป กราบเรียนเพื่อนสมาชิก ทั้งที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา เราต้องยอมรับหลักการกันนะครับ ถ้าเรากล้าตัดสินใจที่จะโหวตให้เขาดำรงอยู่ต่อไป แม้ว่าดุลยภาพของสภาอาจจะเปลี่ยนแปลง อาจจะมีปัญหาอย่างใดในอนาคต แต่เมื่อเรายอมให้เขาอยู่แล้ว เราจะยอมให้เขาอยู่อย่างไม่มีหน้าที่ ยอมอยู่อย่างไม่ให้ทำงาน ยอมอยู่อย่างให้เขาไม่ได้เกี่ยวข้องกับระบบ เราจะยอมให้เขามีอยู่ทำไม เพราะฉะนั้นความในข้อนี้ผมถึงกราบเรียนกับท่านประธาน กราบเรียนกับท่านคณะกรรมาธิการ และกราบเรียนกับเพื่อนสมาชิกว่าขอให้ตัดข้อความนี้ออกไปครับ จะทำให้ความสมบูรณ์ของสิ่งที่เราแก้ไขนั้นมันสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงมากขึ้น ขอบคุณท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่าน ส.ว. สมชาย แสวงการ ครับ มีอะไรครับ

นายแทนคุณ จิตต์อิสระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายแทนคุณ จิตต์อิสระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เขต ๑๒ ดอนเมือง ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ผมกราบขออนุญาตหารือท่านประธานนะครับ ผมเข้าใจว่าคืนนี้ทางเสียงข้างมากคงพยายามจะให้จบการอภิปรายทั้ง ๒ มาตรานะครับ ดังนั้นจึงอยากขอความกรุณาท่านประธานได้ช่วยกรุณาให้โอกาสพวกเราได้อภิปรายมากที่สุด อันนี้อันที่ ๑ อันที่ ๒ คือขอความกรุณาในการที่จะขานชื่อ

ของผู้ที่จะอภิปรายล่วงหน้าสัก ๕ ท่านเพื่อให้เตรียมพร้อมครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ก็จะพยายามตามนั้นนะครับ ท่านสมชาย แสวงการ แล้วก็เป็นท่านประสงค์ นุรักษ์ แล้วก็กลับมาที่ท่านผมจะให้พวกกลุ่มที่สงวนคำแปรญัตติเอาไว้ก่อน ส่วนท่านที่ยังไม่ได้สงวนก็เอาไว้ต่อท้ายนะครับ แล้วก็มาที่ท่านอานิก อัมระนันทน์ เชิญท่านสมชายครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (สรรหา) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภาสรรหาจากภาควิชาชีพ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมสงวนคำแปรญัตติไว้ในมาตรา ๑๒ ซึ่งกระผมเห็นว่าสิ่งที่กรรมาธิการไปแก้ไขเพิ่มเติมในวรรคสองว่าเมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเป็นการทั่วไปตามวรรคหนึ่ง สมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๐ จะปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการพิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่งหรือถอดถอนบุคคลใดออกจากตำแหน่งตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมิได้ จนกว่าสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้งทั่วไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้เข้าปฏิบัติหน้าที่ กระผมไม่เห็นด้วยกับการที่คณะกรรมาธิการไปเพิ่มเติมประเด็นนี้ แล้วก็เห็นควรให้คงไว้ตามรัฐธรรมนูญเดิม ด้วยความเห็นว่าการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวนั้นเป็นการแก้ไขที่เกินต่อหลักการ ท่านประธานครับการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ----------

อย่างที่ผมกราบเรียนแล้วว่ามีทั้งในเรื่องของประเด็นที่ขัดต่อหลักการ ประเด็นที่เกินหลักการ ประเด็นที่ขัดกันเอง และประเด็นที่ขัดต่อกระบวนการพิจารณา รัฐธรรมนูญที่ท่านได้ขอผ่านวาระที่หนึ่งนั้นท่านบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขเพิ่มเติมไว้เพียงเหตุผล โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีสมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งเพื่อให้ได้วิธีการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาที่มีลักษณะเช่นเดียวกับวิธีการได้มาซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยได้รับการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน อันเป็นการส่งเสริมหลักประชาธิปไตยและมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยนี้ หลักการและเหตุผลมีเพียงเท่านี้ครับท่านประธาน มาตรา ๑๐ ที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานและที่ประชุมแห่งนี้ไปแล้ว ท่านประธานก็ใช้เสียงของสภาโหวตชนะไปเรียบร้อยแล้ว และผมได้แสดงความเห็นต่อที่ประชุมไปเรียบร้อยเหมือนกันครับว่ามันเป็นการโหวตที่ขัดหลักการ ผมเห็นควรว่าถ้าท่านจะแก้ไขให้ตรงกับหลักการว่าด้วยการที่มาของสมาชิกวุฒิสภาให้มาจากการเลือกตั้ง ๒๐๐ คนเพียงอย่างเดียว ท่านไม่ควรมี ส.ว. สรรหา ๗๓ คนเป็นติ่งอยู่เลย เพราะมันจะเกิดปัญหาหลายประการครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของอำนาจหน้าที่ บทบัญญัติที่มี ๔ อำนาจหน้าที่ใหญ่ ๆ ท่านไม่ได้แก้ไข แต่ท่านปล่อยให้เรายังคงมีอำนาจหน้าที่อยู่ อันนั้นจะเป็นปัญหาประการหนึ่ง ไม่รวมถึงเรื่องสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งท่านมีอยู่ ๕๐๐ คนอยู่แล้ว แก้ไขเสร็จแล้ว ๓ ปี อย่างน้อยมี ส.ว. ๒๗๓ คน มากกว่าครึ่งหนึ่ง อันนั้นเป็นประเด็นในมาตรา ๑๐ ซึ่งท่านก็มาบรรจุไว้อีกว่าให้สมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๐ ซึ่งมาจากการสรรหาที่เหลืออยู่คงยังมีสมาชิกภาพต่อไปจนจะครบวาระตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ นี่ละครับเป็นประเด็นที่ผมเรียนว่ามันทำให้ ๗๓ คนนี้ยังอยู่ แต่พออยู่แล้ว ท่านประธานครับ มันก็ยังคงต้องทำหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งผมขออนุญาตนำเอกสารของสถาบันพระปกเกล้าเป็นเอกสารทางวิชาการ เรื่องระบบรัฐสภาและกระบวนการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาที่เหมาะสมกับประเทศไทย ความจริงก็เหมือนกับรัฐธรรมนูญ เพียงแต่ย่อเพื่อให้มันได้ใจความง่ายขึ้นนิดเดียวครับท่านประธาน ในบทที่ ๖ ของรายงานฉบับนี้ระบุชัดเจนว่า โดยสรุปบทบาทอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาที่สำคัญเป็นการออกแบบเพื่อให้สามารถจัดแบ่งอำนาจหน้าที่ได้ดังนี้ ๑. พิจารณากลั่นกรองกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการเสนอพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญโดยการร่วมมือกับสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๑๓๙ วรรคสอง พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ

งบประมาณรายจ่ายประจำปี พิจารณาอนุมัติหรือไม่อนุมัติพระราชกำหนด การแก้ไขรัฐธรรมนูญโดยยื่นร่วมกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๒๙๑ ซึ่งเราก็ทำหน้าที่อยู่ขณะนี้ อันนี้ท่านไม่ได้ตัด อำนาจหน้าที่ยังมีอยู่ ในส่วนที่ ๒ คือด้านการควบคุมบริหารราชการแผ่นดิน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการตั้งกระทู้ การเปิดอภิปรายทั่วไป การตั้งกรรมาธิการ การรับทราบคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี อันนี้ยังทำอยู่ แต่สิ่งที่มันหายไปในส่วนหนึ่งของการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินคือการถอดถอนและแต่งตั้ง ซึ่งมันไม่ได้มีเฉพาะเรื่องของการเป็นอำนาจ ๓ ฝ่าย ระหว่างนิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการเท่านั้น รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ได้นำหลักการใหม่คือเรื่องขององค์กรอิสระเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง และได้บัญญัติให้มีสมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งไปทำหน้าที่ในการคัดเลือก เลือก แต่งตั้ง ให้ความเห็นชอบ รวมถึงมีอำนาจหน้าที่ในการถอดถอน ท่านประธานครับ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ อาจจะแบ่งให้ ส.ว. เป็นสรรหาและเลือกตั้ง แต่พอท่านกำลังจะแก้ไขรัฐธรรมนูญให้กลับไปเหมือนปี ๒๕๔๐ โดยเฉพาะเรื่องของ ส.ว. เลือกตั้ง แก้ไขคุณสมบัติจนเกือบเหมือนกันนะครับ ผมก็เรียนว่าท่านยังคงให้ความเห็นชอบตามมาตราอำนาจหน้าที่ทั้ง ๒ ประการอยู่นะครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่ง หรือการให้พิจารณาคัดเลือกหรือถอดถอน รวมถึงอำนาจหน้าที่อื่น ตรงนี้ละครับที่เป็นปัญหาเพราะว่าท่านไปเติมในวรรคสองว่า เมื่อมีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเป็นการทั่วไปตามวรรคหนึ่งแล้ว สมาชิกวุฒิสภาที่อยู่ตามวรรคหนึ่งนั้นจะปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวในเรื่องของการแต่งตั้ง ถอดถอนไม่ได้ ท่านประธานครับผมกราบเรียน ได้ถามจากสมาชิกวุฒิสภาที่เป็นกรรมาธิการจากสมาชิกวุฒิสภาว่าเหตุผลกลใดกรรมาธิการจึงไปพิจารณาเพิ่มเติมตรงนี้ ท่านกรรมาธิการอาจจะตอบได้นะครับ ตรงกันหรือไม่ตรงกันก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ----------

สิ่งหนึ่งที่ได้รับทราบก็คือว่า เพราะกังวลครับ กังวลประการที่ ๑ กลัวจะไปถอดถอนท่านนายกรัฐมนตรี กังวลประการที่ ๒ คือกลัวจะไปแต่งตั้งหรือไปเลือกประธานวุฒิสภา ผมกราบเรียนครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องตลกมาก แล้วก็เขียนไว้ในบัญญัติรัฐธรรมนูญเลยหรือครับ ท่านตัดรอนอำนาจ ท่านรอนสิทธิของสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งผมบอกแล้วว่าท่านตัดไปเลยตามมาตรา ๑๐ แต่ท่านยังเอาไว้ ไปเอาไว้แล้วมัดมือมัดเท้าไม่ให้ทำหน้าที่ ไม่ทราบว่าท่านจะเอาไว้ทำไม การรอนสิทธิอย่างนี้กระผมเรียนว่ามันขัดต่อรัฐธรรมนูญอย่างสิ้นเชิง ในบทบัญญัติอำนาจหน้าที่นั้นชัดเจนครับ ถามว่าในเรื่องของการที่วุฒิสภามี ๒ หน้าที่กับ ๑ หน้าที่อื่นนั้นทำอย่างไร ขออ่านต่อนิดนะครับ ในระหว่างนั้นอาจจะเกิดเหตุการณ์ใด ๆ ได้ทั้งสิ้นครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการให้ความเห็นชอบ ถวายคำแนะนำ ให้ทรงแต่งตั้งบุคคลดังต่อไปนี้ ๑. ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๐๖ (๒) ๒. กรรมการการเลือกตั้ง ๓. ผู้ตรวจการแผ่นดิน ๔. คณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ๕. คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินและผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๒ วรรคสาม ๖. กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามมาตรา ๒๕๖ วรรคห้า ให้ความเห็นชอบร่วมกับองค์กรอื่น ร่วมกับคณะกรรมการตุลาการ ศาลปกครอง ให้ความเห็นชอบผู้ทรงคุณวุฒิสาขานิติศาสตร์ ผู้ทรงคุณวุฒิในราชการแผ่นดิน เป็นตุลาการศาลปกครองสูงสุด ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๔ วรรคสอง ให้ความเห็นชอบตุลาการในศาลปกครองให้ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด ตามมาตรา ๒๒๕ ให้ความเห็นชอบในหลาย ๆ เรื่องครับ รวมถึงตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในกรรมการอัยการนะครับ แล้วก็ให้ความเห็นชอบในเรื่องของการสรรหา กสทช. และองค์กรอิสระอื่นซึ่งผมก็คงไม่เอ่ย เพราะได้เอ่ยมาทั้งหมดแล้ว แต่ผมกราบเรียนครับว่านี่คือสิ่งที่เป็นปัญหา นอกจากนั้นท่านประธานจะคาดการณ์ได้อย่างไรว่าการตัดอำนาจหน้าที่นั้นจะไม่เกิดเหตุในขณะนั้นท่านห้ามสิทธิในการที่จะทำหน้าที่แต่งตั้งหรือว่าเลือกให้ความเห็นชอบ ท่านยังไปตัดอำนาจหน้าที่ในการถอดถอนด้วยครับท่านประธาน อำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ แล้วผมกราบเรียนว่ามาตรานี้ วรรคนี้ มาตรา ๑๒ ขัดต่อรัฐธรรมนูญอย่างยิ่ง อำนาจในการถอดถอนบุคคลที่วุฒิสภาต้องทำหน้าที่ ได้แก่ การถอดถอนจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ซึ่งท่านประธานวุฒิสภาของผมก็โดนยื่นถอดถอนไปแล้ว ใครจะทราบว่าเอกสารที่ท่าน

ยื่นไป ป.ป.ช. จะต้องส่งมาให้วุฒิสภาในขณะนั้นมีการถอดถอนเลยหรือไม่ถอดถอน ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด อัยการสูงสุด ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดิน คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้พิพากษาหรือตุลาการ พนักงานอัยการ ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ อันนี้ท่านก็ตัดอำนาจถอดถอนออกไปอีก นอกจากนั้นครับ ที่สำคัญเราไม่สามารถคาดเดาอะไรได้ทั้งสิ้น มันก็มีอำนาจอื่นที่เกี่ยวข้องในการทำหน้าที่แทนตามมาตรา ๑๙ ก็คือการแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ตามมาตรา ๑๙ การสืบสันตติวงศ์ตามมาตรา ๒๓ การประกาศสงครามตามมาตรา ๑๘๙ การให้ความเห็นชอบตามสนธิสัญญาตามมาตรา ๑๙๐ ผมกราบเรียนท่านประธานครับว่าสิ่งที่เกิดปัญหาก็คือว่าคณะกรรมาธิการไปบัญญัติเกินหลักการ ไปตัดอำนาจไปรอนสิทธิในขณะนั้น ซึ่งผมก็กราบเรียนแล้วว่าผมไม่ได้เห็นด้วยให้ ส.ว. สรรหา ๗๓ คน อยู่ทำหน้าที่ต่อไป ถ้าท่านตัดมาตรา ๑๐ ให้พ้นไปเสียมันก็ไม่ต้องมากังวลตรงนี้ เพราะว่าสภาก็ว่างไป ท่านก็จะให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาใหม่ก็ว่าไป ก็ว่างเว้นไป แต่ตอนนี้ท่านให้อยู่ อยู่เสร็จแล้วท่านตัดสิทธิ ตรงนี้ละครับเป็นประเด็น ผมต้องกราบเรียนท่านประธานว่าผมจึงไม่เห็นด้วยกับการที่คณะกรรมาธิการบัญญัติมาตรา ๑๒ ไว้เช่นนี้ หากย้อนกลับไปดูเจตนารมณ์ ซึ่งผมขออนุญาตใช้ข้อมูลของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายเพียงเล็กน้อยครับท่านประธานครับ เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นะครับที่ได้ปรากฏคำปรารภของรัฐธรรมนูญว่าร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่จัดทำใหม่นี้มีสาระสำคัญ

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกันของประชาชนชาวไทยในการธำรงรักษาไว้ซึ่งเอกราชและความมั่นคงของชาติ การทำนุบำรุงรักษาศาสนาทุกศาสนาให้สถิตสถาพร การเทิดทูนพระมหากษัตริย์เป็นประมุขและเป็นมิ่งขวัญของชาติ การยึดถือระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขในวิถีทางการปกครองประเทศ การคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนให้ประชาชนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการปกครองและตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐอย่างเป็นรูปธรรม การกำหนดกลไกสถาบันทางการเมืองทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร ให้มีดุลยภาพและประสิทธิภาพตามวิถีทางการปกครองแบบรัฐสภา รวมทั้งให้สถาบันศาลและองค์กรอิสระอื่นสามารถปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตเที่ยงธรรม ท่านประธานครับ สิ่งที่ท่านไปตัดอำนาจของสมาชิกวุฒิสภาที่ท่านปล่อยให้เหลืออยู่ นั่นละครับเกิดปัญหาครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการไม่สามารถทำหน้าที่ได้ในการแต่งตั้งหรือถอดถอน มันจะเกิดการเปลี่ยนแปลงทางดุลยภาพของฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหารและองค์กรอิสระอย่างมีนัยสำคัญ ท่านประธานครับ กราบเรียนท่านประธานว่าเมื่อมาตราที่ผ่านมานั้นเป็นความบกพร่องอย่างร้ายแรงหลายประเด็นที่ผมได้เรียนต่อที่ประชุมและที่ประชุมทราบแล้วว่ามาตรา ๑๑ นั้นมีปัญหาอย่างยิ่ง เป็นโมฆะครับในความเห็นผมทางกฎหมายเป็นโมฆะไปเรียบร้อยแล้ว รวมถึงมาตรานี้ก็จะเป็นประเด็นปัญหาอีกซึ่งผมกราบเรียนว่าเราอุตส่าห์อดหลับอดนอนมา ๑๑ วัน ๑๒ วัน ทำกฎหมายที่เป็นโมฆะครับท่านประธาน กฎหมายที่ใช้ไม่ได้ กฎหมายที่ไปศาลรัฐธรรมนูญ ไปแล้วมีปัญหาจริง ๆ ครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นท่านกรรมาธิการยังมีโอกาสครับ ในมาตรานี้ถ้าท่านจะแก้ไขความบกพร่อง แก้ไขความขัดกันของการร่างรัฐธรรมนูญเอง ท่านตัดมาตรานี้เถอะครับท่านอย่าไปกังวลครับว่าพวกผมนี่ท่านกรุณาให้อยู่แล้ว ผมไม่ได้อยากอยู่จะมาทำหน้าที่ในการเลือกประธานวุฒิสภา เลือกรองประธานวุฒิสภา ไม่มีหรอกครับ เราไม่ทำแบบนั้นแต่ว่าหน้าที่ในการทำอย่างอื่นครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการแต่งตั้งบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งถอดถอนบุคคลมันมีความจำเป็นครับท่านประธาน จะปล่อยให้เราอยู่รับเงินเดือนไปเฉย ๆ มัดมือมัดเท้าไม่ต้องทำหน้าที่อะไร ผมว่ามันอยู่แล้วไม่มีศักดิ์ศรีครับท่านประธาน พวกผมหลายคน ท่านสมาชิกวุฒิสภาหลายท่านที่มาจากการสรรหาเป็นผู้หลักผู้ใหญ่เคยทำงานรับใช้บ้านเมืองมาหลายเรื่อง เป็นนักวิชาการก็มี เป็นครูบาอาจารย์ เป็นอดีตนายทหาร นายตำรวจ หลายคนบอกว่าถ้าอยู่อย่างไม่มีศักดิ์ศรีเขาก็ไม่ได้อยากจะอยู่

ถ้าให้เขาอยู่แล้วไม่ได้ทำหน้าที่เขาก็ไม่ได้อยากจะอยู่ ผมกราบเรียนท่านประธานจริง ๆ ว่าเราก็ต้องอยู่ทำหน้าที่ตามที่เราได้รับการสรรหามา เพราะฉะนั้นถ้าท่านประธานคิดว่าการทำรัฐธรรมนูญครั้งนี้ไม่เสียเวลาเปล่าไป ๑๒ วัน ๑๒ คืนแล้วเป็นโมฆะ ท่านประธานได้โปรดเถอะครับ ให้คณะกรรมาธิการได้พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของมาตรานี้แล้วดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องเสีย การใส่มาแล้วเกินหลักการเป็นประเด็นปัญหาจริง ๆ ครับท่านประธานครับ

สุดท้ายผมก็กราบเรียนว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญก็คงจะจบลงในวันนี้ แต่สิ่งที่ผมคิดว่ายังไม่จบก็คือประเด็นปัญหาที่เป็นปัญหาข้อกฎหมาย ซึ่งท่านทั้งหลายในที่นี้มีส่วนรับผิดชอบร่วมกันในการที่จะต้องเข้าสู่กระบวนการ รวมถึงสิ่งที่เกิดขึ้นก็คือการที่ท่านได้ใช้รัฐสภาแห่งนี้บัญญัติกฎหมายที่ขัดกันนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหลายประการ เปลี่ยนแปลงการได้มาซึ่งอำนาจและขัดกันแห่งผลประโยชน์ ผมกราบเรียนครับว่าผลแห่งคดี ผลแห่งการกระทำนั้นมันไม่ได้จบลง ณ วันที่ลงมติหรอกครับ มันมีห้วงเวลาเหมือนกรรมที่ตามไปข้างหน้า เรามีหลายคดีแล้วครับท่านประธาน วันนี้ศาลตัดสินมาหลายคนก็มีปัญหา ผมคิดว่าเมื่อท่านลงเสร็จแล้ว ชนะแล้วในสภา วันข้างหน้าศาลก็พิพากษาท่าน สังคมก็พิพากษาท่าน ขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่าน ส.ว. ประสงค์ นุรักษ์ และตามด้วยท่านอานิก แล้วก็มาที่ท่านนิรมิต แล้วก็ไปที่ ส.ว. ไพบูลย์ ส.ว. พลเอกสมเจตน์ เชิญครับ ท่านประสงค์ นุรักษ์ ครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่ปวงชนชาวไทยตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มาตรา ๑๒๒ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับก่อนที่ผมจะทำหน้าที่ในการอภิปรายในส่วนที่ผมเสนอแปรญัตติไว้นั้น ผมใคร่จะขอกราบประทานโทษท่านประธานวุฒิสภาด้วย ที่ก่อนหน้านี้ที่ผมได้เดินลงไปที่จะประท้วงท่านประธานต่อหน้าบัลลังก์ ซึ่งผมในฐานะสมาชิกวุฒิสภาไม่ควรจะกระทำเช่นนั้น แต่ผมก็มีความประสงค์ที่จะแสดงความเห็น แต่ท่านประธานรัฐสภาถ้าท่านประธานไม่ได้เห็นความสำคัญของกระผมในเป้าประสงค์ที่จะแสดงความเห็น ผมต้องขอกราบประทานโทษท่านประธานด้วยนะครับ ท่านประธานครับ ความเห็นของผมในการที่เสนอแปรญัตติครั้งนี้ในมาตรา ๑๒ ที่ได้มีการเสนอมานะครับ ส่วนวรรคแรกของมาตรา ๑๒ นั้นผมเองในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ผมเห็นว่าเนื้อหาสาระของวรรคแรกนั้นมันจะมีผลประโยชน์และส่วนได้เสียซึ่งผมเป็นสมาชิกวุฒิสภาอยู่ด้วย ผมคิดว่าในส่วนนี้ด้วยจรรยาบรรณของตัวผมเอง ผมจะของดเว้นในการที่จะไม่อภิปราย เพราะผมจะขอรักษาไว้ซึ่งจรรยาบรรณในส่วนตัวผมว่าผมจะไม่แสดงความเห็นในสิ่งที่ผมอาจจะได้รับประโยชน์จากการแสดงความเห็นของผม ทั้ง ๆ ที่พี่น้องประชาชนจำนวนมากได้โทรศัพท์เข้ามาหาผมตลอดทั้ง ๒-๓ วันนี้ว่าให้ได้มีการแสดงความเห็นกันอย่างเต็มที่เพื่อเขาจะได้มีโอกาสรับฟังอยู่ทางบ้าน จะได้มีโอกาสในการตัดสินใจว่าเขาจะนึกอย่างไรในสิ่งที่เรากำลังดำเนินงานอยู่ในรัฐสภาแห่งนี้ท่านประธานครับ ในส่วนของวรรคสองซึ่งคณะกรรมาธิการได้มีการเพิ่มเติมมานั้นผมมีความเห็นค่อนข้างจะคล้ายคลึงกับท่านสมาชิกทางฝ่ายค้าน แล้วก็ทางฝ่ายวุฒิสภาอีกหลายท่านว่าสิ่งที่น่าเป็นห่วงและน่าเสียดายครับ ที่สมาชิกวุฒิสภาทุกคนมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญหลายมาตรา แต่ในขณะเดียวกันทางคณะกรรมาธิการได้มีการเขียนบอกว่าหน้าที่ ที่บทบัญญัติที่เขียนไว้นั้นใช้ไม่ได้ ไม่มีประโยชน์ ไม่มีสิ่งใดที่ควรจะเกรงกลัวว่าการทำหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภานั้นจะทำให้เกิดความเสียหาย ผมมั่นใจครับว่าบุคคลผู้ซึ่งอยู่ในฐานะสมาชิกวุฒิสภานั้นมีวุฒิภาวะพอที่จะตัดสินใจและกระทำสิ่งใดที่ไม่ผิดพลาดแน่นอนคงจะทำถูกต้อง เพราะเมื่อเดือนมีนาคม ปี ๒๕๕๔ มีเหตุการณ์อยู่แล้วครับว่าสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้งทั้งหมดที่มีอยู่ในช่วงนั้น ในช่วงที่สมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหารอการสรรหามาอยู่ก็ได้ทำงานกันเพียงแค่ส่วนหนึ่งเท่านั้นเองซึ่งสามารถจะ

ปฏิบัติหน้าที่ได้ ซึ่งไม่น่าจะมีอะไรที่ต้องกังวลต่อไปครับท่านประธาน

ท่านประธานครับ กระบวนการทั้งหมดของการที่จะมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้ ผมมีความหวั่นใจและมีความหวั่นเกรงตรงกับพี่น้องประชาชนซึ่งโทรศัพท์เข้ามาหาผมตลอดเวลาครับว่าเป็นการพยายามที่จะใช้สถาบันวุฒิสภาเพื่อเป็นเครื่องมือในการที่จะยึดประเทศไทยและโยนบาปให้กับประชาชน ท่านประธานครับ ผมขอให้ความเห็นแค่นี้ครับ ขอขอบพระคุณมากครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านอานิกครับ เชิญครับ

นางอานิก อัมระนันทน์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางอานิก อัมระนันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาและกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ท่านประธานคะ ในเบื้องต้นดิฉันได้สงวนความเห็นให้ตัดส่วนหลังของวรรคแรกของมาตรา ๑๒ นี้ที่จะให้มีการต่ออายุให้กับ ส.ว. สรรหา ท่าน ส.ว. ท่านหนึ่งก็ได้อภิปรายก่อนหน้านี้ว่าเป็นการฟุ่มเฟือย ดิฉันเองในเบื้องต้นก็รู้สึกว่าเป็นเหมือนการให้ต่างตอบแทน เป็นการสร้างแรงจูงใจจะทำให้ท่าน ส.ว. อาจจะไม่สามารถจะลงมติตัดสินใจเกี่ยวกับร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้ได้ด้วยความเป็นอิสระอย่างแท้จริงก็เลยได้สงวนความเห็นเอาไว้ แต่จากการอภิปราย ๑๒ วัน ๑๒ คืนนี้ ทำให้ดิฉันตระหนักซึ้งมาก แล้วก็อึดอัดมากเลยว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญในครั้งนี้จะนำประเทศเราไปสู่ความหายนะ เพราะว่าในหลาย ๆ มาตรการ หลาย ๆ องค์ประกอบเป็นการออกแบบระบบการที่มีการใช้อำนาจเบ็ดเสร็จ ปราศจากการตรวจสอบถ่วงดุล หรือที่เรียกกันว่าเผด็จการรัฐสภาผ่านการเลือกตั้ง ----------

ดิฉันจึงขอถอนการสงวนความเห็นนี้ เพราะดิฉันคิดว่าอย่างน้อยถ้าเผื่อ ส.ว. สรรหาท่านยังอยู่ ความเป็นอิสระของวุฒิสภาก็ยังคงอยู่ได้อีกระยะหนึ่งก็ยังดี แต่ปรากฏว่าในวรรคสอง ซึ่งทีแรกในกรรมาธิการก็มีการคุยกันเหมือนกับมีการแบบขู่ว่า เดี๋ยวจะมีแบบนี้นะแล้วดิฉันก็นึกว่าไม่มี แต่ว่ามาพบทีหลังว่ามีวรรคสอง ซึ่งก็คือวรรคที่บอกว่าเมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเป็นการทั่วไปตามวรรคหนึ่งแล้ว สมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๐ จะปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการพิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่งหรือถอดถอนบุคคลใดออกจากตำแหน่งตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้มิได้จนกว่าสมาชิกวุฒิสภาที่จะมาจากการเลือกตั้งทั่วไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้เข้าปฏิบัติหน้าที่ ดิฉันคิดว่าตรงนี้ต้องเรียนตรง ๆ ว่ารับไม่ได้เลยค่ะ ส่วนหนึ่งก็ขัดกันเองกับมาตรา ๑๐ ของร่างแก้ไขในวรรคหนึ่งที่บอกว่าให้สมาชิกวุฒิสภา ซึ่งมีสมาชิกภาพอยู่ในวันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับยังคงมีสมาชิกภาพและปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภาต่อไปนะคะ ในเมื่อถ้าเผื่อจะให้เขาอยู่ให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปก็ต้องเป็นหน้าที่ที่รัฐธรรมนูญออกแบบให้ปฏิบัตินะคะ แต่ท่านกลับไปลดอำนาจเขา ลดอำนาจที่สำคัญมาก ๆ คือในส่วนของการแต่งตั้งถอดถอน แล้วตรงนี้ก็ขัดกับมาตรา ๑๓๒ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งท่านไม่ได้แตะนะคะ ตรงนั้นที่มีหลายท่านได้อภิปรายแล้วว่ามีการระบุเอาไว้เลยว่า ถึงแม้จะไม่มีสภาผู้แทนราษฎร แต่ก็จะไม่ให้มีสุญญากาศทางนิติบัญญัติ เพราะว่าวุฒิสภาก็ยังจะต้องทำหน้าที่สำคัญ ๆ เช่นเกี่ยวกับเรื่องของการสืบราชสมบัติ และรวมทั้งการแต่งตั้งถอดถอน เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นบทบาทหน้าที่ที่สำคัญมากของวุฒิสภา ท่านก็ไปตัดทอน แต่ในขณะเดียวกันท่านก็ไปต่ออายุ ส.ว. สรรหา ดูแล้วก็มีเลศนัย ถ้าเผื่อจะบอกว่าเป็นวาระแอบแฝงก็เหมือนกับเป็นการให้ต่างตอบแทน แต่ว่าเป็นการหลอกให้ค่ะ คือให้แบบดูแคลน เหมือนอย่างที่ท่านสมาชิกสักครู่ได้อภิปรายก่อนหน้าที่ว่าไม่สมศักดิ์ศรีว่าให้เขาอยู่ในตำแหน่ง ให้เงินเดือนแต่ไม่ให้เขาปฏิบัติหน้าที่ที่ควรจะปฏิบัติ เป็นการทำให้ระบอบประชาธิปไตยของเราผ่านรัฐสภาเสียดุลยภาพ ดิฉันก็ไม่เข้าใจว่าทำไมจะต้องมีการรีบร้อนรวบรัดตั้งแต่การพิจารณาต่างๆ ก็มีการรวบรัดมาก ๆ แล้วก็ในมาตรา ๑๑ ที่เพิ่งผ่านมาก็แสดงเห็นความรีบร้อนอย่างมากที่กำหนดว่าจะต้องให้พระราชบัญญัติประกอบร่างรัฐธรรมนูญเสร็จภายใน๑๒๐ วันนะคะ แล้วก็จะนำขึ้นทูลเกล้าฯ ซึ่งก็เป็นการตัดตอนบทบาทของศาลรัฐธรรมนูญแล้วร่างแก้ไขฉบับนี้อย่างที่ได้อภิปรายไว้ก่อนหน้าที่แล้ว จะไม่ซ้ำอีกแต่อยากจะสรุปให้ประชาชนทางบ้านได้รับทราบว่า

ร่างแก้ไขทั้งหมดนี้ขัดต่อเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้มีการถ่วงดุลระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติกับฝ่ายบริหาร แล้วก็ให้องค์กรอิสระทำงานได้อย่างอิสระ เพราะว่าท่านกำลังเปลี่ยนด้วยข้อกำหนดต่าง ๆ คุณสมบัติต่าง ๆ ทำให้คนที่จะมาเป็น ส.ว. จะกลายพันธุ์จากผู้ทรงคุณวุฒิ ทรงคุณธรรมจะกลายเป็นนักการเมือง นักเลือกตั้ง ๒. ก็ขัดกับหลักการเหตุผลของการแก้กฎหมายนี้เองที่บอกว่าจะส่งเสริมประชาธิปไตย แต่มันจะกลับทำให้ประชาธิปไตยถดถอย เพราะว่าจะมีแค่ผิวเผินของการเลือกตั้ง แต่ในสาระแล้วขาดแคลนอย่างยิ่งในเรื่องของดุลยภาพนะคะ ๓. คือขัดมาตรา ๑๒๒ เรื่องการกระทำที่ขัดกันแห่งผลประโยชน์ ถ้าเผื่อท่าน ส.ว. มีการสนับสนุนการแก้ไขครั้งนี้ ----------

เพราะจะเป็นการให้โอกาสท่านลงเลือกตั้งอีกในขณะที่เขาห้ามไว้เดิมด้วยเจตนารมณ์ขัดมาตรา ๖๘ ที่เป็นการกระทำซึ่งให้ได้มาซึ่งอำนาจตามวิถีที่ไม่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งนี้ ดิฉันก็คงไม่ลงรายละเอียด แต่ว่าก็ได้อภิปรายก่อนหน้านี้ว่ามันจะทำให้เกิดการบริหารราชการแผ่นดินที่ไม่มีการตรวจสอบถ่วงดุลที่มีประสิทธิภาพนะคะ และท้ายสุดขัดกับมาตรา ๑๔๑ เป็นการตัดตอนบทบาทศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้ออกแบบไว้ว่าเขาจะต้องพิจารณาพระราชบัญญัติประกอบร่างรัฐธรรมนูญก่อนที่จะมีการนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย ผลกระทบตรงนี้คืออะไรคะ เป็นการดึงสถาบันให้สุ่มเสี่ยงลงมาอยู่ใกล้กับความขัดแย้งทางการเมือง ซึ่งดิฉันคิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่สมควรอย่างยิ่งค่ะ นอกจากนี้ก็ได้อภิปรายไปแล้วก่อนหน้านี้ว่า ระบบเผด็จการผ่านรัฐสภาจะมีผลกระทบต่อนโยบายการบริหารบ้านเมือง นโยบายสาธารณะที่ยั่งยืนเป็นประโยชน์ส่วนรวมยากที่จะเกิดขึ้น เพราะธุรกิจการเมืองจะมาครอบงำ เพราะฉะนั้นก็จะมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนต่อเศรษฐกิจของประเทศ ดิฉันได้เปรียบเปรยว่ารู้สึกอึดอัดเหลือเกิน เหมือนกับว่าการแก้ครั้งนี้เอาประเทศไทยเข้าไปใส่ในโลงศพ ทีแรกก็รู้สึกว่าอย่างน้อยถ้าเผื่อ ส.ว. สรรหาได้อยู่ทำหน้าที่สักระยะหนึ่งก็เป็นการประวิงเวลาของระบอบใหม่ให้เกิดขึ้นช้าลง แต่ปรากฏว่านึกว่าจะแง้มฝาโลงศพเอาไว้ ก็เป็นการหลอกเล่น เพราะว่าท่านไปตัดทอนอำนาจเขาในวรรคสอง ซึ่งดิฉันเห็นว่าควรจะต้องตัดตรงนี้ทิ้งออกไปนะคะ แล้วก็กราบเรียนท่านประธานเป็นสิ่งสุดท้ายว่า ผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกและท่านกรรมาธิการเสียงข้างมากว่าหลอกเล่นอันนี้ท่านไม่กลัวว่าจะมีการถูกหลอกหลอนหรือ ในวาระสุดท้ายของท่านนะคะสิ่งที่ท่านกำลังทำกับประเทศไทยในวันนี้ ขอบพระคุณค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านนิรมิต สุจารี

นายนิรมิต สุจารี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายนิรมิต สุจารี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด พรรคเพื่อไทย ฐานะสมาชิกรัฐสภา ต่อร่างมาตรา ๑๒ ผมมีความเห็นต่างจากคณะกรรมาธิการเสียงข้างมาก แล้วก็ขอแปรญัตติแก้ไขข้อความในมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่งดังต่อไปนี้ มาตรา ๑๒ เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาครั้งแรก ซึ่งเป็นการเลือกตั้งทั่วไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๑ ให้สมาชิกวุฒิสภา

ตามมาตรา ๑๐ สิ้นสุดสมาชิกภาพในวันที่สมาชิกวุฒิสภาที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่แล้วก็วรรคสอง ผมเห็นด้วยกับคำแปรญัตติเพิ่มเติมของคณะกรรมาธิการเสียงข้างมากคงไว้ว่าเมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเป็นการทั่วไปตามวรรคหนึ่งแล้วให้สมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๐ จะปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการพิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่งหรือถอดถอนบุคคลใดออกจากตำแหน่งตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมิได้ จนกว่าสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้งทั่วไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญนี้เข้ารับหน้าที่ นี่คือความเห็นของตัวกระผมเองที่ขอสงวนคำแปรญัตติ โดยผมมีความเห็นและมีความเชื่อด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้ครับ

- ๑๔๒/๑

ประการแรก ผมมีความเห็นว่าวุฒิสภานี้จะต้องมีแล้วก็ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามระบบการปกครองในระบอบประชาธิปไตยระบบรัฐสภา อำนาจอธิปไตยเป็นอำนาจอันยิ่งใหญ่ ซึ่งวันนี้วุฒิสภาทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายนิติบัญญัติมีหน้าที่อันมากมายที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มีทั้งอำนาจในการเป็นสภาตรวจสอบ เป็นสภากลั่นกรอง เป็นสภาที่ให้ความเห็นชอบ ดังนั้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการในส่วนฝ่ายนิติบัญญัติจะว่างเว้นหรือจะขาดตอนไม่ได้ เทียบเคียงกับการบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๑ เมื่อคณะรัฐมนตรีได้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ก็ยังให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปในการที่จะบริหารราชการแผ่นดินไม่ให้ขาดตอน แต่ก็มีเงื่อนไขเพื่อที่จะไม่ให้ดำเนินการ เพราะว่าท่านยังไม่ได้ผ่านขั้นตอนความยินยอมจากประชาชน เพราะฉะนั้นก็ได้ถูกลดบทบาทหรือหน้าที่ลงไป เช่น นายกรัฐมนตรีไม่ให้ดำเนินการในการที่จะโยกย้ายข้าราชการ ไม่ให้ดำเนินการในการที่จะอนุมัติโครงการหรืองบประมาณ ซึ่งจะไปผูกพันกับคณะรัฐมนตรีชุดอื่น หลักดังกล่าวนี้ผมเห็นพ้องในการที่จะให้วุฒิสมาชิกมีโอกาสในการที่จะปฏิบัติหน้าที่ต่อไป สรุปโดยความเห็นว่าการปฏิบัติหน้าที่ของวุฒิสมาชิกในด้านต่าง ๆ นั้น ไม่ว่าจะเป็นด้านนิติบัญญัติ ด้านการควบคุมตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดิน ด้านการตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ด้านการเลือกหรือให้ความเห็นชอบแห่งองค์กรอิสระและศาล ตรงนี้ละครับผมขอไม่ให้ เพราะว่าผมมีความเชื่อในปรัชญาของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยว่า บุคคลที่จะเข้าไปใช้อำนาจของรัฐจะต้องมีฐานมาจากประชาชน นั่นก็หมายความว่าการเข้าสู่อำนาจนิติบัญญัติหรืออำนาจของวุฒิสภานั้นจะต้องได้รับความยินยอมหรือเขาเรียกว่า โดยการเลือกตั้งจากประชาชนเป็นพื้นฐานก่อน แล้วก็การที่จะทำหน้าที่ในการตรวจสอบ องค์กรที่จะทำหน้าที่ในการตรวจสอบนั้น ผมมีความเชื่อปรัชญาว่าจะไปตรวจสอบคนที่จะมาจากการเลือกตั้ง คนที่มาจากประชาชนให้ความยินยอมมาจะต้องมีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน ศักดิ์ศรีคนที่ตรวจสอบจะต้องมาจากการยินยอมจากประชาชน มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนถึงจะมีความชอบธรรมในการที่จะไปตรวจสอบ ผมมีข้อคิดเห็นในการที่จะอภิปรายแสดงความคิดเห็นในการตรวจสอบของวุฒิสมาชิกว่าอำนาจในการตรวจสอบของวุฒิสมาชิกนั้นเป็นอำนาจสำคัญของรัฐสภาในการที่จะตรวจสอบบุคคล ถอดถอนบุคคลที่จะเป็นนายกรัฐมนตรี บุคคลที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ประธานศาลฎีกา

ประธานศาลปกครอง อัยการสูงสุด ข้าราชการชั้นสูง เหล่านี้ละครับ บุคคลที่มาจากการเลือกตั้งอย่างท่านนายกรัฐมนตรี ท่านมาจากการเลือกตั้ง แล้วบุคคลที่จะมาตรวจสอบมาถอดถอนควรที่จะเป็นบุคคลที่มีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน คือได้รับความยินยอมโดยการเลือกตั้งจากประชาชน อำนาจตรงนี้ละครับรอได้ไหม รอเมื่อท่านได้รับความยินยอมจากประชาชนโดยการเลือกตั้ง เมื่อได้เข้ามาแล้วการถอดถอนซึ่งเป็นอำนาจของวุฒิสมาชิกนั้นค่อยมาใช้อำนาจ อำนาจอันยิ่งใหญ่ของประชาชนนะครับ ตรงนี้ผมขอระงับไว้ไม่ให้มีการใช้ตามวรรคสอง และขณะเดียวกันอำนาจในการแต่งตั้งบุคคลที่มีความสำคัญต่อการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งท่านต้องยอมรับนะครับว่าอำนาจในการที่จะไปแต่งตั้งข้าราชการชั้นสูง ข้าราชการองค์กรอิสระ ต่าง ๆ เหล่านี้ละครับเป็นบทบาทหน้าที่ ----------

ซึ่งจำเป็นอยู่เองผู้ที่จะไปแต่งตั้งเขาจะต้องได้รับความยินยอมโดยการเลือกตั้งจากประชาชน ด้วยหลักเหตุผลและปรัชญาความเชื่อของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยดังกล่าวนี้ กระผมจึงขอสงวนคำแปรญัตติตามที่ผมได้กราบเรียนต่อท่านประธาน เพื่อที่จะให้รัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นฉบับแรกที่คืนอำนาจให้แก่พี่น้องประชาชน และหลายคนที่อภิปรายบอกว่าการเลือกตั้งไม่เป็นสิ่งที่ยืนยันว่าเป็นแนวทางที่ดี เพราะว่าวันนี้ประชาชนถูกซื้อถูกหลอกถูกลวงได้ อันนั้นเป็นการดูถูกประชาชนเป็นการไม่เชื่อประชาชนว่าประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยอันยิ่งใหญ่นั้น วันนี้เขามีวิจารณญาณว่าจะเลือกบุคคลใดไปเป็นผู้แทนราษฎร จะเลือกบุคคลใดไปทำหน้าที่วุฒิสมาชิกในการที่จะใช้อำนาจฝ่ายนิติบัญญัติในการควบคุมตรวจสอบกลั่นกรองหรือให้ความเห็นชอบ วันนี้ประชาชนเขาจะได้รับชัยชนะครับ วันไหนครับ วันที่เขาจะได้รับชัยชนะ วันที่สมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งตามมาตรา ๑๑ ได้เข้ารับหน้าที่ วันนั้นละครับ วันที่สมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งจากพี่น้องประชาชนทั่วประเทศทั้งหมด ๒๐๐ คน เข้ารับหน้าที่ วันนั้นละเป็นวันประกาศชัยของพี่น้องประชาชนว่าอำนาจอธิปไตยอันยิ่งใหญ่ที่เขาสูญหายไปวันนั้นนะครับวันที่เขาจะได้อำนาจเต็มกลับคืนมาอยู่ในมือของเขา และเขาจะเป็นคนกำหนดชะตากรรมของประเทศชาติกันต่อไป ขอกราบเรียนต่อท่านประธานด้วยความเคารพครับ กราบขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ครับ เชิญท่าน ส.ว. ไพบูลย์ นิติตะวัน เชิญครับ

นายไพบูลย์ นิติตะวัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายไพบูลย์ นิติตะวัน สมาชิกวุฒิสภาในฐานะสมาชิกรัฐสภาท่านประธานครับ ผมก็ได้มีการแปรญัตติมาตรา ๑๒ การแปรญัตตินั้นผมก็แปรญัตติโดยที่ขอให้ตัดมาตรา ๑๒ ออกไปทั้งหมด ด้วยเหตุผลดังที่ผมจะต้องเรียนให้ท่านประธานรับทราบดังต่อไปนี้ครับ ท่านประธานในมาตรา ๑๒ ก็ที่ผมได้เคยอภิปรายก่อนหน้านี้ในมาตรา ๑๐ ไปแล้ว คือมาตรา ๑๒ นั้นมีเจตจำนงที่ยึดโยงให้สมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๐ ซึ่งมาจากการเลือกตั้งสิ้นสุดสมาชิกภาพนั้น ในวันที่สมาชิกวุฒิสภาที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ ซึ่งก็หมายความดังที่ผมเรียนไป ซึ่งต้องขอทวนอีกครั้งเพราะอยู่ในมาตรา ๑๒ โดยตรง ก็คือเท่ากับเป็นการต่ออายุเป็นการขยายวาระ

ในการดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาเลือกตั้งให้แทนที่จะสิ้นสุดลงในวันที่ ๒ มีนาคม ตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ในฉบับปัจจุบัน แต่ให้ขยายไปเป็นสิ้นสุดในวันที่สมาชิกวุฒิสภาที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ ก็หมายถึงขยายไปอีกไม่น้อยกว่ากระบวนการทั้งหมดอาจจะจบประมาณสัก ๙๐ วัน ไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน ซึ่งเจตจำนงในการขยายเวลาดังกล่าวนั้นมีข้อแฝงเร้นอยู่หลาย ๆ ประการดังที่ผมก็ได้เรียนไปเบื้องต้นระดับหนึ่งแล้ว แต่ผมขอขยายขึ้นอีก เพิ่มเติมก็คือเพื่อที่ให้สมาชิกวุฒิสภาเลือกตั้งชุดปัจจุบัน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เสนอญัตติร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ซึ่งได้มีความพยายามที่จะกลับมาปฏิบัติหน้าที่ต่อไป โดยขอสิทธิเพิ่มเติมในส่วนนี้ก็ได้มีการเติมในส่วนของการที่ทำให้ได้มาสมัครเลือกตั้งใหม่นั้นอยู่หลาย ๆ ที่ ----------

แต่ก็ยังกังวลอยู่ครับว่าถ้าตนเองออกไปแบบเดียวกันกับ ส.ส. คือพ้นออกไปเหมือนบุคคลทั่ว ๆ ไปแล้วไปเลือกตั้งก็เกรงว่าจะไม่ได้ประโยชน์อย่างเต็มที่ ก็เลยอยากที่จะว่าถ้าจะไปลงเลือกตั้งก็ขอให้ยังอยู่ในตำแหน่งต่อ เพื่อน ๆ สมาชิกหลายท่านก็บอกว่ามันเป็นประโยชน์ครับ นั่งเครื่องบินก็นั่งเครื่องบินของทางราชการไปด้วย ไปหาเสียงก็หาเสียงได้ด้วย แล้วแถมก็ยังสามารถทำหน้าที่ในการเอางบประมาณแผ่นดินไปใช้ในการหาเสียงได้อีก สิ่งเหล่านี้จึงเป็นเหตุที่มีการบัญญัติในมาตรา ๑๒ ในวรรคแรกไว้ ให้ปฏิบัติหน้าที่รอจนสมาชิกวุฒิสภาได้รับเลือกตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ โดยสถานะตอนนั้นให้ถือว่าสถานะยังเป็นสมาชิกวุฒิสภาอยู่ท่านประธานครับ และในส่วนต่อมานะครับที่บอกว่าให้สมาชิกวุฒิสภามาตรา ๑๐ ซึ่งมาจากสรรหาเท่าที่เหลืออยู่ยังคงมีสมาชิกภาพต่อไปจนกว่าครบวาระตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนั้น เรื่องนี้ผมฐานะที่ปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๓ ทุกอย่างถ้ารัฐธรรมนูญเขียนไว้อย่างไร ผมปฏิบัติตามในที่บทบัญญัติทุกมาตรา เมื่อรัฐธรรมนูญเขียนว่าผมยังต้องทำหน้าที่อยู่ ผมก็ต้องทำหน้าที่อยู่ แต่ผมคงไม่ประสงค์ที่จะทำตามบทเฉพาะกาลใด ๆ ทั้งสิ้น ผมจึงเห็นว่ามาตรา ๑๒ วรรคแรกนั้น ผมไม่อาจรับได้ก็จึงขอแปรญัตติตัดทั้งมาตราไป และในส่วนที่ ๒ เมื่อกรรมาธิการเสียงข้างมากได้พิจารณาแล้วก็มีการแก้ไขเพิ่มเติมปรากฏเป็นในวรรคสองคือกำหนดว่าให้ในช่วงระหว่างมีการเลือกตั้งอยู่ให้สมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๐ จะปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการพิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่งหรือถอดถอนบุคคลใดออกจากตำแหน่งตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมิได้จนกว่าสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้งทั่วไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้เข้าปฏิบัติหน้าที่ ผมก็ไม่แปลกใจหรอกครับ แต่ในส่วนผม ผมไม่ได้ติดใจเหมือนอย่างท่าน ส.ว. สมชาย แสวงการ ที่ท่านเป็นห่วงเรื่องตำแหน่งของประธานวุฒิสภา เพราะผมได้เรียนในที่ประชุมแห่งนี้แล้วว่าประธานวุฒิสภานั้นถ้าตามมาตรา ๑๐ โยงมาที่มาตรา ๑๒ นั้น ท่านไม่ต้องลาออกจากตำแหน่งอยู่แล้วท่านยังสามารถเป็นสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งไม่ใช่รักษาการอยู่แล้ว ท่านทำหน้าที่ต่อไปได้ แต่ว่าการบัญญัติเพิ่มเติมในส่วนวรรคสองนี้ของกรรมาธิการเสียงข้างมาก ผมมองว่าเพื่อที่จะควบคุมการแต่งตั้งหรือถอดถอนศาลองค์กรอิสระต่างหากนะครับ ในประเด็นที่ผมมองอยู่ในประเด็นการเติมวรรคสองนั้นก็ห่วงว่าในช่วงดังกล่าวอาจจะมีการแต่งตั้งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลปกครองหรือมีการแต่งตั้งกรรมการองค์กรอิสระขึ้น เกรงว่าจะไม่สมารถครอบงำได้ก็เหตุผลที่ผมกล่าว

ตั้งแต่ต้น เมื่อสักครู่ท่านสมาชิกก็กล่าวมาก่อนหน้านั้น เป็นเหตุผลของท่าน แต่เหตุผลผมตั้งแต่เริ่มต้นอภิปราย ตั้งแต่ในวาระที่หนึ่งจนถึงปัจจุบัน ผมยังยืนยันว่ารัฐธรรมนูญนี้เป็นรัฐธรรมนูญซึ่งมีเจตจำนงจากประชาชนร่วมกัน โดยบัญญัติไว้อยู่แล้วครับในหลักการและเหตุผลในคำปรารภว่าเมื่อจัดทำร่างรัฐธรรมนูญเสร็จแล้ว สภาร่างรัฐธรรมนูญได้เผยแพร่ให้ประชาชนทราบ และจัดให้มีการออกเสียงประชามติเพื่อให้ความเห็นชอบแก่ร่างรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ การออกเสียงประชามติปรากฏผลว่าประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งโดยเสียงข้างมากของผู้มาออกเสียงประชามติ เห็นชอบให้นำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่มาใช้บังคับ ร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่คือรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก็บัญญัติอยู่แล้วว่าให้สถาบันทางการเมืองทั้งฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารให้มีดุลยภาพและประสิทธิภาพตามวิถีทางการปกครองแบบรัฐสภา ประเด็นนี้เขียนไว้โดยเจตจำนงแห่งมหาชน ----------

ท่านจะบอกว่าการที่มีโครงสร้างของสมาชิกวุฒิสภาสรรหานั้นไม่ได้ยึดโยงกับประชาชน แล้วที่ลงประชามตินี้มันคืออะไร ท่านต้องมองตรงจุดนี้ด้วย แต่อย่างไรก็ตามในประเด็นต่อมาในหลักการและเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญนั้นเป็นเรื่องยึดโยงอยู่กับวรรคสองนี้ก็คือว่าเขียนไว้ว่ารวมทั้งให้สถาบันศาลและองค์กรอิสระอื่นสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้โดยสุจริตเที่ยงธรรม ศาลและองค์กรอิสระอื่นนั้นรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ซึ่งลงประชามติโดยมติของมหาชนนั้นเห็นว่าการปฏิบัติหน้าที่เป็นองค์กรที่สำคัญในการที่จะตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐของฝ่ายบริหาร และรวมทั้งตรวจสอบการใช้อำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติด้วย ดังนั้นหน้าที่นี้เป็นหน้าที่ของศาล หน้าที่ขององค์กรอิสระ ศาลหรือองค์กรอิสระไม่ได้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงครับ แต่ศาลหรือองค์กรอิสระเป็นส่วนของการที่จะมาตรวจสอบกระบวนการความถูกต้องของส่วนหนึ่งที่มาจากอีกด้านหนึ่งซึ่งจะไปใช้กลุ่มเดียวกันไม่ได้ ดังนั้นในการพิจารณาตั้งแต่วาระที่หนึ่งมีหลาย ๆ ท่านพยายามบอกว่าการที่จะต้องแก้ไขรัฐธรรมนูญให้ที่มาของ ส.ว. นั้นมาจากการเลือกตั้งทั้งหมดเพื่อที่จะได้ถอดถอนกรรมการองค์กรอิสระได้ เพราะว่าถ้ามี ส.ว. สรรหาอยู่ด้วยถอดถอนไม่ได้ ประเด็นนี้เป็นประเด็นสำคัญ แล้วก็เกิดขึ้นจริงในวุฒิสภา ซึ่งผมอยากให้ประชาชนรับทราบด้วยก็คือมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้าชื่อกันเพื่อถอดถอนกรรมการ ป.ป.ช. ๑ ท่าน แล้วเรื่องดังกล่าวเข้ามาสู่การพิจารณาในวุฒิสภา แต่วุฒิสภานั้นหลังจากได้รับฟังเหตุฟังผลแล้ว มติในการถอดถอนไม่ได้เพียงพอที่จะถอดถอนกรรมการ ป.ป.ช. นั้น แต่มีเสียงจากทางฝ่ายที่เกี่ยวข้องหลายฝ่ายทั้งซีก ส.ส. ทั้งซีก ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้งบางส่วนนะครับ บอกว่าถ้ามี ส.ว. เลือกตั้งทั้ง ๒๐๐ คนเมื่อไร เรื่องของกรรมการ ป.ป.ช. นี้หลุดแน่ โดนถอดถอนแน่ ท่านประธานลองคิดดูครับ ถ้าเจตจำนงของรัฐธรรมนูญนั้นต้องการให้สถาบันศาลและองค์กรอิสระอื่นสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้โดยสุจริตและเที่ยงธรรม แต่ถ้าถูกการกดดัน ข่มขู่คุกคามโดยทางอ้อมและทางตรงจะสามารถปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตเที่ยงธรรมได้อย่างไรนั่นละครับ เป็นที่มาของโครงสร้างของวุฒิสภาที่ยังมีดุลยภาพอยู่อย่างนี้ แต่เมื่อท่านดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วนำมาสู่มาตรา๑๒ ทั้งวรรคแรก วรรคสองก็จึงให้เห็นชัดเจนครับ เป็นการดำเนินการเพื่อจะทำลายโครงสร้างการถ่วงดุลในวุฒิสภาเพื่อให้ฝ่ายการเมืองเข้าแทรกแซงการแต่งตั้งและถอดถอนองค์การอิสระได้ ท่านประธานครับผมก็คงจะมีประเด็นที่อยากจะฝากด้วยความเป็นห่วงเพียงเท่านี้ แล้วก็สุดท้ายอยากจะเรียนว่า

ท่านที่กล่าวว่ามาจากเสียงประชาชน ผมพูดอยู่เสมอครับ ผมมองประชาชนเหล่านั้นคือการเป็นผู้ออกเสียง ผู้ออกเสียงเป็น ๒ ส่วนครับท่านประธาน ส่วนที่ได้รับเงินค่าจ้างไม่ใช่การออกเสียงแบบประชาธิปไตย ผู้ที่ได้เป็น ส.ส. โดยผ่านกลไกของการที่ออกเสียงโดยไม่เป็นประชาธิปไตย บุคคลนั้นอย่ามาอ้างว่าเป็นประชาธิปไตยครับ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านพลเอก สมเจตน์ ครับ

พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ผม พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม สมาชิกวุฒิสภา สรรหา ภาครัฐ ขออนุญาตสละสิทธิในการอภิปรายมาตรานี้ครับ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ถ้าอย่างนั้นไปที่ท่าน ส.ว. จิตต์ ครับ

ร ๑๐/๒๕๕๖ (ส. ทั่วไป) บุศกร ๑๔๖/๑

พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ สมาชิกวุฒิสภา (มุกดาหาร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมุกดาหาร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพ การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับที่ ๓) ซึ่งพิจารณาอยู่ในขณะนี้ไม่แตกต่างไปจากการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๑) นะครับ เนื่องจากว่าการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ (ฉบับที่ ๑) ที่ผ่านมานั้นเป็นการแก้ไขหลักการเดิม ก็คือเดิมนั้นรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ กำหนดให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๔๘๐ คน ก็ได้มีการแก้ไขให้เป็น ส.ส. จำนวน ๕๐๐ คน ส.ส. แบบแบ่งเขต ๔๐๐ คน ก็มีการแก้ไขให้เป็น ๓๗๕ คน ๓๗๕ เขต ส.ส. สัดส่วน ๘๐ คน แก้เป็น ส.ส. บัญชีรายชื่อ ๑๒๕ คน ท่านประธานครับ ผมจำได้ว่าในการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับที่ ๑) พุทธศักราช ๒๕๕๔ นั้น ก็มีคนไปร้องศาลรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกันนะครับ แต่ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยว่าเป็นอำนาจของรัฐสภาที่สามารถจะทำการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญได้ตามมาตรา ๒๙๑ ไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญครับ แล้วก็ได้มีการประกาศใช้มาตั้งแต่วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๔ จนถึงปัจจุบัน เพราะฉะนั้นในการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับที่ ๓) ซึ่งกำลังพิจารณาอยู่ในวาระที่ ๒ นี้ ก็มีการแก้ไขหลักการเดิมเกี่ยวกับที่มาและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา หลักการเดิมนะครับ สมาชิกวุฒิสภามีจำนวน ๑๕๐ คน แก้ไขหลักการใหม่นะครับ แก้เป็น ๒๐๐ คน มาจากการเลือกตั้งทั้งหมด ส.ว. ตามหลักการเดิมมี ๒ ประเภท คือ ประเภทที่ ๑ เป็น ส.ว. สรรหา จำนวน ๗๔ คน ประเภทที่ ๒ ส.ว. เลือกตั้ง ๗๖ คน แก้ไขเป็น ส.ว. เลือกตั้งทั้งหมด ๒๐๐ คน และให้มีการยกเลิก ส.ว. สรรหาทั้งหมดนะครับ เพราะฉะนั้น ส.ว. สรรหาชุดที่ ๑ ๗๔ คน อยู่ในวาระ ๓ ปีแรก เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ครบวาระในวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ส.ว. สรรหาชุดที่ ๒ มีจำนวน ๗๓ คน อยู่ในวาระ ๖ ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๐ นะครับท่านประธาน ผมก็มีความสงสัยเหมือนกันว่าเหตุไฉน ส.ว. สรรหาชุดที่ ๑ ไปสมัครรับการสรรหาได้กลับเข้ามาอีก ๓๓ คน ส.ว. สรรหา ๓๓ คนนี้รวมอยู่ในวาระตำแหน่ง ๒ ครั้ง เป็นเวลา ๙ ปี ครับประธาน คือตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๐ นะครับท่านประธาน แล้วทีนี้สาเหตุที่มีผมก็เข้าใจนะครับ กฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก็ได้มี

บทเฉพาะกาลไว้ตามมาตรา ๒๙๗ ที่บัญญัติว่า ในวาระเริ่มแรกให้สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหามีวาระ ๓ ปี นับแต่วันเริ่มต้นสมาชิกภาพ และมิให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการห้ามดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๑ วาระมาใช้บังคับบุคคลดังกล่าวในการสรรหาคราวถัดไปหลังจากสิ้นสุดสมาชิกภาพ อันนี้ผมก็ยังเข้าใจอยู่นะครับว่าถ้า ส.ว. สรรหา ๗๓ คนนี้อยู่ต่อไปอีกครบ ๖ ปี แล้วจะไปรับการสรรหาอีกได้ไหม ถ้าสรรหาได้ก็อยู่ไปอีกนะครับ เป็น ๑๕ ปี ทีนี้แล้วผม ส.ว. เลือกตั้งสิ้นสุดวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๗ อันนี้ผมก็สงสัยนะครับท่านประธาน แล้วทีนี้การแก้ไขรัฐธรรมนูญ (ฉบับที่ ๓) นี้บัญญัติให้ ส.ว. สรรหาอยู่ในตำแหน่งต่อไปอีก ๓ ปี และให้ ส.ว. เลือกตั้งหมดวาระลงในวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ผมจึงได้ขอแปรญัตติในมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ โดยแปรญัตติในมาตรา ๑๒ ดังนี้ครับท่านประธานครับ ----------

คือให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ ของร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ก็คือกำลังพิจารณาอยู่ แล้วก็ให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน มาตรา ๑๒ ให้สมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๐ ซึ่งลงมติผ่านมาหมาด ๆ ซึ่งมาจากการเลือกตั้งที่จะสิ้นสุดสมาชิกสภาพตามวาระอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปและให้สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหายังคงมีสมาชิกภาพต่อไปจนกว่าจะครบวาระตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้ วรรคสอง ให้สมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๐ ซึ่งมาจากการเลือกตั้งและมาจากการสรรหา ยังคงมีสมาชิกภาพและปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะมีสมาชิกวุฒิสภาขึ้นใหม่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ นี่ละครับท่านประธานที่เคารพ ผมมีเหตุผลของผมในการขอแปรญัตติในครั้งนี้

เหตุผลประการที่ ๑ ในมาตรา ๑๒ นี้เนื่องจากว่าการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับที่ ๓) เป็นประวัติศาสตร์ทางการเมืองของไทย เพราะเป็นการยกเลิกที่มาของ ส.ว. แบบใหม่ ก็คือกลับไปใช้ที่มาของ ส.ว. แบบเดิมตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน และการขอแปรญัตติในมาตรา ๑๒ ของกระผมในครั้งนี้เป็นการขยายเวลาการอยู่ในตำแหน่งของ ส.ว. ซึ่งมาจากการเลือกตั้ง เนื่องจากว่าให้อยู่ในตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภาต่อไปอีก ๓ ปี ตามวาระของ ส.ว. สรรหา ซึ่งจะครบวาระในวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แล้วให้ ส.ว. เลือกตั้งชุดนี้และ ส.ว. สรรหา เมื่อมีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเป็นการทั่วไปเพื่อให้ประชาชนเลือกตั้ง ส.ว. ๒๐๐ คนเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ที่ผมอภิปรายว่าการขยายเวลาการดำรงตำแหน่งของ ส.ว. เลือกตั้งไปอีก ๓ ปี ในอดีตที่ผ่านมานะครับ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๔๘๕ เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๔๘๕ มีอยู่ ๓ มาตราครับท่านประธาน มาตรา ๑ รัฐธรรมนูญนี้เรียกว่า รัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พุทธศักราช ๒๔๘๕ มาตรา ๒ ให้ใช้รัฐธรรมนูญตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป และมาตราสุดท้าย มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา ๑๘ ที่แก้ไขในปี ๒๔๘๕ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้อยู่ใน ตำแหน่งได้คราวละสี่ปี แต่ถ้ามีพฤติการณ์สำคัญกระทบถึงนโยบายภายในหรือภายนอกอันทำให้เป็นการพ้นพิสัยหรือมีเหตุขัดข้องที่จะให้มีการเลือกในขณะที่กำหนดเวลา ๔ ปี

สิ้นสุดลง จะตราพระราชบัญญัติขยายกำหนดเวลาเช่นว่านั้น พฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป ตราพระราชบัญญัติ หรือตราเป็นพระราชกฤษฎีกาให้ดำเนินการเลือกตั้งในเวลาหนึ่งเวลาใด ก็ได้ ถ้าตำแหน่งสมาชิกว่างลงเพราะเหตุอื่น นอกจากถึงคราวออกตามวาระให้เลือกตั้งสมาชิกขึ้นแทนให้เต็มตำแหน่งที่ว่างอยู่และให้สมาชิกที่เข้ามาแทนนั้นให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลา อันนี้ก็คือในเวลาของสภาผู้แทนราษฎร จอมพล ป. พิบูลสงคราม อันนี้ถือว่าเป็นประวัติศาสตร์ ในอดีตก็มีการขยายเวลาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออกไป เป็นเวลา ๔ ปี ไม่มีการเลือกตั้งนะครับ ----------

เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าการที่ผมขอแปรญัตติเพื่อขยายเวลาให้ ส.ว. เลือกตั้งออกไปอีก ๓ ปี จนครบวาระของ ส.ว. สรรหา จึงเป็นเหตุผลที่ว่าเป็นประวัติศาสตร์ของประเทศไทยครั้งที่ ๒ นะครับ

เหตุผลประการที่ ๒ เป็นการประหยัดงบประมาณในการเลือกตั้ง ส.ว. ทั้งประเทศ การเลือกตั้ง ส.ว. ทั้งประเทศนี้จะใช้งบประมาณครั้งละ ๔,๐๐๐ ล้านบาท ๒. เป็นการประหยัดงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๓ ปี คือปี ๒๕๕๗ ปี ๒๕๕๘ ปี ๒๕๕๙ งบประมาณของ ส.ว. ที่จะเกิดขึ้น ๒๐๐ คน บวก ๗๓ คน ปีละ ๕,๐๐๐ ล้านบาทครับ ถ้ารวม ๓ ปี แล้วก็จะเป็นงบประมาณที่ใช้จ่ายกับ ส.ว. ๒๗๓ คนนั้น ๑๕,๐๐๐ บาท ประหยัดงบประมาณของชาติได้ รวม ๑๙,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธานครับ

เหตุผลประการที่ ๓ เพื่อความเสมอภาคของบุคคลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ ที่บัญญัติว่า บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม และความคิดเห็นทางการเมือง อันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญจะกระทำมิได้ ในประเด็นนี้ละครับ ท่านประธานครับ ผมก็ขอความเป็นธรรมจากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เนื่องจากว่า ส.ว. สรรหา ๓๓ คน ที่เข้ามาในปี ๒๕๕๑ พร้อมกันกับ ส.ว. เลือกตั้ง แต่ปรากฏว่ามีบทเฉพาะกาลให้อยู่ในตำแหน่งรวมแล้ว ๒ ครั้ง ๙ ปี ส.ว. เลือกตั้งอยู่ในวาระ ๖ ปี จึงไม่เป็นธรรม และไม่มีความเสมอภาคกันตามกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ จึงขอความกรุณาจากประธานรัฐสภาและคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ และสมาชิกรัฐสภาทั้ง ๓ ฝ่าย ให้ความเป็นธรรมและให้ความเสมอภาคกันด้วยนะครับ

เหตุผลประการสุดท้าย เพื่อสร้างความสามัคคี ความปรองดองของคนในชาติ ความสามัคคีของสมาชิกวุฒิสภาทั้ง ๒ ประเภท ไว้ เนื่องจากว่า ส.ว. ทั้ง ๒ ชุด นี้ ทั้งสรรหาและเลือกตั้งอยู่ในปัจจุบันนี้ก็มีความเข้าใจมีความสามัคคี มีความปรองดองกันเป็นอย่างดี เพราะฉะนั้น ส.ว. ทั้ง ๒ ประเภท นี้ก็จะต้องอยู่ปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะครบวาระในวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐ และเป็นการสร้างความสามัคคีความปรองดองของสมาชิกรัฐสภาทั้ง ๒ สภา รวมทั้งเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชน และประชาชนชาวไทย ให้ความเชื่อมั่นศรัทราในการ

ปกครองระบอบประชาธิปไตยครับ

(นายสาธิต ปิตุเตชะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดระยอง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงครับ เชิญครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สาธิต ปิตุเตชะ สมาชิกรัฐสภาครับ ผมถามท่านประธานนิดหนึ่งครับ ที่อภิปรายอยู่นี้ ในความคิดเห็นท่านประธาน ท่านใช้ดุลพินิจสิครับ ท่านบอกท่านเป็นกลาง มันอย่างไรครับ ฟุ่มเฟือยไหมครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เมื่อกี้ก็บอกประเด็นสุดท้ายแล้ว

นายสาธิต ปิตุเตชะ (กรรมาธิการ) : ไม่ใช่มันประเด็นสุดท้ายหรือไม่ ความคิดท่านคืออะไร ประธานรัฐสภา ความเห็นคืออะไรครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ฟุ่มเฟือยครับ ท่านจิตต์ครับ ขอให้กระชับนะครับ รู้สึกจะฟุ่มเฟือย

นายสาธิต ปิตุเตชะ (กรรมาธิการ) : มันไม่ใช่กระชับหรอกครับ ท่านต้องวินิจฉัยครับ ผมประท้วงอยู่ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยครับว่า ฟุ่มเฟือยก็ให้อยู่ในประเด็นแล้วก็กระชับครับ เมื่อสักครู่นี้ก็บอกสุดท้ายแล้วครับ เชิญต่อครับ

พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ สมาชิกวุฒิสภา (มุกดาหาร) : ท่านประธานที่เคารพครับ เวลาสมาชิกรัฐสภาอีกฝ่ายหนึ่งนะครับ อภิปราย ๔๐-๕๐ นาที ผมไม่เคยประท้วง ผมแค่ ๑๔ นาที นี้ฟังไม่ได้หรืออย่างไรครับ จะจบแล้วนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านต่อเถอะครับ จะจบแล้ว เมื่อสักครู่นี้ก็บอกว่าสุดท้ายแล้ว

พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ สมาชิกวุฒิสภา (มุกดาหาร) : เพราะฉะนั้นจากที่ผมอภิปรายมาด้วยเหตุผลประเด็นที่ ๔ นี้นะครับ ผมเห็นว่าเป็นการสร้างความสามัคคี ความปรองดองของคนในชาติ และฉะนั้นผมก็ขอน้อมนำเอาพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาปฏิบัติเพื่อความสามัคคีของคนในชาติ กล่าวคือ ความสามัคคีนี้หมายถึงว่ามีสิ่งใดที่อาจขัดแย้งซึ่งกันและกันบ้างก็ต้องปรองดองกันเสีย และหาทางออกโดยที่ไม่ทะเลาะเบาะแว้งกัน เพราะความสามัคคีเป็นกำลังอย่างสูงสุดของหมู่ชน ด้วยความเคารพท่านประธานและสมาชิกรัฐสภาทั้ง ๓ ฝ่ายนะครับ ๑. ฝ่ายค้าน ๒. ฝ่ายรัฐบาล และสมาชิกวุฒิสภา ได้โปรดให้ความเห็นชอบตามที่ผมได้แปรญัตติด้วย เพื่อสร้างความปรองดอง ความสามัคคีของคนในชาติต่อไปครับท่านประธาน กราบขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่ต้องปรบมือครับ เห็นมีผู้ประสานมาว่าพรรคประชาธิปัตย์ขอท่านวรงค์เป็นท่านสุดท้าย ใช่หรือเปล่าครับ ถ้าอย่างนั้นผมขอรายชื่อที่ได้สงวนเอาไว้นะครับ ขอรายชื่อของพรรคประชาธิปัตย์ที่สงวนเอาไว้ครับ ขอส่งรายชื่อด้วยนะครับ ผมต้องขออนุญาตให้ท่านที่สงวนเอาไว้ก่อนนะครับ ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวก็จะมีผู้ประท้วง

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดพิษณุโลกครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : คุณหมอวรงค์อย่างนี้ เลขาธิการรัฐสภาบอกผมว่ามีคนมาประสานว่าพรรคประชาธิปัตย์หลายท่านขอถอน

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : พอดีทางวิปจะสลับคิวเล็กน้อยครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : อย่างนี้ ๆ ฝ่ายค้านจะขอถอนหลายคน แล้วก็ขอให้เป็นหมอวรงค์ซึ่งไม่ได้สงวนไว้ แต่อยากอภิปราย ขออภิปรายเป็นท่านสุดท้าย ก็ถามว่าจริงหรือเปล่า ถ้าไม่จริงก็ขอรายชื่อที่ได้สงวนไว้ครับ เท่านั้นเองเชิญครับ

นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) : ท่านประธานครับ ผม ฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร สมาชิกรัฐสภาครับ ขอชี้แจงท่านประธานรัฐสภาอย่างนี้นะครับ ตามที่ผมได้ไปส่งรายชื่อนี่ผมขอสับเปลี่ยนรายชื่อ คือจะให้คุณหมอวรงค์ เดชกิจวิกรม ได้อภิปรายก่อน ผมยังมีบัญชีรายชื่อที่จะส่ง คือยังมีผู้สงวนคำแปรญัตติแล้วก็กรรมาธิการผู้สงวนความเห็นอยู่ครับ แล้วก็มีผู้ประสงค์อภิปรายอีกหลายท่าน แต่ว่าในโพยนี้นะครับให้คุณหมอวรงค์ เดชกิจวิกรม ได้อภิปรายก่อนครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : อย่างนี้ครับ ผมไม่ขัดข้องนะครับ เพียงแต่ผมจะอนุญาตให้ผู้ที่สงวนความเห็นก่อน ตามข้อบังคับนะครับ และที่ไม่ได้สงวนความเห็นไว้ก็เอาไว้ต่อท้ายนะครับ เพราะฉะนั้นขอรายชื่อที่สงวนไว้ก่อนครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายสาธิต ปิตุเตชะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านใช้สิทธิอภิปรายใช่ไหมครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (กรรมาธิการ) : ใช่ครับ ผมเป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่สงวนความเห็นไว้ในมาตรา ๑๒ ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผมในฐานะของสมาชิกรัฐสภา ผมได้สงวนความเห็นในมาตรา ๑๒

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : หน้าที่เท่าไรครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (กรรมาธิการ) : รอสักครู่นะครับท่านประธาน หน้าที่ ๑๕๙

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสงวนไว้ในหน้า ๑๕๙ นะครับ ขอคงไว้ร่างเดิม

นายสาธิต ปิตุเตชะ (กรรมาธิการ) : ใช่ครับ ให้คงไว้ตามร่างเดิม

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานอย่าเบรกผมนะครับ เพราะว่าท่านประธานอนุญาตให้เพื่อนสมาชิกได้อภิปราย ผมก็ขอได้อภิปราย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ก็อย่าพาดพิงให้คนอื่นเสียหาย

นายสาธิต ปิตุเตชะ (กรรมาธิการ) : ไม่มีครับ ท่านประธานครับ แน่นอนที่สุด

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : แล้วก็ใช้เวลาพอสมควรก็ไม่เป็นไรครับ เมื่อสักครู่นี้ท่านก็ใช้เวลาแค่ ๑๐ นาทีเศษ ๆ นะครับ ถ้าอย่างนี้ก็ไม่มีปัญหานะครับ ถ้าไม่มีผู้ประท้วงนะครับ เชิญครับ

- ๑๕๐/๑

นายสาธิต ปิตุเตชะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ในมาตรา ๑๒ นี้ กรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ได้เพิ่มถ้อยคำที่เป็นประเด็นสำคัญอย่างมาก แต่ก่อนที่ผมจะอภิปรายในข้อความที่กรรมาธิการได้เขียนเพิ่มไว้ ซึ่งผมเกริ่นนำมาตั้งแต่หลายมาตรานะครับ ตั้งแต่มาตรา ๕ มาตรา ๖ และมาตรา ๗ ว่าการเพิ่มข้อความในมาตรา ๑๒ ที่กรรมาธิการเพิ่มนั้นหมิ่นเหม่หรือว่ามีสิทธิที่จะขัดต่อหลักการของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ผมเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับ ว่ากรรมาธิการในชุดการได้มาของ ส.ว. ในครั้งนี้ เป็นการเร่งรีบรวบรัดและเป็นการทำงานแบบไม่รอบคอบเป็นปัญหาหลายประการครับเมื่อสักครู่การลงมติในมาตรา ๑๑/๑ ก็เกิดขึ้นเป็นปัญหาในการที่จะต้องตีความกันอีกแล้วว่าสภาแห่งนี้ได้มีการลงมติถูกต้องหรือไม่ อันนี้ก็เป็น ๑ ประเด็น แล้วก็เป็นเหตุผลที่เกิดขึ้นจากการรวบรัดแล้วก็เร่งรีบ ท่านประธานครับ มาตรา ๑๒ ก่อนจะถึงข้อความที่กรรมาธิการได้เพิ่มเติมนั้น ผมมีประเด็นสำคัญครับ ในวรรคแรกด้วยความเหตุผลที่ผมเรียนนี้นะครับว่า ด้วยความเร่งรีบแล้วก็รีบร้อน กรรมาธิการได้เขียนข้อความและกำหนดการมีสมาชิกภาพของเพื่อนสมาชิกวุฒิสภา ข้อความเป็นอย่างนี้นะครับ เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาครั้งแรก ซึ่งเป็นการเลือกตั้งทั่วไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๑ ที่เราพิจารณาผ่านไปแล้ว มาตรา ๑๑ ก็หมายความว่ากระบวนการที่กรรมาธิการหรือสภาแห่งนี้ได้อนุมัติกฎหมายเสร็จสรรพ แล้วก็ส่งไปดำเนินการตามขั้นตอน และกรอบระยะเวลาตามมาตรา ๑๑ ทั้งวรรคสอง แล้วก็วรรคสาม การกำหนดระยะเวลานั้นก็เป็นไปตามที่กรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ก็คือว่าจะต้องกำหนดระยะเวลาภายใน ๑๒๐ วันนะครับ ให้รัฐสภาดำเนินการและหลังจากนั้นให้สมาชิกวุฒิสภา ตามมาตรา ๑๐ นี้นะครับ ซึ่งมาจากการเลือกตั้งสิ้นสุดสมาชิกภาพ สิ้นสุดสมาชิกภาพในวันที่ได้รับการเลือกตั้งเข้าไปใหม่ท่านประธานสามารถฟังผมให้ดีนะครับ ผมยกตัวอย่างให้เห็นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนนะครับ ว่าการเขียนแบบนี้มันจะสร้างปัญหาอย่างไร ผมขออนุญาตยกตัวอย่าง สมมุติว่าท่านประธานนิคม ท่านมีความประสงค์ที่จะไปลงเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา แล้วท่านไม่ลาออกเมื่อท่านไม่ลาออกไม่มีข้อห้ามตามคุณสมบัติ มาตรา ๕ ครับ ก็ไม่มีสิทธิไปลงรับสมัครเลือกตั้ง แล้วขณะเดียวกันก็รับเงินเดือน แล้วนิคมคนเก่าไปรณรงค์เลือกตั้งเป็นนิคมคนใหม่จากการเลือกตั้งกลับเข้ามาสมาชิกภาพต่อกันเลยครับ ซึ่งไม่มีข้อห้ามใด ๆ ครับ มันจะเป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญ

ฉบับแรกในโลกที่ให้สมาชิกวุฒิสภาไม่ต้องลาออก หรือใช้สิทธิในการไม่ลาออก และใช้สิทธิในการมีเงินเดือน เพราะว่ามาตรา ๑๒ วรรคแรกนี้เขียนเรื่องสมาชิกภาพไว้ครับ เราจะแก้ไขกันอย่างไรครับ กฎหมายฉบับนี้จะทำกันอย่างไรครับ ประเทศนี้จะมั่วกันขนาดไหนครับ เอากันอย่างนี้เลยใช่ไหมครับ ผมเรียนท่านประธานว่า และหลักที่แท้จริงของการแก้ไขกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ โดยหลักแล้วถ้าท่านประธานอ่านเจตนารมณ์ให้ดีนะครับ ผมขออนุญาตเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ หลายท่านอภิปรายไปด้วยความชัดเจนว่า กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ ได้กำหนดกลไกสถาบันทางการเมืองทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายบริหารให้มีดุลยภาพ และประสิทธิภาพตามวิถีการปกครองแบบรัฐสภา รวมทั้งให้สถาบันศาล และองค์กรอิสระอื่นสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้โดยสุจริตและเที่ยงธรรม คำว่า ดุลยภาพ มันถูกออกแบบโดยร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ ฉบับนี้ละครับ ----------

นั่นคือการออกแบบให้สมาชิกวุฒิสภามีที่มีมา ๒ ส่วน ๑. คือส่วนจากการสรรหาและ ๑. มาจากการเลือกตั้ง และกำหนดบทบาทหน้าที่มีข้อจำกัดตามมาตรา ๕ ตามร่างแก้ไข และกำหนดข้อจำกัดในมาตรา ๖ เพราะว่าบทบาทหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาที่มีอำนาจที่สำคัญคือการแต่งตั้งถอดถอน จำเป็นต้องมีคุณสมบัติความเป็นกลาง เพราะฉะนั้นผมยังหาไม่เจอว่าในร่างแก้ไขฉบับนี้จะแก้ไขปัญหาตรงไหนได้อย่างไร มันก็จะเกิดเป็นความลักลั่นว่าเมื่อสมาชิกวุฒิสภาไม่จำเป็นต้องสิ้นสุดสมาชิกภาพแล้วไปสมัครรับเลือกตั้ง ไปรณรงค์เลือกตั้งกลับมาเป็น ส.ว. เก่าและ ส.ว. ใหม่ติดต่อกัน ถ้าสมมุติได้รับการเลือกตั้ง รัฐจะต้องจ่ายเงินภาษีเป็นเงินเดือนของสมาชิกรัฐสภา สมาชิกวุฒิสภาท่านนั้น หรืออีกกรณีหนึ่งสมาชิกวุฒิสภาสรรหาที่ยังคงดำรงตำแหน่งอยู่ตามมาตรา ๑๒ นี้สมาชิกภาพยังดำรงคงอยู่อีก ๗๐ กว่าท่าน เกิดไม่ลาออกแล้วไปสมัครเลือกตั้งด้วย เอาละสิครับท่านประธาน ไปลงรับสมัครเลือกตั้งและเดี๋ยวเลือกตั้งได้ขึ้นมาอาจจะเลือกอยู่ในวาระแล้วก็ไปเป็น ส.ว. จากการเลือกตั้ง และที่นี้จะทำอย่างไรล่ะครับ บทบาทหน้าที่ ส.ว. ที่จะต้องทำหน้าที่ภายใต้กินเงินเดือนของพี่น้องประชาชน มาตรา ๑๒ ผมเรียนกับท่านว่านี่ละครับเป็นปัญหาที่ท่านพยายามรีบเร่งการพิจารณาก็เห็นชัด ๑๑ วัน ผมถูกตัดสิทธิในการอภิปรายหลายมาตราเข้าชื่อเรียบร้อย ทั้ง ๆ ที่ผมเป็นกรรมาธิการเสียงส่วนน้อยที่สงวนความเห็นไว้ ความเร่งรีบรวดเร็วจะดี แต่ต้องมีประสิทธิภาพด้วยครับ ถ้าหากเร่งรีบแล้วขาดประสิทธิภาพการบริหารก็ไม่เกิดประโยชน์ ผมเข้ามาในประเด็นวรรคที่สองที่กรรมาธิการได้มีการแก้ไข มีการเติมถ้อยคำว่า เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาก็เรียนว่า โดยสรุปวรรคสองก็แก้ว่า ให้สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหานั้นไม่มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนไม่มีกับการปฏิบัติหน้าที่กับการพิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่งหรือถอดถอนบุคคลใดออกจากตำแหน่งตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมิได้ ท่านประธานที่เคารพครับ ร่างแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นเพียงร่างแก้ไขนะครับ อันนี้เป็นร่างแก้ไข ท่านไปเขียนเพื่อให้เขาไม่มีอำนาจ แต่หลักของกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ ซึ่งเวลาท่านจะแก้ไขรัฐธรรมนูญ สมมุติว่าท่านจะแก้ไขร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับใดก็ตาม ถ้าท่านแก้ไขก็ต้องอยู่ในเจตนารมณ์และหลักการตามกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับเดิม แต่วันนี้ท่านมาเขียนร่างแก้ไข เอาตั้งแต่เริ่มต้นเลยครับ ย้อนกลับไปนิดหนึ่งว่าท่านเขียนว่าที่มาของ ส.ว. ให้มีที่มาจากการเลือกตั้งทั้งหมด ในขณะเดียวกันกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้เขียนไว้ชัดครับว่า

ให้มี ๒ แบบ และจำนวนที่ท่านไปกำหนดในร่างแก้ไขท่านกำหนดจำนวน ๒๐๐ คน ท่านประธานที่เคารพ ท่านประธานคณะกรรมาธิการครับ ท่านประธานเปิดรัฐธรรมนูญ หน้า ๒๐๔ ในส่วนที่ ๓ การถอดถอนจากตำแหน่ง กฎหมายรัฐธรรมนูญเขียนชัดครับ อำนาจตามมาตรา ๒๗๐ ในส่วนท้ายของวรรคหนึ่งว่าผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาพูดรวม ๆ กันว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง วุฒิสภามีอำนาจถอดถอนผู้นั้นออกจากตำแหน่งได้ เห็นไหมครับ มาตรา ๒๗๐ เขียนชัดว่า วุฒิสภามีอำนาจถอดถอนผู้นั้นออกจากตำแหน่งได้ แล้วก็เป็นไปตามกระบวนการ มาตรา ๒๗๑ มาตรา ๒๗๒

สุดท้ายเป็นไปตามมาตรา ๒๗๔ บอกว่าสมาชิกวุฒิสภามีอิสระในการออกเสียงลงคะแนน ซึ่งต้องกระทำโดยวิธีการลงคะแนนลับ มติที่ให้ถอดถอนผู้ใดออกจากตำแหน่งให้ถือเอาคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา ในวรรคสองนะครับ ผู้ใดถูกถอดถอนออกจากตำแหน่ง ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งหรือให้ออกจากราชการนับแต่วันที่วุฒิสภามีมติให้ถอดถอนและตัดสิทธิผู้นั้นในการดำรงตำแหน่งใด ๆ ในทางการเมืองหรือในการรับราชการเป็นเวลาห้าปี ท่านประธานเห็นไหมละครับ แล้วก็ในกฎหมายรัฐธรรมนูญให้อำนาจไว้ชัดเจน อันนี้ละครับ เป็นกุญแจว่าทำไมถึงมีคนอยากแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญ ที่มาของ ส.ว. เพราะอำนาจมีมากในการที่จะยับยั้ง ผมเรียนท่านประธานสามารถผ่านไปยังท่านประธานอีกนิดก็ได้ว่ามีเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายบอกว่าคนที่จะไปแต่งตั้งถอดถอนนั้นจะต้องมาจากพี่น้องประชาชน ความเป็นประชาธิปไตยต้องศักดิ์เท่ากัน หมายความว่าถ้าคนที่จะไปถอดถอนต้องมาจากประชาชนถึงไปถอดถอนคนที่มาจากประชาชนได้ ผมเรียนท่านสามารถว่าท่านไปดูที่ประเทศเยอรมันครับ ส.ว. มาจากการแต่งตั้ง ซึ่งเป็นประเทศที่เจริญมากทั้งเศรษฐกิจ ทั้งความมั่นคงทางการเมือง เขามีอำนาจยับยั้งกฎหมายได้ครับ เขาเป็นประเทศประชาธิปไตยที่เป็นที่ขึ้นชื่อของโลกนี้ เขามีสมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหาทั้งหมด ท่านประธานที่เคารพ มันไม่ได้ตอบโจทย์หรอกครับว่ามาจากการเลือกตั้งแล้วจะดีที่สุด แต่ว่ามันต้องพูด ๒ กรณีคือ ๑. การเลือกตั้ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จารุพรรณ กุลดิลก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ มีผู้ประท้วงเชิญครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์จารุพรรณ กุลดิลก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน จารุพรรณ กุลดิลก ส.ส. บัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันขอประท้วงผู้อภิปรายในข้อบังคับ ข้อ ๔๓ ท่านอภิปรายฟุ้มเฟือยเกินไป แล้วก็พาดพิงไปจนทำให้เกิดความเสียหายต่อประเทศไทย วันนี้เอกอัครราชทูตท่านก็มาเองที่รัฐสภา ส.ว. ของเยอรมันมาจากการเลือกตั้ง เลือกตั้งรัฐบาลท้องถิ่น และตัวแทนของรัฐบาลท้องถิ่นนั้นไปเป็น ส.ว. ในระดับชาติ เขาเป็นสหพันธรัฐค่ะ ประเทศไทยเป็นประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

นายสาธิต ปิตุเตชะ (กรรมาธิการ) : ผมผิดข้อบังคับข้อไหนท่านประธาน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์จารุพรรณ กุลดิลก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ข้อมูลที่ให้ไม่ถูกต้องก็เป็นเรื่องที่จะต้องแก้ไขเพราะดิฉันเสียหาย ดิฉันจะต้องมานั่งแก้ไขในสิ่งที่สมาชิกรัฐสภาพูดผิดแล้วก็ทำให้ประเทศชาติเสียหาย ดิฉันก็ขอที่ถอดเทปค่ะท่านประธาน แล้วก็ในที่สุด ช่วยกรุณารักษามารยาทด้วยค่ะ มีเสียงที่บอกว่าเป็นลูกฮิตเลอร์หรืออะไรก็แล้วแต่ดิฉันขอให้ถอน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ผมเข้าใจแล้วพอแล้วครับ ท่านสาธิตครับ เรามีสัญญาใจกัน ผมว่าใช้เวลาพอสมควรก็น่าจะสรุปได้แล้วเชิญครับ

(นายกุลเดช พัวพัฒนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุทัยธานี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสาธิต ปิตุเตชะ (กรรมาธิการ) : มีคนประท้วงครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านกุลเดชครับ ผมว่าปล่อยให้ท่านอภิปรายดีกว่ากระมัง

นายกุลเดช พัวพัฒนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุทัยธานี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายกุลเดช พัวพัฒนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุทัยธานี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาไทยครับ ผมประท้วงผู้ที่กำลังประท้วงเมื่อสักครู่ครับ ถึงจะเป็นสุภาพสตรีก็ตาม ผมไม่ทราบเลยว่าอะไรเป็นข้อเท็จ ข้อจริง ท่านประธานก็พูดแล้ว ใครจะพูดอะไรก็พูดได้ในสภานี้มันเป็นเอกสิทธิ์ ไม่จำเป็นหรอกครับเรียนจบมาจากเยอรมันหรือไม่ ไม่จำเป็นต้องมารับแทนเยอรมัน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาละครับ สมควรแล้วครับ

นายกุลเดช พัวพัฒนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุทัยธานี) : ประท้วงทุกที ผมอยากจะรู้สืบสายเลือดจากฮิตเลอร์มาหรืออย่างไร ขอบพระคุณครับท่านประธานตอบหน่อย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ แล้วก็พาดพิงกลับอย่างนี้มันก็ไม่จบครับ เอาที่พาดพิงเสียหายนะครับ แล้วก็อย่าพาดพิงกลับนะครับ เชิญครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์จารุพรรณ กุลดิลก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ดิฉัน จารุพรรณ กุลดิลก สมาชิกรัฐสภานะคะ ก็ขอให้ท่านถอนว่าเป็นลูกฮิตเลอร์ หรืออะไรก็แล้วแต่ เพราะถ้าท่านพูดพาดพิงถึงประเทศอื่นแล้วทำให้ประเทศไทยเสียหาย ดิฉันในฐานะกรรมาธิการการต่างประเทศ ดิฉันก็ต้องมานั่งแก้ไขแทนรัฐสภาว่าสมาชิกส่วนใหญ่ของรัฐสภาไม่ได้พูดความรู้ผิด ๆ แบบนี้ให้คนไทยเสียหายแล้วก็เสียภาพลักษณ์ประเทศไทย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เข้าใจครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์จารุพรรณ กุลดิลก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ดังนั้นตรงนี้ค่ะท่านประธาน ดิฉันขอถอดเทป แล้วในข้อมูลที่ใครพูดถึงพาดพิงถึงทางประเทศเยอรมนี เพราะท่านพูดบ่อย ดิฉันก็ต้องแก้ไขให้ประเทศเยอรมนีบ่อย ๆ อย่างนี้ค่ะ แต่ถ้าเกิดท่านพูดเรื่องประเทศอังกฤษ ประเทศจีนหรือว่าประเทศอื่น ๆ ดิฉันก็ต้องลุกมาแก้อยู่ดี

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านรักษาความสงบด้วยครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์จารุพรรณ กุลดิลก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ดังนั้นขอถอดเทปแล้วก็เอาข้อมูลนี้ไปให้รัฐสภาเยอรมนีตอบกลับมาแล้วถ้าเกิดข้อมูลเป็นเท็จท่านได้สาบานต้นว่าท่านจะปฏิบัติตนในฐานะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยสุจริต ดิฉันขอสอบจริยธรรมพวกท่านค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสาธิตครับ เอา ๑-๒ นาทีกระมังครับ เราสัญญาใจกันนี้ครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ระยอง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายสาธิต ปิตุเตชะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดระยอง พรรคประชาธิปัตย์ในฐานะของสมาชิกรัฐสภา เพื่อให้ท่านประธานได้สบายใจนะครับ ผมจะให้ข้อมูลท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิก สมาชิกสภาสูงของประเทศเยอรมนีนี้มาจากการแต่งตั้งของฝ่ายบริหารแต่ละรัฐ ๑๖ รัฐ ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน

แต่อันนี้ถือว่าเป็นการให้ข้อมูล แต่ว่าข้อมูลจะเป็นอย่างไรก็พี่น้องประชาชนตัดสินครับ เพื่อจะไม่ได้เป็นการเสียเวลา แต่ว่าชี้แจงเพื่อให้ทำความเข้าใจครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ในส่วนของวรรคสองสิ่งที่ผมสงวนความเห็นไว้ ผมให้คงไว้ตามร่างเดิม นั่นหมายความว่า ผมไม่อยากให้กรรมาธิการเติมในส่วนนี้เข้ามา และผมก็พูดอภิปรายตั้งแต่อยู่ในกรรมาธิการแล้ว ผมก็ท้วงติงกับท่านประธานว่ามันอาจจะมีปัญหาในแง่ของการเขียนร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญ ร่างแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญที่ไปขัดกับตัวรัฐธรรมนูญเองนะครับ ผมชี้ให้เห็นครับว่าผมอภิปรายให้ท่านประธานได้รับทราบว่าอำนาจตามกฎหมายรัฐธรรมนูญมันมีความชัดเจนอยู่ครับของสมาชิกวุฒิสภาในการถอดถอน ตั้งแต่มาตรา ๒๗๐ กระบวนการตามมาตรา ๒๗๑ ตามไปถึงมาตรา ๒๗๒

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับสมควรแล้วกระมัง

นายสาธิต ปิตุเตชะ (กรรมาธิการ) : จะจบอยู่แล้วครับ แล้วก็มาตรา ๒๗๔ อำนาจนี้เชื่อมโยงกับการได้มาตามเจตนารมณ์ที่ผมเรียนตั้งแต่ต้น ดุลยภาพของการปกครองฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และวุฒิสมาชิกหรือวุฒิสภามีหน้าที่อย่างสำคัญในการตรวจสอบการใช้อำนาจบริหาร การออกแบบในกฎหมายรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ นั้นเขาเขียนไว้อย่างสมดุล ในขณะเดียวกันถ้าท่านต้องการที่จะแก้แบบ ท่านควรที่จะยกร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ใหม่ตามแนวความคิดท่าน แต่ท่านไม่ควรมาแก้ไขในมาตราที่เป็นหลักนะครับ ในการแก้ไขที่มาของ ส.ว. ในฉบับนี้นะครับ โดยสรุปก็คือผมเห็นว่ามาตรา ๑๒ นั้น ผมไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ที่ไปเติม เพราะอาจจะเป็นปัญหาในอนาคต และผมขอให้คงไว้ตามร่างเดิมตามมาตรา ๑๒ ที่คงไว้ตามร่างเดิมครับ ขอบพระคุณมากครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมไปที่ ส.ว. วันชัย สอนศิริ ครับ

นายวันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภาร (ภาคเอกชน) : ท่านประธานรัฐสภาและพี่น้องประชาชนชาวไทย กระผม วันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพ นอกจากผมได้แปรญัตติไว้ในมาตรา ๑๒ แล้ว และคณะกรรมาธิการได้มีการเพิ่มเติมเข้ามา ซึ่งประเด็นนี้ผมถือว่าเป็นเรื่องใหญ่ และผมอยากจะอ่านสำทับให้ที่ประชุมได้รับทราบอีกสักครั้งหนึ่ง เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเป็นการทั่วไปตามวรรคหนึ่ง สมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๐ จะปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการพิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่งหรือถอดถอนบุคคลใดออกจากตำแหน่งตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมิได้ จนกว่าสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้งทั่วไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้เข้าปฏิบัติหน้าที่ นี่เป็นสิ่งที่คณะกรรมาธิการได้เพิ่มเติมมา ท่านประธานที่เคารพครับ แปลความหมายแบบง่าย ๆ ให้พี่น้องประชาชนคนไทยได้เข้าใจด้วย ว่าในระหว่างที่มีประกาศการเลือกตั้ง อาจจะ ๓-๔ เดือน หรืออาจจะเลยเถิดไปถึง ๕ เดือนก็ได้ ห้าม ส.ว. สรรหาที่เหลืออยู่ ๗๐ กว่าคน แต่งตั้งถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และบุคคลใดในองค์กรอิสระ จนกว่าจะมี ส.ว. เลือกตั้งเข้ามาทำหน้าที่ พูดง่าย ๆ ก็คืออย่าแต่งตั้ง ถอดถอนใครเป็นอันขาดในระยะ ๓ เดือน ๔ เดือน ๕ เดือนนี้ นอนกินเงินเดือนไปฟรี ๆ แบบภาษาชาวบ้านเขาเรียกว่า มัดตราสังข์ ตอกตะปู ปิดฝาโรงห้ามแต่งตั้งถอดถอน ท่านประธานครับ ถ้ามองโลกในแง่ดีก็อาจจะมองว่าในระยะ ๓-๔ เดือนนี้ไม่มีการแต่งตั้งถอดถอนใคร ถึงจะมีก็อาจจะน้อย นี่มองโลกในแง่ดีนะครับ ผมถามเลยครับท่านประธาน ผ่านไปยังท่านประธานคณะกรรมาธิการที่นั่งอยู่นี่ ถ้ามองโลกในแง่ดีแบบนี้ เขียนกฎหมายแบบนี้ไว้ทำไม ผมถือว่าเป็นการเขียนกฎหมายที่ดูถูกเหยียดหยามหมิ่นน้ำใจกัน ผมกราบเรียนต่อท่านประธานที่เคารพว่าการแต่งตั้งถอดถอนบุคคล ผมมีความมั่นใจว่า ส.ว. ที่เหลืออยู่นี้เชื่อมั่นว่าสามารถจะทำหน้าที่ได้อย่างตรงไปตรงมา เพราะความเชื่อมโยงทางการเมืองหรือการแทรกแซงจากการเมืองนั้น ผมเชื่อว่ามีน้อยกว่า ส.ว. ชุดใหม่ที่มีโยงใยทางการเมืองที่จะเข้ามาทำหน้าที่ เพราะฉะนั้นในระยะเวลา ๓ เดือน ๕ เดือนดังกล่าวนี้ เกิด ป.ป.ช. ส่งบุคคลที่จะต้องถอดถอนมา ขออนุญาตเอ่ยนามแต่ไม่เสียหาย คดีหมอสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี กำลังอยู่ในสภานี้ นี่ผมยกตัวอย่าง ถ้าเกิดส่งเข้ามาในระหว่างนั้น ส.ว. ๗๐ คนนั้นไม่สามารถจะทำหน้าที่ได้ ต้องรอเครือข่ายโครงข่ายของการเมืองเข้ามาแต่งตั้งถอดถอนหรือกระไร ท่านประธานครับ

ผมเองได้เคยอภิปรายไว้ในมาตรา ๓ ว่าถ้ามีการเลือกตั้ง ส.ว. ชุดใหม่เข้ามานี้ ผมขออนุญาตพยากรณ์และอาจจะเอ่ยชื่อพรรคการเมืองบ้าง แต่ขอเรียนว่าไม่ได้ทำให้ท่านทั้งหลายเสียหายแต่ประการใด เชื่อว่าในการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญที่คณะกรรมาธิการได้แก้ตามมาตรา ๕ นี้ ผมคาดการณ์เอาว่า ส.ว. ภาคใต้จะเป็นของพรรคประชาธิปัตย์ส่วนใหญ่

ภาคเหนือจะเป็นของพรรคเพื่อไทย ภาคอีสานจะเป็นของพรรคเพื่อไทย ภาคกลางก็จะคละกันไปเป็นทั้งพรรคพลังชน พรรคภูมิใจไทย พรรคชาติไทย แล้วก็อาจจะมีกลุ่ม ส.ว. ดังที่ผมเอ่ยนาม ลำตะคลอง วังน้ำเย็น วังบัวบาน บ้านเล็ก บ้านใหญ่ อิทธิพลจังหวัด ญาติโยม นักการเมืองนี้คงเข้ามาเป็นเครือข่ายของ ส.ว. ในสภาบนแน่นอน เป็นการคาดการณ์ของกระผม ผิด ถูก เป็นความรับผิดชอบของกระผม ท่านประธานที่เคารพครับ ในวันนั้นผมได้กล่าวไว้แล้วยังยืนยัน ณ วันนี้ เพื่อน ส.ว. คนหนึ่งที่มาจากการเลือกตั้งในจังหวัดภาคอีสาน บอกกับผมว่า คุณวันชัย จังหวัดผมมี ส.ว. ๖ คน ตอนนี้ผมหมดสิทธิแล้ว เขาประกาศกันชัดเจนว่าใครจะลงบ้าง ผมไม่มีที่ยืนในจังหวัดนี้แล้ว ผมขออนุญาตไม่เอ่ยชื่อในจังหวัดนั้น นี่เป็นเรื่องจริงที่ผมขออนุญาตกราบเรียนต่อท่านประธานว่าถ้าเครือข่ายทางการเมืองตามมาตรา ๕ เข้ามาจริง ๆ นั้นจะมั่นใจได้อย่างไรว่ามีการถอดถอนและแต่งตั้งนั้นอย่างเป็นธรรม ท่านประธานที่เคารพครับ และผ่านไปยังประธานคณะกรรมาธิการและคณะกรรมาธิการ ผมเห็นว่าเขียนกฎหมายตามวรรคสองนี้ ขออภัยใช้คำว่า เป็นการเขียนที่ดูถูกเหยียดหยามดูหมิ่นดูแคลน ไม่ไว้วางใจ พูดง่าย ๆ ก็คือ คนที่เหลืออยู่ ๗๐ คนนี้ไม่น่าไว้วางใจที่จะให้เขาไปแต่งตั้งถอดถอนใคร หมิ่นน้ำใจกันเกินไป ที่พูดทั้งหมดไม่ได้เกี่ยวกับผม เพราะผมกราบเรียนว่าถ้ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ผ่าน ใช้ได้ ผมจะไปลงเลือกตั้ง พูดง่าย ๆ ก็คือท่านกำลังบอกว่าคนเหล่านี้ที่อยู่นั้นน่าจะถอดถอนหรือแต่งตั้งนั้นไม่น่าจะเป็นธรรม ซึ่งผมขออนุญาตกราบเรียนว่าอย่างนี้เป็นทัศนคติที่ร้ายกาจมาก ผมขออนุญาตเรียนว่าที่นั่งกันอยู่ในสภาทั้งหมดนี้ ไม่ว่าจะซีกใดก็ตาม มาตามรัฐธรรมนูญด้วยกันทั้งสิ้นตามช่องทางแห่งรัฐธรรมนูญที่กำหนด ผมเชื่อว่าทุกท่าน รวมทั้งตัวกระผม ไม่ได้เกาะชายกระโปรงใครมา แล้วก็ไม่ได้เกาะขากางเกงใครมา ไม่ได้มาทั้งใต้ดิน บนดิน ผมเชื่อว่า ส.ว. บางคนก็มาจากเลือกตั้ง บางคนก็มาจากสรรหา ส.ส. บางคนก็มาจากเลือกตั้งครับท่านประธาน บางคนก็มาจากสัดส่วน มาตามรัฐธรรมนูญที่กำหนดทั้งนั้น สัดส่วนและสรรหาซึ่งถือว่าเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ต่างกันตรงไหนครับ เมื่อรัฐธรรมนูญกำหนดให้มี ผมขออนุญาตกราบเรียนต่อท่านประธานครับ เห็นมาตรานี้แล้วอยากพูดเพราะอัดอั้น คนที่มาแล้วมานั่งอยู่ตรงนี้ครับท่านประธาน ไม่ได้มีใครดีถี่ห่างกว่ากันเลย แล้วก็ขออภัยครับ ไม่มีใครวิเศษกว่ากัน

อย่าได้ถากถางว่าพวกลากตั้ง ฟังแล้วมันสะเทือนใจครับท่านประธาน มันสบประมาทน้ำใจกันเกินไป เพราะถ้าเราจะกล่าวหากันนะครับ ไม่ว่าจะวิธีใดนี่มีจุด มีวิธี และมีบุคคลที่เราจะกล่าวหากันได้ทั้งหมด เพราะฉะนั้นผมก็เกริ่นนำ กราบเรียนท่านประธานเป็นเบื้องต้นต่อมาตรานี้ ท่านประธานครับ ถ้ารัฐธรรมนูญนี้แก้ได้ผมยังอยากให้ ส.ว. สรรหาไปให้หมดจะได้สมอารมณ์หมายดังใจที่ท่านต้องการ เพราะตัวผมประกาศชัดเจนเลยครับว่าถึงเวลาจะไปลงเลือกตั้งให้ดูว่าลากตั้งอย่างผมกับเลือกตั้งใครจะกลับมาตรงนี้กัน นี่เป็นความชัดเจนว่าเราไม่จำเป็นต้องไปเกาะแข้งเกาะขาใคร ท่านประธานที่เคารพครับที่ผมอภิปรายต่อไปนี้ยืนยันว่าผมพูดในหลักการครับท่านประธาน และสิ่งที่จะกล่าวต่อไปนี้มิได้หมายถึงคนใดคนหนึ่งหรือพรรคการเมืองพรรคใดพรรคหนึ่ง ขออนุญาตรวมทั้งเพื่อน ส.ว. ของผมที่มาจากการเลือกตั้งด้วยเพื่อจะได้มีความรู้สึกว่าไม่ระคายเคืองทางจิตใจกัน และสิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานต่อไปนี้นั้นมิได้หมายถึงใครหรือเอาบุคคลเป็นตัวตั้ง เพราะเวลามีการพูดในสภานี้มีหลายคนที่มักจะพูดว่าคนอย่างผมไม่มีใครแทรกแซงได้ คนอย่างผมไม่มีใครมาสั่งได้มีหลายคนพูดอย่างนี้ครับท่านประธาน ขออภัยที่เอ่ยนามแล้วไม่เสียหายครับ ท่านวิทยา บุรณศิริ ส.ส. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ท่านได้อภิปรายตรงนี้ผมจำได้ในมาตรา ๓ ท่านบอก ส.ส. และ ส.ว. ในจังหวัดอยุธยาก็ไม่ได้มีก้าวก่ายกัน ไม่ได้มีการแทรกแซงกัน ต่างคนต่างทำหน้าที่สั่งกันไม่ได้ ท่านประธานว่าดีไหมครับแบบนี้ ผมเชื่อว่าดีครับ ท่านทั้งหลายฟังแล้วก็ดีครับ แต่ถามว่า ส.ส. ส.ว. ที่ดีแบบที่ท่านวิทยาเอ่ยนั้นจะมีได้ทุกจังหวัดกี่จังหวัดกี่คนกันครับ และถามว่าคนอย่างที่ท่านเอ่ยนั้นจะได้เป็น ส.ว. ส.ส. ตลอดชีวิตไปไหมครับ ไม่ใช่เลย เพราะฉะนั้นเวลาเราพูดนั้นจะเอาคนเป็นตัวตั้งมิได้ ที่เรากำลังจะอภิปรายกันทั้งหมดนี้เราเอาหลักการเป็นตัวตั้งครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นถ้าเราเอาคนเป็นตัวตั้งแล้วเราไม่จำเป็นต้องแก้รัฐธรรมนูญ ถ้าคนดีหมด และก่อนที่ผมจะไปถึงประเด็นของมาตราตามวรรคสองนี้มีหลายคนเขาระแวงครับท่านประธาน ผมขออนุญาตเอ่ยชื่อและไม่เสียหาย ท่านสุนัย จุลพงศธร เกรงว่า ส.ว. สรรหาที่มีอยู่หรือปัจจุบันที่มีอยู่นั้นไม่เป็นกลางทางการเมืองจะเป็นสภากึ๊ก ท่านประธานคงได้ยินนะครับ ท่านบอกว่าก็มี ส.ว. สรรหาบางคนมีจิตใจไปแอบอิงกับการเมืองแล้วอย่างนี้ไม่เรียกว่าสภากึ๊กได้อย่างไร ถ้าไม่เรียกว่าสภาผัวเมียจะให้เรียกว่าสภากึ๊กหรือ นั่นแปลว่ามีบางคนที่มีจิตใจแอบอิงทางการเมือง

ท่านเลยเรียกว่า สภากึ๊ก ผู้ชายอยู่สภาล่าง ผู้หญิงอยู่สภาบน เขารักกัน แล้วจะแต่งงานกัน ต้องเลิกเป็น ส.ว. หรือ หรือจะให้เขาเป็นกึ๊กกัน เพราะฉะนั้นก็ให้มันมีสภาผัวเมียเสีย นี่คือตรรกะที่ได้พูดในที่ประชุมตามมาตรา ๕ วันนั้น ผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานนะครับ ถ้าเราใช้ตรรกะว่าคนมีกึ๊กได้เราเลยให้มีสภาผัวเมียได้ ตรรกะนี้ผมถือว่าเป็นตรรกะที่ผิดอย่างมหันต์ครับท่านประธาน เพราะคนทั้งประเทศ ไม่ใช่ครับ ไม่ใช่ทั้งประเทศ คนบางคนหรือคนบางกลุ่ม บางที่บางแห่งก็มีกึ๊ก ในสภาบางคนก็อาจจะมีกึ๊ก แต่ถามว่าถ้าเป็นอย่างนี้เราก็เลิกประมวลแพ่งสิครับท่านประธาน ให้คนมีชู้กันได้ ท่านประธานว่าการซื้อสิทธิขายเสียงมีไหมครับ ----------

อย่างนั้นเราก็เลิกกฎหมายซื้อสิทธิขายเสียงเปิดให้มีการซื้อสิทธิขายเสียงกันได้ ยาเสพติดท่านว่ามีไหมครับ มีโสเภณี บ่อน การข่มขืน การพนันมีไหมครับ มี เราก็เอาแบบสภาผัวเมียเลยครับท่านประธานครับให้มีการข่มขืนกันได้ ให้มียาเสพติดกันได้ ค้ายาเสพติดกันได้ มีการพนันกันได้ เราจะเอาตรรกะแบบนี้หรือท่านประธาน เราเห็นว่ามันมีคนชั่วเราเลยแก้กฎหมายให้คนทำตามคนชั่ว ผมว่าวิธีคิดแบบนี้น่าจะไม่ชอบครับท่านประธาน

(นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ บรรยากาศก็ดีนะ ผมก็ไม่อยากไปตัดบท ทีนี้มีผู้ประท้วง เชิญครูมานิตย์ครับ

นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ครูมานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาจริง ๆ แล้วท่านผู้กำลังอภิปราย อาจารย์วันชัยอภิปรายดีมากอาจารย์ครับว่างอัดเทปไว้ให้ผมสักม้วนนะครับ แต่ว่าผมขอประท้วง ข้อ ๔๓ ท่านประธานครับ ก็คือกำลังพาออกไปข้างนอก บรรยากาศดี ๆ ไม่เถียงครับ แต่ว่ากำลังจะสรุปว่าอย่างไรกำลังฟังว่าคนรออภิปรายกันอีกเยอะนะครับ ไม่ใช่ว่าพูดไม่ดี พูดดีแต่ไม่อยู่ในประเด็น ผมไม่ได้เถียงเรื่องพูด อาจารย์วันชัยผมฟังรายการมาตลอด จัดโทรทัศน์ จัดวิทยุ ผมนี่ก็แฟนคนหนึ่งเหมือนกันท่านประธาน แต่ขอให้อยู่ในประเด็น ถ้าเป็นอย่างนี้ไม่จบ พอไม่จบแล้วคนอื่นที่รอเข้าคิวกันอยู่ นี่พรรคประชาธิปัตย์หลายคนเท่าที่ฟังข่าว คุณสาธิตเอาเปรียบเขาอภิปรายก่อนเขานี่ปิตุเตชะ เพื่อนผมทำให้คนอื่นต้องรอ ส.ว. อีกหลายคนต้องรอ ส.ส. พรรคเพื่อไทยก็ต้องรอท่านประธานต้องควบคุมอันนี้ จริง ๆ แล้วผมกับท่านประธานก็เกรงใจกับอาจารย์วันชัยก็เกรงใจนะครับ หลังจากนี้อาจารย์ครับขอเทปสัก ๒-๓ ม้วนเถอะได้เปิด แต่ในสภาขอพยายามรวบรัดหน่อยครับ ขอบพระคุณมากครับท่านประธานได้พิจารณาก็แล้วกันวินิจฉัยเอาครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่าน ส.ว. วันชัยครับก็ใช้เวลาพอสมควร ผมว่าน่าจะใช้เวลาอีกสักเล็กน้อยนะครับ

นายวันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ท่านประธานด้วยความเคารพครับ ผมตั้งใจอยากจะอภิปราย จริง ๆ ผมเป็น ส.ว. พยายามประมวลตัวเองว่า

เราจะพูดแค่ไหนให้มันพอดีไม่ให้นอกลงทะเลลงอ่าว ผมเป็นนักกฎหมายแล้วก็พยายามรู้ครับ และอะไรที่มันเกินเลยผมจะพยายามระมัดระวังอยู่แล้ว

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาพอสมควร

นายวันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ทั้งหมดมันกำลังจะเข้าไปในเนื้อแต่จำเป็นต้องลำดับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : น่าจะเข้าเนื้อได้แล้วครับ

นายวันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ท่านประธานครับ ผมมันตัวคนเดียวไม่มีพรรคพวกเหมือน ส.ส. ครับ ไม่รู้จะลุกขึ้นมาทะเลาะกับท่านประธานอย่างไรช่วยให้ผมได้พูดหน่อยเถอะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมก็พยายามอยู่แล้วครับท่าน เอาว่าให้กระชับหน่อยนะครับ ก็ใช้เวลาพอสมควรนะครับ เชิญท่านสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผม สุนัย จุลพงศธร ครับ จริง ๆ ไม่อยากรบกวนเวลาท่าน เมื่อสักครู่ฝากท่านครูมานิตย์บอกช่วยบอกทีว่าผมอภัยให้ ท่านก็ไม่บอกท่านผู้อภิปรายพาดพิงชื่อผม พาดพิงชื่อท่านวิทยา เราก็เลยตกลงกันว่าบังเอิญท่านเพิ่งมาเป็นสมัยแรกแกไม่ค่อยเข้าใจวัฒนธรรมอภัยให้หมดครับ ขอบคุณครับ

นายวันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ผมทำผิดอะไรต้องให้อภัยผม

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : คงไม่มีอะไรครับท่านวันชัย ท่านต่อของท่านดีกว่านะครับ ก็ขอให้กระชับใช้เวลาพอสมควรครับ ผมก็พยายามที่จะให้เกียรติท่านอยู่แล้ว เชิญครับ

นายวันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ผมขออนุญาตท่านประธานครับผมตั้งใจ แล้วผมพยายามระมัดระวังอยู่แล้วครับ อะไรที่จะพาดพิงถึงใครอะไรในลักษณะเสียหายยิ่งระมัดระวังอย่างยิ่ง ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าเพื่อให้สอดรับกับที่กรรมาธิการได้แก้ไขเพิ่มเติม ผมขอย้ำว่า หัวใจของ ส.ว. นั้นเพื่อจะให้ท่านได้เข้าใจว่าเป้าหมายมันไปตรงไหน ผมอาจจะถอยกลับไปเล็กน้อย หัวใจของ ส.ว. นั้นต้องเป็นกลางทางการเมือง ประการที่ ๒ นั้น มีหน้าที่กลั่นกรองตรวจสอบทั้งคนทั้งกฎหมายแต่งตั้งถอดถอนบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งและบุคคลในองค์กรอิสระ ผมขออนุญาตย้ำตรงนี้เพราะฉะนั้นคุณสมบัติของผู้ที่จะมาดำรงตำแหน่งดังกล่าวนั้นจะต้องต่างจาก ส.ว. อย่างสิ้นเชิง ถ้าเหมือนกันและใกล้เคียงกัน ผมขออนุญาตกราบเรียนว่าไม่มีประโยชน์อะไรเลยครับท่านประธาน เพราะจะเป็นพวกเดียวกัน วงศ์วานเครือเดียวกัน การกลั่นกรองตรวจสอบและความเป็นกลางนั้นยากมาก

ประการต่อมานั้นผมกราบเรียนว่าถ้ามีลักษณะคุณสมบัติใกล้เคียงกันดังกล่าวมีสภาเดียวดีกว่าครับ เปลืองงบประมาณแผ่นดินไปเปล่า แล้วก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าคุณสมบัติดังกล่าวที่เขากำหนดไว้ตามรัฐธรรมนูญนั้นเพื่อจะชี้ให้เห็นถึงภารกิจหน้าที่ พูดเปรียบเทียบง่าย ๆ เหมือนกับคนเป็นครู เป็นหมอ เป็นทนาย เป็นอัยการ เป็นศาล ก็มีคุณสมบัติภารกิจนั้นต่างกัน ผมยกตัวอย่างที่อยากจะกราบเรียนง่าย ๆ นิดเดียวเพื่อจะให้เห็นว่า ส.ว. ที่ดำรงตำแหน่งอยู่กับ ส.ว. ที่จะเข้ามาใหม่ในการแต่งตั้งถอดถอนนั้นมันต่างกันตรงไหน อย่างไร และไปเว้นวรรคเขาทำไม ผมเอาเฉพาะประเด็นสำคัญ ๆ ของคุณสมบัติของคนที่เป็น ส.ส. และ ส.ว. ในปี ๒๕๕๐ ก่อนที่ท่านจะแก้ และจะโยงไปให้เห็นว่ามันไม่สามารถจะกลั่นกรองตรวจสอบและแต่งตั้งถอดถอนกันได้อย่างเป็นธรรมท่านประธานครับ ส.ส. นั้นมีคุณสมบัติอยู่ประมาณ ๒-๓ ข้อ ที่พิเศษ ๆ นะครับ นอกนั้นมากกว่านี้ ผมไปคัดดูแล้วอย่างพิเศษ ๑. อายุไม่ต่ำกว่า ๒๕ ปี ๒. เป็นสมาชิกพรรคการเมือง แปลว่าเขาไม่ต้องการให้เป็นกลาง ให้เป็นสมาชิกพรรคการเมืองได้ เป็นได้เรื่อย ๆ จนตาย แต่งตั้งถอดถอนใครไม่ได้ ไม่มีอำนาจในการที่จะดำเนินการได้โดยตรง แต่ ส.ว. ครับท่าน ถ้าไปดูตามคุณสมบัติเก่า อายุต้อง ๔๐ ปี ตรงนี้สำคัญมาก เสียดายท่านประธานสามารถไม่นั่งฟังอยู่ ตรงนี้สำคัญ คนเป็น ส.ว. ต้องอายุ ๔๐ ปี ผมขีดเส้นใต้ สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี ก็ขีดเส้นใต้ ต่อมานั้น ไม่เป็นพ่อแม่ ลูกเมีย สามีภรรยาของผู้ดำรงตำแหน่ง

ทางการเมือง ต้องพ้นจากสมาชิกพรรค ๕ ปี เป็นได้ครั้งเดียว แต่งตั้งถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่ง ร
ทางการเมืองได้ครับ ท่านจะเห็นเลยว่าความต่างกันนั้นมันอยู่ตรงนี้ ผมแปลกใจมากเวลาแก้
กฎหมายตามมาตรา ๕ แล้วผมกำลังจะย้อนไปในวรรคท้าย วรรคสองดังที่ผมกราบเรียน
ที่มักจะอ้างประชาชนเขาเลือกเป็น ไปตัดสิทธิ สามี พ่อแม่ ผัวเมีย สมาชิกพรรคการเมือง
ทำไม ควรให้สิทธิเสมอภาคกัน ถ้าเสมอภาคกันจริง ๆ ครับ ท่านประธานผ่านไปยัง
ท่านสามารถ ทำไมไม่แก้อายุให้เขาด้วย ----------

คน ๓๙ ปี ท่านว่าเป็น ส.ว. ได้ไหมครับ ทำไมไม่แก้ เพราะคน ๓๕ ปี ก็เป็น ส.ว. ได้ คน ๓๐ ปี ก็เป็น ส.ว. ได้ แก่เพราะกินข้าวเม่าเพราะอยู่นานก็มีเยอะ แต่ที่ท่านไม่แก้ เพราะท่านไม่ได้ประโยชน์อะไรใช่หรือไม่ ปริญญาตรีผมก็แปลกใจนะครับว่าทำไมท่านไม่แก้ด้วย ผมแปลกใจมากเลยครับ ทั้ง ๆ ที่ปราชญ์ชาวบ้าน ป. ๔ ม. ๖ ม. ๘ ปวช. ปวส. เขาก็เป็น ส.ว. ได้

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านวันชัยครับ ผมว่าให้กระชับหน่อยดีไหมครับ มันฟุ่มเฟือยไปนิดหนึ่งครับ แล้วก็ขอให้เข้าประเด็น มันไกลไปหน่อย

นายวันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ไม่ไกลครับ กำลังจะเข้าแล้วครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ก็เข้าเลยได้ไหมครับ ใช้เวลาไป ๒๓-๒๔ นาทีแล้วครับ ผมว่าพอสมควรแล้วครับ

นายวันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : กำลังจะเข้าเนื้อแล้วครับท่านประธาน เสียดายผมมาพูดตอนดึกไปนะครับ ตอนเช้าผมเห็นคุณธนาตั้งชั่วโมงกว่าเป็น ส.ว. ก็ลำบากนะครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานว่าทำไมไม่แก้ให้เขา เพราะคนบางคนนั้นเป็นปราชญ์ชาวบ้าน ไม่จำเป็นต้องจบปริญญาตรีเป็น ส.ว. ได้ เพราะฉะนั้นผมอยากกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านประธานคณะกรรมาธิการที่อยากได้ก็อ้างประชาชนเป็นสิทธิไปตัดเขาทำไม ที่ไม่อยากได้ไม่เห็นอ้างประชาชนเลย อย่างปริญญาตรีกับอายุ ๔๐ ปี เพราะฉะนั้นกราบเรียนท่านประธานว่าการแก้ในมาตรา ๕ ในมาตรา ๖ ในมาตรา ๗ และวรรคสองของมาตรา ๑๒ ที่ห้าม ส.ว. สรรหาที่เหลือแต่งตั้ง ถอดถอนบุคคลต้องรอ ส.ว. เลือกตั้ง ให้พ่อแม่ลูกเมียลงได้ ให้สมาชิกพรรคการเมืองลงได้ ถามจริง ๆ เถอะครับท่านประธาน คนที่มีโยงใยเครือข่ายกัน สนิทชิดเชื้อกันทั้งสายเลือดและความผูกพันกันร่วมสุขร่วมทุกข์กันมาจากพรรคการเมืองเดียวกัน กินข้าวหม้อเดียวกัน แล้ววันนี้มาลง ส.ว. อยู่ในสภาบน ส.ส. อยู่สภาล่าง บางคนเป็นรัฐมนตรี ขออภัยครับที่อยากจะเอ่ยศัพท์แบบบ้าน ๆ เพื่อจะได้เข้าใจง่าย ผัวเป็น ส.ส. หรือรัฐมนตรี เมียเป็น ส.ว. หรือเมียเป็น ส.ส. ผัวเป็น ส.ว. ขออภัยนะครับ เมียเป็นรัฐมนตรีถูกกล่าวหาว่าทุจริตครับท่านประธาน ผัวเป็น ส.ว. ครับ นอนอยู่บ้านเดียวกัน เตียงเดียวกัน กอดกันอยู่ ถามว่าจะถอดเมียได้ไหมครับท่านประธาน มองตาแป๋ว ๆ นอกจากถอดเมียไม่ได้ยังจะต้องไป

หาเสียงว่าอย่าถอดเมียผมนะ เท่านั้นไม่พอ เหมือนกันสามีต้องถูกถอดถอน ภรรยาเป็น ส.ว. ถามท่านประธานเถอะว่าภรรยาจะกล้าถอดสามีไหม

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านวันชัยครับ เกรงใจจริง ๆ นะครับ ขอให้มันกระชับเข้าประเด็นกว่านี้หน่อยครับ ไม่อยากทักท้วงจริง ๆ ครับ บรรยากาศมันดีอยู่แล้วครับ ทีนี้ก็มีผู้ประท้วงหลายท่าน

นายวันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ผมก็เกรงใจที่ประชุมมาก ๆ เลยนะครับท่านประธาน แต่ผมเชื่อว่าเนื้อที่ผมพูด

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่ามันพอสมควรสัก ๒-๓ นาที เข้าประเด็นก็จบครับ ผมให้เกียรติที่สุดแล้วนะครับ

นายวันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ท่านประธานที่เคารพครับ

(นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผม ครูมานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเกรงใจถึงท่านประธาน แล้วก็เกรงใจทั้งอาจารย์วันชัยจริง ๆ ด้วยความเคารพ อาจารย์ลงในรายละเอียดเถอะครับ ผมอยากฟัง ----------

แล้วถ้าอาจารย์พูดไปยาวมันไปเบียดคนอื่นพอเขาจะลงมติก็หาว่าพวกมากลากไป ผมไม่อยากฟังคำนี้ บรรยากาศสภาผัวสภาเมียประมาณ ๓๐,๐๐๐ คำได้แล้วมั่งครับ ไม่ใช่เฉพาะอาจารย์คนเดียว ผมก็ไม่ได้คัดค้านอาจารย์เลย ก็บอกแล้วว่าผมชื่นชมอาจารย์ด้วยความเคารพจริง ผมไม่ใช่ดาวประท้วงที่จะมาประท้วงอย่างนี้ครับอาจารย์ แต่อาจารย์ลงในรายละเอียดให้เห็นเพราะว่าอาจารย์พูดไว้ว่าจะจัดหนักครับในมาตราก่อน ถ้าอาจารย์บอกว่าจะจัดหนักตอนนี้ไม่ใช่แล้วครับ วกเข้ามาในประเด็นเถอะครับ ผมอยากฟังอยู่ครับ แล้วก็จะไปขอเทปนี้ไว้ฟังด้วยครับ เพราะผมชอบอาจารย์จริง ๆ ด้วยความเคารพ แล้วท่านประธานครับพยายามอยู่ในประเด็น ๒๖ นาทีแล้วท่านประธานดูนะครับ ผมขอความกรุณาหน่อยครับท่านประธานครับด้วยความเคารพจริง ๆ ครับ วินิจฉัยผมด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : อาจารย์ครับอย่างที่ผมได้ให้เกียรติอาจารย์จริง ๆ ครับ แล้วก็ให้เกียรติมากแล้วเกินพอดีมาเยอะแล้วครับ เพราะฉะนั้นผมว่าเข้าประเด็นน่าจะใช้เวลาสัก ๒-๓ นาที ก็รวมแล้วครึ่งชั่วโมงพอดี ๒-๓ นาทีให้สรุป

นายวันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ขอบพระคุณครับที่ให้เกียรติแต่เรียนกับท่านประธานเลยครับว่า ผมพยายามระมัดระวังอยู่ในข้อบังคับนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านอย่าแย้งเลยครับก็แย้งอย่างนี้ทุกทีครับ เพราะฉะนั้นเอาเข้าประเด็นดีกว่าครับ ผมวินิจฉัยแล้วครับให้เข้าประเด็นนะครับ แล้วก็ใช้เวลาพอสมควรครับ เพราะฉะนั้นสัก ๒ ๓ นาที น่าจะจบได้แล้วครับ

นายวันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมยังที่กราบเรียนแล้วว่าถ้ามีโครงข่ายแล้วเยื่อใยทางการเมืองดังที่ผมกราบเรียนแล้ว การกลั่นกรองตรวจสอบแต่งตั้งถอดถอนนั้นจะมีปัญหา ผมจึงอยากจะกราบเรียนกับท่านว่าไม่ต้องอื่นไกลครับ ผมขอใช้เวลาไม่เกิน ๕ นาทีท่านประธาน แล้วผมจะจบแล้ว ความจริงตั้งใจอยากจะพูดอีกหลายเรื่องผมอยากจะกราบเรียน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ถึงนาทีที่ ๓๒ ผมขอตัดเสียงเลยนะครบ ๕ นาทีครับ เชิญครับ

นายวันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ท่านประธานที่เคารพผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าในยุคที่ผมเป็น ส.ว. มาประมาณ ๓ ปี มีการแต่งตั้งถอดถอนบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งหลายคดี ถามเพื่อน ๆ ผมหลายคนที่เล่าให้ฟังมีการเมืองพยายามติดต่อเชื่อมโยง คั้นเมื่อจะมีการถอดถอนคนอื่นผมพอฟังจากเขาเล่าว่า แต่สำหรับตัวผมเองนั้นท่านประธานครับ มีนักการเมืองบางคนซึ่งผมไม่เคยรู้จักมาติดต่อมาขอพบหรือบางทีนั้นให้คนซึ่งผมนึกไม่ถึงว่าติดต่อมาคุณมีกี่เสียงช่วยเขาหน่อยนะ นี่ผมยกตัวอย่างว่าสิ่งที่ประสบพบเห็นมาขนาดไม่ได้มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงทางการเมือง เพราะฉะนั้นผมจึงกราบเรียนกับท่านประธานด้วยความเคารพว่า ถ้ามีความเชื่อมโยงทางการเมืองเสียแล้วตามที่แก้มานี้จึงการแต่งตั้งถอดถอนแล้วเราไม่น่าจะไว้วางใจได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวทั้งข้อเท็จ ข้อกฎหมาย กระผมจึงเห็นว่าการแก้รัฐธรรมนูญดังที่กล่าวรวมทั้งเพิ่มเติมในมาตรานี้ กระผมไม่อาจเห็นด้วยเพราะ ๑. เป็นการเขียนกฎหมายที่ดูถูกดูแคลนอคติมีทัศนะคติที่ชั่วร้ายเลือกปฏิบัติ เขียนด้วยลำเอียง ประการที่ ๒ เป็นการกินรวบอำนาจแบบเบ็ดเสร็จทั้งสภาล่างและสภาบนของฝ่ายการเมือง ประการที่ ๓ เปิดโอกาสให้มีการแทรกแซงองค์กรตรวจสอบหรือองค์กรอิสระได้โดยง่าย

(จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงครับ

นายวันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ผมจะจบแล้วครับท่านประธาน

จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดสุรินทร์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องประท้วงผู้อภิปรายตามข้อ ๔๓ นอกประเด็น แล้วก็วกวนซ้ำซาก บอกจะเข้าประเด็นก็ไม่ได้เข้าสักทีหนึ่ง ก็น่าเห็นใจเพื่อนสมาชิกที่นั่งเฝ้าอยู่ตรงนี้ก็ต้องทนฟัง

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นอะไรครับท่านจ่าประสิทธิ์ เมื่อสักครู่จะจบแล้ว เชิญครับ

นายวันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : เป็น ส.ว. นี้ก็ลำบากนะครับท่านประธาน ผมลำบากใจมาก ถ้าผมมีพรรคการเมืองช่วยกันประท้วงผมแล้วครับ ไม่มีใครช่วย ลำบากใจจริง ๆ ข้อ ๓ เปิดโอกาสให้มีการแทรกแซงองค์กรตรวจสอบหรือองค์กรอิสระได้โดยง่าย ๔. ทำให้ดุลยภาพแห่งอำนาจตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญเสียไป ไม่มีการถ่วงดุลตามที่คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายได้ให้ความเห็นไว้ ถ้าเป็นบ้านก็ทรุดหรือเอียงครับท่านประธาน ถ้าเป็นรถก็เสียศูนย์ ถ้าเป็นคนก็เสียหลัก เพราะฉะนั้นทำให้ความเป็นกลางของ ส.ว. นั้น คลอนแคลน การกลั่นกรองตรวจสอบจะไร้ผลอย่างสิ้นเชิง เพราะฉะนั้นด้วยเหตุดังกล่าวนี้ ผมมิอาจรับได้ต่อการแก้ตามมาตรานี้ และมาตราอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมาธิการเสนอมา ด้วยเหตุแห่งการรวบรัด จึงอาจจะไม่ครบถ้วนกระบวนความ แต่ถือว่าเป็นประเด็นอันสำคัญที่ผมสรุปแล้ว กราบขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : อาจารย์ครับ ที่จริงผมก็ช่วยอาจารย์อยู่แล้วนะครับ ก็ใช้เวลาก็พอสมควรครับ ผู้จะอภิปรายชุดต่อไปจะได้เตรียมตัว ท่านพงศกร อรรณนพพร คุณหมอเธียรชัย แล้วก็ท่าน ส.ว. สนธยา ครับ เชิญท่านพงศกรครับ

นายพงศกร อรรณนพพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายพงศกร อรรณนพพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย จากจังหวัดขอนแก่น ต้องขอขอบคุณท่านประธานนะครับ จริง ๆ แล้วผมแปรญัตติไว้ทุกมาตรา และมาตรานี้ก็เช่นเดียวกัน ผมขอแปรญัตติไว้แล้วก็ขอสงวนคำแปรญัตติ เนื่องจากว่าไม่เห็นด้วยกับท่านประธานสามารถ ด้วยความเคารพนะครับ ในชุดของผมนั้นที่แปรญัตติไว้ในมาตรา ๑๒ ขออนุญาตที่จะต้องอ่าน แล้วก็เรียนถึงท่านประธานคณะกรรมาธิการผ่านประธานรัฐสภา มาตรา ๑๒ เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกา

กำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาครั้งแรก ซึ่งเป็นการเลือกตั้งทั่วไปตาม พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา ตามมาตรา ๑๑ ให้สมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๐ ท่านประธานครับ วุฒิสภาตามมาตรา ๑๐ ก็คือที่มาจากการเลือกและมาจากการสรรหา สิ้นสุดสมาชิกภาพในวันที่สมาชิกวุฒิสภาได้รับเลือกตั้งเข้ามาใหม่มารับหน้าที่ ผมแปรญัตติไว้ และเหตุผลประกอบของกระผมต้องขออนุญาตใช้เวลาไม่นาน เราก็คงจะเข้าใจแล้วนะครับว่า เราแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญครั้งนี้ในที่มาของ ส.ว. นั้น วัตถุประสงค์ต้องการอะไรท่านประธานครับ วัตถุประสงค์จริง ๆ แล้วท่านประธานคณะกรรมาธิการสามารถพร้อมกับกรรมาธิการทุกท่านน่าจะต้องพูดกันให้ตกผลึกว่าที่เราแก้ไขรัฐธรรมนูญที่มาของ ส.ว. ครั้งนี้เราตั้งใจให้มาจากการเลือกตั้งของพี่น้องประชาชน ด้วยเหตุแห่งที่มาของ ส.ว. มาจากที่มาแตกต่างกัน คนจำนวน ๗ คน เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ๗๔ คน ประชาชน ๖๔ ล้านคน เลือก ส.ว. ได้แค่ ๗๖ คน รวม ๑๕๐ คน นี่คือเหตุแห่งที่มาที่ไปที่เราได้แก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญในที่มาของ ส.ว. ในครั้งนี้ และเหตุที่มานั้นก็จะต้องขออนุญาตที่จะต้องกล่าวย้อนหลังไปว่า พวกเราแตกแยกกันเพราะอะไร เหตุของการแตกแยกเนื่องจากคณะรัฐประหาร หรือ คมช. ได้ยึดอำนาจไปตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน ในปี ๒๕๔๙ ยึดแล้วเกิดอะไรขึ้นท่านประธานที่เคารพครับ ----------

ยึดแล้วก็ตั้ง สนช. หลายคนครับที่เป็น สนช. มาเป็น ส.ว. ในชุดนี้อยู่ คือ ส.ว. สรรหานั่นละ คณะ คมช. ได้ตั้ง สนช. ขึ้นมาในปี ๒๕๔๙ ซึ่งในครั้งนั้นสื่อมวลชนได้ตั้งฉายาของ สนช. ว่า สนช. นกเขา อันนี้เป็นฉายาที่สื่อมวลชนตั้งให้ในปี ๒๕๔๙ และ สนช. นั้นมีทั้งหมด ๒๕๐ ท่าน แล้วมาทำอะไรครับ ท่านประธานที่เคารพครับ มาออกกฎหมาย มาตรากฎหมาย เขาก็ยังบอกนะครับว่าชนชั้นไหนตรากฎหมายก็เข้าข้างชนชั้นนั้น

(นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านพงศกรครับ มีผู้ประท้วงครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก สมาชิกรัฐสภา จริง ๆ ไม่ค่อยอยากจะประท้วงท่านประธาน แต่ก็มีความรู้สึกจะเกิดความเข้าใจผิด เมื่อสักครู่เพื่อนสมาชิกบอกว่าความแตกแยกของสังคมไทยเกิดขึ้นจากการปฏิวัติรัฐประหารเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน แต่รายงานของท่านอาจารย์คณิตได้บอกไว้ว่า ความแตกแยกของสังคมไทยเกิดจากการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญในคดีซุกหุ้น ดังนั้นผมว่าต้องเอาข้อเท็จจริงมาคุยกันครับท่านประธาน ไม่ใช่ว่าอะไรก็มาโทษรัฐประหาร แต่รายงานที่มีเอกสารอ้างอิงคือรายงานของอาจารย์คณิต นั่นคือการพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญที่ตัดสินคดีซุกหุ้นของคุณทักษิณ ชินวัตร นี่คือข้อเท็จจริงครับท่านประธาน ขอบคุณครับ

นายพงศกร อรรณนพพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ขอบคุณผู้ประท้วงนะครับ แต่ก็ไม่รู้เหมือนกันว่าผิดข้อบังคับข้อที่เท่าไร ท่านประธานที่เคารพครับ เหตุที่ผมต้องกล่าวนำจนถึง สนช. และเป็นที่มาที่ไปของ ส.ว. แล้วก็เป็นที่มาที่ไปของ ส.ว. ทั้ง ๒ ส่วน ซึ่งที่พวกเรากำลังพูดถึง ณ วันนี้ ณ เดี๋ยวนี้ จริง ๆ แล้วต้องกราบเรียนท่านประธาน สนช. ชุดนั้นร่างกฎหมายออกมาปรากฏว่าที่มาในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเปลี่ยนแปลงไป ที่มาที่ไปของสมาชิกวุฒิสภาเปลี่ยนแปลงไป และที่สำคัญยิ่ง ท่านประธานที่เคารพครับ ผมจำเป็นที่จะต้องเอามากล่าวเป็นอย่างยิ่ง ส.ว. ที่มาจากพี่น้องประชาชนอยู่ได้แค่ ๖ ปี แต่ปรากฏว่า ส.ว.

ที่มาจากการสรรหานั้น ท่านประธานที่เคารพครับ ณ วันนี้ผมจะหยิบยกของ ส.ว.

(นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภาภาควิชาชีพ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงครับ เชิญครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธานครับ สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภาสรรหา ภาควิชาชีพครับ ที่ผมต้องลุกประท้วงท่านประธานในการควบคุมการประชุมเพราะว่าข้อมูลที่ท่านให้นั้นไม่ตรงความเป็นจริงครับท่านประธานครับ การร่างรัฐธรรมนูญเป็นหน้าที่ของ ส.ส.ร. ครับ ไม่ใช่หน้าที่ของ สนช. เดี๋ยวประชาชนผู้ชมทางบ้านจะเข้าใจผิดสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการอธิบายข้อมูลที่ผิด ๆ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายพงศกร อรรณนพพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ขอบคุณเพื่อนสมาชิกครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เป็นความเห็นของท่านนะครับ ไม่เป็นไร ท่านก็ได้ชี้แจงแล้ว ไม่เป็นไรครับ ท่านได้ชี้แจงแล้ว แล้วก็ให้ท่านได้พูดต่อเชิญครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ ต้องกราบเรียนท่านประธานเพื่อให้ข้อมูลนั้นถูกต้องตามความเป็นจริงในการบันทึกครับท่านประธาน ส.ส.ร. ๔๐ ก็ร่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ส.ส.ร. ปี ๒๕๕๐ ก็ร่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ครับท่านประธาน การเขียนกฎหมายรัฐธรรมนูญให้มีสภา ๒ สภา มีสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาก็มาจาก ส.ส.ร. ครับ สนช. ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องใด ๆ ในการเขียนกฎหมายรัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ โปรดบันทึกให้ถูกต้องครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ เชิญต่อ

นายพงศกร อรรณนพพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ขอบคุณผู้ประท้วงครับ ด้วยความเคารพครับ ถ้าอย่างนั้นถ้าผมจะพูดว่า สนช. เคยออกกฎหมาย ๓ วัน ผ่าน ๗๐ ฉบับละครับ

(นายพิชิต ชื่นบาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วง เชิญครับ

นายพิชิต ชื่นบาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผม พิชิต ชื่นบาน แบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอประท้วงผู้ประท้วงเมื่อสักครู่ครับ ท่านเปิดรัฐธรรมนูญดูครับ ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ตำแหน่งเรียกว่าอะไรครับ เปิดดูเลยครับ สิ่งที่ถูกต้องคือผู้อภิปราย ท่านพงศกรพูดถูกแล้วครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : พอแล้วครับ ท่านอภิปรายต่อครับ

นายพงศกร อรรณนพพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ขอบคุณครับท่านประธานที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นผมจำเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากว่าที่มาที่ไปของ ส.ว.

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่าพอแล้วครับ เดี๋ยวมันก็ไม่จบ เชิญ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธานที่เคารพครับ สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องขอลุกขึ้นชี้แจงท่านประธานครับ ผู้ที่ลุกขึ้นมาประท้วงผมนั้นเป็นนักกฎหมาย อ่านกฎหมายต้องเข้าใจครับ ท่านประธานครับ ----------

สมาชิกร่างรัฐธรรมนูญกับผู้รับสนองพระบรมราชโองการ คนละคนกันเลยครับ คนละเรื่องเลยครับ สมาชิกร่างรัฐธรรมนูญมาจาก ส.ส.ร. ครับ สนช. คือสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ไม่เกี่ยวกันเลยครับ ท่านประธานครับ จะได้บันทึกไว้ให้ถูกต้องครับ เพราะว่าเสียดายความรู้ทางกฎหมายครับ ขอบพระคุณครับประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายพงศกร อรรณนพพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมยังไม่เคยออกนอกประเด็นนะครับ ต้องกราบเรียน

(นายพิชิต ชื่นบาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ มีผู้ประท้วงครับ พาดพิงครับ ขอนิดเดียวนะครับ อย่าพาดพิงกลับไปกลับมา

นายพิชิต ชื่นบาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผม พิชิต ชื่นบาน แบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ผู้ประท้วงยืนยันว่า สนช. ไม่เกี่ยวข้องนะครับ ผมกำลังจะบอกข้อเท็จจริงว่าผู้รับสนองพระบรมราชโองการ มีตำแหน่งเป็นประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ มันเกี่ยวข้องอยู่แล้วครับ ชัดเจนครับ ส่วนการจะเรียก ส.ส.ร. หรือจะเรียกอะไรมันไม่เหมือน ๔๐ อยู่แล้วครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : พอแล้วนะครับ เชิญท่านต่อครับ เชิญครับ

นายพงศกร อรรณนพพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ขอบคุณท่านประธานครับ ผมขอต่อนะครับ แล้วก็ต้องกราบเรียนเพื่อนสมาชิกว่าผมยังไม่เคยออกนอกประเด็น อันนี้เป็นจุดเริ่มต้นในการที่มาที่ไปของสมาชิกวุฒิสภา ที่ผมต้องกราบเรียนอย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพ กรณีผมก็ให้ทางสภาเขาเช็กออกมาว่าจาก สนช. นี้ที่ร่างกัน ที่ออกกฎหมายตัวนี้ ที่ ส.ว. มาจากการสรรหานี้ ปรากฏว่ามีอดีต สนช. ปี ๒๕๔๙ ได้รับการสรรหามาเป็น ส.ว. ในปี ๒๕๕๑ จำนวน ๔ คน แล้วเช่นเดียวกันครับ อดีต สนช. ปี ๒๕๔๙ ได้รับการสรรหาเข้ามา ปี ๒๕๕๑ และปี ๒๕๕๔ จำนวน ๕ คน และเช่นเดียวครับท่านประธานที่เคารพครับ ส.ว. สรรหา วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ได้รับการสรรหาเข้ามาใหม่ วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ จำนวน ๓๓ คน นี่คือเหตุที่มาที่ไปที่ผมจะต้องลุกขึ้นมา

แล้วก็แปรญัตติ ถึงต้องขออนุญาตที่จะต้องตำหนิท่านสามารถด้วยความเคารพ ณ วันนี้ เราต้องเอาความจริงมาพูดกันในวาระแรก ผมได้อภิปรายในเบื้องตนแล้วว่า ผมขอสงวนไว้ทุกมาตรา แล้วเราอย่าจิตนาการไปว่าพี่น้องประชาชนเป็นอย่างไร เราอย่าจินตนาการแทนเขา ณ วันนี้ที่ผมจะต้องเอาคำนี้มาพูดเนื่องจากว่าสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากพี่น้องประชาชน ๖๔ ล้านคน ได้แค่ ๗๖ คน อยู่ได้ ๖ ปี เสร็จปุ๊บตัดเขาไป แต่ สนช. พวกคุณขออนุญาตของ สนช. พวกท่านอยู่ สนช. ๒ ปี มาเป็น ส.ว. ปี ๒๕๕๑ มาเป็น ส.ว. ปี ๒๕๕๔ กี่ปีครับ ท่านประธานที่เคารพครับ นี่หรือกฎหมาย นี่คือที่มาของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องปกครองกันโดยคนหมู่มาก เพราะฉะนั้นถ้าอภิปรายไปยาวกว่านี้รู้สึกว่าพวกเรากันเองก็จะเกิดความรู้สึก แต่ต้องขออนุญาตที่จะต้องกราบเรียนว่าวันนี้เราต้องเอาความจริงมาพูดกัน ที่ผมแปรญัตติอย่างนี้ขึ้นมาก็ต้องการให้เกิดการปรับโครงสร้างประเทศครั้งยิ่งใหญ่ ในเมื่อว่าพวกเราไม่สามารถที่จะยกร่างรัฐธรรมนูญทั้งฉบับได้ที่เราจะหา ส.ส.ร. จากพี่น้องประชาชนทั้งประเทศนี้มายกร่าง เราจำเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากเรายื่นอะไร จะแก้ไขอะไรไปพวกท่านก็ยื่นศาลรัฐธรรมนูญ ในการที่จะตีความอย่างเดียวในครั้งนี้ทุกคนพร้อมใจในการที่จะแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ และแก้ไขที่มาของสมาชิกวุฒิสภาแล้วนั้น ผมขออนุญาตที่จะต้องแปรญัตตินะครับ เผื่อเพื่อนสมาชิกอยู่ตรงนี้จะเห็นตามผม ถึงแม้ว่าท่านประธานสามารถกับกรรมาธิการไม่เห็นตามผม ผมคิดว่าพวกเราต้องเสียสละกันแล้ว วันนี้ต้องขออนุญาตที่จะต้องเอ่ยนามนะครับ เพราะว่าท่านพูดมาตั้งแต่บ่าย ผมก็ฟังท่านมาตลอด ขออนุญาตท่านสมชาย แสวงการ ท่านบอกว่า จริง ๆ แล้ว ถ้ากรรมาธิการชุดนี้ไม่แปรญัตติตัดพวกท่านซึ่งมาจากสรรหาออกให้หมด พวกกรรมาธิการผิดรัฐธรรมนูญต้องขอบคุณท่านจริง ๆ ท่านก็ถือว่าเป็นผู้หนึ่งอยู่มาตั้งแต่ สนช. และอยู่มาจนถึงปัจจุบัน ท่านก็เอาความจริงมาพูดเพื่อให้กรรมาธิการรับทราบว่าถ้าจริง ๆ แล้ว มาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๑ ที่ท่านอภิปรายไปในมาตรา ๑๒ นี้ ต้องตัดพวกท่านออกไปถึงจะถูกต้องตามกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แล้วอีกอย่างหนึ่งขออนุญาตที่จะต้องกล่าวถึง หรือเป็นการกล่าวถึงที่ไม่ได้เสียหาย ท่านชำนิ ศักดิเศรษฐ์ ท่านก็ได้แปรญัตติในมาตรา ๑๒ เช่นเดียวกัน ก็คือให้สมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหาหมดสมาชิกภาพไป

หลังจากที่เราได้สมาชิกวุฒิสภาจากการเลือกตั้ง ๒๐๐ คนเข้ามา เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตที่จะต้องกราบเรียนท่านประธานถึงเพื่อนสมาชิกว่าพวกเราซึ่งเข้ามาอยู่ตรงนี้นั้นเสียสละกันทุกคน ถ้าที่มาที่ไปจากพี่น้องประชาชนแล้ว ดีไม่ดีเรามาถกกันตรงนี้ เราเอาความจริงมาพูดกันตรงนี้ เพราะว่าถ้าท่านทำดีประชาชนก็คงจะเลือกท่านไป แต่ถ้าท่านทำไม่ดี ผมมั่นใจเหลือเกินว่าประชาชนก็คงจะไม่เลือกท่านเข้ามาเป็นต่อไป ในวันนี้ผมคิดว่าการแก้กฎหมายและเพื่อประเทศชาติจะได้เดินต่อไปได้โดยระบอบที่เป็นรัฐธรรมนูญอย่างแท้จริง โดยระบอบที่คิดว่าเป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริงนั้น ผมขออนุญาตว่า ส.ว. ซึ่งมาจากการสรรหานั้นคงต้องเสียสละเพื่อเราจะได้เดินไปข้างหน้าร่วมกันได้ และต้องขออนุญาตที่กราบเรียนว่า ส.ว. ทุกท่านที่มาจากการสรรหานั้นเป็นคนเก่ง เป็นคนดี และมั่นใจเหลือเกินว่าถ้าท่านไปลงในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาจากที่พวกเราแก้ไขในชุดนี้ ผมมั่นใจเหลือเกินว่าหลายท่านก็คงจะได้กลับมาในสมาชิกวุฒิสภาจากการเลือกตั้งของพี่น้องประชาชน และถึงวันนั้นพวกเราก็จะตะโกนใส่กันว่าพี่น้องประชาชนเลือกท่านมา พี่น้องประชาชนเลือกเรามา เราเอาเหตุและผลมาว่ากัน มาว่ากันให้มันตกผลึกว่าประเทศนี้บ้านเมืองนี้จะเดินอย่างไร เพื่อให้เป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง และเพื่อความปรองดอง ก็ขอฝากท่านประธานถึงประธานคณะกรรมาธิการ ผมขอแปรญัตติด้วยความจริงใจ ผมแปรญัตติในครั้งนี้ไม่มีเจตนาอื่นเคลือบแฝง ถ้าเป็นไปได้ขอให้ประธานคณะกรรมาธิการได้โปรดพิจารณาในข้อแปรญัตติของกระผมด้วย กราบขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณหมอเธียรชัยครับ มีอะไรครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธานครับ สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา คงไม่อยากรบกวนเวลามากครับ แต่เพื่อต้องการให้บันทึกให้ถูกต้อง ผมกราบเรียนอย่างนี้ครับ เดี๋ยวที่ประชุมและประชาชนที่ดูรายการจะเข้าใจผิด ส.ส.ร. ในขณะนั้นมีอาจารย์นรนิติเป็นประธาน เรียกว่า สภาร่างรัฐธรรมนูญ ร่างเสร็จแล้วก็จบไป เอาไปทำประชาชามติ ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติขณะนั้นอยู่ก็ทำหน้าที่แทนในการรับสนองพระบรมราชโองการ แบบเดียวกันครับ การแก้ไขรัฐธรรมนูญเพิ่มเติมที่ผ่านมาไม่ได้ให้ท่านประธานรัฐสภาเป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์เป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ อันนี้จะได้เข้าใจถูกต้อง

ไม่ได้จำเป็นว่าสภาไหนแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญไปแล้ว หรือร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญแล้ว คนนั้นต้องเป็นคนรับสนองพระบรมราชโองการนะครับ ท่านประธานจะได้ชัดเจนนะครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : สบายใจนะครับ เชิญคุณหมอเธียรชัยครับ

นายเธียรชัย สุวรรณเพ็ญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตาก) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายเธียรชัย สุวรรณเพ็ญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตาก พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ มาตรา ๑๒ นี้ ผมเป็นผู้แปรญัตติ หลังจากที่ได้อ่านที่คณะกรรมาธิการวิสามัญชุดนี้ได้แก้ไขแล้วนะครับ ผมเป็นผู้ที่ตัดมาตรานี้ออกตั้งแต่วาระที่หนึ่ง และยิ่งเมื่อมาเห็นการเปลี่ยนแปลงแก้ไขของคณะกรรมาธิการวิสามัญชุดนี้ทำให้ผมมั่นใจว่าที่ผมได้ตัดออกไปถูกต้องแล้วยิ่งขึ้น ท่านประธานครับ มาตรา ๑๒ เขียนไว้ว่า เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาครั้งแรก ซึ่งเป็นการเลือกตั้งทั่วไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๑ ให้สมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๐ ซึ่งมาจากการเลือกตั้งสิ้นสุดสมาชิกภาพในวันที่สมาชิกวุฒิสภาที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ และให้สมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๐ ซึ่งมาจากการสรรหาเท่าที่เหลืออยู่ ยังคงมีสมาชิกภาพต่อไปจนกว่าจะครบวาระตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้ ที่ผมจำเป็นต้องตัดก็คือ ผมมานั่งดูแล้วก็เห็นด้วยว่าตามมาตรานี้ที่กำหนดเขียนออกมาอย่างนี้มันทำให้เกิดมีสภาพขึ้นในลักษณะ ๑ บุคคลแต่ ๒ สถานะครับ ก็คือว่าเมื่อวันครบกำหนดวาระ สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง ซึ่งจะครบกำหนดประมาณในวันที่๒ มีนาคม ปีหน้านี่นะครับ ----------

คุณสมบัติไม่ได้บอกว่าสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งต้องลาออกก่อน และขณะเดียวกันเมื่อไม่ลาออกก่อนก็ยังสามารถสมัครสมาชิกโดยการเลือกตั้งได้ และเช่นเดียวกันครับ สมาชิกภาพเขาจะสิ้นสุดลงก็ต่อเมื่อได้มีสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งเกิดขึ้นแล้ว เพราะฉะนั้นบุคคลคนเดียวกันดำรงอยู่ก็คือว่าในผู้สมัครรับเลือกตั้งด้วยนี่คือสถานะหนึ่ง ไปแข่งกับคนอื่น ๆ ที่เขาไม่มีสถานะเช่นเดียวกับตัวเอง เช่นเดียวกันครับ เมื่อมีการพิจารณาในเรื่องของการควบคุมรัฐบาลในช่วงระยะเวลาที่มีการเลือกตั้งก็อาจจะมาควบคุมรัฐบาลได้ด้วย ใช้อำนาจได้ด้วย เพราะสมาชิกภาพของเขายังอยู่ ท่านประธานคงจำได้นะครับว่าหน้าที่ของวุฒิสมาชิก โดยหลักการก็คือมี ๓ หน้าที่หลัก ๑. กลั่นกรองกฎหมาย ถามว่าทำได้ไหมในช่วงระหว่างที่มีการเลือกตั้งหาเสียง ยังทำได้อยู่นะครับ มีสิทธิกลั่นกรองกฎหมายได้ มีสิทธิในการควบคุมไหมในการอภิปรายทั่วไปของรัฐบาลโดยที่ไม่ต้องมีการลงมติ ทำได้ครับ เพราะว่าในมาตรานี้ที่กรรมาธิการวิสามัญเพิ่มเติมเข้าไปก็คือยกเว้นอันเดียวก็คือว่าไม่ให้มีการพิจารณาแต่งตั้งหรือถอดถอน เพราะฉะนั้นผมถึงบอกว่าคนที่เป็นสมาชิกเก่าคือสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งชุดนี้ถ้าตัดสินใจจะลงเลือกตั้งครั้งหน้าเมื่อร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ผ่านไปเขาเกิดสภาพที่มีความเหนือกว่าคู่แข่ง ทำไมเราคิดระบบนี้ได้แค่นี้ครับ ในเมื่อเราบอกว่าระบอบประชาธิปไตยเราก็ต้องคำนึงถึงความยุติธรรมด้วย การแข่งขันต้องมีความเท่าเทียมกันครับ ปรากฏว่าผมอ่านนะครับถ้าผมเข้าใจไม่ผิดไปจากนี้ก็ขอให้ท่านประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญยืนยันด้วยว่าสภาพมันเกิดเป็นอย่างนี้ขึ้นมา และเช่นเดียวกันครับ ในระหว่างที่เราแก้ไขมาตราต่าง ๆ ในเรื่องของการที่ว่าส่งเสริมให้มีสิทธิต่าง ๆ เยอะแยะที่เรียกว่าสภาผัวเมียก็ดี หรือการไม่มีการเว้นวรรคสิ่งที่ว่าเคย ๆ ทั้งเลย ไม่ว่าจะเคยเป็นสมาชิกพรรคการเมือง ไม่ว่าจะเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือเคยเป็นสมาชิกวุฒิสภา เราไม่มีการเว้นวรรครับ หรือดำรงตำแหน่งทางการเมืองเราไม่มีการเว้นวรรคเท่าที่ควร เพราะฉะนั้นมันก็จะเป็นปัญหาต่อมาในเรื่องของการที่เรียกว่าเราให้สิทธิมากเกิน แต่พอมาดูในมาตรา ๑๒ แล้วปรากฏผลว่าเรากลับไปตัดสิทธิเขาอีกในเรื่องที่เขาจะพิจารณาในเรื่องของการแต่งตั้งก็ไม่ได้ ถอดถอนก็ไม่ได้ ผมก็ไม่รู้ว่าร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่แก้ไขฉบับนี้จะเรียกว่าอะไรดี จะเรียกว่าร่างรัฐธรรมนูญที่เรียกว่าบ้าสิทธิจอมปลอมหรือเปล่า อันนี้ก็คือสิ่งที่ผมตั้งข้อสังเกตไว้ ท่านประธานครับในการเลือกตั้งวุฒิสภา ๒๐๐ คนมันมีรากฐานมาจากรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ รัฐธรรมนูญ

ฉบับปี ๒๕๔๐ มี ส.ส.ร. เกิดขึ้น ๙๙ ท่าน และหนึ่งในนั้นที่เป็นคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นั้น ก็คือท่านประธานของเรา ประธานคณะกรรมาธิการท่านนี้ท่านก็อยู่ในนั้นด้วย ในนั้นคณะกรรมาธิการชุดนั้นมีท่านอานันท์ ปันยารชุน เป็นประธาน ยุคนั้นมีท่านอุทัย พิมพ์ใจชน เป็นประธานสภาร่าง ส.ส.ร. นะครับ ผมอยากจะเรียนว่าเมื่อมีการตรวจสอบการรายงานการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญนี้ มีเรื่องที่น่าสนใจอยู่นิดหนึ่งก็คือว่า ผมขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ ท่าน พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ นายกรัฐมนตรีถามนายอานันท์ ปันยารชุน ประธานคณะกรรมาธิการผ่านนายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ในขณะนั้นว่ามีสาระอะไรในมาตราหลายส่วนและหลายตอนที่ผิดไปจากปรัชญาและอุดมการณ์ของประชาธิปไตย น่าจะนำเอาสาระสำคัญต่าง ๆ ที่ต้องการแก้ไขนั้นไปแก้ไขกันการอภิปรายในรัฐสภาแห่งนี้จะนำมาซึ่งข้อยุติที่น่าจะนำเอารัฐธรรมนูญฉบับนี้ไปแก้ไขเพื่อเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมต่อไป ประธานคณะกรรมาธิการตอบว่า----------

ข้อบกพร่องนั้นคงจะมีบ้าง แต่มิได้เกิดจากเจตนารมณ์ในทางที่ไม่ดี อาจจะก่อให้เกิดปัญหาบ้างเล็กน้อยในการตีความ การรับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขเลยนั้นจะไม่นำไปสู่ความยุ่งยาก และจะไม่นำไปสู่สิ่งต่าง ๆ ที่หลายคนกลัวเกรง นอกจากนี้เห็นว่าในการตีความตามกฎหมายนั้น นอกจากจะใช้หลักการต่าง ๆ แล้ว จะต้องคำนึงถึงศีลธรรมของประชาชนด้วยทุกกรณี เพราะปัญหาการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศไทยในปัจจุบันเกิดจากคนไทยมุ่งไปสู่ความเจริญก้าวหน้าทางวัตถุ แต่ห่างเหินศีลธรรม ยิ่งเจริญทางวัตถุจะยิ่งไม่มีความสงบสุขทางจิตใจ เพราะมีความเห็นแก่ตัวมากขึ้น และความเห็นแก่ตัวนี้เป็นต้นเหตุแห่งปัญหาทั้งหมดของคน นี่คือร่างรัฐธรรมนูญของปี ๒๕๔๐ ที่พวกเราคิดว่าดีนะครับ ผมก็คือคนหนึ่งที่คิดว่าดี ในขณะนั้นสภาพแวดล้อมก็ดี เศรษฐกิจฐานะของประเทศก็ดี มันไม่ได้เปลี่ยนแปลงมากเท่ายุคปัจจุบันที่เรากำลังพูดอยู่นะครับ ผมจึงเห็นว่าสิ่งที่คณะกรรมาธิการวิสามัญชุดนี้ได้แก้ไขหลายมาตรานะครับ มันหนีไม่พ้นกับความเห็นแก่ตัวครับ มันมองไม่ออกครับ แล้วท่านพูดว่าขึ้นอยู่กับศีลธรรมประชาชนด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นการที่เป็นประชาธิปไตยที่ทุกคนบอกว่าการเลือกตั้งมาจากประชาชนเป็นสิ่งดีนะครับ แต่ก็ไม่ใช่ดีที่สุดครับ ยังขึ้นอยู่กับประชาชนที่จะต้องมีศีลธรรมที่ถูกต้องด้วยนะครับ อันนี้ก็คือสิ่งที่ผมอยากจะเรียนให้ท่านประธานทราบแล้วนอกจากนี้นะครับ ยังมีการถกเถียงกันในเรื่องของมาตราที่ผ่านไป ที่ผมไม่สามารถแปรญัตติได้ ก็คือการดำรงตำแหน่งว่าระของวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งในยุคนั้นนะครับ มีการเถียงกันครับระหว่าง ๔ ปีดีหรือ ๖ ปีดี ในที่สุดมีการลงมติครับ ท่านประธานทราบไหมครับว่ามติออกมาเป็นอย่างไรครับ ๖ ปี เห็นด้วย ๑๐ เสียง ๔ ปี เห็นด้วย ๙ เสียง เฉียดฉิว ๑ เสียง มีผู้ไม่ออกเสียง งดออกเสียงเท่าไรครับ ๖ เสียงเท่านั้นครับ เพราะฉะนั้นประเด็นต่าง ๆ ที่เราพูดแล้วก็ชิงปิดอภิปรายไปก่อนระหว่าง ๔ ปีกับ ๖ ปีนี้ ก็เลยไม่สามารถที่จะแสดงความคิดเห็นให้ที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ได้นะครับ คือเป็นเรื่องที่น่าเสียดาย เพราะว่าถ้าเราจะยึดโยงกับการเลือกตั้งจริง ๆ แล้ว ๖ ปีก็ยังยาวไปในความเห็นผมนะครับ อาจจะต้องสั้นกว่านั้น เพราะว่าสมาชิกวุฒิสภามันเป็นแบบว่ามาจากการเลือกตั้งอย่างเดียว ไม่มีตัวกลั่นกรอง เราอย่าลืมนะครับว่าจุดมุ่งหมายของการมีสมาชิกวุฒิสภาเพื่อให้วุฒิสภาเกิดขึ้นนะครับ เราต้องการกรองนะครับ กรองอะไรบ้างครับ กรองในเรื่องเหตุผลข้อเท็จจริงในการที่จะออกกฎหมายมา ๑ ฉบับ ขณะเดียวกันก็กรองด้านความรู้สึกอารมณ์ด้วย

มันจะต้องไปคู่กันครับ กฎหมายที่ออกมาที่ดีมันจะต้องได้ทั้งเหตุผลข้อเท็จจริงและสอดคล้องกับอารมณ์ แต่อารมณ์จะต้องเป็นอารมณ์ที่อยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ของความเป็นธรรมและมีความเป็นพี่เป็นน้องหรือเรียกว่า ภราดรภาพ ผมจึงเรียนท่านทราบว่าในการที่เราขาดสมาชิกวุฒิสภาที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ทำให้เราขาดโอกาสอันดีในการที่จะกรองอารมณ์ของสังคม และขณะนี้การสร้างอารมณ์หรือการสร้างกระแสมันสร้างได้ง่ายครับ เพราะมันมีเครื่องมือ อุปกรณ์ เทคโนโลยีมากมายที่จะทำให้ปั่นกระแสให้เกิดขึ้นได้ อยากจะให้มีการปฏิรูปประเทศ อยากจะให้มีการปรองดอง ทำแผล็บเดียวครับ สื่อต่าง ๆ ทุกรูปแบบออกมาปลุกกระแสได้ เราไม่รู้ว่ากระแสนั้นเป็นกระแสจริง กระแสปลอม เท็จ ถูกต้องเพียงใดครับ ----------

เพราะฉะนั้นถ้ามีวุฒิสภา อย่างน้อยเขาก็จะได้กระโดดออกจากกระแสนั้น แล้วก็เข้าไปวิเคราะห์ช่วยเตือนสติให้พวกเรา ผมก็น่าเชื่อว่าวุฒิสภาที่มาจากการสรรหาส่วนหนึ่งจะทำให้การที่เราจะคิดสร้างระบบการบริหารประเทศที่เรียกว่ารัฐธรรมนูญมีความมั่นคงแล้วประเทศไทยก็จะปลอดภัยแล้วก็ยั่งยืนต่อไป เพราะฉะนั้นผมก็จึงเห็นว่าไม่มีความจำเป็นใด ๆ ที่จะต้องมีวาระ มีมาตรา ๑๒ ปรากฏอยู่ในร่างแก้ไขนี้ ผมจึงไม่เห็นด้วยครับ และขอให้ตัดออก ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่าน ส.ว. สนธยาครับ

พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา สมาชิกวุฒิสภาสรรหาภาคเอกชนครับ โดยที่สมาคมไทยซิกข์รักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรส่งประกวดครับท่านประธาน ต้องกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพอีกครั้งหนึ่งนะครับที่ได้กรุณาให้ผมได้มีส่วนร่วมในการอภิปรายแสดงความเห็นในร่างกฎหมายฉบับนี้ครับ แต่โดยที่ผมเองได้ถูกจัดอยู่ในกลุ่ม ๓๓ และท่านประธานได้กรุณาประกาศชื่อผม ส.ว. สนธยา ทางบ้านได้โทรมาถามว่าเป็นคนเดียวกับ พันตำรวจเอก สนธยา ที่แต่งเครื่องแบบใช่หรือไม่ ท่านประธานครับ ผมต้องขออนุญาตผ่านท่านประธานสื่อสารไปยังผู้รับฟังทางบ้านและรับชมที่มีการถ่ายทอดในวันนี้ว่า กระผม พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา สมาชิกวุฒิสภาชื่อจริงเสียงจริงครับ แล้วต้องกราบเรียนว่าขอบคุณท่านประธานผ่านไปยังสมาชิกรัฐสภาทุกท่านที่ได้กรุณาให้ผมได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในมาตรา ๑๑๒ ซึ่งมีสาระสำคัญว่า เมื่อมีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาจำนวน ๒๐๐ คน ความแจ้งอยู่แล้วนั้น แต่ยังคงให้สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหาเท่าที่เหลืออยู่ ว. ๔ ต่อไป คำว่า ว. ๔ ต่อไปก็หมายความว่า ว. ๑ ขอทราบที่อยู่ ว. ๒ ได้ยินแล้วตอบด้วย ว. ๓ ส่งข้อความ ว. ๔ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ไม่ใช่ ว. ๕ นะครับก็ต้องขอทำความเข้าใจด้วย นอกจากนี้ผมขออนุญาตกราบเรียนว่าให้อยู่จนครบวาระ ผมกราบเรียนผ่านท่านประธานด้วยความเคารพว่ากระผมนั้นมาภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญสูงสุดของประเทศครับ ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ แน่นอนครับ เมื่อท่านมีการแก้ไขไว้จะให้อยู่หรือไม่ ผมก็ยินดีน้อมรับครับที่จะไปภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดในวันนี้ แต่ในวรรคสองครับท่านประธาน ท่านให้พวกกระผมนี่อยู่จริง แล้วผมอยู่ในกลุ่ม ๓๓

ก็หมายความว่าในวาระเริ่มแรกของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหานั้นให้อยู่ ๓ ปี แต่กฎหมายรัฐธรรมนูญในบทเฉพาะกาล มาตรา ๒๙๗ ได้วางหลักมีสาระสำคัญในวาระว่าสามารถที่จะรับการสรรหาอีกได้ครับ กระผมไม่ได้ติดใจหรอกครับ เมื่อได้มาอีกรอบหนึ่งนะครับก็อยู่ปฏิบัติหน้าที่พร้อมกับเพื่อนเลิฟ (Love) ของกระผมที่นั่งอยู่ทางด้านขาวนี่นะครับก็ไม่อยากจะเอ่ยชื่อท่าน เพราะท่านเป็นดาวฤกษ์ไปแล้วครับ ผมก็ยังเป็นดาวเคราะห์อยู่ท่านประธานครับ ในเมื่อท่านได้ให้พวกกระผมอยู่ แต่มีข้อห้ามว่า ห้ามไปเกี่ยวข้องกับบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งหรือการถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่งจนกว่าสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งจะมาปฏิบัติหน้าที่ ผมติดใจตรงนี้ครับ ในฐานะที่ยศก็บอกแล้วว่าเป็นพันตำรวจเอก เสมือนหนึ่งว่าให้กระผมมาทำหน้าที่ครับ จะให้เป็นตรายางหรือไม้ประดับก็แล้วแต่จะคิด แต่ถ้าใส่กุญแจมือมีเครื่องพันธนาการไว้ไพล่หลังเสียด้วย นอกจากนั้นยังมีเทปปิดปากครับ ก็กราบเรียนว่ากระผมกับพวกก็รู้สึกไม่สบายใจนะครับ เหมือนว่าเป็นการดิสเครดิต (Discredit) ----------

ก็ผ่านท่านประธานไปยังท่านประธานคณะกรรมาธิการว่า ลูกผู้ชายครับ ฆ่าได้หยามไม่ได้ เราอยู่ก็ต้องมีศักดิ์ศรี มีเกียรติยศครับท่านประธาน ดังนั้นสำหรับในการที่ผมได้อภิปรายในวันนี้จะเห็นด้วยหรือไม่ เดี๋ยวจะตัดสินใจนะครับ กราบขอบคุณอีกครั้งที่ท่านประธานได้กรุณาในส่วนสาระสำคัญที่ท่านได้กรุณาให้ผมได้มีส่วนร่วมนะครับ ผมได้ทำหน้าที่ของกระผมแล้ว ตลอดระยะเวลา ๑๒ วัน ก็นั่งสงบเสงี่ยมเจียมตัวตลอดมา เนื่องจากว่าเราเป็นสภาผู้ใหญ่ดังนั้นในวันนี้ต้องกราบขอบพระคุณท่านประธานอีกครั้งครับ แล้วก็ขอบคุณแรงเชียร์ต่าง ๆ ที่ยังให้กำลังใจผมอยู่ เป็นอะไรก็ไม่ว่าครับ ก็แล้วแต่ท่านประธานจะพิจารณา ผมน้อมรับทุกประการครับ แต่ก็ต้องไปอย่างสง่างามครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสหรัฐมีอะไรครับ

นายสหรัฐ กุลศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สหรัฐ กุลศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี เขตเลือกตั้งที่ ๕ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา จากการอภิปรายของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติแห่งสภานี้ ได้นำเสนอความเห็นในมาตรา ๑๒ ครบถ้วนแล้วครับ ผมจึงขอเสนอปิดการอภิปราย แล้วก็ตามข้อบังคับการประชุมของรัฐสภา ข้อ ๓๒ (๕) ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณหมอวรงค์ครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก จริง ๆ แล้วท่านประธานกับเพื่อนสมาชิกก็คงจะทราบว่าผมเข้าคิวในการอภิปรายอยู่แล้วกระผมก็ยังมีมุมมองหลาย ๆ มุมมองที่จะนำเสนอ อยากจะฝากถามไปยังท่านประธานคณะกรรมาธิการหลาย ๆ ประเด็นด้วย เพราะผมเชื่อว่าวันนี้ท่านประธานคณะกรรมาธิการคงจะรับทราบว่าท่านตั้งโจทย์ผิดพลาดอย่างยิ่งในการแก้ไขครั้งนี้ คือท่านตั้งโจทย์เพื่อต้องการจะแก้มาจากการเลือกตั้ง ถามว่าสุดท้ายแล้วมันมีผลกระทบอย่างไร ถ้าท่านลองตั้งโจทย์ว่าต้องการ ส.ว. ที่เป็นกลาง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วก็ไม่ถูกแทรกแซงทางการเมือง ท่านก็จะมีที่มา ส.ว. อีกแบบหนึ่ง ดังนั้นผมยังมีมุมมองที่อยากจะนำเสนอท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมาธิการ แต่อย่างว่าครับท่านประธาน ผมยังยืนยันครับท่านประธานว่าเจตนารัฐธรรมนูญให้สิทธิพวกผมในฐานะผู้แทนปวงชนชาวไทยในการนำเสนอหรืออภิปราย

แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ไม่ใช่ว่าผมเป็นตัวแทนประชาชน แต่สุดท้ายต้องมาอ้อนวอนขอให้ผมเถอะครับ ๆ ซึ่งไม่ใช่ครับ ผมมีศักดิ์ศรีความเป็นผู้แทนประชาชน แล้วขณะนี้เรากำลังพิจารณาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดท่านประธาน ผมได้มีโอกาสพูดคุยกับเพื่อนสมาชิกบางท่านที่ผ่านประเทศสหรัฐอเมริกามานาน ๆ เขาบอกว่าประเทศสหรัฐอเมริกาแก้รัฐธรรมนูญมาตราหนึ่ง บางมาตราใช้เวลาประมาณ ๒-๓ ปี แต่บางมาตราถึง ๒๐๐ ปีท่านประธาน แล้ววันนี้เราจะเร่งรีบกันขนาดนี้เชียวหรือท่านประธานครับ ดังนั้นผมย้ำนะครับว่าผมถือว่าผมมีสิทธินะครับท่านประธาน ผมมีสิทธิตามรัฐธรรมนูญและรัฐธรรมนูญต้องการแสดงความคิดเห็นจากผู้แทนประชาชน แต่ถ้าเสียงข้างมากต้องการจะลากไป ผมแล้วแต่ท่านประธานครับ อยู่ที่ท่านตัดสินใจครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : อย่างนั้นผมขอมติเลยนะครับ

(นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญสมาชิกข้างนอกเข้าห้องประชุมเพื่อลงมติครับ เชิญครับ พอแล้วกระมังครับ เชิญครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ก็สุดแท้แต่ท่านประธานนะครับที่ท่านประธานจะให้มีการลงมติ ซึ่งผมก็เชื่อว่าอย่างไรเสียเสียงก็พอที่จะลงมติไม่ให้อภิปรายต่อแต่อยากบันทึกไว้ครับ เพราะว่าสมาชิกวุฒิสภายังสามารถใช้สิทธิในฐานะผู้สงวนคำแปรญัตติและยังหลงเหลืออยู่ ๔ คนครับ ประกอบด้วย นายจิตติพจน์ วิริยะโรจน์ นายคำนูณ สิทธิสมาน นายประสาร มฤคพิทักษ์ และนายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ ก็ต้องบันทึกไว้ครับว่ายังไม่ได้ใช้สิทธิและท่านประธานก็จะลงมติปิดอภิปราย ขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสมาชิกทุกท่านเข้าห้องประชุมเพื่อลงมติครับ เชิญครับ คุณหมอพอแล้วกระมัง ไหนครับ เชิญ ๆ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายแพทย์วรงค์ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก สมาชิกรัฐสภาครับ ผมจะขออนุญาตฝากบันทึกถึงจุดประสงค์ของพวกเรา สมาชิกที่ต้องการจะเสนอคำแปรญัตติเพราะขณะนี้ ส.ส. ของพรรคประชาธิปัตย์อีกจำนวนประมาณ ๒๐-๓๐ คน ที่ต้องการจะเสนอคำแปรญัตติ แต่เนื่องจากว่าเพื่อนสมาชิกต้องการจะปิดปาก ขอให้ที่ประชุมได้บันทึกไว้ว่าขณะนี้ท่านกำลังละเมิดสิทธิพวกเราครับ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ก็บันทึกหลายรอบแล้วครับ เอาระหว่างรอ เชิญครับ ข้างหลังเลยครับ ท่านจิตต์ เชิญครับ

พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ สมาชิกวุฒิสภา (มุกดาหาร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมุกดาหารครับ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ที่ผมยืนขึ้นนี้ก็คือหมายความว่าผมไม่ได้อยู่ภายใต้อำนาจหรือว่าการครอบงำของบุคคลใด ผมมีอุดมการณ์ของผมครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : สรุปจะขอเปิดใช่ไหม

พันตำรวจโท จิตร์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ สมาชิกวุฒิสภา (มุกดาหาร) : ในเมื่อมีสมาชิกรัฐสภาที่จะอภิปรายอยู่ ๗๐ คนนะครับ ผมดูชื่อนี่ ผมก็นั่งฟังตลอด ผมอยากจะให้มีการอภิปรายโดยเฉพาะ ส.ส. นายแพทย์วรงค์นี่ครับ ผมอยากฟังครับ ผมขอเสนอญัตติเปิดอภิปรายต่อครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ท่านสมาชิกครับ ก่อนลงมตินะครับ ผมขอตรวจสอบองค์ประชุมครับ เชิญที่อยู่ใช้สิทธิแสดงตนได้เลยครับ เชิญครับ เรียบร้อยนะครับ เรียบร้อยหรือยังครับ มาอีกท่าน เชิญครับ แสดงตนได้เลยครับ เชิญครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ครับ เรียบร้อย ส่งผลได้เลยนะครับ ผู้เข้าประชุม ๓๖๖ ท่าน ครบองค์ประชุมนะครับ

ถ้าอย่างนั้นผมขอมตินะครับ เห็นด้วยที่จะให้มีการปิดอภิปรายหรือไม่ครับ ใช้สิทธิได้เลยครับ เห็นด้วยที่จะให้มีการปิดอภิปรายหรือไม่ครับ ใช้สิทธิได้เลยครับ เห็นด้วยหรือไม่ครับที่จะให้ปิดอภิปรายครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ปิดการลงคะแนนส่งผลได้เลยครับ เห็นด้วย ๓๓๙ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑๒ ท่าน ถือว่าที่ประชุมรัฐสภามีมติให้ปิดการอภิปรายนะครับ

ฉะนั้นผมขอมติในมาตรา ๑๒ เห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการเสียงข้างมาก หรือไม่ครับ เชิญครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เรียบร้อยนะครับ ปิดการลงคะแนนส่งผลได้เลยครับ เห็นด้วย ๘ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๓๓๐ ท่าน ถือว่าที่ประชุมมีมติ ไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการเสียงข้างมาก ก็หมายความว่าเห็นด้วยกับท่านผู้แปรญัตตินะครับ

เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตถามมติในกลุ่มของท่านนิรมิต สุจารี แล้วก็ท่าพงศกร อรรณนพพร และคณะ ผมจะเอาตรงนี้ถามเป็นมติว่ามติของท่านนิรมิตท่านพงศกรและคณะ มีว่าอย่างนี้นะครับ ขอแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๑๒ เป็นดังนี้ครับ มาตรา ๑๒ เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาครั้งแรก ซึ่งเป็นการเลือกตั้งทั่วไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๑ ให้สมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๐ สิ้นสุดสมาชิกภาพในวันที่สมาชิกวุฒิสภาได้รับเลือกตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่นะครับ แก้ไขเป็นตามนี้นะครับ อย่างนั้นผมขอมติเลยนะครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายแพทย์วรงค์ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก ก็ในเมื่อเสียงข้างมากไม่เห็นชอบกับของคณะกรรมาธิการแล้วก็เท่ากับเสียงของคณะกรรมาธิการตกไป ตอนนี้มันก็มีญัตติของเพื่อนสมาชิกเยอะแยะ ซึ่งญัตติของเพื่อนสมาชิกแต่ละญัตติก็มีศักดิ์และมีความเท่าเทียมกัน อยู่ ๆ ท่านประธานจะมาให้ของท่านพงศกรและอีกท่านหนึ่งขึ้นมาเป็นหลักไม่ได้ เพราะว่าทุกอย่างมีความเท่าเทียมกันหมดแล้วท่านประธาน แล้วมีทั้งของ ส.ว. มีทั้งเพื่อน ส.ส. ของพรรคประชาธิปัตย์เยอะแยะไปหมดเลยครับท่านประธาน ท่านประธานต้องอย่าลำเอียงท่านประธานครับ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : อย่างนี้ครับ มีที่สงวนเอาไว้หลายท่าน เพราะฉะนั้นผมก็จะถามเอาที่เสียงสะท้อนมา ท่านครับเป็นอำนาจของประธานที่จะหยิบมาขอมตินะครับ เชิญท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกรัฐสภา กราบเรียนท่านประธานว่าจริง ๆ ท่านประธานก็อยู่ในสภามานานนะครับ ในอดีตที่ผ่านมาเมื่อที่ประชุมไม่เห็นชอบกับคณะกรรมาธิการเสียงข้างมาก ก็ต้องให้สมาชิกมีสิทธิลงคะแนนในทุกญัตติที่มีการแปรญัตติ แล้วท่านประธานจะมาเลือกบอกว่าฟังเสียงสะท้อน นี่อย่างไรครับประเด็นที่ท่านทั้งคู่ทำผิดรัฐธรรมนูญและข้อบังคับมา เพราะหลายคนเขาไม่มีโอกาสเสนอญัตติของเขาอย่างไรครับ

แล้วท่านประธานจะมาใช้วิธีว่าท่านฟังจากคนที่พูดแล้ว แล้วสรุปเป็นความเห็นมาถามเสนอคำแปรญัตติของเขาครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมจะถามทุกญัตติถ้าที่ประชุมยังไม่มีเสียงข้างมากว่าเห็นด้วยกับคำแปรญัตติของใครนะครับ เพราะฉะนั้นที่ผมหยิบประเด็นเมื่อสักครู่นี้มาถามถ้าที่ประชุมไม่เห็นด้วยผมก็ถามคนอื่นท่านต่อ ๆ ไปเชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ถ้าเช่นนั้นท่านก็ต้องไล่ตามรายงานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นไรครับ เพื่อความสบายใจนะครับผมก็ไล่ตามนั้นเลย มีทั้งหมดที่ได้พูดไว้นะครับ เชิญท่านสุนัย มีอะไรครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผมคิดว่าผมขออนุญาตเสนอเพื่อให้เรื่องง่ายขึ้นครับ ผม สุนัย จุลพงศธร ครับ เมื่อมีเสียงส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการนะครับ ขออนุญาตให้ท่านดูหน้า ๑๖๐ ครับ มันจะมีกลุ่ม ๆ ขอประทานโทษนะครับ อย่างหน้า ๑๖๐ กลุ่มของท่านชำนิ ศักดิเศรษฐ์ และคุณอานิกก็จะเป็นกลุ่มที่มีข้อความเหมือนกันนะครับกับกลุ่มของท่าน พลเรือเอก สุรพล จันทร์แดงนะครับ ท่านดูนะครับ ในหน้า ๑๖๒ และส่วนใหญ่ ขอประทานโทษนะครับอย่างท่านเทพไทก็มีเนื้อหาคล้าย ๆ กันมาก ดังนั้นถ้าท่านจับกลุ่มหรือว่าท่านจะไล่ทีละอันก็ได้ ถามว่าเอาอย่างท่านชำนิไหม อย่างนี้ก็ได้ครับ มันเป็นกลุ่ม ๆ ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ขอบคุณครับเพื่อไม่ให้เสียเวลาครับผมไล่เป็นกลุ่มก็แล้วกันครับ กลุ่มแรกของท่านชำนิ ศักดิเศรษฐ์ และท่านอานิก อัมระนันทน์ อยู่ที่หน้า ๑๖๐ นะครับ เชิญท่านอานิกครับ

นางอานิก อัมระนันทน์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางอานิก อัมระนันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อพรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา และกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ในการอภิปรายของดิฉันเมื่อประมาณ ๒ ชั่วโมงมาแล้วนะคะ ดิฉันได้ถอนการสงวนความเห็นที่อยู่ในหน้า ๑๖๐ แต่ขณะเดียวกันดิฉันก็ได้แสดงความเห็นเสนอญัตติใหม่ ไม่เห็นด้วยกับวรรคสองที่ทางกรรมาธิการเสียงข้างมากใส่เข้าไปค่ะ จึงเรียนเพื่อทราบค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ถ้าอย่างนั้นก็จะขอมติตามนี้นะครับ ตามที่ท่านอานิกได้พูดถึงนะครับ ท่านสุนัย มีอะไรอีกครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (กรรมาธิการ) : ขอประทานโทษครับ อย่างกรณีท่านอานิกได้ถอนไปแล้วนะครับแต่ของท่านชำนิยังอยู่ ดังนั้นก็คงจะต้องไล่ เพราะว่าเนื้อความจริง ๆ เป็นเรื่องที่

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : อย่างนี้ครับ ท่านชำนิก็ถอนท่านชำนิถอนด้วยครับผมฟังอยู่ ถอนด้วยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (กรรมาธิการ) : ถ้าอย่างนั้นเอากลุ่มใหญ่ ๆ เลยไหมครับท่านครับ ผมดูแล้วอย่างกลุ่มใหญ่ ๆ ก็กลุ่มของท่าน พลเรือเอก สุรพล ที่เป็นฝ่ายที่สงวนไว้หรือท่านจะไล่ก็แล้วแต่ท่านครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไล่ทีละกลุ่มนะครับ กลุ่มแรกท่านถอนนะครับ เชิญครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เหตุการณ์เช่นนี้เคยเกิดมาแล้วในสภาผู้แทนราษฎร สิ่งที่เราได้ยึดถือปฏิบัติในอดีตเราก็จะรวมเป็นกลุ่ม ถูกต้องครับ แต่การลงมติไม่ต้องลงมติทีละกลุ่มก็ได้เพราะว่าในการลงคะแนนหลังจากแสดงตน ยังสามารถกดหมายเลขได้ถึง ๒ ๓ ๔ ท่านประธานก็สามารถถามได้ทีละ ๔ ชุดนะครับ เพื่อเป็นการประหยัดเวลาแล้วก็จะได้ชัดเจนเลยว่าญัตติใดเป็นญัตติที่รัฐสภาแห่งนี้ให้ความเห็นชอบครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นอะไรครับ เพื่อความสบายใจนะครับ ผมก็จะไล่ทีละกลุ่ม ที่จริงก็ไม่จำเป็นครับ ถามว่าเห็นด้วยกับกลุ่ม นาย ก นี้หรือไม่ ถ้าเห็นด้วยกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติอื่น ๆ กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ถามอย่างนี้ก็ได้ครับ แต่เพื่อความสบายใจ ไม่เป็นอะไรครับ เอาว่าทีละกลุ่มนะครับ ของท่านชำนิ ท่านอานิก ถอนนะครับ แล้วก็มาที่ของท่านเทพไทนะครับ ของท่านเทพไท

(นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีอะไรอีก เชิญ

นายวรชัย เหมะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วรชัย เหมะ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา มาตรานี้ผมขอถอนครับท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : กลุ่มของท่านวรชัย ขอถอนนะครับ ของคุณหมอถอนด้วยครับ

นายเหวง โตจิราการ (กรรมาธิการ) : ผ่านไมโครโฟนนะครับ กระผม นายแพทย์เหวง โตจิราการ นะครับ ในฐานะที่สมาชิกรัฐสภา ผมขอถอนของผมด้วยครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ของท่านนิยม ถอนไหมครับ นิยม เวชกามา ครับ

นายนิยม เวชากามา (กรรมาธิการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร เขต ๒ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ความจริงของผมนี่ครับท่านประธาน มันมีเนื้อหาเหมือนกับท่านพงศกรนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ครับ แต่มันยังไม่ตรง ถอนดีกว่าครับ ถอนเถอะครับ

นายนิยม เวชากามา (กรรมาธิการ) : ปรับข้อความใส่กันได้หรือเปล่าครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไหนครับ ถอนดีกว่ากระมังครับ

นายนิยม เวชากามา (กรรมาธิการ) : ครับ ถอนครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ของท่านวัฒนา เมืองสุข และคณะครับ ถอนไหมครับ ท่านวัฒนาอยู่ไหมครับ

(นายวัฒนา เมืองสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่อยู่ไม่เป็นอะไรครับ อย่างนั้นเหลือของท่านเทพไท เสนพงศ์ ซึ่งสงวนไว้ท่านเดียวนะครับ แล้วก็เหลือของกลุ่มซึ่งสงวนไว้เป็นกลุ่มนะครับ ก็มีของท่านนิรมิต สุจารี แล้วก็ท่านพงศกร อรรณนพพร และคณะ เชิญครับ

นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานคะ ดิฉัน ธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา จากหน้า ๑๖๔ ที่ชื่อดิฉันเป็นลำดับที่ ๒ ต่อจากท่านวัฒนา เมืองสุข ดิฉันขอถอนในจุดนี้ด้วยค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ที่ถอนทั้งหมดที่ประชุมไม่ขัดข้องนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ถือว่าที่ประชุมไม่ขัดข้อง สรุปถือว่าที่ประชุมมีมติให้ถอนนะครับ เพราะฉะนั้นก็จะเหลืออยู่ กลุ่มของท่านนิรมิต ท่านพงศกร และคณะ ๑ ชุดนะครับ แล้วก็ของท่านเทพไท เสนพงศ์ สรุปว่าเหลืออยู่ ๒ กลุ่ม อย่างนั้นผมขอมติเลยนะครับ

(นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ ท่านสุนัยมีอะไรครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผม สุนัย ครับ ผมก็เป็นอีกกลุ่มหนึ่งครับ อยู่ที่หน้า ๑๖๒ แต่ผมเองคิดว่าเพื่อให้ง่ายขึ้น ผมเห็นว่ากลุ่มของท่าน พลเรือเอก สุรพล จันทร์แดง ท่านพงศกร ท่านจตุพร เจริญเชื้อ นี่ครับ เหมือนกับแนวคิดของท่านชำนิและคุณอานิกครับ ผมเลยเห็นว่าผมควรจะถอนครับ เพราะว่าข้อความอันนี้เหมือนกันแล้วก็ได้เนื้อความแล้วครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมเห็นที่เหลืออยู่เป็นกลุ่มใหญ่ก็คือกลุ่มของท่านนิรมิต และของท่านพงศกร อรรณนพพร และคณะ เพราะฉะนั้นผมถามมติอย่างนี้เลยก็แล้วกันครับ ผมถามมติอย่างนี้นะครับ ท่านเห็นด้วยกับคำแปรญัตติของกลุ่มของท่านนิรมิต สุจารี และท่านพงศกร อรรณนพพร และคณะหรือไม่ ถ้าเห็นด้วย กดปุ่ม เห็นด้วย แต่ถ้าท่านเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติอื่น ๆ กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย อย่างนี้นะครับ ชัดเจนนะครับใช้สิทธิได้เลยครับ เห็นด้วยกับกลุ่มของท่านนิรมิตและคณะ กดปุ่มเห็นด้วย เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติอื่น ๆ กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ใช้สิทธิเรียบร้อยนะครับ ปิดการลงคะแนนส่งผลได้เลย มติครับ เลขสวยครับ เห็นด้วย ๓๓๓ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑ ท่าน ถือว่าที่ประชุมรัฐสภามีมติเห็นชอบกับคำแปรญัตติของท่านนิรมิต ท่านพงศกรและคณะนะครับ

มาตรา ๑๓ ครับ เชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาครับ

นายสุวิจักขณ์ นาควัชระชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากมาตรา ๑๒ มีการลงมติของรัฐสภาตามคำแปรญัตติของท่านนิรมิตและคณะ ก็ถือว่ามันเชื่อมโยงมาถึงมาตรา ๑๓ ก็ไม่จำเป็นต้องมีมาตรา ๑๓ ครับ เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตหารือที่ประชุมขอตัดมาตรา ๑๓ ออกไปนะครับ เพราะฉะนั้นผมใช้อำนาจ ข้อ ๙๙ วรรคท้าย ขอใช้อำนาจข้อบังคับ ข้อ ๙๙ วรรคท้ายนะครับ ขอความเห็นชอบจากรัฐสภาครับ

(นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านประท้วงอะไรครับ เชิญครับ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ท่านอ้างข้อ ๙๙ ว่าท่านมีสิทธิที่จะตัดมาตราใดมาตราหนึ่งออกไป ผมเห็นว่าเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมายและข้อบังคับ ผมบันทึกไว้สั้น ๆ เท่านี้ครับว่าทักท้วงแล้ว เพราะว่าในการพิจารณากฎหมาย นักกฎหมายทุกคนจะรู้ดีครับว่า ศาลฎีกาองค์คณะเพียง ๓ คน ตัดสินคดีอะไรออกมาแล้วนักศึกษาเอามาศึกษาได้ครับ เป็นบรรทัดฐาน สภานี้มีสมาชิก ๖๔๙ คน ถ้าปล่อยให้กฎหมายออกไปโดยผิดพลาดข้อบังคับ ผิดรัฐธรรมนูญ ผมเกรงว่าอนุชนรุ่นหลังที่ศึกษาระบบรัฐสภาไทยจะเรียนรู้ในสิ่งที่ผิด ๆ ผมจึงจำเป็นต้องเรียนท่านประธานว่า โดยมติของสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ทุกคนไม่เห็นด้วยกับการกระทำของท่านประธาน และเห็นว่าการกระทำเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญและข้อบังคับ จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐานครับ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ท่านประธานคณะกรรมาธิการ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม สามารถ แก้วมีชัย ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการ อยากกราบเรียน

ท่านประธานไปยังเพื่อนสมาชิกนะครับว่า มาตรา ๑๓ มีความเกี่ยวโยงอยู่กับมาตรา ๑๒ เพราะมาตรา ๑๓ จะเป็นการบัญญัติเพื่อรับรองสถานภาพของสมาชิกวุฒิสภา พูดถึงองค์ประกอบของสมาชิกวุฒิสภาหลังเลือกตั้งแล้ว ว่าให้ประกอบด้วยสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง ๒๐๐ คน และจะประกอบด้วยสมาชิกวุฒิสภาสรรหาที่ยังคงมีสมาชิกภาพอยู่ ฉะนั้นเมื่อมาตรา ๑๒ ท่านได้มีมติให้เป็นไปตามผู้สงวน ก็คือให้ ส.ว. สรรหาต้องสิ้นสภาพไปเมื่อ ส.ว. เลือกตั้ง ๒๐๐ ท่านได้เข้าทำหน้าที่แล้ว ฉะนั้นมาตรา ๑๓ จึงไม่จำเป็นจะต้องบัญญัติรับรองสถานภาพของ ส.ว. สรรหาที่เหลืออยู่ และ ส.ว. ๒๐๐ ท่านที่มาจากการเลือกตั้ง เพราะ ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้งก็มีการรับรองไว้ในมาตราก่อนหน้าแล้วครับท่านประธาน

- ๑๗๔/๑

(นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านประท้วงไปแล้วนี่ครับ เชิญครับ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนท่านประธาน ในฐานะผมเป็นสมาชิกรัฐสภา ผม ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ผมเรียนท่านประธานว่า ท่านประธานคณะกรรมาธิการพิจารณาอย่างนี้ขัดข้อบังคับโดยสิ้นเชิงครับ เท่ากับท่านแปรญัตติตัดมาตรา ๑๓ ออกทั้งมาตรา ท่านไม่มีสิทธิแล้วครับ เพราะหมดเวลาแปรญัตติแล้วครับ ผมยืนยันกับท่านนะครับ เป็นการผิดข้อบังคับโดยสิ้นเชิงครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ผมขออนุญาตท่านประธาน ผมใช้อำนาจตามข้อบังคับ ข้อ ๙๙ วรรคท้าย ขอมติ เชิญครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ก็ขออนุญาตพาดพิงนิดเดียวนะครับ ผมไม่ได้มาแก้มติของกรรมาธิการครับ ผมเพียงแต่ให้ความเห็นในฐานะของประธานคณะกรรมาธิการ โดยความเห็นของผมว่า ในเมื่อ ส.ว. สรรหาไม่คงเหลืออยู่หลังเลือกตั้งแล้ว ก็ไม่จำเป็นจะต้องมีมาตรา ๑๓ รับรองสถานภาพไว้อีกนะครับ ไม่ได้ไปเป็นมติของกรรมาธิการอะไรทั้งนั้น เป็นความเห็นของผมในฐานะประธานคณะกรรมาธิการครับ ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ยังไม่จบหรือครับ เชิญครับ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผม ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ เมื่อสักครู่ท่านประธานคณะกรรมาธิการยืนขึ้นว่าเห็นควรตัดมาตรา ๑๓ ออกทั้งมาตราเพราะไม่มีความจำเป็น พอผมประท้วงว่าไม่มีสิทธิที่จะแปรญัตติตัดมาตรา ๑๓ ท่านบอกว่าท่านแสดงความเห็น ฉะนั้นประธานก็ไม่มีสิทธิตัดครับ ต้องให้สมาชิกอภิปรายแสดงความเห็นเสียก่อน แล้วจึงลงมติ อยู่ดี ๆ ท่านบอกท่านใช้ดุลยพินิจตัดมาตรา ๑๓ ออก ท่านเองก็ไม่มีสิทธิแปรญัตติครับ ท่านประธานครับ ท่านอย่าใช้ข้อบังคับผิด ๆ นะครับ ผมยืนยันนะครับว่าท่านไม่มีสิทธิที่จะตัดมาตรา ๑๓ ออก โดยไม่ฟังความเห็น

ของสมาชิก ท่านไม่ตั้งใจฟัง ผมรู้ แต่ผมยืนยันไว้ในบันทึกการประชุมครับ ปรากฏไว้ในบันทึกเทปครับ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณหมอครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทย จังหวัดน่าน สมาชิกรัฐสภา ต้องขออนุญาตกราบเรียนต่อกรณีที่เพื่อนสมาชิกได้ทักท้วงท่านประธานแล้วก็ข้อหารือท่านประธานที่จะขอใช้ข้อบังคับ ข้อ ๙๙ วรรคท้าย ให้รัฐสภาแห่งนี้ช่วยวินิจฉัยนะครับ ในเรื่องของมาตรา ๑๓ ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่เขียนเป็นบทเฉพาะกาลให้กับมาตรา ๑๒ ขณะนี้มติของรัฐสภาเรามีการเปลี่ยนแปลงไม่เห็นชอบกับกรรมาธิการในมาตรา ๑๒ คือตัดออกทั้งวรรค แล้วก็เอาความเห็นของเพื่อนสมาชิกที่แปรญัตติไว้ไปเป็นมาตรา ๑๒ เรื่องของการสิ้นสุดของสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งชัดเจนไป เมื่อมาตรา ๑๒ เป็นอย่างนั้นก็ส่งผลในมาตรา ๑๓ สาระเป็นอย่างนั้น จริงอยู่ครับ เรื่องของนิติวิธีท่านประธานเองก็มีสิทธิที่จะให้สภาแห่งนี้วินิจฉัยว่าในการพิจารณามาตรา ๑๓ ที่จะไม่ให้มีอยู่ในร่างของสภาของเราที่จะลงมตินี้นะครับ ก็เป็นความเห็นของท่านประธานที่จะถามกับเพื่อนสมาชิกได้ ถามความเห็นกับเพื่อนสมาชิกได้ว่าจะเห็นให้ควรที่จะมีการอภิปรายเพื่อแสดงความเห็น หรือว่าจะให้ลงมติได้เลย คือมาตรา ๙๙ ให้มีการอภิปราย หรือเรียงตามลำดับมาตราแล้วก็มีการอภิปราย ถ้าสภาแห่งนี้บอกไม่ต้องอภิปราย เพราะตรรกะมันชัดเจนแล้วว่ามาตรา ๑๒ มันตัดไปแล้ว ก็ลงมติได้เลยว่าจะให้มีมาตรา ๑๓ อยู่หรือไม่ ซึ่งมีผู้แปรญัตติอยู่เหมือนกันว่าตัดออกทั้งมาตรา ก็คล้ายกับเรื่องที่เราได้มีมติในมาตรา ๑๒ ถ้าสภาแห่งนี้มีมติตามท่านประธานก็สามารถที่จะมาพิจารณามาตรา ๑๓ ได้ เป็นไปตามนิติวิธีทุกอย่างครับ ท่านประธานครับ ก็ขออนุญาตสนับสนุนท่านประธาน แต่ต้องให้สภาวินิจฉัยครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนิรมิต

นายนิรมิต สุจารี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายนิรมิต สุจารี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๑๓ ผมได้ขอตัดมาตรา ๑๓ ออกทั้งมาตรา ซึ่งเห็นพ้องกับเพื่อนสมาชิกได้เสนอไว้ ซึ่งมีท่านสุรพล ท่านเทพไท ที่ต้องขอเอ่ยนามนะครับ เพราะผมมีความเห็นว่าในมาตรา ๑๒ ได้บัญญัติข้อความไว้สมบูรณ์แล้ว ซึ่งในมาตรา ๑๓ นั้นเป็นมาตราที่พูดถึงเรื่องขององค์ประกอบหลังจากที่ได้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภามาแล้ว องค์ประกอบจะประกอบไปด้วยสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งตามพระราชกฤษฎีกาที่ให้มีการเลือกตั้ง แล้วก็วุฒิสภาที่มาตามมาตรา ๑๐ ที่มาจากการสรรหาที่เหลืออยู่ เพราะฉะนั้นข้อความดังกล่าวนี้ได้ถูกตัดในวรรคแรกของมาตรา ๑๒ ที่บัญญัติว่า วุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งซึ่งรักษาการอยู่จะหมดวาระหรือหมดอำนาจหน้าที่เมื่อสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งจำนวนสองร้อยคนเข้ารับหน้าที่ วันที่เข้ารับหน้าที่เป็นวันที่สมาชิกวุฒิสภาที่เหลืออยู่ทั้งหมดหมดลงไป เพราะฉะนั้นก็ไม่มีความจำเป็นอันใดเลยที่จะต้องตรามาตรา ๑๓ ขึ้นมา จึงขอตัดมาตรา ๑๓ ออกหมดทั้งมาตราครับ ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมขอมติเลยนะครับ เชิญท่านชินวรณ์ครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุณยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นผมอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานว่าท่านประธานจะใช้อำนาจตามข้อบังคับ ข้อ ๙๙ ไม่ได้ครับ เพราะว่าท่านประธานก็ผิดมาตั้งแต่มาตรา ๑๒ แล้ว ท่านประธานไม่ได้ดูหน้า ๑๕๙ ที่ผมได้ขอสงวนความเห็นไว้เป็นชุดหนึ่งที่ให้กลับไปคงไว้ตามร่างเดิม แต่ประเด็นนั้นผมไม่ติดใจเพราะท่านประธานก็พยายามเร่งรัด รวบรัด โดยไม่ได้ถามสมาชิกที่ขอสงวนความเห็นให้ทั่วถึง แต่ว่าประเด็นสำคัญคือในมาตรา ๑๓ ที่กำลังจะพิจารณาอยู่นี้นะครับ ประเด็นที่ท่านยกขึ้นมาอ้างนั้นเป็นหลักการเดิมที่เกี่ยวโยงกับมาตรา ๑๒ ผมเข้าใจครับ แต่ท่านประธานและท่านประธานคณะกรรมาธิการลองไปดูสิครับว่าคำแปรญัตติของผมที่ได้สงวนความเห็นเอาไว้นั้นเป็นหลักการใหม่ครับท่านประธาน เป็นหลักการใหม่ที่ผมได้ขอสงวนความเห็นไว้ว่า

ในมาตรา ๑๓ โดยขอให้เพิ่มความในมาตรา ๑๓ ดังนี้ วรรคสาม เพื่อประโยชน์แห่งการขจัดส่วนได้เสีย ห้ามมิให้สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนรัฐธรรมนูญนี้ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาภายในสองปีนับตั้งแต่วันพ้นจากตำแหน่ง อันนี้เป็นหลักการใหม่ไหมครับ ท่านประธานจะไปตัดสิทธิได้อย่างไรครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : จบหรือยังครับ

- ๑๗๖/๑

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ (กรรมาธิการ) : ก็ผมถามท่านประธานนี่ครับ ถ้าท่านประธานบอกว่าผมยังมีสิทธิอยู่ ผมก็จะได้ชี้แจงเหตุผลว่า ทำไมผมจึงได้ขอสงวนความเห็น เพราะนี่คือหลักการใหม่ที่ไม่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เป็นเรื่องของที่ประชุมครับ เดี๋ยวคงต้องหารือที่ประชุม

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ (กรรมาธิการ) : แต่ว่าในฐานะที่ผมแปรญัตติและสงวนความเห็นไว้ ผมคิดว่าท่านประธานจะตัดสิทธิอย่างนี้ไม่ได้ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสาธิตครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (กรรมาธิการ) : ท่านชินวรณ์ยังไม่เสร็จเลยครับท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพ ผม นายสาธิต ปิตุเตชะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดระยอง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะของสมาชิกรัฐสภา ผมก็เป็นอีกคนหนึ่งครับที่แปรญัตติอยู่ในกลุ่มเดียวกับท่านชินวรณ์ ในมาตรา ๑๓ นะครับ แล้วผมก็เห็นว่าเป็นหลักการเดียวกัน เป็นหลักการใหม่ ถึงแม้ว่าทางประธานคณะกรรมาธิการหรือเพื่อนสมาชิกจะได้แปรญัตติเนื้อหาในมาตรา ๑๒ ไปแล้ว แต่ว่าในส่วนที่พวกผมแปรญัตติไว้เป็นหลักการใหม่ซึ่งผมมีความชอบธรรมที่จะนำเสนอเหตุผล ในการที่พวกผมได้สงวนความเห็นไว้ในส่วนของกรรมาธิการเสียงข้างน้อย อีกประเด็นหนึ่งนะครับ ในข้อ ๙๙ ผมเห็นด้วยกับท่านเพื่อนสมาชิกที่ได้ลุกขึ้นมาทักท้วงในการใช้อำนาจของท่านประธานนะครับว่า ท่านประธานไม่สามารถที่จะตัดความในมาตรา ๑๓ ทั้งหมดได้ ถ้าท่านประธานจะใช้ข้อบังคับตามข้อ ๙๙ นี้นะครับ ผมขออนุญาตให้ความเห็นอย่างนี้ว่า ข้อ ๙๙ ถ้าจะให้ที่ประชุมรัฐสภาลงมติเป็นอย่างอื่นนั้น ก็น่าจะเป็นกรณีการลงมติเกี่ยวกับเนื้อหาการพิจารณาในเรื่องของชื่อร่างคำปรารภ พิจารณาเรียงลำดับมาตรา ให้สมาชิกรัฐสภาอภิปรายถ้อยคำ หรือข้อความที่มีการแก้ไข อันนี้เขาพูดถึงในส่วนของการพิจารณารายมาตรา แต่ถ้าจะมีความเห็นเป็นอย่างอื่นในเฉพาะในส่วนนี้ให้ที่ประชุมลงมติ แต่ท่านไม่สามารถที่จะใช้มติไปตัดข้อความในมาตรา ๑๓ ออกทั้งหมดได้นะครับ เพราะฉะนั้นก็เรียนเป็น ๒ ประเด็นว่า สอบถามท่านประธานเหมือนกันว่า ผมจะมีสิทธิอภิปรายในมาตรา ๑๓ หรือไม่ กับการที่ท่านใช้ข้อบังคับ ข้อ ๙๙ ในการตัดมาตรา ๑๓ นั้น ไม่สามารถทำได้ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณหมอ เชิญครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทย จังหวัดน่าน สมาชิกรัฐสภา ประเด็นข้อหารือของท่านประธานนะครับ ท่านประธานเองก็ยังไม่ให้สภาวินิจฉัย กระผมเองก็กราบเรียนท่านประธานไปด้วยความเคารพว่า ถ้าจะใช้ข้อ ๙๙ นี้ ในเรื่องของการดำเนินการที่จะอภิปรายหรือพิจารณา เมื่อตรรกะว่ามาตรา ๑๒ ได้ลงมติไปเรียบร้อยแล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องอภิปราย ไม่จำเป็นต้องใช้การอภิปรายในการพิจารณา แต่ต้องอาศัยมติของรัฐสภาที่วินิจฉัยคือต้องลงมติก่อน แต่ว่าขั้นตอนนั้นท่านประธานยังไม่เข้าถึงนะครับ ท่านเองก็พักไปแล้วอนุญาตให้เพื่อนสมาชิกลุกขึ้นอภิปรายอย่างน้อย ๒ ท่านครับ ขออภัยที่เอ่ยนาม ท่านนิรมิตกับท่านชินวรณ์ ที่อภิปรายในมาตรา ๑๓ ไป สาระอย่างนี้นะครับ มันก็เหมือนว่าเราได้อนุญาตให้มีการอภิปรายในมาตรานี้แล้วนะครับ เราได้อนุญาตให้มาตรานี้มีการอภิปรายเสนอความเห็นไปแล้วนะครับ อย่างน้อย ๒ ท่าน ----------

เพราะฉะนั้นสิ่งที่จะกลับไปใช้ ข้อ ๙๙ ก็ไม่จำเป็นครับ ท่านประธานครับ ก็ไม่จำเป็น ไม่จำเป็นที่จะต้องกลับไปอยู่ตรงนั้น เพียงแต่ว่าถ้าท่านประธานจะพิจารณาว่าจะให้เพื่อนสมาชิกที่สงวนความเห็นเอาไว้นี้ อภิปรายให้ได้สาระพอสมควรนะครับ ก็ยุติการอภิปราย แล้วก็มีการลงมติไป ซึ่งจะใช้การลงมติตามที่ผู้เสนอความเห็นที่แปรญัตติเอาไว้ในประเด็นใดก็ได้ เช่น ของท่านนิรมิตบอกขอตัดออกตัดออกทั้งหมดก็ชอบที่จะเป็นอย่างนั้นได้ ท่านประธานสามารถที่จะดำเนินการได้ครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมขออนุญาตพัก ๑๐ นาทีครับ

พักประชุมเวลา ๒๔.๔๔ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๐๐.๕๘ นาฬิกา

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ผมขอดำเนินการต่อเลยนะครับ เพราะเนื่องจากว่าในมาตรา ๑๓ ท่านนิรมิตได้ขอที่จะตัดออก แต่ว่าเนื่องจากว่าในข้อบังคับการประชุม ข้อ ๙๙ มีคนขอแปรญัตติไว้เยอะ มีท่านใดที่ประสงค์จะอภิปรายไหมครับ มีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ไม่มีนะครับ ถ้าไม่มีเชิญท่านไพจิตครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม สมาชิกรัฐสภา ท่านประธานได้ถามผู้ที่ประสงค์จะอภิปราย แล้วก็ไม่มีท่านผู้ใดประสงค์จะอภิปราย ผมขอให้ท่านประธานได้ถือว่าการอภิปรายได้ยุติลงแล้วครับ และขอให้ถามมติตามข้อบังคับการประชุมสภา

(นายสาธิต ปิตุเตชะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดระยอง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : มีท่านสาธิต โอเค ท่านสาธิตว่าอย่างไร ท่านประท้วงหรือครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สาธิตครับ สมาชิกรัฐสภา ท่านประธานมานั่งบนบัลลังก์เสร็จ พูดงึม ๆ งำ ๆ ยังฟังไม่ออกเลย ไม่รู้เรื่องอะไรครับ แล้วก็มีเพื่อนสมาชิกลุกขึ้นมาบอกว่าไม่มีใครอภิปรายแล้ว จะขอเสนอปิดอภิปราย ยังไม่มีเพื่อนสมาชิกรู้เรื่องเลยครับว่ากำลังจะทำอะไรกัน เรากำลังพิจารณาค้างอยู่ในมาตรา ๑๓ แล้วท่านประธานจะเอาอย่างไร ท่านประธานก็บอกมาให้สมาชิกได้เข้าใจครับ จะได้รู้ครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมถามว่าสมาชิกท่านใดประสงค์จะอภิปรายไหมครับ ที่ขอแปรญัตติไว้นี่ มีไหมครับ ท่านชินวรณ์ครับ เชิญครับเดี๋ยวนะครับท่านชินวรณ์ ท่านปวีณว่าอย่างไรครับ

นายปวีณ แซ่จึง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ผมขอเวลานิดเดียวครับท่านประธานครับ ท่านประธานที่เคารพ ผม ปวีณ แซ่จึง ส.ส. จังหวัดศรีสะเกษ เขต ๘ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ วิธีการว่าด้วยการแปรญัตตินี้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องงบประมาณหรือเรื่องของพระราชบัญญัติหรือญัตติใด ๆ ก็ตาม เราจะต้องพิจารณาเรียงตามมาตรา ในขณะที่กรรมาธิการวิสามัญแปรญัตติที่นั่งอยู่ข้างบนได้รายงานต่อที่ประชุมสภาแล้ว แล้วปรากฏมีมาตรา ๑๓ ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับหลักการและเหตุผล ท่านจะใช้มติของท่านตัดออกไม่ได้นะครับ เมื่อได้เสนอเข้าสู่ที่ประชุมแล้วมีผู้แปรญัตติตัดนั่นเป็นวิธีการของการแปรญัตติ และมีผู้แปรญัตติจะเพิ่มเติมข้อความอันเกี่ยวเนื่องกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้ ก็ต้องให้เขาเสนอคำแปรญัตติของเขาเสร็จแล้วค่อยลงมติถึงจะถูกตามกระบวนการการพิจารณาในขั้นแปรญัตติ กรรมาธิการแปรญัตติข้างบนก็ตัดไม่ได้ เพราะว่าท่านเขียนสรุปปรากฏในร่างที่เสนอต่อที่ประชุมสภาแล้ว ผู้ที่จะเสนอตัดหรือไม่ตัดเป็นอำนาจของสภาแห่งนี้ กราบเรียนเพื่อทราบครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ท่านชินวรณ์เชิญครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุณยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมได้ขอสงวนความเห็นไว้ในมาตรา ๑๓ ครับท่านประธาน ซึ่งเป็นประเด็นที่ถือว่าเป็นหลักการสำคัญ โดยมีข้อความที่ได้ขอเพิ่มเติมดังต่อไปนี้ เพื่อประโยชน์แห่งการขจัดส่วนได้เสีย ห้ามมิให้สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนรัฐธรรมนูญนี้ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาภายใน ๒ ปี นับตั้งแต่วันพ้นจากตำแหน่ง ผมอยากจะกราบเรียนเหตุผลสั้น ๆ ครับท่านประธานว่าที่ผมได้แปรญัตติในมาตรานี้ไว้ โดยมีเหตุผลทางการเมืองและเหตุผลทางกฎหมาย ท่านประธานและเพื่อนสมาชิกคงเห็นได้ชัดเจนครับว่ากระบวนการในการนำเสนอกฎหมายแก้ไขร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญที่มาของ ส.ว. นั้น จริง ๆ แล้วถ้าเราดูเหตุผลในทางการเมืองก็จะเห็นว่า

เป็นความพยายามในการที่จะแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญของรัฐบาลนี้ ตั้งแต่เริ่มในการที่จะขอแก้ไขทั้งฉบับ มาตรา ๒๙๑ แต่ท่านก็ไปติดปัญหาในเรื่องของคำพิพากษาของศาลรัฐธรรมนูญที่ถ้าหากแก้ไขทั้งฉบับก็จะต้องถามประชามติก่อน แล้วจึงเป็นที่มาที่มานำเสนอเป็นการแก้ไขเป็นรายฉบับ และผมอยากจะกราบเรียนว่า การที่แสดงเจตจำนงในการขอแก้ไขรัฐธรรมนูญดังกล่าวนี้ ทำให้เห็นเหตุผลอย่างชัดเจนว่าการนำไปสู่การแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ และท่านไปดำเนินการในการแก้ไขในหลายประเด็นที่นำไปสู่การที่มีผลประโยชน์ทับซ้อน นำไปสู่การที่มีผลประโยชน์ขัดกัน เห็นได้ชัดก็คือว่าท่านได้ไปแก้ไขในเรื่องของคุณสมบัติของ ส.ว. ซึ่งท่านได้ไปตัดในร่างเดิมออกไป มีการเสนอหลักการใหม่ให้บุพการี บุตร สามี ภรรยา สามารถลงสมัครได้ อันนี้ก็เป็นเรื่องเริ่มต้นที่จะชี้ให้เห็นว่าเป็นเรื่องที่มีความพยายามที่จะให้วุฒิสภานั้น มาจากระบบฐานการเมือง ระบบของครอบครัวมีความสัมพันธ์ที่ทำให้ขาดความเป็นกลาง และมีอิสระทางการเมือง ในมาตรา ๑๑๖ ก็ได้มีการแก้ไขในการที่จะไปตัดให้ ส.ว. ในชุดนี้ ซึ่งเป็นผู้ที่เสนอกฎหมายเอง พิจารณากฎหมายเอง และลงมติเอง ลงสมัครรับเลือกตั้งซ้ำได้ ซึ่งเป็นเรื่องของผลประโยชน์ขัดกันที่ชัดเจนครับ ท่านประธานครับ แล้วนอกจากนั้นจะเห็นได้ชัดว่า ----------

ยังมีการแก้ไขคุณสมบัติที่ให้สมาชิกพรรคการเมืองสามารถลงสมัครรับเลือกตั้งได้โดยไม่มีเงื่อนไขเวลา ให้คนที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้บริหารท้องถิ่นก็สามารถลงสมัครรับเลือกตั้งได้ นั่นก็เท่ากับว่าการไปลดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม เพื่อผลประโยชน์ในการที่จะสร้างฐานทางการเมืองเหมือนที่ผมได้กราบเรียนไว้ในเบื้องต้นว่า ในยุคหนึ่งเมื่อรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เราก็จะเห็นว่ามีความพยายามไปครอบงำวุฒิสภา แต่ในยุคนั้นก็ได้ข่าวว่ามีการใช้เงิน มีการใช้ทุนเข้ามาในการครอบงำสมาชิกวุฒิสภา และนำไปสู่ปัญหาในเรื่องของการไปครอบงำองค์กรอิสระต่าง ๆ แต่วันนี้กระบวนการดังกล่าวนี้ก็จะเป็นกระบวนการที่เห็นได้ชัดเจนว่า ต้องการที่จะนำไปสู่การแทรกแซงเข้าไปสู่การครอบงำ แต่เพียงใช้ฐานอำนาจทางการเมืองโดยมาแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าเพื่อที่จะให้การแก้ไขกฎหมายกฎหมายรัฐธรรมนูญในครั้งนี้ เพื่อประโยชน์แห่งการขจัดส่วนได้เสีย จึงห้ามมิให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาในชุดนี้ลงสมัครรับเลือกตั้ง ทั้งนี้ก็เป็นหลักการเดียวครับที่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ได้มีบทบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๙๔ เช่นเดียวกันครับว่า เพื่อผลประโยชน์แห่งการขจัดส่วนได้เสีย ห้ามมิให้กรรมาธิการยกร่างลงสมัครรับเลือกตั้งเป็น ส.ส. และ ส.ว. นับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง ขณะที่เป็นแค่คณะกรรมาธิการยกร่างก็มีบทห้ามเรื่องขัดกันแห่งผลประโยชน์แล้ว แต่วันนี้ทั้งพฤติกรรมทางการเมืองและทั้งเหตุผลทางกฎหมายดังกล่าวนี้ จึงเป็นเหตุผลที่ผมได้ขอเสนอสงวนความเห็นไว้ในมาตรา ๑๓ ซึ่งเป็นหลักการที่สำคัญ และวันนี้ผมอยากจะเรียกร้องว่าพฤติกรรมที่ผ่านมาทั้งหมดเห็นได้อย่างชัดเจน ไม่ว่าการปิดปาก การรวบรัดไม่ให้พวกผมได้อภิปรายในฐานะที่เป็นผู้สงวนความเห็นและผู้แปรญัตติ การสมคบกันในการพักการประชุมและหารือโดยไม่เปิดเผย ปิดบังอำพราง การเปิด ปิด อภิปรายในแต่ละมาตรา ทั้งที่ยังมีผู้ต้องการที่จะอภิปรายอยู่ หรือแม้แต่การที่ท่านประธานรัฐสภาใช้อำนาจในการไม่ถามญัตติที่กลุ่มพวกผมได้ดำเนินการไว้ในมาตรา ๑๒ ทั้งหมดนี้ก็เป็นเรื่องที่ผมอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานครับ ว่าวันนี้ท่านประธานเอง ทางคณะกรรมาธิการและเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาและเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ถ้าหากใครก็ตามครับที่ไปดำเนินการในการที่จะทำให้เกิดผลประโยชน์ได้เสียและมีผลประโยชน์ทับซ้อน ในอนาคตข้างหน้าไม่ว่าท่านจะได้ประโยชน์โดยทางตรงหรือทางอ้อม ท่านจะให้บุพการี สามี ภรรยาของท่านลงสมัครรับเลือกตั้ง หรือท่านไปลงสมัครเอง ผมคิดว่านั่นคือการตอกย้ำเจตนาที่

เห็นได้อย่างชัดเจน ถ้าท่านไม่เห็นด้วยกับการสงวนความเห็นของผมในวันนี้ จึงอยากเรียนยืนยันในเรื่องนี้ไว้เป็นหลักการครับ ขออนุญาตที่จะกราบเรียนเพียงแค่นี้ครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : มีท่านใดไหมครับ มีไหมครับ ถ้าไม่มี ผมปิดอภิปรายนะครับ มีไหมครับ ท่านนฤมลครับ

นางนฤมล ศิริวัฒน์ สภาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุตรดิตถ์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ร่วมด้วยเพื่อนสมาชิกอันมีรายชื่อดังต่อไปนี้นะคะ นางจิตร์ธนา ยิ่งทวีลาภา นางสุอำภา คชไกร นางสมพร จูมั่น นางสาวศรีสกุล มั่นศิลป์ รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธ์เจริญวรกุล พลตำรวจโท ยุทธนา ไทยภักดี และตัวดิฉันเอง ได้มีการแปรญัตติเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๓ เป็นมาตรา ๑๓/๑ ไว้ดังนี้นะคะ ในวาระเริ่มแรก มิให้นำบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งติดต่อกันสองวาระ ตามที่พวกเราได้มีการแปรญัตติไว้ในมาตรา ๗ นะคะ ว่าให้สามารถที่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระได้ แต่ว่ามิให้มาบังคับใช้กับวุฒิสภาที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันประกาศรัฐธรรมนูญนี้ค่ะ ดิฉันก็ขออนุญาตเรียนที่ประชุมไว้นะคะว่า ดิฉันคิดว่าหลักการต่าง ๆ ก็คงจะต้องมี ความเห็นของเราก็คือว่าเราเห็นว่าวาระในการดำรงตำแหน่งนั้นสามารถที่จะขยายเพิ่มได้ แต่ว่าจะต้องมีเวลาที่เหมาะสมในการที่จะบังคับใช้ด้วย ก็จึงได้เรียนไว้ในที่ประชุมแห่งนี้ค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมชายครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมสงวนคำแปรญัตติไว้ในมาตรา ๑๓ ให้ตัดออกทั้งหมด ก็เนื่องจากผมเห็นว่าการยกร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าวนั้นไม่สอดคล้องกับหลักแห่งการพิจารณากฎหมายที่ถูกต้องและขัดกันแห่งผลประโยชน์หลายประการ แต่ท่านประธานครับ คณะกรรมาธิการก็ได้พิจารณาในมาตรา ๑๒ ไปเรียบร้อยแล้วนะครับ แล้วไม่ได้เป็นที่แปลกใจของผมเลย ความจริงผมได้ทราบข่าวมานานแล้วพอสมควร ตั้งแต่วันที่ท่านประธานรัฐสภาได้นำตำรวจมาปิดหน้าสภาและพร้อมนำรถผู้ต้องขังมาด้วย มีโทรศัพท์ทางไกลครับ บอกผมว่าคนแดนไกลสั่งมาแล้วว่าให้เอา ส.ว. สรรหากลับเข้ากรง ไม่ใช่เรื่องแปลกเลยครับท่านประธาน ไม่ได้แปลกใจเลย

(นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมชายครับ มีคนประท้วงท่านทันทีเลยครับ ท่านครูมานิตย์ครับ

นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ครูมานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภาแล้วก็ในฐานะกรรมาธิการครับ ด้วยความเคารพผู้อภิปราย ซึ่งก็ชอบท่านอยู่หรอกครับ เพราะเห็นในหลาย ๆ รายการที่ท่านไปออก แต่ท่านพูดนี่ท่านต้องถอนนะครับ ผมนี่ไม่พอใจอ้ายพวกมาจาก ๗ คนมานานแล้ว ไม่เคยรับโทรศัพท์จากแดนไกลเลย บางคนก็พอรับได้ ผมอภิปรายท่านฟังดูครับว่าชัดเจนท่านประธาน อย่าเพิ่งปิดไมโครโฟนผมนะครับ เรื่องนี้ผมรับไม่ได้ เพราะผมในฐานะกรรมาธิการ คุณจะรู้สึกวันคุณลงเลือกตั้ง กว่าจะมานั่งในตรงนี้ได้ เช้าขึ้นมาคิดวาทกรรมมาด่าคนอื่น วันนั้นละคุณจะรู้ แค่เดินติดกาว เอาใบปลิวไป คุณจะสำนึก คุณอย่ามาพูดอย่างนี้ มันไม่เหมาะ ผมในฐานะกรรมาธิการนะครับท่านประธานต้องถอน อ้ายประเภทแดนไกล แดนไม่ไกลนี่ เช้าขึ้นมาก็คิดหาแต่ด่าคนอื่น สวัสดิการเท่ากัน ศักดิ์ศรีเท่ากัน คุณไม่อายเขาหรือ ผมถามตรง ๆ นี่ถามกันแบบผู้ชายถามผู้ชายนะ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ครูมานิตย์ครับพอแล้ว บรรยากาศกำลังดีนะครับ

นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม (กรรมาธิการ) : พูดได้ครับ ผมไม่เคยลุกขึ้นประท้วงด้วยครับ แล้วไม่มีความใส่ใจที่จะประท้วง แต่เรื่องนี้ผมรับไม่ได้ ความเป็นลูกผู้ชาย ผมเป็นกรรมาธิการ เห็นไหมท่านรัฐมนตรีชินวรณ์เขาอภิปรายดี ผมไม่เคยประท้วง พี่ชำนิ ศักดิเศรษฐ์ อภิปราย ผมไม่เคยประท้วง พี่ธนา ผมไม่เคยประท้วง กว่าเขาจะได้มานี่เขาเหนื่อยแสนสาหัสครับ อ้ายนี่มาอย่างสบายแล้วมาเที่ยวด่าคนโน้นคนนี้ ท่านประธานครับวินิจฉัยด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : วินิจฉัยนะครับ ท่านสมชายกรุณาอย่าได้พาดพิงไปถึงคนอื่นนะครับ เชิญท่านว่าต่อเลยครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธานวินิจฉัยคำว่า แดนไกล แปลว่าอะไรครับ ท่านประธานวินิจฉัยว่าอย่างไรครับ ผมรับโทรศัพท์ทางไกลผมท่านประธาน แล้วมีโทรศัพท์บอกว่าคนแดนไกลสั่งมา มันเป็นปัญหาอะไรครับท่านประธาน มันเดือดร้อนใจขนาดไหนครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านอธิบายต่อนะครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : นั่นสิครับ ผมเป็นห่วงท่านประธาน เพราะท่านประธานตีงูให้กากินไปเรียบร้อยแล้ว

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านอย่าได้มาถึงผมนะครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ผมกำลังอธิบายว่าสิ่งเหล่านี้มันเกิดขึ้น ไม่แปลกใจครับท่านประธาน เพราะว่าท่านมีเสียงข้างมากท่านก็โหวตไปแล้วผมก็สนับสนุน บอกแล้วว่าทำให้สุดซอย อย่าไปทำแล้วครึ่ง ๆ กลาง ๆ เก้าอี้ก็ไม่พอ ๒๗๓ คน บวกกับ ๕๐๐ คน มัน ๗๗๓ คน ผมสนับสนุนอยู่แล้ว ให้สุดซอยครับท่านประธาน ๑. ให้มี ส.ส. ๕๐๐ คน ส.ว. ๒๐๐ คนมาจากการเลือกตั้งนะครับ ก็ทำไปสิครับ คุณสมบัติต่างกันนิดเดียว แค่อายุกับวุฒิปริญญาตรี ท่านทำไปผมไม่มีปัญหานะครับ ผมก็กราบเรียนว่าเมื่อท่านทำเสร็จเรียบร้อยผมก็จะมีหน้าที่ของผมในการทำให้เสร็จเหมือนกัน ก็ไม่มีปัญหาอะไรครับท่านประธาน ก็กราบเรียนว่าสิ่งที่เกิดขึ้นโดยผมคิดว่าเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องที่ต้องบันทึกไว้ในสภาว่าสิ่งใดที่ทำแล้วไม่ได้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างแท้จริง สิ่งใดที่อ้างว่าเป็นประโยชน์ แต่เป็นประโยชน์ส่วนตน สิ่งนั้นในวันหน้าก็ปรากฏครับท่านประธาน ผมห่วงแต่เพื่อน ส.ว. บางส่วนที่ท่านไปหลงใหลได้ความ ได้ปลื้มว่าจะได้ลงเลือกตั้งบ้าง ว่าจะได้สรรหา

ต่อไปบ้าง ท่านจะได้รับรู้ความจริงครับท่านประธาน

(นายกฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

- ๑๘๒/๑

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมชายครับ ท่านกฤช ประท้วงท่านนะครับ เชิญครับ

นายกฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภา (กำแพงเพชร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธาน ผมขอประท้วงท่านผู้อภิปราย จริง ๆ แล้ว ผมไม่อยากจะขึ้นมาประท้วงใด ๆ แต่ว่าผมเป็นสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง และท่านก็ได้พูดพาดพิงมาโดยตลอดเกี่ยวกับสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง และผมตั้งใจจะไปลงเลือกตั้งอีกครั้งหนึ่ง แล้วการที่ผมจะลงเลือกตั้งอีกครั้งหนึ่ง ไม่ได้หนักศีรษะใคร เพราะดังนั้นขอให้รักษามารยาทในการที่จะพูดถึงสมาชิกวุฒิสภา ที่มาจากการเลือกตั้งด้วย ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ท่านสมชาย ท่านอภิปรายเป็นแนวทางท่าน ท่านอย่าได้ไปพูดถึงคนอื่นเลยนะครับ เชิญครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ผมก็ห่วงท่านประธานแล้วกันนะครับ ท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านไม่ต้องห่วงผมหรอกครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ผมเป็นห่วงท่านประธานคือท่านประธานมีกังวลอะไรครับ ท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ต้องห่วงผม

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ไม่ต้องห่วงครับ ท่านประธานจะลงจังหวัดฉะเชิงเทรา

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมากครับ ท่านสมชายไม่ต้องเป็นห่วงผมเลย ผมนี่เอาตัวรอดได้ตลอดครับ อย่าห่วงผมเลยครับ เชิญครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ก็ไม่มีปัญหาครับท่านประธานครับ ผมก็ยินดีอย่างยิ่งครับที่พูดเพียงสั้น ๆ ว่าสิ่งที่ท่านชินวรณ์ได้เสนอนั้น เป็นเรื่องดีครับ เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องของการที่ขจัดส่วนแห่งการได้เสียนะครับ ซึ่งผมคิดว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องบันทึกไว้ในสภานะครับ ส่วนท่านจะมีความเห็น

เป็นอย่างอื่นก็ไม่เป็นปัญหาครับ ก็ว่ากันไปตามที่ท่านมีเสียงข้างมาก ขอบคุณครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ มีท่านใดประสงค์จะอภิปรายอีกไหมครับ ท่านสุรศักดิ์ครับ เชิญครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ เดิมทีเดียวผมคิดว่าผมจะไม่อภิปรายนะครับ เพราะว่าผมได้เสนอให้ตัดมาตรานี้ แต่วัตถุประสงค์ของผมในการตัดมาตรานี้ไม่ใช่เหตุผลตามที่ผู้สงวนคำแปรญัตติได้เสนอต่อที่ประชุม ท่านประธานได้อนุญาตให้คนอื่นอภิปรายแล้ว ผมขอความกรุณาท่านประธานให้ผมอภิปรายด้วยได้ไหมครับถึงแม้เขาจะตัดออก

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นไรครับ อนุญาตเป็นพิเศษครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ขอบพระคุณมากครับ ท่านประธานครับ สั้น ๆ ไม่นานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ครับผม

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : เหตุผลที่กระผมไม่เห็นด้วยในการที่คงมาตรา ๑๓ ไว้นี่นะครับ รวมทั้งมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ ทั้งหมดนี่นะครับ

ประการแรก ร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญเพิ่มเติมที่เสนอมาขัดแย้งต่อหลักการและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๕๐ และไม่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน

ประการที่ ๒ กระบวนการตราร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมมีปัญหามาตั้งแต่วาระที่หนึ่ง ตั้งแต่การกำหนดระยะเวลาให้ผู้แปรญัตติที่ไม่ชัดเจนรวมทั้งการปิดประชุมในวันนั้น ส่งผลให้สมาชิกรัฐสภาบางท่านเสียสิทธิในการแปรญัตติ

ประการที่ ๓ ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้สร้างความร้าวฉานขัดกับนโยบายปรองดองที่รัฐบาลเสนอ

ประการที่ ๔ เกือบทุกมาตรามีการปิดกั้น มีการปิดการอภิปรายก่อนที่ผู้แปรญัตติจะมีโอกาสชี้แจงต่อที่ประชุม เป็นการตัดสิทธิในการแสดงความคิดเห็นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๕

ประการที่ ๕ การวินิจฉัยของประธานรัฐสภาและรองประธานรัฐสภาขัดแย้งกันในเรื่องที่มีผู้เสนอให้ปิดอภิปราย

(นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสุรศักดิ์ครับเดี๋ยวมีผู้ประท้วงท่านนะครับ ท่านสุนัยครับ เชิญครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผม สุนัย จุลพงศธร ครับ ขออนุญาตประท้วงท่าน พลเรือเอก สุรศักดิ์ ที่ท่านอภิปรายมานั้นไม่ได้เข้าอยู่ในที่ท่านสงวนไว้เลยนะครับ ผมเองตรงนี้ก็เห็นอกเห็นใจนะครับ เรากำลังคืนอำนาจให้ประชาชนโดยเร็วที่สุด อยากให้จากกันด้วยดีก็ขอให้ท่านอภิปรายในเนื้อหาเถอะครับ จะได้จบ ๆ กัน เพราะว่าเราต้องสามัคคีกันอีกครับ ในอนาคตครับ ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยนะครับท่านสุรศักดิ์ครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : จวนจะจบท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ได้ครับ เชิญครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ผมให้เหตุผลว่าที่ให้ตัดมาตรา ๑๓ เหตุผลของผมมีอย่างนี้ทนฟังอีกหน่อยบทสรุปแล้วครับ เพื่อประโยชน์ของพี่น้องประชาชน เมื่อสักครู่ถึงข้อ ๕ แล้วนะครับ การวินิจฉัยของประธานรัฐสภาและรองประธานรัฐสภาขัดแย้งกันในเรื่องที่มีผู้เสนอให้ปิดอภิปราย

ประการที่ ๖ กรรมาธิการแก้ไขมาตรา ๕ ขัดกับหลักการที่รัฐสภารับหลักการในวาระที่หนึ่งโดยเฉพาะอย่างยิ่งการแก้ไขคุณสมบัติลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะสมัครเป็นสมาชิกวุฒิสภา

ประการที่ ๗ กรรมาธิการแก้ไขมาตรา ๑๒ วรรคสอง มิให้ ส.ส. ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการพิจารณาบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งและถอดถอนตำแหน่ง ตอนนี้กรรมาธิการตกไปข้อนี้ผมสิ้นข้อสงสัยนะครับ

ประการที่ ๘ การกำหนดให้วุฒิสภามีวาระ ๖ ปี

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสุรศักดิ์ พอดีท่านบรรยายสรุป

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : สรุปแล้วครับข้อสุดท้ายท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ได้ครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : การกำหนดให้วุฒิสภามีวาระ ๖ ปี เป็นการขัดกับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ อย่างที่ไม่สามารถที่จะยอมรับได้ เพราะว่าในกรณีที่มีการยุบสภาผู้แทนราษฎรอาจจะเกิดพร้อมกับการหมดวาระของสมาชิกวุฒิสภา เมื่อหมดวาระแล้วก็จะส่งผลกระทบต่อเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๙ ว่าด้วยการแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการ มาตรา ๒๓ ว่าด้วยการรับทราบหรือการให้ความเห็นชอบในการสืบราชสมบัติ ขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๙ ในการประกาศสงคราม ขอให้บันทึกไว้ในที่ประชุมครับ ขอกราบขอบคุณท่านประธานเป็นอย่างยิ่งที่ให้โอกาสผมชี้แจงครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ไม่มีผู้ใดที่จะอภิปรายท่านจิตต์เชิญครับ

พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ (มุกดาหาร) : ขอ ๒ นาที ท่านประธาน กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมุกดาหาร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอเวลาเพื่อนสมาชิก ๒ นาทีครับ เนื่องจากว่าในมาตรานี้ผมก็ได้ยื่นแปรญัตติเช่นเดียวกันนะครับ เพราะฉะนั้นวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ผมก็ได้ลงชื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญ แล้วก็ถูกยื่นถอดถอน ๒ ครั้ง แล้วก็แก้ไขรัฐธรรมนูญ ฉบับที่ ๑ ผมก็เห็นด้วยกับรัฐบาลชุดก่อน แล้วในครั้งนี้ครั้งที่ ๓ ผมก็ได้ลงชื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญครับ แล้วในขณะนี้ผมก็ยื่นคำชี้แจงต่อศาลรัฐธรรมนูญ ผมพร้อมนะครับ ถูกฟ้องถูกร้องอย่างไรผมพร้อมครับ เหลือเวลาอีก ๖ เดือน ผมก็พร้อมที่จะขึ้นศาลรัฐธรรมนูญเพื่อจะได้รู้ว่าสิ่งที่กระทำไปนี้ผิดหรือถูก ถ้าถูกก็เป็นการดีถ้าผิดก็จะได้รู้ว่าสิ่งที่ทำไปมันผิดนะครับ ขอรับประกันนะครับ อันนี้ละครับท่านประธานผมดีใจมาก วันนี้ตั้งแต่วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นมา ผมดีใจนะครับที่ได้มีโอกาสคืนอำนาจให้ประชาชนแล้วในวันนี้ กราบขอบคุณท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (ประธานรัฐสภา) : ครับ ไม่มีผู้ใดอภิปรายแล้ว ผมขอปิดการอภิปรายนะครับ เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกครับผมก็จะขอมติ ก่อนขอมติผมขอตรวจสอบองค์ประชุมครับ ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากว่าในมาตรา ๑๓ มีทั้งมาตรา ๑๓/๑ แล้วก็มีอภิปรายไปแล้วผมจะขอมติแยกเป็นมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๓/๑ นะครับ แต่ระหว่างนี้ขอตรวจสอบองค์ประชุมครับ ขอตรวจสอบองค์ประชุมครับท่านมาแล้วแสดงตนนะครับ

(นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานสภาผู้แทนราษฎร มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : กรุณารวดเร็วครับ ผมจะขอถามแยกมตินะครับ ระหว่างมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๓/๑

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ถ้าท่านแสดงตนเรียบร้อยหมดแล้วส่งผลการแสดงตนนะครับ ๓๔๖ ท่าน ครบองค์ประชุมนะครับ

ผมจะถามมติในประการแรกก่อนนะครับว่า เนื่องจากว่ากรรมาธิการเสียงส่วนมากมีความเห็นไว้ในร่างรายงานนะครับ ถ้าท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการท่านกดปุ่มเห็นด้วย ถ้าท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย เพราะเนื่องจากว่ามีผู้แปรญัตติ ๑๒ กลุ่มด้วยกัน ถ้าท่านเห็นด้วยกับผู้ที่แปรญัตติ ๑๒ กลุ่ม ท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ช้า ๆ นะครับ เอาอย่างนี้ครับ คำถามเดียว ถ้าท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงส่วนมาก กดปุ่ม เห็นด้วย เอาแค่นั้นนะครับ ท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงส่วนมาก ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ลบใหม่นะครับ ผมถามใหม่นะครับ ลบใหม่ ๆ ผมจะถามอย่างนี้ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการเสียงข้างมาก กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับผู้สงวน กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ไม่เข้าใจหรือครับ ผมถามใหม่ ถ้าท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการเสียงข้างมาก ก็คือที่ให้คงไว้ในมาตรา ๑๓ ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย เชิญท่านลงมติครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ทุกท่านลงมติเรียบร้อยแล้วหรือยังครับ ลงมติเรียบร้อยแล้ว ปิดการลงมติ ส่งผลครับ มีท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงเดียวนะครับ นอกนั้น ๓๖๙ เสียง ไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการนะครับ

เพราะฉะนั้นผมก็จะถามต่อไปนะครับในมาตรา ๑๓ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับผู้สงวนที่ขอตัดมาตรา ๑๓ ก็คือท่านนิรมิตและคณะ ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ลงมติได้เลยนะครับ เห็นด้วยกับท่านนิรมิต กดปุ่ม เห็นด้วย นะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ลงมติเรียบร้อย ผมปิดการลงมติ ส่งผลครับ

(นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสงคราม ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านรังสิมา ยังไม่ลงมติหรือครับ ใช้สิทธิว่าอย่างไรครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานคะ ดิฉัน นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดสมุทรสงคราม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ไม่เห็นด้วยค่ะ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เป็น ๓๕ ท่านนะครับ ผู้เข้าประชุม ๓๘๒ ท่าน นับเพิ่มไป ๑ ท่านนะครับ ก็เห็นด้วยกับท่านนิรมิต ก็คือให้ตัดมาตรา ๑๓ ออก ๓๓๗ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๓๕ ท่าน งดออกเสียง ๑๐ ท่านนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมให้ตัด มาตรา ๑๓ ออก

ต่อไปผมจะถามมติมาตรา ๑๓/๑ ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับท่านนฤมล ก็คือให้มีมาตรา ๑๓/๑ ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย นะครับ ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับท่านนฤมล ก็คือให้มีมาตรา ๑๓/๑ กดปุ่ม เห็นด้วย เข้าใจหรือยังครับ เข้าใจนะครับ เห็นด้วยว่าควรจะต้องมีมาตรา ๑๓/๑ ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าลงมติเรียบร้อยแล้วปิดการลงมติ ส่งผลครับ ผมถามใหม่นะครับ เชิญครับ

- ๑๘๕/๑

นายกุลเดช พัวพัฒนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุทัยธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม กุลเดช พัวพัฒนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุทัยธานี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ผมไม่เข้าใจคำถามท่านจริง ๆ ครับ จริง ๆ แล้ว ท่านควรจะให้เขาอภิปรายเสียก่อนเพื่อความเข้าใจนะครับ แล้วก็ค่อยลงมติ อยู่ ๆ ท่านก็มาถามมติโดยสมาชิกไม่เข้าใจคงไม่ได้ครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : อย่างนี้ครับท่านนฤมลอภิปรายไปนานแล้วครับ ท่านอภิปรายไปเรียบร้อยครับ เขาอภิปรายไปพร้อมกลุ่มเขามีกลุ่มเขา ๔-๕ คนนะครับ สรุปนะครับ เห็นด้วยกับท่านนฤมลก็คือเพิ่มมาตรา ๑๓/๑ เพียงแค่ ๓ ท่านนะครับ นอกนั้นบอกว่าไม่เอาด้วย ก็คือ ๓๔๖ ท่านล้างใหม่นะครับ เอาลงมติใหม่ครับ ผมถามใหม่นะครับ ถ้าท่านผู้ใดเห็นว่ามาตรา ๑๓/๑ ที่ท่านนฤมลเสนอนั้น ไม่เอานะครับ เอากลับแบบเก่า ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยว่าควรจะมีมาตรา ๑๓/๑ ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะมีมาตรา ๑๓/๑ กดปุ่ม เห็นด้วย ลงมติครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ลงมติเรียบร้อยยังครับ ถ้าเรียบร้อยแล้วปิดการลงมติ ส่งผลครับ ที่ประชุม ๓๕๔ ท่าน บอกว่าให้เพิ่มมาตรา ๑๓/๑ เพียง ๔ ท่าน นอกนั้นไม่เอาครับ ๓๔๐ ท่าน งดออกเสียง ๘ ท่าน ไม่ลงคะแนน ๒ ท่าน นะครับ เป็นอันว่ามาตรา ๑๓/๑ ไม่มีนะครับ

ท่านสมาชิกครับ ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญในการลงมติวาระที่สามนั้นต้องเว้นวรรคไว้ ๑๕ วัน ซึ่งจะครบกำหนด ผมขอดูทั้งร่างอีกทีนะครับ เชิญท่านชินวรณ์ครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุณยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ที่ผมได้อภิปรายสงวนความเห็นไว้ในมาตรา ๑๓ วรรคสาม ท่านประธานยังไม่ได้ถามเลยครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมถามเรียบร้อย เพราะจะมีกลุ่มทั้งหมด ๑๒ กลุ่ม ผมเอากลุ่มท่านนิรมิตขึ้นมา ปรากฏว่ากลุ่มท่านนิรมิตชนะ กลุ่มอื่นก็ไม่ต้องพูดถึงแล้วครับ อันนี้ถูกต้องแล้วครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ (กรรมาธิการ) : คนละกลุ่มกันเลยนะครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมรวมกลุ่มทั้งหมดเลยที่แปรญัตติในมาตรา ๑๓ ทั้งหมด เมื่อแพ้ท่านนิรมิตกลุ่มอื่นก็ไม่ต้องพูดถึงแล้วครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ (กรรมาธิการ) : มาตรา ๑๒ ท่านก็ไม่รวมกลุ่มผม นี่พอมาตรา ๑๓ ท่านก็ไม่รวมกลุ่มผมอีก เพราะกลุ่มผมเป็นหลักการของการขจัดส่วนได้เสียครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : รวมครับ เพราะเวลาถามเราจะเป็นกลุ่ม กลุ่มใหญ่กลุ่มหนึ่ง กับกลุ่มที่เห็นด้วย กลุ่มที่เหมือนกัน กับอีกกลุ่มที่ไม่เหมือนกัน กลุ่มที่ไม่เหมือนกันอาจจะมีเยอะอาจจะมีหลากหลาย แล้วก็ถ้ากลุ่มที่หลากหลายชนะ เราก็มาเริ่มถามทีละอันครับ อันนี้ถูกต้องแล้วครับท่านครับ ถูกต้องครับท่านชินวรณ์ครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ (กรรมาธิการ) : ฉะนั้นท่านประธานก็รับผิดชอบไปครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมรับผิดชอบครับ มาตรา ๑๒ ท่านดูทั้งร่าง มีท่านใดจะขอแก้ไขไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ถ้าไม่มี ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบแล้วครับ เชิญประธานคณะกรรมาธิการขอบคุณนะครับ หลายวันแล้วครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติครับ ในนามของคณะกรรมาธิการของรัฐสภาพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ก็กราบขอบพระคุณท่านสมาชิกทุกท่านที่ได้แสดงความคิดเห็นและทำหน้าที่ของท่านอย่างดีที่สุด กรรมาธิการได้ชี้แจงหรือได้ตอบข้อข้องใจของท่านมีถ้อยคำไหนที่อาจจะล่วงเกินท่านบ้างก็ต้องกราบขออภัยนะครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๑ (๕) และข้อบังคับ ข้อ ๑๐๓ กำหนดไว้ให้รอไว้ ๑๕ วัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วจึงจะให้รัฐสภาพิจารณาในวาระที่สามได้นะครับซึ่งจะครบกำหนด ๑๕ วัน ในวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๖ ท่านประธานรัฐสภาจะมีหนังสือแจ้งให้ทราบอีกทีว่าจะเป็นวันไหนครับ วันนี้ขอบคุณมากครับ พรุ่งนี้ประชุม ส.ส. นะครับ ขอบคุณมากครับ ผมขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๐๑.๓๕ นาฬิกา
ของวันพฤหัสบดีที่ ๑๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๑๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

รายนามคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา	นางสาวยุพา ศิรประภาพร	รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
	นางสาวศิรวศา เทศถมทรัพย์	ผู้อำนวยการสำนักรายงานการประชุมและชวเลข

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นายสมบัติ จันทร์ไพจิตร	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานชวเลข ๕
นางชัญญาภัค ทองมา	เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
นางนภัสสร สุขเสริม	เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
นางสาวสุทธิกานต์ มั่นนุช	เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส

ผู้จดรายงานการประชุม

นางสาววชิราภรณ์ นันลังค์	นางสาวนภา วีรยุทธ์โกศล
นางณัฐชนก วงษ์นิล	นางสาวชญาภา ภู่ระหงษ์
นางสาวสาริศา สิงหเมธา	นางศิริลักษณ์ สุวัตถี
นางสาวศิริวรรณ สมัยสมภพ	นางศิริลักษณ์ ภูติพงศ์โสภณ
นางสาวลักขณา อนุอัน	นางจิตตานันท์ ศรีเวียง
นางสาวปัทมา แซ่ซึง	นางสาวบุศกร บุรกรณ์
นางสาวรัตนา ชินไธสง	นางสาวนิตยา พนารินทร์

กลุ่มงานชวเลข ๕
สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา

(รัฐสภายังมิได้รับรอง)

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภาครั้งนี้ รัฐสภายังมิได้รับรอง เนื่องจากมีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๖ ตามมาตรา ๑๐๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ทำให้สภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐานในรายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภาครั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๒๕ วรรคสอง

(นายสุวิจักขณ์ นาควัชระชัย)

เลขาธิการรัฐสภา

หมายเหตุ ครั้งที่ ๑ - ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไป)

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

กลุ่มงานรายงานการประชุม

บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกรัฐสภา
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๑๑ และวันพฤหัสบดีที่ ๑๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

- การพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช .... (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ วรรคสอง มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๒๐ และมาตรา ๒๔๑ วรรคหนึ่ง และยกเลิกมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔) ซึ่งคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว

<u>การขอปิดอภิปราย</u>

การตรวจสอบองค์ประชุม (โดยวิธีใช้เครื่องออกเสียงลงคะแนน)

ผลการนับองค์ประชุม มีสมาชิกอยู่ในที่ประชุม จำนวน ๓๘๘ คน

<u>หมายเหตุ</u> ปัจจุบันมีสมาชิกฯ ทั้งหมด จำนวน ๖๔๙ คน กึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกฯ ทั้งหมด เท่าที่มีอยู่ = ๓๒๕ คน

ผลการลงมติ ที่ประชุมลงมติ

เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๓๔๘	เสียง
(นายพหล วรปัญญา เป็นผู้เสนอ)		
ไม่เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๒๒	เสียง
(พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ เป็นผู้เสนอ)		
งดออกเสียง	๒๔	เสียง

<u>มาตรา ๑๐</u>

ผลการลงมติ ที่ประชุมลงมติ

เห็นชอบกับกรรมาธิการด้วยคะแนนเสียง	๓๕๔	เสียง
ไม่เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๑๔	เสียง
งดออกเสียง	๔๒	เสียง

<u>การขอเปิดอภิปราย</u>

การตรวจสอบองค์ประชุม (โดยวิธีใช้เครื่องออกเสียงลงคะแนน)

ผลการนับองค์ประชุม มีสมาชิกอยู่ในที่ประชุม จำนวน ๓๕๔ คน

ผลการลงมติ ที่ประชุมลงมติ

เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๑๒	เสียง
(พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ เป็นผู้เสนอ)		
ไม่เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๓๓๕	เสียง
(นายสุชาติ ภิญโญ เป็นผู้เสนอ)		
งดออกเสียง	๑๗	เสียง

<u>มาตรา ๑๑</u>

ผลการลงมติ ที่ประชุมลงมติ

เห็นชอบกับกรรมาธิการด้วยคะแนนเสียง	๓๔๓	เสียง
ไม่เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๑๑	เสียง
งดออกเสียง	๒๕	เสียง

<u>เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๑/๑ ซึ่ง นายพงศกร อรรณนพพร นายวัฒนา เมืองสุข นายวิภูแถลง พัฒนภูมิไท นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตนะ นางมุกดา พงษ์สมบัติ นางนันทนา ทิมสุวรรณ นางดวงแข อรรณนพพร นางสาวลีลาวดี วัชโรบล นางสาวละออง ติยะไพรัช นายพายัพ ปั้นเกตุ ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช นางสาวปาริชาติ ชาลีเครือ และนายธนิก มาสีพิทักษ์ ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ</u>

ผลการลงมติ ที่ประชุมลงมติ

เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๓๒๙	เสียง
ไม่เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๑	เสียง
งดออกเสียง	๒๖	เสียง

<u>การขอปิดอภิปราย</u>

การตรวจสอบองค์ประชุม (โดยวิธีใช้เครื่องออกเสียงลงคะแนน)

ผลการนับองค์ประชุม มีสมาชิกอยู่ในที่ประชุม จำนวน ๓๖๖ คน

ผลการลงมติ ที่ประชุมลงมติ

เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๓๓๙	เสียง
(นายสหรัฐ กุลศรี เป็นผู้เสนอ)		
ไม่เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๑๒	เสียง
งดออกเสียง	๑๒	เสียง

<u>มาตรา ๑๒</u>

ผลการลงมติ ที่ประชุมลงมติ

เห็นชอบกับกรรมาธิการด้วยคะแนนเสียง	๘	เสียง
ไม่เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๓๓๐	เสียง
งดออกเสียง	๒๗	เสียง

<u>แก้ไขตามผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ (พลเรือเอก สุรพล จันทน์แดง นายพงศกร อรรณนพพร นายจตุพร เจริญเชื้อ นายวิภูแถลง พัฒนภูมิไท นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตนะ นางดวงแข อรรณนพพร นางสลิลทิพย์ สุขวัฒน์ นางสาวปาริชาติ ชาลีเครือ นายนิยม ช่างพินิจ นางอนุสรา ยังตรง และนายนิรมิต สุจารี)</u>

ผลการลงมติ ที่ประชุมลงมติ

เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๓๓๓	เสียง
ไม่เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๑	เสียง
(แก้ไขตามผู้สงวนคำแปรญัตติอื่น ๆ)		
งดออกเสียง	๒๖	เสียง

<u>มาตรา ๑๓</u>

การตรวจสอบองค์ประชุม (โดยวิธีใช้เครื่องออกเสียงลงคะแนน)

ผลการนับองค์ประชุม มีสมาชิกอยู่ในที่ประชุม จำนวน ๓๔๖ คน

ผลการลงมติ ที่ประชุมลงมติ

เห็นชอบกับกรรมาธิการด้วยคะแนนเสียง	๑	เสียง
(คงไว้ตามร่างเดิม)		
ไม่เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๓๖๙	เสียง
งดออกเสียง	๑๒	เสียง

<u>ตัดมาตรา ๑๓ ออกทั้งมาตรา (นายนิรมิต สุจารี กับคณะ ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ)</u>

ผลการลงมติ ที่ประชุมลงมติ

เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๓๓๗	เสียง
ไม่เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๓๕	เสียง
งดออกเสียง	๑๐	เสียง

<u>เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๓/๑</u>

ผลการลงมติ ที่ประชุมลงมติ

เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๔	เสียง
(นางนฤมล ศิริวัฒน์ กับคณะ สงวนคำแปรญัตติ)		
ไม่เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง	๓๔๐	เสียง
งดออกเสียง	๘	เสียง

<u>หมายเหตุ</u> ที่ประชุมได้ลงมติในวาระที่ ๒ โดยถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณและให้รอไว้ ๑๕ วัน เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๓ ต่อไป ตามมาตรา ๒๙๑ (๕) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(นายสุวิจักขณ์ นาควัชระชัย)
เลขาธิการรัฐสภา

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
กลุ่มงานรายงานการประชุม
โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๓๗๓, ๐ ๒๒๔๔ ๑๓๑๐
โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๓๗๒
www.parliament.go.th